Stjórnartíðindi
1993 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Bls. 630 er tóm og á (væntanlega) að vera það.
Meiriháttar gallar á bls. 400 og 612.
Gallar á bls. 23, 65, 115, 131, 237, 341, 717, 729, 737, og 825.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1993

A-DEILD

REYKJAVÍK 1993
STEINDÓRSPRENT GUTENBERG HF.

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	4. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	1
2	13. jan.	Lög um Evrópska efnahagssvæðið	2–36
6	14. jan.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	44
3	21. jan.	Lánsfjárlög fyrir árið 1993 o.fl.	37–42
4	26. jan.	Lög um breytingu á lögum nr. 49/1991, um grunnskóla, sbr. og lög nr. 1/1992	42–43
5	26. jan.	Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46 27. júní 1985, með síðari breytingum	43
7	9. feb.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	45
8	25. feb.	Samkeppnislög	45–58
9	5. mars	Lög um verðbréfaviðskipti	59–68
10	5. mars	Lög um verðbréfasjóði	68–78
11	5. mars	Lög um Verðbréfaþing Íslands	79–84
12	9. mars	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	85
13	17. mars	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	85
14	18. mars	Lög um afnám laga nr. 97 27. desember 1973, um löndun á loðnu til bræðslu, með síðari breytingum	86
15	23. mars	Lög um bann við verkfalli og verkbanni á ms. Herjólfi	86–87
17	24. mars	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	89–90
16	25. mars	Lög um ráðstafanir til að efla eiginfjárstöðu innlánsstofnana	88–89
19	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 7/1975, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, sbr. lög nr. 56/1986 og lög nr. 25/1990	99–100
21	30. mars	Lög um upplýsingamiðlun og aðgang að upplýsingum um umhverfismál	102–103
23	30. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát	105
22	31. mars	Lög um Skálholtsskóla	104
24	1. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa Sveinbirni Runólfssyni sf. innflutning á gröfupramma	105
20	5. apríl	Lög um stofnun hlutafélags um Síldarverksmiðjur ríkisins	100–101

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
26	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 37 27. maí 1992, um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávarafla	115
18	7. apríl	Lög um breyting á tollalögum, nr. 55/1987, og lögum nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum	91–99
25	7. apríl	Lög um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim	106–114
27	7. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingu á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum	116
28	13. apríl	Lög um stofnun hlutafélags um Sementsverksmiðju ríkisins	117–118
29	13. apríl	Lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.	119–124
30	13. apríl	Lög um neytendalán	124–129
31	14. apríl	Hjúskaparlög	129–154
32	14. apríl	Lög um breytingar á lögum um fjarskipti, nr. 73/1984	154–156
34	27. apríl	Lög um leiðsögu skipa	157–159
33	30. apríl	Lög um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður–Afríku, sbr. lög nr. 30/1990	157
35	30. apríl	Lög um eftirlit með skipum	160–167
37	30. apríl	Stjórnsýslulög	179–186
36	4. maí	Lög um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu	168–178
38	4. maí	Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála, nr. 19 26. mars 1991, með síðari breytingum	186–187
39	4. maí	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940	188
40	4. maí	Lög um breytingu á lögum um útflutning hrossa, nr. 64/1958, með síðari breytingum	188
46	6. maí	Lög um heimild til þess að fullgilda Norðurlandasamning um almannatryggingar	224–231
66	6. maí	Lög um breytingu á lögum um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993	311–315
69	6. maí	Lög um breytingar á lögum um vinnumarkaðsmál vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	318–319
41	7. maí	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	189
42	7. maí	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	189
44	7. maí	Lög um breyting á umferðarlögum nr. 50, 30. mars 1987	217–222
45	7. maí	Lög um stofnun hlutafélags um Íslenska endurtryggingu	222–223
49	7. maí	Lög um breyting á lögum um ávana– og fíkniefni, nr. 65 21. maí 1974	248
51	7. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum	255
57	7. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 9/1978, um geymslufé	292
67	7. maí	Lög um breytingar á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi, og lögum nr. 47/1968, um vörumerki, sbr. og lög nr. 31/1984	315–317
43	11. maí	Lög um viðskiptabanka og sparisjóði	190–217
68	11. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður–Múlasýslu	318

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
47	18. maí	Lög um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahagssvæðisins	232–240
62	18. maí	Lög um breytingar á lagaákvæðum er varða samgöngumál vegna aðildar að Evrópska efnahagssvæðinu	301–303
65	18. maí	Lög um framkvæmd útboða	308–311
70	18. maí	Lög um breytingu á lagaákvæðum, er varða íslenskt ríkisfang, vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	320
77	18. maí	Lög um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum	327–328
78	18. maí	Lög um vernd sveðislýsinga smárása í hálfleiðurum	328–330
79	18. maí	Lög um Menningarsjóð	330–331
80	18. maí	Lög um aðgerðir gegn peningaþvætti	331–333
81	18. maí	Lög um breyting á lögum nr. 57/1988, um framhaldsskóla, sbr. lög nr. 107/1988 og nr. 72/1989	334
82	18. maí	Lög um breyting á útvarpslögum, nr. 68/1985	334–337
83	18. maí	Lög um viðurkenningu á menntun og prófskírteinum	338–339
84	18. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 22 27. mars 1991, um samvinnufélög	339–340
85	18. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að auka hlutafé Íslands í Norræna fjárfestingarbankanum og að staðfesta breytingar á samþykktum bankans	340
50	19. maí	Skaðabótalög	249–255
52	19. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningi fyrir árið 1990	256–261
53	19. maí	Lög um ábyrgðarsjóð launa vegna gjaldþrota	262–267
54	19. maí	Lög um breytingu á lögum um atvinnuleysistryggingar, nr. 96/1990, með síðari breytingum	267–271
55	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup, með síðari breytingum	272–280
56	19. maí	Lög um alþjóðlega samvinnu um fullnustu refsidóma	280–291
58	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum	292–293
59	19. maí	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	293–296
60	19. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	296–297
61	19. maí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86/1988, sbr. lög nr. 76/1989, 70/1990, 124/1990, 130/1990, 24/1991, 47/1991 og 10.–12. gr. laga nr. 1/1992	297–300
71	19. maí	Lög um breytingu á vegalögum, nr. 6/1977, með síðari breytingum	321
72	19. maí	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940	321–322

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
73	19. maí	Lög um breytingu á skipulagslögum, nr. 19/1964, ásamt síðari breytingum	322–323
74	19. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, ásamt síðari breytingum	323
75	19. maí	Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum, nr. 8/1986	324–325
76	19. maí	Lög um Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála	325–327
87	19. maí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	343
48	21. maí	Lög um hönnunarvernd	241–248
63	21. maí	Lög um mat á umhverfisáhrifum	303–307
64	21. maí	Lög um breytingu á lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, nr. 81/1988, með síðari breytingum	307–308
86	28. maí	Bráðabirgðalög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	341–343
91	7. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	353–355
92	8. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1993–1996	355–385
88	14. júní	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	344
89	24. júní	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987 með síðari breytingum	345
90	30. júní	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	346–352
93	30. júní	Lög um atvinnuleysistryggingar	385–396
94	12. júlí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	397
95	6. ágúst	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	397
96	7. ágúst	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	397
98	10. ágúst	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	428–464
97	12. ágúst	Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins	398–428
99	8. sept.	Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	465–488
100	21. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 1. október 1993	489
101	24. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 98/1993 fyrir Háskóla Íslands	489
103	27. sept.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Ísland	492
105	29. sept.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	494
102	6. okt.	Lög um breytingu á lögum um þingsköp Alþingis, nr. 55/1991, sbr. lög nr. 74/1992	490–491
106	13. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	494

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
107	18. okt.	Auglýsing um að forseti Islands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	494
108	26. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	495
104	28. okt.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	492–493
111	29. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	496
109	1. nóv.	Lög um breyting á lögum um fullvinnslu botnfiskafla um borð í veiðiskipum, nr. 54/1992	495
110	2. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 63/1993, um mat á umhverfisáhrifum	496
112	11. nóv.	Lög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	497–499
113	14. des.	Lög um breyting á lögum nr. 38 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum	500
115	15. des.	Fjáraukalög fyrir árið 1993	502–533
120	15. des.	Lög um breyting á lánsfjárlögum fyrir árið 1993 o.fl., nr. 3/1993	567
116	20. des.	Lög um breytingar á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	533–541
117	20. des.	Lög um almannatryggingar	542–562
114	21. des.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingar á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum	501
118	23. des.	Lög um félagslega aðstoð	563–566
119	23. des.	Lög um ráðstöfun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins til að vega á móti skerðingu þorskveiðiheimilda	566–567
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
122	27. des.	Lög um breytingar í skattamálum	569–583
123	27. des.	Lög um lánastofnanir aðrar en viðskiptabanka og sparisjóði	583–589
124	27. des.	Lög um breyting á lögum nr. 90/1990, um tekjustofna sveitarfélaga, með síðari breytingum	589–591
125	27. des.	Auglýsing frá forsætisráðuneytinu	591
130	27. des.	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	599–601
126	28. des.	Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 99 8. september 1993	592
127	28. des.	Lög um ráðstafanir í ríkisfjármálum á árinu 1994	593–598
128	28. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 110/1992, um breytingu á lögum nr. 97/1990, um heilbrigðisþjónustu, sbr. lög nr. 86/1991	598
129	28. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	599

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
131	28. des.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	602–603
132	28. des.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	604–616
133	31. des.	Lög um breyting á ýmsum lögum sem varða réttarfar atvinnuréttindi o.fl. vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	617–621
134	31. des.	Lög um iðnaðarmálagjald	622
135	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1994	623–868
136	31. des.	Lánsfjárlög fyrir árið 1994	869–871
137	31. des.	Lög um prestssetur	871–873
138	31. des.	Lög um kirkjumálasjóð	873–875
139	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 76/1987, um Iðnlánasjóð, með síðari breytingum	875–876

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Almannatryggingar.	
46	6. maí	Lög um heimild til þess að fullgilda Norðurlandasamning um almannatryggingar	224-231
50	19. maí	Skaðabótalög	249-255
74	19. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, ásamt síðari breytingum	323
117	20. des.	Lög um almannatryggingar	542-562
		Alþingi.	
1	4. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	1
6	14. jan.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	44
7	9. feb.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	45
41	7. maí	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	189
100	21. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 1. október 1993	489
102	6. okt.	Lög um breytingu á lögum um þingsköp Alþingis, nr. 55/1991, sbr. lög nr. 74/1992	490-491
		Atvinnuréttindi.	
48	21. maí	Lög um hönnunarvernd	241-248
69	6. maí	Lög um breytingar á lögum um vinnumarkaðsmál vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	318-319
77	18. maí	Lög um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum	327-328
133	31. des.	Lög um breyting á ýmsum lögum sem varða réttarfar, atvinnuréttindi o.fl. vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	617-621

Atvinnuvegir, sjá Iðnaður; Landbúnaður; Sjávarútvegur.

Ávana- og fíkniefni, sjá Lyf.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Bankamál.	
16	25. mars	Lög um ráðstafanir til að efla eiginfjárstöðu innlánsstofnana	88-89
30	13. apríl	Lög um neytendalán	124-129
43	11. maí	Lög um viðskiptabanka og sparisjóði	190-217
57	7. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 9/1978, um geymslufé	292
80	18. maí	Lög um aðgerðir gegn peningaþvætti	331-333
85	18. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að auka hlutafé Íslands í Norræna fjárfestingarbankanum og að staðfesta breytingar á samþykktum bankans	340
123	27. des.	Lög um lánastofnanir aðrar en viðskiptabanka og sparisjóði	583-589
		Bráðabirgðalög.	
86	28. maí	Bráðabirgðalög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	341-343
		Búfjármál, Búnaðarmál, sjá Landbúnaður.	
		Dómsmál.	
38	4. maí	Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála, nr. 19 26. mars 1991, með síðari breytingum	186-187
50	19. maí	Skaðabótalög	249-255
56	19. maí	Lög um alþjóðlega samvinnu um fullnustu refsidóma	280-291
72	19. maí	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940	321-322
80	18. maí	Lög um aðgerðir gegn peningaþvætti	331-333
133	31. des.	Lög um breyting á ýmsum lögum sem varða réttarfar, atvinnuréttindi o.fl. vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	617-621
		Efnahagsmál.	
112	11. nóv.	Lög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	497-499
		Einkaleyfi.	
67	7. maí	Lög um breytingar á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi, og lögum nr. 47/1968, um vörumerki, sbr. og lög nr. 31/1984	315-317
		Eldsneyti.	
29	13. apríl	Lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.	119-124
		Erlendir ríkisborgarar.	
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
		Evrópska efnahagssvæðið.	
2	13. jan.	Lög um Evrópska efnahagssvæðið	2-36

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
47	18. maí	Lög um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahagssvæðisins	232-240
62	18. maí	Lög um breytingar á lagaákvæðum er varða samgöngumál vegna aðildar að Evrópska efnahagssvæðinu	301-303
66	6. maí	Lög um breytingu á lögum um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993	311-315
69	6. maí	Lög um breytingar á lögum um vinnumarkaðsmál vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	318-319
70	18. maí	Lög um breytingu á lagaákvæðum, er varða íslenskt ríkisfang, vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	320
116	20. des.	Lög um breytingar á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	533-541
133	31. des.	Lög um breyting á ýmsum lögum sem varða réttarfar, atvinnuréttindi o.fl. vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	617-621
		Fasteignir.	
68	11. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður-Múlasýslu	318
		Félagsmál.	
118	23. des.	Lög um félagslega aðstoð	563-566
		Fiskveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Fjarskipti.	
32	14. apríl	Lög um breytingar á lögum um fjarskipti, nr. 73/1984	154-156
		Fjárfestingar.	
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
		Fjárlög, ríkisreikningur.	
3	21. jan.	Lánsfjárlög fyrir árið 1993 o.fl.	37-42
52	19. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningi fyrir árið 1990	256-261
115	15. des.	Fjáraukalög fyrir árið 1993	502-533
120	15. des.	Lög um breyting á lánsfjárlögum fyrir árið 1993 o.fl., nr. 3/1993	567
127	28. des.	Lög um ráðstafanir í ríkisfjármálum á árinu 1994	593-598
135	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1994	623-868
136	31. des.	Lánsfjárlög fyrir árið 1994	869-871

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Forseti Islands.	
12	9. mars	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	85
13	17. mars	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	85
42	7. maí	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	189
87	19. maí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	343
94	12. júlí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	397
95	6. ágúst	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	397
96	7. ágúst	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	397
103	27. sept.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	492
105	29. sept.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	494
106	13. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	494
107	18. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	494
108	26. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	495
111	29. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	496
		Gjöld, sjá Skattar, gjöld.	
		Háskóli Íslands.	
91	7. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	353-355
98	10. ágúst	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.	428-464
101	24. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 98/1993 fyrir Háskóla Íslands	489
		Hegningarlög, sjá Refsilög.	
		Heilbrigðismál.	
64	21. maí	Lög um breytingu á lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, nr. 81/1988, með síðari breytingum	307-308

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
116	20. des.	Lög um breytingar á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	533-541
128	28. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 110/1992, um breytingu á lögum nr. 97/1990, um heilbrigðisþjónustu, sbr. lög nr. 86/1991	598
		Hjúskaparmál.	
31	14. apríl	Hjúskaparlög	129-154
		Húsnæðismál.	
61	19. maí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86/1988, sbr. lög nr. 76/1989, 70/1990, 124/1990, 130/1990, 24/1991, 47/1991 og 10.-12. gr. laga nr. 1/1992	297-300
97	12. ágúst	Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins	398-428
		Hönnunarvernd.	
48	21. maí	Lög um hönnunarvernd	241-248
78	18. maí	Lög um vernd svæðislýsinga smárása í hálfleiðurum	328-330
		Iðnaður.	
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
134	31. des.	Lög um iðnaðarmálagjald	622
		Innflutningur.	
23	30. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát	105
24	1. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa Sveinbirni Runólfssyni sf. innflutning á gröfupramma	105
33	30. apríl	Lög um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, sbr. lög nr. 30/1990	157
		Innkaup.	
55	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup, með síðari breytingum	272-280
		Kirkjumál.	
22	31. mars	Lög um Skálholtsskóla	104
36	4. maí	Lög um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu	168-178
137	31. des.	Lög um prestssetur	871-873
138	31. des.	Lög um kirkjumálasjóð	873-875

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Kjarasamningar, sjá Launamál.	
		Landbúnaður.	
5	26. jan.	Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46 27. júní 1985, með síðari breytingum	43
25	7. apríl	Lög um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim	106-114
40	4. maí	Lög um breytingu á lögum um útflutning hrossa, nr. 64/1958, með síðari breytingum	188
68	11. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður-Múlasýslu	318
99	8. sept.	Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	465-488
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
126	28. des.	Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 99 8. september 1993	592
129	28. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	599
		Launamál.	
15	23. mars	Lög um bann við verkfalli og verkbanni á ms. Herjólfi	86-87
53	19. maí	Lög um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota	262-267
86	28. maí	Bráðabirgðalög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	341-343
112	11. nóv.	Lög um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga	497-499
		Lífeyrissjóðir.	
58	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum	292-296
		Lyf.	
49	7. maí	Lög um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65 21. maí 1974	248
		Menntamál.	
4	26. jan.	Lög um breytingu á lögum nr. 49/1991, um grunnskóla, sbr. og lög nr. 1/1992	42-43
22	31. mars	Lög um Skálholtsskóla	104
76	19. maí	Lög um Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála	325-327
79	18. maí	Lög um Menningarsjóð	330-331
81	18. maí	Lög um breyting á lögum nr. 57/1988, um framhaldsskóla, sbr. lög nr. 107/1988 og nr. 72/1989	334
83	18. maí	Lög um viðurkenningu á menntun og prófskírteinum	338-339

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Norræn samvinna.	
46	6. maí	Lög um heimild til þess að fullgilda Norðurlandasamning um almannatryggingar	224-231
85	18. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að auka hlutafé Íslands í Norræna fjárfestingarbankanum og að staðfesta breytingar á samþykktum bankans	340
		Opinberar framkvæmdir.	
55	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup, með síðari breytingum	272-280
		Opinberir starfsmenn.	
58	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum	292-296
		Prestar, sjá Kirkjumál.	
		Ráðherrar, sjá Ríkisstjórn.	
		Refsilög.	
39	4. maí	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940	188
		Réttarfar, sjá Dómsmál.	
		Ríkisborgararéttur.	
59	19. maí	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	293-296
70	18. maí	Lög um breytingu á lagaákvæðum, er varða íslenskt ríkisfang, vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið	320
130	27. des.	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	599-601
		Ríkisreikningar, sjá Fjárlög, ríkisreikningur.	
		Ríkisstjórn.	
19	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 7/1975, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, sbr. lög nr. 56/1986 og lög nr. 25/1990	99-100
23	30. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát	105
24	1. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa Sveinbirni Runólfssyni sf. innflutning á gröfupramma	105

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
68	11. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður–Múlasýslu	318
88	14. júní	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	344
125	27. des.	Auglýsing frá forsætisráðuneytinu	591
		Ríkisstofnanir.	
20	5. apríl	Lög um stofnun hlutafélags um Síldarversmiðjur ríkisins	100-101
28	13. apríl	Lög um stofnun hlutafélags um Sementsverksmiðju ríkisins	117-118
55	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup, með síðari breytingum	272-280
61	19. maí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86/1988, sbr. lög nr. 76/1989, 70/1990, 124/1990, 130/1990, 24/1991, 47/1991 og 10.-12. gr. laga nr. 1/1992	297-300
97	12. ágúst	Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins	398-428
		Samgöngumál, sjá Vegamál.	
		Samvinnufélög.	
84	18. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 22 27. mars 1991, um samvinnufélög	339-340
		Siglingar, skip.	
15	23. mars	Lög um bann við verkfalli og verkbanni á ms. Herjólfi ...	86-87
19	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 7/1975, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, sbr. lög nr. 56/1986 og lög nr. 25/1990 ...	99-100
34	27. apríl	Lög um leiðsögu skipa	157-159
35	30. apríl	Lög um eftirlit með skipum	160-167
		Sjávarútvegur.	
14	18. mars	Lög um afnám laga nr. 97 27. desember 1973, um löndun á loðnu til bræðslu, með síðari breytingum	86
20	5. apríl	Lög um stofnun hlutafélags um Síldarverksmiðjur ríkisins	100-101
26	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 37 27. maí 1992, um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávarafla	115
109	1. nóv.	Lög um breyting á lögum um fullvinnslu botnfiskafla um borð í veiðiskipum, nr. 54/1992	495
113	14. des.	Lög um breyting á lögum nr. 38 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum	500
119	23. des.	Lög um ráðstöfun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins til að vega á móti skerðingu þorskveiðiheimilda	566-567

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
121	27. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri	568
		Sjóðir.	
53	19. maí	Lög um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota	262-267
79	18. maí	Lög um Menningarsjóð	330-331
119	23. des.	Lög um ráðstöfun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins til að vega á móti skerðingu þorskveiðiheimilda	566-567
138	31. des.	Lög um kirkjumálasjóð	873-875
139	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 76/1987, um Iðnlánasjóð, með síðari breytingum	875-876
		Skattar, gjöld.	
17	24. mars	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	89-90
18	7. apríl	Lög um breyting á tollalögum, nr. 55/1987, og lögum nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum	91-99
29	13. apríl	Lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.	119-124
58	19. maí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum	292-296
60	19. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	296-297
89	24. júní	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987 með síðari breytingum .	345
90	30. júní	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum .	346-352
104	28. okt.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	492-493
122	27. des.	Lög um breytingar í skattamálum	569-583
131	28. des.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	602-603
132	28. des.	Auglýsing um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum	604-616
134	31. des.	Lög um iðnaðarmálagjald	622
		Skipulagsmál.	
63	21. maí	Lög um mat á umhverfisáhrifum	303-307
73	19. maí	Lög um breytingu á skipulagslögum, nr. 19/1964, ásamt síðari breytingum	322-323

Skólar, sjá Menntamál.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Stjórnarráð Íslands.	
27	7. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingu á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum	116
37	30. apríl	Stjórnsýslulög	179-186
114	21. des.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingar á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum	501
		Sveitarstjórnarmál.	
75	19. maí	Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum, nr. 8/1986	324-325
124	27. des.	Lög um breyting á lögum nr. 90/1990, um tekjustofna sveitarfélaga, með síðari breytingum	589-591
		Tekjustofnar sveitarfélaga, sjá Sveitarstjórnarmál.	
		Tollamál, sjá Skattar, gjöld.	
		Tryggingar.	
45	7. maí	Lög um stofnun hlutafélags um Íslenska endurtryggingu	222-223
50	19. maí	Skaðabótalög	249-255
54	19. maí	Lög um breytingu á lögum um atvinnuleysistryggingar, nr. 96/1990, með síðari breytingum	267-271
93	30. júní	Lög um atvinnuleysistryggingar	385-396
116	20. des.	Lög um breytingar á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði	533-541
		Umferðarmál.	
44	7. maí	Lög um breyting á umferðarlögum nr. 50, 30. mars 1987	217-222
		Umhverfismál.	
21	30. mars	Lög um upplýsingamiðlun og aðgang að upplýsingum um umhverfismál	102-103
63	21. maí	Lög um mat á umhverfisáhrifum	303-307
64	21. maí	Lög um breytingu á lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, nr. 81/1988, með síðari breytingum ...	307-308
110	2. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 63/1993, um mat á umhverfisáhrifum	496
		Upplýsingatækni.	
78	18. maí	Lög um vernd svæðislýsinga smárása í hálfleiðurum	328-330
		Utanríkismál.	
33	30. apríl	Lög um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, sbr. lög nr. 30/1990	157

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Útflutningur.	
33	30. apríl	Lög um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, sbr. lög nr. 30/1990	157
40	4. maí	Lög um breytingu á lögum um útflutning hrossa, nr. 64/1958, með síðari breytingum	188
		Útvarp.	
82	18. maí	Lög um breyting á útvarpslögum, nr. 68/1985	334-337
		Vegamál.	
62	18. maí	Lög um breytingar á lagaákvæðum er varða samgöngumál vegna aðildar að Evrópska efnahagssvæðinu	301-303
71	19. maí	Lög um breytingu á vegalögum, nr. 6/1977, með síðari breytingum	321
92	8. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1993-1996	355-385
		Verðbréf.	
9	5. mars	Lög um verðbréfaviðskipti	59-68
10	5. mars	Lög um verðbréfasjóði	68-78
11	5. mars	Lög um Verðbréfaþing Íslands	79-84
		Verðlagsmál.	
8	25. feb.	Samkeppnislög	45-58
		Verslun	
33	30. apríl	Lög um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, sbr. lög nr. 30/1990	157
		Viðskipti.	
8	25. feb.	Samkeppnislög	45-58
65	18. maí	Lög um framkvæmd útboða	308-311
		Vörumerki.	
67	7. maí	Lög um breytingar á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi, og lögum nr. 47/1968, um vörumerki, sbr. og lög nr. 31/1984	315-317
		Ökutæki.	
29	13. apríl	Lög um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.	119-124
		Öryggismál.	
23	30. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát	105
51	7. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum	255

Skrá um útgáfudaga A-deildar 1993.

A	1, nr. 1	4. janúar
A	2, nr. 2	13. janúar
A	3, nr. 3-6	29. janúar
A	4, nr. 7-8	26. febrúar
A	5, nr. 9-11	11. mars
A	6, nr. 12-15	23. mars
A	7, nr. 16-17	26. mars
A	8, nr. 18-27	7. apríl
A	9, nr. 28-32	19. apríl
A	10, nr. 33-34	30. apríl
A	11, nr. 35	3. maí
A	12, nr. 36-40	7. maí
A	13, nr. 41-85	27. maí
A	14, nr. 86-87	28. maí
A	15, nr. 88	14. júní
A	16, nr. 89	24. júní
A	17, nr. 90	30. júní
A	18, nr. 91-93	7. júlí
A	19, nr. 94-98	25. ágúst
A	20, nr. 99	9. sept.
A	21, nr. 100-101	27. sept.
A	22, nr. 102	6. okt.
A	23, nr. 103-107	29. okt.
A	24, nr. 108-111	3. nóv.
A	25, nr. 112	12. nóv.
A	26, nr. 113	14. des.
A	27, nr. 114-132	30. des.
A	28, nr. 133-139	7. jan. 1994

Endurprentað blað: 112, 116.

Leiðréttingar:

Bls. 183, nr. 37, 1. lína:... frestur er lögákveðinn. Fylgi... Les: ...er frestur lögákveðinn. Fylgi...

STJÓRNARTÍÐINDI A 1 – 1993

4. janúar 1993 1 Nr. 1

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hefi ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda mánudaginn 4. janúar 1993 kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 4. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

Stjórnartíðindi A 1, nr. 1. Útgáfudagur 4. janúar 1993. A 1
Steindórsprent Gutenberg hf.

STJÓRNARTÍÐINDI A 2 - 1993

Nr. 2 2 13. janúar 1993

LÖG

um Evrópska efnahagssvæðið.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Heimilt er að fullgilda fyrir Íslands hönd:

1. Samning um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samninginn), þ.e. meginmál samningsins, bókanir við hann og viðauka, ásamt gerðum, sem í viðaukunum er getið, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þessara bandalaga annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992;
2. samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992;
3. samning um fastanefnd EFTA-ríkjanna sem undirritaður var í Óportó hinn 2. maí 1992.

2. gr.

Meginmál EES-samningsins skal hafa lagagildi hér á landi. Sama gildir um ákvæði bókunar 1 við samninginn og ákvæði 9. tölul. VIII. viðauka og g-liðar 1. tölul. XII. viðauka við samninginn.

Ákvæði EES-samningsins, bókunarinnar og viðaukanna, sem vísað er til í 1. mgr., eru prentuð sem fylgiskjöl I–IV með lögum þessum.

3. gr.

Skýra skal lög og reglur, að svo miklu leyti sem við á, til samræmis við EES-samninginn og þær reglur sem á honum byggja.

4. gr.

Ákvæði 1. gr. laga þessara öðlast þegar gildi.

Önnur ákvæði laganna öðlast gildi um leið og EES-samningurinn öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Steindórsprent Gutenberg hf.

Fylgiskjal I.

SAMNINGUR UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU,
KOLA- OG STÁLBANDALAG EVRÓPU,
KONUNGSRÍKIÐ BELGÍA,
KONUNGSRÍKIÐ DANMÖRK,
SAMBANDSLÝÐVELDIÐ ÞÝSKALAND,
LÝÐVELDIÐ GRIKKLAND,
KONUNGSRÍKIÐ SPÁNN,
LÝÐVELDIÐ FRAKKLAND,
ÍRLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍTALÍA,
STÓRHERTOGADÆMIÐ LÚXEMBORG,
KONUNGSRÍKIÐ HOLLAND,
LÝÐVELDIÐ PORTÚGAL,
HIÐ SAMEINAÐA KONUNGSRÍKI STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS

OG

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR,
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,
RÍKJASAMBANDIÐ SVISS,

sem nefnast hér á eftir SAMNINGSAÐILAR;

ERU SANNFÆRÐIR UM að Evrópskt efnahagssvæði muni stuðla að uppbyggingu Evrópu á grundvelli friðar, lýðræðis og mannréttinda;

ÁRÉTTA að höfuðáhersla er lögð á náin samskipti Evrópubandalagsins, aðildarríkja þess og EFTA-ríkjanna, sem grundvallast á nálægð, sameiginlegu gildismati frá fornu fari og evrópskri samkennd;

HAFA EINSETT SÉR að stuðla á grundvelli markaðsbúskapar að auknu frjálsræði og samvinnu í viðskiptum um gjörvallan heim, einkum í samræmi við ákvæði Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti og samninginn um Efnahags- og framfarastofnunina;

HAFA Í HUGA það markmið að mynda öflugt og einsleitt Evrópskt efnahagssvæði er grundvallist á sameiginlegum reglum og sömu samkeppnisskilyrðum, tryggri framkvæmd, meðal annars fyrir dómstólum, og jafnrétti, gagnkvæmni og heildarjafnvægi hagsbóta, réttinda og skyldna samningsaðila;

HAFA EINSETT SÉR að beita sér fyrir því að frelsi til vöruflutninga, fólksflutninga, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutninga verði sem víðtækast á öllu Evrópska efnahagssvæðinu, svo og að styrkja og auka samvinnu í jaðarmálum og tengdum málum;

HAFA ÞAÐ AÐ MARKMIÐI að stuðla að samræmdri þróun á Evrópska efnahagssvæðinu og eru sannfærðir um nauðsyn þess að draga með samningi þessum úr efnahagslegu og félagslegu misræmi milli svæða;

VILJA LEGGJA SITT AF MÖRKUM til að styrkja samvinnu milli þingmanna Evrópuþingsins og þjóðþinga EFTA-ríkjanna, svo og milli aðila vinnumarkaðarins í Evrópubandalaginu og EFTA-ríkjunum;

ERU SANNFÆRÐIR UM að einstaklingar muni gegna mikilvægu hlutverki á Evrópska efnahagssvæðinu vegna beitingar þeirra réttinda sem þeir öðlast með samningi þessum og þeirrar verndar dómstóla sem þessi réttindi njóta;

HAFA EINSETT SÉR að varðveita, vernda og bæta umhverfið og sjá til þess að náttúruauðlindir séu nýttar af varúð og skynsemi, einkum á grundvelli meginreglunnar um sjálfbæra þróun og þeirrar meginreglu að grípa skuli til varúðarráðstafana og fyrirbyggjandi aðgerða;

HAFA EINSETT SÉR að við mótun nýrra reglna verði lagðar til grundvallar strangar kröfur um að vernda beri heilsu, öryggi og umhverfi;

GERA SÉR LJÓST mikilvægi framþróunar í félagsmálum, þar á meðal jafnréttismálum karla og kvenna, á Evrópska efnahagssvæðinu og láta í ljós vilja sinn til að tryggja efnahagslegar og félagslegar framfarir, skapa skilyrði fyrir fullri atvinnu, bættum lífskjörum og bættum starfsskilyrðum á Evrópska efnahagssvæðinu;

HAFA EINSETT SÉR að efla hagsmuni neytenda og styrkja stöðu þeirra á markaðinum, með öfluga neytendavernd að markmiði;

SETJA SÉR ÞAU SAMEIGINLEGU MARKMIÐ að styrkja vísindalegar og tæknilegar undirstöður evrópsks iðnaðar og gera hann samkeppnishæfari á alþjóðavettvangi;

ÁLÍTA að gerð samnings þessa eigi ekki á nokkurn hátt að hafa áhrif á möguleika EFTA-ríkja til að gerast aðilar að Evrópubandalögunum;

STEFNA AÐ ÞVÍ, með fullri virðingu fyrir sjálfstæði dómstólanna, að ná fram og halda sig við samræmda túlkun og beitingu samnings þessa og þeirra ákvæða í löggjöf bandalagsins sem tekin eru efnislega upp í samning þennan, svo og að koma sér saman um jafnræði gagnvart einstaklingum og aðilum í atvinnurekstri að því er varðar fjórþætta frelsið og samkeppnisskilyrði;

ÞAR EÐ samningur þessi takmarkar hvorki sjálfræði samningsaðila til ákvarðanatöku né rétt þeirra til að gera samninga, samanber þó ákvæði samnings þessa og takmarkanir sem leiðir af reglum þjóðaréttar;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera með sér eftirfarandi samning:

I. HLUTI
MARKMIÐ OG MEGINREGLUR

1. gr.

1. Markmið þessa samstarfssamnings er að stuðla að stöðugri og jafnri eflingu viðskipta- og efnahagstengsla samningsaðila við sömu samkeppnisskilyrði og eftir sömu reglum með það fyrir augum að mynda einsleitt Evrópskt efnahagssvæði sem nefnist hér á eftir EES.

2. Til að ná þeim markmiðum sem sett eru í 1. mgr. skal samstarfið í samræmi við ákvæði samnings þessa fela í sér:

a. frjálsa vöruflutninga;
b. frjálsa fólksflutninga;
c. frjálsa þjónustustarfsemi;
d. frjálsa fjármagnsflutninga;
e. að komið verði á kerfi sem tryggi að samkeppni raskist ekki og að reglur þar að lútandi verði virtar af öllum; og einnig
f. nánari samvinnu á öðrum sviðum, svo sem á sviði rannsókna og þróunar, umhverfismála, menntunar og félagsmála.

2. gr.

Í þessum samningi merkir:

a. hugtakið „samningur" meginmál samningsins, bókanir við hann og viðauka auk þeirra gerða sem þar er vísað til;
b. hugtakið „EFTA-ríki" samningsaðila sem eru aðilar að Fríverslunarsamtökum Evrópu;
c. hugtakið „samningsaðilar", að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB, bæði bandalagið og aðildarríki EB eða bandalagið eða aðildarríki EB. Merkingin, sem leggja ber í þetta orð í hverju tilviki, ræðst af viðkomandi ákvæðum samnings þessa hverju sinni og jafnframt viðkomandi valdsviði bandalagsins og aðildarríkja EB í samræmi við stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu.

3. gr.

Samningsaðilar skulu gera allar viðeigandi almennar eða sérstakar ráðstafanir til að tryggja að staðið verði við þær skuldbindingar sem af samningi þessum leiðir. Þeir skulu varast ráðstafanir sem teflt geta því í tvísýnu að markmiðum samnings þessa verði náð.

Þeir skulu enn fremur auðvelda samvinnu innan ramma samnings þessa.

4. gr.

Hvers konar mismunun á grundvelli ríkisfangs er bönnuð á gildissviði samnings þessa nema annað leiði af einstökum ákvæðum hans.

5. gr.

Samningsaðilar geta hvenær sem er vakið máls á áhyggjuefnum í sameiginlegu EES-nefndinni eða EES-ráðinu í samræmi við þær aðferðir sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 92. gr. og 2. mgr. 89. gr. eftir því sem við á.

6. gr.

Með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni ber við framkvæmd og beitingu ákvæða samnings þessa að túlka þau í samræmi við úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir hafa verið upp fyrir undirritunardag samnings þessa, þó að því tilskildu að þau séu efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála.

7. gr.

Gerðir sem vísað er til eða er að finna í viðaukum við samning þennan, eða ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar, binda samningsaðila og eru þær eða verða teknar upp í landsrétt sem hér segir:

a. gerð sem samsvarar reglugerð EBE skal sem slík tekin upp í landsrétt samningsaðila;
b. gerð sem samsvarar tilskipun EBE skal veita yfirvöldum samningsaðila val um form og aðferð við framkvæmdina.

II. HLUTI
FRJÁLSIR VÖRUFLUTNINGAR

1. KAFLI
Grundvallarreglur.

8. gr.

1. Koma skal á frjálsum vöruflutningum milli samningsaðila í samræmi við ákvæði samnings þessa.

2. Ákvæði 10.–15., 19., 20. og 25.–27. gr. taka einungis til framleiðsluvara sem upprunnar eru í ríkjum samningsaðila nema annað sé tekið fram.

3. Ef annað er ekki tekið fram taka ákvæði samningsins einungis til:

a. framleiðsluvara sem falla undir 25.–97. kafla í samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskránni, að frátöldum þeim framleiðsluvörum sem skráðar eru í bókun 2;
b. framleiðsluvara sem tilgreindar eru í bókun 3 í samræmi við það sérstaka fyrirkomulag sem þar er greint frá.

9. gr.

1. Kveðið er á um upprunareglur í bókun 4. Þær eru settar með fyrirvara um alþjóðlegar skuldbindingar sem samningsaðilar eru eða kunna að verða bundnir af samkvæmt Hinu almenna samkomulagi um tolla og viðskipti.

2. Samningsaðilar munu áfram leitast við að bæta og einfalda upprunareglur á allan hátt og auka samvinnu á sviði tollamála með það fyrir augum að byggja á grundvelli þess árangurs sem náðst hefur með samningi þessum.

3. Fyrsta endurskoðun fer fram fyrir árslok 1993. Síðan fer endurskoðun fram á tveggja ára fresti. Á grundvelli þessarar endurskoðunar skuldbinda samningsaðilar sig til að ákveða þær viðeigandi ráðstafanir sem eiga að verða hluti samningsins.

10. gr.

Tollar á innflutning og útflutning, svo og gjöld sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðir milli samningsaðila. Með fyrirvara um það fyrirkomulag, sem um getur í bókun 5, skal þetta einnig eiga við um fjáröflunartolla.

11. gr.

Magntakmarkanir á innflutningi, svo og allar ráðstafanir sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðar milli samningsaðila.

12. gr.

Magntakmarkanir á útflutningi, svo og allar ráðstafanir sem hafa samsvarandi áhrif, eru bannaðar milli samningsaðila.

13. gr.

Ákvæði 11. og 12. gr. koma ekki í veg fyrir að leggja megi á innflutning, útflutning eða umflutning vara bönn eða höft sem réttlætast af almennu siðferði, allsherjarreglu, almannaöryggi, vernd lífs og heilsu manna eða dýra eða gróðurvernd, vernd þjóðarverðmæta, er hafa listrænt, sögulegt eða fornfræðilegt gildi, eða vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar og viðskipta. Slík bönn eða höft mega þó ekki leiða til gerræðislegrar mismunar eða til þess að duldar hömlur séu lagðar á viðskipti milli samningsaðila.

14. gr.

Einstökum samningsaðilum er óheimilt að leggja hvers kyns beinan eða óbeinan skatt innan lands á framleiðsluvörur annarra samningsaðila umfram það sem beint eða óbeint er lagt á sams konar innlendar framleiðsluvörur.

Samningsaðila er einnig óheimilt að leggja á framleiðsluvörur annarra samningsaðila innlendan skatt sem er til þess fallinn að vernda óbeint aðrar framleiðsluvörur.

15. gr.

Þegar framleiðsluvörur eru fluttar út til yfirráðasvæðis annars samningsaðila má endurgreiðsla á innlendum skatti ekki nema hærri fjárhæð en skattinum sem þegar hefur verið lagður á þær beint eða óbeint.

16. gr.

1. Samningsaðilar skulu tryggja breytingar á ríkiseinkasölum í viðskiptum þannig að enginn greinarmunur sé gerður milli ríkisborgara aðildarríkja EB og EFTA-ríkja hvað snertir skilyrði til aðdrátta og markaðssetningar vara.

2. Ákvæði þessarar greinar gilda um allar stofnanir sem þar til bær yfirvöld samningsaðilanna nota samkvæmt lögum eða í reynd, beint eða óbeint, til að hafa eftirlit með, ráða eða hafa umtalsverð áhrif á inn- eða útflutning milli samningsaðila. Þessi ákvæði gilda einnig um einkasölur sem ríki hefur fengið öðrum í hendur.

2. KAFLI
Landbúnaðar- og sjávarafurðir.

17. gr.

Í I. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi heilbrigði dýra og plantna.

18. gr.

Með fyrirvara um sérstakt fyrirkomulag varðandi viðskipti með landbúnaðarafurðir skulu samningsaðilar tryggja að fyrirkomulaginu, sem kveðið er á um í 17. gr. og a- og b-lið 23. gr. varðandi aðrar vörur en þær er heyra undir 3. mgr. 8. gr., verði ekki stofnað í hættu vegna annarra tæknilegra viðskiptahindrana. Ákvæði 13. gr. skulu gilda.

19. gr.

1. Samningsaðilar skulu taka til athugunar alla erfiðleika sem upp kunna að koma í viðskiptum þeirra með landbúnaðarafurðir og leitast við að finna viðeigandi lausn á þeim.

2. Samningsaðilar skuldbinda sig til að halda áfram viðleitni sinni til að auka smám saman frjálsræði í viðskiptum með landbúnaðarafurðir.

3. Í þeim tilgangi skulu samningsaðilar framkvæma endurskoðun á skilyrðum fyrir viðskipti með landbúnaðarafurðir fyrir árslok 1993 og á tveggja ára fresti þaðan í frá.

4. Samningsaðilar munu, í ljósi þeirra niðurstaðna sem fást af þessari endurskoðun, innan ramma landbúnaðarstefnu hvers um sig og með tilliti til niðurstaðna Úrúgvæ-viðræðnanna, ákveða, innan ramma samnings þessa, á grundvelli fríðinda, með tvíhliða eða marghliða hætti og með gagnkvæmu samkomulagi sem er hagstætt hverjum aðila, frekara afnám hvers kyns viðskiptahindrana í landbúnaði, að meðtöldum þeim viðskiptahindrunum sem leiðir af ríkiseinkasölum í viðskiptum á sviði landbúnaðar.

20. gr.

Ákvæði og fyrirkomulag varðandi fisk og aðrar sjávarafurðir er að finna í bókun 9.

3. KAFLI
Samvinna á sviði tollamála og auðveldun viðskipta.

21. gr.

1. Til að greiða fyrir viðskiptum skulu samningsaðilar einfalda eftirlit og formsatriði á landamærum. Fyrirkomulag í þessu skyni er að finna í bókun 10.

2. Samningsaðilar skulu aðstoða hver annan í tollamálum til þess að tryggja rétta beitingu tollalöggjafar. Fyrirkomulag í þessu skyni er að finna í bókun 11.

3. Samningsaðilar skulu styrkja og auka samvinnu sín í milli með það að markmiði að einfalda framkvæmd vöruviðskipta, einkum að því er varðar áætlanir, verkefni og aðgerðir bandalagsins sem miða að því að greiða fyrir viðskiptum í samræmi við reglurnar í VI. hluta.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. 8. gr. skal þessi grein taka til allra framleiðsluvara.

22. gr.

Samningsaðili er hefur hug á að lækka virkt stig tolla eða gjalda sem hafa samsvarandi áhrif gagnvart þriðju löndum með bestu kjör eða íhugar frestun þeirra skal, sé slíkt gerlegt, tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni það eigi síðar en þrjátíu dögum áður en lækkunin eða frestunin kemur til framkvæmda. Hlutaðeigandi samningsaðili skal gefa gaum athugasemdum frá öðrum samningsaðilum um röskun sem hlotist gæti af þessu.

4. KAFLI
Aðrar reglur um frjálsa vöruflutninga.

23. gr.

Sérstök ákvæði og fyrirkomulag er að finna í:

a. bókun 12 og II. viðauka varðandi tæknilegar reglugerðir, staðla, prófanir og vottanir;
b. bókun 47 varðandi afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín;
c. III. viðauka varðandi skaðsemisábyrgð.

Þau skulu taka til allra framleiðsluvara nema annað sé tekið fram.

24. gr.

Sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi orkumál er að finna í IV. viðauka.

25. gr.

Leiði framkvæmd 10. og 12. gr. af sér:

a. endurútflutning til þriðja lands á framleiðsluvöru sem er af hálfu samningsaðila er flytur út háð magntakmörkunum, útflutningstollum eða ráðstöfunum eða gjöldum sem hafa samsvarandi áhrif; eða
b. alvarlegan skort, eða hættu á alvarlegum skorti, á framleiðsluvöru sem er mjög mikilvæg samningsaðila er flytur út;

og valdi þær aðstæður, sem að ofan getur, samningsaðila er flytur út meiri háttar erfiðleikum eða eru líklegar til þess getur hann gert viðeigandi ráðstafanir í samræmi við reglurnar í 113. gr.

26. gr.

Í samskiptum samningsaðila skal ekki gera ráðstafanir gegn undirboðum, leggja á jöfnunartolla og grípa til aðgerða gegn ólöglegum viðskiptaháttum sem rekja má til þriðju landa nema annað sé tekið fram í samningi þessum.

5. KAFLI

Kola- og stálvörur.

27. gr.

Ákvæði og fyrirkomulag varðandi kola- og stálvörur er að finna í bókunum 14 og 25.

III. HLUTI
FRJÁLSIR FÓLKSFLUTNINGAR, FRJÁLS ÞJÓNUSTUSTARFSEMI OG FRJÁLSIR FJÁRMAGNSFLUTNINGAR

1. KAFLI

Launafólk og sjálfstætt starfandi einstaklingar.

28. gr.

1. Frelsi launþega til flutninga skal vera tryggt í aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjum.

2. Umrætt frelsi felur í sér afnám allrar mismununar milli launþega í aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjum sem byggð er á ríkisfangi og lýtur að atvinnu, launakjörum og öðrum starfs- og ráðningarskilyrðum.

3. Með þeim takmörkunum sem réttlætast af allsherjarreglu, almannaöryggi og almannaheilbrigði felur það í sér rétt til þess að:

a. þiggja atvinnutilboð sem raunverulega eru lögð fram;
b. fara að vild í þeim tilgangi um yfirráðasvæði aðildarríkja EB og EFTA-ríkja;
c. dveljast á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis í atvinnuskyni í samræmi við ákvæði í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um starfskjör ríkisborgara þess ríkis;
d. dveljast áfram á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis eftir að hafa starfað þar.

4. Ákvæði þessarar greinar eiga ekki við um störf í opinberri þjónustu.

5. Í V. viðauka eru sérstök ákvæði um frelsi launþega til flutninga.

29. gr.

Til að veita launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum frelsi til flutninga skulu samningsaðilar á sviði almannatrygginga, í samræmi við VI. viðauka, einkum tryggja launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum og þeim sem þeir framfæra að:

a. lögð verði saman öll tímabil sem taka ber til greina samkvæmt lögum hinna ýmsu landa til að öðlast og viðhalda bótarétti, svo og reikna fjárhæð bóta;
b. bætur séu greiddar fólki sem er búsett á yfirráðasvæðum samningsaðila.

30. gr.

Til að auðvelda launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum að hefja og stunda starfsemi skulu samningsaðilar í samræmi við VII. viðauka gera nauðsynlegar ráðstafanir varðandi gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi, svo og samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum samningsaðila varðandi rétt launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga til að hefja og stunda starfsemi.

2. KAFLI
Staðfesturéttur.

31. gr.

1. Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera á rétti ríkisborgara aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis til að öðlast staðfestu á yfirráðasvæði einhvers annars þessara ríkja. Hið sama gildir einnig þegar ríkisborgarar aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis, sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði einhvers þeirra, setja á stofn umboðsskrifstofu, útibú eða dótturfyrirtæki.

Staðfesturéttur felur í sér rétt til að hefja og stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi og til að stofna og reka fyrirtæki, einkum félög eða fyrirtæki í skilningi annarrar málsgreinar 34. gr., með þeim skilyrðum sem gilda að landslögum um ríkisborgara þess ríkis þar sem staðfestan er fengin, þó með fyrirvara um ákvæði 4. kafla.

2. Í VIII.–XI. viðauka eru sérstök ákvæði um staðfesturétt.

32. gr.

Ákvæði þessa kafla gilda ekki um starfsemi sem á yfirráðasvæði ákveðins samningsaðila fellur undir meðferð opinbers valds jafnvel þótt svo sé aðeins í einstökum tilvikum.

33. gr.

Ákvæði þessa kafla og ráðstafanir í samræmi við þau útiloka ekki að beitt verði ákvæðum í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérstaka meðferð á erlendum ríkisborgurum er grundvallast á sjónarmiðum um allsherjarreglu, almannaöryggi eða almannaheilbrigði.

34. gr.

Með félög eða fyrirtæki, sem stofnuð eru í samræmi við lög aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð á yfirráðasvæði samningsaðila, skal farið, að því er þennan kafla varðar, á sama hátt og einstaklinga sem eru ríkisborgarar í aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum.

Með félögum eða fyrirtækjum er átt við félög eða fyrirtæki, stofnuð á grundvelli einkamálaréttar eða verslunarréttar, þar með talin samvinnufélög, svo og aðrar lögpersónur sem lúta allsherjarrétti eða einkamálarétti, þó að frátöldum þeim sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni.

35. gr.

Ákvæði 30. gr. gilda um málefni sem fjallað er um í þessum kafla.

3. KAFLI
Þjónusta.

36. gr.

1. Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera á frelsi ríkisborgara aðildarríkja EB og EFTA-ríkja til að veita þjónustu á yfirráðasvæði samningsaðila enda þótt þeir hafi staðfestu í öðru aðildarríki EB eða EFTA-ríki en sá sem þjónustan er ætluð.

2. Í IX.–XI. viðauka eru sérstök ákvæði um frelsi til að veita þjónustu.

37. gr.

Með „þjónustu" er í samningi þessum átt við þjónustu sem að jafnaði er veitt gegn þóknun að því leyti sem hún lýtur ekki ákvæðum um frjálsa vöruflutninga, frjálsa fjármagnsflutninga og frjálsa fólksflutninga.

Undir „þjónustu" fellur einkum:

a. starfsemi á sviði iðnaðar;
b. starfsemi á sviði viðskipta;
c. starfsemi handverksmanna;
d. sérfræðistörf.

Sá sem veitir þjónustu getur, með fyrirvara um ákvæði 2. kafla, í því skyni stundað starfsemi sína tímabundið í því ríki þar sem þjónustan er veitt, með sömu skilyrðum og það ríki setur eigin ríkisborgurum.

38. gr.

Frelsi til að veita þjónustu á sviði flutninga fellur undir ákvæði 6. kafla um flutningastarfsemi.

39. gr.

Ákvæði 30. og 32.–34. gr. gilda um málefni sem fjallað er um í þessum kafla.

4. KAFLI
Fjármagn.

40. gr.

Innan ramma ákvæða samnings þessa skulu engin höft vera milli samningsaðila á flutningum fjármagns í eigu þeirra sem búsettir eru í aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum né nokkur mismunun, byggð á ríkisfangi eða búsetu aðila eða því hvar féð er notað til fjárfestingar. Í XII. viðauka eru nauðsynleg ákvæði varðandi framkvæmd þessarar greinar.

41. gr.

Gengar greiðslur í tengslum við þjónustustarfsemi, vöruflutninga, fólksflutninga eða fjármagnsflutninga milli samningsaðila innan ramma ákvæða samnings þessa skulu lausar við öll höft.

42. gr.

1. Ef beitt er innlendum reglum um fjármagnsmarkað og lánsviðskipti í fjármagnsflutningum sem höftum hefur verið létt af samkvæmt ákvæðum samnings þessa skal það gert án mismununar.

2. Lán til beinnar eða óbeinnar fjármögnunar aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis eða sveitarstjórna þess skulu ekki boðin út eða tekin í öðrum aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum nema viðkomandi ríki hafi gert með sér samkomulag um það.

43. gr.

1. Kunni munurinn milli gjaldeyrisreglna aðildarríkja EB og EFTA-ríkjanna að verða til þess að menn, búsettir í einu þessara ríkja, færi sér í nyt þær rýmri yfirfærslureglur á yfirráðasvæði samningsaðila sem kveðið er á um í 40. gr. til þess að fara fram hjá reglum einhvers þessara ríkja um fjármagnsflutninga til eða frá þriðju löndum getur viðkomandi samningsaðili gert viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á því.

2. Leiði fjármagnsflutningar til röskunar á starfsemi fjármagnsmarkaðar í aðildarríki EB eða EFTA-ríki getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til verndarráðstafana á sviði fjármagnsflutninga.

3. Breyti þar til bær yfirvöld samningsaðila gengisskráningu sinni þannig að alvarlegri röskun á samkeppnisskilyrðum valdi geta hinir samningsaðilarnir gert nauðsynlegar ráðstafanir um mjög takmarkaðan tíma til að vinna gegn áhrifum breytingarinnar.

4. Eigi aðildarríki EB eða EFTA-ríki í örðugleikum með greiðslujöfnuð eða alvarleg hætta er á að örðugleikar skapist, hvort sem það stafar af heildarójafnvægi í greiðslujöfnuði eða því hvaða gjaldmiðli það hefur yfir að ráða, getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til verndarráðstafana, einkum ef örðugleikarnir eru til þess fallnir að stofna framkvæmd samnings þessa í hættu.

44. gr.

Bandalagið annars vegar og EFTA-ríkin hins vegar skulu beita eigin málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í bókun 18, vegna framkvæmdar ákvæða 43. gr.

45. gr.

1. Tilkynna skal sameiginlegu EES-nefndinni ákvarðanir, álit og tilmæli vegna þeirra ráðstafana sem lýst er í 43. gr.

2. Ekki má grípa til neinna ráðstafana nema að höfðu samráði í sameiginlegu EES-nefndinni og eftir að henni hafa verið veittar upplýsingar.

3. Í því tilviki sem um ræðir í 2. mgr. 43. gr. getur hlutaðeigandi samningsaðili þó gert ráðstafanirnar, án þess að áður fari fram samráð eða skipti á upplýsingum, þegar það reynist óhjákvæmilegt vegna þess að þær verða að fara leynt eða þola ekki bið.

4. Komi skyndilega upp vandi er varðar greiðslujöfnuð, í því tilviki sem um ræðir í 4. mgr. 43. gr., og sé ekki unnt að fylgja málsmeðferðinni í 2. mgr., getur hlutaðeigandi samningsaðili gripið til nauðsynlegra fyrirbyggjandi verndarráðstafana. Ráðstafanirnar skulu hafa í för með sér eins litla röskun á framkvæmd samnings þessa og kostur er á og mega ekki vera víðtækari en brýnasta nauðsyn krefur til að ráða bót á þeim skyndilega vanda sem komið hefur upp.

5. Þegar gerðar eru ráðstafanir í samræmi við 3. og 4. mgr. skal tilkynna það eigi síðar en þann dag sem þær öðlast gildi og skulu upplýsingaskiptin, samráðið og tilkynningarnar sem um getur í 1. mgr. eiga sér stað eins fljótt og auðið er í kjölfar þess.

5. KAFLI
Samvinna um stefnu í efnahags- og peningamálum.

46. gr.

Samningsaðilar skulu skiptast á skoðunum og upplýsingum um framkvæmd samnings þessa og áhrif samstarfsins á efnahagsstarfsemi og framkvæmd stefnu í efnahags- og peningamálum. Þeir geta enn fremur rætt stefnu, ástand og horfur í efnahagsmálum. Þessi skipti á skoðunum og upplýsingum skulu fara fram án nokkurra skuldbindinga.

6. KAFLI
Flutningastarfsemi.

47. gr.

1. Ákvæði 48.–52. gr. gilda um flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum.

2. Í XIII. viðauka eru sérstök ákvæði um allar tegundir flutninga.

48. gr.

1. Engu aðildarríki EB eða EFTA-ríki er heimilt að setja nokkur þau ákvæði um flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum utan ramma XIII. viðauka sem beint eða óbeint eru óhagstæðari flutningsaðilum frá öðrum ríkjum en innlendum flutningsaðilum.

2. Sérhver samningsaðili er víkur frá meginreglunni í 1. mgr. skal tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni það. Aðrir samningsaðilar, sem fallast ekki á frávikið, geta gripið til viðeigandi gagnráðstafana.

49. gr.

Aðstoð er samrýmanleg samningi þessum ef hún bætir úr þörf fyrir samræmingu á sviði flutninga eða í henni felst endurgjald fyrir að rækja tilteknar skyldur sem falla undir hugtakið opinber þjónusta.

50. gr.

1. Þegar um er að ræða flutninga á yfirráðasvæði samningsaðila skal ekki vera nokkur mismunun sem kemur fram í því að flutningsaðilar leggi á mismunandi gjöld eða setji mismunandi skilmála við flutning sams konar vöru á sömu flutningaleiðum, allt eftir því hvert uppruna- eða ákvörðunarland viðkomandi vöru er.

2. Þar til bært yfirvald samkvæmt VII. hluta skal að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis rannsaka öll tilvik um mismunun sem falla undir þessa grein og taka nauðsynlegar ákvarðanir samkvæmt eigin reglum.

51. gr.

1. Bannað er að leggja á gjöld og setja skilmála er varða flutningastarfsemi innan yfirráðasvæðis samningsaðila og fela í einhverjum mæli í sér aðstoð eða vernd, einu eða fleiri fyrirtækjum eða atvinnugreinum í hag, nema þar til bært yfirvald samkvæmt 2. mgr. 50. gr. heimili það.

2. Þar til bært yfirvald skal að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis kanna gjöld þau og skilmála sem um getur í 1. mgr., annars vegar einkum með kröfur um æskilega efnahagsstefnu á einstökum landsvæðum í huga, svo og þarfir vanþróaðra svæða og erfiðleika svæða þar sem alvarlegt stjórnmálaástand ríkir, og hins vegar með tilliti til áhrifa gjaldanna og skilmálanna á samkeppni milli mismunandi greina flutningastarfsemi.

Þar til bært yfirvald skal taka nauðsynlegar ákvarðanir samkvæmt eigin reglum.

3. Bannið sem um getur í 1. mgr. tekur ekki til gjalda sem ákveðin eru til að bregðast við samkeppni.

52. gr.

Álögur eða gjöld, sem flutningsaðili innheimtir umfram flutningsgjöld vegna flutnings yfir landamæri, mega ekki vera hærri en sanngjarnt er með hliðsjón af raunverulegum kostnaði vegna þessa. Samningsaðilar skulu leitast við að draga smám saman úr slíkum kostnaði.

IV. HLUTI
SAMKEPPNISREGLUR OG AÐRAR SAMEIGINLEGAR REGLUR

1. KAFLI
Reglur um fyrirtæki.

53. gr.

1. Eftirfarandi skal bannað og talið ósamrýmanlegt framkvæmd samnings þessa: allir samningar milli fyrirtækja, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem geta haft áhrif á viðskipti milli samningsaðila og hafa að markmiði eða af þeim leiðir að komið sé í veg fyrir samkeppni, hún sé takmörkuð eða henni raskað á því svæði sem samningur þessi tekur til, einkum samningar, ákvarðanir og aðgerðir sem:

a. ákveða kaup- eða söluverð eða önnur viðskiptakjör með beinum eða óbeinum hætti;
b. takmarka eða stýra framleiðslu, mörkuðum, tækniþróun eða fjárfestingu;
c. skipta mörkuðum eða birgðalindum;
d. mismuna öðrum viðskiptaaðilum með ólíkum skilmálum í sams konar viðskiptum og veikja þannig samkeppnisstöðu þeirra;
e. setja það skilyrði fyrir samningagerð að hinir viðsemjendurnir taki á sig viðbótarskuldbindingar sem tengjast ekki efni samninganna, hvorki í eðli sínu né samkvæmt viðskiptavenju.

2. Samningar og ákvarðanir sem grein þessi bannar eru sjálfkrafa ógildir.

3. Ákveða má að ákvæðum 1. mgr. verði ekki beitt um:

— samninga eða tegundir samninga milli fyrirtækja;
— ákvarðanir eða tegundir ákvarðana af hálfu samtaka fyrirtækja;
— samstilltar aðgerðir eða tegundir samstilltra aðgerða;

sem stuðla að bættri framleiðslu eða vörudreifingu eða efla tæknilegar og efnahagslegar framfarir, enda sé neytendum veitt sanngjörn hlutdeild í þeim ávinningi sem af þeim hlýst, án þess að:

a. höft, sem óþörf eru til að hinum settu markmiðum verði náð, séu lögð á hlutaðeigandi fyrirtæki;
b. slíkt veiti fyrirtækjunum færi á að koma í veg fyrir samkeppni að því er varðar verulegan hluta framleiðsluvaranna sem um er að ræða.

54. gr.

Misnotkun eins eða fleiri fyrirtækja á yfirburðastöðu á svæðinu sem samningur þessi tekur til, eða verulegum hluta þess, er ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa og því bönnuð að því leyti sem hún kann að hafa áhrif á viðskipti milli samningsaðila.

Slík misnotkun getur einkum falist í því að:

a. beint eða óbeint sé krafist ósanngjarns kaup- eða söluverðs eða aðrir ósanngjarnir viðskiptaskilmálar settir;
b. settar séu takmarkanir á framleiðslu, markaði eða tækniþróun, neytendum til tjóns;
c. öðrum viðskiptaaðilum sé mismunað með ólíkum skilmálum í sams konar viðskiptum og samkeppnisstaða þeirra þannig veikt;
d. sett sé það skilyrði fyrir samningagerð að hinir viðsemjendurnir taki á sig viðbótarskuldbindingar sem tengjast ekki efni samninganna, hvorki í eðli sínu né samkvæmt viðskiptavenju.

55. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði sem hrinda 53. og 54. gr. í framkvæmd og er að finna í bókun 21 og XIV. viðauka við samning þennan skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA, sem kveðið er á um í 1. mgr. 108. gr., tryggja beitingu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í 53. og 54. gr.

Hin þar til bæra eftirlitsstofnun, sem kveðið er á um í 56. gr., skal að eigin frumkvæði eða að beiðni ríkis á viðkomandi svæði eða hinnar eftirlitsstofnunarinnar rannsaka tilvik þar sem grunur leikur á að meginreglur þessar séu brotnar. Hin þar til bæra eftirlitsstofnun skal framkvæma þessar rannsóknir í samvinnu við þar til bær stjórnvöld á viðkomandi svæði og í samvinnu við hina eftirlitsstofnunina sem skal veita henni aðstoð í samræmi við eigin reglur.

Komist hún að þeirri niðurstöðu að um brot hafi verið að ræða skal hún gera tillögur um viðeigandi ráðstafanir til að binda enda á það.

2. Ef ekki er bundinn endi á umrætt brot skal þar til bær eftirlitsstofnun skrá slíkt brot á meginreglunum í rökstuddri ákvörðun.

Hin þar til bæra eftirlitsstofnun getur birt ákvörðun sína og heimilað ríkjum á viðkomandi svæði, með þeim skilyrðum og á þann hátt sem hún kveður nánar á um, að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða bót á ástandinu. Hún getur einnig farið fram á það við hina eftirlitsstofnunina að hún heimili ríkjum á viðkomandi svæði að gera slíkar ráðstafanir.

56. gr.

1. Eftirlitsstofnanirnar skulu taka ákvarðanir í einstökum málum, sem falla undir 53. gr., í samræmi við eftirfarandi ákvæði:
a. eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir í þeim málum sem einungis hafa áhrif á viðskipti milli EFTA-ríkjanna;
b. með fyrirvara um c-lið skal eftirlitsstofnun EFTA taka ákvarðanir, eins og kveðið er á um í ákvæðum 58. gr., bókun 21 og reglum um framkvæmd hennar, bókun 23 og XIV. viðauka, í málum þar sem velta viðkomandi fyrirtækja á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna er 33% eða meiri en velta þeirra á svæðinu sem samningur þessi tekur til;
c. framkvæmdastjórn EB skal taka ákvarðanir í öðrum málum, svo og í þeim málum sem falla undir b-lið og hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkja EB, og skal hún þá taka tillit til ákvæðanna í 58. gr., bókun 21, bókun 23 og XIV. viðauka.

2. Eftirlitsstofnun á því svæði þar sem yfirburðastaða er talin vera fyrir hendi skal taka ákvarðanir í einstökum málum sem falla undir 54. gr. Reglurnar sem settar eru í b- og c-lið 1. mgr. gilda því aðeins að um yfirburðastöðu á svæðum beggja eftirlitsstofnananna sé að ræða.

3. Eftirlitsstofnun EFTA skal taka ákvarðanir í einstökum málum sem falla undir c-lið 1. mgr. og hafa ekki umtalsverð áhrif á viðskipti milli aðildarríkja EB eða samkeppni í bandalaginu.

4. Hugtökin „fyrirtæki" og „velta" eru, að því er þessa grein varðar, skilgreind í bókun 22.

57. gr.

1. Samfylkingar, sem gert er ráð fyrir eftirliti með í 2. mgr. og skapa eða efla yfirburðastöðu er hindrar virka samkeppni á samningssvæðinu eða umtalsverðum hluta þess, skal lýsa ósamrýmanlegar samningi þessum.

2. Eftirtaldir aðilar skulu hafa eftirlit með samfylkingum sem falla undir 1. mgr.:

a. framkvæmdastjórn EB í þeim málum sem falla undir reglugerð EBE nr. 4064/89, í samræmi við þá reglugerð, bókanir 21 og 24 og XIV. viðauka við samninginn. Með fyrirvara um endurskoðunarvald dómstóls EB hefur framkvæmdastjórn EB ein vald til að taka ákvarðanir í þessum málum.

b. eftirlitsstofnun EFTA í þeim málum sem falla ekki undir a-lið hafi viðmiðunarmörkum, sem sett eru í XIV. viðauka, verið fullnægt á yfirráðasvæði EFTA-ríkjanna í samræmi við bókanir 21 og 24 og XIV. viðauka við samninginn. Þetta er með þeim fyrirvara að aðildarríki EB séu ekki valdbær í þessu tilliti.

58. gr.

Með það fyrir augum að þróa og viðhalda samræmdu eftirliti á Evrópska efnahagssvæðinu á sviði samkeppni, svo og að stuðla að einsleitri framkvæmd, beitingu og túlkun ákvæða samningsins í þessu skyni, skulu þar til bær yfirvöld hafa með sér samvinnu í samræmi við ákvæði bókana 23 og 24.

59. gr.

1. Eigi í hlut opinber fyrirtæki, og fyrirtæki sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veita sérstök réttindi eða einkarétt, skulu samningsaðilar tryggja að hvorki séu gerðar né viðhaldið nokkrum þeim ráðstöfunum sem fara í bága við reglur samnings þessa, einkum reglur sem kveðið er á um í 4. gr. og 53.–63. gr.

2. Reglur samnings þessa, einkum reglurnar um samkeppni, gilda um fyrirtæki sem falið er að veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu eða eru í eðli sínu fjáröflunareinkasölur, að því marki sem beiting þeirra kemur ekki í veg fyrir að þau geti að lögum eða í raun leyst af hendi þau sérstöku verkefni sem þeim eru falin. Þróun viðskipta má ekki raska í þeim mæli að það stríði gegn hagsmunum samningsaðilanna.

3. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu hvor innan síns valdsviðs tryggja að ákvæðum þessarar greinar sé beitt og gera, eftir því sem þörf krefur, viðeigandi ráðstafanir gagnvart þeim ríkjum sem eru á svæðum hvorrar um sig.

60. gr.

Í XIV. viðauka eru sérstök ákvæði um framkvæmd þeirra meginreglna sem settar eru í 53., 54., 57. og 59. gr.

2. KAFLI
Ríkisaðstoð.

61. gr.

1. Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum er hvers kyns aðstoð, sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara, ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila.

2. Eftirtalið samrýmist framkvæmd samnings þessa:

a. aðstoð af félagslegum toga sem veitt er einstökum neytendum enda sé hún veitt án mismununar með tilliti til uppruna viðkomandi framleiðsluvara;
b. aðstoð sem veitt er til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða;
c. aðstoð sem veitt er til atvinnuvega á ákveðnum svæðum í Sambandslýðveldinu Þýskalandi, þar sem skipting Þýskalands hefur áhrif, að því marki sem þörf er á slíkri aðstoð til að bæta upp efnahagslegt óhagræði vegna skiptingarinnar.

3. Eftirtalið getur talist samrýmanlegt framkvæmd samnings þessa:

a. aðstoð til að efla hagþróun á svæðum þar sem lífskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið;
b. aðstoð til að hrinda í framkvæmd mikilvægum sameiginlegum evrópskum hagsmunamálum eða ráða bót á alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis;
c. aðstoð til að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins eða ákveðinna efnahagssvæða enda hafi hún ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum;
d. aðstoð af öðru tagi sem sameiginlega EES-nefndin kann að tiltaka í samræmi við VII. hluta.

62. gr.

1. Fylgjast skal stöðugt með öllum kerfum vegna ríkisaðstoðar sem eru til á yfirráðasvæðum samningsaðila, svo og öllum áætlunum um að veita slíka aðstoð eða breyta henni, með það í huga að þau samrýmist 61. gr. Eftirtaldir aðilar skulu framkvæma slíkt eftirlit:

a. framkvæmdastjórn EB, að því er varðar aðildarríki EB, í samræmi við reglurnar í 93. gr. stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu;
b. eftirlitsstofnun EFTA, að því er varðar EFTA-ríkin, í samræmi við þær reglur sem settar eru í samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar EFTA en mælt er fyrir um valdsvið hennar og störf í bókun 26.

2. Með það fyrir augum að tryggja samræmt eftirlit á sviði ríkisaðstoðar á svæðinu sem samningur þessi tekur til skulu framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA hafa með sér samvinnu í samræmi við ákvæðin í bókun 27.

63. gr.

Í XV. viðauka eru sérstök ákvæði um ríkisaðstoð.

64. gr.

1. Ef önnur eftirlitsstofnunin telur að framkvæmd hinnar eftirlitsstofnunarinnar á 61. og 62. gr. samningsins, svo og 5. gr. bókunar 14, samræmist ekki kröfum um sömu samkeppnisskilyrði á svæðinu sem samningur þessi tekur til skal skipst á skoðunum innan tveggja vikna í samræmi við málsmeðferð f-liðar í bókun 27.

Hafi ekki fundist lausn innan þessara tveggja vikna sem aðilar geta sætt sig við getur þar til bært yfirvald samningsaðila, sem málið snertir, gripið án tafar til bráðabirgðaráðstafana til þess að ráða bót á þeirri röskun sem orðið hefur á samkeppni.

Samráð skal síðan hafa í sameiginlegu EES-nefndinni með það fyrir augum að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við.

Hafi sameiginlegu EES-nefndinni ekki tekist að finna lausn innan þriggja mánaða og umræddar aðgerðir valda, eða hætta er á að þær valdi, röskun á samkeppni sem hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila er unnt að gera þær varanlegu ráðstafanir í stað bráðabirgðaráðstafananna sem eru bráðnauðsynlegar til að jafna áhrif röskunarinnar. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst starfsemi EES.

2. Ákvæði þessarar greinar skulu einnig gilda um ríkiseinkasölur sem settar eru á stofn eftir undirritunardag samningsins.

3. KAFLI
Aðrar sameiginlegar reglur.

65. gr.

1. Í XVI. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi innkaup sem gilda, nema annað sé tekið fram, um allar framleiðsluvörur og þjónustu eins og tilgreint er.

2. Í bókun 28 og XVII. viðauka eru sérstök ákvæði og fyrirkomulag varðandi hugverk og eignarréttindi á sviði iðnaðar og verslunar sem gilda um allar framleiðsluvörur og þjónustu nema annað sé tekið fram.

V. HLUTI
ALTÆK ÁKVÆÐI ER VARÐA FJÓRÞÆTTA FRELSIÐ

1. KAFLI
Félagsmál.

66. gr.

Samningsaðilar eru sammála um að nauðsynlegt sé að stuðla að bættum starfsskilyrðum og lífskjörum launþega.

67. gr.

1. Samningsaðilar skulu sérstaklega leggja áherslu á að hvetja til umbóta, einkum varðandi vinnuumhverfi, með tilliti til heilsu og öryggis launþega. Til að stuðla að því að þessu markmiði verði náð skulu lágmarkskröfur smám saman koma til framkvæmda og þá með hliðsjón af þeim aðstæðum og tæknilegu reglum er gilda hjá hverjum samningsaðila. Slíkar lágmarkskröfur eru því ekki til fyrirstöðu að samningsaðili láti strangari reglur um starfsskilyrði halda gildi sínu eða setji slíkar reglur enda samrýmist þær samningi þessum.

2. Í XVIII. viðauka eru tilgreind nauðsynleg ákvæði vegna framkvæmdar lágmarkskrafna samkvæmt 1. mgr.

68. gr.

Á sviði vinnulöggjafar skulu samningsaðilar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja góða framkvæmd samnings þessa. Þessar ráðstafanir eru tilgreindar í XVIII. viðauka.

69. gr.

1. Hver samningsaðili skal tryggja og viðhalda beitingu þeirrar meginreglu að karlar og konur hljóti jöfn laun fyrir jafna vinnu.

Með „launum“ er í þessari grein átt við venjulegt grunn- eða lágmarkskaup ásamt öllum öðrum greiðslum, hvort heldur er í fé eða fríðu, sem launþegi fær beint eða óbeint frá vinnuveitanda sínum vegna starfa síns.

Með sömu launum án mismununar vegna kynferðis er átt við að:

a. laun fyrir sömu ákvæðisvinnu skuli miðuð við sömu mælieiningu;
b. laun fyrir tímavinnu skuli vera hin sömu fyrir sams konar starf.

2. Í XVIII. viðauka eru sérstök ákvæði um framkvæmd 1. mgr.

70. gr.

Samningsaðilar skulu stuðla að því að meginreglan um jafnrétti karla og kvenna verði virt með því að hrinda ákvæðunum sem tilgreind eru í XVIII. viðauka í framkvæmd.

71. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að auka skoðanaskipti milli vinnuveitenda og launþega í Evrópu.

2. KAFLI
Neytendavernd.

72. gr.

Í XIX. viðauka eru ákvæði um neytendavernd.

3. KAFLI
Umhverfismál.

73. gr.

1. Aðgerðir samningsaðila á sviði umhverfismála skulu byggjast á eftirtöldum markmiðum:

a. að varðveita, vernda og bæta umhverfið;
b. að stuðla að því að vernda heilsu manna;
c. að tryggja að náttúruauðlindir séu nýttar af varúð og skynsemi.

2. Aðgerðir samningsaðila á sviði umhverfismála skulu grundvallaðar á þeim meginreglum að girt skuli fyrir umhverfisspjöll, áhersla sé lögð á úrbætur þar sem tjón á upphaf sitt og bótaskylda sé lögð á þann sem mengun veldur. Kröfur um umhverfisvernd skulu vera þáttur í stefnu samningsaðila á öðrum sviðum.

74. gr.

Í XX. viðauka eru sérstök ákvæði um verndarráðstafanir sem skulu gilda samkvæmt 73. gr.

75. gr.

Verndarráðstafanirnar, sem um getur í 74. gr., eru því ekki til fyrirstöðu að einstakir samningsaðilar láti strangari verndarráðstafanir halda gildi sínu eða grípi til þeirra enda samrýmist þær samningi þessum.

4. KAFLI
Hagskýrslugerð.
76. gr.

1. Samningsaðilar skulu tryggja úrvinnslu og dreifingu samfelldra og sambærilegra hagskýrslna sem lýsi og geri kleift að fylgjast með öllum þeim þáttum sem máli skipta á sviði efnahags-, félags- og umhverfismála á Evrópska efnahagssvæðinu.

2. Í þessu skyni skulu samningsaðilar þróa með sér og nota samræmdar aðferðir, skýrgreiningar og flokkanir, svo og sameiginlegar starfsáætlanir og vinnubrögð við hagskýrslugerð hvar sem það á við í stjórnsýslunni og hafa þá í huga nauðsyn þess að fyllsta trúnaðar sé gætt.

3. Í XXI. viðauka eru sérstök ákvæði um hagskýslugerð.

4. Í bókun 30 eru sérstök ákvæði um skipulag samstarfs á sviði hagskýrslugerðar.

5. KAFLI
Félagaréttur.
77. gr.

Í XXII. viðauka eru sérstök ákvæði um félagarétt.

VI. HLUTI
SAMVINNA UTAN MARKA FJÓRÞÆTTA FRELSISINS

78. gr.

Samningsaðilar skulu efla og auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins á sviði:

— rannsókna og tækniþróunar,
— upplýsingaþjónustu,
— umhverfismála,
— menntunar, þjálfunar og æskulýðsmála,
— félagsmála,
— neytendaverndar,
— lítilla og meðalstórra fyrirtækja,
— ferðamála,
— hljóð- og myndmiðlunar og
— almannavarna,

að því leyti sem samstarf á þessum sviðum lýtur ekki ákvæðum annarra hluta samnings þessa.

79. gr.

1. Samningsaðilar skulu auka skoðanaskipti sín í milli með öllum viðeigandi aðferðum, einkum samkvæmt reglum VII. hluta, með það fyrir augum að ákveða starfssvið og starfsemi þar sem nánari samvinna getur aukið líkur á að sameiginleg markmið náist á þeim sviðum sem um getur í 78. gr.

2. Þeir skulu einkum skiptast á upplýsingum og ræða í sameiginlegu EES-nefndinni, að beiðni einstakra samningsaðila, áform og tillögur um að stofna til eða breyta ramma-áætlunum, einstökum áætlunum, aðgerðum og verkefnum á þeim sviðum sem um getur í 78. gr.

3. Ákvæði VII. hluta gilda að breyttu breytanda um þennan hluta þegar sérstaklega er kveðið á um það í þessum hluta eða bókun 31.

80. gr.

Samvinna samkvæmt 78. gr. skal að öðru jöfnu fara fram með eftirfarandi hætti:

— þátttöku EFTA-ríkja í rammaáætlunum EB, einstökum áætlunum, verkefnum eða öðrum aðgerðum;
— komið verði á sameiginlegri starfsemi á tilteknum sviðum þar sem meðal annars gæti verið um að ræða samræmingu eða samstillingu á starfsemi, sameiningu starfsemi sem fyrir er og komið verði á sérstakri sameiginlegri starfsemi;
— formlegum og óformlegum upplýsingaskiptum eða -miðlun;
— sameiginlegu átaki til að hvetja til tiltekinnar starfsemi á yfirráðasvæði samningsaðila;
— hliðstæðri löggjöf, eftir því sem við á, með sömu eða svipuðum ákvæðum;
— samræmingu aðgerða og starfsemi á vettvangi eða fyrir tilstilli alþjóðastofnana, svo og samræmingu samvinnu við þriðju lönd, þar sem um gagnkvæmt hagsmunamál er að ræða.

81. gr.

Þegar samvinna felur í sér þátttöku EFTA-ríkja í rammaáætlun EB, einstakri áætlun, verkefni eða annarri aðgerð skulu eftirfarandi meginreglur gilda:

a. EFTA-ríkin skulu hafa aðgang að öllum þáttum áætlunar.
b. Staða EFTA-ríkjanna í nefndum, sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða þróun starfsemi bandalagsins, skal vera í fullu samræmi við það fjárframlag sem EFTA-ríkin kunna að greiða vegna þátttöku sinnar.
c. Ákvæði 3. mgr. 79. gr. gilda um þær ákvarðanir bandalagsins er hafa bein eða óbein áhrif á rammaáætlun, einstaka áætlun, verkefni eða aðra aðgerð sem EFTA-ríki taka þátt í samkvæmt ákvörðun á grundvelli samnings þessa, þó ekki ákvarðanir sem varða fjárlög bandalagsins. Sameiginlega EES-nefndin getur endurskoðað skilmála og skilyrði fyrir áframhaldandi þátttöku í viðkomandi starfsemi í samræmi við 86. gr.
d. Þegar um samstarfsverkefni er að ræða skulu stofnanir, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar EFTA-ríkja hafa sömu réttindi og skyldur í áætlun bandalagsins eða annarri aðgerð sem um ræðir og samstarfsstofnanir, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar aðildarríkja EB. Hið sama gildir að breyttu breytanda um þátttakendur sem fara milli landa vegna viðkomandi samstarfs aðildarríkja EB og EFTA-ríkja.
e. EFTA-ríki, stofnanir þeirra, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar skulu hafa sömu réttindi og skyldur að því er varðar úrvinnslu, mat og nýtingu niðurstaðna og aðildarríki EB, stofnanir þeirra, fyrirtæki, samtök og ríkisborgarar.
f. Samningsaðilar skuldbinda sig í samræmi við viðkomandi reglugerðir og reglur sínar til að auðvelda flutninga þátttakenda í áætluninni og annarri starfsemi að því marki sem nauðsynlegt er.

82. gr.

1. Þegar samvinna samkvæmt þessum hluta felur í sér fjárframlag frá EFTA-ríkjunum skal framlagið látið í té á einhvern eftirtalinn hátt:

a. Framlag EFTA-ríkjanna vegna þátttöku þeirra í starfsemi bandalagsins skal reiknað í hlutfalli við:
— fjárhagsskuldbindingar; og
— greiðsluskuldbindingar;
sem varðandi bandalagið eru settar árlega á þann lið fjárlaga þess sem á við um viðkomandi starfsemi.

Hlutfallsstuðullinn sem ákvarðar framlag EFTA-ríkjanna skal vera summa hlutfallsins milli annars vegar vergrar landsframleiðslu hvers EFTA-ríkis um sig miðað við markaðsverð og hins vegar summa vergrar landsframleiðslu allra aðildarríkja EB og umræddra EFTA-ríkis miðað við markaðsverð. Stuðullinn skal reiknaður fyrir hvert fjárhagsár á grundvelli nýjustu tölfræðilegra upplýsinga.

Bæði að því er varðar fjárhagsskuldbindingar og greiðsluskuldbindingar skal fjárframlag EFTA-ríkjanna koma til viðbótar fjárframlagi bandalagsins á þeim lið fjárlaga þess sem á við um viðkomandi starfsemi.

Þau framlög sem EFTA-ríkin skulu greiða árlega skulu ákveðin á grundvelli greiðsluskuldbindinganna.

Skuldbindingar sem bandalagið tók á sig áður en EFTA-ríkin hófu á grundvelli samnings þessa þátttöku í viðkomandi starfsemi, svo og greiðslur sem af henni leiðir, kalla ekki á framlög af hálfu EFTA-ríkjanna.

b. Fjárframlag EFTA-ríkjanna vegna þátttöku þeirra í ákveðnum verkefnum eða annarri starfsemi skal grundvallast á þeirri meginreglu að sérhver samningsaðili skuli bera eigin kostnað, svo og viðeigandi hluta af fastakostnaði bandalagsins samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar.

c. Sameiginlega EES-nefndin skal taka nauðsynlegar ákvarðanir varðandi fjárframlag samningsaðila til þeirrar starfsemi sem um ræðir hverju sinni.

2. Nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar eru í bókun 32.

83. gr.

Þegar samvinnan felst í upplýsingaskiptum milli opinberra aðila skulu EFTA-ríkin hafa sama rétt á að fá upplýsingar og aðildarríki EB og ber þeim jafnframt sama skylda til að veita upplýsingar, samanber þó kröfur um trúnað sem sameiginlega EES-nefndin ákveður.

84. gr.

Ákvæði um samvinnu á tilteknum sviðum eru í bókun 31.

85. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í bókun 31 skal samvinna, sem þegar fer fram milli bandalagsins og einstakra EFTA-ríkja á sviðunum sem um getur í 78. gr. við gildistöku samnings þessa, eftir það lúta viðeigandi ákvæðum þessa hluta og bókunar 31.

86. gr.

Sameiginlega EES-nefndin skal, í samræmi við VII. hluta, taka allar nauðsynlegar ákvarðanir vegna framkvæmdar 78.–85. gr. og ráðstafana sem af henni leiðir og geta þær meðal annars falið í sér viðbætur við og breytingar á bókun 31, ásamt því að ákveða nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir vegna framkvæmdar 85. gr.

87. gr.

Samningsaðilar skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að þróa, efla eða auka samvinnu innan ramma starfsemi bandalagsins á sviðum sem eru ekki tilgreind í 78. gr. þegar slík samvinna þykir líkleg til að greiða fyrir því að markmiðum samnings þessa verði náð eða samningsaðilar telja slíkt hagstætt báðum aðilum af öðrum ástæðum. Slíkar ráðstafanir geta haft það í för með sér að 78. gr. verði breytt þannig að nýjum sviðum verði bætt við þau sem þar eru tilgreind.

88. gr.

Með fyrirvara um ákvæði annarra hluta samnings þessa skulu ákvæði þessa hluta ekki koma í veg fyrir að einstakir samningsaðilar geti undirbúið, samþykkt og hrundið ráðstöfunum í framkvæmd einhliða.

VII. HLUTI
ÁKVÆÐI UM STOFNANIR

1. KAFLI
Skipulag samstarfsins.

1. ÞÁTTUR
EES-ráðið.

89. gr.

1. EES-ráði er hér með komið á fót. Hlutverk þess er einkum að vera stjórnmálalegur aflvaki varðandi framkvæmd samnings þessa og setja almennar viðmiðunarreglur fyrir sameiginlegu EES-nefndina.

Í þessum tilgangi skal EES-ráðið meta hvernig samningurinn í heild hefur verið framkvæmdur og hvernig hann hefur þróast. Það skal taka stjórnmálalegar ákvarðanir sem leiða til breytinga á samningnum.

2. Samningsaðilar, að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB eftir valdsviði viðkomandi, geta tekið mál er valda erfiðleikum upp í EES-ráðinu eftir að hafa rætt þau í sameiginlegu EES-nefndinni, eða geta tekið þau beint upp í EES-ráðinu er mjög brýna nauðsyn ber til.

3. EES-ráðið setur sér starfsreglur með ákvörðun þar að lútandi.

90. gr.

1. EES-ráðið skipa fulltrúar í ráði Evrópubandalaganna og úr framkvæmdastjórn EB ásamt einum fulltrúa ríkisstjórnar hvers EFTA-ríkis.

Skipa skal fulltrúa í EES-ráðið í samræmi við þau skilyrði sem mælt verður fyrir um í starfsreglum þess.

2. Ákvarðanir EES-ráðsins skulu teknar með samkomulagi milli bandalagsins annars vegar og EFTA-ríkjanna hins vegar.

91. gr.

1. Fulltrúi ráðs Evrópubandalaganna og ráðherra í ríkisstjórn EFTA-ríkis skulu gegna embætti forseta EES-ráðsins til skiptis sex mánuði í senn.

2. Forseti EES-ráðsins skal kalla það saman tvisvar á ári. EES-ráðið skal einnig koma saman, þegar aðstæður krefjast, í samræmi við starfsreglur sínar.

2. ÞÁTTUR
Sameiginlega EES-nefndin.

92. gr.

1. Sameiginlegu EES-nefndinni er hér með komið á fót. Skal hún tryggja virka framkvæmd samnings þessa. Í þeim tilgangi skal þar skipst á skoðunum og upplýsingum og taka ákvarðanir í þeim málum sem kveðið er á um í samningi þessum.

2. Samningsaðilar, að því er varðar bandalagið og aðildarríki EB eftir valdsviði viðkomandi, skulu hafa samráð í sameiginlegu EES-nefndinni um öll þau mál á grundvelli samningsins sem valda erfiðleikum og einhver þeirra hefur tekið upp.

3. Sameiginlega EES-nefndin setur sér starfsreglur með ákvörðun þar að lútandi.

93. gr.

1. Sameiginlegu EES-nefndina skipa fulltrúar samningsaðila.

2. Ákvarðanir sameiginlegu EES-nefndarinnar skulu teknar með samkomulagi milli bandalagsins annars vegar og EFTA-ríkjanna, sem mæla einum rómi, hins vegar.

94. gr.

1. Fulltrúi bandalagsins, þ.e. framkvæmdastjórnar EB, og fulltrúi eins EFTA-ríkis skulu gegna embætti formanns sameiginlegu EES-nefndarinnar til skiptis sex mánuði í senn.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal að öðru jöfnu koma saman að minnsta kosti einu sinni í mánuði til að gegna störfum sínum. Hana má einnig kalla saman að frumkvæði formannsins eða samkvæmt beiðni einhvers samningsaðila í samræmi við starfsreglur hennar.

3. Sameiginlega EES-nefndin getur ákveðið að skipa undirnefndir eða starfshópa sér til aðstoðar við framkvæmd verkefna sinna. Sameiginlega EES-nefndin skal í starfsreglum sínum mæla fyrir um skipan og starfshætti umræddra undirnefnda og starfshópa. Sameiginlega EES-nefndin skal ákveða verkefni þeirra í hverju tilviki fyrir sig.

4. Sameiginlega EES-nefndin skal gefa út ársskýrslu um framkvæmd og þróun samnings þessa.

3. ÞÁTTUR

Samvinna þingmanna.

95. gr.

1. Sameiginlegri EES-þingmannanefnd er hér með komið á fót. Hana skipa jafnmargir þingmenn Evrópuþingsins annars vegar og þjóðþinga EFTA-ríkjanna hins vegar. Heildarfjöldi þingmanna í nefndinni kemur fram í stofnsamþykktinni í bókun 36.

2. Fundir sameiginlegu EES-þingmannanefndarinnar skulu haldnir til skiptis í bandalaginu og EFTA-ríki í samræmi við ákvæði bókunar 36.

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin skal með umræðum og fundum stuðla að auknum skilningi milli bandalagsins og EFTA-ríkjanna á þeim sviðum sem samningur þessi tekur til.

4. Sameiginlegu EES-þingmannanefndinni er heimilt að láta álit sitt í ljós í formi skýrslna eða ályktana eftir því sem við á. Hún skal einkum taka til athugunar ársskýrslu sameiginlegu EES-nefndarinnar um framkvæmd og þróun samnings þessa sem gefin er út í samræmi við 4. mgr. 94. gr.

5. Forseti EES-ráðsins má koma fyrir sameiginlegu EES-þingmannanefndina og taka þar til máls.

6. Sameiginlega EES-þingmannanefndin setur sér starfsreglur.

4. ÞÁTTUR
Samvinna aðila er starfa á sviði efnahags- og félagsmála.

96. gr.

1. Fulltrúar efnahags- og félagsmálanefndarinnar og annarra samtaka, sem eru í fyrirsvari fyrir aðila á sviði félagsmála í bandalaginu, og fulltrúar samsvarandi aðila í EFTA-ríkjunum skulu vinna að því að styrkja tengslin sín í milli og eiga samstarf á skipulagðan og reglubundinn hátt með það að markmiði að auka skilning á efnahagslegum og félagslegum þáttum í stöðugt samofnara efnahagssamstarfi samningsaðilanna og á hagsmunum þeirra innan EES.

2. Ráðgjafarnefnd EES er hér með komið á fót í þessum tilgangi. Hana skipa jafnmargir fulltrúar efnahags- og félagsmálanefndar bandalagsins annars vegar og ráðgjafarnefndar EFTA hins vegar. Ráðgjafarnefnd EES er heimilt að láta í ljós álit sitt í formi skýrslna eða ályktana eftir því sem við á.

3. Ráðgjafarnefnd EES setur sér starfsreglur.

2. KAFLI
Tilhögun ákvarðanatöku.

97. gr.

Með fyrirvara um meginregluna um jafnræði, og eftir að öðrum samningsaðilum hafa verið veittar upplýsingar þar um, hefur samningur þessi ekki áhrif á rétt einstakra samningsaðila til að breyta innlendri löggjöf á þeim sviðum sem samningurinn tekur til:

— ef sameiginlega EES-nefndin kemst að þeirri niðurstöðu að löggjöf, eins og henni hefur verið breytt, hafi ekki áhrif til hins verra á framkvæmd samningsins; eða

— ef skilyrðum 98. gr. hefur verið fullnægt.

98. gr.

Breyta má viðaukum samningsins, svo og bókunum 1–7, 9–11, 19–27, 30–32, 37, 39, 41 og 47, eftir því sem við á, með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar í samræmi við 93. (2. mgr.), 99., 100., 102. og 103. gr.

99. gr.

1. Þegar framkvæmdastjórn EB hefur undirbúning að nýrri löggjöf á sviði sem samningur þessi tekur til skal hún óformlega leita ráða hjá sérfræðingum EFTA-ríkjanna á sama hátt og hún leitar ráða hjá sérfræðingum aðildarríkja EB við mótun tillagnanna.

2. Þegar framkvæmdastjórnin sendir ráði Evrópubandalaganna tillögur sínar skal hún senda afrit af þeim til EFTA-ríkjanna. Fyrstu skoðanaskipti skulu fara fram í sameiginlegu EES-nefndinni óski einhver samningsaðila þess.

3. Á þeim tíma, sem líður fram að töku ákvörðunar í ráði Evrópubandalaganna, skulu samningsaðilar, í samfelldu ferli upplýsingaskipta og samráðs, ráðgast hver við annan í sameiginlegu EES-nefndinni að beiðni einhvers þeirra á öllum tímamótum á leið að endanlegri töku ákvörðunar.

4. Samningsaðilar skulu starfa saman af heilum hug á upplýsinga- og samráðstímabilinu með það fyrir augum að auðvelda ákvarðanatöku í sameiginlegu EES-nefndinni í lok meðferðar málsins.

100. gr.

Framkvæmdastjórn EB skal tryggja sérfræðingum EFTA-ríkjanna eins víðtæka þátttöku og unnt er á viðkomandi sviðum við undirbúning á drögum að tillögum er síðar eiga að fara fyrir þær nefndir sem eru framkvæmdastjórninni til aðstoðar við beitingu framkvæmdarvalds hennar. Í þessum málum skal framkvæmdastjórn EB, þegar hún gengur frá tillögum, ráðgast við sérfræðinga EFTA-ríkjanna á sama grundvelli og hún ráðgast við sérfræðinga aðildarríkja EB.

Í þeim tilvikum þegar mál er til meðferðar hjá ráði Evrópubandalaganna í samræmi við starfsreglur sem gilda um viðkomandi nefnd skal framkvæmdastjórn EB koma áliti sérfræðinga EFTA-ríkjanna á framfæri við ráð Evrópubandalaganna.

101. gr.

1. Að því er varðar nefndir, sem falla hvorki undir 81. né 100. gr., skal haft samstarf við sérfræðinga EFTA-ríkjanna þegar góð framkvæmd samningsins krefst slíks.

Þessar nefndir eru skráðar í bókun 37. Kveðið er á um tilhögun slíks samstarfs í bókunum og viðaukum um einstök svið þar sem fjallað er um viðkomandi málefni.

2. Telji samningsaðilar að slíkt samstarf ætti að taka til annarra nefnda sem eru svipaðs eðlis getur sameiginlega EES-nefndin breytt bókun 37.

102. gr.

1. Til að tryggja réttaröryggi og einsleitni EES skal sameiginlega EES-nefndin taka ákvörðun um breytingu á viðauka við samning þennan eins fljótt og unnt er, eftir að bandalagið hefur samþykkt nýja samsvarandi löggjöf bandalagsins, með það að markmiði að unnt sé að beita samtímis þeirri löggjöf og breytingunum á viðaukunum við samninginn. Bandalagið skal í þessum tilgangi tilkynna öðrum samningsaðilum í sameiginlegu EES-nefndinni eins fljótt og unnt er þegar það samþykkir réttarheimild um málefni sem fjallað er um í samningi þessum.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal meta á hvaða hluta viðauka við samning þennan þessi nýja löggjöf hefur bein áhrif.

3. Samningsaðilar skulu gera sitt ýtrasta til að komast að samkomulagi um málefni sem samningur þessi tekur til.

Sameiginlega EES-nefndin skal einkum gera sitt ýtrasta til að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við þegar upp koma alvarleg vandamál á sviðum sem falla undir valdsvið löggjafans í EFTA-ríkjunum.

4. Ef ekki er unnt að komast að samkomulagi um breytingar á viðauka við samning þennan, þrátt fyrir beitingu undanfarandi málsgreinar, skal sameiginlega EES-nefndin kanna alla frekari möguleika á því að tryggja áframhaldandi góða framkvæmd samningsins og taka nauðsynlegar ákvarðanir þar að lútandi, meðal annars að viðurkenna að löggjöf sé sambærileg. Taka verður slíka ákvörðun eigi síðar en við lok sex mánaða tímabils, frá því að málinu er vísað til sameiginlegu EES-nefndarinnar, eða á gildistökudegi samsvarandi löggjafar bandalagsins ef sá dagur er síðar.

5. Hafi sameiginlega EES-nefndin ekki tekið ákvörðun um breytingu á viðauka við þennan samning við lok frests sem settur er í 4. mgr. skal litið svo á að framkvæmd viðkomandi hluta viðaukans, sem ákveðinn er samkvæmt 2. mgr., sé frestað til bráðabirgða nema sameiginlega EES-nefndin ákveði annað. Frestun af þessu tagi gengur í gildi sex mánuðum eftir lok tímabilsins sem um getur í 4. mgr., þó ekki fyrir þann dag er samsvarandi gerð EB kemur til framkvæmda í bandalaginu. Sameiginlega EES-nefndin skal áfram leitast við að koma á samkomulagi um lausn sem aðilar geta sætt sig við svo að draga megi frestunina til baka við fyrsta tækifæri.

6. Ræða skal um raunhæfar afleiðingar þeirrar frestunar sem um getur í 5. mgr. í sameiginlegu EES-nefndinni. Réttindi og skyldur sem einstaklingar og aðilar í atvinnurekstri hafa þegar áunnið sér með samningi þessum skulu haldast. Samningsaðilar skulu, eftir því sem við á, ákveða hvaða breytingar þurfi að gera vegna frestunarinnar.

103. gr.

1. Ef ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar getur einungis verið bindandi fyrir samningsaðila eftir að hann hefur uppfyllt stjórnskipuleg skilyrði skal ákvörðunin ganga í gildi á þeim degi sem getið er í henni, ef sérstakur dagur er tiltekinn, að því tilskildu að hlutaðeigandi samningsaðili hafi tilkynnt hinum samningsaðilunum fyrir þann dag að stjórnskipuleg skilyrði hafi verið uppfyllt.

Hafi tilkynningin ekki farið fram fyrir umræddan dag gengur ákvörðunin í gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir síðustu tilkynningu.

2. Hafi tilkynningin ekki átt sér stað sex mánuðum eftir að sameiginlega EES-nefndin tók ákvörðun sína skal ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar gilda til bráðabirgða meðan stjórnskipulegum skilyrðum hefur ekki verið fullnægt, nema samningsaðili tilkynni að slík gildistaka til bráðabirgða geti ekki átt sér stað. Í síðara tilvikinu, eða tilkynni samningsaðili að ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar hafi ekki hlotið samþykki, skal frestunin, sem kveðið er á um í 5. mgr. 102. gr., ganga í gildi einum mánuði eftir að tilkynningin fer fram en þó ekki fyrir þann dag er samsvarandi gerð EB kemur til framkvæmda í bandalaginu.

104. gr.

Ákvarðanir teknar af sameiginlegu EES-nefndinni í tilvikum sem kveðið er á um í samningi þessum skulu vera bindandi fyrir samningsaðila frá og með gildistökudegi þeirra, nema kveðið sé á um annað í þeim, og skulu þeir gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja framkvæmd þeirra og beitingu.

3. KAFLI
Einsleitni, tilhögun eftirlits og lausn deilumála.

1. ÞÁTTUR
Einsleitni.

105. gr.

1. Til að ná því markmiði samningsaðila að ná fram og halda sig við eins samræmda túlkun og unnt er á ákvæðum samningsins og þeim ákvæðum í löggjöf bandalagsins sem tekin eru efnislega upp í samninginn skal sameiginlega EES-nefndin starfa í samræmi við þessa grein.

2. Sameiginlega EES-nefndin skal stöðugt hafa til skoðunar þróun dómsúrlausna dómstóls Evrópubandalaganna og EFTA-dómstólsins sem kveðið er á um í 2. mgr. 108. gr. Í þessum tilgangi skal senda dóma þessara dómstóla til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal gera ráðstafanir til að varðveita einsleita túlkun á samningnum.

3. Ef sameiginlegu EES-nefndinni hefur ekki tekist að varðveita einsleita túlkun á samningnum innan tveggja mánaða frá því að mismunur á úrlausnum dómstólanna tveggja var lagður fyrir hana má beita málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 111. gr.

106. gr.

Til að tryggja að samningur þessi verði túlkaður á eins samræmdan hátt og kostur er, með fullri virðingu fyrir sjálfstæði dómstólanna, skal sameiginlega EES-nefndin koma á kerfi til að skiptast á upplýsingum um dóma EFTA-dómstólsins, dómstóls Evrópubandalaganna og dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og dómstóla EFTA-ríkjanna á síðasta dómstigi. Í kerfi þessu skal felast:

a. að þessir dómstólar sendi ritara dómstóls Evrópubandalaganna dóma sína um túlkun og beitingu annars vegar samnings þessa og hins vegar stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu, með áorðnum breytingum og viðbótum, auk þeirra gerða sem hafa verið samþykktar í samræmi við þá, að því leyti sem þeir varða ákvæði sem eru efnislega samhljóða ákvæðum samnings þessa;
b. að ritari dómstóls Evrópubandalaganna sjái um að flokka þessa dóma og semja og birta, eins og þörf krefur, þýðingar og útdrætti;
c. að ritari dómstóls Evrópubandalaganna sendi þau skjöl sem máli skipta til þar til bærra yfirvalda hvers lands sem sérhver samningsaðili tilnefnir fyrir sig.

107. gr.

Í bókun 34 eru ákvæði er gefa EFTA-ríki kost á að heimila dómstóli eða rétti að biðja dómstól Evrópubandalaganna að taka ákvörðun um túlkun EES-reglu.

2. ÞÁTTUR

Tilhögun eftirlits.

108. gr.

1. EFTA-ríkin skulu koma á fót sjálfstæðri eftirlitsstofnun (eftirlitsstofnun EFTA) svo og kerfi svipuðu og fyrir er í bandalaginu, meðal annars kerfi til að tryggja efndir á skuldbindingum samkvæmt samningi þessum og til eftirlits með lögmæti aðgerða eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni.

2. EFTA-ríkin skulu koma á fót dómstóli (EFTA-dómstóli).

Undir valdsvið EFTA-dómstólsins skal með tilliti til beitingar samnings þessa og í samræmi við sérstakan samning milli EFTA-ríkjanna einkum heyra:

a. mál um tilhögun eftirlits er varðar EFTA-ríkin;
b. áfrýjanir á ákvörðunum eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni;
c. lausn deilumála milli tveggja eða fleiri EFTA-ríkja.

109. gr.

1. Annars vegar skal eftirlitsstofnun EFTA fylgjast með efndum á skuldbindingum samkvæmt samningi þessum og hins vegar framkvæmdastjórn EB sem starfar samkvæmt stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og samningi þessum.

2. Til að tryggja samræmt eftirlit á öllu Evrópska efnahagssvæðinu skulu eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórn EB hafa samstarf sín í milli, skiptast á upplýsingum og ráðgast hvor við aðra um stefnu í eftirlitsmálum og einstök mál.

3. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu taka við umkvörtunum varðandi beitingu samnings þessa. Þær skulu skiptast á upplýsingum um kvartanir sem borist hafa.

4. Hvor þessara stofnana um sig skal rannsaka allar kvartanir sem falla undir valdsvið hennar og koma kvörtunum sem falla undir valdsvið hinnar stofnunarinnar til hennar.

5. Komi upp ósamkomulag milli þessara tveggja stofnana um það til hvaða aðgerða skuli gripið í tengslum við kvörtun eða um niðurstöðu rannsóknar getur hvor þeirra sem er vísað málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal fjalla um það í samræmi við 111. gr.

110. gr.

Ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA og framkvæmdastjórnar EB, samkvæmt samningi þessum, sem leggja fjárskuldbindingar á aðra aðila en ríki skulu vera fullnustuhæfar. Hið sama skal eiga við um slíka dóma dómstóls Evrópubandalaganna, dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og EFTA-dómstólsins samkvæmt samningi þessum.

Fullnustan skal fara fram í samræmi við gildandi réttarfarsreglur í einkamálum í ríkinu þar sem fullnustan fer fram. Fullnustuúrskurður skal fylgja ákvörðuninni með því eina formskilyrði að það að ákvörðun hafi verið tekin af þar til bærum aðila sé staðfest af því yfirvaldi sem sérhver samningsaðili tilnefnir í þessu skyni og sendir öðrum samningsaðilum, svo og eftirlitsstofnun EFTA, framkvæmdastjórn EB, dómstóli Evrópubandalaganna, dómstóli Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi og EFTA-dómstólnum, tilkynningu um.

Þegar þessum formsatriðum hefur verið fullnægt að beiðni hlutaðeigandi aðila má hinn sami láta fullnustu fara fram, í samræmi við lög þess ríkis þar sem fullnustan á að fara fram, með því að fara með málið beint fyrir þar til bært yfirvald.

Fullnustunni verður einungis frestað með úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna hvað varðar ákvarðanir framkvæmdastjórnar EB, úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi eða dómstóls Evrópubandalaganna, eða með úrskurði EFTA-dómstólsins hvað varðar ákvarðanir eftirlitsstofnunar EFTA eða úrskurði EFTA-dómstólsins. Dómstólar hlutaðeigandi ríkja hafa þó lögsögu varðandi kvartanir um að ekki sé staðið að fullnustunni með eðlilegum hætti.

3. ÞÁTTUR

Lausn deilumála.

111. gr.

1. Bandalagið eða EFTA-ríki getur lagt deilumál er varðar túlkun eða beitingu samnings þessa fyrir sameiginlegu EES-nefndina í samræmi við eftirfarandi ákvæði.

2. Sameiginlegu EES-nefndinni er heimilt að leysa deilumálið. Henni skulu gefnar allar upplýsingar sem hún kann að þarfnast til þess að framkvæma nákvæma rannsókn á málinu, með það fyrir augum að finna lausn sem aðilar geta sætt sig við. Í þessum tilgangi skal sameiginlega EES-nefndin rannsaka alla möguleika til að viðhalda góðri framkvæmd samningsins.

3. Varði deilumál túlkun ákvæða samnings þessa, sem eru efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála, og hafi deilumálið ekki verið leyst innan þriggja mánaða frá því að það var lagt fyrir sameiginlegu EES-nefndina, geta samningsaðilar, sem eiga aðild að deilumálinu, samþykkt að fara fram á það við dómstól Evrópubandalaganna að hann kveði upp úrskurð um túlkun á viðkomandi reglum.

Hafi sameiginlega EES-nefndin ekki náð samkomulagi um lausn á slíku deilumáli innan sex mánaða frá þeim degi er þessi málsmeðferð hófst, eða hafi samningsaðilar, sem eiga aðild að deilumálinu, á þeim tíma ekki ákveðið að fara fram á úrskurð dómstóls Evrópubandalaganna, getur samningsaðili, til að draga úr hugsanlegu ójafnvægi,

— annaðhvort gripið til öryggisráðstafana í samræmi við 2. mgr. 112. gr. og fylgt þá málsmeðferð 113. gr.;
— eða beitt 102. gr. að breyttu breytanda.

4. Varði deilumál umfang eða gildistíma öryggisráðstafana, sem gripið er til í samræmi við 3. mgr. 111. gr. eða 112. gr., eða jafngildi jöfnunarráðstafana, sem gerðar eru í samræmi við 114. gr., og hafi sameiginlegu EES-nefndinni ekki tekist að leysa deiluna þremur mánuðum eftir þann dag er málið var lagt fyrir hana getur hver samningsaðila sem er vísað deilumálinu til gerðardóms samkvæmt málsmeðferð sem mælt er fyrir um í bókun 33. Óheimilt er að fjalla um túlkun á ákvæðum samnings þessa, sem um getur í 3. mgr., samkvæmt þessari málsmeðferð. Gerðin er bindandi fyrir deiluaðila.

4. KAFLI
Öryggisráðstafanir.

112. gr.

1. Ef upp eru að koma alvarlegir efnahagslegir, þjóðfélagslegir eða umhverfislegir erfiðleikar í sérstökum atvinnugreinum eða á sérstökum svæðum, sem líklegt er að verði viðvarandi, getur samningsaðili gripið einhliða til viðeigandi ráðstafana með þeim skilyrðum og á þann hátt sem mælt er fyrir um í 113. gr.

2. Slíkar öryggisráðstafanir skulu vera takmarkaðar, að því er varðar umfang og gildistíma, við það sem telst bráðnauðsynlegt til þess að ráða bót á ástandinu. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst framkvæmd samnings þessa.

3. Öryggisráðstafanirnar skulu gilda gagnvart öllum samningsaðilum.

113. gr.

1. Samningsaðili sem hyggst grípa til öryggisráðstafana í samræmi við 112. gr. skal tilkynna hinum samningsaðilunum það án tafar fyrir milligöngu sameiginlegu EES-nefndarinnar og skal hann veita allar nauðsynlegar upplýsingar.

2. Samningsaðilar skulu tafarlaust bera saman ráð sín í sameiginlegu EES-nefndinni með það fyrir augum að finna viðunandi lausn fyrir alla aðila.

3. Hlutaðeigandi samningsaðili má ekki grípa til öryggisráðstafana fyrr en einum mánuði eftir dagsetningu tilkynningarinnar samkvæmt 1. mgr. nema samráði samkvæmt 2. mgr. hafi verið lokið áður en umræddur frestur var liðinn. Þegar óvenjulegar aðstæður, sem krefjast tafarlausra aðgerða, útiloka könnun fyrirfram getur hlutaðeigandi samningsaðili strax gripið til þeirra verndarráðstafana sem bráðnauðsynlegar teljast til þess að ráða bót á ástandinu.

Framkvæmdastjórn EB skal grípa til öryggisráðstafana fyrir bandalagið.

4. Hlutaðeigandi samningsaðili skal án tafar tilkynna ráðstafanirnar, sem gerðar hafa verið, til sameiginlegu EES-nefndarinnar og veita allar nauðsynlegar upplýsingar.

5. Í sameiginlegu EES-nefndinni skal hafa samráð um öryggisráðstafanirnar á þriggja mánaða fresti frá því að gripið er til þeirra með það fyrir augum að fella þær niður fyrir áætluð lok gildistímabilsins eða takmarka umfang þeirra.

Hver samningsaðilanna um sig getur hvenær sem er farið fram á það við sameiginlegu EES-nefndina að hún endurskoði umræddar ráðstafanir.

114. gr.

1. Ef öryggisráðstöfun, sem samningsaðili hefur gripið til, veldur misvægi milli réttinda og skyldna samkvæmt samningi þessum getur hver hinna samningsaðilanna gripið til jafnumfangsmikilla jöfnunarráðstafana gagnvart fyrrnefndum samningsaðila og bráðnauðsynlegar eru til að jafna umrætt misvægi. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst starfsemi Evrópska efnahagssvæðisins.

2. Málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 113. gr., gildir.

VIII. HLUTI
FJÁRMAGNSKERFI

115. gr.

Samningsaðilar eru sammála um nauðsyn þess að draga úr efnahagslegu og félagslegu misræmi milli svæða sinna með það fyrir augum að stuðla að jafnri og stöðugri eflingu viðskipta- og efnahagstengsla samningsaðila eins og kveðið er á um í 1. gr. Í þessu tilliti hafa þeir í huga ákvæði sem er að finna annars staðar í samningi þessum og bókunum er tengjast honum, að meðtöldum tilteknum þeim ráðstöfunum er varða landbúnað og sjávarútveg.

116. gr.

EFTA-ríkin skulu koma upp fjármagnskerfi í þeim tilgangi að leggja sitt af mörkum, í tengslum við EES og til viðbótar því sem bandalagið gerir þegar á þessu sviði, til framgangs markmiðunum sem sett eru í 115. gr.

117. gr.

Í bókun 38 eru ákvæði um fjármagnskerfið.

IX. HLUTI
ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

118. gr.

1. Álíti samningsaðili það öllum samningsaðilum til hagsbóta að þróa tengslin, sem stofnað er til með samningi þessum, með því að láta þau ná til fleiri sviða en þar er gert ráð fyrir skal hann leggja fram rökstudda beiðni til hinna samningsaðilanna í EES-ráðinu. Ráðið getur falið sameiginlegu EES-nefndinni að rannsaka alla þætti beiðninnar og leggja fram skýrslu.

EES-ráðið getur, eftir því sem við á, tekið stjórnmálalegar ákvarðanir með það fyrir augum að hafnar verði samningaviðræður milli samningsaðila.

2. Samningar sem samningaviðræður samkvæmt 1. mgr. leiða til skulu háðir fullgildingu eða samþykki samningsaðila í samræmi við þeirra eigin reglur.

119. gr.

Viðaukar, svo og gerðir sem vísað er til í þeim og aðlagaðar eru vegna samnings þessa, skulu auk bókana vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

120. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum og einkum í bókunum 41, 43 og 44 skulu ákvæði samningsins ganga framar ákvæðum í gildandi tvíhliða eða marghliða samningum sem Efnahagsbandalag Evrópu annars vegar og eitt eða fleiri EFTA-ríki hins vegar eru bundin af að því leyti sem samningur þessi tekur til sömu efnisatriða.

121. gr.

Ákvæði samnings þessa útiloka ekki samstarf:

a. innan ramma norrænnar samvinnu að því leyti sem slík samvinna raskar ekki góðri framkvæmd samnings þessa;
b. innan ramma svæðissambandsins milli Sviss og Liechtensteins að því leyti sem markmið sambandsins nást ekki með beitingu ákvæða samnings þessa og góð framkvæmd samningsins raskast ekki;
c. innan ramma samvinnu Austurríkis og Ítalíu varðandi Tíról, Vorarlberg og Trentínó og Suður-Tíról/Altó Adíge að því leyti sem slík samvinna raskar ekki góðri framkvæmd samnings þessa.

122. gr.

Fulltrúar, sendimenn og sérfræðingar samningsaðila, svo og embættismenn og aðrir starfsmenn samkvæmt samningi þessum, skulu bundnir þagnarskyldu, sem helst enda þótt þeir láti af störfum, um vitneskju sem á að fara leynt í starfi þeirra, einkum upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptatengsl þeirra og kostnaðarþætti.

123. gr.

Ekkert í samningi þessum skal hindra samningsaðila í að gera ráðstafanir:

a. sem hann telur nauðsynlegar til að girða fyrir uppljóstrun upplýsinga andstætt mikilvægum öryggishagsmunum sínum;
b. sem snerta framleiðslu á eða viðskipti með vopn, skotfæri og hergögn eða aðrar framleiðsluvörur, nauðsynlegar til varna, eða varða rannsóknir, þróun eða framleiðslu, nauðsynlega til varna, enda raski þessar ráðstafanir ekki samkeppnisskilyrðum hvað varðar framleiðsluvörur sem eru ekki sérstaklega ætlaðar til hernaðarþarfa;
c. sem hann telur nauðsynlegar vegna eigin öryggis þegar alvarlegar innanlandserjur ógna lögum og reglu, stríð geisar eða alvarleg spenna ríkir í alþjóðamálum, sem leitt getur til styrjaldar, eða til að uppfylla skyldur sem hann hefur tekið á sig til að gæta friðar og alþjóðaöryggis.

124. gr.

Með fyrirvara um beitingu annarra ákvæða samnings þessa skulu samningsaðilar sjá til þess að ríkisborgarar aðildarríkja EB og EFTA-ríkja sitji við sama borð og eigin ríkisborgarar hvað varðar hlutdeild í fjármagni félaga eða fyrirtækja í skilningi 34. gr.

125. gr.

Samningur þessi hefur engin áhrif á reglur samningsaðila um skipan eignarréttar.

126. gr.

1. Samningurinn gildir á þeim svæðum sem stofnsáttmáli Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmáli Kola- og stálbandalags Evrópu taka til, með þeim skilmálum sem þar eru settir, og á yfirráðasvæðum Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Furstadæmisins Liechtensteins, Konungsríkisins Noregs, Konungsríkisins Svíþjóðar og Ríkjasambandsins Sviss.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal samningur þessi ekki gilda um Álandseyjar. Ríkisstjórn Finnlands getur þó gefið út yfirlýsingu, sem lögð skal fram hjá vörsluaðila við fullgildingu samnings þessa og hann skal senda samningsaðilum staðfest endurrit af, þess efnis að samningurinn skuli gilda um þessar eyjar með sömu skilmálum og hann gildir um aðra hluta Finnlands, samanber þó eftirfarandi ákvæði:

a. Ákvæði samnings þessa skulu ekki hindra beitingu ákvæða er gilda hverju sinni á Álandseyjum og varða:
   i. höft á rétti einstaklinga, sem hafa ekki svæðisbundinn borgararétt á Álandseyjum, og lögpersóna til að eignast og eiga fasteignir á Álandseyjum án heimildar þar til bærra yfirvalda eyjanna;
   ii. höft á rétti einstaklinga, sem hafa ekki svæðisbundinn borgararétt á Álandseyjum, eða lögpersóna til staðfestu og til að veita þjónustu án heimildar þar til bærra yfirvalda eyjanna.
b. Samningur þessi hefur ekki á áhrif á réttindi íbúa Álandseyja í Finnlandi.
c. Yfirvöld á Álandseyjum skulu veita öllum einstaklingum og lögpersónum samningsaðila sömu kjör.

127. gr.

Sérhver samningsaðili getur sagt upp aðild sinni að samningi þessum að því tilskildu að hann veiti öðrum samningsaðilum að minnsta kosti tólf mánaða fyrirvara með skriflegum hætti.

Jafnskjótt og fyrirhuguð uppsögn hefur verið tilkynnt skulu hinir samningsaðilarnir boða til ráðstefnu stjórnarerindreka til þess að meta hvaða breytingar sé nauðsynlegt að gera á samningnum.

128. gr.

1. Evrópuríki, sem gengur í bandalagið, er skylt, en heimilt gangi það í EFTA, að sækja um að gerast aðili að samningi þessum. Það skal senda EES-ráðinu umsókn sína.

2. Samningsaðilar og ríki sem sækir um skulu gera með sér samkomulag um skilmála og skilyrði fyrir slíkri aðild. Slíkt samkomulag skal lagt fyrir alla samningsaðila til fullgildingar eða samþykktar í samræmi við eigin reglur þeirra.

129. gr.

1. Samningur þessi er gerður í einu frumriti á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

Textar gerða, sem vísað er til í viðaukunum, eru jafngildir á dönsku, ensku, frönsku, grísku, hollensku, ítölsku, portúgölsku, spænsku og þýsku, eins og þeir birtast í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins, og skulu með tilliti til jafngildingar gerðir á finnsku, íslensku, norsku og sænsku.

2. Samningsaðilar skulu fullgilda eða samþykkja samning þennan í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Samningnum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingar- og samþykktarskjölunum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Samningur þessi öðlast gildi 1. janúar 1993 að því tilskildu að allir samningsaðilar hafi afhent fullgildingar- eða samþykktarskjöl sín til vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag skal samningurinn öðlast gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir síðustu tilkynninguna. Lokafrestur varðandi þá tilkynningu skal vera 30. júní 1993. Eftir þann dag skulu samningsaðilar boða til ráðstefnu stjórnarerindreka til að meta stöðu mála.

ÞESSU TIL STAÐFESTINGAR hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Óportó annan dag maímánaðar árið nítján hundruð níutíu og tvö.

Fylgiskjal II.

BÓKUN 1
UM ALTÆKA AÐLÖGUN

Ákvæði gerða, sem vísað er til í viðaukum við samning þennan, skulu gilda í samræmi við samninginn og þessa bókun, nema kveðið sé á um annað í viðkomandi viðauka. Sérstaka nauðsynlega aðlögun fyrir einstakar gerðir er að finna í þeim viðauka þar sem viðkomandi gerð er skráð.

1. Inngangur að gerðum.

Inngangsorð gerða, sem vísað er til, eru ekki aðhæfð hvað samning þennan varðar. Mikilvægi þeirra fer eftir því hversu nauðsynleg þau eru fyrir rétta túlkun og beitingu, innan ramma samningsins, þeirra ákvæða sem í gerðunum felast.

2. Ákvæði um EB-nefndir.

Í 81., 100. og 101. gr. samningsins og bókun 31 er fjallað um starfshætti, fyrirkomulag stofnana eða önnur ákvæði um EB-nefndir í gerðunum sem vísað er til.

3. Ákvæði um tilhögun aðlögunar/breytinga á gerðum bandalagsins.

Ef gerð, sem vísað er til, gerir ráð fyrir Evrópubandalagstilhögun við aðlögun, útvíkkun eða breytingu á gerðinni eða þróun nýrrar stefnu, frumkvæðis og gerða innan bandalagsins gilda viðeigandi reglur um ákvarðanatöku samkvæmt samningnum.

4. Tilhögun varðandi upplýsingaskipti og tilkynningar.

a. Þegar aðildarríki EB ber að veita framkvæmdastjórn EB upplýsingar skal EFTA-ríki veita eftirlitsstofnun EFTA og fastanefnd EFTA-ríkjanna slíkar upplýsingar. Hið sama gildir þegar þar til bær yfirvöld eiga að annast sendingu upplýsinga. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA skulu skiptast á upplýsingum sem þeim hafa borist frá aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjunum eða þar til bærum yfirvöldum.

b. Þegar aðildarríki EB ber að veita einu eða fleiri aðildarríkjum EB upplýsingar skal það einnig veita framkvæmdastjórn EB þessar upplýsingar og skal hún koma þeim á framfæri við fastanefndina sem dreifir þeim til EFTA-ríkjanna.

EFTA-ríki skal veita einu eða fleiri EFTA-ríkjum samsvarandi upplýsingar og einnig fastanefndinni sem kemur upplýsingunum á framfæri við framkvæmdastjórn

EB er dreifir þeim til aðildarríkja EB. Hið sama gildir þegar þar til bær yfirvöld eiga að veita upplýsingarnar.

c. Á sviðum þar sem brýn þörf er á skjótvirkri upplýsingamiðlum ber að leita viðeigandi lausna fyrir einstök svið til þess að greiða fyrir beinum upplýsingaskiptum.

d. Starfsemi framkvæmdastjórnar EB vegna tilhögunar við sannprófun eða samþykki, upplýsingar, tilkynningar eða ráðgjöf og skyld málefni skal að því er EFTA-ríkin varðar fara fram í samræmi við starfsreglur þeirra. Þetta gildir með fyrirvara um ákvæði 2., 3. og 7. tölul. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, skulu skiptast á öllum upplýsingum um þessi málefni. Öllum ágreiningsefnum sem upp koma í þessu samhengi má vísa til sameiginlegu EES-nefndarinnar.

5. Skýrslugerð.

Þegar framkvæmdastjórn EB eða önnur stofnun EB á, samkvæmt gerð sem vísað er til, að vinna að skýrslu eða mati eða öðru slíku, skal eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, nema annað sé ákveðið, samtímis gera, eftir því sem við á, samsvarandi skýrslu eða mat eða annað slíkt, með tilliti til EFTA-ríkjanna. Framkvæmdastjórn EB og eftirlitsstofnun EFTA eða fastanefndin, eftir atvikum, skulu hafa samráð sín á milli og skiptast á upplýsingum meðan á skýrslugerðinni stendur, en afrit af skýrslunni skal senda sameiginlegu EES-nefndinni.

6. Birting upplýsinga.

a. Þegar aðildarríki EB á, samkvæmt gerð sem vísað er til, að birta ákveðnar upplýsingar um staðreyndir, málsmeðferð og annað slíkt skulu EFTA-ríkin einnig, samkvæmt samningnum, birta viðkomandi upplýsingar á samsvarandi hátt.

b. Þegar birta á, samkvæmt gerð sem vísað er til, staðreyndir, málsmeðferð, skýrslur og annað slíkt í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins skal birta þar samsvarandi upplýsingar varðandi EFTA-ríkin í sérstakri EES-deild.[1]

7. Réttindi og skyldur.

Líta ber á réttindi og skyldur aðildarríkja Evrópubandalagsins eða opinberra stofnana þeirra, fyrirtækja eða einstaklinga hvers gagnvart öðru sem réttindi og skyldur samningsaðila, og er með samningsaðilum einnig átt við, eftir atvikum, þar til bær yfirvöld þeirra, opinberar stofnanir, fyrirtæki og einstaklinga.

8. Tilvísanir til yfirráðasvæða.

Þegar gerðirnar, sem vísað er til, geyma tilvísanir til yfirráðasvæða „bandalagsins" eða „sameiginlega markaðarins" ber að líta svo á að því er samninginn varðar að þær séu tilvísanir til yfirráðasvæða samningsaðila samkvæmt skilgreiningu í 126. gr. samningsins.

9. Tilvísanir til ríkisborgara aðildarríkja EB.

Þegar gerðirnar, sem vísað er til, geyma tilvísanir til ríkisborgara aðildarríkja EB ber að líta svo á, að því er samninginn varðar, að þær séu einnig tilvísanir til ríkisborgara EFTA-ríkjanna.

10. Tilvísanir til tungumála.

Þegar gerð, sem vísað er til, veitir aðildarríkjum EB eða opinberum stofnunum þeirra, fyrirtækjum eða einstaklingum réttindi eða setur þeim skyldur um notkun einhvers hinna

---

[1] Í efnisyfirliti EES-deildarinnar yrði einnig vísað til þess hvar umræddar upplýsingar varðandi Evrópubandalagið og aðildarríki þess væri að finna.

opinberu tungumála Evrópubandalaganna ber að líta svo á að samsvarandi réttindi og skyldur um notkun á einhverju opinberu tungumáli allra samningsaðila eigi við um samningsaðila, þar til bær yfirvöld þeirra, opinberar stofnanir, fyrirtæki og einstaklinga.

11. Gildistaka og framkvæmd gerða.

Ákvæði um gildistöku eða framkvæmd þeirra gerða sem vísað er til í viðaukum við samninginn eiga ekki við að því er samninginn varðar. Tímamörk og dagsetningar fyrir gildistöku og framkvæmd EFTA-ríkja á þeim gerðum sem vísað er til miðast við 3. mgr. 129. gr. samningsins, svo og ákvæði um bráðabirgðafyrirkomulag.

12. Viðtakendur gerða bandalagsins.

Ákvæði þar sem þess er getið að gerð bandalagsins sé beint til aðildarríkja bandalagsins eiga ekki við að því er samninginn varðar.

Fylgiskjal III.

9. TÖLUL. VIII. VIÐAUKA

Þrátt fyrir 31.–35. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Íslandi heimilt að beita áfram höftum, sem eru í gildi við undirritun samningsins um staðfestu þeirra sem eru ekki ríkisborgarar og ríkisborgara sem eiga ekki lögheimili á Íslandi, á sviði sjávarútvegs og fiskvinnslu.

Fylgiskjal IV.

G-LIÐUR 1. TÖLUL. XII. VIÐAUKA

Þrátt fyrir 40. gr. samningsins og ákvæði þessa viðauka er Íslandi heimilt að beita áfram þeim höftum sem eru í gildi við undirritun samningsins um eignarrétt erlendra aðila og/eða eignarrétt aðila sem ekki eru búsettir á Íslandi á sviði fiskveiða og fiskvinnslu.

Þessi höft skulu ekki koma í veg fyrir fjárfestingar erlendra aðila eða ríkisborgara sem eru ekki með lögheimili á Íslandi í félögum sem taka aðeins á óbeinan hátt þátt í fiskveiðum eða fiskvinnslu. Þó hafa innlend yfirvöld rétt til að skuldbinda fyrirtæki sem hafa að hluta eða að öllu leyti verið keypt af erlendum aðilum eða ríkisborgurum sem ekki eru með lögheimili á Íslandi til að losa sig við fjárfestingar í starfsemi á sviði fiskvinnslu eða í fiskiskipum.

Gjört í Reykjavík, 13. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Baldvin Hannibalsson.

Stjórnartíðindi A 2, nr. 2. Útgáfudagur 13. janúar 1993.

STJÓRNARTÍÐINDI A 3 – 1993

21. janúar 1993 37 Nr. 3

LÁNSFJÁRLÖG

fyrir árið 1993 o.fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Lántökur ríkissjóðs.

1. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að taka að láni allt að 15.970 m.kr. á árinu 1993.

2. gr.

Lánsfé skv. 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvæði fjárlaga fyrir árið 1993 og þessara laga.

3. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að endurlána allt að 5.620 m.kr. af fjárhæð skv. 1. gr. til eftirtalinna aðila:

1. Lánasjóður íslenskra námsmanna, allt að 3.900 m.kr.
2. Atvinnutryggingardeild Byggðastofnunar, allt að 1.300 m.kr.
3. Alþjóðaflugþjónustan, allt að 290 m.kr.
4. Síldarverksmiðjur ríkisins, allt að 130 m.kr.

II. KAFLI
Ríkisábyrgðir.

4. gr.

Eftirtöldum aðilum, sem heimild hafa í sérlögum til lántöku, er heimilt að nýta þær á árinu 1993 með þeim takmörkunum sem tilgreindar eru í 1.–9. tölul. þessarar greinar, sbr. 13. gr. laga nr. 84/1985, um breytingu á lögum nr. 52/1966, um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga:

1. Landsvirkjun, allt að 7.750 m.kr., sbr. 14. gr. laga nr. 42/1983, um Landsvirkjun, með áorðnum breytingum.
2. Byggingarsjóður ríkisins, allt að 3.860 m.kr., sbr. 9. gr. laga nr. 86/1988, um Húsnæðisstofnun ríkisins, með áorðnum breytingum.
3. Byggingarsjóður verkamanna, allt að 6.870 m.kr., sbr. 64. gr. laga nr. 86/1988, um Húsnæðisstofnun ríkisins, með áorðnum breytingum.
4. Húsbréfadeild Byggingarsjóðs ríkisins, allt að 8.000 m.kr., sbr. 35. gr. laga nr. 86/1988, um Húsnæðisstofnun ríkisins, með áorðnum breytingum.

A 4

Steindórsprent Gutenberg hf.

5. Stofnlánadeild landbúnaðarins, allt að 700 m.kr., sbr. 10. og 11. gr. laga nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, með áorðnum breytingum.
6. Byggðastofnun, allt að 650 m.kr., sbr. 18. gr. laga nr. 64/1985, um Byggðastofnun, með áorðnum breytingum.
7. Iðnlánasjóður, allt að 2.600 m.kr., sbr. 6., 10. og 17. gr. laga nr. 76/1987, um Iðnlánasjóð, með áorðnum breytingum.
8. Iðnþróunarsjóður, allt að 700 m.kr., sbr. 2. tölul. stofnsamnings um norrænan iðnþróunarsjóð fyrir Ísland og lög nr. 9/1970, um Iðnþróunarsjóð, með áorðnum breytingum.
9. Ferðamálasjóður, allt að 130 m.kr., sbr. 27. gr. laga nr. 79/1985, um skipulag ferðamála, með áorðnum breytingum.

5. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lántökur eftirtalinna aðila á árinu 1993:

1. Vatnsleysustrandarhreppur, allt að 55 m.kr. til undirbúningsrannsókna við Flekkuvíkurhöfn.
2. Norræni fjárfestingarbankinn, allt að 22 m.kr. til Norrænu fjárfestingaráætlunarinnar fyrir Eystrasaltsríkin.
3. Bæjarveitur Vestmannaeyja, allt að 16,2 m.kr. til skuldbreytingar eldri lána.
4. Póst- og símamálastofnun, allt að 1.280 m.kr. til þátttöku í lagningu ljósleiðara yfir Norður-Atlantshafið.

6. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að lána Byggðastofnun sérstaklega víkjandi lán að fjárhæð allt að 20 m.kr. til að mæta framlögum í afskriftarsjóð útlána í tengslum við ákvæði í viðauka II við búvörusamning frá 11. mars 1991.

7. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að veita Íslenska járnblendifélaginu hf. bráðabirgðalán að fjárhæð allt að 150 m.kr. og er heimilt að breyta því láni í víkjandi lán eða hlutafé í félaginu í tengslum við samninga milli eigenda um fjárhagslega skipulagningu þess. Enn fremur er heimilt að semja um frekari aukningu hlutafjár eða víkjandi lán enda hljóti slíkar ráðstafanir staðfestingu Alþingis.

8. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs og að fengnu samþykki fjárlaganefndar Alþingis að semja við Suðureyrarhrepp um yfirtöku á hluta af skuldum Hitaveitu Suðureyrar í tengslum við sölu hreppsins á hitaveitunni til Orkubús Vestfjarða.

III. KAFLI
Ýmis ákvæði um lánsfjármál.

9. gr.

Lántökur samkvæmt lögum þessum skulu fara fram innan lands eða utan eins og kemur fram í viðauka með lögum þessum. Ávallt er þó heimilt að nýta erlenda lántökuheimild til lántöku innan lands. Útgáfa markaðsverðbréfa á Íslandi skal ávallt teljast til innlendrar lántöku.

Standi sérstaklega á er fjármálaráðherra heimilt að víkja frá skiptingu skv. 1. mgr. um lántökur ríkissjóðs og að höfðu samráði við bankastjórn Seðlabanka Íslands.

10. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs getur heimilað þeim aðilum sem njóta ríkisábyrgðar á lántökum sínum:

a. að taka lán í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga eftirstöðvar eldri lána þegar hagstæðari kjör bjóðast;
b. að stofna til skulda- og vaxtaskipta og nýta aðra möguleika sem bjóðast á markaði til þess að tryggja viðkomandi aðila gegn verulegum vaxtabreytingum;
c. að taka ný lán til endurgreiðslu skammtímalána sem tekin voru á grundvelli heimilda í II. kafla, að hluta eða öllu leyti, án þess að lánssamningur um þau falli úr gildi, enda sé ekki dregið á slíka lánssamninga að nýju nema lagaheimild liggi fyrir.

11. gr.

Hyggist aðilar, sem njóta ríkisábyrgðar á lántökum sínum, nýta heimildir II. kafla eða 10. gr. skulu þeir gæta ákvæða 2. mgr. 7. gr. laga nr. 43/1990, um Lánasýslu ríkisins.

12. gr.

Yfirtekin lán, ábyrgðir veittar á lántökum þriðja aðila og milliganga um töku erlendra lána fyrir innlenda aðila á grundvelli auglýsingar viðskiptaráðuneytis, um erlendar lántökur og leigusamninga vegna innflutnings á vélum, tækjum og búnaði til atvinnurekstrar, eða annarra heimilda veittra einstökum fyrirtækjum teljast til lántöku og skulu rúmast innan þeirra heimilda sem tilgreindar eru í II. kafla.

13. gr.

Erlendar fjárhæðir skulu miðast við kaupgengi íslensku krónunnar samkvæmt gengisskráningu Seðlabanka Íslands á staðfestingardegi lánsfjárlaga.

IV. KAFLI
Ráðstafanir vegna fjárlaga 1993.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 3. gr. laga nr. 71/1990, um Listskreytingasjóð ríkisins, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs eigi vera hærra en 12 m.kr. á árinu 1993.

15. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga nr. 50/1957, um menningarsjóð, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1993.

16. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 22. og 23. gr. laga nr. 68/1985, útvarpslaga, með áorðnum breytingum, skulu tekjur á árinu 1993 vegna aðflutningsgjalda af innfluttum hljóðvarps- og sjónvarpstækjum ásamt fylgihlutum renna í ríkissjóð.

17. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 46. gr. laga nr. 88/1989, þjóðminjalaga, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs í Húsafriðunarsjóð eigi nema hærri fjárhæð en 10,5 m.kr. á árinu 1993. Þrátt fyrir ákvæði 49. gr. sömu laga skal kostnaður við húsafriðunarnefnd greiðast úr Húsafriðunarsjóði.

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 5. tölul. 4. gr. laga nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til Stofnlánadeildar landbúnaðarins falla niður á árinu 1993.

19. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga nr. 84/1989, búfjárræktarlaga, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til launa og vegna ræktunarstöðva eigi vera hærra en 34,8 m.kr. á árinu 1993.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga nr. 56/1987, jarðræktarlaga, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til launa héraðsráðunauta eigi vera hærra en 40,1 m.kr. á árinu 1993.

21. gr.

Þrátt fyrir ákvæði d-liðar 3. gr. laga nr. 44/1976, um Fiskveiðasjóð Íslands, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1993.

22. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. laga nr. 21/1981, um kirkjubyggingasjóð, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 1 m.kr. á árinu 1993.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga nr. 51/1972, um Bjargráðasjóð, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1993.

24. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 17. gr. laga nr. 39/1964, um meðferð ölvaðra manna og drykkjusjúkra, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til Gæsluvistarsjóðs falla niður á árinu 1993.

25. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 42. gr. laga nr. 108/1984, lyfjalaga, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til Lyfsölusjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 0,9 m.kr. á árinu 1993.

26. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 31. gr. laga nr. 69/1984, um Hafnabótasjóð, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs ekki nema hærri fjárhæð en 90 m.kr. á árinu 1993.

27. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8. og 26. gr. laga nr. 79/1985, um skipulag ferðamála, með áorðnum breytingum, skal framlag ríkissjóðs til Ferðamálasjóðs og til sérstakra verkefna Ferðamálasjóðs samkvæmt fyrrnefndum lögum ekki nema hærri fjárhæð en 68 m.kr. á árinu 1993.

28. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. málsl. 2. gr. laga nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, með áorðnum breytingum, skulu 344 m.kr. af innheimtum mörkuðum tekjum samkvæmt lögum renna í ríkissjóð á árinu 1993.

29. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 35. gr. laga nr. 19/1964, skipulagslaga, með áorðnum breytingum, skal mótframlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 30,3 m.kr. á árinu 1993.

30. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3., 4., 5. og 13. gr. laga nr. 52/1957, um eyðingu refa og minka, sbr. 33. gr. laga nr. 1/1992, skal framlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 28,3 m.kr. á árinu 1993. Ríkissjóður endurgreiðir ekki á árinu 1993 kostnað við refa- og minkaveiðar í sveitarfélögum þar sem íbúar eru fleiri en 2.000, miðað við íbúafjölda 1. desember árið á undan. Umhverfisráðherra er heimilt, að fengnum tillögum veiðistjóra, að ákveða að ríkissjóður taki ekki þátt í kostnaði við minkaveiðar, grenjaleit og grenjavinnslu á tilteknum svæðum. Umhverfisráðuneyti skal auglýsa fyrir 1. maí til hvaða landsvæða ákvörðunin tekur og hver séu mörk þeirra. Sveitarstjórnum og stjórnum upprekstrarfélaga er heimilt á árinu 1993 að fella niður grenja- og minkaleitir á svæðum þar sem ríkissjóður tekur ekki þátt í kostnaði við veiðarnar og umhverfisráðuneyti auglýsir skv. 4. málsl. Ríkissjóður tekur ekki þátt í kostnaði við leit að áður óþekktum tófugrenjum nema veiðistjóri samþykki leitina fyrir fram. Í stað „3.000 kr.“ í lokamálslið 13. gr. laganna komi: 4.000 kr.

31. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 75. gr. laga nr. 87/1989, um breytingu á verkaskiptingu ríkis og sveitarfélaga, með áorðnum breytingum, skal framlag til uppgjörs á stofnkostnaði við sveitarfélög eigi nema hærri fjárhæð en 405 m.kr. á árinu 1993.

32. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 5. mgr. 9. gr. laga nr. 30/1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með áorðnum breytingum, og 7. gr. laga nr. 57/1990, um flokkun og mat á gærum og ull, með áorðnum breytingum, er landbúnaðarráðherra heimilt að innheimta gjald af sláturleyfum til greiðslu kostnaðar sem af yfirmati samkvæmt lögunum leiðir.

33. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að yfirtaka skuldbreytingarlán til loðdýrabænda, að fjárhæð allt að 300 m.kr., sem stofnað hefur verið til á grundvelli 1. gr. laga nr. 112/1989, um skuldbreytingar vegna loðdýraræktar, og að aflétta þeim veðtryggingum sem teknar hafa verið í sambandi við ábyrgð ríkissjóðs, enda taki Stofnlánadeild landbúnaðarins þátt í hliðstæðum aðgerðum.

V. KAFLI
Breyting á lögum nr. 111/1992, um breytingar í skattamálum.

34. gr.

59. gr. laganna fellur brott.

VI. KAFLI
Gildistökuákvæði.

35. gr.

Lántökuheimildir og heimildir til ríkisábyrgða, sem tilgreindar eru í I.–III. kafla laga þessara, gilda á árinu 1993. Heimildir verða þó nýttar til 1. apríl 1994 standi sérstaklega á og samþykki fjármálaráðherra komi til.

36. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Viðauki.

Heimilaðar innlendar og erlendar lántökur hins opinbera 1993.

Í milljónum króna	Innlend lántaka	Erlend lántaka	Heildar-lántökur
Ríkissjóður Íslands	10.300	5.670	15.970
Landsvirkjun	-	7.750	7.750
Byggingarsjóður ríkisins	3.860	-	3.860
Byggingarsjóður verkamanna	6.870	-	6.870
Húsbréfadeild Byggingarsjóðs ríkisins	8.000	-	8.000
Stofnlánadeild landbúnaðarins	400	300	700
Byggðastofnun	100	550	650
Iðnlánasjóður	100	2.500	2.600
Iðnþróunarsjóður	100	600	700
Ferðamálasjóður	-	130	130
Vatnsleysustrandarhreppur	-	55	55
Bæjarveitur Vestmannaeyja	-	16	16
Norræni fjárfestingarbankinn	-	22	22
Póst- og símamálastofnun	-	1.280	1.280
Samtals	**29.730**	**18.873**	**48.603**

Gjört í Reykjavík, 21. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Friðrik Sophusson.

Nr. 4 26. janúar 1993

LÖG

um breytingu á lögum nr. 49/1991, um grunnskóla, sbr. og lög nr. 1/1992.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eftirtalin ákvæði laganna skulu ekki koma til framkvæmda á fyrri hluta árs 1993 og ekki á skólaárinu 1993–1994:

a. 3. mgr. 4. gr.
b. 1. og 6. mgr. 46. gr.

2. gr.

Á eftir orðunum „1992–1993“ í 1. mgr. ákvæðis til bráðabirgða komi: og skólaárið 1993–1994.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 26. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

26. janúar 1993 Nr. 5

LÖG

um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46 27. júní 1985, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við ákvæði til bráðabirgða í lögunum bætist nýr stafliður (er verður G-liður), svohljóðandi:

Fram til 1. september 1993 getur landbúnaðarráðherra, þrátt fyrir ákvæði 4. málsl. 20. gr., heimilað innheimtu verðskerðingargjalds, enda liggi fyrir ósk um það frá stjórn Stéttarsambands bænda.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 26. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

FORSETABRÉF

um frestun á fundum Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Að ég, að tilskildu samþykki Alþingis, veiti forsætisráðherra umboð til þess að fresta fundum Alþingis, 116. löggjafarþings, frá 14. janúar 1993 og standi sú frestun til 10. febrúar 1993, nema kveðja þurfi Alþingi saman skv. síðari mgr. 23. gr. stjórnarskrárinnar.

Gjört í Reykjavík, 14. janúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 4 – 1993

9. febrúar 1993 45 Nr. 7

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hefi ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda miðvikudaginn 10. febrúar 1993 kl. 13.30.

Reykjavík, 9. febrúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

25. febrúar 1993

Nr. 8

SAMKEPPNISLÖG

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Markmið og gildissvið laganna.

1. gr.

Lög þessi hafa það markmið að efla virka samkeppni í viðskiptum og þar með vinna að hagkvæmri nýtingu framleiðsluþátta þjóðfélagsins. Markmiði þessu skal náð með því að:

a. vinna gegn óhæfilegum hindrunum og takmörkunum á frelsi í atvinnurekstri,
b. vinna gegn óréttmætum viðskiptaháttum, skaðlegri fákeppni og samkeppnishömlum,
c. auðvelda aðgang nýrra keppinauta að markaðnum.

2. gr.

Lögin taka til hvers konar atvinnustarfsemi, svo sem framleiðslu, verslunar og þjónustu, án tillits til þess hvort hún er rekin af einstaklingum, félögum, opinberum aðilum eða öðrum.

Lögin taka ekki til launa eða annarra starfskjara launþega samkvæmt kjarasamningum.

Steindórsprent Gutenberg hf.

3. gr.

Lög þessi taka til samninga, skilmála og athafna sem hafa eða ætlað er að hafa áhrif hér á landi.

Lögin taka ekki til samninga, skilmála og athafna sem aðeins er ætlað að hafa áhrif utan Íslands, sbr. þó ákvæði XI. kafla og reglur um viðskipti á sameiginlegum markaði Evrópska efnahagssvæðisins.

Samkeppnisstofnun skal aðstoða við framkvæmd samkeppnisreglna annarra ríkja og alþjóðastofnana í samræmi við gagnkvæmar skuldbindingar í milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að.

II. KAFLI
Orðskýringar.

4. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

Atvinnurekstur er hvers konar atvinnustarfsemi, óháð formi eignarhalds og án tillits til þeirrar vöru, þjónustu eða réttinda sem verslað eða sýslað er með gegn endurgjaldi.

Fyrirtæki er einstaklingur, félag, opinberir aðilar og aðrir sem stunda atvinnurekstur.

Fyrirtækjasamstæða er samband fyrirtækja með þannig eignauppbyggingu að eitt fyrirtæki á svo stóran hlut í öðru fyrirtæki eða fleiri fyrirtækjum að það fer með meiri hluta atkvæða. Það fyrirtæki skoðast því sem móðurfyrirtæki, en hitt eða hin fyrirtækin sem dótturfyrirtæki. Til fyrirtækjasamstæðu telst einnig fyrirtæki þar sem móðurfyrirtæki og dótturfyrirtæki eða eitt eða fleiri dótturfyrirtæki eiga saman svo mörg hlutabréf eða hluti að þau fara með meiri hluta atkvæða í þeim.

Markaðsráðandi staða er þegar fyrirtæki hefur þann efnahagslega styrkleika að geta hindrað virka samkeppni á þeim markaði sem máli skiptir og það getur að verulegu leyti starfað án þess að taka tillit til keppinauta, viðskiptavina og neytenda.

Markaður er sölusvæði vöru og staðgengdarvöru og/eða sölusvæði þjónustu og staðgengdarþjónustu. Staðgengdarvara og staðgengdarþjónusta er vara eða þjónusta sem að fullu eða verulegu leyti getur komið í stað annarrar.

Neytandi er einstaklingur sem kaupir vöru eða þjónustu gegn endurgjaldi, enda séu kaupin ekki gerð í atvinnuskyni.

Sölustig framleiðslu ber að líta á sem eitt sölustig, heildsölu annað sölustig, smásölu hið þriðja o.s.frv.

Þjónusta er hvers konar fyrirgreiðsla, vinna eða þjónusta gegn endurgjaldi, nema launuð vinna í þjónustu annarra.

Vara er samkvæmt lögum þessum fasteignir og lausafé, þar með talin skip, loftför, lofttegundir, rafmagn og aðrir orkugjafar.

Verð er andvirði vöru og þjónustu, þ.e. hvers konar endurgreiðsla án tillits til þess hvort notað er annað heiti, svo sem endurgjald, laun, þóknun, frakt, flutningsgjald, taxti, leiga eða því um líkt.

Virk yfirráð eru yfirráð sem gera aðila kleift að hafa úrslitaáhrif á rekstur og stjórnun fyrirtækis hvort sem þau áhrif eru til komin vegna þess að hann getur:

a. haft áhrif á skipun stjórnar, atkvæðagreiðslur eða ákvarðanir fyrirtækisins,
b. notað eða ráðstafað eignum eða hluta eigna fyrirtækis.

Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtök þessi sker samkeppnisráð úr þeim ágreiningi.

III. KAFLI
Stjórnsýsla.

5. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara en í umboði hans annast samkeppnisráð, Samkeppnisstofnun og áfrýjunarnefnd samkeppnismála daglega stjórnsýslu á því sviði sem lögin ná til.

Hlutverk samkeppnisráðs er sem hér segir:

a. að framfylgja boðum og bönnum laga þessara og leyfa undanþágur samkvæmt þeim,
b. að ákveða aðgerðir gegn samkeppnishamlandi hegðun fyrirtækja og óréttmætum viðskiptaháttum,
c. að stuðla að auknu gagnsæi markaðarins,
d. að gæta þess að aðgerðir opinberra aðila takmarki ekki samkeppni og benda stjórnvöldum á leiðir til þess að gera samkeppni virkari og auðvelda aðgang nýrra samkeppnisaðila að markaði.

6. gr.

Ráðherra skipar fimm menn í samkeppnisráð og jafnmarga til vara. Skulu þeir hafa sérþekkingu á samkeppnis- og viðskiptamálum og vera óháðir fyrirtækjum eða samtökum sem lögin taka til. Ráðherra skipar formann og varaformann ráðsins.

Skipunartími samkeppnisráðs er fjögur ár í senn. Látist aðal- eða varamaður í ráðinu eða forfallist varanlega skal skipa nýjan mann til loka skipunartíma ráðsins.

Nú er aðalmaður vanhæfur til meðferðar einstaks máls sökum tengsla við málsaðila og tekur varamaður þá sæti hans. Sé þess ekki kostur getur ráðherra að ósk formanns samkeppnisráðs skipað mann í ráðið til að taka þátt í umfjöllun þess um málið.

7. gr.

Samkeppnisráði til ráðgjafar er fastanefnd, skipuð þremur mönnum.

Nefnist hún auglýsinganefnd og skal fjalla um auglýsingar og gæta þess að þær veiti ekki rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar og brjóti ekki að öðru leyti í bága við ákvæði 21. og 22. gr. laga þessara.

Nefndin skal skipuð af ráðherra og skal formaður og varamaður hans vera úr hópi aðal- og varamanna í samkeppnisráði samkvæmt ákvörðun ráðsins. Aðra nefndarmenn og varamenn þeirra skipar ráðherra að höfðu samráði við helstu hagsmunaaðila er hlut eiga að máli, þar með talin samtök neytenda. Skipunartími nefndarmanna fellur niður um leið og skipunartíma samkeppnisráðs lýkur.

Ráðherra setur nánari starfsreglur fyrir nefndina og gerir hún tillögur um afgreiðslu mála til samkeppnisráðs.

8. gr.

Samkeppnisstofnun undirbýr mál sem lögð eru fyrir samkeppnisráð og ráðgjafarnefndir þess og annast dagleg störf ráðsins. Stofnuninni er jafnframt heimilt að taka ákvarðanir til bráðabirgða um einstök mál. Skulu slíkar ákvarðanir lagðar fyrir samkeppnisráð á næsta fundi ráðsins og skal ráðið taka afstöðu til ákvörðunarinnar innan sex vikna ella fellur hún úr gildi. Samkeppnisráð getur falið Samkeppnisstofnun ákvörðunarvald sitt á afmörkuðum sviðum samkvæmt nánari reglum sem ráðið setur.

Ráðherra skipar forstjóra Samkeppnisstofnunar til sex ára að fenginni umsögn samkeppnisráðs og stjórnar hann rekstri hennar. Forstjóri eða staðgengill hans sitja fundi samkeppnisráðs með málfrelsi og tillögurétti.

9. gr.

Ákvörðunum samkeppnisráðs og Samkeppnisstofnunar má áfrýja til sérstakrar nefndar, áfrýjunarnefndar samkeppnismála. Úrskurður áfrýjunarnefndar skal liggja fyrir innan sex vikna frá áfrýjun. Áfrýjun frestar ekki gildistöku ákvarðana samkeppnisráðs eða Samkeppnisstofnunar.

Í áfrýjunarnefnd samkeppnismála sitja þrír menn og jafnmargir til vara, skipaðir af ráðherra eftir tilnefningu Hæstaréttar. Formaður og varamaður hans, sem jafnframt er varaformaður, skulu uppfylla hæfisskilyrði hæstaréttardómara, en aðrir nefndarmenn skulu hafa faglega kunnáttu á sviði samkeppnis- og viðskiptamála.

Skipunartími áfrýjunarnefndar er hinn sami og skipunartími samkeppnisráðs.

IV. KAFLI
Bann við samkeppnishömlum.

10. gr.

Samningar og samþykktir, hvort heldur þær eru bindandi eða leiðbeinandi, og samstilltar aðgerðir milli fyrirtækja á sama sölustigi eru bannaðar þegar þær lúta að eða er ætlað að hafa áhrif á:

a. verð, afslætti eða álagningu,
b. skiptingu markaða eftir svæðum, eftir viðskiptavinum eða eftir sölu og magni,
c. gerð tilboða.

Samvinna á sama sölustigi um leiðsögn við útreikning á verði, afslætti og álagningu er bönnuð.

11. gr.

Óheimilt er að ákveða eða semja um eða á annan hátt að hafa áhrif á verð, afslætti eða álagningu er gilda skal við endursölu vöru á næsta sölustigi. Bannið nær einnig til leiðsagnar um útreikning á verði, afslætti og álagningu.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur seljandi gefið upp leiðbeinandi endursöluverð, enda láti hann koma skýrt fram í tilkynningum sínum að verðið sé leiðbeinandi. Jafnframt getur seljandi með heimild Samkeppnisstofnunar ákveðið hámarksverð sem endurseljandi getur notað við verðlagningu á vörum, enda komi skýrt fram í öllum tilkynningum seljanda að um hámarksverð sé að ræða. Þess skal gætt að ákvörðun um hámarksverð takmarki ekki óhæfilega svigrúm til álagningar á endursölustigi og valdi ekki hærra verði. Seljanda ber að tilkynna endurseljanda í hverju tilviki að honum sé frjálst að selja vöruna á verði sem sé lægra en hámarksverðið.

12. gr.

Samtökum fyrirtækja er óheimilt að ákveða samkeppnishömlur eða hvetja til hindrana sem bannaðar eru samkvæmt lögum þessum eða brjóta í bága við ákvarðanir skv. 17.–19. gr.

Bann þetta nær einnig til stjórnarmanna samtaka, starfsmanna þeirra og manna sem valdir eru til trúnaðarstarfa í þágu samtakanna.

13. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 10., 11. og 12. gr. geta fyrirtæki gert með sér samninga eða haft með sér samvinnu enda þótt það leiði til takmörkunar á samkeppni ef takmörkunin hefur að mati samkeppnisráðs aðeins lítil áhrif á þann markað sem um er að ræða. Ákvæðin eru heldur ekki til fyrirstöðu samvinnu milli lítilla fyrirtækja ef samvinnan styrkir stöðu þeirra gagnvart stærri fyrirtækjum í sömu grein.

Óski fyrirtæki eða samtök fyrirtækja eftir því að fá skýra afstöðu Samkeppnisstofnunar til þess hvort samningar eða samvinna þeirra falli undir ákvæði 1. mgr. geta þau sent tilkynningu þar að lútandi til stofnunarinnar. Geri stofnunin ekki athugasemd við tilkynninguna innan tveggja mánaða frá móttöku hennar telst samkomulagið falla undir 1. mgr. Gildir það í þrjú ár frá því að tveggja mánaða fresturinn er liðinn.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 10. og 11. gr. geta móðurfyrirtæki og dótturfyrirtæki í sömu grein eða fyrirtæki innan sömu fyrirtækjasamstæðu gert með sér samninga eða haft með sér samvinnu enda þótt af því leiði takmörkun samkeppni.

Þegar um er að ræða opinbert fyrirtæki eða fyrirtæki sem starfar að einhverju leyti í skjóli opinbers einkaleyfis eða verndar er samkeppnisráði heimilt að mæla fyrir um fjárhagslegan aðskilnað, annars vegar á milli þess hluta rekstrar fyrirtækisins sem nýtur einkaleyfis eða verndar og hins vegar þess hluta rekstrar sem er í frjálsri samkeppni við aðra aðila. Skal þess gætt að samkeppnisrekstur sé ekki niðurgreiddur af einkaleyfis- eða verndaðri starfsemi.

15. gr.

Bannákvæði skv. a- og b-liðum 1. mgr. 10. gr., sbr. 2. mgr. sömu greinar, tekur ekki til samninga og samþykkta um samkeppnishömlur sem rétthafi og nytjaleyfishafi hafa gert sín á milli um rétt til að nota skráð einkaleyfi eða mynstur á sviði iðnaðar.

16. gr.

Samkeppnisráð getur veitt undanþágu frá bannákvæðunum í 10., 11. og 12. gr. Skilyrði slíkrar undanþágu eru að:

a. samkeppni aukist á þeim markaði sem um ræðir,
b. vænta megi að jákvæð áhrif samkeppnishamlna vegi þyngra en ókostir þeirra við þær aðstæður sem um er að ræða,
c. sérstakar ástæður séu fyrir hendi er varða almannaheill.

Undanþágur samkvæmt þessari grein mega ekki hamla samkeppni meira en nauðsynlegt er og geta þær bæði verið ótímabundnar eða veittar tímabundið. Hægt er að setja frekari skilyrði fyrir undanþágu.

V. KAFLI
Eftirlit með samkeppnishömlum.

17. gr.

Samkeppnisráð getur gripið til aðgerða gegn samningum, skilmálum, athöfnum og aðstæðum sem hafa skaðleg áhrif á samkeppni. Hin skaðlegu áhrif geta m.a. falist í:

a. að fyrirtæki nái, viðhaldi eða styrki markaðsráðandi stöðu sína á þeim markaði sem um ræðir,
b. óhagkvæmri nýtingu framleiðsluþátta, t.d. vegna þess að valkostum viðskiptavina fækkar, framleiðsla og sala verður dýrari og keppinautar útilokast frá markaðnum,
c. óhæfilegri notkun á kaupbæti.

Íhlutun getur falið í sér bann, fyrirmæli eða heimild með ákveðnu skilyrði. Íhlutun getur m.a. falið í sér að samkeppnisráð grípi til ákvörðunar um verð og viðskiptakjör einstakra fyrirtækja eða fyrirtækjahópa, enda verði að mati samkeppnisráðs ekki með öðru móti komið í veg fyrir skaðleg áhrif á samkeppni í viðkomandi grein.

18. gr.

Telji samkeppnisráð að samruni fyrirtækja eða yfirtaka fyrirtækis á öðru fyrirtæki leiði til markaðsyfirráða þess, dragi verulega úr samkeppni og sé andstæð markmiði laga þessara getur ráðið ógilt samruna eða yfirtöku sem þegar hefur átt sér stað. Samkeppnisráð getur einnig sett slíkum samruna eða yfirtöku skilyrði sem verður að uppfylla innan tilskilins tíma. Sama á við ef eigendur með virk yfirráð í einu fyrirtæki ná virkum yfirráðum í öðru fyrirtæki þannig að slíkt valdi markaðsyfirráðum, hamli samkeppni og brjóti í bága við markmið laganna. Við mat á lögmæti samruna eða yfirtöku skal samkeppnisráð taka tillit til þess að hvaða marki alþjóðleg samkeppni hefur áhrif á samkeppnisstöðu hins sameinaða fyrirtækis.

Ákvörðun um ógildingu skal taka eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að samkeppnisyfirvöldum varð kunnugt um samrunann eða yfirtökuna.

Aðilar, sem hyggja á samruna eða yfirtöku, geta leitað álits samkeppnisráðs fyrir fram á því hvort samruninn eða yfirtakan brjóti gegn ákvæðum 1. mgr. Hafi samkeppnisráð ekki svarað slíkri fyrirspurn innan sex vikna frá því að samkeppnisyfirvöldum barst hún verður samruninn eða yfirtakan ekki ógilt nema samkeppnisráð hafi verið leynt upplýsingum sem máli skiptu við mat ráðsins á lögmæti athafnarinnar.

Ákvæði 3. mgr. ná einnig til þess þegar eigendur með virk yfirráð í einu fyrirtæki hyggjast ná virkum yfirráðum í öðru fyrirtæki og óska eftir vitneskju um hvort slíkt brjóti gegn 1. mgr.

19. gr.

Ef samkeppnisráð eða Samkeppnisstofnun telur að ákvæði laga og stjórnvaldsfyrirmæla stríði gegn markmiði laga þessara og torveldi frjálsa samkeppni í viðskiptum skal vekja athygli ráðherra á því áliti. Slíkt álit skal einnig birta almenningi á fullnægjandi hátt, t.d. með fréttatilkynningu til fjölmiðla eftir að það hefur verið kynnt ráðherra.

VI. KAFLI
Eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum.

20. gr.

Óheimilt er að hafast nokkuð það að sem brýtur í bága við góða viðskiptahætti í atvinnustarfsemi eins og þeir eru tíðkaðir eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda.

21. gr.

Óheimilt er að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum eða með öðrum hætti eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum sem sama marki eru brenndar, enda séu upplýsingar þessar og viðskiptaaðferðir fallnar til að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars þess sem haft er á boðstólum í atvinnustarfsemi sem lög þessi taka til.

Auglýsingar og aðrar viðskiptaaðferðir skulu ekki vera ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum vegna forms þeirra eða sökum þess að skírskotað er til óviðkomandi mála.

22. gr.

Auglýsingar, sem höfða eiga til íslenskra neytenda, skulu vera á íslenskri tungu.

Auglýsingar skulu þannig úr garði gerðar að ekki leiki vafi á að um auglýsingar sé að ræða. Skulu þær skýrt aðgreindar frá öðru efni fjölmiðla.

Auglýsingar skulu miðast við að börn sjái þær og heyri og mega þær á engan hátt misbjóða þeim.

Í auglýsingum verður að sýna sérstaka varkárni vegna trúgirni barna og unglinga og áhrifa á þau.

Komi börn fram í auglýsingum skal þess gætt að sýna hvorki né lýsa hættulegu atferli eða atvikum er leitt geti til þess að þau eða önnur börn komist í hættu eða geri það sem óheimilt er.

23. gr.

Nú er vara, þjónusta eða annað það sem í té er látið og lög þessi taka til þannig úr garði gert að leiðbeininga er þörf við mat á eiginleikum þess, t.d. notagildi og endingu, svo og meðferð og hættu sem af vöru eða öðru getur stafað og ber þá að veita fullnægjandi leiðbeiningar þegar tilboð er gefið, samningur gerður eða eftir atvikum við afhendingu. Leiðbeiningarnar skulu miðaðar við tegund og gerð viðkomandi vöru, þjónustu eða annars þess sem í té er látið.

Skilmálar þjónustuaðila, sem bjóða þjónustu sína á íslenskum markaði, t.d. flutnings- og vátryggingaskilmálar, skulu undantekningarlaust vera á íslensku.

24. gr.

Yfirlýsingu um ábyrgð má því aðeins gefa að ábyrgðaryfirlýsingin veiti viðtakanda meiri rétt en hann hefur samkvæmt gildandi lögum.

25. gr.

Óheimilt er að nota í atvinnustarfsemi firmanafn, verslunarmerki eða því líkt sem sá hefur ekki rétt til er notar eða rekur atvinnu undir nafni sem gefur villandi upplýsingar um eignarrétt eða ábyrgð atvinnurekanda. Enn fremur er sérhverjum bannað að nota auðkenni, sem hann á tilkall til, á þann hátt að leitt geti til þess að villst verði á því og öðru einkenni sem annað fyrirtæki notar með fullum rétti.

26. gr.

Í atvinnustarfsemi er óheimilt að hafa áhrif á starfsmann annars aðila eða þann sem kemur fram á hans vegum með gjöfum eða öðrum hlunnindum eða loforðum um slíkt sé það gert án vitundar hins síðastnefnda og í þeim tilgangi að afla gefandanum eða öðrum forréttinda í viðskiptum eða hlunninda fram yfir aðra, enda sé gjöfin eða hlunnindin fallin til þess.

Nú eru gjafir gefnar eða hlunnindi veitt eftir að brotið hefur verið gegn starfsskyldum á þann hátt sem greinir í 1. mgr. og eiga þá ákvæði 1. mgr. við ef telja verður ávinninginn óhæfilega umbun.

27. gr.

Óheimilt er í atvinnustarfsemi er lög þessi taka til að afla sér eða reyna að afla sér með ótilhlýðilegum hætti upplýsinga um eða umráða yfir atvinnuleyndarmálum starfseminnar.

Sá sem fengið hefur vitneskju um eða umráð yfir atvinnuleyndarmálum á réttmætan hátt í starfi sínu fyrir annan eða í félagi við annan, sbr. 1. mgr., má ekki án heimildar veita upplýsingar um eða hagnýta sér slík leyndarmál. Bann þetta gildir í þrjú ár frá því að starfi er lokið eða samningi slitið.

Þeim sem vegna starfs síns eða stöðu að öðru leyti hefur verið trúað fyrir uppdráttum, lýsingu, uppskriftum, líkönum eða þess háttar er óheimilt að hagnýta sér eða veita öðrum afnot af slíku án sérstakrar heimildar.

Nú hefur upplýsinga um eða umráða yfir atvinnuleyndarmáli verið aflað á þann hátt að brotið hefur verið gegn ákvæðum 1.–3. mgr. og er þá þeim sem brotlegur er eða þeim sem fengið hafa upplýsingar frá honum óheimilt að færa sér það í nyt.

28. gr.

Útsölu eða aðra sölu, þar sem selt er á lækkuðu verði, má því aðeins auglýsa eða tilkynna að um raunverulega verðlækkun sé að ræða.

Þess skal gætt að greinilegt sé með verðmerkingum hvert hið upprunalega verð vörunnar var.

29. gr.

Óheimilt er að selja eða hafa á boðstólum vörur sem merktar eru sjálfar eða á miða eða umbúðir eða með tilsvarandi heitum, alþjóðamerki hjúkrunar- og mannúðarstarfsemi eða öðrum hliðstæðum auðkennum, svo og að nota slík merki, auðkenni eða nöfn í heimildarleysi á auglýsingaspjöldum, auglýsingum, reikningum, vöruskrám eða öðrum verslunarskjölum.

Við framboð vöru, þjónustu eða annars þess sem í té er látið og lög þessi taka til er óheimilt að nota í heimildarleysi íslenska ríkisskjaldarmerkið, íslensk byggðamerki, svo og erlend ríkis- eða byggðamerki.

Óheimilt er að selja eða bjóða til sölu vörur af erlendum uppruna ef á þær eða umbúðir þeirra hefur verið sett mynd af íslenska fánanum, skjaldarmerki íslenska ríkisins eða öðrum hliðstæðum, þjóðlegum auðkennum eða skírskota til þeirra á annan hátt.

30. gr.

Samkeppnisráð getur sett nánari reglur til þess að koma í veg fyrir að upplýsingar séu villandi eða óhæfilegar gagnvart neytendum svo og almennar reglur um beitingu 20.–23. gr. Samkeppnisstofnun skal eftir því sem kostur er ráðgast við hluteigandi aðila eða samtök þeirra áður en slíkar reglur eru settar.

VII. KAFLI
Eftirlit með gagnsæi markaðarins.

31. gr.

Fyrirtæki, sem selur vörur eða þjónustu til neytenda, skal merkja vöru sína og þjónustu með söluverði eða sýna það á svo áberandi hátt á sölustaðnum að auðvelt sé fyrir neytendur að sjá það. Samkeppnisstofnun getur sett nánari ákvæði um verðmerkingar með opinberri tilkynningu.

32. gr.

Samkeppnisstofnun getur gefið fyrirtækjum sérstök fyrirmæli um að gera ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði. Fyrirmælin geta falist í skyldu til að tilgreina verð, viðskiptakjör, gæði og aðra eiginleika og hvernig vara skal mæld, vegin og flokkuð. Samkeppnisstofnun getur gefið slík fyrirmæli með opinberri tilkynningu.

33. gr.

Við framkvæmd þessara laga getur Samkeppnisstofnun birt opinberlega upplýsingar um samninga, skilmála og athafnir sem hafa eða er ætlað að hafa þau áhrif að hamla samkeppni.

Tillit skal þó tekið til réttmætra hagsmuna fyrirtækja til að halda leyndum viðskiptalegum og tæknilegum upplýsingum.

34. gr.

Í því skyni að stuðla að og efla virka samkeppni aflar Samkeppnisstofnun upplýsinga um verð, verðmyndun og önnur viðskiptakjör og birtir niðurstöður, eftir því sem ástæða þykir til. Samkeppnisráð skal setja Samkeppnisstofnun verklagsreglur um öflun slíkra upplýsinga, meðferð þeirra og birtingu.

VIII. KAFLI
Eftirlit með greiðslukortastarfsemi.

35. gr.

Samkeppnisstofnun og samkeppnisráð skulu hafa eftirlit með greiðslukortastarfsemi. Skal þess gætt að viðskiptahættir séu sambærilegir hér við það sem almennt gerist í helstu viðskiptaríkjum Íslendinga.

36. gr.

Útgefendur greiðslukorta skulu tilkynna slíka útgáfu til Samkeppnisstofnunar og heldur hún skrá yfir þá. Sama gildir um umboðsmenn erlendra greiðslukortafyrirtækja sem reka greiðslumiðlun með notkun greiðslukorta hér á landi.

37. gr.

Kortaútgefendum er skylt að veita Samkeppnisstofnun upplýsingar um viðskiptaskilmála sína gagnvart korthöfum og greiðsluviðtakendum. Skulu kortaútgefendur birta gjaldskrár sínar opinberlega ef Samkeppnisstofnun krefst þess.

Telji samkeppnisráð að viðskiptaskilmálar kortaútgefenda feli í sér óréttmæt skilyrði sem aðeins taki mið af eigin hagsmunum eða komi illa niður á hagsmunum korthafa eða greiðsluviðtakenda og séu ekki í samræmi við ákvæði 35. gr. getur það lagt bann við slíkum skilmálum og lagt fyrir kortaútgefanda að breyta viðskiptaháttum sínum.

IX. KAFLI
Verðstöðvun.

38. gr.

Ef neyðarástand skapast af óvæntum eða utanaðkomandi aðstæðum, svo sem vegna náttúruhamfara, styrjaldarástands eða óvenjulegra verðsveiflna á innlendum og erlendum mörkuðum, getur ríkisstjórnin ákveðið verðstöðvun, hámarksverð og hámarksálagningu eða aðrar reglur um verðlagningu og viðskiptakjör. Samkeppnisráð og Samkeppnisstofnun skulu annast eftirlit með framkvæmd slíkra ákvarðana.

Aðgerðir skv. 1. mgr. geta staðið allt að þrjá mánuði.

X. KAFLI
Upplýsingaskylda.

39. gr.

Samkeppnisstofnun getur krafið einstök fyrirtæki, fyrirtækjahópa og samtök fyrirtækja, sem lög þessi taka til, um allar upplýsingar sem nauðsynlegar þykja við athugun einstakra mála. Upplýsinga er hægt að krefjast munnlega eða skriflega og skulu þær gefnar innan hæfilegs frests sem stofnunin setur.

Samkeppnisstofnun getur með sömu skilyrðum og í 1. mgr. krafist þess að fá gögn afhent til athugunar. Skulu þau afhent innan hæfilegs frests sem stofnunin setur.

Samkeppnisstofnun getur í starfi sínu krafist upplýsinga og gagna frá öðrum stjórnvöldum, þar á meðal frá skattyfirvöldum og tollyfirvöldum, óháð þagnarskyldu þeirra.

Samkeppnisstofnun getur einnig lagt skyldu á þá aðila sem um getur í 1. mgr., að upplýsa stofnunina reglulega um atriði sem máli skipta við framkvæmd laga þessara. Samkeppnisstofnun getur gefið slík fyrirmæli með opinberri tilkynningu.

40. gr.

Samkeppnisstofnun getur við rannsókn máls gert nauðsynlegar athuganir á starfsstað fyrirtækis og lagt hald á gögn þegar ríkar ástæður eru til að ætla að brotið hafi verið gegn lögum þessum eða ákvörðunum samkeppnisyfirvalda.

Við framkvæmd aðgerða skv. 1. mgr. skal fylgja ákvæðum laga um meðferð opinberra mála um leit og hald á munum.

XI. KAFLI
Um framkvæmd samkeppnisreglna o.fl. samkvæmt samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

41. gr.

Skylt er þeim sem um er beðinn að veita eftirlitsstofnun EFTA (ESA) og dómstóli EFTA þær upplýsingar sem þessum stofnunum er nauðsynlegt að afla sér til að unnt sé að framkvæma samninginn um Evrópska efnahagssvæðið og samning EFTA-ríkja um eftirlitsstofnun og dómstól að því er varðar samkeppnismál. Sama gildir um framkvæmd fyrirmæla sem gefin eru með heimild í 48. gr.

Samkeppnisstofnun getur krafist sömu upplýsinga og um getur í 1. mgr. og getur hún sett skilafrest í því sambandi.

42. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA er heimilt að framkvæma vettvangsskoðun hjá íslenskum aðilum á sama hátt og Samkeppnisstofnun enda sé fylgt þeim starfsreglum sem settar eru í bókun 4 með samningnum um eftirlitsstofnun og dómstól EFTA um störf og valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppni.

Fulltrúum eftirlitsstofnunar EFTA og fulltrúum framkvæmdastjórnar EB, sem fjalla um samkeppnismál, er heimilt að vera viðstaddir og taka þátt í vettvangsrannsóknum sem Samkeppnisstofnun framkvæmir innan þeirra marka sem samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið og fylgisamningar hans setja. Sama gildir um rétt fulltrúa Samkeppnisstofnunar og framkvæmdastjórnar EB þegar eftirlitsstofnun EFTA framkvæmir vettvangsrannsóknir hér á landi.

Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA og Samkeppnisstofnunar þess efnis að vettvangsrannsókn skuli fara fram má fullnægja með aðfarargerð.

43. gr.

Lögmælt þagnarskylda íslenskra yfirvalda skal ekki vera því til fyrirstöðu að þau gefi eftirlitsstofnun EFTA eða fulltrúum framkvæmdastjórnar EB, sem fjalla um samkeppnismál, allar þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru við framkvæmd samkeppnisreglna samkvæmt samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

44. gr.

Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstólnum er heimilt að leggja sektir á fyrirtæki, samtök fyrirtækja eða einstaklinga fyrir brot af ásetningi eða gáleysi á 53., 54. eða 57. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, svo og á ákvæðum bókunar 4 með samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls eða á reglum sem settar eru með heimild í 48. gr. þessara laga.

Sama gildir um framkvæmdastjórn EB og dómstól EB í þeim tilvikum sem þessir aðilar fara með lögsögu máls samkvæmt samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

Sömu aðilar geta einnig lagt á févíti til að tryggja að farið verði eftir ákvörðunum sem teknar eru á grundvelli samkeppnisreglnanna, sbr. ákvæði 1. mgr.

Ákvarðanir um sektir og févíti samkvæmt framanskráðu eru aðfararhæfar.

45. gr.

Ákvæði í 1.–3. gr. í bókun 25 við EES-samninginn um samkeppni varðandi verslun með kol og stál skulu hafa lagagildi hér á landi.

46. gr.

Hafi ríkisaðstoð, sem 61. gr. EES-samningsins tekur til, verið tilkynnt eftirlitsstofnun EFTA geta íslensk stjórnvöld ekki úrskurðað um það hvort aðstoðin sé í samræmi við leyfilegan opinberan fjárhagsstuðning fyrr en eftirlitsstofnun EFTA hefur tilkynnt um álit sitt á málinu. Sama gildir um fjárhagsaðstoð úr sveitarsjóði sem fallið getur undir 61. gr. samningsins.

47. gr.

Sveitarfélag, sem hyggst veita fyrirtæki aðstoð af því tagi sem um getur í 61. gr. EES-samningsins, skal tilkynna Samkeppnisstofnun um hina fyrirhuguðu aðstoð.

Telji eftirlitsstofnun EFTA að aðstoð, sem sveitarstjórn hefur tekið ákvörðun um að veita, brjóti gegn 61. gr. EES-samningsins skal Samkeppnisstofnun tilkynna það sveitarstjórn. Samkeppnisráð getur fylgt eftir framkvæmd slíks úrskurðar með álagningu févítis, sbr. 3. mgr. 44. gr.

Verði að afturkalla ákvörðun um ríkisaðstoð eða annan fjárhagsstuðning úr opinberum sjóðum vegna ákvæða samningsins um Evrópska efnahagssvæðið skapar það sveitarfélagi eða ríkissjóði ekki skaðabótaskyldu gagnvart þeim sem ákvörðun beinist að eða telja sig að öðru leyti bíða tjón af afturkölluninni.

48. gr.

Ráðherra er heimilt að fenginni umsögn samkeppnisráðs að setja reglugerð um nánari framkvæmd samkeppnisreglna samningsins um Evrópska efnahagssvæðið og samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól EFTA. Ráðherra er einnig heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd reglna EES-samningsins um ríkisaðstoð til aðila hér á landi.

XII. KAFLI
Almenn ákvæði.

49. gr.

Samningar, sem brjóta í bága við bannákvæði laga þessara, eru ógildir.

Samningsákvæði, sem teljast hafa efnislegt og efnanlegt sjálfstæði frá þeim ákvæðum sem brutu í bága við bannákvæði laga þessara, teljast þó gild. Ágreiningi varðandi þetta atriði má skjóta til samkeppnisráðs innan mánaðar frá því að samningur var ógiltur skv. 1. mgr.

50. gr.

Þeim sem starfa af hálfu stjórnvalda að framkvæmd laga þessara er óheimilt að skýra frá þeim atriðum sem þeir verða áskynja um í starfi sínu og leynt eiga að fara. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

Enginn má af hálfu stjórnvalda taka þátt í úrlausn máls er lög þessi ná til ef hann hefur þar persónulegra hagsmuna að gæta. Viðkomandi stjórnvald sker úr um vafaatriði sem upp kunna að koma í því sambandi.

XIII. KAFLI
Viðurlög.

51. gr.

Samkeppnisráð getur bannað athafnir sem brjóta í bága við ákvæði 20., 21. og 22. gr. laga þessara. Banni má fylgja ákvörðun um dagsektir sem kemur til framkvæmda ef bannið er brotið. Dagsektir geta numið frá 50 þúsundum til 500 þúsunda króna á dag.

Áður en til banns kemur skv. 1. mgr. getur Samkeppnisstofnun lokið málinu með sátt. Hafi sátt komist á gildir hún sem bann skv. 1. mgr.

52. gr.

Samkeppnisráð getur lagt stjórnvaldssektir á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sem brjóta gegn bannákvæðum laga þessara eða ákvörðunum sem teknar hafa verið samkvæmt þeim, sbr. IV. og V. kafla laga þessara, nema brotið teljist óverulegt eða af öðrum ástæðum sé ekki talin þörf á slíkum sektum til að stuðla að og efla virka samkeppni. Við ákvörðun sekta skal hafa hliðsjón af eðli og umfangi samkeppnishamlna og hvað þær hafa staðið lengi. Sektirnar renna til ríkissjóðs.

Við ákvörðun stjórnvaldssekta skv. 1. mgr. skal tekið tillit til þess skaða sem samkeppnishömlurnar hafa valdið og þess ávinnings sem þær hafa haft í för með sér. Sektir geta numið frá 50 þúsundum til 40 milljóna króna, en þó allt að 10% af veltu sl. almanaksárs af þeirri starfsemi sem í hlut á hjá hverju því fyrirtæki eða samtökum fyrirtækja sem aðild eiga að samkeppnishömlunum ef sannanlegur ábati þeirra af broti gegn samkeppnisreglum laga þessara hefur numið hærri fjárhæð en 40 milljónum króna.

Ákvörðun samkeppnisráðs um sektir má skjóta til áfrýjunarnefndar samkeppnismála.

53. gr.

Ef ekki er farið að ákvörðun sem tekin hefur verið samkvæmt þessum lögum getur samkeppnisráð ákveðið að sá eða þeir sem ákvörðunin beinist gegn greiði dagsektir þar til farið verður að henni. Ákvörðun um dagsektir skal tilkynnt bréflega á sannanlegan hátt þeim sem hún beinist að.

54. gr.

Ákvörðun um dagsektir má skjóta til áfrýjunarnefndar samkeppnismála innan fjórtán daga frá því að hún er kynnt þeim er hún beinist að. Dagsektir reiknast ekki fyrr en frestur er liðinn. Ef ákvörðun er skotið til áfrýjunarnefndar falla dagsektir ekki á fyrr en niðurstaða hennar liggur fyrir.

55. gr.

Ákvörðun samkeppnisráðs eða Samkeppnisstofnunar verður ekki borin undir dómstóla fyrr en úrskurður áfrýjunarnefndar liggur fyrir.

56. gr.

Nú vill aðili ekki una úrskurði áfrýjunarnefndar og getur hann þá höfðað mál til ógildingar hans fyrir dómstólum. Mál skal höfðað innan sex mánaða frá því að aðili fékk vitneskju um ákvörðun áfrýjunarnefndar. Málshöfðun frestar ekki gildistöku úrskurðar nefndarinnar né heimild til aðfarar samkvæmt honum.

57. gr.

Brot gegn lögum þessum, reglum og fyrirmælum settum samkvæmt þeim varða fésektum, varðhaldi eða fangelsi allt að fjórum árum ef sakir eru miklar. Dæma má sviptingu réttinda skv. 68. gr. almennra hegningarlaga og fésekt jafnframt refsivist ef skilyrði 49. gr. almennra hegningarlaga eru fyrir hendi.

Sá sem gefur aðilum, sem annast framkvæmd laga þessara, rangar skýrslur skal sæta refsingu skv. XV. kafla almennra hegningarlaga.

Sektir samkvæmt lögum þessum má gera jafnt lögaðila sem einstaklingi. Lögaðila má ákvarða sekt án tillits til þess hvort sök verður sönnuð á starfsmann lögaðilans. Hafi starfsmaður lögaðilans framið brot á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim má einnig gera lögaðila þessum sekt og sviptingu starfsréttinda, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hefur notið hagnaðar af brotinu. Lögaðili ber ábyrgð á greiðslu sektar sem starfsmaður hans er dæmdur til að greiða vegna brota á lögum þessum enda séu brot tengd starfi hans hjá lögaðilanum.

Dæma má sviptingu réttinda skv. 68. gr. almennra hegningarlaga og upptöku eigna skv. 69. gr. sömu laga í máli er rís vegna brota á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim.

58. gr.

Ákvarðanir Samkeppnisstofnunar og samkeppnisráðs um að leggja stjórnvaldssektir eða dagsektir á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, sbr. 39., 40. og 41. gr., eða mæla fyrir um ógildingu á samruna fyrirtækja, sbr. 18. gr., eru aðfararhæfar, svo og sakarkostnaður.

Málskot til áfrýjunarnefndar samkeppnismála frestar aðför en úrskurðir nefndarinnar eru aðfararhæfir.

Við aðför samkvæmt ákvörðunum Samkeppnisstofnunar, samkeppnisráðs eða áfrýjunarnefndar skal kveðja gerðarþola fyrir héraðsdóm og um málsmeðferð fara skv. 13. kafla aðfararlaga.

XIV. KAFLI
Gildistaka og ákvæði til bráðabirgða.

59. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. mars 1993, nema XI. kafli laganna sem öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með áorðnum breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Við gildistöku laga þessara skal gefa starfsmönnum Verðlagsstofnunar kost á sambærilegu starfi hjá Samkeppnisstofnun og skal 14. gr. laga nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, ekki eiga við í því tilviki.

Ákvæði um tímabundna ráðningu forstjóra Samkeppnisstofnunar skv. 2. mgr. 8. gr. gildir ekki um ráðningu þess einstaklings sem skipaður er í starf verðlagsstjóra við gildistöku laga þessara og tekur hann við starfi forstjóra Samkeppnisstofnunar ef hann svo kýs.

Um leið og lög þessi ganga í gildi hættir störfum það verðlagsráð sem skipað var af viðskiptaráðherra 1. nóvember 1991. Þær ákvarðanir verðlagsráðs, sem í gildi eru þegar lög þessi koma til framkvæmda, skulu þó gilda áfram þar til samkeppnisráð ákveður annað.

II.

Samkeppnisráð skal á árunum 1993 og 1994 gera úttekt á stjórnunar- og eignatengslum milli fyrirtækja er starfa á íslenskum markaði. Skal þetta gert í því skyni að kanna hvort í íslensku viðskiptalífi sé að finna alvarleg einkenni hringamyndunar, óæskilegra tengsla eða valdasamþjöppunar sem takmarkað geti samkeppni eða hindrað frjálsa þróun viðskipta og skapi þar með hættu á brotum á lögum þessum.

Samkeppnisráð skal skila niðurstöðum sínum til viðskiptaráðherra er síðan leggi þær fyrir Alþingi í skýrslu.

Gjört í Reykjavík, 25. febrúar 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 5 – 1993

5. mars 1993 59 Nr. 9

LÖG

um verðbréfaviðskipti.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Almenn ákvæði.
1. gr.

Í lögum þessum merkir:

1. *Verðbréf:*
   a. Hvers konar framseljanleg kröfuréttindi til peningagreiðslu eða ígildis hennar, svo og framseljanleg skilríki fyrir eignarréttindum að öðru en fasteign eða einstökum lausafjármunum.
   b. Skilyrt skilríki til peningagreiðslu á grundvelli tiltekins verðbréfs eða verðbréfa skv. a-lið.
2. *Verðbréfamiðlun:* Milliganga sem veitt er gegn endurgjaldi, um kaup eða sölu verðbréfa og sérfræðiráðgjöf um slík viðskipti.
3. *Verðbréfamiðlari:* Einstaklingur sem fengið hefur leyfi til verðbréfamiðlunar, sbr. 2. gr., og þeir sem vinna að verðbréfamiðlun undir stjórn og á ábyrgð hans.
4. *Verðbréfafyrirtæki:* Fyrirtæki sem fengið hefur starfsleyfi viðskiptaráðherra, sbr. 7. gr., og annast starfsemi skv. V. kafla laga þessara.
5. *Fjárvarsla:* Þjónusta, veitt samkvæmt sérstökum samningi gegn endurgjaldi sem felur í sér að taka við fjármunum til fjárfestingar í verðbréfum eða öðrum verðmætum fyrir eigin reikning viðskiptamanns.
6. *Almennt útboð:* Útboð samkynja verðbréfa sem boðin eru almenningi til kaups með almennri og opinberri auglýsingu eða kynningu með öðrum hætti sem jafna má til opinberrar auglýsingar.
7. *Viðskiptavaki:* Verðbréfafyrirtæki eða annar aðili sem hefur skuldbundið sig formlega til að kaupa og selja fyrir eigin reikning tiltekin verðbréf, í því skyni að greiða fyrir því að markaðsverð skapist á verðbréfunum, og tilkynnt það opinberlega.
8. *Sölutrygging:* Samningur milli verðbréfafyrirtækis og útgefanda verðbréfa þar sem verðbréfafyrirtækið skuldbindur sig til þess að kaupa ákveðinn hluta eða öll verðbréf í tilteknu útboði innan fyrir fram ákveðinna tímamarka og á fyrir fram ákveðnu verði.
9. *Opinber verðbréfamarkaður:* Verðbréfaþing Íslands og hliðstæðar kauphallir erlendis.

Steindórsprent Gutenberg hf.

II. KAFLI
Leyfi til verðbréfamiðlunar.

2. gr.

Viðskiptaráðherra veitir leyfi til verðbréfamiðlunar. Leyfi verður einungis veitt einstaklingum sem fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Eru búsettir hér á landi.
2. Hafa náð tuttugu ára aldri.
3. Hafa óflekkað mannorð og hafa aldrei verið sviptir forræði á búi sínu.
4. Hafa sótt námskeið í verðbréfamiðlun og lokið þar prófi samkvæmt prófkröfum sem settar eru í reglugerð sem ráðherra setur. Ráðherra er heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði mæli sérstakar ástæður með því.
5. Hafa lagt fram skírteini því til sönnunar að þeir hafi tekið ábyrgðartryggingu hjá viðurkenndu vátryggingafélagi, aflað sér bankatryggingar eða leggja fram aðrar tryggingar sem ráðherra metur gildar og bæta viðskiptavinum tjón er þeir kunna að baka þeim með störfum sínum við verðbréfamiðlun. Nánari skilyrði um fjárhæð trygginga og lágmarksskilmála skulu ákveðin með reglugerð.

Umsókn skal vera skrifleg. Henni skulu fylgja þær upplýsingar sem ráðherra ákveður. Áður en leyfi er veitt skal leitað umsagnar bankaeftirlits Seðlabanka Íslands.

3. gr.

Þeim einum, sem hlotið hafa leyfi skv. 2. gr., er heimilt að stunda verðbréfamiðlun og nefna sig verðbréfamiðlara, sbr. þó 2. og 3. mgr. 35. gr.

Héraðsdóms- og hæstaréttarlögmönnum og löggiltum endurskoðendum er þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. heimilt í einstökum tilvikum að veita viðskiptamönnum sínum þjónustu sem samkvæmt lögum þessum telst til verðbréfamiðlunar, enda sé hún veitt sem eðlilegur þáttur í víðtækara viðfangsefni, svo sem búskiptum eða félagsslitum.

4. gr.

Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarstofa skal annast endurskoðun hjá verðbréfamiðlara og skulu ákvæði VII. kafla laga þessara gilda um störf hans eftir því sem við getur átt.

5. gr.

Verðbréfamiðlara er óheimilt að kaupa verðbréf sem honum eru falin til sölu eða að selja eigin verðbréf í rekstri sínum nema um sé að ræða verðbréf skráð á opinberum verðbréfamarkaði eða sem ganga kaupum og sölum á öðrum skipulegum markaði innan Evrópska efnahagssvæðisins sem starfar reglulega, er opinn almenningi og viðurkenndur með þeim hætti sem bankaeftirlitið metur gildan. Sé markaðurinn staðsettur utan Evrópska efnahagssvæðisins skal bankaeftirlitið hafa viðurkennt hann.

6. gr.

Ákvæði V. kafla taka einnig til verðbréfamiðlara eftir því sem við getur átt.

III. KAFLI
Starfsleyfi verðbréfafyrirtækja.

7. gr.

Verðbréfafyrirtæki er óheimilt að hefja starfsemi nema það uppfylli skilyrði laga þessara og hafi fengið starfsleyfi ráðherra. Skilyrði fyrir leyfi til rekstrar verðbréfafyrirtækis eru sem hér segir:

1. Fyrirtækið sé hlutafélag með innborguðu hlutafé að fjárhæð að minnsta kosti 40 millj. kr. og eigið fé nemi aldrei lægri fjárhæð en 40 millj. kr. Fjárhæðir þessar skulu bundnar gengi evrópsku mynteiningarinnar ECU miðað við opinbert kaupgengi hennar á útgáfudegi laga þessara.
2. Stjórnarmenn skulu vera a.m.k. þrír og fullnægja skilyrðum 1.–3. tölul. 2. gr. Þó eru stjórnarmenn, sem búsettir eru í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins, undanþegnir búsetuskilyrði 1. tölul. Ráðherra getur veitt ríkisborgurum annarra ríkja sömu undanþágu.
3. Framkvæmdastjóri fyrirtækisins fullnægi skilyrðum 1.–4. tölul. 2. gr.
4. Endurskoðun á reikningum fyrirtækisins skal framkvæmd af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu.
5. Fyrirtækið setji tryggingu fyrir tjóni sem það kann að baka viðskiptavinum sínum í starfsemi sinni. Nánari ákvæði um fjárhæð tryggingar og lágmarksskilmála að öðru leyti skulu sett með reglugerð.

Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg. Henni skulu fylgja samþykktir verðbréfafyrirtækisins, staðfesting á fjárhæð innborgaðs hlutafjár og aðrar þær upplýsingar sem ráðherra ákveður. Áður en leyfi er veitt skal leitað umsagnar bankaeftirlitsins.

IV. KAFLI
Synjun leyfa.

8. gr.

Uppfylli umsækjandi um leyfi til verðbréfamiðlunar skv. 2. gr. eða starfsleyfi verðbréfafyrirtækis skv. 7. gr. ekki skilyrði laga þessara skal umsókn hlutaðeigandi synjað.

Ráðherra getur synjað umsókn hafi umsækjandi um leyfi til verðbréfamiðlunar eða stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri verðbréfafyrirtækis, að mati ráðherra,

1. verið dæmdur fyrir refsiverðan verknað sem ætla má að skapi hættu á að viðkomandi misnoti aðstöðu sína,
2. sýnt af sér háttsemi sem gefur tilefni til að ætla að hann muni ekki sinna starfi sínu á forsvaranlegan hátt.

Áður en ákvörðun er tekin um synjun skv. 2. mgr. skal leitað umsagnar bankaeftirlitsins.

9. gr.

Synjun ráðherra á leyfi skv. 8. gr. skal rökstudd skriflega og send umsækjanda, að jafnaði eigi síðar en þremur mánuðum eftir að fullbúin umsókn barst ráðherra. Ákvörðun ráðherra skal þó ávallt liggja fyrir innan sex mánaða.

V. KAFLI
Réttindi og skyldur verðbréfafyrirtækja.

10. gr.

Verðbréfafyrirtækjum er einum heimilt og rétt eftir því sem við verður komið, nema lög ákveði annað, að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið „verðbréfafyrirtæki“ eitt sér eða samtengt öðrum orðum.

11. gr.

Verðbréfafyrirtæki skv. 7. gr. er, ásamt verðbréfamiðlurum, heimilt að stunda verðbréfamiðlun gegn þóknun. Því er jafnframt heimilt að annast útboð verðbréfa, veita sölu-

tryggingu á verðbréfum, gerast viðskiptavaki, annast fjárvörslu fyrir einstaklinga og lögaðila og tengda fjármálaþjónustu, þó ekki innlána- og útlánastarfsemi. Þá er verðbréfafyrirtæki heimilt að annast umsjá og vörslu verðbréfa verðbréfasjóða að fenginni viðurkenningu bankaeftirlitsins samkvæmt lögum um verðbréfasjóði. Öðrum aðila en verðbréfafyrirtæki er óheimilt að annast þá starfsemi sem að framan greinir nema lög ákveði annað, sbr. þó 35. gr.

Verðbréfafyrirtæki er jafnframt heimilt að eiga viðskipti með verðbréf fyrir eigin reikning.

Verðbréfafyrirtæki er óheimilt að annast aðra starfsemi en um getur í 1. og 2. mgr.

12. gr.

Heimilt er verðbréfafyrirtæki að starfrækja útibú enda uppfylli daglegur stjórnandi þess skilyrði 1.–4. tölul. 1. mgr. 2. gr. Tilkynna skal bankaeftirlitinu fyrir fram um stofnun útibús.

13. gr.

Verðbréfafyrirtæki skal kappkosta að gæta fyllstu óhlutdrægni gagnvart viðskiptamönnum sínum í starfsemi sinni og ber ávallt að haga störfum sínum þannig að viðskiptamenn fyrirtækisins njóti jafnræðis um upplýsingar, verð og önnur viðskiptakjör í verðbréfaviðskiptum. Skal verðbréfafyrirtækið, að teknu tilliti til þekkingar viðskiptamanna, veita þeim greinargóðar upplýsingar um þá kosti sem þeim standa til boða.

Í auglýsingum og annarri kynningarstarfsemi verðbréfafyrirtækja skal þess gætt að fram komi réttar og nákvæmar upplýsingar um starfsemi og þjónustu fyrirtækjanna.

14. gr.

Verðbréfafyrirtæki skal kunngera viðskiptamönnum sínum fyrir fram hvaða þóknun það muni áskilja sér fyrir þjónustu sína. Breytingar á þóknun skal tilkynna viðskiptamönnum með nægum fyrirvara.

15. gr.

Taki verðbréfafyrirtæki að sér þjónustu sem því er heimil samkvæmt lögum þessum, sbr. 11. gr., skal, eftir því sem við á, gerður um það sérstakur samningur milli fyrirtækisins og viðskiptamanns þess þar sem meðal annars skal kveðið á um réttindi og skyldur samningsaðila.

Verðbréfafyrirtæki er óheimilt að annast milligöngu um verðbréfaviðskipti hafi starfsmenn þess vitneskju um eða ástæðu til að ætla að viðskiptin grundvallist á trúnaðarupplýsingum skv. 2. mgr. 22. gr., sbr. þó 2. tölul. 1. mgr. og 2. mgr. 23. gr.

16. gr.

Verðbréfafyrirtæki skal halda fjármunum viðskiptamanns tryggilega aðgreindum frá eignum fyrirtækisins. Skulu fjármunir viðskiptamanns varðveittir á sérstökum nafnskráðum reikningi og verðbréf í hans eigu varðveitt með tryggilegum hætti.

Verðbréfafyrirtæki er heimilt að framselja verðbréf í nafni viðskiptamanns síns hafi fyrirtækið fengið til þess skriflegt umboð. Í framsalsáritun ber að geta þess að verðbréf sé framselt samkvæmt varðveittu umboði og ber verðbréfafyrirtæki að varðveita umboð svo lengi sem réttindi eru byggð á verðbréfi sem framselt hefur verið með þessum hætti. Skylt er að láta kaupanda verðbréfs í té samrit umboðsins krefjist hann þess.

Sá sem veitt hefur verðbréfafyrirtæki umboð skv. 2. mgr. getur ekki beint kröfum að framsalshafa með stoð í heimildarskorti fyrirtækisins nema umboð þess til framsals hafi sýnilega verið ófullnægjandi.

Framsalsáritun verðbréfafyrirtækis skv. 3. mgr. telst ekki slíta framsalsröð þótt umboð til fyrirtækisins fylgi ekki verðbréfinu.

17. gr.

Almennt útboð verðbréfa, annarra en ríkisskuldabréfa, skuldabréfa með ríkisábyrgð og ríkisvíxla, skal fara fram fyrir milligöngu verðbréfafyrirtækis, sbr. þó 1. mgr. 11. gr. Útboð verðbréfa skal tilkynna til Verðbréfaþings Íslands eigi síðar en viku fyrir upphaf sölu ásamt upplýsingum um öll helstu einkenni útboðsins í samræmi við reglur sem stjórn Verðbréfaþingsins setur um gerð útboðsgagna og aðdraganda útboðs.

Seðlabanki Íslands getur sett nánari reglur um fyrsta söludag einstakra útboða í því skyni að koma í veg fyrir sveiflur í framboði nýrra verðbréfa á verðbréfamarkaðnum.

Við lok sölu eða í lok hvers ársfjórðungs, sé hann fyrr, skal verðbréfafyrirtæki eða annar aðili, sem hefur milligöngu um almennt útboð, sbr. 1. mgr. 11. gr., tilkynna Verðbréfaþinginu um heildarsölu verðbréfa í útboði á nafnverði og markaðsverði samkvæmt bestu fáanlegum upplýsingum og í lok hvers árs skal enn fremur tilkynna um útistandandi eftirstöðvar útboðs. Verðbréfaþingið skal birta reglulega upplýsingar um verðbréf samkvæmt þessari grein.

18. gr.

Verðbréfafyrirtæki skal vegna eigin viðskipta með verðbréf sem því eru falin til sölu og vegna viðskipta eigenda þess, stjórnenda, starfsmanna og maka þeirra gæta eftirtalinna atriða:

1. Að ýtrustu hagsmuna ótengdra viðskiptavina sé gætt.
2. Að fullur trúnaður ríki gagnvart ótengdum viðskiptavinum.
3. Að viðskiptin séu sérstaklega skráð.
4. Að stjórn verðbréfafyrirtækisins fái kerfisbundnar upplýsingar um viðskiptin og staðfesti þau.

Verðbréfafyrirtæki skal setja sér verklagsreglur um viðskipti skv. 1. mgr. og skulu þær staðfestar af bankaeftirlitinu.

19. gr.

Verðbréfafyrirtæki getur veitt viðskiptaaðila lán og gengið í ábyrgðir vegna verðbréfaviðskipta, sem því er heimilt að annast samkvæmt lögum þessum, eftir eigin verklagsreglum sem bankaeftirlitið staðfestir.

Verðbréfafyrirtæki er heimilt að veita sölutryggingu á verðbréfum, sbr. 11. gr., þó ekki fyrir hærri fjárhæð en sem nemur tuttuguföldu eigin fé fyrirtækisins.

20. gr.

Verðbréfafyrirtæki er því aðeins heimilt að vera meðeigandi eða þátttakandi í annarri atvinnustarfsemi að slík þátttaka sé í eðlilegum tengslum við starfsemi verðbréfafyrirtækisins og hafi ekki áhrif á óhlutdrægni þess, sbr. 1. mgr. 13. gr.

21. gr.

Framkvæmdastjóra verðbréfafyrirtækis er óheimilt að sitja í stjórn atvinnufyrirtækja eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema að fengnu leyfi stjórnar þess. Eignar-

hlutur í fyrirtæki telst þátttaka í atvinnurekstri nema um sé að ræða óverulegan hlut sem ekki veitir bein áhrif á stjórnun þess. Bankaeftirlitið sker úr um hvort eignarhlutur brjóti í bága við grein þessa og getur veitt undanþágu frá henni mæli sérstakar ástæður með því.

Um heimildir annarra starfsmanna verðbréfafyrirtækis varðandi þau atriði, sem í 1. mgr. greinir, fer eftir reglum sem stjórn verðbréfafyrirtækis setur og bankaeftirlitið staðfestir.

VI. KAFLI
Meðferð trúnaðarupplýsinga.

22. gr.

Ákvæði þessa kafla taka til verðbréfa sem eru skráð á opinberum verðbréfamarkaði eða ganga kaupum og sölum á öðrum skipulegum markaði innan Evrópska efnahagssvæðisins sem starfar reglulega, er opinn almenningi og er viðurkenndur með þeim hætti sem bankaeftirlitið metur gildan. Sé markaðurinn staðsettur utan Evrópska efnahagssvæðisins skal hann hafa hlotið viðurkenningu bankaeftirlitsins.

Með trúnaðarupplýsingum er átt við upplýsingar um útgefanda verðbréfa, verðbréfin sjálf eða önnur atriði sem ekki hafa verið gerð opinber en eru líkleg til að hafa áhrif á markaðsverð verðbréfanna ef opinber væru. Upplýsingar teljast opinberar þegar þeim hefur verið miðlað á verðbréfamarkaðnum með almennum og viðurkenndum hætti. Tilkynningar til Verðbréfaþings Íslands teljast opinberar þegar þeim hefur verið miðlað þaðan.

23. gr.

Aðila, sem býr yfir eða hefur aðgang að trúnaðarupplýsingum skv. 2. mgr. 22. gr. vegna eignaraðildar, aðildar að stjórn, rekstri eða eftirliti á vegum útgefanda verðbréfa eða vegna starfs síns, stöðu eða skyldna, er óheimilt að

1. nýta sér upplýsingarnar, beint eða óbeint, til öflunar eða ráðstöfunar verðbréfanna sjálfum sér eða öðrum til hagsbóta,
2. láta þriðja aðila upplýsingarnar í té nema það sé gert í eðlilegu sambandi við starf, stöðu eða skyldur þess sem upplýsingarnar veitir,
3. ráðleggja þriðja aðila á grundvelli upplýsinganna að afla verðbréfa eða ráðstafa þeim eða hvetja að öðru leyti til viðskipta með verðbréfin.

Ákvæði 1. mgr. á ekki við um viðskipti fullvalda ríkis, seðlabanka þess eða aðila sem annast viðskipti fyrir þeirra hönd, enda séu viðskiptin liður í stefnu hlutaðeigandi ríkis í peningamálum, gengismálum eða lánasýslu.

24. gr.

Öðrum aðilum en um getur í 1. mgr. 23. gr., sem hlotið hafa vitneskju um trúnaðarupplýsingar, er óheimilt að nýta þær með þeim hætti sem þar segir, enda hafi þeir vitað eða mátt vita hvers eðlis upplýsingarnar voru.

25. gr.

Ákvæði 23. og 24. gr. ná einnig til lögaðila og taka til þeirra einstaklinga sem taka þátt í ákvörðun um að fara með viðskipti fyrir reikning lögaðilans.

26. gr.

Útgefendur verðbréfa skulu setja eigin reglur í því skyni að hindra að trúnaðarupplýsingar berist til annarra en þeirra sem þarfnast þeirra vegna starfa sinna.

Stjórnvöld og aðrir aðilar, sem fá reglulega trúnaðarupplýsingar í starfsemi sinni, skulu setja sér reglur skv. 1. mgr.

VII. KAFLI
Ársreikningar og endurskoðun.

27. gr.

Stjórn og framkvæmdastjóri verðbréfafyrirtækis skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár í samræmi við ákvæði laga og samþykkta. Ársreikningur skal hafa að geyma rekstrarreikning, efnahagsreikning og skýringar. Enn fremur skal semja ársskýrslu. Ársreikningur og ársskýrsla mynda eina heild. Reikningsár verðbréfafyrirtækis er almanaksárið.

Ársreikningur og ársskýrsla skulu undirrituð af stjórn og framkvæmdastjóra. Hafi stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri mótbárur fram að færa gegn ársreikningi skal hann undirrita með fyrirvara og gera skal grein fyrir því í ársskýrslu hvers eðlis fyrirvarinn er.

Framsetning ársreiknings skal vera með skýrum hætti og í samræmi við ákvæði laga þessara og reglna settra samkvæmt þeim. Ársreikningur skal gefa glögga mynd af eignum, skuldum, fjárhagsstöðu og rekstrarafkomu verðbréfafyrirtækis.

Í ársskýrslu skal koma fram yfirlit yfir starfsemi hlutaðeigandi verðbréfafyrirtækis á árinu, svo og upplýsingar um atriði sem mikilvæg eru við mat á fjárhagslegri stöðu fyrirtækisins og afkomu þess á reikningsárinu og ekki koma fram annars staðar í ársreikningnum.

Bankaeftirlitinu er heimilt að setja nánari reglur um gerð ársreiknings.

28. gr.

Endurskoðun skal framkvæmd af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu. Endurskoðandi verðbréfafyrirtækis má ekki sitja í stjórn þess eða starfa að öðru leyti í þess þágu en að endurskoðun.

Skylt er að veita endurskoðanda aðgang að öllum eigum, bókum og fylgiskjölum og öðrum gögnum verðbréfafyrirtækis og jafnframt skulu stjórn og starfsmenn þess veita honum allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

29. gr.

Endurskoðandi skal árita ársreikning og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar. Hann skal gefa yfirlýsingu um að ársreikningurinn hafi verið endurskoðaður og að hann hafi verið saminn í samræmi við ákvæði laga, reglna og samþykkta. Endurskoðandi skal láta í ljós álit sitt á ársreikningnum og greina frá niðurstöðum að öðru leyti.

Telji endurskoðandi að í ársreikningi séu ekki þær upplýsingar sem þar eiga að koma fram skal hann geta þess í áritun sinni og veita viðbótarupplýsingar ef þess er kostur. Ef ársskýrsla hefur ekki að geyma þær upplýsingar sem ber að veita eða er ekki í samræmi við ársreikning skal endurskoðandi vekja athygli á því í áritun sinni. Að öðru leyti getur endurskoðandi greint frá þeim atriðum í áritun sinni sem hann telur eðlilegt að fram komi í ársreikningi.

Leiði endurskoðun í ljós verulega ágalla á rekstri verðbréfafyrirtækis eða atriði sem geta veikt fjárhagsstöðu fyrirtækisins skal endurskoðandi þegar gera stjórn fyrirtækisins viðvart, svo og bankaeftirlitinu, hafi hann ástæðu til að ætla að stjórnendur fyrirtækis hafi ekki rækt upplýsingaskyldu sína í þessu sambandi.

30. gr.

Endurskoðaður ársreikningur verðbréfafyrirtækis ásamt ársskýrslu skal sendur bankaeftirlitinu innan tíu daga frá undirritun stjórnar og framkvæmdastjóra en eigi síðar en

þremur mánuðum eftir lok reikningsárs. Jafnframt er verðbréfafyrirtækjum skylt að láta Seðlabanka Íslands í té þær upplýsingar sem hann þarf á að halda vegna hagskýrslugerðar, sbr. ákvæði laga um Seðlabanka Íslands.

VIII. KAFLI
Eftirlit.

31. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands hefur eftirlit með starfsemi verðbréfamiðlara og verðbréfafyrirtækja. Skal bankaeftirlitið eiga aðgang að öllum gögnum og upplýsingum hjá þessum aðilum sem, að mati þess, eru nauðsynleg vegna eftirlitsins. Að öðru leyti skulu gilda um eftirlitið ákvæði laga um Seðlabanka Íslands eftir því sem við getur átt.

Telji bankaeftirlitið að starfsemi verðbréfamiðlara eða verðbréfafyrirtækis brjóti gegn ákvæðum laga þessara, reglugerða eða reglna settra samkvæmt þeim eða sé að öðru leyti óeðlileg, óheilbrigð eða ótraust getur það veitt viðkomandi hæfilegan frest til úrbóta nema brot séu alvarleg.

Hafi bankaeftirlitið rökstudda ástæðu til að ætla að brotið hafi verið gegn ákvæðum VI. kafla laga þessara skal því heimilt að krefja einstaklinga og lögðaðila, þar á meðal opinberar stofnanir, um allar upplýsingar og gögn sem það telur nauðsynleg til rannsóknar málsins.

IX. KAFLI
Afturköllun leyfa.

32. gr.

Skylt er ráðherra að afturkalla leyfi til verðbréfamiðlunar eða starfsleyfi verðbréfafyrirtækis

1. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði laga þessara fyrir leyfisveitingu,
2. sé bú leyfishafa tekið til gjaldþrotaskipta eða starfsemi hans slitið.

33. gr.

Hafi verðbréfamiðlari eða verðbréfafyrirtæki ítrekað eða með alvarlegum hætti brotið gegn ákvæðum laga þessara, reglugerða eða reglna settra samkvæmt þeim og ekki sinnt kröfum bankaeftirlitsins skv. 2. mgr. 31. gr. er ráðherra heimilt að afturkalla leyfi til verðbréfamiðlunar eða starfsleyfi, að fengnum tillögum bankaeftirlitsins.

Standi yfir opinber rannsókn vegna meints brots verðbréfamiðlara eða verðbréfafyrirtækis á ákvæðum laga þessara er ráðherra heimilt að svipta hlutaðeigandi leyfi til verðbréfamiðlunar eða starfsleyfi um stundarsakir. Skal ráðherra þá skipa hlutaðeigandi umsjónaraðila til bráðabirgða sem gera skal ráðstafanir sem miða að því að tryggja hag viðskiptamanna.

34. gr.

Afturköllun á starfsleyfi verðbréfafyrirtækis eða leyfi til verðbréfamiðlunar skal rökstudd og tilkynnt hlutaðeigandi skriflega. Jafnframt skal birta tilkynningu um afturköllun í Lögbirtingablaði og auglýsa hana í fjölmiðlum.

Afturkalli ráðherra starfsleyfi verðbréfafyrirtækis endanlega skal hann skipa skilanefnd þriggja manna sem sér um slit á fyrirtækinu eða flutning á starfsemi þess til annars verðbréfafyrirtækis.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

35. gr.

Hyggist verðbréfamiðlari eða verðbréfafyrirtæki hefja starfsemi í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins skal tilkynna það bankaeftirlitinu og eftirlitsaðila í hlutaðeigandi ríki.

Leyfi til starfsemi, sem lög þessi taka til, sem veitt hefur verið af lögbærum yfirvöldum í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, gildir einnig hér á landi. Um starfsemi slíkra leyfishafa hér á landi fer samkvæmt nánari reglum sem ráðherra setur.

Um gildi leyfa til starfsemi er lög þessi taka til, sem veitt eru af lögbærum yfirvöldum í ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins, svo og um starfsemi slíkra leyfishafa hér á landi, fer eftir reglum sem ráðherra setur.

36. gr.

Verðbréfamiðlarar og starfsmenn þeirra, svo og stjórnendur, framkvæmdastjórar og aðrir starfsmenn verðbréfafyrirtækja, eru bundnir þagnarskyldu um öll viðskipti sem þeir hafa milligöngu um og allt það er varðar hagi viðskiptamanna og þeir öðlast vitneskju um í starfi sínu og leynt skal fara samkvæmt lögum eða eðli máls nema dómari úrskurði að skylt sé að veita upplýsingar fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

37. gr.

Kostnaður við birtingar tilkynninga samkvæmt lögum þessum skal greiddur af viðkomandi verðbréfamiðlara eða verðbréfafyrirtæki.

38. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Honum er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd þeirra með reglugerð, þar á meðal um viðurlög í formi dagsekta.

XI. KAFLI
Viðurlög.

39. gr.

Brot á lögum þessum varða sektum eða fangelsi allt að einu ári nema þyngri refsing liggi við broti samkvæmt almennum hegningarlögum. Sé brot framið í þágu lögaðila er heimilt að beita stjórnendur lögaðilans framangreindum viðurlögum og einnig er heimilt að gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda.

Brot gegn ákvæðum VI. kafla varða sektum eða fangelsi allt að tveimur árum. Jafnframt er heimilt að gera upptækan með dómi beinan eða óbeinan hagnað sem hlotist hefur með broti gegn ákvæðinu.

Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverðar eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

XII. KAFLI
Gildistaka og brottfallin lög.

40. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 20/1989, um verðbréfaviðskipti og verðbréfasjóði.

Ákvæði til bráðabirgða.

Verðbréfafyrirtæki og verðbréfamiðlarar samkvæmt lögum nr. 20/1989, sem eru starfandi við gildistöku laga þessara, skulu hafa lagað starfsemi sína að ákvæðum laganna eigi síðar en einu ári frá gildistöku þeirra. Ráðherra getur þó veitt verðbréfafyrirtækjum lengri frest, þó aldrei lengur en í sex mánuði.

Þeim sem fengið hafa leyfi til verðbréfamiðlunar samkvæmt lögum nr. 20/1989 við gildistöku laga þessara er eigi skylt að sækja námskeið skv. 4. tölul. 2. gr.

Gjört í Reykjavík, 5. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

Nr. 10 5. mars 1993

LÖG

um verðbréfasjóði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið.

1. gr.

Lög þessi taka til fyrirtækja, hér eftir nefnd verðbréfasjóðir, sem hafa eingöngu að markmiði

1. að veita viðtöku fé frá almenningi til sameiginlegrar fjárfestingar í framseljanlegum verðbréfum á grundvelli áhættudreifingar samkvæmt fyrir fram kunngerðri fjárfestingarstefnu og
2. gefa út hlutdeildarskírteini til þeirra sem fá félaginu fé til ávöxtunar og innleysa þau að kröfu eigenda af eignum félagsins.

II. KAFLI
Starfsleyfi verðbréfasjóða og skráning.

2. gr.

Starfsemi samkvæmt lögum þessum verður einungis stunduð af verðbréfasjóðum sem uppfylla skilyrði laga þessara og fengið hafa starfsleyfi viðskiptaráðherra.

Skilyrði fyrir starfsleyfi eru sem hér segir:

1. Verðbréfasjóðurinn sé löglega stofnaður, sbr. 9. gr.
2. Hann hafi yfir að ráða minnst 50 milljónum króna eða minnst 10 milljónum króna sem skiptist á a.m.k. 50 aðila þannig að hlutur hvers þeirra nemi minnst 10.000 krónum og hljóði á nafn.
3. Samþykktir sjóðsins fullnægi ákvæði 1. mgr. 8. gr.
4. Vörslufyrirtæki og rekstrarfélag fullnægi skilyrðum V. kafla.
5. Endurskoðun sé framkvæmd af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu.

Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg. Henni skulu fylgja samþykktir verðbréfasjóðs og aðrar þær upplýsingar sem ráðherra ákveður. Áður en leyfi er veitt skal leitað umsagnar bankaeftirlits Seðlabanka Íslands.

3. gr.

Verðbréfasjóðum með fullgilt starfsleyfi er einum heimilt að stunda starfsemi skv. 1. gr. Önnur starfsemi er þeim óheimil.

Verðbréfasjóðum er einum heimilt og rétt eftir því sem við verður komið að nota orðið „verðbréfasjóður", eitt sér eða samtengt öðrum orðum, í heiti sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni.

Óheimilt er að breyta verðbréfasjóðum samkvæmt lögum þessum í fyrirtæki sem lögin taka ekki til.

4. gr.

Uppfylli verðbréfasjóður ekki skilyrði laga þessara til að öðlast starfsleyfi skal umsókn synjað.

Ráðherra getur synjað um leyfi til reksturs verðbréfasjóðs hafi stjórnarmenn sjóðsins eða framkvæmdastjórar rekstrarfélags eða vörslufyrirtækis

1. verið dæmdir fyrir refsiverðan verknað sem ætla má að skapi hættu á að viðkomandi misnoti aðstöðu sína,
2. sýnt af sér háttsemi sem gefur tilefni til að ætla að þeir muni ekki sinna starfi sínu á forsvaranlegan hátt.

Áður en ákvörðun er tekin um synjun skv. 2. mgr. skal leitað umsagnar bankaeftirlitsins.

5. gr.

Synjun ráðherra á leyfi skv. 4. gr. skal rökstudd skriflega og send umsækjanda, að jafnaði eigi síðar en þremur mánuðum eftir að fullbúin umsókn barst ráðherra. Ákvörðun ráðherra skal þó ávallt liggja fyrir innan sex mánaða.

6. gr.

Ráðherra skal birta í Lögbirtingablaði tilkynningu um starfsleyfi verðbréfasjóðs. Í tilkynningunni skal koma fram nafn sjóðsins, stjórnarmanna og endurskoðenda auk nafns rekstrarfélags og vörslufyrirtækis sjóðsins. Óheimilt er að taka við fjármunum til ávöxtunar í verðbréfasjóði fyrr en tilkynning hefur verið birt.

Hefji verðbréfasjóður ekki starfsemi innan tólf mánaða frá veitingu starfsleyfis fellur það úr gildi.

7. gr.

Bankaeftirlitið skal halda sérstaka skrá yfir verðbréfasjóði sem hlotið hafa starfsleyfi. Í skránni skulu koma fram nöfn stjórnarmanna verðbréfasjóðs og hverjir séu endurskoðendur hans. Jafnframt skulu koma fram helstu upplýsingar um rekstrarfélag og vörslufyrirtæki verðbréfasjóðsins.

Bankaeftirlitinu er heimilt að kveða nánar á um þær upplýsingar sem veittar skulu skv. 1. mgr. Breytingar á áður tilkynntum atriðum skulu þegar tilkynntar bankaeftirlitinu.

III. KAFLI
Samþykktir verðbréfasjóða.

8. gr.

Í samþykktum verðbréfasjóðs skulu m.a. koma fram eftirfarandi atriði:

1. Nafn verðbréfasjóðs, heimili og varnarþing.
2. Nafn vörslufyrirtækis sjóðsins og ákvæði um hvernig skipt verði um það.
3. Hvort sjóðurinn starfi óskiptur eða í aðgreindum deildum.
4. Ákvæði um boðun aðalfundar og málefni sem þar skal fjallað um, þar á meðal hvort og með hvaða hætti samþykktum verði breytt.
5. Hverjir eigi rétt til setu á aðalfundi og atkvæðisréttur þeirra.
6. Stjórn verðbréfasjóðs og rekstrarfélag hans, sbr. 12. gr.
7. Hver hafi rétt til að skuldbinda verðbréfasjóðinn og hver fari með atkvæðisrétt sem fylgir verðbréfum í hans eigu.
8. Fjárfestingarstefna verðbréfasjóðsins.
9. Hvernig reikna skuli út raunvirði hvers hlutar í sjóðnum.
10. Hvernig háttað skuli innlausn hlutdeildarskírteina.
11. Hvernig ráðstafa skuli arði eða öðrum hagnaði af verðbréfum sjóðsins.
12. Endurskoðun og reikningsár sjóðsins.
13. Ákvæði um samruna sjóðsins við aðra verðbréfasjóði eða samruna deilda sama sjóðs.
14. Hvernig sjóði verði slitið.

Breytingar á samþykktum verðbréfasjóðs öðlast ekki gildi fyrr en að fenginni staðfestingu bankaeftirlitsins. Breytingar skulu staðfestar séu þær í samræmi við lög, enda séu þær að öðru leyti í samræmi við hagsmuni eigenda hlutdeildarskírteina og engar aðrar fullgildar ástæður mæli gegn staðfestingu. Breytingar öðlast gildi eigi síðar en þremur mánuðum eftir staðfestingu nema bankaeftirlitið ákveði annað. Tilkynning um breytingar skal birt í Lögbirtingablaði.

Verðbréfasjóður skal tilkynna eigendum hlutdeildarskírteina um hverja breytingu á samþykktum sjóðsins og jafnframt auglýsa hana opinberlega.

IV. KAFLI
Stjórn og skipulag verðbréfasjóða.

9. gr.

Verðbréfasjóð má stofna sem hlutafélag eða í öðru félagsformi.

Heimilt er að verðbréfasjóður starfi í aðgreindum deildum. Ber þá hver deild ábyrgð á sínum skuldbindingum. Þó bera deildir sjóðsins óskipta ábyrgð á sameiginlegum kostnaði þeirra.

10. gr.

Aðalfundur fer með æðsta vald í málefnum verðbréfasjóðs. Stjórn sjóðsins fer með málefni hans milli aðalfunda.

Aðalfund skal halda samkvæmt ákvæðum samþykkta. Aðalfund skal boða með minnst tíu daga fyrirvara og skal dagskrá fylgja fundarboði.

11. gr.

Stjórn verðbréfasjóðs skal kjörin á aðalfundi samkvæmt ákvæðum samþykkta og skal vera skipuð þremur mönnum hið fæsta. Stjórnin hefur almennt eftirlit með að starfsemi sjóðsins sé í samræmi við ákvæði laga þessara, reglur settar samkvæmt þeim og samþykktir sjóðsins, þar á meðal að nægilegt eftirlit sé með bókhaldi og ráðstöfun eigna sjóðsins.

Stjórnarmenn skulu vera búsettir hér á landi, hafa náð tuttugu ára aldri, hafa óflekkað mannorð og mega aldrei hafa verið sviptir forræði á búi sínu.

Stjórnarmenn, sem búsettir eru í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins, eru undanþegnir búsetuskilyrði skv. 2. mgr. Viðskiptaráðherra getur veitt ríkisborgurum annarra ríkja sömu undanþágu.

Stjórnarmenn mega ekki jafnframt eiga sæti í stjórn vörslufyrirtækis eða rekstrarfélags skv. V. kafla.

V. KAFLI
Rekstrarfélög og vörslufyrirtæki.

12. gr.

Rekstur verðbréfasjóðs skal falinn sérstöku rekstrarfélagi sem hlotið hefur viðurkenningu bankaeftirlitsins. Félagið skal vera hlutafélag með aðsetur hér á landi. Það skal vera óháð í störfum sínum og einungis hafa með höndum daglegan rekstur verðbréfasjóða eða annarra fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum sem ekki falla undir ákvæði laga þessara. Rekstrarfélag má ekki jafnframt vera vörslufyrirtæki skv. 14. gr.

Rekstrarfélagi er óheimilt að eignast hluti með atkvæðisrétti í þeim mæli að það geri félaginu kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun útgefanda verðbréfa.

13. gr.

Daglegur stjórnandi rekstrarfélags skal hafa leyfi til verðbréfamiðlunar samkvæmt lögum um verðbréfaviðskipti. Honum er óheimilt að sitja í stjórn atvinnufyrirtækja án samþykkis bankaeftirlitsins.

14. gr.

Umsjá og varðveisla verðbréfa verðbréfasjóðs skal falin vörslufyrirtæki sem hlotið hefur viðurkenningu bankaeftirlitsins eða lögbærra yfirvalda í hlutaðeigandi ríki. Fjármunum verðbréfasjóðs skal haldið aðgreindum frá fjármunum vörslufyrirtækis. Vörslufyrirtæki skal

1. sjá um að sala, útgáfa, endurkaup, innlausn og ógilding hlutdeildarskírteina verðbréfasjóðs fari samkvæmt lögum og samþykktum sjóðsins,
2. sjá um að innlausnarvirði hlutdeildarskírteina sé reiknað í samræmi við lög og samþykktir sjóðsins,
3. framfylgja fyrirmælum rekstrarfélags verðbréfasjóðs nema þau séu í andstöðu við lög og samþykktir hans,
4. sjá um að í viðskiptum með eignir verðbréfasjóðs sé endurgjald fyrir þær innt af hendi innan eðlilegra tímamarka,
5. sjá um að tekjum verðbréfasjóðs sé ráðstafað í samræmi við lög og samþykktir sjóðsins.

Viðurkenningu sem vörslufyrirtæki geta hlotið

1. verðbréfafyrirtæki,
2. viðskiptabankar og sparisjóðir,
3. aðrar lánastofnanir sem starfa samkvæmt lögum sem um þær gilda,
4. útibú hliðstæðra stofnana sem starfa hér á landi.

15. gr.

Verðbréfasjóði er óheimilt að skipta um rekstrarfélag eða vörslufyrirtæki án samþykkis bankaeftirlitsins.

VI. KAFLI
Hlutdeildarskírteini.

16. gr.

Gefa skal út verðbréf í formi hlutdeildarskírteina til þeirra sem fá verðbréfasjóði fjármuni til ávöxtunar. Hlutdeildarskírteini skulu skráð á nafn. Allir, sem eiga hlutdeild að verðbréfasjóði eða sérgreindri deild hans, eiga sama rétt til tekna og eigna sjóðsins eða viðkomandi deildar í hlutfalli við eign sína og eru skírteinin staðfesting á tilkalli til verðbréfaeignar sjóðsins.

17. gr.

Í hlutdeildarskírteini skal m.a. getið eftirtalinna atriða:

1. Nafns verðbréfasjóðs, fjárvörslufyrirtækis og rekstrarfélags.
2. Nafns og kennitölu upphaflegs eiganda skírteinis og númers þess.
3. Hvernig hlutdeildarskírteini verði innleyst og hvaða reglur gildi um arðgreiðslur.
4. Nafns og kennitölu framsalshafa hafi skírteini gengið kaupum og sölum án innlausnar þess.

Hlutdeildarskírteini skal vera dagsett og undirritað af stjórn verðbréfasjóðs eða þeim sem hún hefur gefið umboð til þess. Nafnritunin má vera prentuð eða sett fram á annan sambærilegan hátt.

18. gr.

Rekstrarfélag verðbréfasjóðs skal halda skrá yfir öll hlutdeildarskírteini í sjóðnum. Í skránni skal eftirfarandi m.a. koma fram:

1. Nafn og kennitala eiganda.
2. Númer skírteinis og söludagur þess.
3. Nafnverð skírteinis.
4. Heildarfjöldi útistandandi skírteina.

Tilkynna skal eigendaskipti hlutdeildarskírteina til rekstrarfélags verðbréfasjóðs. Slíkar tilkynningar, ásamt öðrum upplýsingum sem berast varðandi eignarhald á skírteinum, skulu færðar inn á skrána og heimildar tilkynningar getið.

Kjósi eigendur hlutdeildarskírteina fulltrúa í stjórn verðbréfasjóðs samkvæmt samþykktum sjóðsins skal gerð nafnaskrá þar sem fram komi nöfn þeirra sem eiga atkvæðisrétt og atkvæðafjöldi. Eigendum hlutdeildarskírteina er heimilt að fá afrit af þessari skrá eigi síðar en þremur vikum fyrir aðalfund sjóðsins.

19. gr.

Hlutdeildarskírteini verðbréfasjóðs verða einungis seld gegn staðgreiðslu kaupverðs.

Hlutdeildarskírteini skulu innleyst að kröfu eigenda samkvæmt nánari ákvæðum samþykkta verðbréfasjóðsins. Þó er verðbréfasjóði heimilt samkvæmt ákvæðum samþykkta að fresta innlausn hlutdeildarskírteina. Frestun skal vera almenn og taka til allra hlutdeildarskírteina og verður einungis beitt mæli sérstakar ástæður með því og hagsmunir eigenda hlutdeildarskírteina krefjist. Frestun á innlausn skal þegar tilkynnt bankaeftirliti og eftirlitsaðilum annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins þar sem hlutdeildarskírteini verðbréfasjóðsins hafa verið sett á markað. Jafnframt skal frestun auglýst opinberlega.

Bankaeftirlitið getur krafist þess að innlausn hlutdeildarskírteina verði frestað krefjist hagsmunir eigenda skírteinanna eða almennings þess.

Innlausnarvirði hlutdeildarskírteina verðbréfasjóðs er markaðsvirði samanlagðra eigna að frádregnum skuldum sjóðsins við innlausn, svo sem skuldum hans við innlánsstofnanir, ógreiddum umsýslu- og stjórnunarkostnaði, innheimtukostnaði og áföllnum eða reiknuðum opinberum gjöldum.

Innlausnarvirði hlutdeildarskírteina verðbréfasjóðs skal reiknað daglega og auglýst opinberlega eigi sjaldnar en tvisvar í mánuði. Bankaeftirlitið getur ákveðið að opinber auglýsing innlausnarvirðis skuli fara fram oftar ef ástæða þykir til.

Ráðherra getur í reglugerð sett nánari reglur um útreikning á innlausnarvirði hlutdeildarskírteina.

VII. KAFLI
Fjárfestingarstefna verðbréfasjóða.

20. gr.

Verðbréfasjóði, eða einstökum deildum hans, er eingöngu heimilt að fjárfesta með eftirfarandi hætti:

1. Í framseljanlegum verðbréfum sem skráð hafa verið á opinberum verðbréfamarkaði eða ganga kaupum og sölum á öðrum skipulegum verðbréfamarkaði innan Evrópska efnahagssvæðisins sem starfar reglulega, er opinn almenningi og viðurkenndur með þeim hætti sem bankaeftirlitið metur gildan. Sé markaðurinn utan Evrópska efnahagssvæðisins skal bankaeftirlitið hafa viðurkennt hann.
2. Í nýútgefnum, framseljanlegum verðbréfum, enda sé í skilmálum vegna útgáfu þeirra skuldbinding um að sótt verði um skráningu á opinberum verðbréfamarkaði eða að þau verði látin ganga kaupum og sölum á öðrum verðbréfamarkaði skv. 1. tölul. Skráning verðbréfa samkvæmt þessu ákvæði skal fara fram eigi síðar en einu ári frá útgáfu þeirra.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er verðbréfasjóði eða deild innan hans heimilt að fjárfesta sem svarar allt að 10% af eignum sínum í öðrum verðbréfum en þar getur.

Bankaeftirlitinu er heimilt að setja reglur sem heimila verðbréfasjóðum að fjárfesta allt að 10% af eignum sínum í skuldaskjölum sem talin eru jafngilda framseljanlegum verðbréfum, eru auðseljanleg og með verðgildi sem ákvarða má hvenær sem er.

Heildarfjárfesting skv. 2. og 3. mgr. má aldrei fara fram úr 10% af eignum verðbréfasjóðs.

Verðbréfasjóðum er óheimilt að fjárfesta í eðalmálmum eða heimildarskírteinum fyrir þeim.

21. gr.

Verðbréfasjóði eða einstakri deild innan hans er óheimilt að fjárfesta meira en 10% af eignum sínum í verðbréfum útgefnum af sama útgefanda, sbr. þó 22. og 23. gr. Fjárfesti sjóðurinn eða einstök deild hans meira en 5% í verðbréfum útgefnum af sama útgefanda skal samtala slíkra fjárfestinga ekki fara yfir 40% af eignum sjóðsins.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er verðbréfasjóði eða einstakri deild hans heimilt að fjárfesta allt að 35% af eignum sínum í verðbréfum sem eitt eða fleiri ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins eða sveitarfélög þeirra, alþjóðlegar stofnanir, sem eitt eða fleiri þessara ríkja eru aðilar að, eða ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins gefa út eða ábyrgjast.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur bankaeftirlitið heimilað verðbréfasjóði að fjárfesta allt að 25% af eignum sínum í skuldabréfum útgefnum af sama útgefanda, enda sé um að

ræða lánastofnun innan Evrópska efnahagssvæðisins sem lýtur lögbundnu eftirliti. Fjárfesti verðbréfasjóður meira en 5% af eignum sínum í slíkum skuldabréfum má samanlagt verðmæti þeirra fjárfestinga ekki nema meira en 80% af eignum sjóðsins.

Ekki skal tekið tillit til verðbréfa skv. 2. og 3. mgr. þegar fundin er samtala fjárfestinga samkvæmt síðari málslið 1. mgr.

Þrátt fyrir ákvæði 1.–3. mgr. mega samanlagðar fjárfestingar verðbréfasjóðs í verðbréfum útgefnum af sama útgefanda aldrei nema meira en 35% af eignum sjóðsins.

22. gr.

Bankaeftirlitið getur heimilað verðbréfasjóði eða einstakri deild hans að fjárfesta allt að 100% af eignum sínum í framseljanlegum verðbréfum skv. 2. mgr. 21. gr. telji bankaeftirlitið það samrýmanlegt hagsmunum eigenda hlutdeildarskírteina.

Fjárfestingar verðbréfasjóðs eða einstakrar deildar hans skv. 1. mgr. skulu dreifast á að minnsta kosti sex mismunandi verðbréfaflokka og má fjárfesting í einum og sama verðbréfaflokki ekki nema hærri fjárhæð en sem svarar til 30% af eignum verðbréfasjóðs eða einstakrar deildar hans.

Bankaeftirlitið getur sett nánari reglur um fjárfestingu samkvæmt þessu ákvæði.

23. gr.

Verðbréfasjóði eða einstökum deildum hans er óheimilt að fjárfesta meira en sem svarar til 5% af eignum sjóðsins eða deildarinnar í hlutdeildarskírteinum annarra verðbréfasjóða sem uppfylla skilyrði laga þessara. Þó er bankaeftirlitinu heimilt að setja reglur þar sem kveðið er á um rýmri mörk, enda sé óheimilt að setja hlutdeildarskírteini í hlutaðeigandi sjóði á markað utan Íslands.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er verðbréfasjóði óheimilt að fjárfesta í hlutdeildarskírteinum annarra verðbréfasjóða sem hafa sömu stjórn eða rekstrarfélag eða eru að öðru leyti nátengd verðbréfasjóðnum. Bankaeftirlitið getur þó heimilað slíka fjárfestingu samkvæmt reglum sem það setur.

Rekstrarfélagi er óheimilt að leggja á gjöld eða kostnað vegna viðskipta með hlutdeildarskírteini verðbréfasjóðs í þeim tilvikum þegar hluti eigna sjóðsins er fjárfestur í hlutdeildarskírteinum í öðrum verðbréfasjóði sem rekinn er af sama rekstrarfélagi eða öðru félagi sem rekstrarfélagið er tengt vegna sameiginlegrar stjórnar eða yfirráða eða vegna verulegrar beinnar eða óbeinnar eignarhlutdeildar.

24. gr.

Verðbréfasjóður má ekki eignast meira en

1. 10% af hlutabréfum án atkvæðisréttar í einstöku hlutafélagi,
2. 10% af skuldaskjölum einstakra útgefenda framseljanlegra verðbréfa,
3. 10% hlutdeildarskírteina í einstökum verðbréfasjóðum sem uppfylla skilyrði laga þessara.

Bankaeftirlitinu er heimilt að setja reglur um að 1. mgr. taki ekki til framseljanlegra verðbréfa sem

1. ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins eða sveitarfélög þess gefa út eða ábyrgjast,
2. ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins gefa út eða ábyrgjast,
3. alþjóðastofnanir, sem eitt eða fleiri ríki Evrópska efnahagssvæðisins eru aðilar að, gefa út.

25. gr.

Fari fjárfesting verðbréfasjóðs fram úr leyfilegum mörkum samkvæmt lögum þessum skulu þegar gerðar ráðstafanir til úrbóta og skal lögmæltu hámarki jafnan náð innan sex mánaða. Bankaeftirlitið getur þó í einstökum tilvikum mælt fyrir um lengri frest enda sé það augljóslega í þágu eigenda hlutdeildarskírteina.

26. gr.

Verðbréfasjóðir mega ekki fjárfesta í fasteignum eða lausafé nema að því marki sem nauðsynlegt er vegna starfsemi sjóðsins.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er verðbréfasjóðum heimilt án takmarkana að yfirtaka eignir til að tryggja fullnustu kröfu. Eignirnar skulu seldar jafnskjótt og það er talið hagkvæmt og eigi síðar en innan átján mánaða frá yfirtöku eignanna. Heimilt er þó að draga sölu lengur sé það augljóslega í þágu hagsmuna sjóðsins. Slíkan drátt á sölu eigna skal tilkynna bankaeftirliti sem getur þá krafist sölu þeirra innan viðeigandi frests.

27. gr.

Verðbréfasjóði er óheimilt að taka lán nema í þeim tilvikum sem hér greinir:

1. Skammtímalán allt að 10% af eignum sjóðsins til að standa straum af innlausn hlutdeildarskírteina.
2. Lán allt að 10% af eignum sjóðsins til fjárfestingar í fasteignum sem eru nauðsynlegar vegna starfsemi sjóðsins.

Lán skv. 1. mgr. mega hæst nema 15% af eignum verðbréfasjóðs.

Verðbréfasjóði er óheimilt að veita lán eða ganga í ábyrgð fyrir aðra.

28. gr.

Um viðskipti eigenda, stjórnenda og starfsmanna verðbréfasjóðs, vörslufyrirtækis og rekstrarfélags, svo og maka þeirra, skal gæta eftirtalinna atriða:

1. Að viðskiptin séu sérstaklega skráð.
2. Að stjórnir fyrirtækjanna fái kerfisbundnar upplýsingar um viðskiptin og staðfesti þau.

Fyrirtækin skulu setja sér verklagsreglur um viðskipti skv. 1. mgr. og skulu þær staðfestar af bankaeftirlitinu.

VIII. KAFLI
Ársreikningur og endurskoðun.

29. gr.

Stjórnir verðbréfasjóðs og rekstrarfélags hans skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár í samræmi við ákvæði laga og samþykkta. Ársreikningur skal hafa að geyma rekstrarreikning, efnahagsreikning og skýringar. Enn fremur skal semja ársskýrslu. Ársreikningur og ársskýrsla mynda eina heild. Reikningsár verðbréfasjóðs er almanaksárið.

Ársreikningur og ársskýrsla skulu undirrituð af stjórnum verðbréfasjóðs og rekstrarfélags. Hafi einhverjir stjórnarmanna mótbárur fram að færa gegn ársreikningi skulu þeir undirrita með fyrirvara og gera skal grein fyrir því í ársskýrslu hvers eðlis fyrirvarinn er.

Framsetning ársreiknings skal vera með skýrum hætti og í samræmi við ákvæði laga þessara og reglna settra samkvæmt þeim.

Ársreikningur skal gefa glögga mynd af eignum, skuldum, fjárhagsstöðu og rekstrarafkomu verðbréfasjóðs.

Í ársskýrslu skal koma fram yfirlit yfir starfsemi hlutaðeigandi verðbréfasjóðs á árinu, svo og upplýsingar um atriði sem mikilvæg eru við mat á fjárhagslegri stöðu sjóðsins og afkomu hans á reikningsárinu en koma ekki fram annars staðar í ársreikningnum.

Bankaeftirlitinu er heimilt að setja nánari reglur um gerð ársreiknings.

30. gr.

Ársreikningur verðbréfasjóðs skal endurskoðaður af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu. Endurskoðandi má ekki sitja í stjórn verðbréfasjóðs eða rekstrarfélags, vera starfsmaður þessara aðila eða starfa í þágu þeirra að öðru en endurskoðun.

Skylt er að veita endurskoðanda aðgang að öllum eigum, bókum, fylgiskjölum og öðrum gögnum verðbréfasjóðs. Jafnframt skulu stjórn og starfsmenn veita endurskoðanda allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

Ákvæði 2. mgr. tekur einnig til upplýsinga og gagna hjá rekstrarfélagi og vörslufyrirtæki sem nauðsynleg eru vegna endurskoðunar hjá verðbréfasjóði.

31. gr.

Endurskoðandi skal árita ársreikning og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar. Hann skal gefa yfirlýsingu um að ársreikningur hafi verið endurskoðaður og að hann hafi verið saminn í samræmi við ákvæði laga, reglna og samþykkta. Hann skal láta í ljós álit á ársreikningnum og greina frá niðurstöðum að öðru leyti.

Telji endurskoðandi að í ársreikningi komi ekki fram þær upplýsingar sem þar eiga að koma fram skal hann geta þess í áritun sinni og veita viðbótarupplýsingar ef þess er kostur. Ef ársskýrsla hefur ekki að geyma þær upplýsingar sem ber að veita, eða er ekki í samræmi við ársreikning, skulu endurskoðendur vekja athygli á því í áritun sinni. Að öðru leyti getur endurskoðandi greint frá þeim atriðum í áritun sinni sem hann telur eðlilegt að fram komi í ársreikningi.

Leiði endurskoðun í ljós verulega ágalla á rekstri verðbréfasjóðs varðandi framkvæmd rekstrarins, greiðslutryggingar eða önnur atriði sem veikt geta fjárhagsstöðu sjóðsins skal endurskoðandi gera stjórn sjóðsins viðvart, svo og bankaeftirlitinu, hafi hann ástæðu til að ætla að stjórnendur sjóðsins hafi ekki rækt upplýsingaskyldu sína í þessu sambandi.

Ákvæði 3. mgr. taka til endurskoðenda rekstrarfélags og vörslufyrirtækis eftir því sem við getur átt.

32. gr.

Endurskoðaður ársreikningur verðbréfasjóðs ásamt ársskýrslu skal sendur bankaeftirlitinu innan tíu daga frá undirritun en í síðasta lagi þremur mánuðum eftir lok reikningsárs. Reikningnum skal fylgja skýrsla löggilts endurskoðanda þar sem m.a. komi fram hvernig útreikningi á verðbréfaeign sjóðsins er háttað. Meginniðurstöður ársreikninga skal birta opinberlega og í samræmdu formi sem bankaeftirlitið ákveður. Slíkar meginniðurstöður skulu vera aðgengilegar almenningi og liggja frammi í starfsstöð verðbréfasjóðs og rekstrarfélags.

Ársfjórðungslegt efnahagsyfirlit í því formi sem bankaeftirlitið ákveður skal einnig sent því og það liggja frammi á starfsstöð verðbréfasjóðs og rekstrarfélags.

Auk ársreiknings verðbréfasjóðs samkvæmt framangreindu skal einnig senda bankaeftirlitinu endurskoðaða ársreikninga vörslufyrirtækis og rekstrarfélags eigi síðar en þremur mánuðum eftir lok reikningsárs. Þessum félögum er einnig skylt að láta Seðlabanka Íslands í té þær upplýsingar sem hann þarf á að halda vegna hagskýrslugerðar, sbr. ákvæði laga um Seðlabanka Íslands.

IX. KAFLI
Eftirlit.

33. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands hefur eftirlit með að starfsemi verðbréfasjóða, rekstrarfélaga og vörslufyrirtækja sé í samræmi við lög þessi, reglugerðir og reglur settar samkvæmt þeim. Skal bankaeftirlitið eiga aðgang að öllum gögnum og upplýsingum hjá þeim aðilum, sem lögin taka til, sem það telur nauðsynleg vegna eftirlitsins. Um eftirlitið gilda, eftir því sem við getur átt, lög um Seðlabanka Íslands, svo og lög um verðbréfaviðskipti.

Telji bankaeftirlitið að starfsemi verðbréfasjóðs, vörslufyrirtækis eða rekstrarfélags brjóti gegn ákvæðum laga þessara, reglugerða og reglna settra samkvæmt þeim eða sé að öðru leyti óeðlileg, óheilbrigð eða ótraust getur það veitt viðkomandi hæfilegan frest til úrbóta nema brot séu alvarleg.

X. KAFLI
Afturköllun leyfa.

34. gr.

Skylt er ráðherra að afturkalla starfsleyfi verðbréfasjóðs

1. uppfylli leyfishafi ekki lengur skilyrði til að öðlast starfsleyfi,
2. sé bú leyfishafa tekið til gjaldþrotaskipta eða starfsemi hans slitið.

35. gr.

Hafi verðbréfasjóðir, rekstrarfélag eða vörslufyrirtæki í starfsemi sinni ítrekað eða með alvarlegum hætti brotið gegn ákvæðum laga þessara, reglna eða reglugerða settra samkvæmt þeim eða starfsemi þeirra er að öðru leyti óeðlileg, óheilbrigð eða ótraust og kröfum bankaeftirlitsins skv. 2. mgr. 33. gr. hefur ekki verið sinnt er ráðherra heimilt að afturkalla starfsleyfi verðbréfasjóðsins að fengnum tillögum bankaeftirlitsins.

Standi yfir opinber rannsókn vegna meints brots verðbréfasjóðs á ákvæðum laga þessara er ráðherra heimilt að svipta sjóðinn starfsleyfi um stundarsakir. Skal þá ráðherra skipa hlutaðeigandi umsjónaraðila til bráðabirgða sem gera skal ráðstafanir sem miða að því að tryggja hag viðskiptamanna.

36. gr.

Afturköllun á starfsleyfi verðbréfasjóðs skal rökstudd og tilkynnt hlutaðeigandi skriflega. Jafnframt skal birta tilkynningu um afturköllun í Lögbirtingablaði og auglýsa hana í fjölmiðlum.

Afturkalli ráðherra starfsleyfi verðbréfasjóðs endanlega skal hann skipa skilanefnd þriggja manna sem sér um slit á sjóðnum eða flutning á starfsemi hans til annars verðbréfasjóðs.

XI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

37. gr.

Hyggist verðbréfasjóður markaðssetja hlutdeildarskírteini sín eða stofna útibú í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins skal það tilkynnt bankaeftirlitinu og eftirlitsaðila í því landi þar sem markaðssetning eða stofnun útibús er fyrirhuguð.

Leyfi til starfsemi, er lög þessi taka til, sem veitt hefur verið af lögbærum yfirvöldum í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, gildir einnig hér á landi. Um starfsemi slíkra leyfishafa fer samkvæmt nánari reglum sem ráðherra setur.

Um gildi leyfa til starfsemi, sem lög þessi taka til, sem veitt eru af lögbærum yfirvöldum ríkja utan Evrópska efnahagssvæðisins, svo og um starfsemi slíkra leyfishafa hér á landi, fer eftir reglum sem ráðherra setur.

38. gr.

Stjórnendur og starfsmenn verðbréfasjóða, rekstrarfélaga og vörslufyrirtækja eru bundnir þagnarskyldu um öll viðskipti sem þeir hafa milligöngu um og allt það er varðar hagi viðskiptamanna og þeir öðlast vitneskju um í starfi sínu og leynt skal fara samkvæmt lögum eða eðli máls nema dómari úrskurði að skylt sé að veita upplýsingar fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

39. gr.

Kostnaður við birtingar tilkynninga samkvæmt lögum þessum skal greiddur af viðkomandi verðbréfasjóði.

40. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Honum er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd þeirra með reglugerð.

XII. KAFLI
Viðurlög.

41. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum eða fangelsi allt að einu ári nema þyngri refsing liggi við broti samkvæmt almennum hegningarlögum. Sé brot framið í þágu lögaðila er heimilt að beita stjórnendur lögaðilans framangreindum viðurlögum og einnig er heimilt að gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda.

Um tilraun og hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum fer samkvæmt ákvæðum almennra hegningarlaga.

XIII. KAFLI
Gildistaka.

42. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Jafnframt falla þá úr gildi lög nr. 20/1989, um verðbréfaviðskipti og verðbréfasjóði.

Ákvæði til bráðabirgða.

Starfandi verðbréfasjóðir við gildistöku laga þessara skulu hafa uppfyllt ákvæði þeirra og hlotið starfsleyfi ráðherra eigi síðar en einu ári eftir gildistöku laga þessara.

Verðbréfafyrirtækjum, sem annast rekstur verðbréfasjóða við gildistöku laga þessara og hafa með höndum starfsemi sem lögin taka til, er heimilt að stunda þá starfsemi í eitt ár eftir gildistöku laga þessara. Ráðherra getur veitt lengri frest, þó ekki lengur en í sex mánuði.

Gjört í Reykjavík, 5. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um Verðbréfaþing Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Stofnun og hlutverk.

1. gr.

Verðbréfaþing Íslands er sjálfseignarstofnun sem hefur einkarétt á að stunda verðbréfaþingsstarfsemi hér á landi. Önnur starfsemi er Verðbréfaþinginu óheimil, sbr. þó ákvæði 20. gr.

Með verðbréfaþingsstarfsemi er átt við að á reglubundinn hátt séu leidd saman sölu- og kauptilboð í verðbréf til opinberra viðskipta og verðskráningar. Verðbréfin skulu vera úr tilteknum flokkum sem stjórn Verðbréfaþings hefur með formlegum hætti tekið á sérstaka skrá þar sem útgefendur skuldbinda sig meðal annars til að sinna tiltekinni upplýsingaskyldu.

Verðbréfaþingið tekur við öllum réttindum, eignum, skuldum og skuldbindingum Verðbréfaþings Íslands sem starfar samkvæmt reglum nr. 26/1992.

Verðbréfaþinginu er skylt og einu heimilt, nema lög ákveði annað, að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið „verðbréfaþing" eitt sér eða samtengt öðrum orðum.

Heimili og varnarþing Verðbréfaþingsins er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk Verðbréfaþingsins er eftirfarandi:

1. að vera vettvangur viðskipta með skuldabréf, hlutabréf og önnur verðbréf og starfrækja í því skyni skipulagt viðskipta- og upplýsingakerfi, sbr. VI. kafla,
2. að gera faglegar, fjárhagslegar og siðferðilegar kröfur til þingaðila, sbr. IV. kafla,
3. að meta skráningarhæfi verðbréfa, sbr. V. kafla,
4. að skrá gengi verðbréfa og aðrar upplýsingar sem þurfa þykir,
5. að hafa eftirlit með framkvæmd á reglum Verðbréfaþingsins. Í því skyni skal það hafa samvinnu við bankaeftirlit Seðlabanka Íslands á þeim sviðum þar sem bankaeftirlitið gegnir eftirlitshlutverki lögum samkvæmt, sbr. ákvæði VIII. kafla.

II. KAFLI
Stjórn og fundir þingaðila.

3. gr.

Stjórn Verðbréfaþingsins skipa sjö menn. Þeir skulu valdir til tveggja ára í senn fyrir lok febrúarmánaðar. Seðlabankinn tilnefnir formann stjórnar. Aðrir þingaðilar tilnefna tvo menn. Annar þeirra er varaformaður stjórnar. Útgefendur hlutabréfa á skrá þingsins tilnefna tvo menn. Samband almennra lífeyrissjóða og Landssamband lífeyrissjóða tilnefna einn mann sameiginlega og viðskiptaráðherra tilnefnir einn mann sem fulltrúa minni fjárfesta. Jafnmargir varamenn skulu valdir á sama hátt.

Hafi stjórn ekki verið fullskipuð skv. 1. mgr. á þann hátt að Verðbréfaþinginu hafi borist tilnefning hlutaðeigandi aðila með formlegum hætti fyrir lok febrúarmánaðar skipar viðskiptaráðherra þá stjórnarmenn sem á vantar án tilnefningar.

4. gr.

Stjórn Verðbréfaþingsins heldur fundi svo oft sem þurfa þykir og hvenær sem stjórnarmaður æskir þess. Stjórnin skal halda gerðabók. Meiri hluti atkvæða ræður úrslitum mála á stjórnarfundum. Falli atkvæði jöfn ræður atkvæði formanns. Ákvarðanir sínar skal stjórnin birta á traustan og greinilegan hátt.

Reglur, sem settar eru af stjórninni, skulu birtar í Lögbirtingablaðinu.

5. gr.

Aðalfund Verðbréfaþingsins skal halda fyrir febrúarlok ár hvert. Á aðalfundi skal leggja fram endurskoðaðan ársreikning og ársskýrslu stjórnar, sbr. 16. og 17. gr.

Rétt til setu á aðalfundi hafa auk stjórnarmanna, varamanna þeirra og framkvæmdastjóra fulltrúar allra þingaðila, sbr. IV. kafla.

Stjórnin getur, þegar hún telur tilefni til, boðað alla þingaðila, sbr. IV. kafla, til fundar. Hver þingaðili, sem ekki hefur fulltrúa í stjórn, á rétt á að senda einn fulltrúa á slíka fundi. Skylt er henni að boða til fundar ef þriðjungur þingaðila æskir þess.

III. KAFLI
Framkvæmdastjóri.

6. gr.

Stjórn Verðbréfaþingsins ræður framkvæmdastjóra þess. Hún ákveður kaup og önnur kjör framkvæmdastjórans og setur honum erindisbréf. Framkvæmdastjórinn annast daglegan rekstur þingsins. Framkvæmdastjórinn skal vera búsettur hér á landi. Hann skal hafa óflekkað mannorð, aldrei hafa verið sviptur forræði á búi sínu og hafa til að bera víðtæka reynslu til starfans að mati stjórnar.

Framkvæmdastjóranum og öðrum starfsmönnum er án leyfis stjórnar óheimilt að sitja í stjórn stofnana og atvinnufyrirtækja utan Verðbréfaþingsins eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti. Hlutafjáreign í fyrirtæki telst þátttaka í atvinnurekstri nema um sé að ræða óverulegan hlut sem ekki ræður úrslitum um stjórnun þess og telst fyrst og fremst ávöxtun sparifjár. Bankaeftirlitið sker úr ágreiningi í einstökum tilvikum. Þegar sérstaklega stendur á getur bankaeftirlitið veitt hlutaðeigandi aðila frest í allt að þrjá mánuði til þess að uppfylla skilyrði þessarar málsgreinar.

7. gr.

Framkvæmdastjórinn situr fundi stjórnar og tekur þátt í umræðum nema stjórnin ákveði annað. Hann gefur henni reglulega skýrslur um starfsemi og daglegan rekstur Verðbréfaþingsins.

IV. KAFLI
Þingaðilar.

8. gr.

Þingaðilar eru þeir nefndir sem hafa rétt til þess að setja fram tilboð og eiga viðskipti með verðbréf á Verðbréfaþinginu. Þingaðilar geta orðið:

1. Seðlabanki Íslands.
2. Verðbréfafyrirtæki, viðskiptabankar, sparisjóðir og aðrar lánastofnanir, svo og aðrir lögaðilar sem heimild hafa til að stunda verðbréfaviðskipti lögum samkvæmt.
3. Erlendir lögaðilar sem heimild hafa til að stunda verðbréfaviðskipti hér á landi.

Þingaðilar einir hafa rétt til að setja fram tilboð og eiga viðskipti með verðbréf á Verðbréfaþinginu.

9. gr.

Umsóknir um aðild frá öðrum en Seðlabankanum, sem er sjálfkrafa aðili án umsóknar, skulu sendar stjórn Verðbréfaþingsins. Hún athugar hvort umsækjandi uppfylli skilyrði um aðild skv. 8. gr. Auk þess skulu umsækjendur uppfylla eftirgreind skilyrði:

1. að hafa til að bera nægа reynslu í verðbréfaviðskiptum,
2. að hafa undirritað drengskaparyfirlýsingu um að rækja störf sín eftir bestu samvisku og í einu og öllu í samræmi við gildandi lög og reglur.

10. gr.

Nú telur stjórn Verðbréfaþingsins að þingaðili hafi hagað sér á þann hátt í starfi sínu að ekki samrýmist hagsmunum viðskiptavina hans né þingsins og skal hlutaðeigandi þingaðili þá að boði stjórnarinnar gera henni viðhlítandi grein fyrir máli sínu. Ber þingaðila í því efni að svara og sinna fyrirspurnum og kvaðningum stjórnarinnar án ástæðulauss dráttar. Stjórnin getur veitt einstökum þingaðilum áminningar en hún skal svipta þingaðila aðild sé um ítrekaðar eða alvarlegar ávirðingar að ræða að hennar mati. Stjórnin leysir þingaðila undan kvöðum þingsins um leið og hann er sviptur aðild. Uppfylli þingaðili að einhverju eða öllu leyti ekki skilyrði um aðild að þinginu skal stjórnin svipta hann aðild og leysa hann undan kvöðum þingsins.

V. KAFLI
Skráning verðbréfa.

11. gr.

Þingaðilar sækja um skráningu verðbréfa í viðskiptakerfi Verðbréfaþingsins. Skráning er háð samþykki stjórnar þingsins sem setur nánari reglur um verðbréf sem tekin eru til skráningar. Skulu þær m.a. fela í sér eftirtalin atriði:

1. að stærð og dreifing hvers flokks sé með þeim hætti að verðbréfin geti talist markaðshæf,
2. að birtar séu upplýsingar við skráningu og eftirleiðis um hvern verðbréfaflokk og útgefanda hans sem máli skipta varðandi mat á verðmæti bréfanna samkvæmt reglum sem stjórnin setur,
3. að þingaðila sé tilkynnt ákvörðun stjórnar um umsókn um skráningu að jafnaði eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að fullbúin umsókn barst. Ákvörðun stjórnar skal þó ávallt liggja fyrir innan sex mánaða.

Stjórnin lætur útbúa nauðsynlegar upplýsingar um skráð verðbréf er almenningur hefur aðgang að.

12. gr.

Stjórninni er skylt að fella af skrá þau verðbréf sem að hennar mati uppfylla ekki skilyrði laga þessara og reglna settra af stjórninni. Jafnframt er henni heimilt að fella tímabundið niður skráningu einstakra verðbréfaflokka ef ástæða þykir til.

Útgefandi skráðra verðbréfa eða þingaðili fyrir hans hönd getur óskað eftir því skriflega að þau verði felld af skrá Verðbréfaþingsins. Skal stjórn þingsins verða við því að undangenginni athugun á forsendum fyrir slíkri ósk.

Ráðherra getur tímabundið stöðvað öll viðskipti á Verðbréfaþinginu þegar sérstakar aðstæður krefjast þess. Hann skal hafa samráð við stjórn þingsins sé þess nokkur kostur áður en slík ákvörðun er tekin.

VI. KAFLI
Viðskipta- og upplýsingakerfið.

13. gr.

Stjórn Verðbréfaþingsins setur reglur um skipulegt viðskipta- og upplýsingakerfi. Í þeim skal kveðið á um með hvaða hætti tilboð eru sett fram, svo og um söfnun og miðlun upplýsinga um viðskipti með skráð verðbréf, hvort sem viðskiptin eiga sér stað í viðskiptakerfinu eða utan þess.

14. gr.

Þingaðilar gera upp viðskipti beint sín á milli samkvæmt reglum sem stjórnin setur. Þingaðilar bera ábyrgð á viðskiptum sínum með skráð verðbréf.

Þingaðilar skulu gera stjórn Verðbréfaþingsins grein fyrir þóknun sem þeir taka fyrir að annast kaup eða sölu skráðra bréfa.

15. gr.

Þingaðila er heimilt að eiga viðskipti með skráð verðbréf án þess að hann bjóði þau fram í viðskiptakerfi Verðbréfaþingsins svo fremi að hann geri bæði kaupendum og seljendum grein fyrir að svo sé. Þingaðili skal senda upplýsingar um slík viðskipti til þingsins með þeim hætti sem reglur settar skv. 13. gr. segja til um.

VII. KAFLI
Ársreikningur og endurskoðun.

16. gr.

Stjórn og framkvæmdastjóri Verðbréfaþingsins skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár í samræmi við ákvæði laga og reglna. Ársreikningur skal hafa að geyma rekstrarreikning, efnahagsreikning og skýringar. Enn fremur skal semja ársskýrslu. Ársreikningur og ársskýrsla mynda eina heild. Reikningsár þingsins er almanaksárið.

Ársreikningur og ársskýrsla skulu undirrituð af stjórn og framkvæmdastjóra. Hafi stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri mótbárur fram að færa gegn ársreikningi skal hann undirrita með fyrirvara og gera grein fyrir því í ársskýrslu hvers eðlis fyrirvarinn er.

Ársreikningur skal gefa glögga mynd af eignum, skuldum, fjárhagsstöðu og rekstrarafkomu Verðbréfaþingsins.

Í ársskýrslu skal koma fram yfirlit yfir starfsemi Verðbréfaþingsins á árinu, svo og upplýsingar um atriði sem mikilvæg eru við mat á fjárhagslegri stöðu hennar og afkomu á reikningsárinu er ekki koma fram annars staðar í ársreikningnum. Í ársskýrslu skal jafnframt veita upplýsingar um fjölda starfsmanna að meðaltali á reikningsárinu, heildarfjárhæð launa, þóknun eða aðrar greiðslur til starfsmanna, stjórnar og framkvæmdastjóra og annarra í þjónustu þingsins.

17. gr.

Ársreikningur Verðbréfaþingsins skal endurskoðaður af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu. Endurskoðandi þingsins má ekki eiga sæti í stjórn, vera starfsmaður eða starfa í þágu hennar að öðru en endurskoðun.

Skylt er að veita endurskoðanda aðgang að öllum eignum, bókum og fylgiskjölum og öðrum gögnum Verðbréfaþingsins og jafnframt skulu stjórn og starfsmenn hennar veita honum allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

Endurskoðandi áritar ársreikning og greinir frá niðurstöðum endurskoðunarinnar. Hann gefur yfirlýsingu um að ársreikningurinn hafi verið endurskoðaður og að hann hafi verið saminn í samræmi við ákvæði laga og reglna. Endurskoðandi lætur í ljós álit sitt á ársreikningnum og greinir frá niðurstöðum að öðru leyti.

Endurskoðaður ársreikningur ásamt ársskýrslu skal sendur bankaeftirliti Seðlabanka Íslands innan þriggja mánaða frá lokum reikningsárs.

Birta skal endurskoðaðan ársreikning ásamt ársskýrslu í B-deild Stjórnartíðinda.

VIII. KAFLI
Eftirlit.

18. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands hefur eftirlit með að starfsemi Verðbréfaþingsins sé í samræmi við lög þessi og reglur eða reglugerðir settar samkvæmt þeim. Skal bankaeftirlitinu heimill aðgangur að öllum gögnum og upplýsingum um starfsemi þingsins og þingaðila sem það telur nauðsynleg vegna eftirlitsins. Um eftirlitið gilda, eftir því sem við getur átt, lög um Seðlabanka Íslands, svo og lög um verðbréfaviðskipti.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal stjórn Verðbréfaþingsins annast eftirlit með því að verðbréfaviðskipti í þinginu séu í samræmi við lög þessi og reglur eða reglugerðir settar samkvæmt þeim. Stjórn þingsins skal heimill aðgangur að öllum gögnum og upplýsingum um starfsemi þingaðila og útgefenda skráðra verðbréfa sem hún telur nauðsynleg vegna eftirlitshlutverks síns. Verði stjórn eða starfsmenn þingsins þess áskynja að brotið hafi verið gegn þeim skal stjórnin þegar grípa til viðeigandi ráðstafana og jafnframt gera bankaeftirlitinu viðvart.

Stjórn og starfsmenn Verðbréfaþingsins skulu þegar gera bankaeftirlitinu viðvart verði þeir í starfi sínu varir við starfsemi sem ætla má að sé í andstöðu við lög, reglugerðir eða reglur og ekki fellur undir ákvæði 2. mgr., enda sé umrædd starfsemi til þess fallin að skaða hagsmuni verðbréfamarkaðarins.

Ákvæði 2. mgr. skerðir í engu rétt bankaeftirlitsins til eftirlits og aðgerða gagnvart þeim sem lög þessi taka til telji bankaeftirlitið slíkt nauðsynlegt.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

19. gr.

Kostnaður af rekstri Verðbréfaþingsins greiðist af tekjum þess samkvæmt gjaldskrá sem stjórn þingsins setur.

20. gr.

Stjórn Verðbréfaþingsins getur ákveðið að taka þátt í stofnun og starfrækslu verðbréfamiðstöðvar og greiðslujöfnunarkerfis fyrir verðbréf.

21. gr.

Verðbréfaþinginu er óheimilt að veita lán eða takast á hendur ábyrgð fyrir þriðja aðila. Einnig er þinginu óheimilt að bera á nokkurn hátt ábyrgð sem meðeigandi eða þátttakandi í rekstri annarra stofnana, félaga eða fyrirtækja, sbr. þó ákvæði 20. gr.

22. gr.

Stjórnarmenn og allir starfsmenn Verðbréfaþingsins eru bundnir þagnarskyldu um allt það er varðar hagi viðskiptaaðila þingsins, málefni þess svo og önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum eða eðli máls nema dómari úrskurði að skylt sé að veita upplýsingar fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er Verðbréfaþinginu heimilt að hafa samvinnu við erlendar kauphallir eða lögbær yfirvöld erlendis og láta þeim í té upplýsingar að því tilskildu

að greindir erlendir aðilar uppfylli kröfur um samsvarandi þagnarskyldu í sínu heimalandi. Með upplýsingar, sem Verðbréfaþingið fær ofangreindum erlendum aðilum og einkenndar eru sem trúnaðarmál eða eru það eðli máls samkvæmt, skal fara að hætti 1. mgr.

X. KAFLI
Viðurlög.
23. gr.

Brot á lögum þessum varða sektum eða fangelsi allt að einu ári nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum hegningarlögum. Sé brot framið í þágu lögaðila er heimilt að beita stjórnendur lögaðilans framangreindum viðurlögum og einnig er heimilt að gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda.

Tilraun og hlutdeild í brotum á lögum þessum eru refsiverðar eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

XI. KAFLI
Gildistaka o.fl.
24. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Hann getur, að fengnum tillögum stjórnar Verðbréfaþingsins, sett nánari ákvæði um framkvæmd þeirra.

25. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Jafnframt falla úr gildi reglur um Verðbréfaþing Íslands nr. 26/1992.

Ákvæði til bráðabirgða.
I.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 3. gr. situr stjórn Verðbréfaþings Íslands við gildistöku laga þessara til loka febrúar 1994.

II.

Verðbréf, sem skráð eru á Verðbréfaþingi Íslands við gildistöku laga þessara, skulu halda skráningunni án þess að sótt sé um skráningu fyrir þau að nýju samkvæmt ákvæðum laganna.

III.

Þingaðilar að Verðbréfaþingi Íslands við gildistöku laga þessara skulu vera það áfram án þess að sótt sé um aðild skv. 9. gr. laganna, enda fullnægi þeir skilyrðum IV. kafla laganna um aðild að þinginu.

Gjört í Reykjavík, 5. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 6 - 1993

9. mars 1993 85 Nr. 12

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fer til útlanda hinn 10. mars 1993.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 9. mars 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

17. mars 1993 Nr. 13

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 17. mars 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

A 7
Steindórsprent Gutenberg hf.

LÖG

um afnám laga nr. 97 27. desember 1973, um löndun á loðnu til bræðslu, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög nr. 97 27. desember 1973, um löndun á loðnu til bræðslu, eru úr gildi felld. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 98 31. desember 1974 og lög nr. 79 31. desember 1977, um breyting á þeim lögum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 15 23. mars 1993

LÖG

um bann við verkfalli og verkbanni á ms. Herjólfi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Verkfall Stýrimannafélags Íslands á ms. Herjólfi, svo og verkbönn, verkföll og aðrar aðgerðir sem ætlað er að knýja fram aðra skipan kjaramála en lög þessi ákveða, er óheimilt.

2. gr.

Hafi Skipstjórafélag Íslands, Stýrimannafélag Íslands, Vélstjórafélag Íslands, Brytafélag Íslands og Sjómannafélagið Jötunn annars vegar og stjórn Herjólfs hf. hins vegar ekki náð samkomulagi um vinnutilhögun og launakjör fyrir 1. júní 1993 skal Hæstiréttur tilnefna þrjá menn í gerðardóm sem skuli ákveða kaup og kjör skipverja á ms. Herjólfi fyrir 1. ágúst 1993.

Hæstiréttur kveður á um hver hinna þriggja gerðardómsmanna skuli vera formaður dómsins.

Gerðardómurinn setur sér starfsreglur, aflar nauðsynlegra gagna og er rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum, opinberum aðilum og fyrirsvarsmönnum Herjólfs hf. og eftirtalinna stéttarfélaga: Skipstjórafélags Íslands, Stýrimannafélags Íslands, Vélstjórafélags Íslands, Brytafélags Íslands og Sjómannafélagsins Jötuns, Vestmannaeyjum.

3. gr.

Gerðardómurinn skal við ákvörðun kaups og kjara samkvæmt lögum þessum hafa til hliðsjónar gildandi kjarasamninga á kaupskipum og almenna launaþróun í landinu.

Ákvarðanir gerðardóms skv. 1. gr. skulu vera bindandi fyrir aðila frá gildistöku laga þessara.

4. gr.

Kostnaður við störf gerðardóms skv. 2. gr. laga þessara greiðist úr ríkissjóði.

5. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara að hætti opinberra mála og varða þau sektum ef ekki liggja við þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til 31. desember 1993.

Gjört í Reykjavík, 23. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 7 - 1993

Nr. 16 88 25. mars 1993

LÖG

um ráðstafanir til að efla eiginfjárstöðu innlánsstofnana.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að bæta eiginfjárstöðu Landsbanka Íslands á árinu 1993 með allt að 2.000 m.kr. framlagi úr ríkissjóði í reiðufé eða ríkisskuldabréfum, með víkjandi láni eða með öðrum jafngildum hætti. Nánar skal kveðið á um fyrirkomulag á stuðningi ríkissjóðs í samningi milli hans og bankans.

2. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að taka að láni allt að 2.000 m.kr. á árinu 1993 í því skyni sem ákveðið er í 1. gr.

3. gr.

Í stað 1. mgr. 51. gr. laga nr. 86/1985, um viðskiptabanka, koma tvær nýjar málsgreinar sem orðast svo:

Tryggingarsjóður viðskiptabanka er sjálfstæð stofnun í eigu ríkisins með sérstakan fjárhag. Hlutverk hans er annars vegar að tryggja full skil á innlánsfé þegar skipti á búi viðskiptabanka ber að skv. 1. mgr. 47. gr. og hins vegar að veita viðskiptabanka víkjandi lán í því skyni að efla eiginfjárstöðu hans, enda verði fjár til þess aflað sérstaklega með lántöku með samþykki ráðherra. Áður en stjórn sjóðsins veitir víkjandi lán úr honum skal hún leita samþykkis viðskiptaráðherra.

Stefnt skal að því að heildareign Tryggingarsjóðs vegna innstæðutrygginga nái 1% af heildarinnlánum viðskiptamanna bankanna á innlánsreikningum. Í þessu skyni skal hver viðskiptabanki greiða eigi síðar en 1. mars ár hvert gjald til Tryggingarsjóðs er nemi allt að 0,15% af heildarinnlánum samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra.

Steindórsprent Gutenberg hf.

4. gr.

Ný málsgrein, er verður 4. mgr., bætist við 51. gr. laga nr. 87/1985, um sparisjóði, og orðast svo:

Tryggingarsjóði sparisjóða er heimilt að taka lán með samþykki ráðherra í því skyni að veita sparisjóði víkjandi lán til að efla eiginfjárstöðu hans.

5. gr.

Fjármálaráðherra er fyrir hönd ríkissjóðs heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lántöku Tryggingarsjóðs viðskiptabanka og lántöku Tryggingarsjóðs sparisjóða samtals að fjárhæð allt að 3.000 m.kr.

6. gr.

Það er skilyrði fyrir ráðstöfunum til að efla eiginfjárstöðu innlánsstofnana samkvæmt lögum þessum að gerður verði samningur milli viðskiptaráðherra og fjármálaráðherra annars vegar og hlutaðeigandi stofnunar hins vegar um það til hvaða ráðstafana hún skuldbindur sig til að grípa í því skyni að bæta afkomu sína og eiginfjárstöðu.

7. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Honum er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd 3., 4. og 6. gr. með reglugerð.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 25. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

24. mars 1993 Nr. 17

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

1. gr.

Á einstökum köflum tollskrárinnar eru gerðar eftirfarandi breytingar:

1. Við 7. kafla:

Vöruliður 0707 skiptist upp og orðist svo:

	Gúrkur og reitargúrkur, nýjar eða kældar:	
0707.0001	– Innfluttar á tímabilinu 1. nóvember til 1. mars	30
0707.0009	– Innfluttar á öðrum tíma	30

2. Við 19. kafla:
Tollskrárnúmer 1905.9050 skiptist upp og orðast svo:

	– – Bökur, þ.m.t. pitsur (pizza):				
1905.9051	– – – Sem innihalda kjöt	20	0	0	W
1905.9059	– – – Aðrar	20	0	0	W

3. Við 24. kafla:
Tollskrárnúmer 2403.9901 skiptist upp og orðast svo:

2403.9901	– – – Neftóbak sem inniheldur solutio ammoniae	10	0	0	
2403.9902	– – – Annað neftóbak	10	0	0	

4. Við 40. kafla:
a) Vöruliður 4003 orðast svo:

4003	Endurunnið gúmmí í frumgerðum eða í plötum, blöðum eða ræmum:				
4003.1000	– Gólfefni og veggfóður	0	0		
4003.9000	– Annað	0	0		

b) Tollskrárnúmerið 4014.1000 skiptist upp og orðast svo:

	– Getnaðarverjur:				
4014.1001	– – Smokkar	0			
4014.1009	– – Aðrar getnaðarverjur	0			

5. Við 85. kafla:
Tollskrárnúmerið 8509.8000 skiptist upp og orðast svo:

	– Önnur tæki:				
8509.8001	– – Rafmagnstannburstar	0			X
8509.8009	– – Annað	15			X

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 14. tl. 6. gr. og 1. mgr. 143. gr. tollalaga nr. 55 30. mars 1987, með áorðnum breytingum, til að öðlast gildi þegar í stað og tekur til allra ótollafgreiddra vara.

Fjármálaráðuneytið, 24. mars 1993.

F. h. r.
Indriði H. Þorláksson.

Rúna S. Geirsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI A 8 - 1993

7. apríl 1993 91 Nr. 18

LÖG

um breyting á tollalögum, nr. 55/1987, og lögum nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Breytingar á ákvæðum tollalaga, nr. 55/1987, með síðari breytingum.

1. gr.

Á 6. gr. laganna verða eftirfarandi breytingar:

a. 1. tölul. 1. mgr. orðast svo: Að lækka eða fella niður tolla í samræmi við ákvæði í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Jafnframt að láta að öðru leyti koma til framkvæmda ákvæði í slíkum samningum, bókunum og viðaukum við slíka samninga sem teljast óaðskiljanlegur hluti þeirra, svo og breytingar sem kunna að verða gerðar á slíkum samningum og bókunum og viðaukum við þá. Þegar heimild þessari er beitt skal jafnframt heimilt að fella niður almennan toll í dálki A í tollskrá af hráefni eða efnivörum til innlendrar framleiðslu og lækka toll í allt að 7,5% í öðrum tilvikum. Falli fríverslunar- eða milliríkjasamningur úr gildi eða ákvæðum þeirra er breytt með þeim hætti að forsendur til lækkunar eða niðurfellingar tolla eru ekki lengur til staðar skal almennur tollur í dálki A í tollskrá taka gildi.

b. 13. tölul. 1. mgr. orðast svo: Að fella niður eða endurgreiða tolla af hráefni, efnivörum og hlutum í innlendar framleiðsluvörur ef tollar á sams konar erlendri framleiðsluvöru eru jafnháir eða lægri en af efnivörunum. Sama gildir um vélar, vélarhluta og varahluti sem notaðir eru til aðvinnslu slíkra vara.

c. 16. tölul. 1. mgr. orðast svo: Að fella niður toll af vélum, tækjum, rafmagnsvörum og öðrum fylgihlutum sem ætlaðir eru til nota í flugvélum og skipum. Sama gildir um hluti sem ætlaðir eru til viðgerða eða annarrar aðvinnslu flugvéla og skipa.

2. gr.

Við XII. kafla laganna bætist ný grein er verður 120. gr. A og orðast svo:

Heimilt skal að leggja verðjöfnunargjöld á innfluttar vörur sem unnar eru úr hráefnum úr landbúnaði samkvæmt þeim skilmálum sem kveðið er á um í bókun 3 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, svo og öðrum fríverslunar- og milliríkjasamningum og bókunum við þá. Jafnframt skal heimilt að leggja slík gjöld á vörur sem eigi geta notið tollmeðferðar samkvæmt ákvæðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eða ákvæðum annarra fríverslunar- og milliríkjasamninga og skal þá miðað við mismun á verði hliðstæðrar vöru á heimsmarkaði og verði hinnar innlendu vöru eftir því sem við á hverju sinni.

Steindórsprent Gutenberg hf.

Séu verðjöfnunargjöld lögð á skv. 1. málsl. 1. mgr. er óheimilt að leggja jafnframt á gjaldskylda vöru frá samningsaðila tolla eða önnur sambærileg gjöld nema annað leiði af ákvæðum bókunar 3 við EES-samninginn svo og annarra fríverslunar- og milliríkjasamninga og bókunum við þá.

Innheimta verðjöfnunargjalda samkvæmt þessari grein hefur eigi áhrif á innheimtu tolls samkvæmt tollskrá af vörum sem eigi geta notið tollmeðferðar samkvæmt ákvæðum samnings um Evrópska efnahagssvæðið eða ákvæðum annarra fríverslunar- og milliríkjasamninga nema þar sé kveðið á um annað.

Verðjöfnunargjald skal lagt á og innheimt við tollmeðferð vöru.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um verðjöfnunargjöld samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, flokkun til gjaldskyldu, sönnun um samsetningu gjaldskyldra vara svo og annað sem lýtur að álagningu og innheimtu gjaldanna. Jafnframt getur hann með sama hætti mælt fyrir um niðurfellingu tolla og annarra sambærilegra gjalda þegar verðjöfnunargjald er lagt á vöruna. Um lögvernd verðjöfnunargjalda fer skv. 111. gr.

3. gr.

Á 143. gr. laganna verða eftirfarandi breytingar:

a. 2. mgr. orðast svo:

Ráðherra er einnig heimilt að gera slíkar breytingar á tollskrá til þess að aflað verði nauðsynlegra upplýsinga um innflutning og útflutning á einstökum vöruflokkum. Sama gildir vegna framkvæmdar fríverslunar- og milliríkjasamninga en í því tilviki skal jafnframt heimilt að taka upp nýja dálka fyrir tolla eða gjöld sem þar kann að vera kveðið á um.

b. Síðari málsliður 3. mgr. verður 4. mgr. og breytist röð annarra málsgreina í samræmi við það.

4. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á tollskrá í viðauka I við tollalög:

1. 1. mgr. í viðauka I orðast svo:

Dálkur A í tollskránni gildir fyrir allar innfluttar vörur nema um þær gildi sérreglur í dálki E. Dálkur E í tollskránni gildir fyrir vörur sem fluttar eru inn samkvæmt ákvæðum samnings um Evrópska efnahagssvæðið. Ráðherra er heimilt með þeim skilmálum, sem kveðið er á um í samningnum eða öðrum fríverslunar- og milliríkjasamningum, að ákveða með reglugerð eða öðrum fyrirmælum sérstaka tollmeðferð á vörum sem flokkast undir 1.–24. kafla tollskrárinnar.

2. Tolltaxti í dálki E í 25.–97. kafla tollskrárinnar verður 0%. Ráðherra er heimilt að lækka almennan toll í dálki A í sömu köflum í allt að 7,5%.
3. Tollur á vörum í tollskrárnúmerunum 8431.4200 og 8431.4300 fellur niður.
4. Tollur á vörum í vörulið 8426 fellur niður.

II. KAFLI

Breytingar á ákvæðum laga nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum.

5. gr.

3. gr. laganna orðast svo:

Gjaldflokkar vörugjalds skulu vera eftirfarandi, sbr. upptalningu tollskrárnúmera gjaldskyldrar vöru í viðauka I við lög þessi:

Af vörum í gjaldflokki A skal greiða 6% vörugjald.

Af vörum í gjaldflokki B skal greiða 9% vörugjald.

Af vörum í gjaldflokki C skal greiða 16% vörugjald.
Af vörum í gjaldflokki D skal greiða 20% vörugjald.
Af vörum í gjaldflokki E skal greiða 25% vörugjald.
Af vörum í gjaldflokki F skal greiða 30% vörugjald.

6. gr.

Við 5. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðast svo:

Ráðherra getur með reglugerð ákveðið að gjaldstofn tilgreindra innfluttra vöruflokka skuli ákveðinn í samræmi við ákvæði 6. gr.

7. gr.

Við 1. mgr. 6. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Ef framleiðandi eða heildsali vöru er jafnframt smásali hennar eða heildsöluverð vöru liggur ekki fyrir af öðrum ástæðum geta skattyfirvöld metið hvað telja skuli eðlilegt heildsöluverð vörunnar. Við slíkt mat skulu skattyfirvöld taka mið af því sem almennt gerist í slíkum viðskiptum milli óskyldra aðila.

8. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 8. gr. laganna:

a. 2. málsl. 3. mgr. orðast svo: Gjalddagi er fimmti dagur þriðja mánaðar eftir lok uppgjörstímabils vegna sölu eða afhendingar á því tímabili.
b. Í stað 5. mgr. komi tvær nýjar málsgreinar er orðast svo:

Álag skv. 4. mgr. skal vera 2% af þeirri upphæð sem vangreidd er, fyrir hvern byrjaðan dag eftir gjalddaga, þó ekki hærra en 20%.

Sé vörugjald ekki greitt innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Dráttarvextir eru þeir sömu og Seðlabanki Íslands ákveður samkvæmt lögum nr. 36/1986.

9. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 10. gr. laganna:

a. Í stað orðanna „laga nr. 10/1960, um söluskatt“ í 1. mgr. koma orðin: laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.
b. 2. mgr. fellur brott.

III. KAFLI
Gildistaka o.fl.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993 en þó ekki fyrr en samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið tekur gildi að því er Ísland varðar. Ákvæði þeirra skulu taka til allra þeirra vara sem þá eru ótollafgreiddar, þó ekki vara sem afhentar hafa verið með bráðabirgðatollafgreiðslu.

Ákvæði til bráðabirgða.

Allir þeir, sem stunda starfsemi sem skattskyld er samkvæmt lögum um vörugjald og eru ekki skráðir á vörugjaldsskrá við gildistöku laga þessara, skulu tilkynna innan 15 daga frá því að lög þessi öðlast gildi um rekstur sinn og starfsemi til skattstjóra þar sem þeir eru heimilisfastir.

Þrátt fyrir ákvæði 10. gr. taka lög þessi gildi þegar í stað að því er varðar niðurfellingu vörugjalds á vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum:

2523.1000	4403.3500	7003.1100	7009.9100	7214.5001
2523.2100	4403.9100	7003.1900	7009.9200	7214.6001
2523.2900	4403.9200	7003.2000	7016.1000	7217.1100
2523.3000	4403.9900	7003.3000	7016.9009	7217.1200
2523.9000	6801.0000	7004.1000	7213.1001	7217.1900
3816.0000	6810.1100	7004.9000	7213.2001	7217.2100
3823.4000	6810.1900	7005.1000	7213.3101	7217.2200
3823.5000	6810.9100	7005.2100	7213.3901	7217.2900
4403.1000	6810.9900	7005.2900	7213.4101	7217.3100
4403.2000	6901.0000	7005.3000	7213.4901	7217.3200
4403.3100	6902.1000	7006.0000	7213.5001	7217.3900
4403.3200	6902.2000	7007.1900	7214.2001	
4403.3300	6902.9000	7007.2900	7214.3001	
4403.3400	6904.1000	7008.0000	7214.4001	

Viðauki I við lög um vörugjald.

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 6% vörugjald:

4011.1000	4011.9100	4012.1000	4013.1000	4016.9922
4011.2000	4011.9900	4012.2000	4013.2000	
4011.4000		4012.9000	4013.9000	
4011.5000				

B. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 9% vörugjald:

3208.1001	3303.0001	3917.2901	3921.9002	4411.3901
3208.1002	3303.0002	3917.3201		4411.9101
3208.1003			3922.1000	4411.9901
3208.1004	3304.1000	3918.1001	3922.2000	
3208.1009	3304.2000	3918.1002	3922.9001	4412.1101
3208.2001	3304.3000	3918.9011	3922.9009	4412.1201
3208.2002	3304.9100	3918.9019		4412.1901
3208.2009	3304.9900	3918.9021	4003.1000	4412.2101
3208.9001		3918.9029		4412.2901
3208.9002	3305.1001		4008.1101	4412.9101
3208.9003	3305.1009	3919.9001	4008.2101	4412.9901
3208.9009	3305.2000			
	3305.3000	3920.1002	4016.9100	4413.0001
3209.1001	3305.9000	3920.2001	4016.9918	
3209.1002		3920.3001	4016.9919	4418.3000
3209.1009	3307.1000	3920.4101		4418.5000
3209.9001	3307.2000	3920.4202	4407.1001	
3209.9002	3307.3000	3920.5101	4407.2101	4504.1002
3209.9009	3307.4100	3920.5901	4407.2201	4504.1005
	3307.4900	3920.6101	4407.2301	4504.9003
3210.0011	3307.9002	3920.6201	4407.9101	
3210.0012	3307.9009	3920.6301	4407.9201	4601.2000
3210.0019		3920.6901	4407.9901	
3210.0021	3808.2001	3920.7101		4811.1000
3210.0029		3920.7301	4409.1001	
	3814.0002	3920.7901	4409.2001	4814.1000
3211.0000	3814.0009	3920.9101		4814.2001
		3920.9201	4410.1001	4814.2009
3212.9001	3916.1001	3920.9301	4410.9001	4814.3000
3212.9009	3916.2001	3920.9401		4814.9001
	3916.9001	3920.9902	4411.1101	4814.9002
3213.1000			4411.1901	4814.9009
3213.9000	3917.2101	3921.1101	4411.2101	
	3917.2201	3921.1201	4411.2901	4815.0000
3214.1001	3917.2301	3921.1902	4411.3101	

4823.9005

5602.9001

5701.1000
5701.9000

5702.1000
5702.2000
5702.3100
5702.3200
5702.3900
5702.4100
5702.4200
5702.4900
5702.5100
5702.5200
5702.5900
5702.9100
5702.9200
5702.9900

5703.1001
5703.1009
5703.2001
5703.2009
5703.3001
5703.3009
5703.9001
5703.9009

5704.1000
5704.9000

5705.0001
5705.0009

5904.1000
5904.9100
5904.9200

5905.0001
5905.0009

6802.1000
6802.2109
6802.2209
6802.2309
6802.2909
6802.9109
6802.9209
6802.9309
6802.9909

6803.0000

6806.1009
6806.2000
6806.9001
6806.9009

6807.1001
6807.9001

6808.0000

6809.1101
6809.1901
6809.9001
6809.9009

6811.1000
6811.2001
6811.9001
6811.9009

6814.1000

6815.9101
6815.9901

6904.9000

6905.1000
6905.9000

6907.1000
6907.9000

6908.1000
6908.9000

6910.1000
6910.9000

7019.3101
7019.3901
7019.9003
7019.9009

7210.2001
7210.3101
7210.3901
7210.4100
7210.5001
7210.6001
7210.7001

7212.2101
7212.2901
7212.3001
7212.4001
7212.5001
7212.6001

7216.9001

7304.1000
7304.2000

7305.1100
7305.1200
7305.1900
7305.2000

7306.1000
7306.2000

7313.0000

7314.2000
7314.3000
7314.4100
7314.4200
7314.4900
7314.5000

7324.1000
7324.2100
7324.2900
7324.9000

7417.0000

7418.2000

7419.9904

7606.1101
7606.1201
7606.9101
7606.9201

7615.2000

8407.3100
8407.3200
8407.3300
8407.3400

8408.2000

8414.5101
8414.5901
8414.6001
8414.8001

8426.1201
8426.1209
8426.1900
8426.2000
8426.3000
8426.4101
8426.4109
8426.4900
8426.9100
8426.9900

8428.1001
8428.4000

8431.3100

8452.1000

8481.1000
8481.2000
8481.3000
8481.4000
8481.8000
8481.9000

8507.1000
8507.2000
8507.3000
8507.4000
8507.8000
8507.9000

8516.5000
8516.6001
8516.6002
8516.6009
8516.7901

8535.1000
8535.2100
8535.2900
8535.3000
8535.4000
8535.9000

8536.1000
8536.2000
8536.3000
8536.4100
8536.4900
8536.5000
8536.6100
8536.6900
8536.9000

8537.1009
8537.2000

8538.1000
8538.9000

8544.1100
8544.1900
8544.2000

8544.3000	8708.9200	9007.2900	9405.3000	9405.9201
8544.4100		9007.9100	9405.4001	9405.9202
8544.4900	8714.1100	9007.9200	9405.4009	9405.9209
8544.5100	8714.1900		9405.5000	9405.9901
8544.5900		9405.1001	9405.6001	9405.9909
8544.6000	9007.1100	9405.1009	9405.6009	
8544.7000	9007.1900	9405.2001	9405.9101	
	9007.2100	9405.2009	9405.9109	

C. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 16% vörugjald:

3701.2000	3702.9100	7014.0001	8511.1000	8708.3900
3701.9109	3702.9200		8511.2000	8708.4000
3701.9909	3702.9300	7315.9001	8511.3000	8708.5000
	3702.9400		8511.4000	8708.6000
3702.2000	3702.9500	7320.1000	8511.5000	8708.7000
3702.3100		7320.2001	8511.8000	8708.8000
3702.3200	3926.3001	7320.9001	8511.9000	8708.9100
3702.3909				8708.9300
3702.4402	4016.9925	8301.2000	8544.3000	8708.9400
3702.5100		8301.4001		8708.9900
3702.5200	7007.1101		8545.9001	
3702.5300	7007.2101	8302.1001		8716.9009
3702.5400		8302.3000	8708.1000	
3702.5500	7009.1000	8302.4901	8708.2900	
3702.5600			8708.3100	

D. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 20% vörugjald:

6702.1000	8418.2900	8451.1009	8519.2900	8529.9003
6702.9000	8418.3001	8451.2100	8519.3100	
	8418.4001	8451.3001	8519.3900	8539.1000
7321.1100	8418.6101		8519.9901	8539.2100
7321.1200	8418.6901	8476.1100	8519.9902	8539.2200
7321.1300		8476.1900		8539.2900
7321.8100	8421.1201	8476.9000	8520.9001	8539.3100
7321.8200	8421.3901			8539.3900
7321.8300		8479.8901	8521.1021	8539.4000
7321.9000	8422.1100		8521.1029	8539.9000
		8509.2000	8521.9021	
8301.1000	8433.1100	8509.3000	8521.9029	8540.1100
8301.5000	8433.1900	8509.8009		8540.1200
		8509.9000	8522.1000	8540.2000
8302.3000	8450.1100		8522.9000	8540.3000
	8450.1200	8516.3300		8540.4100
8418.1001	8450.1900	8516.4009	8528.1002	8540.4200
8418.2100	8450.9000	8516.7909		8540.4900
8418.2200		8516.8001	8529.9002	8540.8100

8540.8900	9608.1000	9608.6000	9609.9000	9613.9000
8540.9100	9608.2000	9608.9100		
8540.9900	9608.3100	9608.9900	9613.1000	9614.1000
	9608.3900		9613.2000	9614.2000
8716.8001	9608.4000	9609.1000	9613.3000	9614.9000
8716.8009	9608.5000	9609.2000	9613.8000	

E. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 25% vörugjald:

1701.1100	1702.9003	1806.9004	2106.9011	3302.1002
1701.1200	1702.9004	1806.9005	2106.9019	
1701.9101	1702.9009	1806.9006	2106.9021	9301.1000
1701.9102		1806.9009	2106.9022	
1701.9103	1703.1001		2106.9029	9302.0000
1701.9104	1703.1002	1905.2000	2106.9041	
1701.9105	1703.1009	1905.3011		9303.1000
1701.9106	1703.9001	1905.3019	2201.1000	9303.2000
1701.9107	1703.9009	1905.3091		9303.3000
1701.9109		1905.3099	2202.1001	9303.9009
1701.9901	1704.1000		2202.1009	
1701.9902	1704.9001	2009.1101	2202.9001	9304.0000
1701.9903	1704.9002	2009.1109	2202.9009	
1701.9904	1704.9003	2009.1901		9305.1000
1701.9905	1704.9004	2009.1909	2203.0001	9305.2100
1701.9906	1704.9005	2009.2001		9305.2900
1701.9907	1704.9009	2009.2009		9305.9000
1701.9909		2009.3001	2204.2101	
	1805.0001	2009.3009	2204.2901	9306.1000
1702.1000	1805.0009	2009.4001	2204.3000	9306.2100
1702.2000		2009.4009		9306.2900
1702.3001	1806.1000	2009.5001	2206.0000	9306.3009
1702.3002	1806.2001	2009.5009		9306.9009
1702.3009	1806.2009	2009.6001	2208.9009	
1702.4001	1806.3101	2009.6009		9307.0000
1702.4002	1806.3109	2009.7001	2209.0000	
1702.4009	1806.3201	2009.7009		
1702.5000	1806.3202	2009.8001	3003.9001	
1702.6000	1806.3203	2009.8009		
1702.9001	1806.3209	2009.9001	3004.5004	
1702.9002	1806.9003	2009.9009	3004.9004	

F. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum skal greiða 30% vörugjald:

8518.2100	8519.4000	8527.1101	8527.3102	8529.1009
8518.2200	8519.9100	8527.1102	8527.3109	8529.9009
8518.2900	8519.9909	8527.1109	8527.3200	
8518.3000		8527.1900	8527.3900	8543.8001
8518.4000	8520.1000	8527.2101	8527.9009	8543.9001
8518.5000	8520.2000	8527.2102		
8518.9000	8520.3100	8527.2109	8528.1009	
	8520.3900	8527.2900	8528.2009	
8519.1000	8520.9009	8527.3101		

Gjört í Reykjavík, 29. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Friðrik Sophusson.

29. mars 1993 nr. 19

LÖG

um breytingu á lögum nr. 7/1975, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, sbr. lög nr. 56/1986 og lög nr. 25/1990.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðast svo:

Ríkisstjórninni er heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, sem undirrituð var í Lundúnum 20. október 1972.

Ríkisstjórninni er enn fremur heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd breytingar á alþjóðareglunum sem gerðar voru í Lundúnum 19. nóvember 1981, 19. nóvember 1987 og 19. október 1989.

Alþjóðareglurnar með áorðnum breytingum eru prentaðar sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Í fylgiskjali með lögunum orðast d-liður 10. reglu svo:

d. 1. Skip á ekki að sigla um strandleið þegar það getur með öryggi siglt eftir þeirri siglingaleið er við á í aðskilinni siglingaleið sem næst liggur. Þó mega skip, sem eru styttri en 20 metrar, seglskip og skip að fiskveiðum sigla um strandleiðina.

2. Þrátt fyrir 1. gr. þessa liðar má skip sigla um strandleið þegar það er á leið til eða frá höfn, mannvirki eða byggingu á hafi úti, stöð hafnsögumanns eða hvaða öðrum stað sem er innan strandleiðar eða til að forðast yfirvofandi hættu.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Baldvin Hannibalsson.

Nr. 20 5. apríl 1993

LÖG

um stofnun hlutafélags um Síldarverksmiðjur ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skal stofna hlutafélag með heimili og varnarþing á Siglufirði sem tekur við rekstri Síldarverksmiðja ríkisins. Ríkisstjórninni er í því skyni heimilt að leggja hlutafélaginu til eignir Síldarverksmiðja ríkisins, þar með taldar fasteignir, sem stofnfé. Mat skal fara fram á eignum og skuldum verksmiðjanna til viðmiðunar um upphæð hlutafjár og eiginfjárstöðu nýja hlutafélagsins.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að framleiða og selja fiskimjöl og lýsi, svo og önnur skyld starfsemi, samkvæmt nánari ákvæðum í samþykktum félagsins. Í því skyni er félaginu heimilt að gerast eignaraðili að stofnunum eða öðrum félögum, þar á meðal hlutafélögum.

Heimilt er að breyta tilgangi félagsins á hluthafafundi.

3. gr.

Ríkissjóður er eigandi allra hlutabréfa félagsins við stofnun þess. Sjávarútvegsráðherra fer með eignarhlut ríkisins í félaginu. Heimilt er að selja öll hlutabréfin í félaginu eða hluta þeirra samkvæmt nánari ákvörðun hluthafa.

4. gr.

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. laga nr. 32/1978, um hlutafélög, með áorðnum breytingum, gilda ekki um tölu stofnenda í hlutafélaginu. Ákvæði 1. mgr. 17. gr. og 2. tölul. 1. mgr. 115. gr. sömu laga gilda ekki um tölu hluthafa. Að öðru leyti skulu ákvæði hlutafélagalaga gilda um félagið.

5. gr.

Hlutabréf í félaginu, útgefin í tengslum við stofnun þess, skulu undanþegin stimpilgjöldum.

6. gr.

Stofnfund nýja hlutafélagsins skal halda fyrir lok aprílmánaðar 1993 og skal félagið taka til starfa 1. ágúst 1993. Á stofnfundinum skal leggja fram drög að stofnsamningi og samþykktum fyrir félagið.

Stjórn hlutafélagsins skal skipuð fimm mönnum.

7. gr.

Fastráðnir starfsmenn Síldarverksmiðja ríkisins skulu hafa rétt til starfa hjá nýja hlutafélaginu við stofnun þess og skal þeim boðin sambærileg staða hjá félaginu og þeir gegndu áður hjá verksmiðjunum. Ákvæði 14. gr. laga nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, á því ekki við um þá starfsmenn.

8. gr.

Sjávarútvegsráðherra annast fyrir hönd ríkisstjórnarinnar undirbúning að stofnun félagsins, þar með talið skipan matsnefndar, sbr. 1. gr.

9. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að yfirtaka skuldir Síldarverksmiðja ríkisins að fjárhæð allt að 500.000 þús. kr.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Lög nr. 1/1938, um Síldarverksmiðjur ríkisins, með síðari breytingum, falla úr gildi 1. ágúst 1993.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um upplýsingamiðlun og aðgang að upplýsingum um umhverfismál.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lögum þessum er ætlað að tryggja almenningi aðgang að upplýsingum um umhverfismál hjá stjórnvöldum og að þau annist miðlun upplýsinga um umhverfismál til almennings.

2. gr.

Lög þessi gilda um aðgang almennings að upplýsingum um umhverfismál hjá ríki, sveitarfélögum og stofnunum þeirra.

Með upplýsingum um umhverfismál er einkum átt við upplýsingar sem varða umhverfi og náttúruauðlindir. Enn fremur er átt við upplýsingar um starfsemi eða ráðstafanir sem hafa, eða líklegt er að hafi, óæskileg áhrif á fyrrgreind atriði.

3. gr.

Einstaklingur eða lögaðili, sem óskar upplýsinga um umhverfismál, skal senda skriflega beiðni til viðkomandi stjórnvalds þar sem greint skal með skýrum hætti hvaða upplýsinga óskað er og annað er máli skiptir.

Stjórnvald, sem í hlut á, skal afgreiða beiðni innan fjögurra vikna frá móttökudegi.

4. gr.

Áður en veittar eru upplýsingar samkvæmt lögum þessum er varða mikilvæga viðskiptahagsmuni einstaklinga og fyrirtækja eða sem varða einkahagi manna skal leita álits viðkomandi fyrirtækis eða einstaklings.

5. gr.

Grundvallarmarkmið laga þessara, sbr. 1. gr., er að tryggja rétt almennings til upplýsinga um umhverfismál en þó er heimilt að synja beiðni um slíkar upplýsingar, að öllu leyti eða hluta, ef rökstudd ástæða er til að ætla að upplýsingagjöfin geti haft skaðleg áhrif á:

a. öryggi ríkisins,
b. alþjóðasamskipti,
c. mál sem eru í rannsókn eða á undirbúningsstigi,
d. mikilvæga viðskiptahagsmuni stjórnvalda, einstaklinga og fyrirtækja, að meðtöldum hugverkarétti,
e. einkahagi manna,
f. umhverfisvernd.

Heimilt er að synja beiðni um upplýsingar sem aflað hefur verið fyrir gildistöku laga þessara.

Skylt er stjórnvaldi að rökstyðja synjun skv. 1. og 2. mgr.

6. gr.

Heimilt er að kæra ákvörðun um synjun á aðgangi að upplýsingum til hlutaðeigandi ráðherra innan sex vikna frá því að viðkomandi var tilkynnt ákvörðunin.

Áður en ráðherra úrskurðar skv. 1. mgr. skal gefa aðilum kost á að koma sjónarmiðum sínum að.

7. gr.

Nú óskar aðili upplýsinga sem ekki eru fyrirliggjandi en talið er rétt að afla og láta í té og er þá stjórnvaldi, sem í hlut á, heimilt að taka sanngjarnt og hóflegt gjald fyrir slíka þjónustu.

Stjórnvald skal gera þeim er upplýsinga óskar grein fyrir því gjaldi sem viðkomandi getur þurft að greiða.

8. gr.

Stjórnvöld, sem starfa á vettvangi umhverfismála, skulu halda uppi kynningarstarfi fyrir almenning um umhverfismál og umhverfisvernd og tryggja að upplýsingar séu aðgengilegar almenningi.

9. gr.

Umhverfisráðherra skal árlega birta opinberlega skýrslu um ástand og þróun umhverfismála á Íslandi.

Enn fremur skulu stjórnvöld, sem starfa á vettvangi umhverfismála, gera grein fyrir lagasetningu, úrskurðum og ákvörðunum á sviði umhverfismála að því leyti sem þær snerta almannahagsmuni.

10. gr.

Heimilt er umhverfisráðherra að setja reglugerð um nánari framkvæmd á lögum þessum.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Eiður Guðnason.

LÖG

um Skálholtsskóla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Skálholtsskóli er kirkjuleg menningar- og menntastofnun, í eigu þjóðkirkju Íslands og starfar á grunni fornrar skólahefðar í Skálholti og norrænnar lýðháskólahefðar.

Kirkjuráð ber stjórnunarlega og fjárhagslega ábyrgð á rekstri skólans fyrir hönd þjóðkirkju Íslands. Gerður skal samningur um þátttöku ríkissjóðs í rekstri hans.

2. gr.

Markmið Skálholtsskóla er að efla tengsl kirkju og þjóðlífs og stuðla að sem víðtækustum áhrifum kristinnar trúar og kristinnar menningar í íslensku þjóðlífi. Skólinn skal leitast við að efla þjóðkirkjuna, m.a. með fræðslu starfsmanna hennar.

3. gr.

Skólinn skal einkum starfa á eftirgreindum sviðum:

a. Guðfræðisviði.
b. Kirkjutónlistarsviði.
c. Fræðslusviði.

Sviðin skulu nánar skilgreind í samþykktum skólans, sbr. 4. gr.

4. gr.

Kirkjuráð skipar skólaráð Skálholtsskóla til fjögurra ára í senn.

Nánari ákvæði um starf og rekstur Skálholtsskóla skulu tilgreind í samþykktum hans sem kirkjuráð setur.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög um Skálholtsskóla, nr. 31 12. maí 1977.

Ákvæði til bráðabirgða.

Lög þessi skulu endurskoðuð innan fjögurra ára með hliðsjón af endurskoðun samkomulags um rekstur Skálholtsskóla, dags. 1. desember 1992.

Gjört í Reykjavík, 31. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Samgönguráðherra skal heimilt að leyfa Slysavarnafélagi Íslands að flytja inn björgunarbát þótt eldri sé en 12 ára, sbr. 2. mgr. 21. gr. laga nr. 51/1987, um eftirlit með skipum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. mars 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

1. apríl 1993 nr. 24

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa Sveinbirni Runólfssyni sf. innflutning á gröfupramma.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Samgönguráðherra skal heimilt að leyfa Sveinbirni Runólfssyni sf. innflutning á gröfupramma, þó eldri sé en 12 ára, skv. 2. mgr. 21. gr. laga nr. 51/1987, um eftirlit með skipum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 1. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

LÖG

um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

I. KAFLI
Tilgangur, gildissvið og yfirstjórn.

1. gr.

Tilgangur laganna er:

a. að stuðla að góðu heilsufari dýra í landinu og koma í veg fyrir að nýir smitsjúkdómar berist til landsins,
b. að fylgjast með og hindra útbreiðslu dýrasjúkdóma og vinna að útrýmingu þeirra,
c. að tryggja að búfjárafurðir, framleiddar í landinu, verði sem heilnæmastar.

2. gr.

Lög þessi taka til allra sjúkdóma í dýrum, jafnt húsdýrum, gæludýrum og villtum dýrum.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra hefur yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til.

Yfirdýralæknir skal vera ráðherra til aðstoðar og ráðuneytis um allt er lýtur að dýrasjúkdómum og framkvæmd laganna.

Héraðsdýralæknar skulu hver í sínu umdæmi hafa eftirlit með og vinna að bættu heilsufari dýra og fylgjast með heilbrigðisástandi þeirra og vera á verði gegn nýjum dýrasjúkdómum er kunna að berast til landsins eða milli sóttvarnarsvæða.

II. KAFLI
Orðskýringar.

4. gr.

Búfé: Hross, nautgripir, sauðfé, geitur, svín, loðdýr, kanínur og alifuglar, auk þess eldisfiskar og önnur dýr sem haldin eru til nytja. Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtakið búfé sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

Dýr: Öll dýr, bæði hryggdýr og hryggleysingjar.

Dýrasjúkdómur: Smitsjúkdómur sem orsakast af völdum örvera eða sníkjudýra, efnaskiptasjúkdómur, erfðasjúkdómur, eitranir og aðrir sjúkdómar sem lög þessi ná til.

Gæludýr: Öll dýr sem haldin eru til afþreyingar.

Smitsjúkdómur: Sjúkdómur eða smit sem beint eða óbeint getur borist frá einu dýri til annars eða milli manna og dýra.

Sóttvarnarsvæði: Landsvæði sem afmarkast af varnarlínum, ám, vötnum, sjó eða örnæfum sem ásamt fyrirskipaðri vörslu og öðrum varúðarráðstöfunum mynda farartálma eða fullkomna hindrun á samgangi dýra.

Varnarlínur: Mörk sóttvarnarsvæða, þar með taldar girðingarlínur sem skiptast í aðalvarnarlínur og aukavarnarlínur.

III. KAFLI
Tilkynningarskylda og sjúkdómsgreining.

5. gr.

Hverjum þeim, sem hefur ástæðu til að ætla að dýr sé haldið smitsjúkdómi sem lög þessi ná yfir, ber án tafar að tilkynna það hverjum þeim dýralækni sem til næst eða lögreglu. Skylt er lögreglu að hafa strax samband við dýralækni. Telji dýralæknir ástæðu til skal hann tafarlaust gera ráðstafanir til að fá sjúkdómsgreiningu sína staðfesta og hindra útbreiðslu sjúkdómsins.

Leiði rannsókn í ljós eða dýralæknir fær grun um að um sé að ræða smitsjúkdóm, sem tilgreindur er í viðauka 1 með lögum þessum eða smitsjúkdóm áður óþekktan hér á landi, skal dýralæknir án tafar tilkynna það yfirdýralækni. Jafnframt ber honum að grípa til varúðarráðstafana gegn útbreiðslu eða til útrýmingar sjúkdóminum, einnig að banna afhendingu dýrsins eða afurða þess og sjá um að einangra dýrið og önnur dýr sem kunna að bera smit, svo og nánasta umhverfi þeirra. Enn fremur skal hann sjá um að hlutir og vörur, sem komist hafa í snertingu við dýrið, verði sótthreinsuð eða þeim eytt og að aflífa dýrið eða gera aðrar þær ráðstafanir sem nauðsynlegar teljast. Eigendum dýra er skylt að veita alla nauðsynlega aðstoð vegna varúðarráðstafana sem framkvæmdar eru á grundvelli þessarar málsgreinar.

Sé hins vegar um að ræða sjúkdóm sem tilgreindur er í viðauka 2 skal dýralæknir hlutast til um að framkvæmdar séu frekari rannsóknir og málið tilkynnt að því marki sem nauðsynlegt er.

6. gr.

Öllum þeim, sem starfa að dýralækningum, er skylt að fylgja fyrirmælum yfirdýralæknis um skráningu dýrasjúkdóma og gera þær ráðstafanir til varnar og upprætingar sjúkdómum sem hann mælir fyrir um eða tilgreindir eru í reglugerðum og auglýsingum þar um.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um varúðarráðstafanir sem nauðsynlegar eru ef upp kemur grunur um smitsjúkdóma sem tilgreindir eru í viðauka 1 eða ef þeirra verður vart og nýja, áður óþekkta sjúkdóma hér á landi, þar með talin ákvæði um sóttvörn og samgang við svæði þar sem sjúkdómur hefur komið upp, einangrun dýra, rannsóknir, aflífun í rannsóknarskyni, sýnatöku og skýrslugerð og eyðingu dýrahræja.

IV. KAFLI
Varnaraðgerðir.

8. gr.

Landbúnaðarráðherra getur samkvæmt lögum þessum og að fengnum tillögum yfirdýralæknis fyrirskipað hverjar þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að útrýma eða hindra útbreiðslu þeirra dýrasjúkdóma sem taldir eru upp í viðaukum 1 og 2 og til að afstýra hættu og tjóni af völdum útbreiðslu þessara sjúkdóma. Ráðstafanir þessar ná yfir:

1. Dýr:
   a. rannsóknir, þar með talda sýnatöku til sjúkdómsgreiningar,
   b. sjúkdómsmeðferð,
   c. ónæmisaðgerðir,
   d. merkingar og einangrun,
   e. eftirlit,
   f. förgun og eyðingu.
2. Dýraafurðir, fóður, húsdýraáburð og annað sem mengað er og kann að bera smit:
   a. rannsóknir á mögulegu smitefni,
   b. gerilsneyðingu, sótthreinsun og dauðhreinsun,
   c. eyðingu.
3. Byggingar, starfssvæði, vélar, verkfæri og farartæki:
   a. hreinsun og sótthreinsun,
   b. eftirlit og einangrun.
4. Eigendur og umráðaaðila dýra, starfsfólk þeirra, fatnað og tæki sem kunna að bera smitefni:
   a. rannsóknir, þar með talda sýnatöku til sjúkdómsgreiningar,
   b. hreinsun, sótthreinsun og eyðingu fatnaðar.

V. KAFLI
Fyrirbyggjandi aðgerðir.

9. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að takmarka eða banna dýrahald á afmörkuðum svæðum þar sem ætla má að heilbrigði dýra sé sérstök hætta búin að mati yfirdýralæknis.

10. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins eftirtaldar vörutegundir:

a. Hey, hálm, alidýraáburð, gróðurmold og rotmassa blandað alidýraáburði, hráar og lítt saltaðar sláturafurðir, unnar og óunnar, ósútuð skinn og húðir, kjötmjöl, beinamjöl, fóðurvörur sem unnar eru úr afurðum eða úrgangi spendýra og fugla, blóð og blóðvatn, ósoðna mjólk og egg.
b. Ull, notaða poka eða aðrar umbúðir, óhreinan fatnað og tuskur, fiður, fjaðrir, dún, stráteppi, strákörfur og óunnið dýrahár, enn fremur notaðan reiðfatnað, reiðtygi og annað sem notað hefur verið við geymslu eða flutninga á dýrum og dýraafurðum.
c. Hvers konar notaðan veiðibúnað til stangaveiði.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að fengnum meðmælum yfirdýralæknis að leyfa í rannsóknarskyni innflutning á vörutegundum sem taldar eru upp í a-lið 1. mgr. Ef hey eða hálmur er notað sem pökkunarefni fyrir aðra vöru sem flutt er inn og ekki er háð sérstöku leyfi má flytja heyið eða hálminn inn án leyfis ef telja má að slíkt pökkunarefni hafi ekki smithættu í för með sér. Innflutningsbann þeirra vörutegunda, sem taldar eru upp í b- og c-liðum 1. mgr., kemur ekki til framkvæmda ef varan sótthreinsast við tilbúning eða hreinsun eða sérstök sótthreinsun er framkvæmd fyrir innflutning og vörunni fylgir vottorð um uppruna, vinnslu og sótthreinsun.

Landbúnaðarráðherra er heimilt að banna með auglýsingu innflutning á öðrum vörum sem hætta telst á að smitefni geti borist með.

11. gr.

Yfirdýralækni er heimilt að takmarka eða banna flutning dýra, vöru eða tækja milli eða innan sóttvarnarsvæða telji hann að það valdi eða sé líklegt til að valda útbreiðslu sjúkdóma meðal dýra.

12. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður, að fengum tillögum dýrasjúkdómanefndar, hvaða varnarlínum skuli haldið við. Á sama hátt getur ráðherra ákveðið að setja upp nýjar varnarlínur þar sem nauðsyn krefur. Girðingarstæði skulu valin þar sem best skilyrði eru frá náttúrunnar hendi og valdi sem minnstum spjöllum og jarðraski. Upprekstrarfélög og einstakar jarðir má svipta aðgangi að landi sínu sé slíkt nauðsynlegt, enda skal þá leitast við að bæta það með tilsvarandi landi í skiptum ef unnt er. Verði ekki samkomulag um landaskipti eða bætur fyrir missi landsnytja skulu bætur metnar af dómkvöddum matsmönnum. Bætur þær, sem ákveðnar eru, greiðast af ríkissjóði og miðast við notagildi landsins.

Landbúnaðarráðherra ákveður með auglýsingu skiptingu varnarlína í aðalvarnarlínur og aukavarnarlínur að fengnum tillögum dýrasjúkdómanefndar.

13. gr.

Hræ dýra, sláturúrgang og sláturafurðir, sem ekki eru nýttar eða eru óhæfar til manneldis, skal meðhöndla, geyma, flytja eða eyða á þann hátt að ekki valdi hættu á útbreiðslu smitefna eða annarra skaðlegra efna. Sama gildir um annan úrgang frá dýrum. Afurðir þessar er enn fremur óheimilt að nota sem dýrafóður nema samkvæmt sérstöku leyfi yfirdýralæknis. Við urðun þeirra skal leita umsagnar viðkomandi heilbrigðiseftirlits.

Þeir sem meðhöndla, geyma eða flytja hræ og sláturúrgang til eyðingar eða dauðhreinsunar eða ætla að nýta það til fóðurgerðar skulu afla sér heimildar yfirdýralæknis áður en starfsemin hefst.

14. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um meðferð, geymslu og notkun matarleifa og dýraafurða sem ætlaðar eru til fóðurs eða fóðurgerðar. Þar skal kveðið á um leyfi til fóðurgerðar, sbr. 13. gr., starfrækslu fóðurstöðva og hvaða skilyrðum þær þurfa að fullnægja, sýnatöku og eftirlit með slíkri starfsemi til að koma í veg fyrir smithættu.

15. gr.

Landbúnaðarráðherra setur reglur um sæðistöku og sæðingar, töku eggja og fósturvísa, meðferð þeirra og innlögn í dýr. Einnig um búnað, tilhögun og rekstur sæðingastöðvar og heilbrigðiskröfur varðandi dýr sem tekið er úr sæði, egg eða fósturvísar til flutnings, svo og heilbrigðiskröfur um sæði, egg og fósturvísa sem ætlaðir eru til sæðinga eða eggjaflutninga. Þá setur landbúnaðarráðherra reglur um heilbrigðiskröfur sem gerðar eru varðandi þau dýr sem notuð eru sem fósturmæður.

VI. KAFLI
Kostnaður og bætur.

16. gr.

Þóknun og ferðakostnaður vegna starfa dýralæknis eða annarra sem takast á hendur verkefni sem leiðir af framkvæmd þessara laga samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis skal greiddur úr ríkissjóði.

17. gr.

Ríkissjóður greiðir kostnað vegna einangrunar búfjár sem ákveðin er til varnar sjúkdómum sem taldir eru upp í viðauka 1 með lögum þessum, svo og efniskostnað vegna nauðsynlegrar hreinsunar og sótthreinsunar, einnig kostnað vegna aflífunar, eyðingar hræja og notkunar tækja sem þarf til fyrrgreindra verka. Ríkissjóður greiðir kostnað vegna einangrunar og gæslu svæða, enda sé einangrunin fyrirskipuð af landbúnaðarráðherra. Eigendum búfjár er skylt að leggja fram endurgjaldslaust alla ófaglega vinnu og aðstoð við hreinsun, sótthreinsun og aflífun dýra.

18. gr.

Kostnaður vegna einangrunar og rannsókna á öðrum sjúkdómum en taldir eru upp í viðauka 1 greiðist af eigendum dýranna að hluta eða öllu leyti samkvæmt ákvörðun landbúnaðarráðherra.

19. gr.

Stofnkostnaður og viðhald aðalvarnarlína greiðist úr ríkissjóði. Ríkissjóður leggur til efni í aukavarnarlínur, en uppsetning, rekstur og viðhald þeirra greiðist af viðkomandi sveitarsjóðum. Rísi ágreiningur um skiptingu kostnaðar við aukavarnarlínur sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi að fenginni umsögn dýrasjúkdómanefndar.

20. gr.

Eigendur búfjár, sem fargað er samkvæmt fyrirmælum landbúnaðarráðherra að tillögum yfirdýralæknis, eiga rétt á bótum úr ríkissjóði.

Bætur ríkissjóðs svara til verðgildis afurða og rekstrartaps sem sannanlega leiðir af eyðingu dýranna. Heimilt er að víkja frá ákvæðum þessarar málsgreinar um bætur þegar fyrirskipaður er niðurskurður á kynbótagripum.

Sé unnt að nýta afurðir dýra að hluta eða í heild skal verðmæti þeirra afurða koma til frádráttar heildarbótagreiðslum. Ekki koma bætur fyrir dýr sem eru óveruleg að verðmæti, nema því aðeins að til þess liggi gildar ástæður.

Bótaskylda ríkissjóðs samkvæmt lögum þessum nær eingöngu til búfjár.

21. gr.

Réttur til bóta samkvæmt lögum þessum glatast að öllu leyti eða að hluta ef eigandi dýra hefur ekki farið eftir ákvæðum þessara laga eða reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim. Sama gildir ef eigandi hefur orðið sér úti um dýr sem hann vissi eða mátti vita með tilliti til aðstæðna að haldið var sjúkdómi sem lög þessi taka til eða valdið því með ásetningi eða vanrækslu að dýr hans smitaðist.

Bætur greiðast ekki ef dýr, sem flutt hafa verið til landsins, hafa sýkst af sjúkdómi áður en sex mánuðir eru liðnir frá innflutningi þeirra.

VII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

22. gr.

Yfirdýralækni, héraðsdýralæknum og fulltrúum þeirra skal hvenær sem er vera heimill aðgangur að húsnæði, búum og fyrirtækjum þar sem dýr, eða afurðir þeirra, eru geymd og skulu þeim veittar allar nauðsynlegar upplýsingar vegna eftirlits og rannsókna sem óskað er eftir á grundvelli laga þessara.

23. gr.

Skylt er að viðhalda varnarlínum svo lengi að fullvíst þyki að búfjársjúkdómar, sem valda stórfelldu tjóni, geti ekki leynst í búfé öðrum megin línunnar þannig að samgangur milli svæðanna auki á sýkingarhættu fyrir búfé að mati dýrasjúkdómanefndar.

Því aðeins er landbúnaðarráðherra heimilt að leggja niður varnarlínur að fram hafi farið ítarlegt heilbrigðiseftirlit á búfé á þeim varnarsvæðum sem að línunni liggja og að fengnum meðmælum dýrasjúkdómanefndar. Gefa skal aðliggjandi sveitarfélögum kost á að eignast girðingarnar endurgjaldslaust, enda taki þau ábyrgð á að girðing valdi ekki slysum eða tjóni.

24. gr.

Yfirdýralækni er heimilt að fyrirskipa á kostnað eigenda sérstakar merkingar á búfé þar sem slíkt er nauðsynlegt. Þá getur hann bannað hvers konar litarmerkingar á búfé á ákveðnum svæðum.

25. gr.

Óheimilt er að flytja sauðfé til lífs yfir varnarlínur nema vegna fjárskipta. Sleppi sauðfé yfir varnarlínur skal því slátrað. Merkja skal líffæri úr fénu og senda án tafar til rannsóknar. Eigandi skal fá bætur samkvæmt ákvörðun yfirdýralæknis fyrir sauðfé sem slátrað er enda hafi líffæri verið send til rannsóknar. Nautgripi og geitur má því aðeins flytja yfir varnarlínur til lífs að fram fari sérstök rannsókn á heilbrigði þeirra. Yfirdýralæknir getur leyft flutning á tilrauna- og kynbótagripum yfir varnarlínur.

26. gr.

Hlíti eigandi eða umráðaaðili dýra ekki ákvörðun landbúnaðarráðherra samkvæmt lögum þessum er viðkomandi lögreglustjóra skylt að hlutast til um framkvæmd á fyrirmælum ráðherra. Óheimilt er að farga dýrum eða taka þau frá aðila eða neyta annarra þeirra úrræða sem lög þessi kveða á um og valdið geta eiganda þeirra umtalsverðum kostnaði nema yfirdýralæknir hafi samþykkt slíkar aðgerðir. Gefa skal eiganda og umráðaaðila kost á að tjá sig um slíkar aðgerðir áður en til þeirra er gripið.

27. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar þriggja manna dýrasjúkdómanefnd til fjögurra ára í senn. Búnaðarfélag Íslands og Stéttarsamband bænda tilnefna sinn manninn hvor, en yfirdýralæknir skal vera formaður nefndarinnar. Dýrasjúkdómanefnd skal vera ráðgefandi um aðgerðir til útrýmingar dýrasjúkdómum og hvers konar sóttvarnir sem hefta útbreiðslu þeirra. Þá skal hún hlutast til um stofnun svæðisnefnda og hafa eftirlit með starfrækslu varnarlína og viðhaldi þeirra.

28. gr.

Komi upp alvarlegur smitsjúkdómur í dýrum á afmörkuðum svæðum er landbúnaðarráðherra heimilt, að fenginni tillögu dýrasjúkdómanefndar, að skipa þriggja manna svæðisnefnd er verði yfirdýralækni til aðstoðar við framkvæmd hvers konar varnaraðgerða og við útrýmingu sjúkdómsins. Svæðisnefnd hefur ásamt dýrasjúkdómanefnd forgöngu um framkvæmd niðurskurðar, endurnýjun bústofns, hreinsun búfjár af svæðinu og nauðsynlega sótthreinsun.

Fjáreigendum, sem hafa heilbrigt sauðfé, ber skylda til að selja öll gimbrarlömb er þeir hafa til förgunar og hrútlömb eftir þörfum til þeirra fjáreigenda sem hafa fjárskipti skv. 1. mgr.

29. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

VIII. KAFLI
Refsiákvæði og gildistaka.

30. gr.

Brot gegn lögum þessum, reglugerðum og fyrirmælum gefnum samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi eða fangelsi ef sakir eru miklar.

Með mál vegna brota skal farið að hætti opinberra mála.

31. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Við gildistöku þeirra falla brott eftirtalin lög og lagaákvæði:

a. Lög nr. 3 14. febrúar 1902, um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða.
b. Lög nr. 25 20. júní 1923, um berklaveiki í nautpeningi.

c. Lög nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, og 24. gr. laga nr. 75/1982 og 1. gr. laga nr. 16/1952, um breyting á þeim lögum.
d. Lög nr. 23 10. mars 1956, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, og lög nr. 12/1967 og 25. gr. laga nr. 75/1982, um breyting á þeim lögum.
e. Lög nr. 22 10. maí 1977, um sauðfjárbaðanir.

Ákvæði til bráðabirgða.

Reglugerðir, auglýsingar og önnur fyrirmæli sett samkvæmt lögum nr. 11/1928, með síðari breytingum, lögum nr. 23/1956, með síðari breytingum, og lögum nr. 22/1977, um sauðfjárbaðanir, skulu halda gildi sínu að svo miklu leyti sem þau stangast ekki á við lög þessi þar til nýjar reglugerðir, auglýsingar eða önnur fyrirmæli hafa öðlast gildi.

Viðauki 1.

TILKYNNINGARSKYLDIR SJÚKDÓMAR

Miltisbrandur	— Anthrax
Gin- og klaufaveiki	— Foot and Mouth Disease
Smitandi fósturlát	— Brucellosis
Hundaæði	— Rabies
Sníf	— Glanders
Blátunga	— Bluetongue
Dúrín	— Dourine
Riða/smit. heilahrörnun	— Scrapie/Bovine spongif. encephalop. (BSE)
Smit. kverka- og barkabólga	— Infectious laryngotracheitis (ILT)
Newcastle-veiki	— Newcastle disease
Kjúklingasótt	— Pullorum disease (Salmonella pullorum)
Hænsnatyfus	— Fowl typhoid (Salmonella gallinarum)
Munnblöðrubólga	— Vesicular stomatitis
Aujezsky's-veiki	— Aujezsky's disease (Pseudorabies)
Smitandi maga- og garnabólga	— Transmiss. gastroenteritis (Swine) (TGE)
Fjárbólusótt	— Sheep pox
Fjárkláði	— Scabies, Sheep scab (Psoroptic mange)
Hrossakláði	— Mange in horses (Sarcoptes mange)
Svínapest	— Hog cholera, Classical swine fever
Afríkönsk svínapest	— African swine fever
Blöðruþot í svínum	— Vesicular Exanthema of Swine (VES)
Sæljóna- og svínafár	— Swine vesicular disease (SVD)
Mæði (þurramæði)	— Maedi
Lömunarveiki í svínum	— Porcine Enteroviral Encephalomyelitis, Teschen disease (Talfan disease)
Fuglakólera	— Fowl cholera (Pasteurella multocida)
Hringskyrfi	— Ringworm (Herpes tonsurans)
Kverkeitlabólga	— Strangles
Illkynjuð brjósthimnubólga	— Contagious bovine pleuropneumonia
Nautapest	— Rinderpest
Hænsnapest	— Fowl plague (Influenza)
Afríkönsk hrossapest	— Afrikansk hestepest
Húðþrimlaveiki	— Lumpy skin disease
Rift Valley veiki	— Rift Valley fever

Endurprentað blað.

Berklar	— Tuberculosis (M.bov., M.tub.)
Fósturlát í ám	— Endemic abortion of ewes (EAE)
Gulusótt í kúm	— Redwater in calves
Smitandi legbólga í hrossum	— Contagious equine metritis (CEM)
Smitandi blóðleysi í hrossum	— Equine inf. anemia (EIA)
Smitandi kverka- og barkabólga í nautgripum	— IBR/IPV
Smitandi slímhúðarpest í nautgripum	— Mucosal disease/Bovine viral diarrhea (MD/BVD)
Smitandi hvítblæði í nautgripum	— Enzootic bovine leucosis
Bítlaveiki í sauðfé	— Hairy shaker disease, Border disease
Bláeyra	— Porcine respiratory and reproductive syndrome
Fuglaberklar	— Avian tuberculosis
Veiruskita í mink	— Viral enteritis (mink)
Hérasótt	— Tularemia, Rabbit fever
IPN-veiki	— Infectious pancreatic necrosis
IHN-veiki	— Infectious haematopoietic necrosis
VHS-veiki	— Viral haemorrh. septicaemia

Viðauki 2.

SKRÁNINGARSKYLDIR SJÚKDÓMAR

DÝR ALMENNT:	
Chlamydia-sýkingar	— Chlamydiosis (Psittacosis, Ornithosis)
Bólusótt	— Pox disease
Gulusótt	— Leptospirosis (m.a. Weils-gula)
Clostridia-sýkingar	— Clostridiosis
Pestbjúgur	— Blackleg (Miltbr.emfysem)
Salmonellasýking	— Salmonellosis
Hvanneyrarveiki	— Listeriosis
Tríkínusýki	— Trikinosis
Sullaveiki (ígulbandormur)	— Hydatidosis (Echinococcus granulosus)
HROSS:	
Hestainflúensa	— Equine influenza
Smitandi háls- og lungnakvef	— Rhinopneumonitis/virusabort
NAUTGRIPIR:	
Illkynjuð slímhúðarbólga	— Malignant catarrhal fever
Veiruskita	— Viral Diarrhea
SAUÐFÉ:	
Lungnapest, lungnadrep	— Pasteurellosis
Garnaveiki	— Johne's disease, Paratuberculosis
Kýlapest	— Actinobacillosis
Tannlos	— Broken mouth
Smitandi fósturlát	— Vibriosis (Camphylobacter foetus)
Fótakláði	— Foot mange, leg mange
Fótrot	— Foot rot
Smitandi munnangur	— Orf, Contagious Echtyma (CE)
Færilús	— Sheep tick (Melophagus ovinus)

SVÍN:	
Svínainflúensa	— Swine influenza, Hog flu
Garnadrep	— Necrotic enteritis (Clostr. perfr. type C)
Svínakregða	— Mycoplasma Pneumonia, Endemic pneum. (EP)
Illvíg brjósth./lungnabólga	— Pleuropneumonia (Haemophilus pleuropn.)
Snúðtrýni	— Atrophic rhinitis swine
Rauðsýki	— Erysipelas
Svínakláði	— Sarcoptes mange
Júgurbólga/legbólga	— Metritis-mastitis-syndrome, Agalactia (MMA)
Svínadysentería	— Swine dysentery (T. hyodys.)
ALIFUGLAR:	
Fuglakólera	— Fowl cholera (Pasteurella multocida)
Smitandi berkjubólga	— Infectious bronchitis (IB)
Hænsnalömun (Mareks-veiki)	— Marek's disease
Hvítblæði (Leukosis)	— Leucosis
Gumboro-veiki	— Gumboro disease
HUNDAR, KETTIR, LOÐDÝR:	
Maurakláði	— Scabies
Hundafár	— Canine distemper, Hardpad disease
Smitandi lifrarbólga	— HCC
Refavanki (Nósematósa)	— Nosematosis
Plasmacytósa	— Plasmacytosis
ALIFISKAR:	
Kýlaveiki	— Furunculosis (A. salmonicida)
Sárasýking	— Ulcer disease (H. piscium)
Rauðmunnaveiki	— Yersiniosis (Y. ruck)
Nýrnaveiki	— Bacterial kidney disease (R. salm)
Vibríu-veiki	— Vibriosis (V. ang)
Hvirfilveiki	— Myxobolus cerebralis
Roðflyðrusýki	— Gyrodactylus salaris

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

LÖG

um breyting á lögum nr. 37 27. maí 1992, um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávarafla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 2. mgr. 13. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Úrskurðir kveðnir upp á grundvelli laga nr. 32 19. maí 1976, um upptöku ólöglegs sjávarafla, með áorðnum breytingum, skulu vera aðfararhæfir skv. 3. mgr. 10. gr. laga þessara.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingu á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum.

Forseti Íslands hefur hinn 7. apríl 1993 samkvæmt tillögu forsætisráðherra staðfest eftirfarandi reglugerð um breytingu á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum:

1. gr.

Í A-lið 4. gr. falli brott 4. tölul. 5. tölul. sama stafliðs breytist í samræmi við það í tölulið 4.

2. gr.

Í 9. gr. falli brott 7. tölul. Töluliðir 8 til og með 21 breytist í samræmi við það í töluliði 7 til og með 20.

3. gr.

Eftirtaldar breytingar verði á 10. gr:

a. Í 2. tölul. falli brott orðin „Náttúrufræðistofnun Íslands".
b. 11. tölul. orðist svo: Minjar.
c. 12. tölul. falli brott. 13. tölul. breytist í samræmi við það í tölulið 12.

4. gr.

Í 11. gr. falli brott 8. og 10. tölul. Töluliður 9 breytist í samræmi við það í tölulið 8 og töluliður 11 í tölulið 9.

5. gr.

Á eftir 1. málsl. í 1. mgr. 1. tölul. 13. gr. komi nýr málsliður er hljóði svo: Ennfremur þjóðgarða, aðra en Þingvallaþjóðgarð.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 8. gr. laga um Stjórnarráð Íslands, nr. 73/1969, öðlast þegar gildi.

Forsætisráðuneytið, 7. apríl 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

Stjórnartíðindi A 8, nr. 18–27. Útgáfudagur 7. apríl 1993.

Endurprentað blað.

STJÓRNARTÍÐINDI A 9 - 1993

13. apríl 1993 117 Nr. 28

LÖG

um stofnun hlutafélags um Sementsverksmiðju ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags er heiti: Sementsverksmiðjan hf. Í því skyni er ríkisstjórninni heimilt:

a. að leggja Sementsverksmiðju ríkisins, þ.e. sjálfa verksmiðjuna ásamt öllu fylgifé hennar til hins nýja hlutafélags,
b. að láta fara fram mat á eignum Sementsverksmiðju ríkisins til viðmiðunar við ákvörðun um upphæð hlutafjár hins nýja hlutafélags. Í þessu skyni skal bæjarfógetinn á Akranesi skipa þriggja manna matsnefnd og skal a.m.k. einn nefndarmanna vera löggiltur endurskoðandi. Öll hlutabréf í hlutafélaginu eru eign ríkissjóðs.

2. gr.

Hlutverk félagsins skal vera að framleiða og selja sement fyrir innlendan og erlendan markað.

Félagið annast rannsóknir, þróunarverkefni og efnavinnslu samkvæmt nánari ákvæðum er sett verða í samþykktum félagsins.

Félaginu er heimilt að gerast eignaraðili í öðrum hlutafélögum eða sameignarfélögum.

3. gr.

Heimili og varnarþing félagsins skal vera á Akranesi, en heimilt er að starfrækja útibú á öðrum stöðum.

4. gr.

Fastráðnir starfsmenn Sementsverksmiðju ríkisins skulu hafa rétt til að starfa hjá hinu nýja hlutafélagi og skal þeim boðið sambærilegt starf hjá félaginu og þeir gegndu áður hjá Sementsverksmiðju ríkisins. Ákvæði 14. gr. laga nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, á því ekki við um þá starfsmenn.

A 9
Steindórsprent Gutenberg hf.

5. gr.

Fulltrúar í stjórn hlutafélagsins skulu skipaðir eða kjörnir á aðalfundi til eins árs í senn, svo og varamenn þeirra.

6. gr.

Við Sementsverksmiðjuna starfi samstarfsnefnd skipuð þremur fulltrúum frá hvorum, stjórn verksmiðjunnar og starfsliði hennar, ásamt jafnmörgum varamönnum. Hlutverk samstarfsnefndar er að efla samvinnu fyrirtækisins og starfsliðs þess, vera báðum til ráðuneytis og gera tillögur um bættan aðbúnað, heilbrigði og öryggi starfsliðs og hagkvæmni í rekstri fyrirtækisins.

7. gr.

Fulltrúar hlutafélagsins skulu árlega halda tvo samráðsfundi með fulltrúum Akraneskaupstaðar til að ræða sameiginleg hagsmunamál.

8. gr.

Ríkissjóður getur ekki boðið hlutabréf í Sementsverksmiðjunni til sölu nema hafa til þess samþykki Alþingis.

9. gr.

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. laga um hlutafélög, nr. 32/1978, gildir ekki um tölu stofnenda í hlutafélaginu, né heldur ákvæði 1. mgr. 17. gr. sömu laga um tölu hluthafa. Að öðru leyti gilda ákvæði hlutafélagalaga um hið nýja félag og greiðir það opinber gjöld með sama hætti og almennt gildir um hlutafélög hér á landi.

Iðnaðarráðherra skal skipa undirbúningsnefnd til að annast nauðsynlega samningsgerð fyrir hönd væntanlegs hlutafélags og leggja fram drög að stofnsamningi og samþykktum fyrir félagið á stofnfundi sem skal haldinn ekki síðar en 1. júlí 1993.

10. gr.

Iðnaðarráðherra fer með eignarhlut ríkisins í félaginu.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Hlutafélag skv. 1. gr. yfirtekur Sementsverksmiðju ríkisins 1. janúar 1994 og falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 35/1948, um sementsverksmiðju.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Almenn ákvæði og gjaldskylda.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af ökutækjum sem skráningarskyld eru samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, o.fl., svo sem nánar greinir í lögum þessum, sbr. 87. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, og eldsneyti, sbr. 27. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, eftir því sem segir í lögum þessum.

Gjaldskylda.

2. gr.

Gjaldskyldan nær til allra vara, sbr. 1. gr., nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar, unnið er að eða settar eru saman hér á landi. Vara, sem seld er úr landi, er þó ekki gjaldskyld.

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum skal fylgt flokkunarreglum tollalaga, nr. 55/1987, og gilda ákvæði þeirra um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um flokkun vara jafnframt um vörugjald.

II. KAFLI
Vörugjald af ökutækjum o.fl.

Gjaldflokkar ökutækja.

3. gr.

Á fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í 4. gr., skal lagt vörugjald í eftirfarandi fjórum gjaldflokkum miðað við sprengirými aflvélar mælt í rúmsentimetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–1400	30
II	1401–2000	45
III	2001–2500	60
IV	yfir 2500	75

4. gr.

Vörugjald af eftirtöldum vörum skal vera sem hér segir:

1. 10% vörugjald: Dráttarvélar.
2. 15% vörugjald:
   a. Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga, íbúðar eða ferðalaga, sem ekki eru vélknúnir, og yfirbyggingar á þá.
   b. Kranabifreiðar og borkranabifreiðar.
   c. Grindur með hreyfli fyrir vélknúin ökutæki.
   d. Yfirbyggingar, þar með talin ökumannshús fyrir vélknúin ökutæki.
   e. Hópferðabifreiðar fyrir 18 farþega eða fleiri að meðtöldum ökumanni.

3. 30% vörugjald:
   a. Dráttarbifreiðar, þ.e. bifreiðar sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki.
   b. Hópferðabifreiðar, þ.e. ökutæki sem aðallega eru ætluð til fólksflutninga og skráð eru fyrir 10–17 farþega að meðtöldum ökumanni.
   c. Ökutæki sem aðallega eru ætluð til vöruflutninga.
   d. Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar o.fl. sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein.
   e. Ökutæki sem knúin eru rafhreyfli.
4. 70% vörugjald:
   a. Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél.
   b. Beltabifhjól (vélsleðar).
   c. Fjórhjól.
   d. Önnur vélknúin ökutæki sem ekki eru sérstaklega talin upp í þessum kafla.

Ráðherra er heimilt að samræma vörugjöld af vörum samkvæmt þessum kafla til lækkunar eða hækkunar ef sams konar eða svipaðar vörur kaflans bera ekki sama vörugjald.

5. gr.

Ökutæki í eigu erlendra sendiráða, sendiræðisskrifstofa og sendiræðismanna eru undanþegin gjaldskyldu samkvæmt kafla þessum sé slíkt skylt samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Sama gildir um alþjóðasamtök og -stofnanir sem hér eru.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að lækka eða fella niður gjald samkvæmt þessum kafla og setja um það skilyrði. Heimildin nær til þeirra ökutækja sem hér greinir.

1. Dráttarbifreiðar að heildarþyngd 4 tonn eða meira sem gerðar eru til nota utan þjóðvega.
2. Ökutæki á beltum, sérstaklega ætluð til flutninga í snjó, eftir nánari skilgreiningu fjármálaráðuneytisins.
3. Slökkvibifreiðar, snjóplógar.
4. Sjúkrabifreiðar.
5. Ökutæki sem knúin eru rafhreyfli og flutt eru inn eða smíðuð í tilraunaskyni.
6. Sjálfhlaðandi eða sjálflosandi tengivagnar og festivagnar til landbúnaðarnota.
7. Bifreiðar, sérstaklega búnar til flutnings á fötluðum, sem búnar eru hjólastólalyftu og samþykktar af Tryggingastofnun ríkisins.
8. Bifreiðar sem sérstaklega eru útbúnar og notaðar til líkflutninga.
9. Dráttarvélar til nota á lögbýlum.
10. Leigubifreiðar. Ekki er þó heimilt að lækka gjald af bifreiðum þessum niður fyrir 30%.

Ráðherra er heimilt að setja skilyrði fyrir lækkun eða niðurfellingu gjalda skv. 2. mgr.

Innflutt ökutæki.

6. gr.

Þegar ökutæki er innflutt skal innflytjandi þess afhenda viðkomandi tollyfirvaldi með aðflutningsskýrslu staðfestingu um forskráningu ökutækis þar sem m.a. skal gerð grein fyrir stærð aflvélar þess.

Þegar ekki er unnt að leggja fram gögn um forskráningu við tollafgreiðslu er heimilt að leggja fram önnur þau gögn um vélarstærð ökutækis er tollyfirvöld meta fullnægjandi.

7. gr.

Ákvæði 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987, skulu gilda eftir því sem við getur átt um gjald af vörum samkvæmt þessum kafla laganna.

Innlend framleiðsla og aðvinnsla.

8. gr.

Sá aðili, er framleiðir eða vinnur að breytingum á ökutæki áður en það er skráð samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, skal skila gjaldi af ökutækinu í samræmi við verðmæti þess við skráningu og samkvæmt þeim gjaldflokki sem það þá fellur undir samkvæmt lögum þessum.

Heimilt er að draga frá greiðslu skv. 1. mgr. það vörugjald sem þegar hefur verið greitt af ökutækinu eða efnivörum til þess.

9. gr.

Sé ökutæki, sem skráð hefur verið samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, breytt þannig að það flokkist í hærri gjaldflokk en við upphaflega skráningu skal skráður eigandi þess greiða viðbótarvörugjald eigi breytingin sér stað innan fimm ára frá upphaflegum skráningardegi.

Viðbótargjald skv. 1. mgr. skal ákveðið með eftirfarandi hætti:

a. Á framreiknaðan og afskrifaðan upphaflegan gjaldstofn skal reikna viðbótarvörugjald sem nemur mismun á nýjum gjaldflokki skv. 1. mgr. og þeim gjaldflokki er upphaflega var greitt samkvæmt.
b. Af verðmætaaukningu vegna aðvinnslu eða breytinga á ökutækinu skal greiða vörugjald samkvæmt nýjum gjaldflokki, sbr. 1. mgr.
c. Frá álögðu vörugjaldi skv. a- og b-liðum er heimilt að draga vörugjald sem greitt hefur verið vegna aðfanga til aðvinnslunnar eða breytingarinnar.

Ýmis ákvæði.

10. gr.

Tollstjóri getur krafist þess að gjaldskyldir aðilar leggi fram upplýsingar frá framleiðanda ökutækis um sprengirými aflvélar þess eða samsvarandi upplýsingar innlends aðila sem annast hefur aðvinnslu eða breytingar á ökutækinu.

11. gr.

Óheimilt er að skrásetja gjaldskylt ökutæki fyrr en gjald samkvæmt lögum þessum hefur verið greitt.

Þeir aðilar, sem skrá og skoða ökutæki, skulu ganga úr skugga um það við skráningu ökutækis að gjald skv. II. kafla hafi verið greitt af viðkomandi ökutæki. Komi í ljós að gjald sé vangreitt skal synjað um skráningu og/eða skoðun og viðkomandi tollstjóra þegar tilkynnt um það.

12. gr.

Ákveða má í reglugerð að ökutæki, sem falla undir lög þessi og ekki eru ætluð til einkanota eða undanþegin eru gjaldi samkvæmt lögum þessum, verði auðkennd sérstaklega.

13. gr.

Ráðherra getur með reglugerð heimilað endurgreiðslu vörugjalds af ökutækjum sem seld eða leigð eru úr landi. Fjárhæð endurgreiðslu skal miða við fyrningargrunn og fyrningarhlutföll samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð.

III. KAFLI
Vörugjöld af eldsneyti.

Almennt vörugjald af eldsneyti.

14. gr.

Af bensíni skal greiða 90% vörugjald.

Sérstakt vörugjald af eldsneyti.

15. gr.

Auk vörugjalds skv. 14. gr. skal greiða sérstakt vörugjald — bensíngjald — af bensíni. Af blýlausu bensíni skal greiða gjald sem nemur 21,78 kr. af hverjum lítra. Af öðru bensíni skal greiða gjald sem nemur 23,82 kr. af hverjum lítra.

Tekjum af bensíngjaldi skal einungis varið til vegagerðar samkvæmt vegáætlun.

16. gr.

Bensíngjald skv. 15. gr. er grunngjald. Ráðherra er heimilt að hækka bensíngjald allt að því að það hækki í réttu hlutfalli við þá hækkun sem kann að verða á vísitölu byggingarkostnaðar, sbr. lög nr. 42/1987. Grunntaxti bensíngjalds er miðaður við vísitölu 1. febrúar 1990, þ.e. 164,9 stig.

Heimilt er ráðherra að láta hækkun, er hann kann að ákveða á bensíngjaldi skv. 1. mgr. þessarar greinar, ná til bensínbirgða sem til eru í landinu þegar hækkunin tekur gildi. Getur ráðherra ákveðið að þeir sem hafa bensín til umráða, er hækkun tekur gildi, séu skyldir til að tilkynna það innheimtumanni ríkissjóðs og aðstoða hann við könnun birgða sé þess óskað.

17. gr.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að fella niður eða að ákveða endurgreiðslu á gjöldum skv. 14. gr. og 15. gr. af bensíni ef sönnur eru færðar á að það hafi verið notað eða verði notað á flugvélar.

IV. KAFLI
Gjaldskyldir aðilar, gjaldstofn og gjalddagar.

18. gr.

Gjaldskyldir samkvæmt lögum þessum eru:

1. Allir þeir sem flytja til landsins vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum hvort sem er til endursölu eða eigin nota.
2. Allir þeir sem framleiða hér á landi vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum, vinna að þeim eða setja þær saman hvort sem er til endursölu eða eigin nota.

Þeir sem gjaldskyldir eru skv. 2. tölul. 1. mgr. skulu ótilkvaddir skila vörugjaldsskýrslu vegna ökutækis o.fl. til innheimtumanns ríkissjóðs í því umdæmi þar sem þeir eru heimilisfastir og greiða gjald það sem þeim ber að standa skil á.

Gjaldstofn.

19. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af innfluttum vörum er tollverð þeirra eins og það er ákveðið skv. 8.–12. gr. tollalaga, nr. 55/1987, að viðbættum gjöldum eins og þau eru ákveðin samkvæmt þeim lögum.

20. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af gjaldskyldum vörum, sem framleiddar eru, unnið er að eða settar eru saman hér á landi, er verksmiðjuverð þeirra, þ.e. söluverð framleiðanda þeirra án vörugjalds til óháðs aðila, sbr. 8. gr. tollalaga. Sé erfiðleikum bundið að ákvarða framleiðsluverð skal tollstjóri meta það. Skal við matið höfð hliðsjón af tollverði hliðstæðrar innfluttrar vöru eða framleiðsluverði hliðstæðrar vöru sem framleidd er hérlendis.

21. gr.

Gjaldstofn ökutækis, sem breytt hefur verið eða unnið hefur verið að, sbr. 8. og 9. gr., skal vera verðmæti ökutækis eftir breytingu eða aðvinnslu.

Sé erfiðleikum bundið að finna verðmæti ökutækis skv. 1. mgr. skal tollstjóri áætla það, sbr. 20. gr.

Gjalddagar.

22. gr.

Vörugjald af innfluttum gjaldskyldum vörum skal innheimt við tollafgreiðslu. Vörugjald af innlendum framleiðsluvörum eða vörum, sem hlotið hafa aðvinnslu hér á landi, reiknast við sölu eða afhendingu gjaldskyldrar vöru frá framleiðanda eða heildsala og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 22. gr. skal vörugjald af innfluttum skráningarskyldum ökutækjum greitt áður en skráning þeirra fer fram, en þó ekki síðar en sex mánuðum eftir tollafgreiðslu.

24. gr.

Heimilt er að ákveða með reglugerð að innflytjendur fái gjaldfrest á greiðslu vörugjalds af eldsneyti er miðast við sölu birgða.

V. KAFLI
Álagning, innheimta, eftirlit o.fl.

25. gr.

Gjöld, sem lögð eru á samkvæmt lögum þessum, mynda gjaldstofn til virðisaukaskatts.

Tollstjórar annast álagningu og innheimtu vörugjalds samkvæmt lögum þessum og hafa með höndum eftirlit.

26. gr.

Heimilt er að stöðva ökutæki og færa það til skoðunar ef ástæða er til að ætla að brot hafi verið framið samkvæmt lögum þessum. Reynist vera um brot að ræða er heimilt að taka skráningarmerki af ökutækinu til varðveislu.

27. gr.

Að því leyti sem eigi er kveðið á um gjaldskyldu, álagningu, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, samræmingu gjalda, eftirlit, innheimtu, vörslusviptingu, veð, uppboð, sektir, viðurlög, refsingar og aðrar framkvæmdir varðandi gjald skv. 1. gr. skulu gilda ákvæði tollalaga, nr. 55/1987, og laga nr. 97/1987, um vörugjald, eftir því sem við getur átt, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Breyting á skráningarskyldu frá því sem nú er ákveðið samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, hefur ekki áhrif á gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum.

28. gr.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli varðandi framkvæmd laga þessara.

VI. KAFLI
Gildistaka, brottfallin lagaákvæði o.fl.

29. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993.

30. gr.

Við gildistöku laga þessara falla niður lög nr. 4/1960, um efnahagsmál, og eftirtalin ákvæði laga nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, breytast sem hér segir:

1. 1. gr., 1. málsl. 1. mgr. 2. gr. og 3. gr. laganna falla brott.
2. Orðin „að frátöldum tekjum skv. 2. mgr. 1. gr. sem renna í ríkissjóð“ í 2. málsl. 2. gr. laganna falla brott.

3. Í stað orðanna „Bensíngjald samkvæmt 1. gr., þungaskattur“ í 1. málsl. 1. mgr. 6. gr. kemur orðið: Þungaskattur.
4. Orðið „bensíngjalds“ í 3. málsl. 1. mgr. 6. gr. fellur brott.
5. Orðin „bensíngjalds og sérstaks bensíngjalds“ í 3. málsl. 1. mgr. 6. gr. laganna falla brott.
6. 2. og 3. mgr. 6. gr. falla brott.
7. Orðin „bensíngjalds og“ í 1. málsl. 8. gr. falla brott.
8. 2. málsl. 8. gr. fellur brott.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ákvæði laga þessara skulu gilda um allar vörur er ekki hafa verið teknar til tollafgreiðslu við gildistöku þeirra.

II.

Af vörum, er falla undir eftirfarandi vöruliði skv. viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, skulu tollar falla niður frá og með gildistöku laga þessara: 8701, 8702, 8703, 8704, 8705, 8706, 8707, 8710 og 8711.

Af vörum, er falla undir eftirfarandi tollskrárnúmer samkvæmt viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, tollskrá, skulu falla niður tollar við gildistöku laga þessara: 2710.0012, 2710.0019, 8716.1000, 8716.3100, 8716.3900, 8716.4000 og 8716.9002.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðrik Sophusson.

Nr. 30 13. apríl 1993

LÖG

um neytendalán.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Gildissvið og hugtök laganna.

1. gr.

Lög þessi taka til lánssamninga sem lánveitandi gerir í atvinnuskyni við neytendur.

2. gr.

Eftirtaldir lánssamningar eru undanþegnir lögum þessum:

a. Lánssamningar sem gilda skemmri tíma en þrjá mánuði.
b. Lánssamningar sem fela í sér endurgreiðslur án vaxta og kostnaðar.
c. Leigusamningar, nema eignarleigusamningar, sbr. lög nr. 19/1989.
d. Lánssamningar að lægri fjárhæð en 15.000 kr. eða hærri fjárhæð en 1.500.000 kr.
e. Lánssamningar sem tryggðir eru með veði í fasteign.
f. Lánssamningar í formi yfirdráttarheimildar af tékkareikningi.
g. Lánssamningar sem eru gerðir í því skyni að kaupa eða viðhalda fasteignum eða til þess að reisa, endurnýja eða endurbæta byggingu.

3. gr.

Þrátt fyrir undanþágu skv. f-lið 2. gr. og ef um er að ræða samkomulag milli lánastofnunar eða fjármálastofnunar og neytanda um lánveitingu í formi heimildar til fyrirframúttektar af tékkareikningi, þó ekki greiðslukortareikningi, skulu neytanda veittar eftirtaldar upplýsingar áður en gengið er frá samningnum:

a. Hvaða takmörk eru á lánsupphæðinni sé um slíkt að ræða.
b. Hverjir ársvextir eru og hvaða gjöld falla á lánið frá þeim tíma er gengið er frá samningnum, svo og við hvaða skilyrði megi breyta þeim.
c. Með hvaða hætti samningi skuli sagt upp.
d. Neytanda skal tilkynnt um allar breytingar á ársvöxtum eða viðeigandi gjöldum sem verða á samningstímanum. Slíkt má gera með því að vekja sérstaka athygli á breytingunni í reikningsyfirliti eða með áberandi auglýsingum í fjölmiðlum.

4. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

a. Neytandi er einstaklingur sem í viðskiptum, sem lög þessi ná til, tekur lán eða kaupir vöru eða þjónustu gegn endurgjaldi, enda séu viðskiptin ekki gerð í atvinnuskyni.
b. Lánveitandi er einstaklingur, lögaðili eða hópur slíkra aðila sem veitir lán.
c. Lánssamningur er samningur þar sem lánveitandi veitir eða lofar að veita neytanda lán í formi greiðslufrests eða svipaðrar fjárhagslegrar fyrirgreiðslu og neytandi lofar að greiða samkvæmt ákvæðum samningsins.
d. Heildarlántökukostnaður neytanda er allur kostnaður sem hlýst af töku lánsins og neytanda ber að greiða, þar með taldar vaxtagreiðslur.
e. Árleg hlutfallstala kostnaðar er heildarlántökukostnaður sem hlýst af gerð lánssamnings, lýst sem árlegri prósentu af upphæð láns þess sem veitt er og reiknuð út í samræmi við 10.–12. gr.
f. Eignarréttarfyrirvari er þegar við kaup á vöru er samið um að lánveitandi geti tekið vöruna til sín ef neytandi stendur ekki við skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum.

II. KAFLI
Upplýsingaskylda lánveitenda.

5. gr.

Lánssamningur skal gerður skriflega og fela í sér upplýsingar þær sem tilgreindar eru í 6. og 8. gr. Neytandi skal fá í hendur eintak af lánssamningnum.

6. gr.

Við gerð lánssamnings skal lánveitandi gefa neytanda upplýsingar um:

1. Höfuðstól, þ.e. lánsfjárhæð án nokkurs kostnaðar.
2. Fjárhæð útborgunar, þ.e. höfuðstól að frádregnum lánskostnaði.
3. Árlega nafnvexti.
4. Lántökukostnað í krónum, reiknaðan út skv. 7. gr.
5. Árlega hlutfallstölu kostnaðar, þ.e. heildarlántökukostnað, lýst sem árlegri prósentu af upphæð höfuðstólsins og reiknaðri út skv. 10.–12. gr.
6. Heildarupphæð þá sem greiða skal, þ.e. samtölu höfuðstóls, vaxta og lánskostnaðar.
7. Fjölda einstakra greiðslna, fjárhæð þeirra og gjalddaga.
8. Gildistíma lánssamnings og skilyrði uppsagnar hans.

Ef breyta má lánskostnaði, afborgunum eða öðrum atriðum lánskjara á samningstímanum skal lánveitandi greina neytanda frá því við hvaða aðstæður breytingarnar geta orðið. Ef ekki er unnt að reikna út árlega hlutfallstölu kostnaðar skal lánveitandi þess í stað skýra neytanda frá því hverjir árlegir nafnvextir eru, hvaða gjöld falla á lánið og við hvaða aðstæður breytingar geti orðið.

Útreikningur á lántökukostnaði.

7. gr.

Heildarlántökukostnaður felur í sér allan kostnað af láninu, þar með talda vexti og önnur gjöld sem neytandi skal greiða af því, með þeim undantekningum sem greinir í 2. mgr. Þegar reiknuð er út árleg hlutfallstala kostnaðar skal ekki tekið tillit til eftirfarandi kostnaðarliða:

1. Kostnaðar vegna vanskila.
2. Kostnaðar sem neytandi greiðir við kaup á lausafé eða þjónustu, hvort heldur kaupin fara fram gegn staðgreiðslu eða samkvæmt lánssamningi.
3. Kostnaðar vegna yfirfærslu fjár.
4. Kostnaðar vegna viðskiptareiknings sem ætlað er að taka við afborgunum af láninu að undanskildum kostnaði við innheimtu endurgreiðslna, hvort heldur um er að ræða staðgreiðslu eða annað greiðslufyrirkomulag.
5. Félagsgjalda er rekja má til samninga sem ekki tengjast lánssamningnum, jafnvel þótt þau hafi áhrif á lánsskilmála.
6. Kostnaðar vegna trygginga eða ábyrgða nema þær eigi að tryggja lánveitanda endurgreiðslu lánsins.

Ákvæði 3.–4. tölul. 1. mgr. eiga því aðeins við að neytandi hafi hæfilegt valfrelsi um það með hvaða hætti yfirfærsla fjárins eða endurgreiðslan fari fram, svo og að kostnaður sé ekki óeðlilega hár.

8. gr.

Þegar samningur er gerður skal lánveitandi gefa neytanda upplýsingar um kostnað þann sem frá er greint í 2.–6. tölul. 1. mgr. 7. gr. og jafnframt tilgreina hvenær slíkur kostnaður fellur á. Ef kostnaður er óþekktur skal lánveitandi, ef kostur er, veita neytanda upplýsingar um hvernig hann er reiknaður út eða áætla hver hann er.

Breytilegur lántökukostnaður.

9. gr.

Þó að í lögum þessum sé kveðið á um að neytandi skuli fá upplýsingar um vexti eða fjárhæðir þar sem vextir eru meðtaldir, sbr. 6. gr., kemur það ekki í veg fyrir að aðilar geti samið um að vextir séu að nokkru eða öllu leyti breytilegir. Skal þá greint frá vöxtum eins og þeir eru á þeim tíma sem upplýsingarnar eru gefnar, tilgreint skal með hvaða hætti vextirnir eru breytilegir og við hvaða aðstæður þeir breytast.

Útreikningur árlegrar hlutfallstölu kostnaðar.

10. gr.

Árleg hlutfallstala kostnaðar er tala sem svarar til núvirðis allra skuldbindinga (lána, endurgreiðslna og kostnaðar) er til kann að koma eða þegar eru fyrir hendi og lánveitandi og neytandi hafa samið um. Hlutfallstalan skal reiknuð út í samræmi við stærðfræðilíkingu sem nánar er mælt fyrir um í reglugerð er ráðherra setur. Í henni skal einnig setja nánari reglur um útreikning kostnaðar.

11. gr.

Árleg hlutfallstala kostnaðar skal reiknuð út á þeim tíma sem lánssamningur er gerður. Við útreikning árlegrar hlutfallstölu skal gengið út frá því að lánssamningur gildi umsaminn tíma og að lánveitandi og neytandi standi við skuldbindingar sínar samkvæmt skilmálum samningsins.

12. gr.

Ef lánssamningur heimilar breytingu á vaxtagjöldum, þar með talið vísitölubinding og verðlagsviðmiðun, eða öðrum gjöldum sem teljast hluti árlegrar hlutfallstölu kostnaðar

en ekki er unnt að meta hverju nemi á þeim tíma sem útreikningur er gerður skal reikna út árlega hlutfallstölu kostnaðar á þeirri forsendu að vextir og annar kostnaður verði óbreyttur til loka lánstímabilsins.

Þegar reiknuð er út árleg hlutfallstala kostnaðar skal gera ráð fyrir eftirfarandi:

1. Ef engin hámarksupphæð er tilgreind í lánssamningi skal hámarksupphæð láns, sem veitt er, teljast 150.000 kr.
2. Ef ekki er tilgreindur ákveðinn lánstími og ekki er unnt að ráða hann af samningi skal lánstími talinn eitt ár.
3. Ef í samningi er kveðið á um fleiri en einn greiðsludag skal ganga út frá endurgreiðslu á þeim tíma sem samningur kveður fyrst á um.

Auglýsingar.

13. gr.

Í auglýsingum eða tilboðum, sem liggja frammi á starfsstöð lánveitanda, skal tilgreina vexti, lántökukostnað og árlega hlutfallstölu kostnaðar. Ef lánveitandi er jafnframt seljandi vöru eða þjónustu skal við sama tækifæri einnig gefa upp staðgreiðsluverð.

14. gr.

Séu ekki veittar upplýsingar um lántökukostnað sem greinir í 4. tölul. 1. mgr. 6. gr. skal neytandi greiða höfuðstól og ársvexti af honum sem samsvara vöxtum af almennum skuldabréfum samkvæmt auglýsingu Seðlabanka Íslands.

Ef lántökukostnaður er tilgreindur í samræmi við 4. tölul. 1. mgr. 6. gr. er lánveitanda eigi heimilt að krefjast frekari lántökukostnaðar. Sé árleg hlutfallstala kostnaðar, sem um getur í 5. tölul. 1. mgr. 6. gr., of lágt reiknuð getur lánveitandi ekki krafist hærri lántökukostnaðar.

Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki ef lánveitandi getur sannað að neytanda hefði mátt vera ljóst hver lántökukostnaðurinn átti að vera. Ef ákvæði 1. eða 2. mgr. leiða til lækkunar eftirstöðva skal neytandi greiða þær samkvæmt samningnum og lækkunin koma fram á síðustu afborgunum.

15. gr.

Hafi lánveitandi ekki veitt þær upplýsingar, sem fyrir er mælt í 6. gr., sbr. 5. gr., getur það skapað honum bótaábyrgð, enda hafi neytandi mátt ætla að lánskjör væru hagstæðari en þau síðar reyndust vera.

III. KAFLI
Greiðsla fyrir gjalddaga.

16. gr.

Neytanda skal heimilt að standa skil á skuldbindingum sínum samkvæmt lánssamningi fyrir þann dag sem settur er í lánssamning sem lausnardagur. Greiði neytandi fyrir þennan dag getur hann krafist lækkunar á lánskostnaði sem nemur þeim vöxtum eða öðrum kostnaði sem greiða átti eftir greiðsludag. Ekki er hægt að krefjast endurgreiðslu vegna kostnaðar sem er óháður því hvenær greiðsla er innt af hendi.

IV. KAFLI
Framsal kröfuréttinda.

17. gr.

Ef lánveitandi framselur kröfu til þriðja aðila getur neytandi haldið uppi sömu mótbárum við hann og upphaflegan eiganda kröfunnar. Sama á við ef kröfuhafi hefur sett kröfuna að veði og fjárnám hefur verið gert í henni.

Þetta á þó ekki við ef neytandi innir greiðslu af hendi til lánveitanda og veit eða má vita að lánveitandi hefur ekki rétt til að taka við greiðslu eða gera samning þar að lútandi.

Ef neytandi á kröfu á hendur lánveitanda, sem jafnframt er seljandi, vegna kaupa, t.d. vegna galla, er framsalshafi meðábyrgur lánveitanda þar til uppgjör hefur farið fram. Lánveitandi er þó ekki skyldugur að greiða meira en það sem hann hefur fengið greitt frá neytanda.

Ákvæði þetta nær þó ekki til viðskiptabréfakrafna enda sé til staðar trygging, sbr. 18. gr.

18. gr.

Lánveitandi, sem gerir lánssamning með viðskiptabréf við neytanda, skal eiga tryggingu að upphæð 5.000.000 kr. vegna hugsanlegra vanefndakrafna neytenda vegna þeirra viðskipta sem að baki viðskiptabréfum standa.

Ráðherra skal setja reglugerð þar sem honum er heimilt að lækka fjárhæð þá sem greinir í 1. mgr. þegar umfang viðskipta er það takmarkað að lægri fjárhæð veitir nægjanlega vernd. Þá er ráðherra heimilt með reglugerð að hækka upphæð skv. 1. mgr. árlega í samræmi við þróun verðlags.

V. KAFLI
Kaup með eignarréttarfyrirvara og endurheimt eignarréttar.

19. gr.

Ef söluhlutur er seldur með eignarréttarfyrirvara getur lánveitandi endurheimt hlutinn á grundvelli skriflegs kaupsamnings þar sem skýrt er kveðið á um eignarréttarfyrirvarann. Skilyrði endurheimtunnar er að neytandi sé í vanskilum með afborganir eða lánskostnað.

Þegar söluhlutur er endurheimtur skal við uppgjör á milli aðila lánssamnings reyna að komast sem næst því að þeir verði jafnsettir og ef viðskiptin hefðu ekki átt sér stað.

Ef andvirði söluhlutar er meira en sem nemur eftirstöðvum lánssamnings skal lánveitandi endurgreiða neytanda mismuninn. Ef andvirði söluhlutar er minna skal neytandi endurgreiða lánveitanda mismuninn.

Við mat á andvirði söluhlutar skal litið til þess hvort slit og rýrnun söluhlutar er eðlilegt og til frádráttar vaxta frá endurheimtudegi til loka lánssamnings.

Komi upp ágreiningur um hvað sé verð söluhlutar á almennum markaði skal hann útkljáður með matsgerð tveggja dómkvaddra og óhlutdrægra manna. Matsmenn skulu ákveða hvernig háttað skuli greiðslu vegna kostnaðar við matið.

20. gr.

Nú hafa fleiri en einn hlutur verið keyptir samkvæmt einum samningi og lánveitandi leggur fram kröfu um endurheimt þeirra. Getur neytandi þá valið einn eða fleiri hlutanna til afhendingar gegn því að greiða um leið mismun andvirðis þeirra hluta sem hann heldur eftir. Ef inneign lánveitanda er minni en andvirðið á neytandi rétt á að fá mismuninn greiddan um leið og hlutirnir eru afhentir.

Neytandi getur ekki leyst til sín hlut ef hann er úr safni eða samstæðu sem lánveitandi hefur einnig endurheimt frá neytanda og aðskilnaðurinn hefur í för með sér verulega rýrnun á verðmæti hlutanna.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

21. gr.

Viðskiptaráðherra getur ákveðið að lög þessi taki ekki til tiltekinna tegunda lána sem veitt eru gegn lægra gjaldi en almennt gerist og standa almenningi ekki til boða.

22. gr.

Viðskiptaráðherra getur sett reglur um hvernig prenta skuli leiðbeiningar um réttarstöðu neytanda á skriflega samninga og skjöl sem lögin taka til.

23. gr.

Viðskiptaráðherra getur breytt fjárhæðarmörkum lánssamninga sem lög þessi taka til eftir því sem verðlagsþróun gefur tilefni til.

24. gr.

Eigi má með samningi víkja frá ákvæðum laga þessara né reglugerða, sem settar kunna að verða samkvæmt lögunum, neytanda í óhag.

VII. KAFLI

Bótaskylda og gildistaka.

25. gr.

Brot á lögum þessum getur valdið skaðabótaskyldu í samræmi við almennar reglur skaðabótaréttar.

Gera má lögaðila að greiða bætur þó svo að sök sannist ekki á neinn tiltekinn starfsmann lögaðilans ef sýnt þykir að einhver starfsmaður lögaðilans hafi gerst brotlegur við ákvæði laga þessara.

Bætur, sem dæmdar verða, sbr. 1. mgr., má innheimta hjá þeim einstaklingi sem dæmdur er bótaskyldur eða lögaðila þeim sem hann starfaði hjá þegar brotið var framið.

26. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1993.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

14. apríl 1993 Nr. 31

HJÚSKAPARLÖG.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Efnissvið laganna og almenn ákvæði.

A. Gildissvið laganna.

1. gr.

Lög þessi gilda um hjúskap karls og konu. Þau taka ekki til óvígðrar sambúðar.

B. Jafnstaða hjóna.

2. gr.

Hjón eru í hvívetna jafnrétthá í hjúskap sínum og bera jafnar skyldur hvort gagnvart öðru og börnum sínum. Þeim ber að sýna hvort öðru trúmennsku, styðja hvort annað og gæta sameiginlega hagsmuna heimilisins og fjölskyldu.

Hjón eiga í sameiningu að annast uppeldi barna sinna, sjá þeim farborða og hjálpast að við að framfæra fjölskylduna með fjárframlögum, vinnu á heimili og á annan hátt.

C. Verkefnaskipting og upplýsingar um efnahag.

3. gr.

Hjón skulu skipta milli sín verkefnum á heimili eftir föngum, svo og útgjöldum vegna heimilisrekstrar og framfærslu fjölskyldu.

Hjónum er skylt að veita hvort öðru upplýsingar um efnahag sinn og afkomu.

D. Forræði eigna og skuldaábyrgð.

4. gr.

Hvort hjóna ræður yfir eign sinni og svarar til skulda sinna eftir því sem nánar er fyrir mælt í lögum.

E. Lok hjúskapar.

5. gr.

Hjúskap lýkur við andlát maka, vegna ógildingar hjúskapar eða lögskilnaðar.

F. Fjárskipti vegna fjárslita milli hjóna.

6. gr.

Nú skilja hjón að borði og sæng eða skilja lögskilnaði eða annað þeirra andast. Skal skírri hjúskapareign hvors um sig þá skipt til helminga, svo sem nánar segir í lögum þessum. Hjón geta samið um fjárskipti sín vegna skilnaðar að borði og sæng og lögskilnaðar, en ella getur annað þeirra eða þau bæði krafist opinberra skipta til fjárslita milli þeirra.

Um fjárskipti vegna ógildingar hjúskapar segir í 30. gr. og um fjárskipti vegna fjárslita án hjúskaparloka í XIII. kafla.

II. KAFLI
Hjónavígsluskilyrði.

A. Aldur hjónaefna.

7. gr.

Karl og kona mega stofna til hjúskapar þegar þau hafa náð 18 ára aldri. Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur veitt yngra fólki leyfi til að ganga í hjúskap.

B. Hjónaefni er lögræðissvipt.

8. gr.

Nú er maður sviptur lögræði og getur hann þá eigi stofnað til hjúskapar án samþykkis lögráðamanns síns. Bera má synjun um samþykki undir dóms- og kirkjumálaráðuneytið sem leyft getur hjónavígsluna ef ekki þykir gild ástæða til synjunar.

C. Skyldleiki hjónaefna.

9. gr.

Hvorki má vígja skyldmenni í beinan legg né systkin.

D. Ættleiðing.

10. gr.

Kjörforeldri og kjörbarn mega ekki giftast hvort öðru nema ættleiðing sé niður felld.

E. Tvíkvæni.

11. gr.

Eigi má vígja mann sem er í hjúskap.

F. Fjárskipti milli hjónaefnis og fyrri maka.

12. gr.

Nú hefur hjónaefni verið í hjúskap og má þá eigi vígja það nema opinber skipti séu hafin eða einkaskiptum lokið vegna fjárskipta hjónaefnis og fyrri maka. Þetta gildir þó ekki ef fullkomin séreignaskipan hefur verið á fjármálum hjóna. Dóms- og kirkjumálaráðuneyti getur leyst undan þessu skilyrði ef sérstaklega stendur á.

III. KAFLI
Könnun á hjónavígsluskilyrðum.

A. Að hverju könnun lúti.

13. gr.

Áður en hjónavígsla fer fram skulu hjónaefni leggja fram vottorð þess efnis að könnun hafi átt sér stað á hjónavígsluskilyrðum samkvæmt því sem segir í II. kafla og að lög tálmi ekki ráðahagnum.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið setur nánari reglur um könnun á hjónavígsluskilyrðum, þar á meðal um þau skilríki sem krefja skal hjónaefni um við gæslu þessara skilyrða, svo sem fæðingarvottorð og gögn um lok fyrra hjúskapar.

Hjónaefni skulu lýsa því í skriflegri yfirlýsingu að viðlögðum drengskap að þau viti ekki um tálma á fyrirhuguðum hjúskap sínum. Vígslumaður krefur hjónaefni til tryggingar um vottorð tveggja áreiðanlegra svaramanna er báðir ábyrgjast að enginn lagatálmi sé á fyrirhuguðum hjúskap. Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur leyft ef alveg sérstaklega stendur á að vikið sé frá þessu, þar á meðal að aðeins einn svaramaður undirriti vottorð.

B. Hverjir annast könnun.
Synjun um útgáfu könnunarvottorðs.

14. gr.

Löggildir hjónavígslumenn skv. IV. kafla laga þessara annast könnun á hjónavígsluskilyrðum. Fer hún fram í lögsagnarumdæmi þar sem annað hjónaefna á lögheimili. Nú á hvorugt lögheimili hér á landi og fer könnun þá fram í umdæmi þar sem annað þeirra dvelst.

Nú synjar vígslumaður um útgáfu könnunarvottorðs og getur hvort hjónaefni um sig þá skotið úrlausn hans til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, sbr. 132. gr. Ef ráðuneytið felst á sjónarmið aðila fellir það synjun vígslumanns úr gildi og er hjónavígsla þá heimil á grundvelli úrlausnar þess.

C. Könnunarvottorð er forsenda hjónavígslu.
Heimild til að víkja frá því ef hjónaefni er alvarlega sjúkt.

15. gr.

Hjónavígsla má ekki fara fram nema fyrir liggi vottorð löggilds vígslumanns um að enginn lagatálmi sé á fyrirhuguðum hjúskap. Vottorð þetta má þó ekki vera meira en fjögurra mánaða gamalt.

Nú er annað hjónaefna eða bæði alvarlega sjúk og má hjónavígsla þá fara fram þótt sérstök könnun hjónavígsluskilyrða hafi ekki átt sér stað.

Nú er vígslumanni kunnugt um hjúskapartálma og má hann þá eigi vígja hjónaefni þótt fullgildu könnunarvottorði skv. 1. mgr. sé til að dreifa.

IV. KAFLI
Hjónavígsla.
A. Vígslumenn.
1. Almennt.
16. gr.

Stofna má til hjúskapar fyrir presti, forstöðumanni skráðs trúfélags er hefur vígsluheimild, sbr. 17. gr., eða borgaralegum vígslumanni.

2. Prestar og forstöðumenn skráðra trúfélaga.
17. gr.

Prestar þjóðkirkjunnar annast kirkjulega hjónavígslu, svo og prestar og forstöðumenn annarra skráðra trúfélaga hér á landi sem fengið hafa löggildingu dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til þess.

Prestar þeir, er greinir í lögum nr. 62/1990, eru löggildir vígslumenn. Dóms- og kirkjumálaráðuneytið ákveður að öðru leyti, að fengnum tillögum biskups, hvort aðrir prestar, sem starfa innan þjóðkirkjunnar, séu löggildir vígslumenn.

Þjóðkirkjupresti, sem látið hefur af prestsembætti, er rétt að gefa saman hjón, að fenginni heimild tiltekins prests þjóðkirkju er kannað hefur hjónavígsluskilyrði og tekist á hendur ábyrgð á færslu hjónavígslu í kirkjubók og skýrsluskilum í því sambandi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur löggilt íslenska presta til að framkvæma hjónavígslur erlendis.

3. Borgaralegir vígslumenn.
18. gr.

Borgaralega hjónavígslu framkvæma sýslumenn og löglærðir fulltrúar þeirra.

4. Hjónavígsluheimild starfsmanna íslenskra sendiráða.
19. gr.

Utanríkisráðuneytið getur, að höfðu samráði við dóms- og kirkjumálaráðuneytið, sett reglur um heimild starfsmanna í íslenskum sendiráðum, er hafa diplómatíska stöðu, til að framkvæma hjónavígslur erlendis, svo og um vígsluheimild ræðismanna Íslands erlendis með sama fyrirvara.

Ákvæði laga þessara um hjónavígsluskilyrði, könnun þeirra, svo og hjónavígslu, gilda einnig um hjónavígslu skv. 1. mgr., svo og skv. 4. mgr. 17. gr.

5. Heimild erlendra vígslumanna til að framkvæma hjónavígslu hér á landi.
20. gr.

Heimilt er að ákveða með samningi við erlent ríki að prestar frá viðkomandi ríki eða útsendir ræðismenn þess hér á landi, er hafa diplómatíska stöðu, geti framkvæmt hjónavígslu hér á landi, enda sé a.m.k. annað hjónaefna ríkisborgari þess ríkis.

6. Hæfi vígslumanns.
21. gr.

Skyldleiki (kjörsifjar) eða tengdir vígslumanns við hjónaefni gera hann ekki vanhæfan til að framkvæma könnun á hjónavígsluskilyrðum eða til að gefa saman hjón.

B. Réttur til hjónavígslu og skylda prests til að framkvæma hjónavígslu.

22. gr.

Hjónaefni eiga rétt á að stofna til hjúskapar fyrir borgaralegum vígslumanni hvort sem þau eiga kröfu á kirkjulegri hjónavígslu eða ekki.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur, að fengnum tillögum biskups, sett reglur um hvenær prestum sé skylt að framkvæma hjónavígslu og nánari reglur um hvenær þeim sé þetta heimilt.

C. Hvar hjónavígsla fari fram.

23. gr.

Borgaraleg hjónavígsla fer fram á skrifstofu vígslumanns nema vígslumaður og hjónaefni verði á annað sátt.

Kirkjuleg hjónavígsla fer fram í kirkju nema vígslumaður og hjónaefni samþykki annað.

D. Hjónavígsluathöfnin.

24. gr.

Hjónavígsla skal fara fram í viðurvist tveggja vitna.

Vígslumaður spyr hjónaefni, sem bæði eru viðstödd, hvort fyrir sig hvort þau vilji stofna til hjúskaparins og lýsir þau hjón er þau hafa játað því.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd borgaralegrar og kirkjulegrar hjónavígslu að höfðu samráði við biskup Íslands og utanríkisráðuneytið.

E. Gildi hjónavígsluathafnar.

25. gr.

Hjónavígsla er gild ef lögmætur vígslumaður hefur framkvæmt hana, enda hafi hann gætt þeirra reglna sem greinir í 2. mgr. 24. gr.

Nú er hjónavígsla eigi gild skv. 1. mgr. og getur dóms- og kirkjumálaráðuneytið þá lýst hana gilda ef sérstakar ástæður mæla með því. Á þetta einnig við þótt annað hjóna eða bæði séu látin.

F. Færsla embættisbóka o.fl.

26. gr.

Um færslu embættisbóka í sambandi við hjónavígslur og skil á skýrslum um það efni fer eftir þeim lögum og öðrum réttarreglum sem um það efni gilda eða sett kunna að verða. Heimilt er að kveða nánar á um þessi efni í reglugerð er dóms- og kirkjumálaráðuneytið setur.

Nú framkvæmir prestur eða starfsmaður skráðs trúfélags hjónavígslu og gilda þá framangreindar reglur um þá hjónavígslu, en heimilt er að öðru leyti að viðhafa þá helgisiði er reglur eða venjur trúfélags segja til um.

V. KAFLI
Ógilding hjúskapar.

A. Hvenær hjúskapur verði ógiltur.

27. gr.

Nú brýtur hjúskapur í bága við ákvæði 9. eða 11. gr. og skal þá ógilda hann með dómi, sbr. 116. gr. Ef hjúskapur gengur í berhögg við ákvæði 11. gr. er ekki unnt að ógilda hann ef fyrra hjúskap er lokið áður en mál er höfðað.

28. gr.

Annað hjóna getur krafist ógildingar hjúskapar síns:

1. Hafi það verið viti sínu fjær þegar vígsla fór fram eða að öðru leyti svo ástatt um það að það mátti þá eigi skuldbinda sig til hjúskapar að lögum.
2. Hafi það af vangá látið vígja sig öðrum en þeim sem það hafði bundist hjúskaparorði eða hafi það verið vígt án þess að það ætlaðist til þess.
3. Hafi eiginkona þess eða eiginmaður komið því til að eiga sig með því að villa vísvitandi á sér heimildir eða leyna atvikum úr lífi sínu er mundu hafa fælt hitt frá hjúskapnum ef vitað hefði.
4. Hafi það verið neytt til vígslunnar.

Mál til ógildingar verður ekki höfðað eftir að sex mánuðir eru liðnir frá því að ástandi því lauk sem lýst er í 1. lið, frá því að sóknaraðili komst að raun um ógildingarástæðu skv. 2. eða 3. lið eða frá því að nauðung létti skv. 4. lið. Hvernig sem á stendur verður ógildingarmál ekki höfðað eftir að liðin eru þrjú ár frá hjónavígslu.

B. Réttaráhrif ógildingar.

29. gr.

Ógilding hjúskapar hefur sömu áhrif að lögum og lögskilnaður nema lög greini annað.

C. Fjárskipti vegna ógildingar.

30. gr.

Við skipti vegna ógildingar hjúskapar tekur hvort hjóna að óskiptu verðmæti úr hjúskapareign sem svarar til þess er það átti er til hjúskapar var stofnað og til þess sem síðar hefur bæst því vegna gjafar eða arfs og enn fremur virði þess sem það hefur flutt frá séreign sinni til hjúskapareignar sinnar. Nú hrökkva eigur hjóna ekki til að fullnægja kröfum hvors um sig og ber þá að lækka þær að tiltölu. Nú hefur annað hjóna gefið hinu eitthvað til séreignar og er þá sú gjöf afturtæk.

D. Andlát maka áður en hjúskapur, sem ógildanlegur er, hefur verið ógiltur.

31. gr.

Nú deyr annað hjóna áður en hjónaband, sem ógildanlegt er skv. 27. gr., sætir ógildingu og getur þá hitt, eða erfingjar hins látna, krafist þess að sérreglum um fjárskipti vegna ógildingar verði beitt.

Sama rétt á það hjóna sem gat höfðað mál skv. 28. gr. þegar hitt hjóna andast áður en ógilding hefur átt sér stað, enda séu málshöfðunarfrestir ekki liðnir. Nú er ógildingarmál höfðað og maki andast eftir það og er þá erfingum hans heimilt að krefjast þess að sérreglum um fjárskipti vegna ógildingar verði beitt.

Kröfu skv. 1. og 2. mgr. ber að hafa uppi innan sex mánaða frá andláti.

32. gr.

Nú andast það hjóna sem stofnað hefur til hjúskapar andstætt ákvæði 11. gr. áður en hjúskapur sætir ógildingu og skal þá líta svo á að réttur gagnvart þriðja manni til bóta, lífeyris og eftirlauna eða annars verðmætis, sem því hjóna er lifir er ætlað, beri eftirlifandi maka úr þeim hjúskap sem tvíkvænishjúskapur braut í bága við nema annað sé ljóst af atvikum.

VI. KAFLI

Hjónaskilnaðir.

A. Skilnaður að borði og sæng.

1. Samkomulag hjóna um að leita skilnaðar að borði og sæng.

33. gr.

Nú eru hjón sammála um að leita skilnaðar að borði og sæng og ber þá að veita þeim leyfi til slíks skilnaðar.

2. Annað hjóna krefst skilnaðar að borði og sæng.

34. gr.

Maki, sem telur sig ekki geta haldið áfram hjúskap, á rétt á skilnaði að borði og sæng.

3. Réttaráhrif skilnaðar að borði og sæng falla niður.

35. gr.

Réttaráhrif skilnaðar að borði og sæng falla niður ef makar halda áfram sambúð umfram stuttan tíma sem sanngjarnt er að ætla þeim, einkum vegna búferlaflutnings og öflunar nýs húsnæðis. Réttaráhrifin falla einnig niður ef hjón taka síðar upp sambúð nema um sé að ræða skammvinna tilraun til að endurvekja samvistir að nýju.

B. Lögskilnaður.

1. Að undangengnum skilnaði að borði og sæng.

36. gr.

Nú eru hjón á einu máli um að leita lögskilnaðar og er hann þá kræfur er liðnir eru sex mánuðir frá því að leyfi var gefið út til skilnaðar að borði og sæng eða dómur gekk, sbr. þó 35. gr.

Hvor maki um sig á rétt á lögskilnaði eftir að eitt ár er liðið frá því að leyfi var veitt til skilnaðar að borði og sæng eða dómur gekk, sbr. þó 35. gr.

2. Samvistaslit hjóna.

37. gr.

Nú hafa hjón slitið samvistir vegna ósamlyndis og getur þá hvort þeirra krafist lögskilnaðar þegar samvistaslit hafa staðið í tvö ár hið skemmsta.

3. Tvíkvæni.

38. gr.

Nú hefur annað hjóna stofnað til hjúskapar andstætt ákvæðum 11. gr. og getur þá hitt krafist lögskilnaðar á hjúskap sínum er tvíkvænishjúskapur gengur í berhögg við.

4. Hjúskaparbrot.

39. gr.

Nú fremur annað hjóna hjúskaparbrot eða sýnir af sér atferli sem jafna má til þess og getur þá hitt krafist lögskilnaðar nema það hafi samþykkt brotið eða stutt að framgangi þess eða fallið frá því að hafa uppi lögskilnaðarkröfu af þessu tilefni.

Lögskilnaðar verður ekki krafist skv. 1. mgr. vegna háttsemi sem á sér stað eftir skilnað að borði og sæng.

Höfða skal mál eða setja fram kröfu um leyfi til lögskilnaðar innan sex mánaða frá því að maka varð kunnugt um háttsemina og þó eigi síðar en innan tveggja ára frá því að hún átti sér stað.

5. Líkamsárás.

40. gr.

Nú hefur annað hjóna orðið uppvíst að líkamsárás eða kynferðisbroti er bitnar á hinu eða barni sem býr hjá þeim. Getur þá hitt krafist lögskilnaðar, enda sé verknaður framinn af ásettu ráði og valdi tjóni á líkama eða heilbrigði þess er fyrir verður ef líkamsárás er til að dreifa.

Sama gegnir ef maki hefur sýnt af sér atferli sem fallið er til að vekja alvarlegan ótta um að hann gerist sekur um verknað er greinir í 1. mgr.

Höfða skal mál eða setja fram kröfu um leyfi til lögskilnaðar innan sex mánaða frá því að maka varð kunnugt um verknaðinn og þó eigi síðar en innan tveggja ára frá því að hann var framinn.

C. Úrlausn um kröfu til skilnaðar.

41. gr.

Leyfi til skilnaðar að borði og sæng skv. 33. gr. og lögskilnaðar skv. 1. mgr. 36. gr. veita sýslumenn og löglærðir fulltrúar þeirra.

Skilnaðar samkvæmt öðrum ákvæðum má leita hjá sýslumönnum ef hjón eru sammála um það, en ella hjá dómstólum.

Nú synjar sýslumaður um leyfi til skilnaðar og getur aðili þá skotið synjuninni til dómsmálaráðuneytis, sbr. 132. gr. Synjun er ekki því til fyrirstöðu að skilnaðar sé leitað fyrir dómstólum.

D. Sáttaumleitan.

42. gr.

Hjón, sem ákveðið hafa að leita skilnaðar, eiga þess ávallt kost að leitað sé um sættir með þeim samkvæmt þessari grein.

Skylt er að leita um sættir með hjónum sem eiga ósjálfráða barn, annað eða bæði, er þau hafa forsjá fyrir. Þetta á þó ekki við ef hjón krefjast sameiginlega lögskilnaðar að undangengnum skilnaði að borði og sæng, sbr. 1. mgr. 36. gr.

Í sáttatilraun felst að kanna skal grundvöll að framhaldi hjúskaparins.

Prestar leita um sættir eða löggiltir forstöðumenn trúfélaga. Nú er annað eða bæði hjóna utan trúfélaga eða hvort heyrir til sínu trúfélagi og getur þá sýslumaður eða dómari eftir því hvar mál er til meðferðar leitað um sættir.

Þeir sem leita um sættir samkvæmt þessu ákvæði skulu gæta trúnaðar um einkahagi sem þeir öðlast vitneskju um í sáttastarfi sínu.

Sáttatilraun prests eða löggilts forstöðumanns trúfélags skal að jafnaði hafa farið fram á síðustu sex mánuðum áður en mál er höfðað eða sett fram krafa um skilnað að borði og sæng eða lögskilnað fyrir sýslumanni, en í síðasta lagi áður en skilnaður er veittur.

Nú sækir annað hjóna ekki sáttafund þótt það hafi fengið kvaðningu tvívegis og er þá nægilegt að reyna sættir með hinu. Um lögmæt forföll hjóna frá sáttafundi fer skv. 1. mgr. a- til e-liða 97. gr. laga um meðferð einkamála, nr. 91/1991. Nú eru hjón búsett hvort í sínum landshluta og er þá heimilt að reyna sættir með þeim hvoru í sínu lagi. Nú býr annað hjóna erlendis og þarf þá ekki að reyna sættir að því er það varðar.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur ákveðið í reglugerð að sáttaumleitan í stofnun um fjölskylduráðgjöf geti komið í stað sáttaumleitunar samkvæmt þessari grein.

E. Skilnaðarkjör.

43. gr.

Áður en skilnaður að borði og sæng eða lögskilnaður er veittur skal sýslumaður eða dómari reyna að koma á samkomulagi milli hjóna um skipan forsjár fyrir börnum, um framfærslueyri og aðra skilnaðarskilmála. Hjón skulu staðfesta samkomulag um þessi efni fyrir sýslumanni eða dómara.

Ákvæði 1. málsl. 1. mgr. á ekki við ef óskað er lögskilnaðar á grundvelli skilnaðar að borði og sæng, sbr. 36. gr., með óbreyttum skilnaðarskilmálum.

Dóms- og kirkjumálaráðuneyti getur sett nánari reglur um umleitun skv. 1. mgr.

44. gr.

Forsjá barns og framfærslueyri með því skal skipa við skilnað að borði og sæng og við lögskilnað í samræmi við ákvæði barnalaga, enn fremur framfærslueyri með maka í samræmi við ákvæði VII. kafla. Áður en skilnaður er veittur skal annað tveggja vera samkomulag milli hjóna um fjárskipti eða opinber skipti hafin vegna fjárslita.

Ágreiningur foreldra um forsjá og framfærslueyri kemur ekki í veg fyrir að skilnaður verði veittur að kröfu annars hjóna, að öðrum skilyrðum fullnægðum.

F. Um gildi skilnaðarkjara vegna skilnaðar að borði og sæng.

45. gr.

Þeir skilnaðarskilmálar, sem hjón hafa komið sér saman um eða ákveðnir hafa verið með öðrum hætti í tilefni skilnaðar að borði og sæng, skulu einnig gilda eftir að lögskilnaður er fenginn nema annars hafi verið getið þegar skilnaður að borði og sæng var veittur. Framfærslueyrir með maka eftir lögskilnað kemur þó ekki til greina nema því aðeins að ákvörðun um hann hafi verið tekin skv. 2. mgr. 50. gr.

VII. KAFLI

Ábyrgð hjóna á framfærslu fjölskyldu sinnar.

A. Framfærsluskylda hjóna meðan á hjúskap stendur.

1. Sameiginleg ábyrgð hjóna á framfærslu fjölskyldu.

46. gr.

Hjón bera sameiginlega ábyrgð á framfærslu fjölskyldunnar. Til framfærslu telst það sem með sanngirni verður krafist til sameiginlegs heimilishalds og annarra sameiginlegra þarfa, uppeldis og menntunar barna og sérþarfa hvors hjóna. Um framfærsluskyldu gagnvart börnum gilda að öðru leyti ákvæði barnalaga.

Framlag annars maka til sérþarfa hins verður hjúskapareign viðtakanda nema sérstök heimild sé til að telja það séreign.

2. Framfærsluframlög.

47. gr.

Framfærsluframlög hjóna eru fólgin í peningagreiðslum, vinnu á heimili eða öðrum stuðningi við fjölskyldu. Framlög skiptast milli hjóna eftir getu þeirra og aðstæðum.

Nú nægja fjárframlög þau, sem annað hjóna á að inna af hendi skv. 1. mgr., ekki til að fullnægja sérþörfum þess og barna eða þörfum heimilisins og á viðkomandi þá kröfu á að hitt láti honum eða henni í té peningafjárhæð sem með þarf, hæfilega upphæð í hvert skipti, miðað við getu og hagi aðila.

3. Vanræksla á framfærsluskyldum.

48. gr.

Nú vanrækir annað hjóna framfærsluskyldu sína skv. 46. og 47. gr. og skal þá eftir kröfu hins gera því að greiða hinu fé samkvæmt ákvæðum 47. gr. ef það eftir öllum aðstæðum þykir sanngjarnt.

4. Úrlausn sýslumanns um fjárframlög til framfærslu.

49. gr.

Sýslumaður leysir úr kröfum skv. 48. gr., sbr. 46. og 47. gr., og ákveður fjárframlög með úrskurði. Hann getur, ef annað hjóna krefst þess, breytt úrskurði sínum ef aðstæður hafa breyst að mun eða atvik mæla að öðru leyti með því.

Sýslumaður getur enn fremur, ef annað hjóna krefst þess, breytt samningi hjóna um fjárframlög skv. 46. og 47. gr. ef sá samningur er bersýnilega ósanngjarn eða hagir hjóna breyttir að mun.

Fjárframlög skv. 48. gr. er aðeins hægt að ákveða fyrir síðasta árið áður en krafa var sett fram nema alveg sérstaklega standi á.

B. Lífeyrir með maka eftir skilnað að borði og sæng og lögskilnað.

1. Framfærsluskylda.

50. gr.

Gagnkvæm framfærsluskylda hjóna helst eftir skilnað að borði og sæng. Við skilnað að borði og sæng skal taka ákvörðun um skyldu hjóna til að greiða lífeyri hvort með öðru og um fjárhæð hans.

Eftir að lögskilnaður er veittur verður öðru hjóna ekki gert að greiða lífeyri með hinu nema alveg sérstaklega standi á.

2. Úrlausn um lífeyri.

51. gr.

Nú næst ekki samkomulag um greiðslu lífeyris skv. 50. gr. og leysir þá sýslumaður eða dómstóll úr ágreiningnum. Ef skilnaðarmál er til úrlausnar hjá sýslumanni kveður hann á um skyldu til greiðslu lífeyris, svo og fjárhæð hans. Dómstóll, sem hefur skilnaðarmál til úrlausnar, kveður á um skyldu til greiðslu lífeyris, en fjárhæð hans úrskurðar sýslumaður.

Við úrlausn skv. 1. mgr. skal við það miða hvað ætla megi að krefjandi geti aflað sér sjálfur, svo og við það hvað telja megi hitt hjóna aflögufært um. Þá skal einnig taka tillit til atvika að öðru leyti, þar á meðal hversu lengi hjúskapur hafi staðið og hvort þeim er kröfu hefur uppi sé þörf á menntun eða endurhæfingu.

Skylda til greiðslu lífeyris fellur niður þegar sá sem rétt á til hans giftist að nýju, svo og þegar annað hvort hjónanna andast.

Dómstóll getur að kröfu aðila breytt úrlausn sinni um skyldu til greiðslu lífeyris ef aðstæður hafa breyst að mun eða atvik mæla að öðru leyti með því.

Um breytingu á úrskurði sýslumanns samkvæmt þessari grein fer eftir því sem segir í 1. mgr. 49. gr.

3. Breyting á samningi um lífeyri.

52. gr.

Nú hafa hjón komið sér saman um skyldu til greiðslu lífeyris eða fjárhæð hans og er þá unnt að breyta samningi með dómi, enda sé sýnilega ósanngjarnt vegna breyttra aðstæðna að halda samningnum til streitu.

Dómsmál skal höfða innan eins árs frá fullnaðardómi til skilnaðar eða frá útgáfu leyfisbréfs. Þessir tímafrestir gilda þó ekki ef freistað er að hnekkja samningi með stoð í almennum reglum um fjármunaréttarsamninga.

VIII. KAFLI
Eignir hjóna.

Yfirlit yfir eignadeildir í hjúskap.

53. gr.

Eignir hjóna skiptast í hjúskapareignir og séreignir sem geta verið samningsbundnar eða lögmæltar.

Hjón geta átt eign í sameign. Enn fremur getur hvort þeirra fyrir sig átt persónubundin réttindi.

A. Hjúskapareign.

54. gr.

Eign maka verður hjúskapareign nema sérstakar heimildir standi til annars. Á þetta við um eignir sem maki flytur í búið við hjúskaparstofnun eða öðlast síðar og gegnir einu með hverjum hætti eignar er aflað að lögum.

B. Séreign.

55. gr.

Séreign getur myndast með kaupmála hjóna eða hjónaefna, sbr. 74., 75. og 76. gr., eða fyrir ákvörðun gefanda eða arfleiðanda, sbr. 77. gr. Þá getur séreign verið lögmælt, sbr. 94. gr., svo og ákvæði annarra laga þar um.

C. Sameign.

56. gr.

Eignarhlutdeild maka í verðmæti, sem er sameign þeirra, er hjúskapareign eða séreign eftir því hver skipan er á fjármálum þeirra.

D. Persónubundin réttindi.

57. gr.

Reglurnar um hjúskapareignir eiga við um réttindi sem eigi má afhenda eða eru að öðru leyti persónulegs eðlis, að svo miklu leyti sem þær koma ekki í bága við sérreglur þær sem um þau réttindi gilda, enda séu þessi réttindi ekki séreign samkvæmt lögum þessum eða öðrum lagaákvæðum. Um fjárskipti varðandi þessi réttindi segir í 102. gr.

IX. KAFLI
Forræði maka á eign sinni.

A. Almenn ákvæði.

1. Ráðstöfunarréttur.

58. gr.

Maki hefur ráðstöfunarrétt yfir eign sinni og getur gert samninga við aðra um hana nema sérstakar réttarreglur leiði til annars.

2. Ótilhlýðileg meðferð á eignum.

59. gr.

Hvoru hjóna um sig er skylt að fara svo með hjúskapareign sína, þar á meðal eign sem er sameign hjónanna að hún skerðist ekki vegna ótilhlýðilegrar háttsemi þess.

B. Takmarkanir á forræði maka yfir eign sinni.

1. Samþykki til ráðstöfunar fasteignar.

60. gr.

Öðru hjóna er óheimilt án skriflegs samþykkis hins að afhenda eða veðsetja fasteign sína, þar á meðal sumarbústað, leigja hana eða byggja, ef hún er ætluð til bústaðar fyrir fjölskylduna eða er notuð við atvinnurekstur beggja hjóna eða hins. Sama gegnir um uppsögn leigusamnings um húsnæði sem ætlað er til bústaðar fyrir fjölskylduna eða til nota við atvinnurekstur beggja eða annars, svo og framleigu slíks húsnæðis.

Ákvæði 1. mgr. gilda um afhendingu á hlutabréfum, öðrum eignarskilríkjum eða réttindum sem tengjast þess konar húsnæði.

2. Samþykki til ráðstöfunar á innbúi eða lausafé.

61. gr.

Öðru hjóna er óheimilt án skriflegs samþykkis hins að afhenda, veðsetja eða leigja innbú á sameiginlegu heimili þeirra eða annað lausafé sem ætlað er til persónulegra nota fyrir hinn makann eða börn þeirra eða fyrir sameiginlegan atvinnurekstur þeirra.

3. Nánar um samþykki skv. 60. og 61. gr.

62. gr.

Ákvæði 60. og 61. gr. eiga við hvort sem eign er hjúskapareign eða séreign annars hjóna.

Ákvæði 60. og 61. gr. gilda einnig um sameignir hjóna, svo og þótt samningur lúti aðeins að hluta af eign maka.

Ákvæði 60. og 61. gr. gilda einnig þótt hjón hafi slitið samvistir, svo og eftir skilnað að borði og sæng eða lögskilnað, uns úr því er skorið hvort hjóna fái verðmæti í sinn hlut.

Nú er sá maki, sem samþykkja á löggerning, sviptur lögræði, sjálfræði eða fjárræði og þarf þá samþykki lögráðamanns.

63. gr.

Nú synjar maki eða lögráðamaður hans um samþykki til löggernings skv. 60. og 61. gr. eða eigi er unnt án verulegs dráttar að afla samþykkis þeirra og getur hinn makinn eða viðsemjandi hans þá krafist þess að sýslumaður samþykki hann. Getur hann veitt samþykki sitt ef hann telur rök mæla með því.

4. Þinglýsing löggerninga skv. 60. gr.

64. gr.

Nú er óskað þinglýsingar á löggerningum er greinir í 60. gr. og skal skjalið þá geyma yfirlýsingu um hvort sá er skjal stafar frá sé í hjúskap og hvort eign sé bústaður fjölskyldu hans eða notuð við atvinnurekstur hjóna eða sé ætluð til þess.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur sett nánari reglur um könnun þeirra efna er í 1. mgr. greinir.

5. Ógilding samninga er ganga í berhögg við 60.–62. gr.

65. gr.

Nú hefur annað hjóna gert samning án samþykkis hins þar sem þessa var þörf og getur hitt þá fengið samningnum hrundið með dómi. Þetta á þó ekki við um samninga skv. 61. gr. ef viðsemjandi sýnir fram á að honum hafi hvorki verið ljóst né átt að vera ljóst þegar samningurinn var gerður að makanum væri samningsgerðin óheimil.

Dómsmál skal höfða innan sex mánaða frá því að það hjóna, sem samþykkja skyldi löggerninginn, fékk vitneskju um hann og í síðasta lagi innan árs frá því að honum var þinglýst eða lausafé afhent.

6. Gjöf til þriðja manns.

66. gr.

Nú hefur maki gefið þriðja manni gjöf úr hjúskapareign sinni sem er úr hófi miðað við efnahag hjóna og telst ekki eðlileg eða sanngjörn eins og á stendur. Getur þá hitt hjóna eða erfingjar þess krafist þess að gjöfinni verði hrundið, enda hafi gjafþega verið ljóst eða mátt vera ljóst að gefanda væri gerningurinn óheimill.

Dómsmál skv. 1. mgr. skal höfða innan árs frá því að hinum makanum eða erfingjum þess maka varð kunnugt um gjöfina og í síðasta lagi innan þriggja ára frá afhendingu gjafar.

X. KAFLI
Skuldaábyrgð hjóna.
Heimild annars hjóna til að skuldbinda hitt.

67. gr.

Hvort hjóna ber ábyrgð á þeim skuldbindingum sem á því hvíla hvort sem þær hafa stofnast fyrir hjúskapinn eða síðar.

68. gr.

Annað hjóna getur ekki skuldbundið hitt með samningsgerð sinni nema sérstaklega sé heimilað í lögum eða samningi hjóna.

69. gr.

Meðan sambúðin varir er hvoru hjóna heimilt gagnvart þriðja manni að gera á ábyrgð beggja samninga sem venjulegir eru vegna sameiginlegs heimilishalds, svo og vegna þarfa barna og sérþarfa þess maka er stendur að samningi. Þetta gildir einnig um leigu húsnæðis sem ætlað er til sameiginlegs heimilis hjónanna. Slíkir samningar teljast gerðir á ábyrgð beggja hjóna nema atvik segi öðruvísi til.

Ef viðsemjandi sá eða átti að sjá að samingurinn lá utan heimildar maka til samningsgerðar eins og á stóð verður hitt hjónanna eigi bundið við samninginn.

70. gr.

Nú getur annað hjóna, meðan sambúðin varir, eigi gætt fjármálefna sinna vegna fjarveru eða veikinda og er hinu þá heimilt, ef þörf krefur vegna framfærslu fjölskyldunnar, að gera nauðsynlegar ráðstafanir fyrir hönd maka síns svo að skuldbindi hann, þar á meðal að innheimta laun hans eða tekjur af eignum, taka út bankainnstæður hans eða taka við greiðslum úr hendi annarra og kvitta fyrir þær, enda hafi öðrum eigi verið falin þessi umsýsla.

Samningur skuldbindur ekki makann ef viðsemjanda var ljóst eða átti að vera ljóst að eigi var þörf á samningsgerðinni eins og á stóð.

XI. KAFLI
Samningar milli hjóna o.fl.
Reglur um séreignir.

A. Almennt ákvæði.

71. gr.

Hjón geta gert samninga sín á milli með þeim takmörkunum sem lög mæla fyrir um.

Um samninga milli hjóna varðandi framfærslu eru fyrirmæli í VII. kafla og um fjárskipti í XIII. og XIV. kafla.

B. Gjafir milli hjónaefna og hjóna.

1. Nauðsyn kaupmála.

72. gr.

Gjafir milli hjónaefna sem gjafþegi á að fá við hjúskaparstofnun og gjafir milli hjóna eru því aðeins gildar að um þær sé gerður kaupmáli.

Þetta á þó ekki við um venjulegar gjafir sem eigi eru úr hófi miðað við efnahag gefanda og eigi heldur gjafir sem fólgnar eru í líftryggingu, lífrentu, lífeyri eða þess konar framfærslutryggingum af hendi annars hjóna til hagsbóta hinu.

Með kaupmála, eða annars konar löggerningi, er eigi hægt að ákveða svo að gilt sé að það sem annað hjóna kann að eignast framvegis verði endurgjaldslaust eign hins. Þetta á þó ekki við um venjulegt innbú á sameiginlegu heimili hjóna.

2. Aðgangur kröfuhafa að gjöfum milli hjóna.

73. gr.

Nú hefur annað hjóna gefið hinu verðmæti og getur sá er þá átti kröfu á hendur gefanda, sem hann fær ekki fullnustu fyrir, gengið að gjöfinni eða verðmæti hennar nema það sannist að gefandi hafi ótvírætt verið gjaldfær þrátt fyrir gjafagerninginn. Ef endurgjald hefur að einhverju leyti komið fyrir dregst það frá því verðmæti sem unnt er að ganga að. Ef bú þess hjóna, sem gefið hefur hinu verðmæti, er tekið til gjaldþrotaskipta gildir ákvæðið eingöngu að svo miklu leyti sem búið krefst ekki riftunar á gjöf eða afsali.

Ákvæði 1. mgr. á ekki við um gjafir skv. 2. mgr. 72. gr.

C. Séreignir.

1. Séreignir samkvæmt kaupmála.

74. gr.

Hjón eða hjónaefni geta ákveðið í kaupmála að tiltekin verðmæti skuli verða séreign annars þeirra. Séreign kemur eigi til skipta við skilnað milli hjóna eða milli annars þeirra og erfingja hins nema sérstakar heimildir leiði til annars.

Séreignarákvæði er hægt að tímabinda, svo og skilyrða með þeim hætti að kaupmáli gildi ekki ef hjón eignast sameiginlegan skylduerfingja.

Hjón geta enn fremur ákveðið í kaupmála að eign skuli vera séreign meðan bæði eru á lífi, en hlíta reglum um hjúskapareign að öðru hvoru látnu, ótilgreint eða einskorðað við að annað þeirra, sem nafngreint er, látist.

75. gr.

Verðmæti, sem koma í stað séreignar, verða einnig séreign, svo og arður af þessum verðmætum, nema annars sé getið í kaupmála eða í fyrirmælum gefanda eða arfleiðanda.

76. gr.

Ákvæðum kaupmála um séreignir er hægt að breyta eða fella þau niður með nýjum kaupmála.

2. Séreignir samkvæmt ákvörðun gefenda eða arfleiðenda.

77. gr.

Gefandi eða arfleiðandi getur ákveðið að gjöf eða arfur, þar á meðal skylduarfur, skuli vera séreign í hjúskap gjafþega eða erfingja með því efni er greinir í 74. gr. Ákvæði 75. gr. á hér við að sínu leyti. Ákvarðanir um arf skulu vera í erfðaskrá.

Hjón geta ekki breytt þessum ákvörðunum gefanda og arfleiðanda nema slíkt sé heimilað í gjafagerningi eða erfðaskrá eða leiði ótvírætt af þeim gerningum.

D. Afhending á tekjuafgangi.

78. gr.

Annað hjóna getur án kaupmála afhent hinu endurgjaldslaust allt að helmingi af tekjuafgangi sínum umliðið almanaksár, enda sé það gert fyrir lok næsta árs eftir að tekna var aflað. Afsalið skal vera skriflegt og undirritað af viðkomandi maka í viðurvist tveggja votta svo að gilt verði gagnvart skuldheimtumönnum hans. Í skjalinu skal greina fjárhæð tekjuafgangsins. Enginn vafi má leika á um að það hjóna, er afhendir hinu verðmæti samkvæmt þessu, haldi eftir nægilegum efnum til greiðslu skuldbindinga sinna.

E. Réttur þess hjóna, sem veitir hinu aðstoð við atvinnurekstur þess, til borgunar fyrir vinnu sína.

79. gr.

Það hjóna, sem veitir hinu aðstoð við atvinnurekstur þess, getur krafist hæfilegrar borgunar fyrir vinnu sína þótt ekki hafi verið svo um samið ef það eftir öllum atvikum þykir sanngjarnt að svo sé gert. Krafa fyrnist á einu ári.

XII. KAFLI

Kaupmálar.

A. Form kaupmála.

80. gr.

Kaupmáli skal vera skriflegur. Undirritun hjóna eða hjónaefna skal staðfest af lögbókanda, héraðsdóms- eða hæstaréttarlögmanni eða fulltrúa þeirra eða af tveimur vottum sem skulu vera samtímis viðstaddir og rita nöfn sín og kennitölur á kaupmálann. Í vottorði þeirra skal koma fram að skjalið, sem vottað er, sé kaupmáli. Vottarnir skulu vera lögráða og staðfestingarhæfir samkvæmt réttarfarslögum.

B. Hæfi aðila.

81. gr.

Nú er annað hjóna eða hjónaefna ólögráða og skal lögráðamaður þá einnig samþykkja kaupmálann skriflega.

C. Skráning kaupmála.

82. gr.

Kaupmáli er ekki gildur milli hjóna og gagnvart þriðja manni nema hann sé skráður samkvæmt þeim reglum sem í lögum þessum greinir.

83. gr.

Kaupmála skal skrá í kaupmálabók sem sýslumenn halda.

Kaupmála, sem hjónaefni gera, skal skrá í lögsagnarumdæmi þar sem þau eiga lögheimili eða ætla sér að búa. Kaupmála hjóna skal skrá þar í umdæmi sem þau eiga lögheimili. Ef þau eiga ekki lögheimili hér á landi skal skrá kaupmálann í Reykjavík.

Ekki þarf að skrá kaupmála að nýju þótt hjónin flytjist í annað lögsagnarumdæmi.

84. gr.

Kaupmála skal afhenda í tvíriti, frumriti og samriti eða endurriti og fer um gerð skjals og efni samkvæmt því er segir í 5. og 6. gr. þinglýsingalaga, nr. 39/1978, eftir því sem við getur átt.

Kaupmáli, sem afhentur er til skráningar, skal færður í dagbók að undangenginni könnun skjals, sbr. 6. gr. þinglýsingalaga. Að lokinni færslu í dagbók skal árita skjal og endurrit þess eða samrit og greina viðtökudag þess.

85. gr.

Skjal skal fært í kaupmálabók þegar sýslumaður hefur gengið úr skugga um að það sé skráningartækt. Eiga hér við ákvæði 2. mgr. 7. gr. laga nr. 39/1978 eftir því sem við á. Greiða skal úr því jafnfljótt og föng eru á hvort skjal verði skráð eða því vísað frá skráningu.

Þegar kaupmáli hefur verið skráður í kaupmálabók skal rita á hann vottorð um innritunina og viðtökudag. Skjal verður ekki afhent þeim er óskar skráningar fyrr en að þessu loknu.

Gildi skráningar telst frá viðtökudegi samkvæmt því er í dagbók greinir.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið getur sett nánari reglur um skráningu kaupmála með reglugerð.

86. gr.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu skal haldin allsherjarskrá um kaupmála sem skráðir hafa verið. Sýslumanni ber, þegar eftir að kaupmáli hefur verið skráður, að senda ráðuneytinu tilkynningu um kaupmálann þar sem greina skal nöfn aðila, kennitölur þeirra og heimili og enn fremur viðtökudag kaupmála.

Í lok hvers mánaðar skal auglýsa í Lögbirtingablaði það sem þann mánuð hefur verið tekið á kaupmálaskrá ráðuneytisins.

87. gr.

Nú varðar kaupmáli fasteign, skip, 5 smálestir eða stærra, eða skráð loftfar og skal sýslumaður þá auk skráningar í kaupmálabók skrá kaupmálann í veðmálaskrá viðkomandi eignar, enda sé eignin skráð í umdæmi hans.

Nú varðar kaupmálinn eign sem skráð er í öðru umdæmi og skal þá jafnframt þinglýsa kaupmálanum í því umdæmi.

D. Breyting og afturköllun á kaupmála.

88. gr.

Við breytingu eða afturköllun á kaupmála skal gæta sömu reglna og að framan greinir.

89. gr.

Þegar hjúskap er lokið getur hvor maki um sig krafist þess að kaupmáli verði afskráður í kaupmálabók. Hinu sama gegnir um erfingja maka. Krafa er þó ekki tæk fyrr en fjárskiptum er lokið.

E. Upplýsingar um efni kaupmála.

90. gr.

Hver, sem þess óskar, á rétt á upplýsingum úr kaupmálabók um tilvist kaupmála og efni hans.

XIII. KAFLI
Um fjárskipti milli hjóna án skilnaðar.

91. gr.

Hvort hjóna um sig getur krafist opinberra skipta vegna fjárslita milli sín og maka síns þótt hjúskapnum hafi ekki verið slitið:

1. Ef hitt rýrir hjúskapareign sína með vangæslu á fjármálum sínum, misbeitingu á ráðum yfir hjúskapareign sinni eða annarri óhæfilegri háttsemi eða gefur sérstakt tilefni til að óttast að svo verði.
2. Ef bú hins er tekið til gjaldþrotaskipta.

Hjón geta að auki krafist slíkra skipta ef þau eru sammála um það.

92. gr.

Krafa skv. 91. gr. skal vera skrifleg og skal beina henni til héraðsdómstóls í því umdæmi þar sem hjón eiga eða áttu síðast sameiginlegt lögheimili nema þau semji um annað. Um meðferð kröfu og framkvæmd opinberra skipta fer samkvæmt ákvæðum XIV. kafla laga um skipti á dánarbúum o.fl., nr. 20/1991.

93. gr.

Nú er krafa skv. 91. gr. tekin til greina og skiptast þá eigur milli hjóna eftir efnisreglum um skipti við skilnað.

94. gr.

Það sem öðru hjóna hlotnast eftir það tímamark er greinir í 1. mgr. 101. gr. og það fær við skiptin verður séreign þess.

XIV. KAFLI
Um fjárskipti milli hjóna vegna hjúskaparslita o.fl.

A. Um skiptahátt o.fl.

1. Fjárskiptasamningur.

95. gr.

Hjón geta ráðið fjárskiptum sínum vegna skilnaðar til lykta með samningi. Fjárskiptasamningur skal vera skriflegur og undirritaður af hjónum eða umboðsmönnum þeirra. Samning þennan skal staðfesta fyrir sýslumanni eða dómara. Nú eru hjón eignalaus og skal þá yfirlýsing þeirra þar að lútandi staðfest af þeim eða umboðsmönnum þeirra fyrir sýslumanni eða dómara eftir því hvar skilnaðarmálið er til meðferðar.

Nú hafa hjón vegna væntanlegs skilnaðar að borði og sæng eða lögskilnaðar gert samning um fjárskipti sín og er þá unnt að fella hann úr gildi að nokkru eða öllu með dómi ef hann var bersýnilega ósanngjarn á þeim tíma er til hans var stofnað. Dómsmál

skal höfða innan árs frá fullnaðardómi til skilnaðar eða frá útgáfu leyfisbréfs til skilnaðar. Tímafrestir þessir eiga þó ekki við ef freistað er að hnekkja samningi með stoð í reglum um fjármunaréttarsamninga.

2. Opinber fjárskipti.

96. gr.

Hafi annað hjóna eða þau bæði sótt um leyfi til skilnaðar eða dómsmál verið höfðað til skilnaðar eða til ógildingar hjúskaparins getur annað þeirra eða þau bæði krafist þess að opinber fjárskipti fari fram milli þeirra samkvæmt ákvæðum þessa kafla og lögum um skipti á dánarbúum o.fl., nr. 20/1991.

Efnisreglur um skipti í þessum kafla eiga einnig við um skipti vegna andláts maka nema annað leiði af einstökum ákvæðum.

97. gr.

Krafa um opinber skipti við skilnað skal vera skrifleg og skal beina henni til héraðsdómstóls er greinir í 92. gr. og fer um meðferð kröfu og framkvæmd opinberra skipta samkvæmt því er þar segir.

98. gr.

Við opinber skipti er hjónum skylt að skýra frá eignum sínum og skuldum og veita þeim sem annast skipti allar upplýsingar um fjármál sín sem þýðingu geta haft við skiptin.

B. Til hverra eigna og skulda skiptin taki.

1. Eignir.

99. gr.

Skiptin taka til heildareigna hvors hjóna nema samningar um séreignir, reglur um lögmæltar séreignir eða fyrirmæli gefanda eða arfleiðanda leiði til annars, sbr. enn fremur reglur þessa kafla um verðmæti sem undanþegin eru skiptum eða geta verið það að kröfu aðila. Séreign ber þó að draga undir skiptin að svo miklu leyti sem þörf er á til að fullnægja endurgjaldskröfum, sbr. 3. mgr. 107. gr.

2. Skuldir.

100. gr.

Frá eignum maka skulu dregnar skuldir sem hvíla á honum eða hann á að svara til samkvæmt því er segir í 109. gr. laga nr. 20/1991, sbr. 104. gr. sömu laga.

3. Tímamark við úrlausn um eignir og skuldir.

101. gr.

Við úrlausn um eignir og skuldir skv. 99. og 100. gr. skal, nema sammæli verði um annað, miða við það tímamark er sýslumaður tók fyrst fyrir umsókn um leyfi til skilnaðar, dómsmál var höfðað til skilnaðar eða ógildingar hjúskapar eða héraðsdómari tók fyrst fyrir kröfu um opinber fjárskipti milli hjóna skv. XIII. kafla. Eignir, sem maki hefur aflað sér eftir þetta tímamark og tekjur og arður af þeim, koma ekki undir skiptin. Skuldir, er maki hefur bakað sér eftir þennan tíma, koma ekki heldur til greina við skiptin.

Nú stafar skuld, sem fyrr er til orðin en segir í 1. mgr., frá öflun verðmæta sem eigi koma undir skiptin eða af kostnaði vegna þeirra og kemur hún þá ekki til frádráttar við fjárskiptin.

4. Verðmæti sem geta fallið utan skipta.

102. gr.

Maki getur krafist þess að eftirfarandi verðmæti og munir komi ekki undir skiptin hvort sem um er að ræða hjúskapareign hans sjálfs eða hins hjónanna:

1. Munir sem eru því nauðsynlegir til að halda áfram atvinnu eða menntun sinni eða hefur eingöngu eða aðallega verið aflað til afnota þess nema verðgildi munanna sé slíkt að það verði talið ósanngjarnt gagnvart hinu hjónanna. Sama gegnir um muni sem hafa minjagildi fyrir annan maka eða fjölskyldu hans.
2. Réttindi í opinberum lífeyrissjóðum eða einkalífeyrissjóðum, svo og krafa til lífeyris eða líftryggingarfjár sem hefur ekki endurkaupsvirði samkvæmt kröfu annars makans eða þeirra sameiginlega.
3. Önnur verðmæti eða réttindi sem ekki er hægt að afhenda eða eru persónulegs eðlis.
4. Fébætur, almannatryggingabætur eða vátryggingarfé vegna líkams- eða heilsutjóns er leitt hefur til skerðingar á starfsorku til frambúðar eða vegna útgjalda sem tjónið veldur fyrirsjáanlega í framtíðinni. Sama er um bætur vegna þjáninga og annars ófjárhagslegs tjóns.

   Forsendan er þó ávallt sú að þessi verðmæti eða ígildi þeirra séu enn við lýði á því tímamarki er greinir í 1. mgr. 101. gr. og verði sérgreind. Nú stafar það af framlögum hins makans að fé þetta eða ígildi þess er enn fyrir hendi og ber þá að kröfu þess maka að lækka þá fjárhæð sem haldið er utan skipta með hliðsjón af þessu, svo sem sanngjarnt þykir.
5. Munir sem aflað er vegna þarfa barna. Sá maki, sem barn býr hjá, á tilkall til þess að munir þessir komi ekki undir skiptin.

Það hjóna, sem fær verðmæti eða muni utan skipta með þessum hætti, tekur að sér skuldir sem orðið hafa til vegna öflunar þeirra eða hvíla á þeim. Nú þykir ósanngjarnt gagnvart hinum makanum að verðmætum eða réttindum skv. 2., 3. eða 4. tölul. sé haldið utan skipta og er þá heimilt að bæta honum það með fjárgreiðslum sem eftir atvikum má inna af hendi með nánar greindum afborgunum.

C. Helmingaskiptareglan og frávik frá henni.

103. gr.

Hvor maki um sig eða dánarbú hans eiga tilkall til helmings úr skírri hjúskapareign hins nema annað leiði af ákvæðum laga.

104. gr.

Víkja má frá reglum um helmingaskipti og ákvæðum um skipti á séreign ef skipti yrðu að öðrum kosti bersýnilega ósanngjörn fyrir annað hjóna. Á þetta einkum við þegar tekið er tillit til fjárhags hjónanna og lengdar hjúskapar, svo og ef annað hjóna hefur flutt í búið verulega miklu meira en hitt við hjúskaparstofnun eða hefur síðar erft fé eða fengið það að gjöf frá öðrum en maka sínum.

Frávik frá helmingaskiptum geta enn fremur átt sér stað þegar annað hjóna hefur með vinnu, framlögum til framfærslu fjölskyldunnar eða á annan hátt stuðlað verulega að aukningu á þeirri fjáreign sem falla ætti hinu hjóna í skaut eða hefur átt hlut að því að bæta fjáreign hins að öðru leyti.

Fráviki frá helmingaskiptum samkvæmt þessari grein er einnig hægt að beita til hagsbóta fyrir erfingja maka ef hagir þeirra mæla sérstaklega með því, að öðrum skilyrðum fullnægðum.

105. gr.

Nú getur maki ekki innan marka hlutdeildar sinnar í samanlögðum eignum fengið búsgögn og annað lausafé sem er nauðsynlegt til að halda uppi heimili. Er þá heimilt samkvæmt kröfu hans að kveða svo á að hlutdeild hans skuli aukast enda séu ekki horfur á að hann geti á annan hátt aflað sér þessara nauðsynja.

Réttur skv. 1. mgr. víkur þó fyrir rétti hins makans til að fá verðmæti í sinn hlut til greiðslu skuldbindinga sem á honum hvíla og til greina geta komið við skiptin.

D. Úthlutun til greiðslu skuldbindinga.

106. gr.

Við skiptin skal hvoru hjóna úthlutað svo miklu af hjúskapareign sinni að það nægi til greiðslu skuldbindinga sem á því hvíldu á þeim tíma sem hér ber við að miða, sbr. 1. mgr. 101. gr. laga þessara, svo og 109. gr. skiptalaga, nr. 20/1991, þar á meðal til greiðslu á hluta hvors um sig í sameiginlegum skuldum ef því er að skipta, sbr. þó ákvæði 2. mgr. 101. gr.

Skuldir, sem annað hjóna hefur bakað sér með vanhirðu á fjármálum sínum eða með annarri óhæfilegri aðferð, koma því aðeins til frádráttar skv. 1. mgr. að önnur efni maka hrökkvi ekki til greiðslu þeirra.

E. Endurgjaldskröfur.

107. gr.

Nú hefur maki notað eigur sínar, er koma skyldu til skipta, til þess að auka verðmæti er ekki eiga að hlíta skiptum samkvæmt samningi makanna, ákvörðun gefanda eða arfleiðanda eða samkvæmt lagaákvæðum eða til að afla sér réttinda sem hafa verið þegin undan skiptum skv. 1. og 3. tölul. 102. gr. og getur hinn makinn eða dánarbú hans þá krafist endurgjalds af þessu tilefni. Sama gegnir um réttindi skv. 2. tölul. 102. gr. ef útgjöld til þessa fara út yfir eðlileg og sanngjörn mörk.

Nú hefur annað hjóna rýrt hjúskapareign sína eða sameign hjóna með því að misbeita ráðum yfir hjúskapareigninni eða með öðru óhæfilegu atferli og slíkt hefur leitt til verulegrar skerðingar á fjárhlut þeim sem hitt hjóna á tilkall til og getur þá hitt hjóna eða dánarbú þess krafist endurgjalds af hjúskapareign beggja þegar skipti fara fram.

Krafa skv. 1. og 2. mgr. verður því aðeins tekin til greina að eigur makans, sem krafan beinist gegn, nægi fyrir skuldum sem á honum hvíla. Krefjast má greiðslu úr séreign makans ef hjúskapareign hans hrekkur ekki til.

Endurgjaldskrafa, sem ekki er hægt að jafna við skiptin, verður ekki síðar uppi höfð.

Nú er fallist á endurgjaldskröfu samkvæmt þessari grein og er þá hægt að ákveða að fjárhæð verði greidd með nánar greindum afborgunum.

F. Um útlagningu.

108. gr.

Við opinber skipti vegna fjárslita getur hvort hjóna um sig krafist þess að fá eignarhluta sinn útlagðan sér eftir virðingu.

Nú krefjast hjón þess að fá sama hlutinn og gengur þá það þeirra fyrir sem á hlut að hjúskapareign. Annað hjóna getur þó krafist útlagningar á eign sem hitt á að hjúskapareign í eftirfarandi tilvikum enda megi ætla að það hafi meiri þörf fyrir eignina:

1. Ef um er að ræða fasteign sem ætluð er til íbúðar fyrir það hjóna og börn þess.
2. Sama á við um sumarbústað ef telja verður mikilvægara fyrir það að fá hann í sinn hlut, einkum með tilliti til barna hjóna.

3. Þegar um er að ræða atvinnufyrirtæki sem það hjóna hefur eingöngu eða aðallega rekið.
4. Sama á við um vinnutæki og annað lausafé sem stendur í tengslum við atvinnu ef sanngirni mælir með því með tilliti til áframhaldandi atvinnu viðkomandi.
5. Þegar krafa maka beinist að húsgögnum, búsgögnum eða öðru lausafé sem hefur verið á sameiginlegu heimili hjónanna enda mæli sanngirni með því og það stuðli að því að honum sé unnt að halda uppi heimili.

Um útlagningu að öðru leyti fer samkvæmt ákvæðum skiptalaga.

109. gr.

Heimilt er að úthluta öðru hjóna verðmæti eftir virðingu þótt það fari fram úr eignarhluta þess enda megi ætla að það hafi meiri þörf fyrir verðmætið en hitt hjóna, sbr. ákvæði 108. gr. Þeim er útlagningu fær ber þá að greiða hinu eða erfingjum þess fjárhæð sem fram yfir er rétta tiltölu. Skiptastjóri getur ákveðið þegar sérstaklega stendur á, einkum með hliðsjón af fjárhagsstöðu þess sem útlagningu fær, að fjárhæð þessi sé greidd með afborgunum um tiltekinn tíma gegn tryggingum sem hann mælir fyrir um og með þeim vaxtakjörum sem hann tiltekur. Um ágreining um þetta fer samkvæmt því er segir í 112. gr. laga nr. 20/1991.

G. Heimild maka til að gefa eftir af tilkalli sínu til eigna.

110. gr.

Maka er heimilt við fjárskipti að gefa eftir af tilkalli sínu til eigna, enda sé eigi ástæða til að óttast að hann geti ekki fullnægt fjárskuldbindingum sem á honum hvíldu þá.

H. Brottfall skilnaðar að borði og sæng.

111. gr.

Nú takast samvistir hjóna að nýju eftir að skilnaður að borði og sæng, er leitt hefur til fjárskipta, er fenginn. Eiga þá ákvæði 1. mgr. 104. gr. við um eigur sem komið hafa í hlut maka við skiptin og hann hefur flutt að nýju í hjúskapinn komi til fjárskipta síðar milli hjónanna eða annars þeirra og erfingja hins.

I. Leiguréttindi.

112. gr.

Nú greinir hjón á við skilnað hvort þeirra skuli halda rétti til leigu íbúðarhúsnæðis og skal þá sýslumaður eða dómari, eftir því hvar skilnaðarmál er til meðferðar, ákveða eftir öllum aðstæðum hvort þeirra haldi áfram leigumálanum og skal einkum taka tillit til þarfa hjóna og barna þeirra.

Fari fram opinber skipti milli hjónanna tekur skiptastjóri ákvörðun um hvort hjóna haldi áfram leigumála eftir sömu reglum og kveðið er á um í 1. mgr.

XV. KAFLI
Um réttarfar í hjúskaparmálum o.fl.

A. Hvaða mál teljist hjúskaparmál.

113. gr.

Hjúskaparmál samkvæmt þessum kafla eru eftirfarandi dómsmál:

1. Mál sem höfðuð eru til ógildingar hjúskapar.
2. Mál sem höfðuð eru til hjónaskilnaðar.
3. Mál til úrlausnar um hvort hjúskapur sé gildur eða ekki gildur.
4. Mál til úrlausnar um hvort réttaráhrif skilnaðar að borði og sæng séu fallin niður.

B. Lögsaga.

114. gr.

Hjúskaparmál má höfða hér á landi í eftirfarandi tilvikum:

1. Ef stefndi er búsettur hér á landi.
2. Ef stefnandi er hér búsettur og hefur verið það sl. tvö ár eða búið hér áður svo langan tíma.
3. Ef stefnandi er íslenskur ríkisborgari og leitt er í ljós að hann geti ekki vegna ríkisfangs síns höfðað mál í því landi sem hann er búsettur í.
4. Ef bæði eru íslenskir ríkisborgarar og stefndi lýsir eigi andstöðu sinni gegn því að málið sæti úrlausn dómstóls hér á landi.
5. Ef lögskilnaðar er krafist á grundvelli undanfarandi skilnaðar að borði og sæng enda hafi leyfi verið veitt eða dómur gengið hér á landi.

Mál til ógildingar hjúskapar má höfða hér á landi ef hjónavígslan hefur farið fram hér.

Ákvæði milliríkjasamninga, sem Ísland er aðili að, skulu þó ganga framar ákvæðum þessarar greinar.

C. Varnarþing.

115. gr.

Mál skal höfða á heimilisvarnarþingi stefnda. Ef stefndi á ekki heimilisvarnarþing hér á landi skal mál höfða þar sem stefnandi á heimilisvarnarþing. Aðilar geta samið um annað varnarþing en að framan greinir.

Nú er eigi til að dreifa varnarþingi skv. 1. mgr. og skal þá höfða mál fyrir dómstóli er dóms- og kirkjumálaráðuneytið kveður á um.

D. Aðild.

116. gr.

Annað hjóna og það eitt getur höfðað hjúskaparmál.

Mál til ógildingar á hjúskap skv. 9. og 11. gr. má þó höfða af dóms- og kirkjumálaráðuneyti eða öðru hvoru hjóna. Ef ógilding er reist á ákvæði 11. gr. er málshöfðun einnig heimil því hjóna úr eldra hjúskap sem tvíkvænishjúskapur gengur í berhögg við.

E. Málsmeðferð.

117. gr.

Hjúskaparmál sæta meðferð einkamála nema um frávik sé mælt í lögum.

Ef hvorki er vitað um heimilisfang né dvalarstað stefnda er dómara heimilt að skipa honum málsvara. Sama á við þegar stefndi er búsettur eða dvelst erlendis og ekki tekst að birta honum stefnu eða hvorki hann né umboðsmaður hans sækir þing við þingfestingu máls og sérstakar ástæður mæla að öðru leyti með því að honum verði skipaður málsvari. Málsvari skal hafa samráð við umbjóðanda sinn ef unnt er. Dómari ákveður þóknun til málsvara sem greiðist úr ríkissjóði. Dómari getur kveðið á um að stefndi skuli endurgreiða ríkissjóði kostnað vegna málsvara að öllu eða nokkru leyti ef rök mæla með því.

Dómari gætir óhjákvæmilegra lagaskilyrða við úrlausn hjúskaparmáls.

Hjúskap verður ekki slitið með dómsátt.

118. gr.

Dómþing í hjúskaparmálum skulu háð fyrir luktum dyrum nema dómari kveði öðruvísi á með samþykki málsaðila.

F. Nafnleynd o.fl.

119. gr.

Eigi má án leyfis dómara birta almenningi á nokkurn hátt annað af því sem gerst hefur í hjúskaparmáli en dóminn. Brot gegn ákvæði þessu varðar sektum.

Nú er dómur í slíku máli birtur, þar á meðal að tilstuðlan dómsins, og skal þá gæta leyndar á nöfnum og upplýsingum sem bent geti til þess hverjir séu aðilar máls.

G. Andlát aðila.

120. gr.

Hjúskaparmál verður eigi höfðað eftir dauða annars hjóna.

Nú deyr annað hjóna áður en dómur gengur í hjúskaparmáli og fellur þá málið niður. Á þetta einnig við ef máli er áfrýjað.

H. Frávísun og niðurfelling máls.

121. gr.

Nú er máli vísað frá dómi eða það fellt niður án kröfu sækjanda og getur sækjandi þá höfðað mál að nýju innan mánaðar þó að lögmæltur málshöfðunarfrestur sé þá liðinn.

I. Áfrýjun og endurupptaka máls.

122. gr.

Heimilt er að áfrýja einstökum þáttum dóms.

Hvorugur málsaðili má ganga í nýtt hjónaband innan loka áfrýjunarfrests nema því aðeins að gagnaðili og dóms- og kirkjumálaráðuneyti, þegar það á aðild máls, hafi bréflega fallið frá áfrýjun.

Endurupptaka máls er ekki heimil eftir lok áfrýjunarfrests.

XVI. KAFLI

Um meðferð og úrlausn stjórnvalda á málum samkvæmt lögum þessum.

A. Lögsaga.

123. gr.

Stjórnvöld geta leyst úr málum er tengjast öðrum ríkjum í eftirfarandi tilvikum:

1. Ef sá sem krafa beinist gegn er búsettur hér á landi.
2. Ef aðilar eru íslenskir ríkisborgarar og sá sem krafa beinist gegn samþykkir að málið sæti úrlausn hér á landi.
3. Ef lögskilnaðar er krafist á grundvelli undanfarandi skilnaðar að borði og sæng, enda hafi leyfi til skilnaðar að borði og sæng verið veitt hér á landi.

Ákvæði milliríkjasamninga, sem Ísland er aðili að, skulu þó ganga framar ákvæðum 1. mgr.

B. Úrlausnarumdæmi.

124. gr.

Leysa skal úr máli í því umdæmi þar sem sá sem krafa beinist gegn er búsettur. Ef hann er ekki búsettur hér á landi skal leysa úr máli í því umdæmi þar sem krefjandi er búsettur. Hjón geta samið um annað úrlausnarumdæmi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið ákvarðar úrlausnarumdæmi ef hvorki sá sem krafa beinist gegn né krefjandi eru búsettir hér á landi eða ef annars leikur vafi á því hvar leysa skuli úr máli samkvæmt framangreindu.

C. Leiðbeiningarskylda.

125. gr.

Sýslumaður skal leiðbeina aðilum um réttindi þeirra og skyldur er málið varðar.

D. Sáttaumleitan.

126. gr.

Sýslumaður leitar sátta með aðilum áður en hann leysir úr ágreiningsmáli.

Ef aðilar máls búa eða dvelja hvor í sínu umdæmi má leita sátta þar sem hvor aðila býr eða dvelst.

E. Kröfur aðila og gagnaöflun.

127. gr.

Aðilum máls ber að setja fram skýrar kröfur fyrir stjórnvaldi og afla þeirra gagna sem stjórnvald telur þörf á til úrlausnar máls. Enn fremur getur stjórnvald aflað gagna að eigin frumkvæði ef þörf krefur.

Ef sá sem kröfu gerði sinnir eigi ítrekuðum kvaðningum eða tilmælum stjórnvalds um framlagningu gagna er stjórnvaldi heimilt að synja um úrlausn.

Nú sinnir gagnaðili máls eigi ítrekuðum kvaðningum eða tilmælum stjórnvalds um gagnaöflun og má þá veita úrlausn á grundvelli þeirra krafna og gagna sem fyrir liggja.

F. Réttur aðila til að kynna sér gögn máls.

128. gr.

Aðilum máls er heimilt að kynna sér skjöl og önnur gögn sem málið varðar. Réttur þessi nær ekki til vinnuskjala sem rituð hafa verið hjá stjórnvaldi til eigin afnota í sambandi við meðferð málsins.

G. Réttur aðila til að tjá sig um mál.

129. gr.

Aðilar skulu eiga þess kost að tjá sig um mál áður en ákvörðun er tekin og getur stjórnvald sett þeim ákveðinn frest til þess.

H. Form og efni úrskurðar.

130. gr.

Úrskurður stjórnvalds skal vera skriflegur. Þar skal greina úrlausnarefni, niðurstöðu og rökstuðning fyrir henni, þar á meðal lagaatriði er niðurstaða byggist á og önnur atriði er máli skipta, þar á meðal kæruheimild og þvingunarúrræði ef því er að skipta.

I. Tilkynning um úrskurð.

131. gr.

Úrskurð stjórnvalds skal senda aðilum máls með ábyrgðarbréfi, hann birtur af einum stefnuvotti eða kynntur með öðrum sannanlegum hætti.

J. Stjórnsýslukæra.

132. gr.

Kæra má úrlausn sýslumanns til dóms- og kirkjumálaráðuneytis innan tveggja mánaða frá dagsetningu hennar.

Sýslumaður getur ákveðið í úrskurði að kæra fresti réttaráhrifum hans.

Málsaðilum, sem fengið hafa leyfi til lögskilnaðar, er ekki heimilt að ganga í hjúskap að nýju fyrr en eftir lok kærufrests nema þeir hafi fallið bréflega frá kæru.

XVII. KAFLI
Gildistaka, lagaskil og brottfallin lög.

133. gr.

Lög þessi taka gildi 1. júlí 1993.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið setur reglugerð og önnur fyrirmæli um einstök atriði er varða framkvæmd laganna.

Ráðuneytið skal gera sérstakar ráðstafanir til að kynna almenningi efni laga þessara.

134. gr.

Ákvæði 2. mgr. 25. gr. gilda einnig um hjónabönd sem til er stofnað fyrir gildistöku laga þessara.

135. gr.

Nú var sett fram krafa um skilnað að borði og sæng eða lögskilnað fyrir gildistöku laga þessara og skal þá fara um þá kröfu eftir eldri lögum. Ef bæði hjón óska þess er þó unnt að beita reglum þessara laga.

Um dómsmál til skilnaðar eða ógildingar hjúskapar, sem höfðuð hafa verið fyrir gildistöku þessara laga, fer eftir eldri lögum nema bæði hjón óski þess að reglum þessara laga verði beitt, sbr. 2. málsl. 1. mgr.

Nú sætir hjúskapur ógildingu eftir gildistöku þessara laga og fer þá um réttaráhrif þeirrar ógildingar eftir ákvæðum þessara laga. Sama er um réttaráhrif skilnaðar að borði og sæng og lögskilnaðar.

136. gr.

Nú var veitt leyfi til skilnaðar að borði og sæng í gildistíð eldri laga og fer þá um lögskilnað á grundvelli þess leyfis eftir eldri lögum, sbr. þó 41. gr.

137. gr.

Breyting á úrskurði um framfærslueyri, sem gengið hefur fyrir gildistöku þessara laga, hlítir ákvæðum þeirra.

Sama á við um breytingu á samningum um framfærslueyri.

138. gr.

Ákvæði XX. kafla skiptalaga, nr. 20/1991, gilda um opinber fjárskipti milli hjóna sem ólokið er við gildistöku laga þessara.

139. gr.

1. Ákvæðum 12. gr. laga nr. 20/1923 skal beita um samninga sem gerðir eru fyrir gildistöku laga þessara.
2. Ákvæðum 20. og 21. gr. laga nr. 20/1923 skal beita um samninga sem gerðir eru fyrir gildistöku laga þessara, þar á meðal um samþykki maka.
3. Ákvæði 2. mgr. 23. gr. laga nr. 20/1923 skal beita um tekjur af séreign sem myndast hafa fyrir gildistöku laganna.
4. Ákvæðum 26. og 27. gr. laga nr. 20/1923 skal beita um samninga og skuldbindingar sem stofnast hafa fyrir gildistöku laga þessara.
5. Gildi kaupmála, sem gerðir eru fyrir gildistöku laganna, skal meta samkvæmt ákvæðum V. kafla laga nr. 20/1923, ásamt breytingalögum. Um réttaráhrif kaupmála fer samkvæmt ákvæðum laga þessara.

140. gr.

Við gildistöku laga þessara falla úr gildi lög um stofnun og slit hjúskapar, nr. 60/1972, og lög nr. 17/1973, 64/1979, 132/1989 og 39/1992 er breyta þeim lögum, sbr. enn fremur lög nr. 25/1961. Þá falla úr gildi I.–VII. og IX.–XI. kafli laga um réttindi og skyldur hjóna, nr. 20/1923, svo og lög nr. 10/1962 er breyta þeim lögum.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 32 14. apríl 1993

LÖG

um breytingar á lögum um fjarskipti, nr. 73/1984.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðast svo:

Í lögum þessum merkja orðin:

Fjarskipti: Það sem nefnt er „Télécommunication" í alþjóðafjarskiptasamningum (nú Convention Internationale des Télécommunications, Nice 1989) og þýðir hvers kona sending og móttaka tákna, merkja, skriftar, mynda og hljóða eða hvers konar boðmiðlun eftir leiðslum með rafsegulöldum (radio) eða öðrum rafsegulkerfum.

Almennt fjarskiptanet: Innviðir fyrir almenn fjarskipti sem gera kleift að flytja merki milli skilgreindra nettengipunkta með rafþræði, örbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum.

Fjarskiptaþjónusta: Þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að beina merkjum um fjarskiptanet með fjarskiptaaðferðum, öðrum en hljóðvarpi og sjónvarpi.

Talsímaþjónusta: Þjónusta, seld almenningi, sem fólgin er í beinum rauntímaflutningi á tali um almenna sjálfvirka netið eða netin þannig að hver notandi getur notað búnað tengdan við tengipunkt á netinu til að hafa samband við annan notanda búnaðar sem tengdur er við annan tengipunkt.

Nettengipunktur: Allar efnislegar tengingar og tækniforskriftir varðandi aðgang að þeim sem eru hluti af almenna fjarskiptanetinu og nauðsynlegar fyrir aðgang og skilvirk fjarskipti um viðkomandi net.

Notendabúnaður: Búnaður ætlaður til að tengjast almennu fjarskiptaneti, þ.e.:

a. er ætlað að vera beint tengdur við nettengipunkt almenns fjarskiptakerfis eða
b. er ætlað að virka með almennu fjarskiptaneti beint eða óbeint tengdur við nettengipunkt á netinu í þeim tilgangi að senda, meðhöndla eða taka á móti upplýsingum.

Tenging getur verið með rafþræði, örbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða öðrum rafsegulaðferðum.

Grunnþjónusta: Fjarskiptaþjónusta sem gefur kost á flutningi merkja milli þeirra staða þar sem skil eru milli nets og notanda.

Virðisaukandi þjónusta: Fjarskiptaþjónusta þar sem bætt er við grunnþjónustu þáttum sem auka verðmæti þjónustunnar.

Fjarskiptavirki: Hvers konar tæki, tækjahlutar, leiðslur, búnaður og því um líkt sem sérstaklega er ætlað til að koma á fjarskiptum eða reka þau, hvort heldur er til sendingar eða móttöku.

2. gr.

2. gr. laganna orðast svo:

Ríkið hefur einkarétt á að veita talsímaþjónustu á Íslandi og í íslenskri landhelgi og lofthelgi og að eiga og reka almennt fjarskiptanet. Póst- og símamálastofnunin annast framkvæmd þessa einkaréttar.

Samgönguráðherra getur heimilað aðilum með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins, EES, að reka ákveðna tegund fjarskiptaþjónustu, aðra en talsímaþjónustu á almennum fjarskiptanetum, að uppfylltum skilyrðum sem sett verða fyrir viðkomandi þjónustu.

Samgönguráðherra setur skilyrði fyrir leyfisveitingu. Þau skulu vera hlutlæg, skýr og þannig að gætt verði jafnræðis. Rökstuðningur skal fylgja synjun leyfisumsóknar.

Ekki þarf sérstakt leyfi til að veita virðisaukandi þjónustu sem er í samræmi við reglugerð sem samgönguráðherra setur.

Ekki þarf sérstakt leyfi til að annast sölu á notendabúnaði.

Póst- og símamálastofnuninni er heimilt að selja sérhverja tegund fjarskiptaþjónustu og búnað að uppfylltum sömu skilyrðum og gilda gagnvart öðrum aðilum.

Samgönguráðherra getur heimilað einstökum mönnum, félögum eða stofnunum að stofna og reka fjarskiptanet til eigin nota eingöngu sem ekki verða nýtt fyrir aðra aðila og ekki tengd almennum fjarskiptanetum.

Fjarskipti, sem ekki fara um fjarskiptavirki ríkisins, þegar eingöngu er um að ræða boð eða upplýsingar innan húsakynna heimilis, fyrirtækis eða stofnunar, svo sem í sjúkrahúsum, gistihúsum, skólum eða verksmiðjum, falla sem slík ekki undir ákvæði laga þessara.

3. gr.

3. gr. laganna orðast svo:

Hver sá, sem flytur inn eða smíðar búnað er tengja á við almennt fjarskiptanet, skal fyrir fram fá yfirlýsingu Fjarskiptaeftirlits ríkisins um að hver og ein tegund eða gerð tegundar búnaðar eða hlutar hans uppfylli þær tæknikröfur sem gilda þar um. Liggi fyrir vottorð frá viðurkenndri prófunarstofu um að búnaður sé í samræmi við staðla og reglur telst staðfesting frá Fjarskiptaeftirlitinu fullnægjandi.

Þeir sem annast uppsetningu og aðra tækniþjónustu fjarskiptavirkja skulu hafa til þess tilskilin réttindi samkvæmt reglugerð er ráðherra setur.

4. gr.

6. gr. laganna orðast svo:

Ráðherra getur mælt svo fyrir að íslensk skip, loftför og önnur farartæki séu búin fjarskiptavirkjum og setur hann nánari reglugerð þar um.

Ráðherra getur heimilað með reglugerð að einstaklingar, félög og stofnanir setji upp jarðstöðvar til móttöku á sjónvarpsefni til eigin nota.

Fjarskiptaeftirlit ríkisins gefur út leyfisbréf til handa þeim aðilum sem með sérstökum lögum eða alþjóðasamþykktum hafa fengið leyfi til eða eru skyldugir til að halda uppi fjarskiptum á ákveðnum sviðum. Í leyfisbréfum skal kveðið á um tæknilega eiginleika fjarskiptavirkja í samræmi við settar reglur og alþjóðasamþykktir, svo sem um tíðni og útgeislað afl.

Fjarskiptaeftirlit ríkisins hefur eftirlit með starfsemi þessara fjarskiptavirkja.

5. gr.

Í stað 7.–9. gr. laganna koma þrjár nýjar greinar, svohljóðandi:

a. (7. gr.)

Fjarskiptaeftirlit ríkisins starfar undir yfirstjórn samgönguráðherra. Fjarskiptaeftirlit ríkisins annast útgáfu leyfisbréfa, eftirlit með gerð búnaðar og lögboðuðum tækniforskriftum, úthlutun tíðna og eftirlit með skilmálum um notkun. Samgönguráðherra setur gjaldskrá fyrir þjónustu Fjarskiptaeftirlits ríkisins.

b. (8. gr.)

Samgönguráðherra setur, að fengnum tillögum Póst- og símamálastofnunar, gjaldskrá fyrir þjónustu sem stofnunin hefur einkarétt á.

Við ákvörðun gjalda í samkeppnisgreinum fjarskiptaþjónustu skal taka mið af kostnaði.

c. (9. gr.)

Samgönguráðherra setur í reglugerð nánari fyrirmæli um framkvæmd fjarskiptamála, eftirlit með þeim og annað er þar að lýtur. Honum er heimilt að setja reglugerðir á sviði fjarskipta að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

6. gr.

17. gr. laganna orðast svo:

Í leyfisbréfum, er Fjarskiptaeftirlit ríkisins gefur út skv. 6. gr. laga þessara, skal leggja á starfsmenn fjarskiptavirkja sem leyfisbréfið hljóðar um sams konar skyldur sem á starfsmönnum fjarskiptavirkja ríkisins hvíla eftir 15. og 16. gr., enda varða brot á þeim skyldum sömu viðurlögum og brot starfsmanna fjarskiptavirkja ríkisins. Sama gildir um þá sem fá réttindi til uppsetningar og tengingar fjarskiptavirkja skv. 3. gr.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 10 – 1993

30. apríl 1993 157 Nr. 33

LÖG

um brottfall laga nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, sbr. lög nr. 30/1990.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög nr. 67/1988, um bann gegn viðskiptum við Suður-Afríku, eins og þeim var breytt með lögum nr. 30/1990, eru felld úr gildi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Baldvin Hannibalsson.

27. apríl 1993 Nr. 34

LÖG

um leiðsögu skipa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Stjórn leiðsögumála.

1. gr.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn leiðsögumála. Vitastofnun Íslands fer með framkvæmd leiðsögumála svo sem nánar er kveðið á um í lögum þessum og lögum um vitamál.

Skilgreiningar.

2. gr.

Í lögum þessum merkir:

Skip: Hvert það far sem er sex metrar á lengd eða lengra, mælt milli stafna, og notað á sjó.

Leiðsögumaður: Sá sem fengið hefur löggildingu til leiðsögu skipa um ákveðið svæði.

Leiðsöguskylda: Skylda til að nota leiðsögumann við siglingu skipa um ákveðið svæði eða við ákveðnar aðstæður.

Hafnsögumaður: Leiðsögumaður sem fengið hefur löggildingu til leiðsögu skipa um ákveðið hafnarsvæði. Hafnsögumaður er ráðinn af viðkomandi hafnarstjórn.

Hafnsöguskylda: Skylda til að nota hafnsögumann við siglingu skipa um ákveðið hafnarsvæði eða við ákveðnar aðstæður.

Steindórsprent Gutenberg hf.

Hafnarsvæði: Svæði við höfn sem nánar er tilgreint í reglugerð.

Umboðsmaður: Sá sem annast milligöngu útgerðar eða leigutaka skips og stjórnvalda.

Hættuleg efni: Efni sem hættuleg teljast samkvæmt skilgreiningu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO Dangerous Goods Code).

Löggilding og skilyrði hennar.

3. gr.

Vitastofnun Íslands löggildir leiðsögumenn. Löggilding gildir fyrir ákveðið svæði til allt að fimm ára í senn. Um löggildingu skal nánar ákveðið í reglugerð.

Sá sem fullnægir eftirtöldum skilyrðum getur öðlast löggildingu til að vera leiðsögumaður skipa.

1. Er 25–65 ára að aldri.
2. Hefur fullnægjandi heilbrigðisvottorð.
3. Hefur lokið 2. stigs skipstjórnarnámi eða samsvarandi námi og hefur siglt sem skipstjóri eða stýrimaður á skipi um svæði sem löggilding á að ná til og er nákunnugur siglingaleiðum á svæðinu.
4. Hefur lokið námskeiði til að vera leiðsögumaður eftir því sem nánar segir í reglugerð.

Þessum skilyrðum verður einnig að vera fullnægt eftir að löggilding er fengin.

Vitastofnun Íslands er heimilt að veita tímabundna undanþágu frá þessum skilyrðum þegar sérstaklega stendur á.

Skyldur leiðsögumanns.

4. gr.

Leiðsögumanni ber skylda til að aðstoða yfirvöld, svo sem löggæslu-, tolla-, heilbrigðis-, siglinga- og hafnaryfirvöld við störf þeirra. Þá ber honum að aðstoða á allan hátt stjórnendur skipa sem hann leiðbeinir og ráðleggja um siglingu skipsins þannig að á sem hagkvæmastan og öruggastan hátt sé komist á milli áfangastaða. Þá skal leiðsögumaður aðstoða við að koma skipi í festar þegar ekki er um að ræða aðstoð hafnsögumanns viðkomandi hafnar.

Sérstök varúð skal viðhöfð til að hindra mengun stranda og sjávar af völdum hættulegra efna. Mengunaróhöpp skal þegar í stað tilkynna viðkomandi hafnarstjóra og Siglingamálastofnun ríkisins. Leiðsögumaður er ábyrgur fyrir að tilkynningin berist réttum aðilum og skal reyna með öllum tiltækum ráðum að halda útbreiðslu mengunarinnar í lágmarki.

Leiðsögumaður ber ekki ábyrgð á siglingu skips sem hann leiðbeinir heldur aðeins á þeim ráðum sem hann gefur.

Samgönguráðuneytinu er heimilt að gefa út gjaldskrá um greiðslur fyrir leiðsögu skipa.

Umboðsmaður skips.

5. gr.

Skylt er útgerð skips, sem siglir um íslenska landhelgi með varning umfram hættumörk samkvæmt reglugerð og áformar að hafa hér viðkomu, að hafa umboðsmann hér á landi. Sé skipið gert út af íslensku útgerðarfélagi telst útgerðin umboðsmaður. Í reglugerð skal setja skilyrði sem umboðsmanni ber að uppfylla.

Umboðsmaður sér um að útvega löggilta leiðsögumenn til að fylgja skipinu og skal tilkynna yfirvöldum ef leiðsöguskylt skip notar ekki leiðsögumann.

Ef ástæða þykir til er heimilt að krefjast trygginga vegna hugsanlegs tjóns er skipið kann að valda hér við land. Skal umboðsmaður skipsins hafa milligöngu um að leggja fram slíka tryggingu.

Tilkynning um komu.

6. gr.

Öll skip, er koma erlendis frá inn í íslenska landhelgi með landtöku í huga, skulu með minnst 24 klst. fyrirvara tilkynna komu sína til hafnaryfirvalda í fyrstu viðkomuhöfn. Erlend veiðiskip, sem sigla inn í íslenska efnahagslögsögu, skulu tilkynna það Landhelgisgæslu Íslands. Í tilkynningu skal koma fram nafn skips, heimahöfn, þjóðerni, eigandi skips og útgerðaraðili, sé hann ekki eigandi, skipstjóri og umboðsmaður útgerðar hér á landi. Þá skal koma fram hver farmur er og magn ef um hættuleg efni er að ræða. Einnig skal geta áætlaðs komutíma og hvort óskað er leiðsögumanns.

Áður en komið er í höfn skal með minnst 3 klst. fyrirvara hafa samband við viðkomandi hafnaryfirvöld.

Leiðsögu- og hafnsöguskylda.

7. gr.

Öll skip, sem flytja hættuleg efni í meira magni en tiltekið er í reglugerð, skulu ætíð nota hafnsögumann við siglingu um hafnarsvæði. Hafnarstjórn er heimilt að veita kunnugum skipstjórum undanþágu frá hafnsöguskyldu.

Um borð í öllum skipum með erlendum skipstjórnarmönnum, sem flytja hættuleg efni í meira magni en tiltekið er í reglugerð, skal við siglingu á milli hafna vera leiðsögumaður.

Heimilt er með reglugerð að kveða á um leiðsögu- og hafnsöguskyldu.

Undanþágur.

8. gr.

Undanskilin ákvæðum laga þessara um tilkynningarskyldu, leiðsögu og umboðsmann eru skip sem leita hafnar vegna bráðrar hættu eða til að setja á land sjúka menn eða slasaða.

Brot o.fl.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða missi leiðsögumannsréttinda og/eða skipstjórnarréttinda og sektum nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum og skal farið með mál út af brotum á lögum þessum að hætti opinberra mála.

Samgönguráðuneytið setur reglugerð um nánari framkvæmd laga þessara.

Ákvæði til bráðabirgða.

10. gr.

Leiðsögumenn, sem skipaðir hafa verið fyrir gildistöku laga þessara, halda réttindum sínum þann tíma sem skírteini þeirra kveða á um.

Hafnsögumenn, sem starfa við hafnsögu skipa við gildistöku laga þessara, skulu innan fimm ára afla sér löggildingar sem hafnsögumenn.

Gildistaka.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Jafnframt falla úr gildi lög um leiðsögu skipa, nr. 48 19. júní 1933.

Gjört í Reykjavík, 27. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.) *Halldór Blöndal.*

STJÓRNARTÍÐINDI A 11 – 1993

Nr. 35 160 30. apríl 1993

LÖG

um eftirlit með skipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið og orðskýringar.

1. gr.

Lög þessi gilda um öll íslensk skip sem eru sex metrar á lengd eða lengri, mælt milli stafna, og notuð eru á sjó. Lögin gilda þó um öll farþegaskip án tillits til stærðar.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð að lög þessi gildi að hluta eða öllu leyti fyrir erlend skip þegar þau eru í íslenskum höfnum eða innan íslenskrar lögsögu.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð að eftirlit skuli haft með öryggi annarra atvinnutækja á sjó og vötnum og hvernig því eftirliti skuli haga.

2. gr.

Í lögum þessum hafa eftirfarandi orð og orðasambönd þá merkingu sem hér greinir:

1. Skip er sérhvert fljótandi far nema annars sé getið.
2. Íslenskt skip er hvert það skip sem skráð er hér á landi og rétt hefur til að sigla undir íslenskum fána.
3. Flokkað skip er hvert það skip sem er flokkað af flokkunarfélagi sem viðurkennt er af ráðherra.
4. Fiskiskip er skip sem notað er til að veiða fisk, hval, sel, skelfisk eða aðrar lífverur úr sjó.
5. Farþegaskip er hvert það skip sem ætlað er að flytja farþega, sbr. þó ákvæði 6. tölul. þessarar greinar.
6. Kaupskip eru önnur skip sem notuð eru til flutnings á farmi gegn endurgjaldi en geta jafnframt flutt 12 farþega eða færri í samræmi við alþjóðlegar reglur.

Steindórsprent Gutenberg hf.

II. KAFLI
Gerð og búnaður.
Smíði, innflutningur og breytingar.

3. gr.

Hvert skip skal smíðað og búið út á þann hátt að öryggi mannslífa á hafinu sé tryggt eins og kostur er og með tilliti til þeirra verkefna sem því er ætlað á hverjum tíma.

Skip skal fullnægja skilyrðum reglna á hverjum tíma um siglingatæki, vélbúnað, fjarskiptabúnað, björgunarbúnað, lyf og læknisáhöld og eldvarna- og slökkvibúnað til að tryggja öryggi skipverja, skips og farms.

Vinnusvæði og vistarverur skipverja skal hanna og búa með hliðsjón af öryggi og velferð skipverja.

Skip skulu smíðuð og búin með tilliti til varna gegn mengun.

Ráðherra ákveður nánar í reglugerð um smíði, stöðugleika, hleðslumerki og búnað skipa.

Ráðherra ákveður í reglum hvaða lög, stjórnvaldsfyrirmæli, skírteini og skipsbækur skuli vera um borð í skipum.

4. gr.

Ráðherra setur reglur um aðbúnað og vinnuaðstöðu skipverja, svo sem hönnun og merkingar vinnusvæða, öryggisbúnað, notkun og viðhald vinnutækja og öryggisbúnaðar og heilbrigðis- og hollustuhætti í skipum.

5. gr.

Ráðherra getur ákveðið að nýjar reglugerðir nái ekki til eldri skipa og skipa sem kjölur hefur verið lagður að eða eru á hliðstæðu byggingarstigi. Þó skal tekið tillit til varna gegn mengun, öryggis og aðbúnaðar um borð, enn fremur gerðar og fyrirhugaðrar notkunar skipanna.

6. gr.

Nýsmíði skipa er háð eftirliti Siglingamálastofnunar í samræmi við reglur sem ráðherra setur. Þar sem þær ná ekki til skulu ekki gerðar vægari kröfur en gerðar eru af viðurkenndum flokkunarfélögum um smíði skipa. Eigandi skips skal tilkynna Siglingamálastofnun um smíðina. Áður en smíði hefst skal sá sem tekið hefur að sér smíði skips senda Siglingamálastofnun ríkisins smíðalýsingu, teikningar og önnur þau gögn sem siglingamálastjóri telur nauðsynleg vegna eftirlits.

Ráðherra setur reglur um hæfniskröfur er þeir sem hanna og smíða skip skulu uppfylla. Þær skulu m.a. taka mið af réttindum hlutaðeigandi iðngreina.

Eiganda skips er heimilt að fela einhverju hinna viðurkenndu flokkunarfélaga eftirlit með smíði skips, enda sé skipið smíðað eftir reglum þeirra sem gilda hér á landi.

7. gr.

Engar meiri háttar breytingar má gera á skipi, svo sem stækkun farmrýmis eða yfirbyggingar, aðalvélarskipti eða breytingar sem hafa áhrif á mælingu skips, sjóhæfni, öryggi eða aðbúnað áhafna, án þess að fyrir liggi samþykki Siglingamálastofnunar ríkisins eða annars aðila sem stofnunin hefur veitt umboð. Breytingarnar skulu gerðar undir eftirliti Siglingamálastofnunar og gilda þar um sömu reglur um eftirlit og tilkynningarskyldu og um nýsmíði.

Sömu reglur um tilkynningarskyldu og eftirlit skulu einnig gilda um meiri háttar viðgerðir sem áhrif geta haft á sjóhæfni skips, öryggi skips og aðbúnað áhafna.

8. gr.

Skip, sem keypt er eða leigt frá útlöndum til skráningar hér á landi, skal fullnægja íslenskum lögum og reglum um styrkleika, búnað og haffæri. Skal skoðun fara fram áður en það er flutt inn. Að skoðun lokinni kveður siglingamálastjóri á um hvort hann mælir með innflutningi skips eða ekki.

Eigi má flytja inn fiskiskip sem er 15 ára eða eldra.

III. KAFLI
Skoðun skipa og framkvæmd eftirlits. Haffæri skipa.

9. gr.

Skipstjóra er skylt að sjá til þess að skip sé haffært þegar það leggur úr höfn og hafi gild lögboðin skírteini um borð. Eiganda skips, útgerðarmanni og skipstjóra er skylt að sjá um að lögskipaðar skoðunargerðir fari fram á skipi eftir því sem við á.

Um starfsskyldur yfirmanna við skoðunargerð og verkaskiptingu fer skv. III. kafla sjómannalaga, nr. 35/1985.

10. gr.

Skoðunargerðir á skipum eru þrenns konar: aðalskoðun, aukaskoðun og skyndiskoðun.

Starfsmenn Siglingamálastofnunar annast alla skoðun samkvæmt lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim eftir nánari ákvörðun siglingamálastjóra. Siglingamálastjóra er heimilt að fela öðrum hæfum aðilum að framkvæma einstaka þætti skoðunar.

11. gr.

Aðalskoðun skal fara fram við lokaúttekt nýsmíði og á hverju skipi árlega eða samkvæmt alþjóðareglum þegar það á við.

Siglingamálastofnun getur, þegar sérstakar ástæður mæla með því, veitt heimild til frestunar aðalskoðunar í allt að þrjá mánuði. Siglingamálastjóra er heimilt að fela slíka framlengingu öðrum opinberum aðila hverju sinni.

Við aðalskoðun skal athuga búnað skips og annað er lýtur að öryggi þess og áhafnar.

Sé skip í viðurkenndu flokkunarfélagi og gildu flokkunarskírteini er framvísað skal sú skoðun, sem fram fór á því til viðhalds á flokkuninni, talin fullnægjandi um styrkleika bols, eimkatla, vél- og rafbúnaðar, enda fullnægi skipið jafnframt þeim ákvæðum sem sérstaklega er mælt fyrir um í íslenskum lögum eða reglum varðandi þau atriði sem flokkunin tekur til.

12. gr.

Aukaskoðun skal fara fram á skipi sem hér segir:

1. Þegar skip hefur verið til viðgerðar vegna atriða sem varða öryggi skips og/eða áhafnar.
2. Þegar eigandi skips, útgerðarmaður, skipstjóri, yfirvélstjóri, meiri hluti skipverja eða stjórn stéttarfélags krefst skoðunar. Krafa skal vera skrifleg og rökstudd. Starfsmenn Siglingamálastofnunar ríkisins eru bundnir þagnarheiti um hver borið hafi fram kröfu nema hún hafi reynst ástæðulaus. Þá skal Siglingamálastofnun gefa upp nafn þess sem bar fram kröfuna ef útgerðarmaður krefst þess.
3. Þegar Siglingamálastofnun telur annars ástæðu til að rannsaka öryggi ákveðinna hluta skips eða búnaðar þess.

13. gr.

Skyndiskoðun er fyrirvaralaus skoðun á haffæri skips, einkum þegar skip kemur til hafnar eða fer úr höfn.

Siglingamálastofnun ríkisins og Landhelgisgæsla Íslands annast eftirlit skv. 1. mgr. og gera með sér samstarfssamning um hvernig þessu eftirliti skuli hagað.

14. gr.

Synji siglingamálastjóri um skoðun þegar hennar er krafist í samræmi við 2. tölul. 12. gr. eða ef einhver þeirra aðila, sem þar um ræðir, getur ekki unað úrslitum skoðunargerðar getur sá sem telur sig vanhaldinn kært ágreininginn fyrir farbannsnefnd, sbr. 25. gr.

15. gr.

Hafi skoðun leitt í ljós að ákvæðum laga og reglna um smíði og búnað er fullnægt skal siglingamálastjóri, starfsmaður stofnunarinnar sem til þess hefur heimild frá siglingamálastjóra eða annar viðurkenndur aðili gefa út haffærisskírteini skipi til handa eða önnur jafngild skírteini samkvæmt ákvæðum alþjóðasamþykkta eftir því sem við á.

Á haffærisskírteini skal skráð nafn skips, skipaskrárnúmer, heimili, kallmerki, stærð skips samkvæmt gildandi reglum um mælingu skipa, smíðastaður og ár, nafn eiganda, umdæmisbókstafur fiskiskipa, að skip fullnægi þeim kröfum um öryggi skipa sem gerðar eru í lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim, gildissvið, gildistími og útgáfudagur.

Haffærisskírteini skal eigi gefið út til lengri tíma en eins árs. Siglingamálastofnun er þó heimilt að miða gildistíma skírteinis við almanaksmánuð að ári liðnu frá útgáfudegi skírteinis og gildir skírteinið þá til loka þess mánaðar.

Haffærisskírteini eða skoðunarvottorð skal fylgja skipsskjölum og sýnt við fyrstu árlegu lögskráningu eða við greiðslu slysatryggingagjalds skipverja þegar ekki er skylt að lögskrá á skipið, svo og þegar þess er krafist af starfsmönnum Siglingamálastofnunar, Landhelgisgæslu Íslands eða lögreglu.

Hafi skoðun leitt í ljós að kröfum um búnað og öryggi skipa er ekki fullnægt skal bætt úr því sem áfátt er. Ef ágallar eru þannig að eigi er unnt að bæta úr þeim þegar í stað en skipið getur þó siglt örugglega getur umdæmisstjóri veitt skipstjóra hæfilegan frest til úrbóta.

16. gr.

Skip skal telja óhaffært:

1. Hafi það ekki gilt haffærisskírteini eða önnur jafngild skírteini samkvæmt alþjóðasamþykktum.
2. Liggi það dýpra en hleðslumerki þess leyfa samkvæmt alþjóðasamþykktum eða reglum.
3. Sé bol þess, búnaði, vélum, tækjum eða skipshöfn svo áfátt eða skipið er af öðrum ástæðum svo á sig komið með tilliti til öryggis skipsins og þeirra manna sem skipinu fylgja að telja verður vegna sjóferðar þeirrar er skipið skal fara að hættulegra sé að vera í förum með það en venjulegt er.

17. gr.

Hafi skip lent í árekstri, tekið grunn eða annað að borið svo ástæða sé til að ætla að skip sé óhaffært er skipstjóra skylt að láta skoða skipið á þeim stað er því verður fyrst við komið. Starfsmenn Siglingamálastofnunar eða aðrir aðilar, sem stofnunin hefur viðurkennt, skulu framkvæma þá skoðun.

Þurfi að færa skip sem er óhaffært af slysstað eða úr höfn til viðgerðar eða nánari skoðunar skal Siglingamálastofnun ríkisins eða aðrir aðilar, sem stofnunin hefur viðurkennt, ákveða hvaða ráðstafanir skuli gerðar með tilliti til öryggis skipsins og þeirra manna sem skipinu fylgja.

18. gr.

Siglingamálastofnun ríkisins annast eftirlit með því að fullnægt sé ákvæðum gildandi laga og reglna um öryggi skipa.

Þegar starfsmenn Siglingamálastofnunar eru að starfi hafa þeir rétt til þess að fara um borð í hvert skip sem statt er í íslenskri höfn eða innan íslenskrar landhelgi til þess að rannsaka það sem þeim ber samkvæmt stöðu sinni. Sama gildir um skip í smíðum.

Komi í ljós að ásigkomulag skips eða búnaður þess er ekki í samræmi við lög þessi, reglur eða önnur fyrirmæli getur Siglingamálastofnun fyrirskipað að úr því skuli bætt þegar í stað eða innan ákveðins frests.

Starfsmenn Siglingamálastofnunar skulu gæta þess að valda ekki óþarfa töfum á skipi né torvelda vinnu umfram nauðsyn.

Starfsmenn Siglingamálastofnunar skulu framvísa starfsskírteinum sé þess óskað.

Eigendur, útgerðarmenn, skipstjórar, vélstjórar og aðrir, sem starfa í umboði þeirra, skulu veita Siglingamálastofnun alla aðstoð og upplýsingar sem óskað er vegna eftirlits og öryggis skips, svo og upplýsingar um ástand skipsins, sem varðar lög þessi og reglur settar samkvæmt þeim.

19. gr.

Löggæslumenn, hafnaryfirvöld, tollgæslumenn, trúnaðarmenn skipverja, starfsmenn tryggingafélaga eða lögskráningarstjórar, sem fá vitneskju um að lög þessi eða reglur settar samkvæmt þeim eru brotin eða telja sig hafa ástæðu til að ætla að skip sé ekki haffært, skulu tafarlaust gera næsta umdæmisstjóra Siglingamálastofnunar viðvart. Sama gildir um starfsmenn skipasmíðastöðva og verkstæða er þeir eru að starfi sínu, þó þannig að þeir skulu gera yfirmanni sínum viðvart sem tilkynnir það tafarlaust til næsta umdæmisstjóra.

IV. KAFLI
Farbann.

20. gr.

Eigi að leggja skipi úr höfn án þess að það hafi gilt haffærisskírteini eða skip er annars óhaffært á ferð skal leggja farbann á það.

Enn fremur skal leggja farbann á skip ef starfsmenn Siglingamálastofnunar eru hindraðir í störfum við framkvæmd eftirlits samkvæmt lögum þessum.

21. gr.

Siglingamálastjóri getur lagt farbann á skip. Einnig geta þeir starfsmenn Siglingamálastofnunar lagt farbann á skip sem siglingamálastjóri hefur sérstaklega veitt til þess umboð. Skulu þeir tilkynna siglingamálastjóra þegar um farbann sem þeir leggja á.

22. gr.

Ákvörðun um farbann skal þegar í stað tilkynna skipstjóra og útgerðarmanni skriflega. Ástæður fyrir farbanni skulu tilgreindar, svo og skilyrði fyrir því að banni verði aflétt. Starfsmenn Siglingamálastofnunar geta óskað eftir því ef nauðsyn krefur að lögreglustjórar, hafnar- og tollyfirvöld á hverjum stað, svo og starfsmenn Landhelgisgæslu Íslands, veiti þeim fulltingi við framkvæmd farbanns og ber þeim að verða við þeirri ósk.

23. gr.

Ef ástæður farbanns eru ekki lengur fyrir hendi skal farbanni aflétt þegar í stað.

Telji siglingamálastjóri að farbann, sem starfsmenn hans hafa lagt á, sé ekki á rökum reist skal hann þegar í stað fella það úr gildi.

24. gr.

Útgerðarmaður skips og skipstjóri geta kært farbann til farbannsnefndar.

Samgönguráðherra skipar farbannsnefnd til þriggja ára í senn. Farbannsnefnd skipa fimm menn og jafnmargir til vara. Formaður skal fullnægja almennum dómaraskilyrðum. Hinir fjórir nefndarmennirnir skulu búa yfir sérþekkingu á sviði siglinga eða skipatækni í samræmi við verksvið nefndarinnar. Ráðherra setur nefndinni starfsreglur.

Úrskurði nefndarinnar verður ekki skotið til æðra stjórnvalds.

25. gr.

Verkefni farbannsnefndar eru:

1. Að skera úr um hvort farbann skuli lagt á skip og úrskurða um gildi farbanns.
2. Að skera úr um hvort skoðun á skipi skuli fara fram, annast yfirskoðunargerðir og kveðja til yfirskoðunarmenn eins og nánar greinir í 21. gr. laganna.

Málshöfðun til ógildingar á úrskurði farbannsnefndar frestar ekki réttaráhrifum hans.

V. KAFLI
Málsmeðferð fyrir dómi.

26. gr.

Um refsimál, sem höfðað er út af brotum á lögum þessum, fer að hætti opinberra mála. Sé þörf sérkunnáttu við úrlausn máls skulu tveir sérfróðir meðdómendur skipa dóm, auk eins héraðsdómara.

Áður en ákærandi höfðar opinbert mál út af brotum á lögunum skal hann jafnan leita umsagnar siglingamálastjóra liggi hún ekki þegar fyrir. Ber siglingamálastjóra að láta í té rökstudda umsögn svo fljótt sem verða má.

Ákærandi skal útvega samgönguráðuneyti og Siglingamálastofnun eftirrit dóma í málum út af brotum á lögum þessum.

27. gr.

Málum, sem höfðuð eru til ógildingar á úrskurðum farbannsnefndar skv. 14. eða 20. gr., skal hraða svo sem kostur er. Um mál þessi fer eftir almennri meðferð einkamála.

VI. KAFLI
Gjöld.

28. gr.

Fyrir skoðun á skipum og búnaði þeirra, mælingu á skipum, útgáfu skírteina, samþykkt smíðalýsinga og teikninga og aðra skoðun, sem starfsmenn Siglingamálastofnunar ríkisins framkvæma, skal eigandi greiða gjöld til ríkissjóðs samkvæmt reglugerð sem ráðherra setur. Eigandi skips skal greiða árlega skipagjald sem taki mið af því hvort skip er flokkað hjá Siglingamálastofnun ríkisins eða viðurkenndu flokkunarfélagi.

Gjöldum skv. 1. mgr. fylgir lögveð í skipi, jafnsett lögveði fyrir lestagjaldi í eitt ár frá því er gjald var kræft.

Siglingamálastofnun er heimilt að halda eftir haffærisskírteini eða öðrum jafngildum skírteinum samkvæmt alþjóðasamþykktum að lokinni skoðun ef gjöld skv. 1. mgr. eru ekki greidd.

Ráðherra er heimilt að setja reglugerð um gjald fyrir skoðun og þjónustu sem aðrir þar til bærir aðilar framkvæma og veita.

VII. KAFLI
Um refsingar, sviptingu réttinda o.fl.

29. gr.

Brot gegn lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi eða fangelsi ef miklar sakir eru.

30. gr.

Um brot skv. 29. gr. skal beitt reglum almennra hegningarlaga um hlutdeild.

Nú er brot framið með verknaði sem refsiverður er samkvæmt almennum hegningarlögum og skal þá einnig beita viðeigandi ákvæðum þeirra.

31. gr.

Þegar um brot er að ræða og sérstaklega miklar sakir eru má svipta sökunaut rétti til skipstjórnar, stýrimennsku, vélstjórnar eða fjarskiptastarfa um ákveðinn tíma er eigi sé skemmri en þrír mánuðir.

Nú er brot að öðru leyti sérstaklega stórfellt eða ítrekað og skal þá beita réttindasviptingu eigi skemur en sex mánuði og allt að fimm árum eða ævilangt.

32. gr.

Svipting réttinda skv. 31. gr. skal gerð með dómi. Þó má ljúka máli um sviptingu réttinda með ákvörðun dómara hafi ákærði játað sekt sína og fallist skriflega á slík málalok enda mótmæli ákærandi þeim ekki.

Ákærandi skal tilkynna öllum lögreglustjórum í landinu um réttindasviptingu og senda samgönguráðuneyti réttindaskírteini.

Þegar tvö ár hið fæsta eru liðin frá því réttindasvipting var dæmd getur samgönguráðherra veitt réttindin á nýjan leik mæli sérstakar ástæður með því, enda þótt sviptingartími sé ekki liðinn.

33. gr.

Sektir fyrir brot gegn lögum þessum renna í ríkissjóð. Dómara er heimilt að ákveða að þeim fylgi lögveð í skipi og búnaði þess, jafnsett lögveði fyrir lestagjaldi.

34. gr.

Lög þessi raska í engu ákvæðum áfengislaga að því er snertir viðurlög ef menn eru undir áhrifum áfengis við störf sín.

VIII. KAFLI
Um gildistöku laganna o.fl.

35. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 51 30. mars 1987 og 9. gr. laga nr. 20 30. apríl 1986.

Ákvæði til bráðabirgða.

Mál, sem þingfest hafa verið fyrir siglingadómi við gildistöku laga þessara, skulu rekin fyrir dóminum eftir þeim reglum sem um hann hafa gilt, sbr. lög nr. 51/1987.

Gjört í Reykjavík, 30. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 12 - 1993

Nr. 36 168 4. maí 1993

LÖG

um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Um greftrun líka og líkbrennslu.

1. gr.

Skylt er að greftra lík í lögmætum kirkjugarði, sbr. 5. gr., eða brenna þau í viðurkenndri líkbrennslustofnun (bálstofu), sbr. 7. gr.

2. gr.

Skylt er að virða ákvarðanir sjálfráða manns um hvort greftra skuli lík hans eða brenna.

Nú var maður ósjálfráða er hann féll frá og tekur þá lögráðamaður (lögráðamenn) hans ákvörðun um þetta efni.

Nú er ekki vitað um vilja látins manns sem sjálfráða var og ákveða þá eftirlifandi maki (sambúðaraðili) og niðjar (kjörniðjar) hins látna hvort lík skuli greftrað eða brennt.

Nú er þeim vandamönnum eigi til að dreifa er greinir í 3. mgr. og taka foreldrar og systkin hins látna ákvarðanir í þessu efni og fer um það skv. 3. mgr. Ella er ákvörðunarvaldið í höndum þeirra er nákomnastir eru hinum látna. Skal í því sambandi til þess litið hjá hverjum hinn látni hefur dvalist og hver sjái um útförina.

Ef eigi er vitað um afstöðu hins látna, sbr. 1. mgr., né þeirra er greinir í 3. og 4. mgr. má líkbrennsla fara fram, enda verði útförin gerð á stað þar sem aðstaða er til líkbrennslu, sbr. 7. gr.

3. gr.

Óheimilt er að greftra lík eða brenna nema lögmætt dánarvottorð liggi fyrir og vottorð sýslumanns eða umboðsmanns hans um tilkynningu um látið, sbr. skiptalög. Gæta skal og ákvörðunar um líkskoðun eða krufningu líka samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála og enn fremur laga um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum.

Áður en líkbrennsla fer fram þarf enn fremur að vera fyrir hendi vottorð lögreglustjóra þess efnis að hann sjái ekkert því til fyrirstöðu að líkbrennsla fari fram. Þeim er sér um framkvæmd líkbrennslu ber að afla vottorðs þessa.

4. gr.

Hver maður á rétt til legstaðar þar í sókn sem hann andaðist eða var síðast heimilisfastur eða þar sem vandamenn hans, sbr. 2. gr., óska legs fyrir hann.

Steindórsprent Gutenberg hf.

II. KAFLI
Um kirkjugarða og grafreiti og friðhelgi þeirra, svo og líkbrennslustofnanir.

5. gr.

Með kirkjugörðum í lögum þessum er átt við afmörkuð grafarsvæði kirkjusóknar eða kirkjusókna sem vígð hafa verið, sbr. 6. gr.

6. gr.

Kirkjugarðar og grafreitir eru friðhelgir, sbr. og almenn hegningarlög.

Kirkjugarða þjóðkirkjunnar skal prestur vígja. Heimilt er að afmarka óvígðan reit innan kirkjugarðssvæðis ef hlutaðeigandi kirkjugarðsstjórn samþykkir.

Eigi má reisa mannvirki, starfrækja stofnanir eða reka fyrirtæki, sem frá stafar hávaði eða ys, í nánd við kirkjugarða. Skal þessa gætt við skipulagningu skipulagsskyldra staða.

7. gr.

Líkbrennsla hér á landi má eingöngu fara fram í stofnunum sem dóms- og kirkjumálaráðuneytið löggildir.

Búa ber um öskuna í þar til gerðum duftkerum sem skylt er að varðveita í kirkjugarði eða löggiltum grafreit. Skal grafa kerin niður í grafarstæði eða leggja þau í leiði ef vandamenn, er greinir í 1. mgr. 47. gr., óska þess. Dýpt duftkersgrafar skal vera um 1 metri.

Kirkjugarðsstjórn getur ákveðið sérstakan reit í kirkjugarði fyrir duftker og sé stærð hvers leiðis jafnan hin sama, um ½ fermetri. Nöfn þeirra sem duft er varðveitt af í kirkjugarði skal rita á legstaðaskrá og kerin og grafirnar tölusettar, sbr. 27. gr.

Óheimilt er að varðveita duftker annars staðar en í kirkjugarði eða löggiltum grafreit.

III. KAFLI
Stjórn, starfslið og yfirumsjón kirkjugarða.

8. gr.

Hver kirkjugarður þjóðkirkjunnar er sjálfseignarstofnun með sérstöku fjárhaldi, í umsjón og ábyrgð safnaðar undir yfirstjórn prófasts (í Reykjavík prófasta) og biskups.

Sóknarnefnd eða sérnefnd kjörin af safnaðarfundi, sbr. 9. gr., hefur á hendi umsjón og fjárhald kirkjugarðs samkvæmt því sem fyrir er mælt í lögum þessum. Er hún hér eftir nefnd kirkjugarðsstjórn.

9. gr.

Nú hafa tvær eða fleiri sóknir sameiginlegan kirkjugarð eða kirkjugarða og skulu þá sóknarnefndir hver um sig kjósa einn mann úr hópi aðalmanna og varamanna í nefndinni í kirkjugarðsstjórn til fjögurra ára í senn, svo og varamann með sama hætti. Utan þjóðkirkjusöfnuðum með a.m.k. 1.500 gjaldskylda meðlimi er heimilt að kjósa einn mann úr sínum hópi og annan til vara í kirkjugarðsstjórn til fjögurra ára í senn. Bálfararfélag Íslands kýs, ef því er að skipta, einn mann og annan til vara til jafnlangs tíma í kirkjugarðsstjórn Reykjavíkurprófastsdæma. Prófastur situr fundi kirkjugarðsstjórnar og hefur atkvæðisrétt þegar tala fundarmanna er jöfn eða tilnefnir ella varamann í sinn stað. Prófastar Reykjavíkurprófastsdæma sitja fundi til skiptis sitt árið hvor og eru varamenn hvor fyrir annan.

Kirkjugarðsstjórnir þessar hafa sömu skyldur og ábyrgð sem sóknarnefndir að því er til kirkjugarða tekur.

10. gr.

Kirkjugarðsstjórn er heimilt að ráða sérstakan kirkjugarðsvörð, svo og framkvæmdastjóra, er hafi á hendi umsjón og eftirlit samkvæmt erindisbréfi sem kirkjugarðsstjórn setur.

Kirkjugarðsstjórn sér um að láta taka allar grafir í garðinum, sér um árlegt viðhald legstaða og ber kostnað af prestþjónustu vegna útfara.

11. gr.

Skipulagsnefnd kirkjugarða hefur yfirumsjón með kirkjugörðum landsins svo sem nánar er fyrir mælt í lögum þessum. Í henni eiga sæti biskup Íslands eða fulltrúi hans, húsameistari ríkisins, skipulagsstjóri ríkisins, þjóðminjavörður og fulltrúi tilnefndur af Sambandi íslenskra sveitarfélaga, einn maður kosinn af kirkjuþingi og annar af kirkjugarðsstjórn Reykjavíkurprófastsdæma, báðir til fjögurra ára í senn. Varamenn þessara tveggja manna skulu kosnir með sama hætti og til jafnlangs tíma. Biskup er formaður nefndarinnar. Ef atkvæði verða jöfn í skipulagsnefnd ræður atkvæði formanns.

Skipulagsnefnd ræður framkvæmdastjóra kirkjugarða og setur honum erindisbréf. Hann skal vera sérfróður um gerð og skipulag kirkjugarða. Laun hans og annar starfskostnaður, svo og kostnaður við störf skipulagsnefndar kirkjugarða, greiðist úr Kirkjugarðasjóði.

IV. KAFLI
Um skyldur og rétt sveitarfélaga vegna kirkjugarða, svo og um eignarnám vegna kirkjugarða.

12. gr.

Skylt er sveitarfélagi því, er liggur innan sóknar, að láta ókeypis í té hæfilegt kirkjugarðsstæði svo og efni í girðingu, þó þannig að óbreyttar haldist kvaðir þær er þegar eru á jörðum og lóðum þar sem kirkjugarðar standa.

Þar sem ekki er völ á nægilega þurrum eða djúpum jarðvegi til kirkjugarðsstæðis skal sveitarfélag kosta framræslu og uppfyllingu landsins.

13. gr.

Þar sem kirkja er ekki í kirkjugarði leggur sveitarfélag veg frá henni til kirkjugarðs og heldur honum akfærum, þar á meðal með snjómokstri, ef því er að skipta. Enn fremur leggur sveitarfélagið til ókeypis hæfilegan ofaníburð í götur og gangstíga kirkjugarðs ef þess er óskað og greiðir akstur hans.

Í kaupstöðum eða kauptúnum sér sveitarfélag fyrir nægilegu vatni til vökvunar blóma og trjágróðurs í kirkjugarðinum.

14. gr.

Nú hafa fleiri en eitt sveitarfélag eða bæjarfélag og hreppur eða hreppshluti sameiginlegan kirkjugarð og skal þá skipta kostnaðinum, sbr. 12. og 13. gr., niður á hlutaðeigandi bæjar- og sveitarfélög eða hluta þeirra eftir mannfjölda í hverju þeirra fyrir sig.

Rétt er kirkjugarðsstjórn, ef óhæfilegur dráttur verður á framkvæmd þeirra verka er getur í 2. mgr. 12. gr., svo og 13. gr., að taka sjálf að sér framkvæmd að nokkru eða öllu leyti. Gerir hún þá reikning yfir kostnaðinn að verkinu loknu og sætir reikningurinn úrskurði dóms- og kirkjumálaráðuneytisins ef ágreiningur verður. Greiða skal reikninginn samkvæmt úrskurði ráðuneytisins innan mánaðar frá því er hann er felldur.

15. gr.

Heimilt er með samþykki dóms- og kirkjumálaráðuneytisins að taka eignarnámi hentugt land undir kirkjugarð.

V. KAFLI
Ákvarðanir um nýjan kirkjugarð og stækkun eldri kirkjugarðs.

16. gr.

Lögmætur safnaðarfundur, eða safnaðarfundir ef fleiri söfnuðir en einn eiga í hlut, ákveður hvenær taka skuli upp nýjan kirkjugarð eða stækka gamlan en í Reykjavíkurprófastsdæmum kirkjugarðsstjórn.

Nú er þetta vanrækt og getur þá skipulagsnefnd kirkjugarða skipað fyrir um stækkun eða flutning kirkjugarðs, enda liggi fyrir álit prófasts (prófasta) um nauðsyn þess.

Þegar gera á nýjan kirkjugarð eða stækka gamlan skal leita umsagnar heilbrigðisnefndar og héraðslæknis og skipulagsnefndar sveitarfélagsins um hvort heilbrigðissjónarmið eða skipulagsástæður standi framkvæmdinni í vegi. Gögn þessi ber síðan að senda ásamt uppdrætti af fyrirhuguðum kirkjugarði eða stækkun hans til skipulagsnefndar kirkjugarða til úrlausnar, en ákvörðun hennar má skjóta til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins er úrskurðar málið til fullnaðar.

VI. KAFLI
Uppdrættir af kirkjugörðum og framkvæmdir við þá.

17. gr.

Kirkjugarðsstjórnir skulu láta gera á sérstök eyðublöð uppdrætti af kirkjugörðum landsins, bæði þeim sem í notkun eru og hinum sem hætt er að nota en enn hefur eigi verið sléttað yfir. Á uppdrætti þessa skal markað fyrir legsteinum öllum og þeim leiðum sem menn vita deili á. Lýsing fylgi á minnismerkjum og skrá yfir þau leiði sem menn vita hverjir hvíla undir, ásamt nöfnum þeirra og dánarári.

Að því búnu lætur framkvæmdastjóri kirkjugarða í samráði við skipulagsnefnd kirkjugarða gera uppdrátt að skipulagi garðanna, stækkun ef með þarf, girðingum og sáluhliði.

18. gr.

Kirkjugarðar skulu girtir traustri girðingu með vönduðu sáluhliði. Þegar girða þarf kirkjugarð skal leita um það tillagna skipulagsnefndar sveitarfélagsins og skipulagsnefndar kirkjugarða. Að fengnum þessum tillögum gerir safnaðarfundur, eða safnaðarfundir ef fleiri söfnuðir en einn eiga í hlut, ályktun um gerð girðingarinnar, en kirkjugarðsstjórn í Reykjavíkurprófastsdæmum. Náist eigi samkomulag um girðingu við framkvæmdastjóra kirkjugarða ræður úrskurður skipulagsnefndar kirkjugarða.

Nú er kirkjugarður fjarri kirkju og skal þá vera klukka í sáluhliði, stöpli eða líkhúsi.

19. gr.

Kirkjugarðsstjórnum er skylt að láta leggja brautir og gangstíga í kirkjugörðum samkvæmt staðfestum uppdrætti, gróðursetja tré og runna, slétta garðinn, ef til þess er ætlast, halda öllu þessu vel við, láta slá garðana reglulega með varúð og hafa þá að öllu leyti vel og snyrtilega hirta.

Kirkjugarðsstjórnir skulu stuðla að því að legstaðir séu smekklega prýddir blómjurtum og vel um þá hirt.

Skógrækt ríkisins er skylt að veita kirkjugarðsstjórnum endurgjaldslaust leiðbeiningar um val og hirðingu trjáa er vel hæfa kirkjugörðum.

20. gr.

Kirkjugarðsstjórn er heimilt að láta reisa kapellu og líkhús í eða við kirkjugarð á kostnað hans og koma þar upp húsnæðisaðstöðu fyrir starfsmenn kirkjugarðsins. Uppdrættir og staðsetning skulu samþykkt af skipulagsnefnd kirkjugarða og skipulags- og byggingarnefnd sveitarfélagsins. Gerð kapellu og líkhúss skal háð samþykki byggingarnefndar og heilbrigðisnefndar.

Kirkjugarðsstjórn er enn fremur heimilt að taka þátt í kostnaðarsömum framkvæmdum við útfararkirkjur.

Skylt er kirkjugarðsstjórn að annast greftrunarkirkjur og kosta rekstur þeirra, sbr. lög um kirkjusóknir o.fl.

VII. KAFLI
Um grafir, umhirðu leiða, legstaðaskrá o.fl.

21. gr.

Útfararþjónustu mega þeir einir reka sem hafa til þess leyfi dóms- og kirkjumálaráðuneytisins. Ráðherra setur nánari reglur um leyfisveitinguna í reglugerð.

Þar sem kirkjugarðsstjórnir reka útfararþjónustu skal sú starfsemi og fjárhagur henni tengdur vera algerlega aðskilin frá lögboðnum verkefnum kirkjugarðsstjórnar.

22. gr.

Kirkjugarðsstjórn ber að sjá um að greftri sé hagað skipulega og samkvæmt uppdrætti, enda óheimilt að taka gröf annars staðar en þar sem hún leyfir eða umboðsmaður hennar. Gröf má eigi taka innan kirkju eða nær grunni hennar en 1½ metra.

23. gr.

Grafir skulu vera svo djúpar að fullur metri sé frá kistuloki á grafarbarm. Kirkjugarðsstjórn getur heimilað að tvígrafið sé í sömu gröf ef þess er óskað af hálfu vandamanna þess er grafa á og fyrir liggur samþykki vandamanna þess er þar var áður grafinn. Skal þá grafardýpt hið fyrra sinni vera 2½ metri. Sá sem gröf lætur taka er skyldur til þess að láta ganga vel frá legstaðnum svo fljótt sem við verður komið og slétta yfir gröfina. Sé þetta vanrækt lætur kirkjugarðsstjórn framkvæma verkið á kostnað hlutaðeigandi.

Kirkjugarðsstjórn er enn fremur heimilt að ákveða að í tilteknum hluta kirkjugarðs, þar sem jarðvegsdýpt leyfir, skuli grafa í tveimur dýptum.

24. gr.

Beinum, sem upp kunna að koma þegar gröf er tekin, skal koma fyrir í gröfinni á ný. Sé bálstofa fyrir hendi er heimilt að brenna allar slíkar leifar og leggja öskuna í gröf, sbr. 7. gr.

25. gr.

Kirkjugarðsstjórn er heimilt að úthluta allt að þremur grafarstæðum til sömu fjölskyldu, enda sé eftir því leitað við greftrun þess er fyrst fellur frá. Réttur til grafarstæðanna helst í 50 ár.

26. gr.

Kirkjugarðsstjórn er heimilt að fjarlægja af leiðum ónýtar eða óviðeigandi girðingar og minnismerki, en gera skal þá vandamönnum viðvart áður ef kostur er og jafnan haft samráð í þessum efnum við sóknarprest, í Reykjavíkurprófastsdæmum við prófasta.

Minnismerkjum, sem fjarlægð eru, skal að jafnaði komið fyrir á vissum stað í garðinum þar sem best þykir á fara að dómi prófasts. Þetta gildir og um minnismerki á þeim gröfum sem eru eldri en 75 ára og enginn hefur óskað friðunar á. Séu slík minnismerki flutt skal upprunalegur staður þeirra merktur greinilega samkvæmt öðrum ákvæðum þessara laga.

Kirkjugarðsstjórnum er heimilt að láta hefja gömul minnismerki úr moldu ef þörf krefur. Enn fremur er þeim skylt að láta smíða hlífðarstokka um þá legsteina er þjóðminjavörður tiltekur. Kostnað, sem af þessu leiðir, ber hlutaðeigandi kirkjugarði að greiða.

27. gr.

Kirkjugarðsstjórn heldur legstaðaskrá í því formi sem skipulagsnefnd kirkjugarða ákveður. Þar skal rita nöfn, kennitölu og stöðu, heimili, aldur, greftrunardag og grafarnúmer þeirra sem jarðsettir eru, jafnóðum og greftrað er, sbr. þó 3. mgr., og enn fremur nöfn þeirra sem fyrir eru greftraðir í garðinum ef leiði þeirra þekkjast. Uppdráttur að kirkjugarðinum fylgi hverri legstaðaskrá og séu mörkuð á hann leiði allra þeirra sem standa í skránni.

Skrá skv. 1. mgr. skal gerð í tveimur eintökum og geymist annað hjá sóknarpresti og skal það afhent honum ársfjórðungslega. Í Reykjavíkurprófastsdæmum og öðrum prófastsdæmum, ef þurfa þykir, skal afhenda afrit skrárinnar héraðslækni, manntalsskrifstofu, þjóðskrárdeild Hagstofu Íslands, Tryggingastofnun ríkisins, Sambandi íslenskra lífeyrissjóða og Blóðbankanum í Reykjavík mánaðarlega.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er kirkjugarðsstjórn að höfðu samráði við prófast (prófasta) og skipulagsnefnd kirkjugarða heimilt að afmarka sérstakt svæði í kirkjugarði og greftra þar án þess að grafarnúmers innan svæðisins sé getið. Að öðru leyti fer um slíkar greftranir svo sem í 1. mgr. getur.

28. gr.

Öll leiði í kirkjugarði, sem þekkt eru, skulu auðkennd með tölumerki er samsvarar tölu þeirra á legstaðaskrá, sbr. 3. mgr. 27. gr. Sá sem setja vill minnismerki á leiði skal fá til þess leyfi kirkjugarðsstjórnar sem ber að sjá um að minnismerkið sé traust og fari vel. Eigi má setja girðingar úr steini, málmi, timbri, plasti eða sambærilegu efni um einstök leiði eða fjölskyldugrafreiti. Eigi má gera grafhýsi í kirkjugarði.

Ágreiningi um þessi atriði má skjóta til skipulagsnefndar kirkjugarða.

29. gr.

Allar grafir skulu friðaðar í 75 ár. Að þeim tíma liðnum er kirkjugarðsstjórn heimilt að grafa þar að nýju eða framlengja friðun ef þess er óskað. Heimilt er og kirkjugarðsstjórn að friða leiði ef þar eru smekkleg minnismerki að mati hennar og þeim vel við haldið eða af öðrum ástæðum.

30. gr.

Legstaðasjóðir, sbr. 20. gr. laga nr. 21/1963, verða eigi stofnaðir eftir gildistöku laga þessara.

Kirkjugarðsstjórn hefur á hendi stjórn og reikningshald legstaðasjóða þeirra, sem myndaðir hafa verið fyrir gildistöku laganna, undir yfirstjórn prófasts. Hún ávaxtar sjóðina í Kirkjugarðasjóði eða með öðrum þeim hætti sem henni þykir best henta.

Nú er friðunartími legstaðar liðinn og ekki nægilegt fé fyrir hendi í sjóðnum til sómasamlegs viðhalds legstaðarins að dómi prófasts (prófasta) og hverfur þá sjóðurinn til kirkjugarðsins sem eign hans.

VIII. KAFLI
Ákvarðanir um að hætt skuli að grafa í kirkjugarði og um niðurlagningu kirkjugarðs.

31. gr.

Ákvörðun um að hætta skuli að grafa í kirkjugarði skal gerð á lögmætum safnaðarfundi eða safnaðarfundum, í Reykjavíkurprófastsdæmum í kirkjugarðsstjórn, enda komi til samþykki skipulagsnefndar kirkjugarða.

Niðurlagningu kirkjugarðs skal tilkynna biskupi og dóms- og kirkjumálaráðuneyti. Niðurlagðir kirkjugarðar eru friðhelgir og skulu taldir til fornleifa, sbr. þjóðminjalög. Heimilt er að þinglýsa ákvörðun um niðurlagningu kirkjugarðs.

Skylt er að halda við girðingu um niðurlagðan kirkjugarð á kostnað sóknarkirkjugarðsins svo og að hirða hann sómasamlega.

Skipulagsnefnd kirkjugarða gerir tillögur í samráði við skipulagsnefnd sveitarfélags og sóknarnefnd (kirkjugarðsstjórn) um hvernig með kirkjugarð skuli fara sem hætt er að greftra í.

32. gr.

Nú eru liðin tuttugu ár frá niðurlagningu kirkjugarðs eða tíu ár a.m.k. frá greftrun í kirkjugarði og getur þá löglegur safnaðarfundur eða safnaðarfundir, í Reykjavíkurprófastsdæmum kirkjugarðsstjórn, fengið garðinn í hendur hlutaðeigandi sveitarfélagi sem almenningsgarð með ákveðnum skilyrðum ef skipulagsnefnd kirkjugarða samþykkir og dóms- og kirkjumálaráðuneytið staðfestir. Heimilt er og með samþykki sömu aðila að slétta yfir niðurlagðan kirkjugarð eða gamla grafreiti sem löngu er hætt að jarða í, en þá skal kirkjugarðsstjórn jafnframt láta reisa þar varanlegt minnismerki með áletrun um það að þar hafi kirkjugarður verið.

33. gr.

Niðurlagðan kirkjugarð má ekki nota til neins þess sem óviðeigandi er að dómi prófasts (prófasta). Ekki má þar jarðrask gera né reisa nein mannvirki. Þó getur dóms- og kirkjumálaráðuneytið veitt undanþágu frá þessu, að fengnu samþykki skipulagsnefndar kirkjugarða.

Vandamenn eiga rétt á að halda við minnismerkjum í niðurlögðum kirkjugörðum eða flytja þau burtu þaðan.

34. gr.

Þegar samþykkt hefur verið að leggja niður kirkjugarð eða slétta yfir hann skal það auglýst þrisvar í Lögbirtingablaðinu. Gefi þá enginn sig fram innan átta vikna er vilji varðveita minnismerki í garðinum eða taka þau í sína vörslu getur kirkjugarðsstjórn valið þeim annan stað, sbr. 26. gr.

35. gr.

Áður en sléttað er yfir gamlan kirkjugarð skal hlutaðeigandi sóknarprestur, í Reykjavíkurprófastsdæmum kirkjugarðsstjórn, semja nákvæma skrá yfir öll minnismerki í garðinum og senda biskupi.

36. gr.

Nú spillir uppblástur eða vatn niðurlögðum kirkjugarði og skal þá kirkjugarðsstjórn tafarlaust tilkynna það skipulagsnefnd kirkjugarða. Nefndin gerir síðan þær ráðstafanir er þurfa þykir.

IX. KAFLI
Kirkjugarðsgjöld.

37. gr.

Kirkjugarðsstjórnir skulu árlega semja áætlun um tekjur og gjöld þeirra kirkjugarða sem þær hafa í umsjá sinni. Á sama hátt skulu þær semja reikning fyrir næstliðið ár yfir tekjur og gjöld kirkjugarðanna, svo og skýrslu um eignir þeirra að meðtöldum legstaðasjóðum, sbr. 30. gr.

Kirkjugarðsstjórnir skulu senda Ríkisendurskoðun reikningshald kirkjugarða fyrir næstliðið ár fyrir 1. júní ár hvert.

38. gr.

Tekjur kirkjugarða, auk þeirra sem áður er getið, skulu vera 1½% árlega, reiknaðar af aðstöðugjöldum á því svæði er rétt á til kirkjugarðsins. Tekjur kirkjugarða samkvæmt þessari málsgrein og 39. gr. nefnast einu nafni kirkjugarðsgjöld.

Nú hrökkva eigi tekjur kirkjugarðs fyrir nauðsynlegum útgjöldum og er þá kirkjugarðsstjórn heimilt að fengnu leyfi hlutaðeigandi sveitarstjórnar að hækka hundraðsgjaldið af aðstöðugjöldum fyrir eitt ár í senn í allt að 4%.

Komi það í ljós að tekjur kirkjugarðs skv. 1. mgr. að viðbættum öðrum tekjum mundu fara verulega fram úr áætluðum gjöldum það ár getur dóms- og kirkjumálaráðuneytið heimilað hlutaðeigandi kirkjugarðsstjórn fyrir eitt ár í senn að innheimta lægra hundraðsgjald af aðstöðugjöldum en í 1. mgr. segir.

Innheimtuaðilar aðstöðugjalda skulu innheimta þann hluta kirkjugarðsgjaldsins sem reiknast af aðstöðugjöldum og er þeim heimilt að taka 1% í innheimtulaun. Þeim ber að skila gjaldinu mánaðarlega til viðkomandi kirkjugarðsstjórnar.

Gera má aðför fyrir kirkjugarðsgjöldum samkvæmt þessari grein.

Hjón bera sameiginlega ábyrgð á greiðslu kirkjugarðsgjalda samkvæmt þessari grein.

39. gr.

Ríkissjóður skal skila 15. hvers mánaðar af óskiptum tekjuskatti fjárhæð er rennur til kirkjugarða landsins. Fjárhæð þessi reiknast þannig að fyrir hvern einstakling, sem er 16 ára og eldri í lok næstliðins árs á undan gjaldári, greiðist ákveðin upphæð sem ákvarðast þannig:

1. Á árinu 1993 skal gjaldið vera 174,9 kr. á einstakling á mánuði, að viðbættri fjárhæð er samsvarar þeirri hækkun er verður á meðaltekjuskattsstofni einstaklinga á öllu landinu milli tekjuáranna 1991 og 1992.
2. Á árinu 1994 og síðar ákvarðast gjaldið af endanlegri ákvörðun gjaldsins frá fyrra ári, að viðbættri hækkun er samsvarar þeirri hækkun er kann að verða á meðaltekjuskattsstofni einstaklinga á öllu landinu milli tveggja næstliðinna tekjuára á undan gjaldári.

Nú verða gerðar breytingar á útreikningi tekjuskattsstofns og skal þá taka tillit til þess við ákvörðun gjaldsins hverju sinni.

Hækkun á gjaldi samkvæmt þessari grein skal ákvarðast af kirkjumálaráðherra í samræmi við upplýsingar frá ríkisskattstjóra og Þjóðhagsstofnun eigi síðar en 1. ágúst ár hvert. Þar til ákvörðun þessi liggur fyrir skal ráðherra ákveða uppígreiðslu gjaldsins fyrir mánuðina janúar til júlí ár hvert á grundvelli spár um tekjuþróun tveggja næstliðinna ára.

Hver kirkjugarður á rétt á gjaldi skv. 1. mgr. fyrir hvern þann sem er 16 ára og eldri í lok næstliðins gjaldárs og býr á því svæði er rétt á til kirkjugarðsins miðað við 1. desember næst á undan gjaldári. Ríkisbókhaldið annast skiptingu gjaldsins.

Gjald vegna manna, sem eru óstaðsettir á landinu samkvæmt þjóðskrá, greiðist til Kirkjugarðasjóðs, sbr. X. kafla.

X. KAFLI
Kirkjugarðasjóður.

40. gr.

Til Kirkjugarðasjóðs, sem stofnaður var með lögum nr. 21/1963, 27. gr., skulu renna 8% af kirkjugarðsgjöldum.

Ríkisbókhaldið og innheimtuaðilar aðstöðugjalda skulu standa stjórn sjóðsins skil á gjaldi þessu ársfjórðungslega eða eftir nánara samkomulagi.

Kirkjugarðsstjórnir geta ávaxtað í sjóðnum það fé kirkjugarða sem er umfram árlegar þarfir með almennum innlánskjörum lánastofnana.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn kjörnir til fjögurra ára í senn af kirkjuráði, þar af einn samkvæmt tilnefningu stjórnar Kirkjugarða Reykjavíkurprófastsdæma. Varamenn skulu kjörnir með sama hætti. Kirkjuráð ákveður hverjir vera skuli formaður og varaformaður stjórnarinnar.

Reikningshald sjóðsins annast skrifstofa biskups og gilda um það sömu reglur sem um reikningshald kirkna. Reikningar Kirkjugarðasjóðs skulu árlega birtir í Stjórnartíðindum.

41. gr.

Meginmarkmið Kirkjugarðasjóðs er að jafna aðstöðu kirkjugarða og veita aðstoð þar sem tekjur kirkjugarða hrökkva ekki fyrir nauðsynlegum útgjöldum.

Úr sjóðnum má veita lán og/eða styrki kirkjugarðsstjórnum til kirkjugarða og kirkna, svo og til þess að setja upp minnismerki þar sem verið hafa kirkjugarðar, kirkjur eða bænahús.

Sjóðnum er heimilt að kosta viðhald og umhirðu kirkjugarða í sóknum sem eyðst hafa af fólki.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um starfsemi sjóðsins að fengnum tillögum stjórnar hans.

XI. KAFLI
Heimagrafreitir.

42. gr.

Eigi má veita leyfi til upptöku heimagrafreita.

Leyfishafar heimagrafreits greiði sem aðrir til sóknarkirkjugarðs síns, enda er þeim heimilt leg í honum.

Réttur til heimagrafreits á ættaróðali fellur niður ef óðalið gengur úr ættinni.

43. gr.

Nú hefur eigi verið greftrað í heimagrafreit í full 25 ár og eigandi jarðarinnar óskar þess að leggja grafreitinn niður og er honum þá heimilt að taka niður girðingu um reitinn og breyta honum í grasflöt eða trjálund ef skipulagsnefnd kirkjugarða samþykkir. Séu minnismerki í garðinum skal jarðeigandi gera vandamönnum skv. 1. mgr. 47. gr. viðvart um að hann ætli að leggja reitinn niður. Er þeim heimilt að halda við minnismerkjum þar á sinn kostnað eða ráðstafa þeim á annan hátt.

Um niðurlagða heimagrafreiti gilda að öðru leyti ákvæði 2. mgr. 31. gr.

XII. KAFLI
Skráning kirkjugarða og heimagrafreita.

44. gr.

Próföstum er skylt að halda nákvæma skrá um kirkjugarða og heimagrafreiti í prófastsdæminu og skoða þá á yfirreiðum sínum og senda biskupi afrit af skoðunargerðum.

XIII. KAFLI
Grafreitir utanþjóðkirkjusafnaða.

45. gr.

Heimilt er skráðum utanþjóðkirkjusöfnuðum, sem hafa forstöðumann, að taka upp sérstakan grafreit. Gilda um upptöku hans, viðhald, afnot, stjórn, fjárhag og niðurlagningu sömu reglur sem um kirkjugarða þjóðkirkjunnar eftir því sem við getur átt.

Safnaðarmenn utanþjóðkirkjusafnaðar, er hafa sérstakan grafreit, eru ekki skyldir til að greiða gjald til sóknarkirkjugarðsins meðan þeir halda sínum grafreit sómasamlega við og fylgja settum reglum.

XIV. KAFLI
Tilfærsla líka og flutningur þeirra.

46. gr.

Heimilt er dóms- og kirkjumálaráðuneytinu að fengnu samþykki kirkjugarðsstjórnar sem hlut á að máli og biskups að leyfa tilfærslu líka í kirkjugarði eða flutning þeirra í annan kirkjugarð eða í grafreit. Umsókn um slíka færslu skal senda biskupi, stílaða til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins. Í umsókn skal fram tekið nafn hins látna og aldur, greftrunardagur og dánarmein ef vitað er, svo og ástæður fyrir umsókninni. Fylgja skal og vottorð héraðslæknis um að hann telji eigi sýkingarhættu stafa af líkflutningnum.

47. gr.

Réttir aðilar til að standa að umsókn skv. 46. gr. eru eftirlifandi maki, sambúðarkona eða sambúðarmaður, börn hins látna eða aðrir niðjar, foreldrar eða systkin. Einnig er kirkjugarðsstjórn rétt að senda slíka umsókn ef nánir ættingjar hins látna eru ekki lífs eða ef samþykki þeirra liggur ekki fyrir.

Leyfi veitist með eftirfarandi skilyrðum:

1. Héraðslæknir eða fulltrúi hans sé viðstaddur upptöku líksins.
2. Ef um flutning úr kirkjugarði er að ræða sé líkið í sterkri kistu er héraðslæknir telur fullnægjandi og hlýtt fyrirmælum hans um framkvæmd alla. Við tilfærslu líka innan kirkjugarðs sker héraðslæknir úr um það hvort þörf sé á sérstakri kistu.

48. gr.

Upptaka líks samkvæmt dómsúrlausn fer fram eftir því sem þar greinir.

49. gr.

Sóknarprestur skal að jafnaði vera viðstaddur upptöku líks. Sér hann og um að flutningsins sé getið í legstaðaskrá kirkjugarðsins. Enn fremur skal prestur vera við þegar lík er þannig jarðsett.

XV. KAFLI
Stjórnvaldsreglur, viðurlög, gildistaka og brottfallin lög.

50. gr.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið setur reglugerðir um málefni þau sem lög þessi taka til, þar á meðal um kirkjugarða, þar sem kveðið skal nánar á um rekstur þeirra og stjórn og tilhögun á greftri líka. Þá skal einnig kveðið nánar á um líkbrennslu í reglugerð.

Reglugerðir um kirkjugarða skulu settar í samráði við skipulagsnefnd kirkjugarða. Um reglugerðir varðandi líkbrennslu skal einnig leita tillagna Bálfararfélags Íslands ef því er að skipta.

51. gr.

Kirkjugarðsstjórnum er rétt að gera tillögur um reglur varðandi einstaka kirkjugarða og leita staðfestingar dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á þeim. Ráðuneytið leitar umsagnar skipulagsnefndar kirkjugarða um tillögurnar.

52. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, enda liggi eigi þyngri refsing við samkvæmt öðrum lögum.

53. gr.

Lög þessi taka gildi þegar í stað.

Umboð kjörinna meðlima í skipulagsnefnd kirkjugarða fellur niður 31. desember 1993 og skal kjósa nýja meðlimi í nefndina fyrir þann tíma, sbr. 11. gr.

54. gr.

Frá gildistöku laga þessara falla úr gildi þessi lög og lagaákvæði:

1. Lög um kirkjugarða, nr. 21 23. apríl 1963, svo og 35. gr. laga um ráðstafanir í efnahagsmálum o.fl., nr. 11 28. apríl 1975, svo og lög nr. 89 29. desember 1987 er breyta lögum nr. 21/1963.
2. Lög um líkbrennslu, nr. 41 3. nóvember 1915.
3. Ákvæði kirkjuskipunar Kristjáns fjórða frá 2. júlí 1607, sbr. tilskipun 29. nóvember 1629, II, 13.
4. Lög um afhendingu á landi til kirkjugarðs í Reykjavík, nr. 38 3. nóvember 1915, svo og lög nr. 11 4. júní 1924 og lög nr. 38 7. maí 1928 er breyta þeim lögum.
5. Lög um afhendingu á landi til kirkjugarðs í Stokkseyrarsókn, nr. 14 8. september 1918.
6. Lög um kirkjugarðsstæði í Reykjavík o.fl., nr. 13 14. júní 1929.

Þá eru öll önnur ákvæði eldri laga, sem fara í bága við lög þessi, úr lögum numin.

Stjórnvaldsreglur, sem settar hafa verið með stoð í lögum nr. 21/1963 og nr. 41/1915, sem ekki fara í bága við lög þessi, halda gildi sínu uns nýjar reglur eru settar.

Gjört í Reykjavík, 4. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

STJÓRNSÝSLULÖG.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið laganna.

1. gr.
Gildissvið.

Lög þessi taka til stjórnsýslu ríkis og sveitarfélaga.

Lögin gilda þegar stjórnvöld, þar á meðal stjórnsýslunefndir, taka ákvarðanir um rétt eða skyldu manna. Þau gilda þó ekki um samningu reglugerða né annarra almennra stjórnvaldsfyrirmæla.

Ákvæði II. kafla um sérstakt hæfi gilda einnig um gerð samninga einkaréttar eðlis.

2. gr.
Gildissvið gagnvart öðrum lögum.

Lög þessi gilda ekki um þinglýsingu, aðfarargerðir, kyrrsetningu, löggeymslu, lögbann, nauðungarsölu, greiðslustöðvun, nauðasamninga, gjaldþrotaskipti, skipti á dánarbúum eða önnur opinber skipti.

Ákvæði annarra laga, sem hafa að geyma strangari málsmeðferðarreglur en lög þessi mæla fyrir um, halda gildi sínu. Um sérstakt hæfi sveitarstjórnarmanna og annarra þeirra sem starfa við stjórnsýslu sveitarfélaga fer þó eftir sveitarstjórnarlögum.

II. KAFLI
Sérstakt hæfi.

3. gr.
Vanhæfisástæður.

Starfsmaður eða nefndarmaður er vanhæfur til meðferðar máls:

1. Ef hann er aðili máls, fyrirsvarsmaður eða umboðsmaður aðila.
2. Ef hann er eða hefur verið maki aðila, skyldur eða mægður aðila í beinan legg eða að öðrum lið til hliðar eða tengdur aðila með sama hætti vegna ættleiðingar.
3. Ef hann tengist fyrirsvarsmanni eða umboðsmanni aðila með þeim hætti sem segir í 2. tölul.
4. Á kærustigi hafi hann áður tekið þátt í meðferð málsins á lægra stjórnsýslustigi. Það sama á við um starfsmann sem fer með umsjónar- eða eftirlitsvald hafi hann áður haft afskipti af málinu hjá þeirri stofnun sem eftirlitið lýtur að.
5. Ef málið varðar hann sjálfan verulega, venslamenn hans skv. 2. tölul., næstu yfirmenn persónulega eða stofnun eða fyrirtæki í einkaeigu sem hann er í fyrirsvari fyrir.
6. Ef að öðru leyti eru fyrir hendi þær aðstæður sem eru fallnar til þess að draga óhlutdrægni hans í efa með réttu.

Eigi er þó um vanhæfi að ræða ef þeir hagsmunir, sem málið snýst um, eru það smávægilegir, eðli málsins er með þeim hætti eða þáttur starfsmanns eða nefndarmanns í meðferð málsins er það lítilfjörlegur að ekki er talin hætta á að ómálefnaleg sjónarmið hafi áhrif á ákvörðun.

4. gr.

Áhrif vanhæfis.

Sá sem er vanhæfur til meðferðar máls má ekki taka þátt í undirbúningi, meðferð eða úrlausn þess. Honum er þó heimilt að gera þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að halda máli í réttu horfi á meðan staðgengill er ekki til staðar.

Nefndarmaður, sem vanhæfur er til meðferðar máls, skal yfirgefa fundarsal við afgreiðslu þess.

5. gr.

Málsmeðferð.

Starfsmaður, sem veit um ástæður er kunna að valda vanhæfi hans, skal án tafar vekja athygli yfirmanns stofnunar á þeim.

Yfirmaður stofnunar ákveður hvort starfsmanni hennar beri að víkja sæti. Í þeim tilvikum, er vafi kemur upp um hæfi yfirmanns stofnunar, tekur hann sjálfur ákvörðun um hvort hann víkur sæti.

Nefndarmaður, sem veit um ástæður er kunna að valda vanhæfi hans, skal án tafar vekja athygli formanns stjórnsýslunefndar á þeim.

Stjórnsýslunefnd ákveður hvort nefndarmönnum, einum eða fleiri, beri að víkja sæti. Þeir nefndarmenn, sem ákvörðun um vanhæfi snýr að, skulu ekki taka þátt í ákvörðun um það. Þetta gildir þó ekki ef það leiðir til þess að stjórnsýslunefndin verður ekki ályktunarhæf. Skulu þá allir nefndarmenn taka ákvörðun um hæfi nefndarmanna.

6. gr.

Setning staðgengils.

Þegar starfsmaður víkur sæti og ekki er til staðar annar hæfur starfsmaður skal sá er veitir stöðuna setja staðgengil til þess að fara með málið sem til úrlausnar er.

III. KAFLI
Almennar reglur.

7. gr.

Leiðbeiningarskylda.

Stjórnvald skal veita þeim sem til þess leita nauðsynlega aðstoð og leiðbeiningar varðandi þau mál sem snerta starfssvið þess.

Berist stjórnvaldi skriflegt erindi, sem ekki snertir starfssvið þess, ber því að framsenda erindið á réttan stað svo fljótt sem unnt er.

8. gr.

Útreikningur frests.

Þar sem kveðið er á um frest í lögum telst sá dagur, sem fresturinn er talinn frá, ekki með í frestinum.

Ef lokadagur frests er almennur frídagur lengist fresturinn til næsta opnunardags þar á eftir. Að öðru leyti ber að telja frídaga með sem eru innan frestsins þegar fresturinn er reiknaður.

9. gr.

Málshraði.

Ákvarðanir í málum skulu teknar svo fljótt sem unnt er.

Þar sem leitað er umsagnar skal það gert við fyrstu hentugleika. Ef leita þarf eftir fleiri en einni umsögn skal það gert samtímis þar sem því verður við komið. Stjórnvald skal tiltaka fyrir hvaða tíma óskað er eftir að umsagnaraðili láti í té umsögn sína.

Þegar fyrirsjáanlegt er að afgreiðsla máls muni tefjast ber að skýra aðila máls frá því. Skal þá upplýsa um ástæður tafanna og hvenær ákvörðunar sé að vænta.

Dragist afgreiðsla máls óhæfilega er heimilt að kæra það til þess stjórnvalds sem ákvörðun í málinu verður kærð til.

10. gr.

Rannsóknarreglan.

Stjórnvald skal sjá til þess að mál sé nægjanlega upplýst áður en ákvörðun er tekin í því.

11. gr.

Jafnræðisreglan.

Við úrlausn mála skulu stjórnvöld gæta samræmis og jafnræðis í lagalegu tilliti.

Óheimilt er að mismuna aðilum við úrlausn mála á grundvelli sjónarmiða, byggðum á kynferði þeirra, kynþætti, litarhætti, þjóðerni, trúarbrögðum, stjórnmálaskoðunum, þjóðfélagsstöðu, ætterni eða öðrum sambærilegum ástæðum.

12. gr.

Meðalhófsreglan.

Stjórnvald skal því aðeins taka íþyngjandi ákvörðun þegar lögmætu markmiði, sem að er stefnt, verður ekki náð með öðru og vægara móti. Skal þess þá gætt að ekki sé farið strangar í sakirnar en nauðsyn ber til.

IV. KAFLI
Andmælaréttur.

13. gr.

Andmælaréttur.

Aðili máls skal eiga þess kost að tjá sig um efni máls áður en stjórnvald tekur ákvörðun í því, enda liggi ekki fyrir í gögnum málsins afstaða hans og rök fyrir henni eða slíkt sé augljóslega óþarft.

14. gr.

Tilkynning um meðferð máls.

Eigi aðili máls rétt á að tjá sig um efni þess skv. 13. gr. skal stjórnvald, svo fljótt sem því verður við komið, vekja athygli aðila á því að mál hans sé til meðferðar, nema ljóst sé að hann hafi fengið vitneskju um það fyrir fram.

15. gr.

Upplýsingaréttur.

Aðili máls á rétt á því að kynna sér skjöl og önnur gögn er málið varða. Fari aðili fram á að fá afrit eða ljósrit af málsskjölum skal orðið við þeirri beiðni nema skjölin séu þess eðlis eða fjöldi þeirra svo mikill að það sé verulegum vandkvæðum bundið. Forsætisráðherra er heimilt að ákveða með sérstakri gjaldskrá hvað greiða skuli fyrir afrit og ljósrit sem veitt eru samkvæmt þessari grein.

Lagaákvæði um þagnarskyldu takmarka ekki skyldu til þess að veita aðgang að gögnum samkvæmt þessari grein.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til rannsóknar og saksóknar í opinberu máli. Þó getur sakborningur krafist þess að fá að kynna sér gögn málsins eftir að það hefur verið fellt niður eða því lokið með öðrum hætti.

16. gr.

Gögn undanþegin upplýsingarétti.

Réttur aðila máls til aðgangs að gögnum tekur ekki til:

1. Fundargerða ríkisráðs og ríkisstjórnar, minnisgreina á ráðherrafundum eða skjala sem tekin hafa verið saman fyrir slíka fundi.
2. Bréfaskipta stjórnvalda við sérfróða menn til afnota í dómsmáli eða við athugun á því hvort slíkt mál skuli höfðað.
3. Vinnuskjala sem stjórnvald hefur ritað til eigin afnota. Þó á aðili aðgang að vinnuskjölum ef þau hafa að geyma endanlega ákvörðun um afgreiðslu máls eða upplýsingar sem ekki verður aflað annars staðar frá.

Ef það sem greinir í 1. mgr. á aðeins við um hluta skjals skal veita aðila aðgang að öðru efni skjalsins.

17. gr.

Takmörkun á upplýsingarétti.

Þegar sérstaklega stendur á er stjórnvaldi heimilt að takmarka aðgang aðila máls að gögnum ef hagsmunir hans af því að notfæra sér vitneskju úr þeim þykja eiga að víkja fyrir mun ríkari almanna- eða einkahagsmunum, þar á meðal ef lög um skráningu og meðferð persónuupplýsinga standa í vegi fyrir aðgangi að gögnunum.

18. gr.

Frestun máls.

Stjórnvaldi er heimilt að setja málsaðila ákveðinn frest til þess að kynna sér gögn máls og tjá sig um það.

Að öðrum kosti getur aðili á hvaða stigi málsmeðferðar sem er krafist þess að afgreiðslu málsins sé frestað uns honum hefur gefist tími til þess að kynna sér gögn og gera grein fyrir afstöðu sinni. Máli skal þó ekki frestað ef það hefur í för með sér að farið sé fram úr lögmæltum fresti til afgreiðslu málsins.

19. gr.

Rökstuðningur synjunar og kæruheimild.

Ákvörðun stjórnvalds um að synja málsaðila um aðgang að gögnum máls eða takmarka hann að nokkru leyti skal tilkynnt aðila og rökstudd í samræmi við V. kafla laga þessara.

Kæra má synjun eða takmörkun til þess stjórnvalds sem ákvörðun í málinu verður kærð til. Kæra skal borin fram innan 14 daga frá því að aðila var tilkynnt um ákvörðunina.

V. KAFLI

Birting ákvörðunar, rökstuðningur o.fl.

20. gr.

Birting ákvörðunar og leiðbeiningar.

Eftir að stjórnvald hefur tekið ákvörðun skal hún tilkynnt aðila máls nema það sé augljóslega óþarft. Ákvörðun er bindandi eftir að hún er komin til aðila.

Þegar ákvörðun er tilkynnt skriflega án þess að henni fylgi rökstuðningur skal veita leiðbeiningar um:

1. heimild aðila til þess að fá ákvörðun rökstudda,
2. kæruheimild, þegar hún er fyrir hendi, kærufresti og kærugjöld, svo og hvert beina skuli kæru,

3. frest til þess að bera ákvörðun undir dómstóla ef slíkur frestur er lögákveðinn. Fylgi rökstuðningur ákvörðun þegar hún er tilkynnt skal veita leiðbeiningar skv. 2. og 3. tölul. 2. mgr.

Ekki þarf þó að veita leiðbeiningar skv. 2. og 3. mgr. þegar ákvörðun er tilkynnt hafi umsókn aðila verið tekin til greina að öllu leyti.

21. gr.

Hvenær veita skal rökstuðning.

Aðili máls getur krafist þess að stjórnvald rökstyðji ákvörðun sína skriflega hafi slíkur rökstuðningur ekki fylgt ákvörðuninni þegar hún var tilkynnt.

Ákvæði 1. mgr. gildir þó ekki ef:

1. umsókn aðila hefur verið tekin til greina að öllu leyti,
2. um er að ræða einkunnir sem veittar eru fyrir frammistöðu á prófum,
3. um er að ræða styrki á sviði lista, menningar eða vísinda.

Beiðni um rökstuðning fyrir ákvörðun skal bera fram innan 14 daga frá því að aðila var tilkynnt ákvörðunin og skal stjórnvald svara henni innan 14 daga frá því að hún barst.

Úrskurðum í kærumálum skal ávallt fylgja rökstuðningur.

22. gr.

Efni rökstuðnings.

Í rökstuðningi skal vísa til þeirra réttarreglna sem ákvörðun stjórnvalds er byggð á. Að því marki, sem ákvörðun byggist á mati, skal í rökstuðningnum greina frá þeim meginsjónarmiðum sem ráðandi voru við matið.

Þar sem ástæða er til skal í rökstuðningi einnig rekja í stuttu máli upplýsingar um þau málsatvik sem höfðu verulega þýðingu við úrlausn málsins.

Takmarka má efni rökstuðnings að því leyti sem vísa þarf til gagna sem aðila máls er ekki heimill aðgangur að, sbr. 16. og 17. gr.

Hafi stjórnsýslunefnd ekki samþykkt rökstuðning með ákvörðun sinni skal formaður færa rök fyrir henni í samræmi við 1.–3. mgr.

VI. KAFLI
Afturköllun ákvörðunar o.fl.

23. gr.

Breyting og leiðrétting.

Stjórnvald getur breytt ákvörðun sinni þar til hún hefur verið tilkynnt aðila máls.

Eftir að aðila hefur verið tilkynnt um ákvörðun er stjórnvaldi heimilt að leiðrétta bersýnilegar villur í henni, enda tilkynni stjórnvaldið aðila um leiðréttinguna án tafar og láti þeim sem fengið hefur endurrit af ákvörðuninni nýtt endurrit í té.

24. gr.

Endurupptaka máls.

Eftir að stjórnvald hefur tekið ákvörðun og hún verið tilkynnt á aðili máls rétt á því að mál sé tekið til meðferðar á ný ef:

1. ákvörðun hefur byggst á ófullnægjandi eða röngum upplýsingum um málsatvik, eða
2. íþyngjandi ákvörðun um boð eða bann hefur byggst á atvikum sem breyst hafa verulega frá því að ákvörðun var tekin.

Eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að aðila var tilkynnt um ákvörðun skv. 1. tölul. 1. mgr., eða aðila var eða mátti vera kunnugt um breytingu á atvikum þeim sem ákvörð-

un skv. 2. tölul. 1. mgr. var byggð á, verður beiðni um endurupptöku máls þó ekki tekin til greina, nema að fengnu samþykki frá öðrum aðilum málsins. Mál verður þó ekki tekið upp að nýju ef ár er liðið frá fyrrgreindum tímamörkum nema veigamiklar ástæður mæli með því.

25. gr.

Afturköllun.

Stjórnvald getur afturkallað ákvörðun sína að eigin frumkvæði, sem tilkynnt hefur verið aðila máls, þegar:

1. það er ekki til tjóns fyrir aðila, eða
2. ákvörðun er ógildanleg.

VII. KAFLI
Stjórnsýslukæra.

26. gr.

Kæruheimild.

Aðila máls er heimilt að kæra stjórnvaldsákvörðun til æðra stjórnvalds til þess að fá hana fellda úr gildi eða henni breytt nema annað leiði af lögum eða venju.

Ákvörðun, sem ekki bindur enda á mál, verður ekki kærð fyrr en málið hefur verið til lykta leitt.

27. gr.

Kærufrestur.

Kæra skal borin fram innan þriggja mánaða frá því að aðila máls var tilkynnt um stjórnvaldsákvörðun, nema lög mæli á annan veg.

Þar sem lögmælt er að birta skuli ákvörðun með opinberum hætti hefst kærufrestur eftir fyrstu birtingu sé ákvörðunin birt oftar.

Þegar aðili fer fram á rökstuðning skv. 21. gr. hefst kærufrestur ekki fyrr en rökstuðningur hefur verið tilkynntur honum.

Þegar aðili óskar eftir endurupptöku máls innan kærufrests rofnar kærufresturinn. Hafni stjórnvald að taka mál til meðferðar á ný heldur kærufrestur áfram að líða að nýju frá þeim tíma þegar sú ákvörðun er tilkynnt aðila.

Kæra telst nógu snemma fram komin ef bréf, sem hefur hana að geyma, er komið til æðra stjórnvalds eða afhent pósti áður en fresturinn er liðinn.

Áður en kærufrestur rennur út er æðra stjórnvaldi heimilt í sérstökum tilvikum að lengja kærufrest.

28. gr.

Kæra berst að liðnum kærufresti.

Hafi kæra borist að liðnum kærufresti skal vísa henni frá, nema:

1. afsakanlegt verði talið að kæran hafi ekki borist fyrr, eða
2. veigamiklar ástæður mæla með því að kæran verði tekin til meðferðar.

Kæru skal þó ekki sinnt ef meira en ár er liðið frá því að ákvörðun var tilkynnt aðila.

29. gr.

Réttaráhrif kærðrar ákvörðunar.

Stjórnsýslukæra frestar ekki réttaráhrifum ákvörðunar.

Æðra stjórnvaldi er þó heimilt að fresta réttaráhrifum hinnar kærðu ákvörðunar meðan kæra er til meðferðar þar sem ástæður mæla með því.

Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda þó ekki þar sem lög mæla fyrir á annan veg.

Ákveða skal svo fljótt sem við verður komið hvort fresta skuli réttaráhrifum kærðrar ákvörðunar.

30. gr.

Málsmeðferð í kærumáli.

Við meðferð kærumáls skal fylgja ákvæðum II.–VI. og VIII. kafla laganna eftir því sem við getur átt.

Heimilt er að ákveða að mál skuli flutt munnlega ef það er sérstaklega vandasamt og ætla má að það upplýsist betur með þeim hætti.

31. gr.

Form og efni úrskurða í kærumáli.

Úrskurður æðra stjórnvalds í kærumáli skal ávallt vera skriflegur og skulu eftirtalin atriði m.a. koma fram á stuttan og glöggan hátt:

1. Kröfur aðila.
2. Efni það sem til úrlausnar er, þar á meðal hin kærða ákvörðun.
3. Stutt yfirlit um málsatvik og ágreiningsefni málsins.
4. Rökstuðningur fyrir niðurstöðu máls skv. 22. gr.
5. Aðalniðurstöðu skal draga saman í lok úrskurðar í sérstakt úrskurðarorð.

VIII. KAFLI
Stjórnsýslunefndir.

32. gr.

Skipun nefndarmanna.

Þegar skipað er í stjórnsýslunefnd, sem tekur ákvarðanir um rétt eða skyldu manna, skal ávallt skipa aðalmenn og jafnmarga varamenn samtímis. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti og aðalmenn.

Þegar aðalmaður í stjórnsýslunefnd forfallast um stundarsakir tekur varamaður sæti hans í nefndinni. Þegar aðalmaður fellur frá eða forfallast varanlega á annan hátt tekur varamaður sæti hans og skal þá nýr varamaður skipaður, nema sá sem skipað hefur í nefndina ákveði að skipa aðalmann að nýju.

33. gr.

Fundarboðun.

Formaður stjórnsýslunefndar boðar til fundar og skal boða til hans með hæfilegum fyrirvara. Formanni er skylt að boða til fundar ef meiri hluti nefndarmanna krefst þess.

Nefndarmaður skal án tafar tilkynna formanni um forföll. Skal formaður þá boða varamann í hans stað.

34. gr.

Málsmeðferð.

Stjórnsýslunefnd er ályktunarhæf þegar meiri hluti nefndarmanna situr fund.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála nema öðruvísi sé fyrir mælt í lögum. Verði atkvæði jöfn telst tillaga fallin. Þegar atkvæði eru jöfn við kosningu manns í starf ræður hlutkesti.

IX. KAFLI
Gildistaka o.fl.

35. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994.

Beita skal lögum þessum einvörðungu um mál sem koma til meðferðar hjá stjórnvöldum eftir gildistöku laganna. Sé mál tekið upp að nýju eða ákvörðun kærð til æðra stjórnvalds eftir gildistöku laga þessara skal beita lögunum um þau mál upp frá því.

Ákvæðum 27. gr. um kærufrest skal aðeins beita um þau mál þar sem ákvörðun hefur verið tilkynnt eftir gildistöku laganna.

36. gr.

Við gildistöku laga þessara breytast eftirfarandi lagaákvæði:

1. Opið bréf frá 12. mars 1870 handa Íslandi um, að þeir, sem senda inn bænarskrár og kæruskjöl, geti fengið álitsskjölin um málið fellur niður.
2. 3. málsl. 2. mgr. 14. gr. áfengislaga, nr. 82 2. júlí 1969, fellur niður.
3. 25. gr. laga um skráningu og mat fasteigna, nr. 94 20. maí 1976, fellur niður.
4. 2. málsl. 2. mgr. 31. gr. laga um skotvopn, sprengiefni og skotelda, nr. 46 13. maí 1977, fellur niður.
5. Í 1. mgr. 2. gr. þinglýsingalaga, nr. 39 10. maí 1978, falla niður orðin „ef það veitir honum sjálfum rétt eða leysir hann undan skyldu eða slíku gegnir um ættmenni hans að feðgatali eða niðja eða jafnmægða. Sama er, ef þinglýsingin varðar hann eða fyrrnefnda venslamenn hans verulega fjárhagslega". Í þeirra stað kemur: ef hann er vanhæfur samkvæmt stjórnsýslulögum.
6. 3. mgr. 8. gr. byggingarlaga, nr. 54 16. maí 1978, fellur niður.
7. 4. mgr. 29. gr. og 3. málsl. 1. mgr. 30. gr. laga um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, nr. 81 3. ágúst 1988, falla niður.
8. 2. málsl. 74. gr. barnalaga, nr. 20 22. maí 1992, fellur niður og í stað hans kemur: Sýslumaður getur ákveðið í úrskurði að kæra fresti réttaráhrifum hans.
9. Við 5. gr. laga um yfirskattanefnd, nr. 30 27. maí 1992, bætist svohljóðandi málsgrein: Kæra til yfirskattanefndar frestar ekki réttaráhrifum ákvörðunar.

Gjört í Reykjavík, 30. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

nr. 38 4. maí 1993

LÖG

um breyting á lögum um meðferð opinberra mála, nr. 19 26. mars 1991, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í 2. mgr. 27. gr. laganna falla brott orðin „falin eru".

2. gr.

Í stað 1. og 2. mgr. 28. gr. laganna kemur ný málsgrein, svohljóðandi:

1. Lögreglustjórum er heimilt að höfða opinber mál að fenginni almennri ákvörðun ríkissaksóknara enda liggi ekki þyngri viðurlög við broti en sektir, upptaka eigna, varðhald eða fangelsi allt að tveimur árum. Heimild þessi tekur einnig til málshöfðunar vegna brota:

a. gegn lögum um ávana- og fíkniefni,
b. gegn áfengislögum,
c. gegn tollalögum,
d. gegn lögum um skotvopn, sprengiefni og skotelda,
e. gegn lögum um fuglaveiðar og fuglafriðun,
f. gegn 219. gr. almennra hegningarlaga ef brot tengist umferðarlagabroti og 1. mgr. 259. gr. sömu laga að því er tekur til nytjastuldar á bifreið og öðrum vélknúnum farartækjum en skipi og flugfari.

3. mgr. 28. gr. laganna verður 2. mgr. og á undan henni kemur: 2.

3. gr.

Í 1. mgr. 85. gr. laganna fellur brott orðið „ákærandi", en í stað þess kemur: sá sem rannsókn stýrir, svo og ríkissaksóknari.

4. gr.

Í 1. málsl. 2. mgr. 115. gr. laganna falla brott orðin „hann hefur", en í stað þeirra kemur: honum hefur verið falið.

5. gr.

2. málsl. 1. mgr. 120. gr. laganna orðast svo: Jafnframt gefur hann svo fljótt sem verða má, og eigi síðar en þremur vikum eftir að hann fær í hendur ákæru, út fyrirkall á hendur ákærða sem greini stað og stund þingfestingar ásamt áskorun til hans um að sækja þing.

6. gr.

3. mgr. 120. gr. laganna orðast svo:

3. Við birtingu ákæru og fyrirkalls skal ákærði spurður hvort hann óski eftir verjanda og þá hverjum ef því er að skipta. Skal afstöðu ákærða getið í vottorði um birtinguna. Ákærði getur þó frestað að taka ákvörðun um verjanda þar til málið er þingfest.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ný grein, 173. gr. b laganna, orðast svo:

Hver, sem tekur við eða aflar sér eða öðrum ávinnings af broti gegn 173. gr. a, skal sæta fangelsi allt að 10 árum. Sömu refsingu skal sá sæta sem geymir eða flytur slíkan ávinning, aðstoðar við afhendingu hans eða stuðlar á annan sambærilegan hátt að því að tryggja öðrum ávinning af slíku broti.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 40 4. maí 1993

LÖG

um breytingu á lögum um útflutning hrossa, nr. 64/1958, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

4. málsl. 3. gr. laganna orðast svo: Landbúnaðarráðherra ákveður þóknun fyrir skoðun hrossanna og eftirlit með útflutningnum og greiðist hún af eigendum hinna útfluttu hrossa.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

Stjórnartíðindi A 12, nr. 36–40. Útgáfudagur 7. maí 1993.

STJÓRNARTÍÐINDI A 13 – 1993

7. maí 1993 189 Nr. 41

FORSETABRÉF

um frestun á fundum Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Að ég, að tilskildu samþykki Alþingis, veiti forsætisráðherra umboð til þess að fresta fundum Alþingis, 116. löggjafarþings, frá 7. maí 1993 eða síðar, ef nauðsyn krefur, til septemberloka.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

7. maí 1993 Nr. 42

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fer til útlanda í dag.

Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 7. maí 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

A 14
Steindórsprent Gutenberg hf.

LÖG

um viðskiptabanka og sparisjóði.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda um viðskiptabanka í eigu ríkisins, hér eftir nefndir ríkisviðskiptabankar, viðskiptabanka sem reknir eru af hlutafélögum, hér eftir nefndir hlutafélagsbankar, og sparisjóði.

2. gr.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er einungis heimilt, nema annað leiði af lögum, að stunda viðskiptabanka- eða sparisjóðastarfsemi eins og hún er skilgreind í V. kafla laga þessara.

3. gr.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er skylt og einum heimilt, nema lög ákveði annað, að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið „banki" eða „sparisjóður" eitt sér eða samtengt öðrum orðum, sbr. þó 5. mgr. 83. gr.

Viðskiptabanki má ekki auðkenna starfsemi sína á þann hátt að unnt sé að líta svo á að um Seðlabanka Íslands geti verið að ræða.

II. KAFLI
Stofnun, starfsleyfi o.fl.

4. gr.

Óheimilt er að hefja starfsemi viðskiptabanka eða sparisjóðs nema að fengnu starfsleyfi viðskiptaráðherra. Skráning hlutafélagsbanka í hlutafélagaskrá veitir ekki sjálfkrafa rétt til að hefja slíka starfsemi. Ráðherra getur bundið starfsleyfi viðskiptabanka eða sparisjóðs því skilyrði að hefjist starfsemi hlutaðeigandi stofnunar ekki innan tiltekins tíma eftir veitingu leyfisins falli það úr gildi.

Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg. Henni skulu fylgja samþykktir hlutafélagsbanka eða sparisjóðs. Jafnframt skulu fylgja upplýsingar um stofnendur, hlutafé eða stofnfé, hluthafa eða stofnfjáreigendur og hlut hvers um sig og aðrar upplýsingar og gögn sem viðskiptaráðherra ákveður.

Áður en ráðherra afgreiðir umsókn um starfsleyfi skal hann leita umsagnar bankaeftirlits Seðlabanka Íslands.

Birta skal tilkynningar um starfsleyfi viðskiptabanka og sparisjóða í Lögbirtingablaði.

5. gr.

Einungis einstaklingar og lögaðilar búsettir hér á landi geta verið stofnendur viðskiptabanka eða sparisjóðs, sbr. þó 8. gr.

Ríkisborgarar og lögaðilar annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins eru undanþegnir búsetuskilyrði 1. mgr. Ráðherra er heimilt að veita ríkisborgurum annarra ríkja sömu undanþágu.

6. gr.

Viðskiptabanki eða sparisjóður verður ekki stofnaður með lægra hlutafé eða stofnfé en 400 milljónum króna og skal hlutafé eða stofnfé aldrei nema lægri fjárhæð. Fjárhæð þessi skal bundin við gengi evrópsku mynteiningarinnar ECU miðað við kaupgengi hennar á útgáfudegi laga þessara.

Ráðherra er heimilt að víkja frá lágmarkskröfum 1. mgr. um fjárhæð stofnfjár í sparisjóði að fengnum tillögum bankaeftirlitsins og Tryggingarsjóðs sparisjóða. Þó skal stofnfé aldrei nema lægri fjárhæð en 80 milljónum króna og vera bundið gengi evrópsku mynteiningarinnar ECU samkvæmt því sem segir í 1. mgr.

Viðskiptabanka eða sparisjóði er óheimilt að hefja starfsemi fyrr en hlutafé eða stofnfé hefur verið greitt að fullu í reiðufé. Allt hlutafé hlutafélagsbanka skal vera greitt áður en bankinn er skráður í hlutafélagaskrá. Ekki skal skrá hækkun hlutafjár fyrr en hlutafjárauki er að fullu greiddur.

7. gr.

Starfandi viðskiptabönkum eða sparisjóðum við gildistöku laga þessara með eigið fé lægra en það hlutafé eða stofnfé sem mælt er fyrir um í 1. eða 2. mgr. 6. gr. er heimilt að halda áfram starfsemi sinni, enda fari eigið fé þeirra ekki niður fyrir þá fjárhæð sem það nam við gildistöku laganna. Nú fer eigið fé niður fyrir framangreind mörk og er þá bankaeftirlitinu heimilt að veita hlutaðeigandi stofnun hæfilegan frest til úrbóta. Uppfylli stofnunin ekki skilyrðin um eigið fé að liðnum veittum fresti skal starfsleyfi hennar afturkallað samkvæmt ákvæðum XIII. kafla.

Yfirtaki nýir aðilar starfsemi viðskiptabanka eða sparisjóðs sem starfar skv. 1. mgr. skal eigið fé stofnunarinnar hafa náð því lágmarki sem kveðið er á um í 1. eða 2. mgr. 6. gr. innan þriggja mánaða frá yfirtökunni.

A. Ríkisviðskiptabankar.

8. gr.

Ríkisviðskiptabankar eru sjálfstæðar stofnanir og lúta sérstakri stjórn samkvæmt lögum þessum. Þeir verða einungis stofnaðir samkvæmt sérstökum lögum.

Heimili og varnarþing ríkisviðskiptabanka er í Reykjavík nema annað leiði af lögum.

Ríkissjóður ber ábyrgð á öllum skuldbindingum ríkisviðskiptabanka. Ríkisviðskiptabanka er óheimilt án samþykkis Alþingis að taka víkjandi lán í því skyni að efla eiginfjárstöðu sína umfram það sem Tryggingarsjóður viðskiptabanka getur veitt, sbr. 75. gr. laga þessara.

Nánar skal kveðið á um starfsemi ríkisviðskiptabanka í reglugerð.

B. Hlutafélagsbankar.

9. gr.

Einungis hlutafélögum er heimilt að reka viðskiptabanka aðra en ríkisviðskiptabanka. Ákvæði laga um hlutafélög gilda um hlutafélagsbanka nema annað sé boðið í lögum þessum.

10. gr.

Engar hömlur má leggja á viðskipti með hluti í hlutafélagsbanka, sbr. þó 99. gr. um Lánastofnun sparisjóðanna hf.

Í samþykktum skal kveðið á um atkvæðisrétt sem fylgir hlutum í hlutafélagsbanka og um meðferð hans. Í samþykktum er óheimilt að veita tilteknum hlutum aukið atkvæðagildi eða skipa hlutum með öðrum hætti í sérstaka flokka.

Þeir hluthafar, sem eiga eða hyggjast eignast virkan eignarhlut í viðskiptabanka, skulu fyrir fram tilkynna bankaeftirlitinu þar um. Með virkum eignarhlut er átt við beina eða óbeina hlutdeild sem nemur 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti eða aðra hlutdeild sem gerir kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun viðkomandi stofnunar. Einnig skal hlutaðeigandi tilkynna bankaeftirlitinu ef hann hyggst auka við hlutafjáreign sína það mikið að hlutur hans í hlutafélagsbanka eða samsvarandi réttur til meðferðar atkvæða nemi 20%, 33% eða 50% eða svo stórum hluta að hlutafélagsbanki verði talinn dótturfyrirtæki hans.

Ráðherra getur að fenginni tillögu bankaeftirlitsins synjað hluthafa um að eignast hlut eða um rétt til meðferðar atkvæða skv. 3. mgr. telji hann viðkomandi ekki hæfan til þess með tilliti til heilbrigðs og trausts reksturs hlutaðeigandi stofnunar. Rökstudd synjun ráðherra skal hafa borist hlutaðeigandi innan þriggja mánaða frá þeim degi er tilkynning skv. 3. mgr. berst bankaeftirlitinu.

Sé um að ræða aukningu á eignarhlut skv. 3. mgr. er ráðherra heimilt að kveða á um hvenær henni skuli í síðasta lagi hrint í framkvæmd, enda hafi henni ekki verið hafnað.

Hyggist hluthafi, sem á 10% eða meira af hlutafé í hlutafélagsbanka, draga úr hlutafjáreign sinni skal hann tilkynna það bankaeftirlitinu fyrir fram og einnig hver eignarhlutur hans muni verða. Fari eignarhluturinn niður fyrir 20%, 33%, 50% eða svo mikið að bankinn hættir að vera dótturfyrirtæki hlutaðeigandi, sbr. 3. mgr., skal það einnig tilkynnt.

11. gr.

Þegar tilkynning hefur borist um kaup eða eigendaskipti hlutabréfa í hlutafélagsbanka sem valda því að hlutafjáreign fer yfir eða undir þau mörk sem tilgreind eru í 3., 4. eða 5. mgr. 10. gr. skal bankaráð eða bankastjórn tilkynna bankaeftirlitinu þar um án ástæðulauss dráttar.

Eigi sjaldnar en einu sinni á ári skal hlutafélagsbanki tilkynna bankaeftirlitinu um þá hluthafa sem eiga 10% eða meira af hlutafé bankans og hlutafjáreign hvers þeirra.

12. gr.

Fari aðili, sem á svo mikinn hlut í hlutafélagsbanka sem segir í 3. mgr. 10. gr., þannig með hlut sinn að skaði heilbrigðan og traustan rekstur bankans getur ráðherra að fenginni tillögu bankaeftirlitsins ákveðið að þessum hlutum fylgi ekki atkvæðisréttur eða lagt fyrir hlutaðeigandi banka að grípa til viðeigandi ráðstafana.

Ráðherra getur að fenginni tillögu bankaeftirlitsins ákveðið að eignarhlutum, sem ekki hafa verið tilkynntir fyrir fram skv. 3. mgr. 10. gr., fylgi ekki atkvæðisréttur. Synji ráðherra ekki viðkomandi um að eignast hlut eða auka við hann skv. 4. og 5. mgr. 10. gr. fá þessir hlutir atkvæðisrétt að nýju.

Hafi ráðherra ákveðið skv. 1. eða 2. mgr. að hlutum fylgi ekki atkvæðisréttur skulu þeir hlutir ekki teknir með við útreikning á því hve miklum hluta atkvæða mælt hafi verið fyrir á hluthafafundum.

13. gr.

Viðskiptabanka er óheimilt að eiga sjálfur eða taka að veði meira en 10% af eigin hlutafé. Eignist stofnunin meira af hlutafénu, svo sem með kaupum eða fyrir annað framsal, skal hún hafa selt hlutabréf þannig að lögmæltu marki sé náð innan þriggja mánaða.

14. gr.

Ákvæði 10.–12. gr. eiga einnig við um sparisjóði, eftir því sem við getur átt.

C. Sparisjóðir.

15. gr.

Stofnfjáreigendur í sparisjóði skulu ekki vera færri en 30.

Á stofnfundi sparisjóðs fer hver stofnandi með eitt atkvæði. Stofnfundur setur sparisjóði samþykktir. Í þeim skulu vera ákvæði sem varða sérstaklega hlutaðeigandi sparisjóð, svo sem:

1. heiti sparisjóðs,
2. heimili sparisjóðs og varnarþing,
3. heildarupphæð stofnfjár, skipting í stofnfjárhluti og atkvæðisréttur,
4. reglur um eigendaskipti að stofnfjárhlutum og aukningu stofnfjár,
5. kosning sparisjóðsstjórnar og störf hennar,
6. breytingar á samþykktum og
7. slit á sparisjóði og ráðstöfun eigin fjár í því sambandi.

Ákvörðun um breytingu á samþykktum sparisjóðs verður því aðeins gild að hún hljóti samþykki ⅔ hluta greiddra atkvæða, svo og samþykki stofnfjáreigenda sem ráða yfir minnst ⅔ hlutum þess stofnfjár sem farið er með atkvæði fyrir á fundi stofnfjáreigenda.

Þegar starfsemi sparisjóðs er bundin við ákveðið svæði skulu stofnfjáreigendur vera búsettir eða reka atvinnu eða aðra starfsemi á því svæði, sbr. þó 2. mgr. 5. gr.

16. gr.

Gefin skulu út stofnfjárbréf fyrir skráðum stofnfjárhlutum og skulu þau undirrituð af sparisjóðsstjórn. Þau má ekki afhenda fyrr en hlutur er að fullu greiddur. Stofnfjárbréf skulu hljóða á nafn og verða þau ekki framseld til handhafa þannig að gildi hafi gagnvart sparisjóðnum. Í stofnfjárbréfi skal greina:

1. heiti sparisjóðs og heimilisfang,
2. númer og fjárhæð hlutar,
3. nafn, heimilisfang og kennitölu stofnfjáreiganda,
4. útgáfudag stofnfjárbréfs,
5. efni 18. gr. og 20.–21. gr. laga þessara og
6. sérstök atriði er varða réttindi og skyldur stofnfjáreigenda.

Færð skal skrá yfir stofnfjáreigendur og skulu þeir allir eiga aðgang að henni.

17. gr.

Stofnfjáreigendur bera ekki persónulega ábyrgð á skuldbindingum sparisjóðs umfram stofnfé sitt.

Stofnfjáreigendur hafa ekki rétt til ágóðahlutar af rekstrarafgangi sparisjóðs umfram það sem mælt er fyrir um í lögum þessum.

Stofnfjáreigendur skulu einungis njóta arðs af innborguðu stofnfé sínu.

Stofnfé verður ekki endurgreitt til stofnfjáreigenda nema samkvæmt ákvæðum 70. gr.

18. gr.

Sala eða annað framsal stofnfjárhlutar í sparisjóði er óheimilt nema með samþykki sparisjóðsstjórnar. Veðsetning stofnfjárhlutar í sparisjóði er óheimil.

19. gr.

Sparisjóði er óheimilt að eiga sjálfur meira en 10% af eigin stofnfé. Eignist sparisjóður meira af stofnfénu vegna ákvæða 20. og 21. gr. skal hann hafa selt stofnfjárhlut þannig að lögmæltu marki sé náð innan þriggja mánaða.

20. gr.

Stjórn sparisjóðs er heimilt að innleysa stofnfjárhlut í sparisjóði þegar svo stendur á sem hér segir:

1. við andlát stofnfjáreiganda,
2. við eigendaskipti á stofnfjárhlut þegar fjárslit fara fram milli hjóna og
3. við brottflutning stofnfjáreiganda af starfssvæði sjóðsins.

Stjórn sparisjóðs er skylt að innleysa stofnfjárhlut í eftirgreindum tilvikum:

1. þegar stofnun, sem er eigandi að stofnfjárhlut, er slitið eða hún lögð niður,
2. við gjaldþrotaskipti á búi stofnfjáreiganda og
3. við fjárnám í stofnfjárhlut stofnfjáreiganda.

21. gr.

Nú synjar sparisjóður um heimild til sölu stofnfjárhlutar, sbr. 18. gr., eða neytir ekki heimildar til innlausnar skv. 1. mgr. 20. gr. og skal hann þá, ef óskað er, hafa milligöngu um sölu hlutarins eða innleysa hann innan árs frá því er skrifleg beiðni kom fram um sölu eða innlausn, sbr. þó ákvæði 19. gr.

Fari innlausn stofnfjárhlutar fram skal hlutur innleystur á nafnverði að viðbættri ónýttri heimild til endurmats stofnfjár skv. 23. gr.

22. gr.

Fundur stofnfjáreigenda getur ákveðið að auka stofnfé í starfandi sparisjóði og sett reglur um áskrift nýrra stofnfjárhluta í samræmi við ákvæði í samþykktum.

Það verð, sem nýr stofnfjáreigandi skal greiða fyrir hlut, skal vera nafnverð hans að viðbættri ónýttri heimild til endurmats stofnfjár skv. 23. gr.

23. gr.

Frá ársbyrjun 1993 er sparisjóðum heimilt að endurmeta stofnfé sjóðsins og greiða inn á stofnfjárreikninga stofnfjáreigenda. Við endurmat þetta skal hafa hliðsjón af eftirgreindum atriðum:

1. verðlagsbreytingum frá 1. janúar 1992 miðað við lánskjaravísitölu og
2. stöðu eigin fjár hjá sparisjóði.

Nýtt stofnfé nýtur hlutfallslega endurmats miðað við inngreiðslu þess innan ársins.

III. KAFLI
Synjun umsókna um starfsleyfi.

24. gr.

Uppfylli viðskiptabanki eða sparisjóður, eftir því sem við á, ekki skilyrði 2. mgr. 4. gr. um form umsóknar, 5. gr. um stofnendur, 6. gr. um stofnfé, 8. gr. um stofnun ríkisviðskiptabanka, 9. gr. um stofnun hlutafélagsbanka, 1.–3. mgr. 10. gr. um hluti í hluta-

félagsbanka, 2. mgr. 15. gr. um stofnun sparisjóðs og 38. gr. um stjórn viðskiptabanka eða sparisjóðs skal umsókn um starfsleyfi synjað.

25. gr.

Ráðherra er heimilt að synja umsókn um starfsleyfi, að fengnum tillögum bankaeftirlitsins, sé eignarhlutur hluthafa í hlutafélagsbanka eða stofnfjáreiganda í sparisjóði skv. 10. gr. talinn ósamrýmanlegur eðlilegum rekstri hlutaðeigandi stofnunar.

26. gr.

Synjun ráðherra á starfsleyfi skal rökstudd og send umsækjanda skriflega, að jafnaði eigi síðar en þremur mánuðum frá því að fullbúin umsókn barst ráðherra. Ákvörðun ráðherra skal þó ávallt liggja fyrir innan sex mánaða.

IV. KAFLI
Stjórn.

A. Ríkisviðskiptabankar.

27. gr.

Yfirstjórn ríkisviðskiptabanka er í höndum viðskiptaráðherra og bankaráðs svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Bankaráð ríkisviðskiptabanka skipa fimm menn kjörnir hlutbundinni kosningu af Alþingi til fjögurra ára í senn ásamt jafnmörgum til vara. Ráðherra skipar formann bankaráðs til fjögurra ára úr hópi hinna kjörnu aðalmanna og annan varaformann. Umboð bankaráðs gildir þar til nýtt hefur verið kjörið.

Ráðherra ákveður þóknun bankaráðsmanna og varamanna þeirra.

28. gr.

Ráðherra getur hvenær sem er krafið bankaráð upplýsinga um rekstur og hag hlutaðeigandi ríkisviðskiptabanka.

29. gr.

Bankastjórn ríkisviðskiptabanka skal skipuð þremur bankastjórum sem skulu eigi ráðnir til lengri tíma en sex ára í senn. Hafi bankastjóri brotið af sér í starfi getur bankaráð vikið honum frá fyrirvaralaust og án launa. Bankaráð skal skýra bankastjóra skriflega frá ástæðum fyrir frávikningu úr starfi.

Auglýsa skal opinberlega eftir umsóknum um stöður bankastjóra með hæfilegum fyrirvara.

B. Hlutafélagsbankar.

30. gr.

Hluthafafundur fer með æðsta vald í málefnum hlutafélagsbanka samkvæmt því sem lög og samþykktir bankans ákveða.

31. gr.

Stjórn hlutafélagsbanka nefnist bankaráð. Bankaráðið fer með málefni hlutafélagsbanka milli hluthafafunda.

Bankaráð hlutafélagsbanka skal skipað eigi færri en fimm mönnum og jafnmörgum til vara. Bankaráð skal kjörið af hluthöfum á aðalfundi.

C. Sparisjóðir.

32. gr.

Fundur stofnfjáreigenda fer með æðsta vald í málefnum sparisjóðs samkvæmt því sem lög og samþykktir sparisjóðsins ákveða. Stjórn sparisjóðs fer með málefni hans milli þeirra funda.

Aðalfund skal halda samkvæmt ákvæðum samþykkta, þó eigi sjaldnar en einu sinni á ári og aldrei síðar en níu mánuðum frá lokum hvers reikningsárs.

Aukafund skal halda ef stofnfjáreigendur, sem fara með minnst ⅓ hluta stofnfjár, krefjast þess skriflega og greina fundarefni.

Aukafund skal annars halda þegar sparisjóðsstjórn telur þess þörf.

33. gr.

Fundir stofnfjáreigenda skulu boðaðir með þeim hætti sem samþykktir ákveða en þó með tíu daga fyrirvara hið skemmsta. Fundarboði skal fylgja dagskrá fundarins. Stofnfjáreiganda er óheimilt að fela öðrum umboð sitt á framangreindum fundum nema slíkt sé leyft í samþykktum sparisjóðs.

Afl atkvæða samkvæmt reglum 35. gr. ræður úrslitum á fundum nema öðruvísi sé mælt í lögum þessum.

Hver stofnfjáreigandi á rétt til að fá ákveðið mál tekið til úrlausnar á fundum stofnfjáreigenda sparisjóðs ef hann gerir skriflega kröfu um það til sparisjóðsstjórnar með svo miklum fyrirvara að unnt sé að taka málið á dagskrá fundarins.

34. gr.

Á aðalfundi skal m.a. taka eftirgreind mál fyrir:

1. skýrslu stjórnar um starfsemi liðins starfsárs,
2. staðfestingu á endurskoðuðum ársreikningi og ráðstöfun tekjuafgangs að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar, sbr. 59. gr.,
3. kosningu sparisjóðsstjórnar, sbr. 36. gr., og endurskoðanda, sbr. 60. gr.,
4. þóknun stjórnarmanna, svo og þóknun endurskoðanda, að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar,
5. breytingar á samþykktum sparisjóðs og
6. önnur mál sem aðalfundur skal fjalla um samkvæmt lögum þessum eða sparisjóðsstjórn ákveður að leggja fyrir fundinn.

35. gr.

Stofnfjáreigendur skulu eiga jafnan hlut nema samþykktir heimili annað.

Stofnfjáreigendur skulu eiga jafnan atkvæðisrétt nema öðruvísi sé ákveðið í samþykktum sparisjóðs. Þó er einstökum stofnfjáreigendum aldrei heimilt, fyrir sjálfs sín hönd eða annarra, að fara með meira en 5% af heildaratkvæðamagni í sparisjóði, sbr. þó 97. gr. ef sveitarfélag er eini stofnfjáreigandinn.

Óheimilt er að fara með atkvæðisrétt samkvæmt þeim stofnfjárbréfum sem sparisjóður á sjálfur, sbr. 19. gr.

Þar sem talað er um heildaratkvæðamagn í sparisjóði í lögum þessum er átt við heildaratkvæðamagn að frádregnum atkvæðum samkvæmt þeim stofnfjárbréfum sem sparisjóður á sjálfur.

36. gr.

Í stjórn sparisjóðs skulu sitja fimm menn. Stofnfjáreigendur kjósa þrjá stjórnarmenn en hlutaðeigandi sveitarstjórnir eða héraðsnefndir tilnefna tvo stjórnarmenn samkvæmt nánari ákvæðum í samþykktum sjóðsins. Séu sveitarstjórnir einu stofnfjáreigendurnir kjósa hlutaðeigandi sveitarstjórnir, eða fulltrúar þeirra, alla stjórnina í samræmi við samþykktir sparisjóðsins. Stjórnin kýs sér formann úr sínum hópi. Heimilt er að kjósa varamenn, jafnmarga aðalmönnum, eftir sömu reglum og gilda um kosningu aðalmanna. Kosning stjórnar skal vera hlutbundin ef óskað er.

Nú eru stofnfjáreigendur í sparisjóði fleiri en 150 og er þá heimilt að ákveða í samþykktum sparisjóðs að aðalfundur kjósi fulltrúaráð skipað að minnsta kosti 21 fulltrúa. Fulltrúaráð skal kosið til þriggja ára og þriðjungur árlega nema í fyrsta skipti. Fulltrúaráð kýs stjórn sparisjóðsins samkvæmt reglum 1. mgr. eftir því sem við getur átt.

Stjórnarmenn, sem eru ekki kosnir af stofnfjáreigendum, sitja aðal- og aukafundi án atkvæðisréttar.

Umboð stjórnarmanns gildir þann tíma sem til er tekinn í samþykktum. Kjörtímabili skal vera lokið við lok aðalfundar í síðasta lagi fjórum árum eftir kjörið.

37. gr.

Nú sameinast tveir eða fleiri sparisjóðir og er þá heimilt að ákveða í samþykktum að stjórn sparisjóðsins verði kosin hlutbundinni kosningu af sérstöku fulltrúaráði.

Fulltrúaráð skal þannig skipað:

1. að ⅗ hlutum af stofnfjáreigendum hlutaðeigandi sparisjóða samkvæmt samningi þeirra þar um,
2. að ⅖ hlutum af hlutaðeigandi sveitarstjórnum eða héraðsnefndum enda hafi sveitarstjórnir eða sýslunefndir áður kosið til stjórnar sparisjóða.

Við sameiningu sparisjóða er heimilt að ákveða í samþykktum að starfa skuli staðbundnar stjórnir, þriggja til fimm manna, á starfssvæði sparisjóðanna eins og það var fyrir sameiningu, kjörnar skv. 36. gr. Stjórn sparisjóðsins setur staðbundnum stjórnum erindisbréf þar sem starfssviði þeirra er nánar lýst og skal það staðfest á fundi stofnfjáreigenda.

D. Sameiginleg ákvæði.

38. gr.

Bankastjórar viðskiptabanka og sparisjóðsstjórar skulu vera búsettir hér á landi, vera fjárráða, hafa óflekkað mannorð og aldrei hafa verið sviptir forræði yfir búi sínu.

Auk þess að fullnægja skilyrðum 1. mgr. skal menntun eða starfsreynsla og starfsferill bankastjóra og sparisjóðsstjóra vera með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti gegnt stöðu sinni á forsvaranlegan hátt.

Bankaráðsmenn og stjórnarmenn sparisjóðs skulu einnig uppfylla skilyrði 1. mgr. Ríkisborgarar annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins eru þó undanþegnir búsetuskilyrðinu. Ráðherra er heimilt að veita ríkisborgurum annarra ríkja sömu undanþágu.

Bankastjórum og sparisjóðsstjórum er óheimilt að eiga sæti í bankaráði eða stjórn sparisjóðs.

39. gr.

Bankaráð eða sparisjóðsstjórn hefur yfirumsjón með starfsemi viðskiptabanka eða sparisjóðs í samræmi við lög þessi, reglugerðir eða samþykktir. Bankaráð eða sparisjóðsstjórn skal einnig hafa með höndum almennt eftirlit með rekstri hlutaðeigandi stofnunar.

Bankaráð eða sparisjóðsstjórn annast m.a. eftirfarandi verkefni:

1. að ráða bankastjóra eða sparisjóðsstjóra, ákveða laun og ráðningarkjör þeirra og verkaskiptingu samkvæmt sérstöku erindisbréfi sem gildir í ákveðinn tíma,
2. að ráða forstöðumann endurskoðunardeildar, sbr. 7. mgr. 62. gr.,
3. að staðfesta ráðningu staðgengla bankastjóra eða sparisjóðsstjóra samkvæmt tillögum bankastjórnar eða sparisjóðsstjóra,
4. að staðfesta tillögur bankastjórnar eða sparisjóðsstjóra um höfuðþætti í stjórnskipulagi hlutaðeigandi stofnunar,
5. að móta stefnu í vaxta- og gjaldskrármálum og setja almennar reglur um lánveitingar og ábyrgðir stofnunarinnar, hvort tveggja að fenginni umsögn bankastjóra eða sparisjóðsstjóra,
6. að setja að fenginni tillögu bankastjóra eða sparisjóðsstjóra leiðbeiningar um árlega upplýsingagjöf til bankaráðs eða sparisjóðsstjórnar um veitt lán og ábyrgðir til einstaklinga og lögaðila sem, beint eða óbeint, vegna eignarhlutdeildar eða á annan hátt hafa veruleg áhrif á ráðstafanir hlutaðeigandi stofnunar eða eru undir stjórn einstaklinga eða lögaðila sem hafa slík áhrif,
7. að ákveða hvaða starfsmenn, auk bankastjóra eða sparisjóðsstjóra, hafa heimild til að skuldbinda hlutaðeigandi stofnun og setja reglur þar um,
8. að ákveða hver skuli taka sæti af hálfu viðskiptabanka eða sparisjóðs í stjórn stofnunar eða atvinnufyrirtækis nema lög kveði á um annað,
9. að taka ákvörðun um ráðstöfun á tekjuafgangi til varasjóðs og annarra sjóða ríkisviðskiptabanka eða leggja tillögur um þessi atriði fyrir hluthafafund eða aðalfund hlutafélagsbanka eða aðalfund sparisjóðs,
10. að taka ákvörðun um að stofna eða leggja niður útibú,
11. að taka ákvörðun um byggingu, kaup, sölu og veðsetningu á fasteignum stofnunarinnar,
12. að ákveða kaup og sölu hlutabréfa og annarra eignarhluta í félögum eða stofnunum sem viðskiptabanki eða sparisjóður á aðild að og
13. að taka ákvörðun um samruna hlutaðeigandi stofnunar við aðra viðskiptabanka eða sparisjóði, sbr. 72. og 74. gr.

Áður en ákvörðun er tekin skv. 7.–13. tölul. 1. mgr. skal leitað tillagna bankastjóra eða sparisjóðsstjóra.

Bankaráð og sparisjóðsstjórn fjalla einnig um önnur mál sem þau skulu annast samkvæmt lögum þessum, reglugerðum eða samþykktum hlutaðeigandi stofnana, svo og þau mál sem bankastjórar og sparisjóðsstjórar leggja fyrir bankaráð eða sparisjóðsstjórn.

40. gr.

Bankaráð eða sparisjóðsstjórn heldur fundi eftir þörfum eða samkvæmt því sem ákveðið er í reglugerðum eða samþykktum. Bankaráðsfundi og stjórnarfundi sparisjóðs skal ætíð halda ef einn eða fleiri bankaráðsmenn eða stjórnarmenn sparisjóðs óska þess eða telji banka- eða sparisjóðsstjórar þess þörf. Bankastjórar og sparisjóðsstjórar sitja bankaráðsfundi eða stjórnarfundi sparisjóðs og taka þátt í umræðum nema bankaráð eða sparisjóðsstjórn ákveði annað.

Fundir eru lögmætir ef meiri hluti bankaráðsmanna eða stjórnarmanna sparisjóðs er á fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum við afgreiðslu máls. Falli atkvæði jöfn ræður atkvæði formanns. Um það sem gerist á bankaráðsfundum og stjórnarfundum sparisjóðs skal haldin gerðabók og fundargerðir staðfestar á þann hátt sem bankaráð eða stjórn sparisjóðs ákveður.

Bankaráðsmenn eða stjórnarmenn sparisjóðs og varamenn þeirra skulu ekki taka þátt í meðferð máls er varðar viðskipti þeirra sjálfra eða fyrirtækja sem þeir eiga hlut í, sitja í stjórn hjá, eru fyrirsvarsmenn fyrir eða eiga að öðru leyti verulegra hagsmuna að gæta í. Sama gildir um þátttöku bankaráðsmanna eða stjórnarmanna sparisjóðs í meðferð máls er varðar aðila sem eru þeim tengdir, persónulega eða fjárhagslega.

Bankaráðsmenn og stjórnarmenn sparisjóðs, varamenn þeirra, endurskoðendur og aðrir starfsmenn mega ekki koma fram sem umboðsaðilar annarra gagnvart hlutaðeigandi stofnun.

41. gr.

Bankastjórar og sparisjóðsstjórar bera ábyrgð á daglegum rekstri hlutaðeigandi stofnunar og fara með ákvörðunarvald í öllum málefnum hennar sem ekki eru öðrum falin með lögum þessum. Þeim ber að sjá um að reksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum þessum, reglugerðum eða samþykktum og ákvörðunum bankaráðs eða sparisjóðsstjórnar.

42. gr.

Bankastjórum og sparisjóðsstjórum er óheimilt, nema að fengnu leyfi bankaráðs eða sparisjóðsstjórnar, að sitja í stjórn stofnana og atvinnufyrirtækja utan viðskiptabanka eða sparisjóðs eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema lög kveði á um annað eða um sé að ræða stofnun eða atvinnufyrirtæki sem hlutaðeigandi stofnun á aðild að.

Um heimildir annarra starfsmanna skv. 1. mgr. fer samkvæmt reglum sem bankaráð eða sparisjóðsstjórn setja að fengnum tillögum bankastjóra eða sparisjóðsstjóra.

43. gr.

Bankaráðsmenn, stjórnarmenn sparisjóðs, bankastjórar og sparisjóðsstjórar, endurskoðendur og aðrir starfsmenn viðskiptabanka eða sparisjóðs eru bundnir þagnarskyldu um allt það er varðar hagi viðskiptamanna hlutaðeigandi stofnunar og um önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum eða eðli máls nema dómari úrskurði að upplýsingar sé skylt að veita fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

V. KAFLI
Starfsemi.

44. gr.

Starfsemi viðskiptabanka og sparisjóða er fólgin í geymslu og ávöxtun fjár, miðlun á peningum, verðbréfaviðskiptum og annarri þjónustustarfsemi sem er í eðlilegum tengslum við slík viðskipti:

1. Móttaka innlána og annarra endurgreiðanlegra fjármuna frá almenningi.
2. Útlánastarfsemi, m.a.:
   a. neytendalán,
   b. langtímaveðlán,
   c. kröfukaup og kaup skuldaskjala og
   d. viðskiptalán.
3. Fjármögnunarleiga.
4. Greiðslumiðlun.
5. Útgáfa og umsýsla greiðslumiðla (t.d. greiðslukorta, ferðatékka og víxla).

6. Að veita ábyrgðir og tryggingar.
7. Viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir viðskiptavini með:
   a. greiðsluskjöl á peningamarkaði (ávísanir, víxla, önnur sambærileg greiðsluskjöl o.s.frv.),
   b. erlendan gjaldeyri,
   c. framvirka samninga og skiptirétt (vilnanir),
   d. gengisbundin bréf og vaxtabréf og
   e. verðbréf.
8. Þátttaka í útboðum verðbréfa og þjónustuviðskipti tengd slíkum útboðum.
9. Ráðgjöf til fyrirtækja um uppbyggingu höfuðstóls, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim.
10. Peningamiðlun.
11. Stjórnun og ráðgjöf varðandi samval verðbréfa.
12. Varsla og ávöxtun verðbréfa.
13. Upplýsingar um lánstraust (lánshæfni).
14. Útleiga geymsluhólfa.

Um verðbréfaviðskipti viðskiptabanka og sparisjóða gilda eftir því sem við getur átt ákvæði laga um verðbréfaviðskipti.

Viðskiptabönkum, sparisjóðum og öðrum stofnunum, sem til þess hafa sérstaka lagaheimild, er einum heimilt að taka við innlánum frá almenningi til geymslu og ávöxtunar.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er heimilt að stunda vátryggingarstarfsemi með stofnun dótturfyrirtækis.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er einnig heimilt að stunda aðra starfsemi en um ræðir í 1. mgr., enda sé slík hliðarstarfsemi í eðlilegu framhaldi af viðskiptabanka- eða sparisjóðsstarfsemi. Til framangreindrar starfsemi þarf samþykki bankaeftirlitsins sem jafnframt getur ákveðið að hún skuli stunduð í sérstöku félagi.

45. gr.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er heimilt án takmarkana að yfirtaka eignir til að tryggja fullnustu kröfu. Eignirnar skulu seldar jafnskjótt og það er talið hagkvæmt að mati bankastjórnar eða sparisjóðsstjóra.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er heimilt að stunda tímabundið aðra starfsemi en þá sem um getur í 44. gr. ef það er einungis í þeim tilgangi að ljúka viðskiptum fyrirtækja við viðskiptabanka eða sparisjóð eða liður í endurskipulagningu á starfsemi viðskiptaaðila þessara stofnana. Skýrsla hér að lútandi skal send bankaeftirlitinu.

46. gr.

Viðskiptabankar og sparisjóðir mega ekki eiga eða taka að veði eignarhluti í einstökum fyrirtækjum sem stunda aðra starfsemi en þá sem getið er í 44. gr. og nema hærri fjárhæð en 15% af eigin fé hlutaðeigandi stofnunar áður en tekið hefur verið tillit til frádráttar skv. 4. mgr. 55. gr. Eignarhlutur viðskiptabanka eða sparisjóðs og heildarskuldbindingar fyrirtækis gagnvart hlutaðeigandi stofnun skulu vera innan þeirra marka sem getur í reglum er ráðherra setur að fengnum tillögum bankaeftirlitsins um hámark lána og ábyrgða til einstakra viðskiptamanna eða fjárhagslega tengdra aðila.

Samtala virkra eignarhluta, sbr. skilgreiningu skv. 3. mgr. 10. gr., má ekki nema hærri fjárhæð en 60% af eigin fé viðskiptabanka eða sparisjóðs áður en tekið hefur verið tillit til frádráttar skv. 4. mgr. 55. gr. Bókfært virði samanlagðra eignarhluta, sem viðskipta-

banki eða sparisjóður hefur eignast, má ekki nema hærri fjárhæð en 100% af eigin fé þeirra. Eignarhlutir sem dregnir skulu frá við útreikning á eigin fé og eignarhlutir í fyrirtækjum, sem mynda samstæðu með viðskiptabanka eða sparisjóði, skulu ekki teknir með við útreikning hlutfalla skv. 1. mgr. og 1. og 2. málsl. þessarar málsgreinar. Tímabundinn eignarhlutur viðskiptabanka eða sparisjóðs í fyrirtæki skv. 45. gr. skal ekki tekinn með við útreikning skv. 1. mgr. og 2. málsl. þessarar málsgreinar.

Heimilt er að eignarhlutir viðskiptabanka eða sparisjóða fari fram yfir hlutföll skv. 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr., enda sé sú fjárhæð, sem umfram er, dregin frá við útreikning eigin fjár hlutaðeigandi stofnunar.

Viðskiptabankar og sparisjóðir skulu gefa bankaeftirlitinu sundurliðað yfirlit yfir eignarhluti í öðrum viðskiptabönkum eða sparisjóðum sem þeir hafa eignast eða tekið að veði, sbr. þó 18. gr.

Veiti viðskiptabanki eða sparisjóður lán til kaupa á eigin hlutabréfum eða stofnfjárhlutum fyrir hærri fjárhæð en 5% af heildarfjárhæð hlutafjár eða stofnfjár hlutaðeigandi stofnunar skulu settar óumdeildar tryggingar fyrir lánum sem eru umfram framangreint hlutfall.

47. gr.

Viðskiptabönkum og sparisjóðum er óheimilt að veita bankastjórum eða sparisjóðsstjórum lán eða ganga í ábyrgðir fyrir þá nema fyrirgreiðsla til þeirra sé samþykkt af bankaráði eða sparisjóðsstjórn, bókuð í gerðabók og sé á engan hátt frábrugðin sambærilegri fyrirgreiðslu til annarra viðskiptamanna. Bankastjórum og sparisjóðsstjórum er óheimilt að vera ábyrgðarmenn gagnvart hlutaðeigandi stofnun. Ákvæði þessarar greinar gildir einnig um maka þeirra.

Að öðru leyti fer um viðskipti starfsmanna við hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóð eftir reglum sem bankaráð eða sparisjóðsstjórn setur að fengnum tillögum bankastjóra eða sparisjóðsstjóra.

48. gr.

Innlánsreikningar, fjárvörslureikningar og geymsluhólf skulu skráð á nafn viðskiptamanns ásamt heimilisfangi hans og kennitölu. Sömu upplýsinga skal einnig aflað við stofnun annarra viðskiptasambanda hlutaðeigandi stofnunar og viðskiptamanna hennar, eftir því sem unnt er.

49. gr.

Glatist innlánsskilríki eða viðtökuskírteini er viðskiptabanki eða sparisjóður hafa gefið út fyrir handveði eða geymslufé getur bankaráð eða sparisjóðsstjórn stefnt til sín handhafa nefndra skjala með þriggja mánaða fyrirvara frá síðustu birtingu áskorunar sem birt skal þrisvar sinnum í Lögbirtingablaði.

Gefi enginn sig fram áður en fyrirvarinn er liðinn falla niður öll réttindi á hendur viðskiptabanka eða sparisjóði samkvæmt innlánsskilríkinu eða viðtökuskírteininu. Skal viðskiptabanki eða sparisjóður þá, að ósk þess sem fengið hafði hið fyrra innlánsskilríki eða viðtökuskírteini afhent úr hlutaðeigandi stofnun, gefa út nýtt honum til handa eða þeim sem sannar að hann leiði rétt sinn löglega frá þessum aðila og skal hið nýja skjal vera með sömu skilmálum og hið fyrra.

50. gr.

Innlánsskilríki viðskiptabanka eða sparisjóða, ávísanir og hvers konar skuldbindingar sem gefnar eru út í nafni þeirra, skuldbindingar sem veita þeim handveðsrétt, arðmiðar af skuldabréfum þeirra og framsöl skulu undanþegin stimpilgjaldi.

Ákvæði 1. mgr. á einnig við um aðrar stofnanir eða sjóði sem lög þessi taka til.

51. gr.

Viðskiptabanki eða sparisjóður má ekki eiga fasteignir eða hluti í félögum um fasteignir fyrir hærri fjárhæð en sem nemur 20% af eigin fé. Fasteignir sem viðskiptabanki eða sparisjóður notar vegna starfseminnar og fasteignir, sem hlutaðeigandi stofnun hefur yfirtekið til lúkningar kröfu skv. 1. mgr. 45. gr., reiknast þó ekki með.

52. gr.

Við ákvörðun vaxta og þjónustugjalda er viðskiptabönkum og sparisjóðum óheimilt að hafa samráð við aðrar innlánsstofnanir. Sparisjóðum er þó heimilt að fela Lánastofnun sparisjóðanna eða félagi sem leysir hana af hólmi, sbr. 99. gr., að leggja fyrir hlutaðeigandi sparisjóð leiðbeinandi tillögur um vexti og þjónustugjöld enda brjóti slíkt ekki í bága við ákvæði samkeppnislaga, sbr. IV. kafla þeirra laga.

VI. KAFLI
Um laust fé og eigið fé.

53. gr.

Viðskiptabankar og sparisjóðir skulu kappkosta að hafa ætíð yfir að ráða nægilegu lausu fé til að geta innt af hendi úttektir á innlánsfé og aðrar greiðslur sem starfsemi hlutaðeigandi stofnana fylgja. Með lausu fé er átt við peninga í sjóði, óbundnar nettóinnstæður í innlendum og erlendum innlánsstofnunum eða Lánastofnun sparisjóðanna, ríkisvíxla og aðrar sambærilegar nettóeignir.

54 gr.

Eigið fé viðskiptabanka og sparisjóða, eins og það er skilgreint skv. 2. mgr., skal á hverjum tíma eigi nema lægri fjárhæð en sem svarar 8% af áhættugrunni, þ.e. heildareignum hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs og liðum utan efnahagsreiknings samkvæmt nánari reglum um mat á áhættugrunni til útreiknings á eiginfjárhlutfalli viðskiptabanka og sparisjóða sem Seðlabankinn setur. Eiginfjárkrafan skv. 1. málsl. skal einnig gilda um samstæðureikning, sbr. 66. gr.

Við útreikning á eiginfjárhlutfalli skv. 1. mgr. skal eigið fé samsett af tveimur þáttum, eiginfjárþætti A og eiginfjárþætti B og frádráttarliðum skv. 55. gr. Eiginfjárþáttur A skal nema að lágmarki helmingi eigin fjár fyrir frádrátt skv. 55. gr.

Eiginfjárþáttur A telst vera:

1. Innborgað hlutafé eða stofnfé.
2. Varasjóðir, yfirverðsreikningur hlutafjár eða stofnfjár og óráðstafað eigið fé að frádregnu tapi ársins.
3. Sá hluti afskriftareiknings sem endurspeglar ekki rýrnun á verðmæti útlána, þó að hámarki 1,25% af áhættugrunni, og er umfram almenn og sérstök tillög í reikninginn.
4. Endurmatsreikningur samkvæmt verðbólgureikningsskilum.
5. Frá eiginfjárþætti A skal draga eigin hlutabréf eða stofnfjárhluti, viðskiptavild og aðrar óáþreifanlegar eignir, svo og áfallnar ófærðar skattskuldbindingar sem rýra möguleika viðskiptabankans eða sparisjóðsins til að mæta tapi.

Eiginfjárþáttur B telst vera:

Víkjandi lán sem viðskiptabankar eða sparisjóðir taka gegn útgáfu sérstakrar skuldaviðurkenningar þar sem skýrt er kveðið á um að endurgreiðslutími lánsins sé eigi skemmri en fimm ár og að við gjaldþrot hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs eða slit hans fáist það endurgreitt á eftir öllum öðrum kröfum á hendur viðskiptabankanum eða sparisjóðnum en endurgreiðslu hlutafjár eða stofnfjár eða sambærilegs eigin fjár ríkisviðskiptabanka. Þegar fimm ár eru eftir af lánstímanum skal lánið reiknast niður um 20% fyrir hvert ár sem líður af þessum fimm árum nema um sé að ræða lán sem greiðist niður með jöfnum afborgunum á tímabilinu. Heildarfjárhæð víkjandi lána má hæst nema 50% af eiginfjárþætti A.

55. gr.

Frá eigin fé skv. 2. mgr. 54. gr. skal draga bókfært virði á eignarhlutum og víkjandi lánum viðskiptabanka eða sparisjóða hjá öðrum þeim félögum sem stunda starfsemi sem talin er upp í 44. gr. í samræmi við eftirfarandi ákvæði í 1.–3. tölul., sbr. þó 2. mgr.:

1. Eignarhlutur í félögum þar sem eignarhlutir hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs nema meira en 10% af hlutafé viðkomandi félaga. Enn fremur víkjandi lán hjá sömu félögum. Eignarhlutur sparisjóðs í Lánastofnun sparisjóðanna hf., eða félagi sem leysir hana af hólmi, sbr. 99. gr., er undanskilinn.
2. Eignarhlutur í félagi, sem viðskiptabanki eða sparisjóður hefur eignast tímabundið vegna endurskipulagningar þess félags, skal ekki dragast frá.
3. Eignarhlutur í félögum þar sem eignarhlutir viðskiptabanka eða sparisjóðs nema allt að 10% af hlutafé viðkomandi félaga, svo og eignarhlutur sparisjóðs í Lánastofnun sparisjóðanna hf., eða félagi sem leysir hana af hólmi, sbr. 99. gr. Frádrátturinn takmarkast við þá heildarfjárhæð eignarhluta og víkjandi lána sem er umfram 10% af eigin fé viðskiptabanka eða sparisjóðs eins og það er reiknað skv. 2. mgr. 54. gr. fyrir frádrátt samkvæmt þessari grein.

Eignarhlutir og víkjandi lán hjá öðrum félögum, sbr. 1. mgr., sem reiknast með í samstæðureikningi hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs, dragast ekki frá eigin fé hlutaðeigandi stofnunar.

Eignarhlutir og víkjandi lán hjá dótturfélögum, sem reka vátryggingarstarfsemi skv. 3. mgr. 44. gr. eða starfsemi skv. 4. mgr. sömu greinar, dragast frá eigin fé við útreikning á eiginfjárhlutfalli skv. 2. mgr. 54. gr.

Frá eigin fé dragast enn fremur eignarhlutir í félögum sem eru umfram þau mörk sem greinir í 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr. 46. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða að aðrir efnahagsliðir en greindir eru í 3. og 4. mgr. 54. gr. skuli teljast með eigin fé að fengnum tillögum bankaeftirlitsins.

Ákvæði þessarar greinar og 54. gr. skulu einnig gilda fyrir Lánastofnun sparisjóðanna eða félag það sem leysir hana af hólmi, sbr. 99. gr.

VII. KAFLI
Ársreikningur, endurskoðun og samstæðureikningsskil.

56. gr.

Bankaráð og bankastjórar eða sparisjóðsstjórn og sparisjóðsstjórar skulu semja ársreikning fyrir hvert reikningsár. Ársreikningur skal hafa að geyma rekstrarreikning, efnahagsreikning og skýringar. Enn fremur skal semja skýrslu stjórnar sem ásamt ársreikningi mynda eina heild. Reikningsár viðskiptabanka og sparisjóða er almanaksárið.

Ársreikningur og skýrsla stjórnar skulu undirrituð af bankaráði eða sparisjóðsstjórn og bankastjórum eða sparisjóðsstjórum. Ársreikningur ríkisviðskiptabanka skal auk þess staðfestur af ráðherra. Hafi bankaráðsmaður eða stjórnarmaður sparisjóðs, bankastjóri eða sparisjóðsstjóri mótbárur fram að færa gegn ársreikningi skal viðkomandi undirrita með fyrirvara og gera skal grein fyrir því í skýrslu stjórnar hvers eðlis fyrirvarinn er.

57. gr.

Ársreikningur skal gefa glögga mynd af fjárhagsstöðu og rekstrarafkomu viðskiptabanka eða sparisjóðs. Hann skal gerður í samræmi við lög, reglur og góða reikningsskilavenju og innihalda m.a. rekstrarreikning, efnahagsreikning og skýringar og upplýsingar um liði utan efnahagsreiknings.

Bankaeftirlitið skal sjá til þess í samráði við reikningsskilaráð að á hverjum tíma liggi fyrir skilgreining á góðri reikningsskilavenju við gerð ársreiknings og árshlutareiknings viðskiptabanka og sparisjóða.

Almennar leiðbeinandi reglur um uppsetningu ársreiknings, innihald einstakra liða rekstrar- og efnahagsreiknings og liða utan efnahagsreiknings og skýringar og mat á einstökum liðum skulu liggja fyrir á aðgengilegan hátt.

58. gr.

Í skýrslu stjórnar skal koma fram yfirlit yfir starfsemi hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs á árinu, svo og upplýsingar um atriði sem mikilvæg eru við mat á fjárhagslegri stöðu hlutaðeigandi stofnunar og afkomu hennar á reikningsárinu er ekki koma fram annars staðar í ársreikningum.

Í skýrslu stjórnar skal enn fremur upplýst um eftirfarandi:

1. atburði eftir uppgjörsdag sem hafa verulega þýðingu,
2. væntanlega þróun stofnunarinnar og
3. aðgerðir sem hafa þýðingu fyrir framtíðarþróun hennar.

Skýrsla stjórnar skal veita upplýsingar um fjölda starfsmanna að meðaltali á reikningsárinu, heildarfjárhæð launa, þóknana eða annarra greiðslna til starfsmanna, bankaráðs, bankastjóra, sparisjóðsstjórnar, sparisjóðsstjóra og annarra í þjónustu hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs. Sé um ágóðahlut að að ræða til bankaráðs eða sparisjóðsstjórnar og bankastjóra eða sparisjóðsstjóra skal hann sérgreindur. Í skýrslu stjórnar skal upplýst um fjölda hluthafa eða stofnfjáreigenda í lok reikningsárs. Að öðru leyti gilda ákvæði hlutafélagalaga eftir því sem við á.

Bankaráð og sparisjóðsstjórn skulu í skýrslu stjórnar gera tillögu um ráðstöfun á hagnaði hlutaðeigandi stofnana eða jöfnun taps.

59. gr.

Hagnaði sparisjóðs skal ráðstafað sem hér segir:

1. Aðalfundur getur ákveðið, að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar, að greiða stofnfjáreigendum arð af stofnfé. Tryggingarsjóður sparisjóða ákveður árlega hámarkshlutfall arðgreiðslu. Óheimilt er að flytja arðgreiðsluheimild milli ára.
2. Hagnað, sem ekki er ráðstafað skv. 1. tölul., skal leggja í varasjóð.

60. gr.

Ársreikningar viðskiptabanka og sparisjóða skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarstofu. Ársreikningur ríkisviðskiptabanka skal þó endurskoð-

aður af Ríkisendurskoðun og löggiltum endurskoðanda sem ráðherra skipar til fjögurra ára í senn.

Endurskoðandi skv. 1. málsl. 1. mgr. skal kjörinn á aðalfundi viðskiptabanka eða sparisjóðs til eins árs í senn.

Kjósa skal endurskoðanda viðskiptabanka eða sparisjóðs sem endurskoðanda í móður-, systur- og dótturfélagi ef þess er nokkur kostur.

Skylt er að veita endurskoðanda aðgang að öllum eignum, bókum, fylgiskjölum og öðrum gögnum viðskiptabanka og sparisjóðs. Jafnframt skulu bankaráð eða sparisjóðsstjórn og starfsmenn hlutaðeigandi stofnunar veita honum allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

61. gr.

Endurskoðandi viðskiptabanka eða sparisjóðs má ekki eiga sæti í stjórn, vera starfsmaður stofnunarinnar eða starfa í þágu hennar að öðru en endurskoðun.

Endurskoðandi viðskiptabanka eða sparisjóðs má ekki vera skuldugur þeirri stofnun sem hann annast endurskoðun hjá, hvorki sem aðalskuldari né ábyrgðarmaður. Hið sama gildir um maka hans.

62. gr.

Endurskoðandi skal endurskoða ársreikning viðskiptabanka eða sparisjóðs í samræmi við góða endurskoðunarvenju. Með endurskoðun sinni skal hann komast að rökstuddri niðurstöðu um áreiðanleika þeirra upplýsinga sem ársreikningurinn veitir. Endurskoðandi skal ganga úr skugga um að ársreikningurinn sé gerður í samræmi við lög, reglur, samþykktir og góða reikningsskilavenju.

Endurskoðandi skal árita ársreikning, greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar og láta í ljós álit. Í árituninni skal m.a. felast yfirlýsing um að ársreikningurinn hafi verið endurskoðaður og gerður í samræmi við ákvæði laga, reglna og samþykkta og góða reikningsskilavenju.

Telji endurskoðandi að skýrsla stjórnar hafi ekki að geyma þær upplýsingar sem ber að veita eða sé hún ekki í samræmi við ársreikning skal hann vekja á því athygli í áritun sinni og veita viðbótarupplýsingar sé þess kostur. Að öðru leyti getur endurskoðandi greint frá þeim atriðum í áritun sinni sem hann telur eðlilegt að komi fram í ársreikningi.

Ábendingar og athugasemdir, sem endurskoðandi vill koma á framfæri við bankaráð og sparisjóðsstjórn eða bankastjóra og sparisjóðsstjóra, skal bera fram skriflega og veita skal þessum aðilum hæfilegan frest til þess að svara.

Leiði endurskoðun í ljós verulega ágalla á rekstri viðskiptabanka eða sparisjóðs eða atriði er varða innra eftirlit þeirra, greiðslutryggingar útlána eða önnur atriði sem veikt geta fjárhagsstöðu hlutaðeigandi stofnunar skal endurskoðandi gera stjórn hennar viðvart og bankaeftirlitinu og stjórn Tryggingarsjóðs sparisjóða þegar um sparisjóð er að ræða hafi hann ástæðu til að ætla að stjórnendur stofnunarinnar hafi ekki rækt upplýsingaskyldu sína í þessu sambandi.

Endurskoðandi hefur rétt til að sitja bankaráðsfundi og stjórnarfundi sparisjóðs þar sem fjallað er um ársreikning. Einnig hefur hann rétt til að sitja aðalfundi viðskiptabanka og sparisjóðs.

Við viðskiptabanka og sparisjóði skal starfa endurskoðunardeild sem annast innri endurskoðun undir stjórn forstöðumanns, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 39. gr. Innri endurskoðun er hluti af skipulagi viðskiptabanka og sparisjóða og er þáttur í eftirlitskerfi þeirra. Bankaeftirlitið getur veitt sparisjóði undanþágu frá stofnun slíkrar endurskoðunardeildar.

Bankaeftirlitið skal sjá til þess í samráði við Félag löggiltra endurskoðenda og aðra hlutaðeigandi aðila að á hverjum tíma liggi fyrir skilgreining á góðri endurskoðunarvenju við endurskoðun hjá viðskiptabönkum og sparisjóðum.

Almennar leiðbeinandi reglur um endurskoðun skulu liggja fyrir á aðgengilegan hátt.

63. gr.

Bankaeftirlitið getur látið fara fram sérstaka endurskoðun hjá viðskiptabanka eða sparisjóði og ráðið til þess löggiltan endurskoðanda. Bankaeftirlitinu er heimilt að láta hlutaðeigandi stofnun bera kostnaðinn af slíkri endurskoðun.

64. gr.

Endurskoðaður og undirritaður ársreikningur viðskiptabanka eða sparisjóðs ásamt skýrslu stjórnar skal sendur bankaeftirlitinu innan tíu daga frá undirritun en í síðasta lagi þremur mánuðum eftir lok reikningsárs.

Hafi á aðalfundi verið samþykktar breytingar á undirrituðum ársreikningi skal breyttur ársreikningur sendur bankaeftirlitinu innan tíu daga frá aðalfundi og gerð grein fyrir þeim breytingum sem gerðar hafa verið.

Ársreikningur viðskiptabanka og sparisjóðs ásamt skýrslu stjórnar skal liggja frammi á afgreiðslustað hlutaðeigandi stofnunar og afhentur hverjum viðskiptaaðila sem þess óskar innan tveggja vikna frá staðfestingu ráðherra þegar um ríkisviðskiptabanka er að ræða eða samþykkt aðalfundar þegar um aðra viðskiptabanka eða sparisjóði er að ræða.

65. gr.

Bankaeftirlitið setur reglur um:

1. mánaðarleg efnahagsyfirlit,
2. árshlutauppgjör á eiginfjárhlutfalli, sbr. 54. gr.,
3. árshlutarekstraruppgjör og efnahagsuppgjör og
4. lausafjáruppgjör, sbr. 53. gr.

Árshlutauppgjör, sem viðskiptabankar og sparisjóðir birta opinberlega, skulu vera á samræmdu formi sem bankaeftirlitið ákveður.

Bankaeftirlitið getur veitt undanþágu frá ákvæðum um gerð árshlutauppgjörs.

66. gr.

Viðskiptabanki eða sparisjóður, sem er móðurfyrirtæki, myndar ásamt dótturfyrirtæki samstæðu.

Viðskiptabanki eða sparisjóður telst vera móðurfyrirtæki þegar hlutaðeigandi stofnun:

1. ræður yfir meiri hluta atkvæða í öðru fyrirtæki,
2. á eignarhluti í öðru fyrirtæki og hefur rétt til að tilnefna eða víkja frá meiri hluta stjórnarmanna eða stjórnenda,
3. á eignarhluti í öðru fyrirtæki og hefur rétt til að hafa afgerandi áhrif á starfsemi þess á grundvelli samþykkta fyrirtækisins eða samnings við það,
4. á eignarhluti í öðru fyrirtæki og ræður, á grundvelli samnings við aðra hluthafa eða eignaraðila, meiri hluta atkvæða í fyrirtækinu eða
5. á eignarhluti í öðru fyrirtæki og hefur ráðandi stöðu í því.

Fyrirtæki, sem hafa þau tengsl við móðurfyrirtæki sem lýst er í 2. mgr., teljast vera dótturfyrirtæki.

Við mat á atkvæðisrétti og réttindum til að tilnefna eða víkja frá stjórnarmönnum eða stjórnendum skal leggja saman réttindi sem bæði móður- og dótturfyrirtæki ráða yfir.

Við mat á atkvæðisrétti í dótturfyrirtæki skal ekki talinn með atkvæðisréttur sem fylgir eigin hlutum dótturfyrirtækisins eða dótturfélögum þess.

Bankaeftirlitið setur nánari reglur um gerð samstæðureikningsskila.

Ákvæði 46. gr. um eignarhluti o.fl., 51. gr. um fasteignir og 53.–55. gr. um lánveitingar, ábyrgðir og laust fé og eigið fé skulu einnig gilda þegar um samstæðu er að ræða. Bankaráð, sparisjóðsstjórn, bankastjórar og sparisjóðsstjórar móðurfyrirtækisins skulu sjá um framkvæmd þessa ákvæðis.

Ákvæði 56.–58. gr. um ársreikning og skýrslu stjórnar, 1. og 4. mgr. 60. gr. um endurskoðun ársreikninga, 1. mgr. 61. gr. og 62. gr. um endurskoðendur, 1. og 2. mgr. 64. gr. um ársreikninga og 2. mgr. 92. gr. um eftirlitsskyldu bankaeftirlitsins gilda eftir því sem við á bæði fyrir samstæðuna og fyrir einstök fyrirtæki samstæðunnar. Ákvæði 3. mgr. 64. gr. um skil á ársreikningi til bankaeftirlitsins og 65. gr. um hvernig standa skuli að upplýsingaskyldu viðskiptabanka og sparisjóða gilda einnig fyrir samstæðuna.

Bankaeftirlitið getur ákveðið að ákvæði 7. og 8. mgr. þessarar greinar gildi einnig fyrir önnur tilvik þegar um er að ræða viðskiptabanka eða sparisjóð sem einn og sér eða í samstarfi við annan aðila er í þannig eignatengslum við fyrirtæki að nauðsynlegt teljist að beita þessum reglum.

Ákvæði 7. og 8. mgr. þessarar greinar gilda ekki um fyrirtæki sem viðskiptabanki eða sparisjóður hefur eignast tímabundið hlut í, annaðhvort til að tryggja fullnustu kröfu eða vegna endurskipulagningar þess fyrirtækis. Bankaeftirlitið getur þó ákveðið að umrædd ákvæði skuli gilda.

Bankaeftirlitið getur veitt undanþágu frá ákvæðum 7. og 8. mgr. þessarar greinar.

VIII. KAFLI
Slit viðskiptabanka og sparisjóða.

67. gr.

Hafi bankaráð eða sparisjóðsstjórn eða bankastjórar eða sparisjóðsstjórar hlutaðeigandi stofnunar ástæðu til að ætla að eigið fé hennar sé undir því lágmarki sem kveðið er á um í 54. gr. ber þeim þegar í stað að tilkynna það bankaeftirlitinu. Sambærileg skylda hvílir á endurskoðanda hlutaðeigandi stofnunar hafi hann ástæðu til að ætla að stjórnendur hennar hafi ekki rækt skyldu sína skv. 1. málsl. þessarar málsgreinar.

Er bankaeftirlitinu berst tilkynning skv. 1. mgr. eða telur af öðru tilefni ástæðu til að ætla að eigið fé viðskiptabanka eða sparisjóðs sé undir því lágmarki sem kveðið er á um í 54. gr. skal það krefja stjórn stofnunarinnar þegar í stað um reikningsuppgjör sem henni ber að afhenda innan hæfilegs frests.

Komi fram í reikningsuppgjöri að hætti 2. mgr. að eigið fé viðskiptabanka eða sparisjóðs fullnægi ekki ákvæðum 54. gr. skal bankaráð eða sparisjóðsstjórn án tafar boða til fundar hluthafa eða stofnfjáreigenda til ákvörðunar og afhenda síðan bankaeftirlitinu greinargerð þar sem fram kemur til hverra ráðstafana hún hyggst grípa af þessu tilefni. Skal bankaeftirlitið þegar afhenda ráðherra reikningsuppgjör endurskoðanda og greinargerð bankaráðs eða sparisjóðsstjórnar ásamt umsögn sinni. Ákvæði þessarar málsgreinar tekur einnig til ríkisviðskiptabanka eftir því sem við getur átt. Í slíkum tilvikum skal ráðherra leggja fyrir Alþingi tillögu um ráðstafanir er grípa skuli til.

Þegar ráðherra hafa borist gögn skv. 3. mgr. er honum heimilt að veita hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóði frest í allt að sex mánuði til þess að auka eigið fé að lágmarki skv. 54. gr. Séu til þess ríkar ástæður að mati ráðherra er honum heimilt að framlengja þennan frest í allt að sex mánuði til viðbótar. Ráðherra er heimilt að stytta áður

ákveðinn frest eða fella hann niður ef honum þykir sýnt að viðleitni viðskiptabankans eða sparisjóðsins til úrbóta muni ekki bera árangur.

68. gr.

Bú viðskiptabanka eða sparisjóðs verður ekki tekið til gjaldþrotaskipta eftir almennum reglum.

Slíta ber viðskiptabanka eða sparisjóði í eftirtöldum tilvikum:

1. ef ráðherra synjar viðskiptabanka eða sparisjóði um frest að hætti 4. mgr. 67. gr. eða frestur samkvæmt því ákvæði er á enda án þess að stofnuninni hafi tekist að auka eigið fé fram yfir það lágmark sem kveðið er á um í 54. gr.,
2. ef skylt er að slíta viðskiptabanka eða sparisjóði samkvæmt samþykktum hlutaðeigandi stofnunar,
3. ef hluthafafundur eða fundur stofnfjáreigenda ákveður að slíta viðskiptabanka eða sparisjóði.

Í þeim tilvikum, sem getið er í 2. eða 3. tölul. 2. mgr., skal bankaeftirlitið samkvæmt beiðni ráðherra afla reikningsuppgjörs stjórnar hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs á sama hátt og skv. 2. mgr. 67. gr. og afhenda það honum ásamt álitsgerð sinni um hvort eignir viðskiptabankans eða sparisjóðsins hrökkvi fyrir skuldum.

Ákvörðun skv. 3. tölul. 2. mgr. er því aðeins gild að hún hljóti samþykki minnst ⅔ hluta greiddra atkvæða, svo og samþykki stofnfjáreigenda sem ráða yfir minnst ⅔ hlutum þess stofnfjár sem farið er með atkvæði fyrir á fundi stofnfjáreigenda.

69. gr.

Þegar skylt er að slíta viðskiptabanka eða sparisjóði skv. 1. tölul. 2. mgr. 68. gr. eða þegar fram kemur af álitsgerð bankaeftirlitsins, í tilvikum sem eiga undir 2. eða 3. tölul. sama ákvæðis, að óvíst sé að eignir viðskiptabanka eða sparisjóðs hrökkvi til greiðslu skulda stofnunarinnar skal ráðherra senda héraðsdómara á varnarþingi hlutaðeigandi stofnunar kröfu um að bú hennar verði tekið til gjaldþrotaskipta. Bann í lögum um gjaldþrotaskipti o.fl. við því að bú opinberrar stofnunar verði tekið til gjaldþrotaskipta er ekki því til fyrirstöðu að slíkt sé gert varðandi ríkisviðskiptabanka.

Þegar skylt er að slíta viðskiptabanka eða sparisjóði skv. 2. eða 3. tölul. 2. mgr. 68. gr. og bankaeftirlitið telur sýnt að eignir hlutaðeigandi stofnunar hrökkvi fyrir skuldum skal ráðherra senda héraðsdómara á varnarþingi stofnunarinnar kröfu um að bú hennar verði tekið til skipta til slita á viðskiptabankanum eða sparisjóðnum.

Þegar héraðsdómari hefur kannað hvort fullnægt sé skilyrðum 68. gr. fyrir kröfunni skal hann kveða upp úrskurð um hvort orðið skuli við henni.

Í innköllun í bú viðskiptabanka eða sparisjóðs skal tekið fram hvort það hafi verið tekið til skipta að hætti 1. eða 2. mgr.

70. gr.

Leiði ekki annað af ákvæðum þessara laga skulu um skipti á búi viðskiptabanka eða sparisjóðs gilda almennar reglur laga um gjaldþrotaskipti o.fl. eftir því sem átt getur við að því undanteknu að ákvæði þeirra um riftun ráðstafana gilda ekki um skipti sem komin eru til skv. 2. mgr. 69. gr.

Þegar ákvæði laga um gjaldþrotaskipti o.fl. miða réttaráhrif við frestdag skal jafngilda þeim degi við skipti á búi viðskiptabanka eða sparisjóðs sá dagur sem ráðherra hefur veitt frest að hætti 4. mgr. 67. gr. en sé slíkur frestur ekki undanfari skipta skal miðað við þann dag sem héraðsdómara berst krafa ráðherra skv. 1. eða 2. mgr. 69. gr.

Þegar allar skuldir sparisjóðs hafa verið greiddar skal greiða stofnfjáreigendum eignarhlut þeirra af eftirstöðvum eigna sjóðsins. Þeim eignum, sem þá kunna að vera eftir, skal ráðstafað í samræmi við ákvæði samþykkta sparisjóðsins. Þó er ekki heimilt að ráðstafa eftirstöðvum eigna til stofnfjáreigenda, sbr. 4. mgr. 17. gr.

71. gr.

Þegar skipt er búi ríkisviðskiptabanka skal ráðherra njóta sömu heimilda til að sækja skiptafundi og til að halda þar uppi mótmælum eða gera kröfur og lánardrottinn sem fer með viðurkennda kröfu í búið.

IX. KAFLI
Samruni.

72. gr.

Samruni viðskiptabanka eða sparisjóða er því aðeins heimill að ákvörðum þar að lútandi hafi hlotið samþykki minnst ⅔ hluta greiddra atkvæða, svo og samþykki hluthafa eða stofnfjáreigenda viðkomandi stofnana sem ráða yfir minnst ⅔ hlutum þess hlutafjár eða stofnfjár sem farið er með atkvæði fyrir á hluthafafundum eða fundum stofnfjáreigenda að fengnu samþykki ráðherra og umsögn bankaeftirlitsins. Um samruna hlutafélagsbanka gilda að öðru leyti ákvæði laga um hlutafélög eftir því sem við getur átt og samningar hlutaðeigandi aðila.

Við samruna viðskiptabanka eða sparisjóða við einstaka rekstrarhluta annarra stofnana skal fara að hætti 1. mgr.

Við samruna skv. 1. og 2. mgr. tekur hin sameinaða stofnun við allri starfsemi, réttindum og skyldum hlutaðeigandi stofnana.

Viðskiptabanka eða sparisjóði, sem er slitið vegna samruna skv. 1. mgr., er ekki skylt að gefa út innköllun til lánardrottna eða halda eignum sínum aðgreindum. Breyting á eignaskráningu í veðmálabókum vegna samruna viðskiptabanka eða sparisjóða er undanþegin stimpilgjöldum.

Auglýsa skal samruna viðskiptabanka- eða sparisjóðastarfsemi í Lögbirtingablaði. Í auglýsingu skal tilgreina hvenær samruni tekur gildi, nöfn hlutaðeigandi stofnana, frest til að gera athugasemdir við yfirfærslu innlánsreikninga, hugsanlegar breytingar á greiðslustöðum skuldaskjala og annað sem kunngera þarf viðskiptamönnum sérstaklega.

73. gr.

Við samruna tveggja eða fleiri viðskiptabanka eða sparisjóða skal eigið fé, sem verður til við samruna, ekki vera lægra en samanlagt eigið fé hlutaðeigandi stofnana á þeim tíma sem samruni átti sér stað, enda hafi lágmarki skv. 1. eða 2. mgr. 6. gr. ekki verið náð.

74. gr.

Samruni ríkisviðskiptabanka við annan viðskiptabanka eða sparisjóð er aðeins heimill að fengnu leyfi ráðherra. Að öðru leyti gilda ákvæði 72. gr. um slíkan samruna eftir því sem við getur átt.

X. KAFLI
Tryggingarsjóðir viðskiptabanka og sparisjóða.

A. Viðskiptabankar.

75. gr.

Tryggingarsjóður viðskiptabanka er sjálfstæð stofnun í eigu ríkisins með sérstakan fjárhag. Hann starfar í tveimur sjálfstæðum deildum, innstæðudeild og lánadeild, með aðskilinn fjárhag og reikningshald. Eignir annarrar deildarinnar verða ekki notaðar til að standa skil á skuldbindingum hinnar.

Hlutverk Tryggingarsjóðs er tvíþætt:

1. Að tryggja full skil á innlánsfé þegar skipti á búi viðskiptabanka ber að skv. 1. mgr. 69. gr. að því leyti sem eignir innstæðudeildar sjóðsins hrökkva til.
2. Að veita viðskiptabanka víkjandi lán úr lánadeild í því skyni að efla eiginfjárstöðu hans, enda verði fjár til þess aflað sérstaklega með lántöku og með samþykki ráðherra. Áður en stjórn sjóðsins veitir víkjandi lán úr lánadeild skal leitað samþykkis ráðherra.

Stefnt skal að því að heildareign innstæðudeildar Tryggingarsjóðs nái a.m.k. 1% af heildarinnlánum viðskiptamanna bankanna á innlánsreikningum. Í þessu skyni skal hver banki greiða eigi síðar en 1. mars ár hvert gjald til deildarinnar er nemi allt að 0,15% af heildarinnlánum samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra.

Stjórn Tryggingarsjóðs skal skipuð sex mönnum til þriggja ára í senn og jafnmörgum til vara. Þrír stjórnarmanna skulu skipaðir af ráðherra samkvæmt tilnefningu Sambands íslenskra viðskiptabanka, einn samkvæmt tilnefningu fjármálaráðherra, einn samkvæmt tilnefningu Seðlabanka Íslands og einn án tilnefningar og skal hann jafnframt vera formaður stjórnar.

Ráðherra setur nánari ákvæði um Tryggingarsjóð í reglugerð, svo sem um verksvið stjórnar, ávöxtun á eignum sjóðsins og tilhögun greiðslna úr innstæðudeild er tryggi eigendum innlánsfjár sem skjótasta endurgreiðslu innlána þegar úrskurður um upphaf skiptameðferðar banka er fallinn.

B. Sparisjóðir.

76. gr.

Tryggingarsjóður sparisjóða er sjálfseignarstofnun sem allir sparisjóðir skulu vera aðilar að.

Meginhlutverk Tryggingarsjóðs er að tryggja fjárhagslegt öryggi sparisjóða og full skil á innlánsfé við endurskipulagningu eða slit sparisjóðs, sbr. VIII. og IX. kafla laga þessara. Stjórn Tryggingarsjóðs getur eftir atvikum ákveðið að tryggja skil á öðrum skuldbindingum sparisjóðs. Í þessu skyni er stjórn Tryggingarsjóðs heimilt:

1. að veita sparisjóði lán eða yfirtaka vissar eignir sparisjóðs,
2. að ganga í ábyrgð fyrir sparisjóð,
3. að bæta sérstakt tap og kostnað sem sparisjóður verður fyrir og
4. að veita sparisjóðum stuðning að öðru leyti á hvern þann hátt sem stjórn Tryggingarsjóðs ákveður í samræmi við lög þessi og samþykktir sjóðsins.

Stjórn Tryggingarsjóðs getur sett tiltekin skilyrði fyrir aðstoð sem sparisjóði er veitt samkvæmt heimildarákvæðum þessum.

77. gr.

Hver sparisjóður skal eigi síðar en 1. mars ár hvert greiða framlag til Tryggingarsjóðs er nemi allt að 0,15% af heildarinnlánsfé sparisjóðsins um næstu áramót á undan. Aðal-

fundur ákveður hlutfallið en það skal vera hið sama fyrir alla sparisjóðina. Stefnt skal að því að heildareign Tryggingarsjóðs nái a.m.k. 1% af heildarinnlánsfé sparisjóðanna á innlánsreikningum. Þegar því hlutfalli er náð og ábyrgðir skv. 2. mgr. eru fallnar niður er aðal- eða aukafundi heimilt að ákveða að greiðslum til Tryggingarsjóðs verði hætt. Verði ráðstöfunarfé minna en 1% af heildarinnlánsfé sparisjóðanna skulu greiðslur teknar upp að nýju samkvæmt nánari ákvörðun aðal- eða aukafundar.

Þar til heildareign Tryggingarsjóðs hefur náð lágmarki skv. 3. mgr. 75. gr. skal hver sparisjóður ganga í ábyrgð fyrir Tryggingarsjóð með upphæð er nema skal 0,4% af heildarinnlánsfé sjóðsins á hverjum tíma. Þessi ábyrgð lækkar hlutfallslega eftir að eigið fé Tryggingarsjóðs hefur náð 0,6% af heildarinnlánsfé sparisjóðanna. Sparisjóðirnir skulu leggja fram formlegar tryggingar fyrir ábyrgð sinni eftir nánari ákvörðun stjórnar Tryggingarsjóðs.

Tryggingarsjóði sparisjóða er heimilt að taka lán með samþykki ráðherra í því skyni að veita sparisjóði víkjandi lán til að efla eiginfjárstöðu hans.

78. gr.

Aðalfundur fer með æðsta vald í málefnum Tryggingarsjóðs.

Hver sparisjóður fer á aðalfundi með atkvæðisrétt í samræmi við hlutfall innborgaðs ársframlags hans af heildarársframlögum í sjóðinn síðasta reikningsár fyrir aðalfund. Enginn sparisjóður má þó fara með meira en 1/10 hluta heildaratkvæðamagns í Tryggingarsjóðnum.

Aðalfundur staðfestir ársreikning sjóðsins.

Um boðun og lögmæti aðalfundar fer skv. 1. mgr. 33. gr. laga þessara.

79. gr.

Stjórn Tryggingarsjóðs fer með málefni hans milli aðalfunda. Stjórnin skal skipuð fimm mönnum. Fjórir stjórnarmenn ásamt jafnmörgum varamönnum skulu kjörnir á aðalfundi til eins árs í senn, hlutbundinni kosningu ef óskað er. Forstöðumaður bankaeftirlitsins eða varamaður hans á fast sæti í stjórn Tryggingarsjóðs. Stjórn Tryggingarsjóðs kýs sér formann og skiptir með sér verkum.

80. gr.

Stjórn Tryggingarsjóðs hefur heimild til að rannsaka eða láta rannsaka rekstur og efnahag sparisjóðs, þar með talda framkvæmd endurskoðunar. Getur stjórnin í þessu sambandi krafist nauðsynlegra upplýsinga frá sparisjóði.

Stjórn og starfsmenn Tryggingarsjóðs eru bundnir þagnarskyldu í samræmi við ákvæði 43. gr.

81. gr.

Aðalfundur setur Tryggingarsjóði samþykktir sem háðar skulu staðfestingu ráðherra að fenginni umsögn bankaeftirlitsins.

82. gr.

Tryggingarsjóður sparisjóða er undanþeginn tekjuskatti og eignarskatti samkvæmt lögum um tekjuskatt og eignarskatt og greiðslu aðstöðugjalds samkvæmt lögum um tekjustofna sveitarfélaga.

XI. KAFLI
Um starfsemi erlendra viðskiptabanka og sparisjóða hér á landi.

83. gr.

Erlendir viðskiptabankar og sparisjóðir, sem hafa staðfestu í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins og hlotið hafa starfsleyfi lögbærra yfirvalda í því ríki, geta stofnsett útibú hér á landi tveimur mánuðum eftir að bankaeftirlitið hefur fengið tilkynningu þess efnis frá eftirlitsaðilum í heimaríkinu. Útibúinu er heimilt að veita hverja þá þjónustu sem lög þessi taka til, enda sé hlutaðeigandi stofnun heimiluð slík þjónusta í heimaríki hennar.

Bankaeftirlitið aflar upplýsinga hjá eftirlitsaðila í heimaríki erlends viðskiptabanka eða sparisjóðs um:

1. lýsingu á starfsemi útibúsins, skipulag og fyrirhugaða starfsemi þess hér á landi,
2. staðfestingu á að fyrirhuguð starfsemi sé heimiluð í heimaríkinu,
3. heimilisfang útibúsins,
4. nöfn stjórnenda útibúsins,
5. upphæð eigin fjár og eiginfjárhlutfall viðskiptabankans eða sparisjóðsins og
6. upplýsingar um tryggingar í heimaríkinu á innlánum í útibúinu sé um þær að ræða.

Verði breytingar á áður tilkynntum upplýsingum skv. 1.–4. og 6. tölul. í 2. mgr. skal hlutaðeigandi viðskiptabanki eða sparisjóður tilkynna þær bankaeftirlitinu eigi síðar en einum mánuði áður en breytingarnar koma til framkvæmda.

Ákvæði laga um hlutafélög varðandi útibú erlendra hlutafélaga eiga ekki við um útibú skv. 1. mgr.

Viðskiptabanki og sparisjóður skv. 1. mgr. geta notað sama heiti og notað er í heimaríki hlutaðeigandi stofnunar. Sé hætta á að villst verði á nöfnum erlendra og innlendra viðskiptabanka eða sparisjóða sem starfa hér á landi getur bankaeftirlitið farið fram á að nöfn hinna fyrrnefndu verði auðkennd sérstaklega.

84. gr.

Erlendum viðskiptabönkum og sparisjóðum, sem hafa staðfestu í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins og hafa hlotið starfsleyfi lögbærra yfirvalda í því ríki, er heimilt að veita þjónustu hér á landi án stofnunar útibús þegar bankaeftirlitið hefur fengið tilkynningu þar að lútandi frá lögbærum eftirlitsaðilum í heimaríki hlutaðeigandi stofnunar. Framangreindum stofnunum er heimilt að veita hverja þá þjónustu sem lög þessi taka til skv. 44. gr. laga þessara, enda hafi eftirlitsaðilar í heimaríki þeirra staðfest að starfsleyfið taki til slíkrar þjónustu.

85. gr.

Viðskiptaráðherra er heimilt að setja nánari reglur um þá starfsemi viðskiptabanka og sparisjóða sem um getur í 1. mgr. 83. gr.

Um heimildir erlendra viðskiptabanka og sparisjóða, annarra en um ræðir í 1. mgr. 83. gr., til starfsemi hér á landi fer eftir reglum sem viðskiptaráðherra setur að fengnum tillögum bankaeftirlitsins.

XII. KAFLI
Um starfsemi innlendra viðskiptabanka og sparisjóða erlendis.

86. gr.

Viðskiptabankar og sparisjóðir, sem hlotið hafa starfsleyfi viðskiptaráðherra skv. 4. gr. og óska eftir að starfrækja útibú í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, skulu tilkynna það bankaeftirlitinu ásamt eftirfarandi upplýsingum:

1. í hvaða ríki fyrirhugað sé að stofna útibú,
2. lýsingu á starfsemi útibúsins, skipulagi og fyrirhugaðri starfsemi,
3. heimilisfangi útibúsins og
4. nöfnum stjórnenda þess.

Eigi síðar en þremur mánuðum eftir að bankaeftirlitið hefur móttekið upplýsingar skv. 1. mgr. skal það senda þær til eftirlitsaðila í gistiríkinu ásamt upplýsingum um eigið fé hlutaðeigandi stofnunar, gjaldfærni og tryggingar innlána. Tilkynning hér að lútandi skal einnig send viðkomandi stofnun. Bankaeftirlitið skal samtímis einnig senda hlutaðeigandi eftirlitsaðilum staðfestingu þess efnis að fyrirhuguð starfsemi sé í samræmi við starfsleyfi viðskiptabankans eða sparisjóðsins.

Bankaeftirlitið getur hafnað beiðni um að senda upplýsingar skv. 2. mgr. telji það ástæðu til að efast um að stjórnunarleg uppbygging og fjárhagsstaða hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóðs sé nægilega traust til að réttlæta stofnun útibús skv. 1. mgr. Tilkynna skal hlutaðeigandi stofnun svo fljótt sem auðið er um afstöðu bankaeftirlitsins og eigi síðar en þremur mánuðum frá móttöku upplýsinga skv. 1. mgr.

Viðskiptabankar og sparisjóðir skulu tilkynna bankaeftirlitinu og lögbærum eftirlitsaðila í því ríki þar sem þeir starfrækja útibú um hverjar þær breytingar sem kunna að verða á áður veittum upplýsingum skv. 1. mgr. eigi síðar en einum mánuði áður en fyrirhugaðar breytingar koma til framkvæmda.

87. gr.

Óski viðskiptabanki eða sparisjóður að veita þjónustu í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, án þess að stofna þar útibú, skal tilkynna það bankaeftirlitinu. Í tilkynningu skal koma fram hvaða ríki eigi í hlut og í hverju fyrirhuguð starfsemi sé fólgin.

Eigi síðar en einum mánuði frá því að bankaeftirlitið hefur móttekið tilkynningu skv. 1. mgr. framsendir það þessar upplýsingar til lögbærra eftirlitsaðila í viðkomandi ríki ásamt staðfestingu á því að starfsleyfi viðskiptabanka eða sparisjóðs heimili fyrirhugaða starfsemi.

88. gr.

Hyggist viðskiptabanki eða sparisjóður hefja starfsemi í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins skal það tilkynnt bankaeftirlitinu fyrir fram ásamt lýsingu á fyrirhugaðri starfsemi og öðrum upplýsingum sem bankaeftirlitið telur nauðsynlegar þar að lútandi.

XIII. KAFLI
Afturköllun starfsleyfa.

89. gr.

Ráðherra getur afturkallað starfsleyfi viðskiptabanka eða sparisjóða að fengnum tillögum bankaeftirlitsins:

1. uppfylli hlutaðeigandi stofnanir ekki ákvæði 6. gr. um stofnfé, 7. gr. um eigið fé eða 1. mgr. 15. gr. um fjölda stofnfjáreigenda eftir því sem við á,
2. hefji hlutaðeigandi stofnun ekki starfsemi innan þeirra tímamarka sem ráðherra ákveður skv. 1. mgr. 4. gr.,
3. brjóti hlutaðeigandi stofnun með alvarlegum hætti eða ítrekað gegn lögum þessum, reglum, samþykktum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim eða
4. séu aðstæður með þeim hætti sem greinir í 4. mgr. 10. gr. um hæfi hluthafa eða 38. gr. um hæfi bankaráðsmanna eða stjórnarmanna sparisjóðs og stjórnenda viðkomandi stofnana.

Áður en til afturköllunar kemur skv. 1. mgr. skal hlutaðeigandi stofnun veittur hæfilegur frestur til úrbóta sé þess kostur.

90. gr.

Uppfylli viðskiptabanki eða sparisjóður ekki skilyrði 54. gr. um eigið fé skal ráðherra afturkalla starfsleyfi hlutaðeigandi stofnunar að fengnum tillögum bankaeftirlitsins, enda hafi eigið fé ekki verið fært í lögmælt horf innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í 4. mgr. 67. gr.

91. gr.

Afturköllun á starfsleyfi viðskiptabanka eða sparisjóðs skal tilkynnt bankaráði eða sparisjóðsstjórn og rökstudd skriflega. Tilkynning um afturköllun skal birt í Lögbirtingablaði og auglýst í fjölmiðlum. Starfræki hlutaðeigandi stofnun útibú eða þjónustustarfsemi í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins skal tilkynna lögbærum eftirlitsaðilum í því ríki um afturköllunina.

Komi til afturköllunar á starfsleyfi viðskiptabanka eða sparisjóðs skal hlutaðeigandi stofnun slitið.

XIV. KAFLI
Eftirlit.

92. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands hefur eftirlit með að starfsemi þeirra fyrirtækja og stofnana, sem lög þessi taka til, sé í samræmi við ákvæði þeirra, reglur settar samkvæmt þeim og samþykktir hlutaðeigandi stofnana. Um eftirlitið fer samkvæmt ákvæðum laga þessara og laga um Seðlabanka Íslands.

Bankaeftirlitið skal rannsaka fjárhag viðskiptabanka og sparisjóða sem skulu veita allar þær upplýsingar sem eftirlitið telur nauðsynlegar. Í þeim mæli, sem bankaeftirlitið telur nauðsynlegt til að meta fjárhagsstöðu viðskiptabanka eða sparisjóðs, hefur það rétt til að afla upplýsinga og framkvæma vettvangsathugun hjá tengdum fyrirtækjum eða hlutdeildarfyrirtækjum.

93. gr.

Eftirlitsaðilum í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins er heimilt að framkvæma athugun í útibúum þarlendra stofnana hér á landi að undangenginni tilkynningu þess efnis til bankaeftirlitsins.

94. gr.

Bankaeftirlitinu er heimilt að banna erlendum viðskiptabanka eða sparisjóði með aðalstöðvar í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins að stunda starfsemi hér á landi hafi hlutaðeigandi stofnun brotið gróflega eða ítrekað gegn ákvæðum laga þessara eða samþykktum og reglum settum samkvæmt þeim eða gegn ákvæðum annarra laga um fjármála- og lánastofnanir, enda hafi ekki tekist að binda enda á framangreind brot samkvæmt tilmælum eða viðurlögum þessara laga.

Málsmeðferð skv. 1. mgr. fer að ákvæðum samnings um Evrópska efnahagssvæðið eftir því sem við á.

95. gr.

Bankaeftirlitið skal halda skrá yfir starfandi viðskiptabanka og sparisjóði og útibú þeirra. Í skránni skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar um hlutaðeigandi stofnun. Allar breytingar á áður skráðum upplýsingum, þar á meðal fjölgun eða fækkun útibúa, skulu tilkynntar bankaeftirlitinu fyrir fram.

XV. KAFLI
Ýmis ákvæði.

96. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Honum er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd þeirra með reglugerð.

97. gr.

Ákvæði 1. mgr. 15. gr. um fjölda stofnfjáreigenda í sparisjóði og 2. mgr. 35. gr. um tilhögun atkvæðisréttar í sparisjóði taka hvorki til þeirra sparisjóða þar sem sveitarfélög og héraðsnefndir eru ein stofnfjáreigenda við gildistöku laga þessara né til samruna þeirra, sbr. 72. gr. Sé héraðsnefnd ein stofnfjáreigandi takmarkast atkvæðisréttur hvers aðila við ⅓ hluta af atkvæðamagni í sparisjóði.

98. gr.

Kostnaður við birtingar tilkynninga samkvæmt lögum þessum greiðist af hlutaðeigandi viðskiptabanka eða sparisjóði.

99. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 10. gr. er heimilt að leggja hömlur á viðskipti með hluti í banka sem stofnaður er af sparisjóðunum og ætlað er m.a. að taka við hlutverki Lánastofnunar sparisjóðanna, sbr. ákvæði til bráðabirgða III.

XVI. KAFLI
Viðurlög.

100. gr.

Fyrir brot á lögum þessum skal refsað með sektum eða varðhaldi liggi ekki þyngri refsing við broti samkvæmt öðrum lögum.

XVII. KAFLI
Gildistaka o.fl.

101. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Jafnframt falla þá úr gildi eftirtalin lög:

1. lög nr. 86 frá 1985, um viðskiptabanka, með síðari breytingum,
2. lög nr. 87 frá 1985, um sparisjóði, með síðari breytingum,
3. lög nr. 1 frá 1900, um stofnun veðdeildar Landsbanka Íslands,
4. lög nr. 34 frá 1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands, með síðari breytingum,
5. lög nr. 30 frá 1902, viðaukalög við lög nr. 1 frá 1900,
6. lög nr. 60 frá 1928, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka (seríur) bankavaxtabréfa,
7. lög nr. 122 frá 1935, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa,

8. lög nr. 94 frá 1941, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa,
9. lög nr. 55 frá 1945, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa, og
10. lög nr. 73 frá 1965, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa.

Viðskiptabankar og sparisjóðir sem starfandi eru við gildistöku laga þessara skulu samræma samþykktir sínar ákvæðum laganna á fyrsta aðalfundi eftir gildistöku þeirra.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ákvæði laga þessara, sem fjalla um stofnfjáreigendur í sparisjóði, taka einnig til ábyrgðaraðila eftir því sem við getur átt þar til fullnægt hefur verið ákvæðum 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar.

Í starfandi sparisjóði, þar sem stofnfé hefur ekki verið lagt fram heldur einungis ábyrgðir, skal aðalfundur innan þriggja ára frá gildistöku laga þessara ákveða að í stað ábyrgða komi stofnfé.

Leggi ábyrgðarmaður ekki fram stofnfé samkvæmt ákvæðum þessarar greinar fellur hann úr aðilahópi.

Stofnfé, sem innborgað er skv. 1. mgr., má ekki nema lægri fjárhæð en samanlagðri upphæð ábyrgða í sparisjóði. Ábyrgðaraðilar eiga rétt til stofnfjárins í hlutfalli við ábyrgðarfjárhæð sína.

Inneign stofnfjáreigenda í séreignarsjóði stofnfjáreigenda í sparisjóði skal við gildistöku laga þessara færa til aukningar á stofnfé viðkomandi stofnfjáreiganda og skal hlutverki séreignarsjóðs þar með vera lokið.

II.

Fyrri Tryggingarsjóður sparisjóða, sbr. lög nr. 69/1941, skal, að fengnu samþykki hlutaðeigandi sparisjóðs, lagður til Tryggingarsjóðs sem aukaárgjald að lokinni jöfnun framlaga miðað við heildarinnlánsfé sparisjóðs í árslok 1992. Miðað skal við að eftir jöfnun nemi aukaframlagið bókuðum inneignum fyrri Tryggingarsjóðs 31. desember 1992.

III.

Heimilt er að starfrækja Lánastofnun sparisjóðanna hf. í allt að sex mánuði frá gildistöku laga þessara. Um starfsemi hennar á þeim tíma gilda eftirfarandi ákvæði:

1. Lánastofnun sparisjóðanna hf. er hlutafélag að fullu í eigu sparisjóðanna og gilda um hana ákvæði laga um hlutafélög nema annað sé boðið í lögum þessum.
2. Lánastofnun sparisjóðanna hf. greiðir skatta og önnur gjöld samkvæmt sömu ákvæðum og gilda um innlánsstofnanir.
3. Meginhlutverk Lánastofnunar sparisjóðanna hf. er að annast starfsemi í þágu sameiginlegra hagsmuna sparisjóðanna. Í því skyni er stofnuninni heimilt að stunda starfsemi skv. V. kafla laga þessara. Stofnuninni er þó óheimilt að eiga innlánsviðskipti við almenning.
4. Lánastofnun sparisjóðanna hf. tekur við innlánum frá sparisjóðum, Tryggingarsjóði sparisjóða og fyrirtækjum í eigu sparisjóðanna. Einnig aflar stofnunin sér starfsfjár með öðrum þeim hætti sem stjórn hennar ákveður og samrýmist fyrirmælum laga þessara.

5. Sala eða annað framsal hluta í Lánastofnun sparisjóðanna hf. er óheimilt nema til annars sparisjóðs. Veðsetning hluta er óheimil. Stjórn Lánastofnunar sparisjóðanna hf. er skylt að innleysa hlutafé sparisjóðs í eftirgreindum tilvikum:
   a. við slit sparisjóðs skv. VIII. kafla laga þessara eða samruna hans við annars konar innlánsstofnun,
   b. við fjárnám skuldheimtumanna sparisjóðs í hlut hans í stofnuninni.

Innlausnarverð hlutar skal miðast við reiknað verðgildi hlutarins samkvæmt síðasta ársreikningi að teknu tilliti til skattskuldbindinga sem kunna að hvíla á stofnuninni.

Gjört í Reykjavík, 11. maí 1993.

Davíð Oddsson. Salome Þorkelsdóttir. Þór Vilhjálmsson.
(L.S)

Jón Sigurðsson.

7. maí 1993 Nr. 44

LÖG

um breyting á umferðarlögum, nr. 50 30. mars 1987.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað liðarins „Öxulþungi" í 2. gr. laganna kemur í réttri stafrófsröð nýr liður er orðast svo:
Ásþungi:
Þungi sem flyst á veg af hjólum á einum ás ökutækis.

2. gr.

Við 1. mgr. 3. gr. laganna bætist: og þá sem teyma eða reka búfé.

3. gr.

a. Á eftir 5. gr. laganna kemur ný grein, 5. gr. a, svohljóðandi:
   Í þéttbýli má ekki í heimildarleysi aka, stöðva eða leggja vélknúnu ökutæki utan vega á svæði sem ekki er ætlað fyrir umferð vélknúinna ökutækja.
   Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um akstur vegna óhjákvæmilegrar þjónustu, sjúkraflutninga eða annarrar ámóta óhjákvæmilegrar umferðar sem upp kemur.
b. Fyrirsögn á undan greininni orðast svo: **Akstur utan vega.**

4. gr.

Í stað „Afrein" í 4. mgr. 17. gr. laganna kemur: Frárein.

5. gr.

1. mgr. 22. gr. laganna orðast svo:
Eigi má aka fram úr öðru ökutæki rétt áður en komið er að vegamótum eða á þeim.

Heimilt er þó að aka fram úr öðru ökutæki ef skilyrði til framúraksturs eru að öðru leyti fyrir hendi og

a. ökutækin eru á akbraut með tveimur eða fleiri akreinum í akstursstefnu þeirra,
b. aka skal hægra megin fram úr vegna ökutækis sem beygt er til vinstri,
c. umferð á vegamótum er stjórnað af lögreglu eða með umferðarljósum, eða
d. umferð hefur forgang gagnvart umferð af hliðarvegi, sbr. 2. mgr. 25. gr.

6. gr.

Í stað „hjólreiðamönnum og ökumönnum léttra bifhjóla“ í 6. mgr. 25. gr. laganna kemur: og hjólreiðamönnum.

7. gr.

32. gr. laganna breytist þannig:

a. 1. mgr. orðast svo:
   Við akstur vélknúins ökutækis skulu lögboðin ljós eða önnur viðurkennd ökuljós jafnan vera tendruð.
b. 2. mgr. orðast svo:
   Við akstur ökutækis í rökkri, myrkri eða ljósaskiptum og þegar birta er vegna veðurs eða af öðrum ástæðum ófullnægjandi, hvort heldur er til að ökumaður sjái nægilega vel fram á veginn eða til að aðrir vegfarendur sjái ökutækið, skulu lögboðin ljós vera tendruð. Ökutæki, sem eigi skal búið ljósum, skal þá auðkennt samkvæmt reglum sem dómsmálaráðherra setur.
c. 6. mgr. orðast svo:
   Í þoku, þéttri úrkomu eða skafrenningi má nota þokuljós í stað eða ásamt lágum ljósgeisla. Hjálparljós má eigi nota til annars en þau eru ætluð.

8. gr.

33. gr. laganna breytist þannig:

a. Orðin „og afturljós“ í 1. málsl. 3. mgr. falla niður.
b. 2. málsl. 3. mgr. fellur niður.

9. gr.

34. gr. laganna breytist þannig:

a. Á undan 1. mgr. kemur ný málsgrein er orðast svo:
   Dómsmálaráðherra getur sett reglur um akstursíþróttir á sérstökum afmörkuðum svæðum utan vega. Í þeim reglum er heimilt að víkja frá ákvæðum laganna um ökuskírteini og um lágmarksaldur ökumanns.
b. Fyrirsögn greinarinnar orðast svo: **Akstursíþróttir og aksturskeppni.**

10. gr.

38. gr. laganna breytist þannig:

a. Í stað „fólksbifreiðar“ í 1. mgr. kemur: hópbifreiðar.
b. Í stað „30“ í 4. mgr. kemur: 50.
c. 5. mgr. orðast svo:
   Dómsmálaráðherra getur sett reglur um að ákveða megi sérstakan lægri hámarkshraða vélknúins ökutækis en segir í 37. gr. og 1.–4. mgr. þessarar greinar ef þess er þörf vegna hönnunar ökutækisins.

11. gr.

47. gr. laganna breytist þannig:

a. Á eftir „þessara laga“ í b-lið 1. mgr. kemur: eða reglna sem settar eru samkvæmt þeim.

b. D-liður 1. mgr. orðast svo: hann hefur verið stöðvaður við umferðareftirlit.

12. gr.

50. gr. laganna orðast svo:

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um frekari skilyrði, þar á meðal um aldur, kennslu og próf, til að mega stjórna:

a. vörubifreið sem er meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd,

b. hópbifreið,

c. bifreið sem dregur eftirvagn eða tengitæki sem gert er fyrir a.m.k. 750 kg heildarþyngd, þó ekki ef ökutækið, sem dregið er, er gert fyrir þá heildarþyngd og samanlögð leyfð heildarþyngd beggja ökutækjanna er innan við 3.500 kg og

d. tilteknum bifhjólum.

Með sama hætti getur dómsmálaráðherra sett reglur um frekari skilyrði til að mega stjórna:

a. bifreið til farþegaflutninga í atvinnuskyni,

b. bifreið sem flytur hættulegan farm og

c. bifreið til fólks- eða vöruflutninga í alþjóðlegri umferð.

Í reglum þessum má ákveða að við tilteknar aðstæður þurfi eigi aukin réttindi til að stjórna ökutæki sem fellur undir a–c-liði 1. mgr.

Heimilt er að synja manni um réttindi til að mega stjórna bifreið til farþegaflutninga í atvinnuskyni ef ákvæði 2. mgr. 68. gr. almennra hegningarlaga eiga við um hagi hans.

13. gr.

57. gr. laganna breytist þannig:

a. Í stað „þremur“ í 1. málsl. 4. mgr. kemur: sex; og í stað „ökuréttindum“ í sömu málsgrein kemur: ökurétti.

b. Við 5. mgr. bætist nýr málsliður, svohljóðandi: Má þar ákveða að sá æfingaakstur fari fram án þess að löggiltur ökukennari sitji við hlið nemanda.

c. Á eftir 5. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi:

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um æfingaakstur án löggilts ökukennara, þar á meðal um lágmarksþjálfun nemanda, enda hafi leiðbeinandinn náð 24 ára aldri, hafi gild réttindi til að stjórna þeim flokki ökutækja og hafi a.m.k. fimm ára reynslu af að aka þannig ökutæki. Ákvæði 1.–5. mgr. eiga við um akstur þennan eftir því sem við á.

14. gr.

59. gr. laganna breytist þannig:

a. Framan við greinina bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Ökutæki skal svo gert og því haldið í þannig ástandi að nota megi án þess að af því leiði hættu eða óþægindi fyrir aðra eða skemmd á vegi.

b. Í stað „lagi“ í 1. málsl. 2. mgr. (verður 3. mgr.) kemur: ástandi.

15. gr.

63. gr. laganna breytist þannig:

a. Í stað „sem er 500 kg að eigin þyngd eða meira“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: bifreiðar eða dráttarvélar sem gerður er fyrir a.m.k. 750 kg heildarþyngd.
b. Á eftir 2. málsl. 1. mgr. kemur nýr málsliður, svohljóðandi: Eigi þarf þó að skrá eftirvagn bifreiðar á beltum eða dráttarvélar sem nær eingöngu er notaður utan opinberra vega.
c. 1. málsl. 2. mgr. orðast svo: Dómsmálaráðherra getur og ákveðið að eigi þurfi að skrá önnur skráningarskyld ökutæki sem nær eingöngu eru notuð utan opinberra vega.

16. gr.

Fyrirsögn á undan 65. gr. laganna fellur niður.

17. gr.

65. gr. laganna orðast svo:

Dómsmálaráðherra fer með mál er varða eignaraðild ríkisins að Bifreiðaskoðun Íslands hf.

18. gr.

67. gr. laganna orðast svo:

Dómsmálaráðherra setur reglur um skoðun skráningarskyldra ökutækja, þar á meðal um það hverjir annist skoðun þeirra, hve oft, hvar og hvenær almenn skoðun skuli fara fram og að öðru leyti um framkvæmd hennar.

Dómsmálaráðherra ákveður gjald fyrir skoðun ökutækja.

19. gr.

Orðin „eða bifreiðaeftirliti“ í 2. mgr. 68. gr. laganna falla brott.

20. gr.

71. gr. laganna orðast svo:

Hver sá, sem notar sæti bifreiðar sem búið er öryggisbelti, skal nota beltið þegar bifreiðin er á ferð.

Barn yngra en 6 ára skal í stað öryggisbeltis eða ásamt með öryggisbelti nota barnabílstól, beltispúða eða annan sérstakan öryggis- og verndarbúnað ætlaðan börnum. Ef slíkur búnaður er ekki í bifreið skal barnið nota öryggisbelti ef það er unnt.

Eigi er skylt að nota öryggis- og verndarbúnað þegar ekið er aftur á bak eða við akstur á bifreiðastæði, við bensínstöð, viðgerðarverkstæði eða svipaðar aðstæður.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur er undanþiggja tiltekna einstaklinga skyldu til að nota öryggis- og verndarbúnað. Dómsmálaráðherra getur enn fremur sett reglur um undanþágu frá skyldu til að nota slíkan búnað við sérstakan akstur.

Ökumaður skal sjá um að farþegi yngri en 15 ára noti öryggis- og verndarbúnað í samræmi við 1.–4. mgr.

21. gr.

72. gr. laganna orðast svo:

Hver sá, sem er á bifhjóli eða torfærutæki sem er á ferð, skal nota hlífðarhjálm. Sama er um þann sem er á hliðarvagni bifhjóls eða eftirvagni torfærutækis.

Ökumaður skal sjá um að farþegi yngri en 15 ára noti hlífðarhjálm.

Eigi er skylt að nota hlífðarhjálm við akstur á bifreiðastæði, við bensínstöð, viðgerðarverkstæði eða svipaðar aðstæður.

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um undanþágu frá notkun hlífðarhjálms.

22. gr.

Á eftir 72. gr. laganna kemur ný grein, 72. gr. a, er orðast svo:

Dómsmálaráðherra getur sett reglur um notkun hlífðarhjálms við hjólreiðar.

23. gr.

76. gr. laganna breytist þannig:

a. Í stað „öxulþunga“ í 1. mgr. og tvisvar í 2. mgr. kemur: ásþunga.
b. Í stað **„Öxulþungi“** í fyrirsögn á undan greininni kemur: **Ásþungi.**

24. gr.

Á eftir „eigandi“ í 1. mgr. 90. gr. laganna kemur: (umráðamaður).

25. gr.

a. 101. gr. laganna orðast svo:

Svipta skal mann rétti til að stjórna vélknúnu ökutæki sem ökuskírteini þarf til ef hann hefur orðið sekur um mjög vítaverðan akstur slíks ökutækis eða ef telja verður, með hliðsjón af eðli brotsins eða annars framferðis hans sem ökumanns vélknúins ökutækis, varhugavert að hann stjórni vélknúnu ökutæki.

Svipting ökuréttar skal vera um ákveðinn tíma, eigi skemur en einn mánuð, eða ævilangt ef sakir eru miklar eða brot er ítrekað öðru sinni.

Svipting ökuréttar felur í sér sviptingu réttar samkvæmt ökuskírteini og réttar til að öðlast ökuskírteini.

b. Fyrirsögn á undan greininni orðast svo: **Svipting ökuréttar.**

26. gr.

102. gr. laganna orðast svo:

Nú hefur stjórnandi vélknúins ökutækis brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 45. gr. og skal hann þá sviptur ökurétti. Ef sérstakar málsbætur eru og ökumaður hefur ekki áður gerst sekur um sams konar brot eða annað verulegt brot gegn skyldum sínum sem ökumaður má sleppa sviptingu ökuréttar vegna brota á ákvæðum 1., sbr. 2., mgr. 45. gr.

Nú hefur stjórnandi ökutækis brotið gegn ákvæðum 1., sbr. 3., mgr. 45. gr., og skal svipting ökuréttar þá vera eigi skemur en eitt ár.

Nú hefur stjórnandi ökutækis ítrekað brotið gegn ákvæðum 45. gr. og skal svipting ökuréttar þá vera eigi skemur en tvö ár. Ef um er að ræða ítrekað brot á ákvæðum 1., sbr. 3., mgr. 45. gr. skal svipting þó eigi vera skemur en þrjú ár.

27. gr.

Í stað „ökuréttinda“ í 1. mgr. 103. gr. laganna kemur: ökuréttar; og í stað „ökuréttindum“ í sömu málsgrein kemur: ökurétti.

28. gr.

Í stað „ökuréttinda“ í 104. gr. laganna kemur: ökuréttar.

29. gr.

Í stað „ökuréttinda“ tvisvar í 105. gr. laganna kemur: ökuréttar; og í stað „réttindum“ í sömu grein kemur: rétti.

30. gr.

a. 1. mgr. 106. gr. laganna orðast svo:
Nú hefur maður verið sviptur ökurétti um lengri tíma en þrjú ár og getur þá dómsmálaráðherra, þegar svipting hefur staðið í þrjú ár, heimilað að honum skuli veittur ökuréttur að nýju. Hafi maður verið sviptur ökurétti ævilangt má þó eigi veita ökurétt að nýju fyrr en svipting hefur staðið í fimm ár.
b. Fyrirsögn á undan greininni orðast svo: **Endurveiting ökuréttar.**

31. gr.

112. gr. laganna, sbr. lög nr. 12/1992, breytist þannig:
a. Í stað orðanna „sviði, og“ í i-lið 1. mgr. kemur: sviði.
b. Á eftir orðinu „ökupróf“ í k-lið 1. mgr. kemur: og.
c. Á eftir k-lið 1. mgr. kemur nýr liður, l-liður, og orðast svo: að annast önnur verkefni samkvæmt ákvörðun dómsmálaráðherra.
d. Í stað orðsins „árlega“ í 3. mgr. kemur: a.m.k. annað hvert ár.

32. gr.

3. mgr. ákvæðis til bráðabirgða fellur niður.

33. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1993.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 45 7. maí 1993

LÖG

um stofnun hlutafélags um Íslenska endurtryggingu.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags undir nafninu Íslensk endurtrygging hf. er taki við núverandi rekstri, eignum og skuldum Íslenskrar endurtryggingar eins og nánar er ákveðið í lögum þessum.

2. gr.

Hlutafé hins nýja félags skal nema 338.353.200 kr. og fá eigendur áhættufjár í Íslenskri endurtryggingu 1 kr. að nafnverði í hlutafé í hinu nýja félagi fyrir hverja 1 kr. sem þeir eiga af áhættufé. Skipti á áhættufjárskírteinum og hlutabréfum hafa ekki í för með sér skattskyldu hjá eigendum þeirra og gilda ákvæði 56. og 57. gr laga um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum, um skiptin eftir því sem við á.

Hlutafélagið tekur við eignum og skuldum Íslenskrar endurtryggingar á bókfærðu verði eins og þær voru 1. janúar 1993 og frá sama tíma tekur félagið við hvers konar skuldbindingum, réttindum og skyldum Íslenskrar endurtryggingar. Stofnverð varanlegra rekstrarfjármuna samkvæmt lögum um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum, skal vera bókfært verð þessara eigna 1. janúar 1993.

Mismunur hinna yfirteknu eigna og skulda skal vera eigið fé hlutafélagsins og skiptist það í hlutafé, sbr. 1. mgr. þessarar greinar, og áhættusjóð sem yfirfærist óbreyttur, en það sem umfram verður leggst í varasjóð, sbr. 108 gr. laga nr. 32/1978, um hlutafélög.

3. gr.

Engin sérréttindi fylgja hlutum í hinu nýja hlutafélagi önnur en forgangsréttur að nýjum hlutum og skulu engar hömlur lagðar á meðferð hlutabréfa í félaginu.

4. gr.

Hlutabréf í félaginu, útgefin í tengslum við stofnun þess, skulu undanþegin stimpilgjöldum.

5. gr.

Tilgangur félagsins er að annast endurtryggingu fyrir íslensk og erlend vátryggingafélög.

Heimilt er að breyta tilgangi félagsins á hluthafafundi.

6. gr.

Fastráðnir starfsmenn Íslenskrar endurtryggingar skulu hafa rétt til að starfa hjá hinu nýja hlutafélagi við yfirtökuna og skal þeim boðin sambærileg staða og þeir gegndu áður.

7. gr.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra annast fyrir hönd ríkisstjórnarinnar undirbúning og stofnun hins nýja hlutafélags og fer með hlutabréf ríkisins í því við stofnun þess. Ráðherranum skal heimilt að fela stjórn Íslenskrar endurtryggingar að annast stofnun félagsins, undirritun stofnsamnings þess og samþykkta og fara með stjórn þess til næsta aðalfundar þess. Félagið skal taka til starfa 15. júní 1993 og fyrsti aðalfundur þess skal haldinn eigi síðar en 30. júní 1993.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Frá sama tíma falla úr gildi 1.–14. gr. og 28. gr. laga nr. 43/1947, um innlenda endurtryggingu, stríðsslysatryggingu skipshafna o.fl., með síðari breytingum.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

LÖG

um heimild til þess að fullgilda Norðurlandasamning um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Heimilt er að fullgilda fyrir Íslands hönd samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um almannatryggingar sem undirritaður var í Kaupmannahöfn 15. júní 1992 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Þegar samningur sá, er um ræðir í 1. gr., hefur öðlast gildi, að því er Ísland varðar, skulu ákvæði hans hafa lagagildi hér á landi.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Við gildistöku samningsins falla úr gildi lög nr. 66/1981 og nr. 53/1956, sbr lög nr. 21/1962.

Gjört í Reykjavík, 6. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Baldvin Hannibalsson.

Fylgiskjal.

NORÐURLANDASAMNINGUR UM ALMANNATRYGGINGAR

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar,

sem álíta að Norðurlandasamningurinn frá 1981 um félagslegt öryggi, sem kom í stað upprunalegs samnings frá 1955, hafi átt mikilvægan þátt í að tryggja norrænum ríkisborgurum, sem starfa eða dveljast í öðru norrænu landi, sama félagslegt öryggi og ríkisborgurum landsins,

sem gera sér ljóst að samkvæmt EES-samningnum verði það reglur þess samnings um almannatryggingar sem munu gilda um norræna ríkisborgara sem starfa eða dveljast í öðru norrænu landi,

sem álíta að þörf sé á norrænum reglum um almannatryggingar fyrir þá einstaklinga sem falla ekki undir reglur EES, þ.e. afmarkaðan hóp norrænna ríkisborgara og ríkisborgara frá þriðja landi,

sem álíta að jafnframt sé þörf á því að halda í gildi tilteknum norrænum reglum um almannatryggingar sem viðbót við reglur EES um almannatryggingar,

hafa komið sér saman um að gera nýjan Norðurlandasamning um almannatryggingar svohljóðandi:

I. HLUTI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í samningi þessum merkja orðin:

a. *norrænt land*
sérhvert samningsríkjanna,

b. *norrænn ríkisborgari*
ríkisborgara norræns lands,

c. *löggjöf*
lög, reglugerðir og aðrar stjórnvaldsákvarðanir um þær greinar félagslegs öryggis sem um ræðir í 1. mgr. 2. gr., þó ekki að því leyti sem í þeim felast reglur um samskipti eins norræns lands eða fleiri annars vegar og eins eða fleiri annarra landa hins vegar,

d. *þar til bært stjórnvald*
í Danmörku:
1. félagsmálaráðherrann,
2. atvinnumálaráðherrann,
3. heilbrigðismálaráðherrann,
í Finnlandi:
félags- og heilbrigðismálaráðuneytið,
á Íslandi:
1. heilbrigðis- og tryggingamálaráðherrann,
2. félagsmálaráðherrann,
3. fjármálaráðherrann,
í Noregi:
1. félagsmálaráðuneytið,
2. atvinnu- og stjórnsýslumálaráðuneytið,
3. barna- og fjölskyldumálaráðuneytið,
í Svíþjóð:
ríkisstjórnina (félagsmálaráðuneytið)
eða það stjórnvald sem nefnd stjórnvöld kveða á um,

e. *stofnun*
stjórnvald eða stofnun sem veitir bætur,

f. *aðstoð*
annars vegar undanþágu frá greiðslu, eftirgjöf eða endurgreiðslu kostnaðar vegna sjúkrahjálpar, þar með taldar tannlækningar, hjálp vegna meðgöngu og fæðingar, lyf, gervilimir og önnur stoðtæki, og hins vegar greiðslur vegna ferða sem farnar eru vegna slíkrar sjúkrahjálpar,

g. *grunnlífeyrir*
almennan lífeyri sem ekki miðast við starfstíma, fyrri atvinnutekjur eða iðgjaldagreiðslur, svo og viðbótargreiðslur við slíkan lífeyri,

h. *viðbótarlífeyrir*
almennan lífeyri sem miðast við starfstíma, fyrri atvinnutekjur eða iðgjaldagreiðslur, svo og viðbótargreiðslur við slíkan lífeyri,

i. *búseta*
að maður sé búsettur í landi samkvæmt þjóðskrá þess ef sérstakar ástæður leiða ekki til annars,
j. *EES-samningurinn*
samninginn um Evrópskt efnahagssvæði frá 2. maí 1992,
k. *EES-land*
land sem samningurinn um Evrópskt efnahagssvæði nær til,
l. *reglugerðin*
reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja, með þeim breytingum og viðbótum sem fram koma í viðauka VI við EES-samninginn,
m. *framkvæmdareglugerðin*
reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja, með þeim breytingum og viðbótum sem fram koma í viðauka VI við EES-samninginn.

2. gr.

1. Samningur þessi tekur til allrar löggjafar í norrænum löndum sem á hverjum tíma gildir um eftirtaldar greinar félagslegs öryggis:
a. bætur vegna veikinda, barnsfæðinga eða ættleiðinga,
b. bætur vegna örorku, elli eða dauða,
c. bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma,
d. bætur vegna atvinnuleysis,
e. almennar bætur í peningum til barna.

2. Þegar samningur þessi er samþykktur skal hvert Norðurlandanna leggja fram skrá yfir gildandi löggjöf um þær greinar félagslegs öryggis sem getið er um í 1. mgr. Síðan skal sérhvert land fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert tilkynna danska utanríkisráðuneytinu þær breytingar á skránni sem verða vegna löggjafar sem sett hefur verið á næstliðnu almanaksári.

3. gr.

1. Samningurinn tekur til eftirfarandi einstaklinga svo framarlega sem þeir falla ekki undir reglugerðina:
a. norrænna ríkisborgara,
b. flóttamanna sem um ræðir í 1. gr. samnings frá 28. júlí 1951 um réttarstöðu flóttamanna og bókun með þeim samningi frá 31. janúar 1967,
c. ríkisfangslausra manna sem um ræðir í 1. gr. samnings frá 28. september 1954 um réttarstöðu ríkisfangslausra manna,
d. annarra einstaklinga sem löggjöf norræns lands tekur eða hefur tekið til,
e. einstaklinga sem rekja rétt sinn til einhvers þeirra einstaklinga sem nefndir eru í stafliðum a til d.

2. Að svo miklu leyti sem það leiðir af ákvæðum samningsins skal hann enn fremur gilda um einstaklinga sem reglugerðin tekur til.

4. gr.

Við framkvæmd löggjafar í norrænu landi njóta ríkisborgarar annarra norrænna landa sama réttar og eigin borgarar landsins að svo miklu leyti sem annað leiðir ekki af ákvæðum 11.–13. gr.

5. gr.

Nú ber samkvæmt löggjöf norræns lands að lækka bætur ef þær lenda með öðrum bótum og skal þá einnig unnt að lækka bæturnar ef þær lenda með samsvarandi bótum sem greiddar eru samkvæmt löggjöf annars norræns lands.

II. HLUTI
Ákvæði um hvaða löggjöf skuli beita.

6. gr.

Sá sem búsettur er í norrænu landi fellur undir löggjöf búsetulandsins, að svo miklu leyti sem annað leiðir ekki af öðrum ákvæðum þessa hluta.

7. gr.

1. Ákvæði II. bálks reglugerðarinnar og III. bálks framkvæmdareglugerðarinnar gilda á sama hátt um þá sem starfa í öðru norrænu landi en búsetulandinu eða sem starfa í tveim eða fleiri norrænum löndum eða um starfslið í ferðum hjá fyrirtæki sem annast flutninga í lofti eða á landi eða þá sem vinnuveitandi í einu norrænu landi sendir tímabundið til starfa í öðru norrænu landi.

2. Það skal einnig talið starf í norrænu landi þegar unnið er við rannsóknir og nýtingu náttúruauðlinda á landgrunni þess lands eins og það er skilgreint í Genfarsamþykktinni frá 29. apríl 1958 um landgrunnið.

3. Ákvæði 2. mgr. taka einnig til einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

8. gr.

Að því er varðar tiltekna hópa manna eða einstaklinga geta þar til bær stjórnvöld tveggja eða fleiri norrænna landa gert samning um undantekningar frá ákvæðum þessa hluta.

III. HLUTI
Sérstök ákvæði um bótarétt.
I. kafli.
Aðstoð og dagpeningar vegna veikinda, barnsfæðinga eða ættleiðinga.

9. gr.

Ákvæði 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar og 1. og 2. kafla IV. bálks framkvæmdareglugerðarinnar gilda um einstaklinga sem flytjast frá einu norrænu landi til annars eða eru búsettir í norrænu landi og eiga þar rétt á aðstoð og við dvöl í öðru norrænu landi þarfnast sjúkrahjálpar, eða sem vinna í öðru norrænu landi en því sem þeir eiga búsetu í, og um aðstandendur þessara einstaklinga.

10. gr.

1. Nú er einstaklingur búsettur í norrænu landi og á rétt á aðstoð þar, en fær sjúkrahjálp meðan hann dvelur tímabundið í öðru norrænu landi og skal þá dvalarlandið standa straum af þeim aukakostnaði við heimferð til búsetulandsins sem leiðir af því að viðkomandi vegna sjúkdómsins verður að ferðast með dýrara móti en hann ella mundi gera.

2. Ákvæði 1. mgr. taka einnig til einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um einstakling sem fær leyfi til að fara til annars norræns lands til þess að fá þar þá meðferð sem nauðsynleg er vegna ástands hans.

2. kafli.
Bætur vegna örorku, elli og dauða.
Grunnlífeyrir.

11. gr.

1. Ríkisborgari í norrænu landi á rétt á grunnlífeyri frá öðru norrænu landi hafi hann öðlast rétt til lífeyris í því land á grundvelli a.m.k. þriggja ára búsetu.

2. Tímabil, sem viðkomandi hefur fengið lífeyri fyrir frá öðru EES-landi, skal ekki telja með við ákvörðun um það hvort búsetuskilyrðum skv. 1. mgr. er fullnægt.

3. Skilyrði 1. mgr. telst ekki fullnægt með því að taka til greina búsetu- og tryggingatímabil í öðrum löndum. Ákvæðum 2., 3. og 8. kafla III. bálks reglugerðarinnar og 1., 3. og 8. kafla IV. bálks framkvæmdareglugerðarinnar skal að öðru leyti beitt við útreikning á grunnlífeyri samkvæmt þessari grein gagnvart löggjöf annarra norrænna landa.

12. gr.

Meðan ríkisborgari norræns lands er búsettur í EES-landi á hann rétt til þess grunnlífeyris sem hann hefur áunnið sér rétt til í norrænu landi.

13. gr.

1. Sé fyrir hendi, við útreikning grunnlífeyris, réttur til þess að fá meðtalin framtíðarbúsetutímabil eftir lífeyrisatburð í fleiri en einu norrænu landi og skal þá í hverju einstöku landi eingöngu taka tillit til hluta framtíðarbúsetutímabilsins. Þennan hluta skal ákveða á grundvelli raunverulegs búsetutíma sem nota skal við lífeyrisútreikninginn út frá hlutfallinu milli raunverulegs búsetutíma í viðkomandi landi og samanlagðs raunverulegs búsetutíma í löndunum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

Viðbótarlífeyrir.

14. gr.

Þegar ákveðinn er réttur til viðbótarlífeyris skal beita ákvæðum 2., 3. og 8. kafla III. bálks reglugerðarinnar og 1., 3. og 8. kafla IV. bálks framkvæmdareglugerðarinnar gagnvart löggjöf annarra norrænna landa.

15. gr.

1. Hafi skilyrðum fyrir því, að viðbótarlífeyrir sé einnig reiknaður út á grundvelli ætlaðra tryggingatímabila sem til hefðu komið hefði lífeyrisatburður ekki gerst, verið fullnægt í fleiri en einu norrænu landi skal við útreikning í hverju einstöku landi eingöngu taka tillit til hluta ætlaðra tryggingatímabila. Þennan hluta skal ákveða á grundvelli raunverulegra tryggingatímabila sem nota skal við lífeyrisútreikninginn út frá hlutfallinu milli raunverulegra tryggingatímabila í viðkomandi landi og samanlagðra raunverulegra tryggingatímabila í löndunum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

3. kafli.
Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma.

16. gr.

Við ákvörðun bótaréttar vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og við útreikning þessara bóta skal beita ákvæðum 4. kafla III. bálks reglugerðarinnar og 4. kafla IV. bálks framkvæmdareglugerðarinnar í samskiptum norrænna landa.

4. kafli.
Bætur vegna atvinnuleysis.

17. gr.

1. Við samlagningu trygginga- eða starfstímabila, ákvörðun bótaréttar og útreikning bóta vegna atvinnuleysis skal beita ákvæðum 6. kafla III. bálks reglugerðarinnar og 6. kafla IV. bálks framkvæmdareglugerðarinnar í samskiptum norrænna landa. Ákvæðum 69. og 70. gr. reglugerðarinnar skal þó ekki beitt eftir ákvæðum þessarar málsgreinar.

2. Skilyrði 3. mgr. 67. gr. reglugerðarinnar um trygginga- eða starfstímabil eiga ekki við um þá einstaklinga sem hafa annaðhvort starfað í þeim mæli að viðkomandi hafi fallið undir löggjöf um bætur vegna atvinnuleysis eða hafi tekið við atvinnuleysisbótum í því norræna landi þar sem kröfur um bætur eru settar fram. Starfið skal þó hafa verið leyst af hendi eða greiðslur vegna atvinnuleysis mótteknar innan fimm ára frá þeim degi sem skráning vegna atvinnuleitar hjá opinberri atvinnumiðlun átti sér stað eða til vara frá félagaskráningu í viðkomandi atvinnuleysistryggingasjóði.

3. Ákvæði 2. mgr. gilda einnig um þá sem falla undir reglugerðina.

IV. HLUTI
Önnur ákvæði.

18. gr.

Þar til bær stjórnvöld skulu í samvinnu setja þær reglur sem þurfa þykir til þess að tryggja samræmda norræna framkvæmd þessa samnings.

19. gr.

Við framkvæmd samnings þessa skulu stjórnvöld og stofnanir veita gagnkvæmt liðsinni eftir þörfum. Í sérhverju norrænu landi skal vera stofnun tilnefnd af þar til bæru stjórnvaldi sem sérstakur tengiliður.

20. gr.

Ákvæðum 86. gr. reglugerðarinnar skal beitt að því er varðar erindi ýmiss konar, yfirlýsingar, kærur eða áfrýjanir sem berast stjórnvaldi í öðru norrænu landi en því sem þar til bært stjórnvald er í.

21. gr.

Ákvæðum 111. gr. framkvæmdareglugerðarinnar skal beitt milli norrænna landa við endurheimtu óréttmætra greiðslna og við endurkröfu á veittri aðstoð.

22. gr.

Samningur þessi veitir þeim sem ekki hafa búsetu í EES-landi ekki rétt til greiðslu grunnlífeyris. Samningurinn veitir heldur ekki rétt til þess að ávinna sér réttindi utan EES-landanna.

23. gr.

1. Nema um annað sé samið milli tveggja eða fleiri norrænna landa afsala þau sér skv. 36., 63. og 70. gr. reglugerðarinnar og 105. gr. framkvæmdareglugerðarinnar allri endurgreiðslu sín í milli vegna útgjalda við aðstoð vegna veikinda og barnsburðar og vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, vegna bóta til atvinnulausra sem leita atvinnu utan lögbærs lands og vegna útgjalda við eftirlit stjórnsýslu- og læknisfræðilegs eðlis.

2. Afsal endurgreiðslu nær ekki til aðstoðar við þann sem fær leyfi hjá þar til bærri stofnun samkvæmt staflið c í 1. mgr. 22. gr. og staflið c í 1. mgr. 55. gr. reglugerðar-

innar til að ferðast til annars norræns lands og fá þar þá meðferð sem nauðsyn ber til vegna ástands hans.

3. Ákvæði þessarar greinar gilda bæði um bætur til þeirra sem falla undir reglugerðina og bætur til þeirra sem falla undir samning þennan, en ekki reglugerðina.

24. gr.

1. Samningur þessi tekur ekki til bóta og iðgjalda vegna tímans fyrir gildistöku hans.

2. Við ákvörðun réttar til bóta samkvæmt samningi þessum skal einnig taka tillit til trygginga-, starfs- og búsetutímabila fyrir gildistöku samningsins.

25. gr.

Samningur þessi skal ekki hafa í för með sér lækkun bóta sem greiddar eru þegar hann tekur gildi.

26. gr.

1. Nú hefur einstaklingur áunnið sér rétt til grunnlífeyris frá norrænu landi vegna búsetu í landinu á tímabili fyrir gildistöku samnings þessa, en hefur á sama tíma áunnið sér rétt til viðbótarlífeyris í öðru norrænu landi, og skal þá reikna grunnlífeyri fyrir þennan tíma frá síðarnefnda landinu einu saman eins og hann hefði verið búsettur þar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

27. gr.

1. Grunnlífeyri til handa norrænum ríkisborgara, sem greiddur hefur verið samkvæmt reglum Norðurlandasamnings frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi eða samkvæmt löggjöf eins eða fleiri norrænna landa fram að gildistöku samnings þessa, skal endurreikna samkvæmt reglum reglugerðarinnar eða samningsins að beiðni hlutaðeiganda eða samkvæmt ákvörðun stjórnvalds þess er greiða á lífeyrinn.

2. Hafi hlutaðeigandi beðið um að lífeyririnn yrði endurreiknaður innan tveggja ára frá gildistöku samningsins skal greiða endurreiknaðan lífeyri frá og með gildistöku samningsins. Þetta á einnig við þegar lífeyrisstjórnvald innan sama frests hefur tilkynnt lífeyrisstjórnvaldi í öðru norrænu landi um ákvörðun sína um að endurreikna lífeyrinn.

3. Ákvarða skal lífeyrinn samkvæmt reglum þeim sem gilda frá því að samningurinn tekur gildi út frá aldri hlutaðeiganda og búsetutíma þegar lífeyrisatburðurinn gerðist.

4. Sé samanlagður grunnlífeyrir lægri eftir endurreikning skv. 1. mgr. en grunnlífeyrir sá, sem hlutaðeigandi ætti rétt á frá sama tíma samkvæmt reglum Norðurlandasamnings frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi, skal greiða viðbót við lífeyrinn sem svarar til mismunar endurreiknaðs grunnlífeyris og grunnlífeyris samkvæmt þeim reglum sem áður giltu. Viðbótina skal endurskoða ár hvert miðað við 1. janúar út frá lífeyrisfjárhæðum þeim sem þá eru í gildi og skulu upphæðir vera óbreyttar allt árið. Það land, sem greiddi grunnlífeyri samkvæmt eldri reglum, skal greiða viðbótina.

5. Varðandi einstakling, sem flutt hefur frá einu norrænu landi til annars við gildistöku samningsins og þiggur eftir það grunnlífeyri frá landinu sem flutt var frá samkvæmt ákvæðum 20. gr. Norðurlandasamnings frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi, þá má ekki greiða viðbótina lengur en fram til þess tíma sem rétti til grunnlífeyris frá landinu sem flutt var frá er lokið skv. 3. mgr. nefndrar greinar.

6. Ákvæði greinar þessarar gilda einnig um einstaklinga sem falla undir reglugerðina.

28. gr.

1. Samningurinn gengur í gildi sama dag og EES-samningurinn gengur í gildi hjá norrænu löndunum með því skilyrði að allir aðilar hafi gert danska utanríkisráðuneytinu viðvart um að þeir hafi samþykkt samninginn.

2. Hvað varðar Færeyjar, Grænland og Álandseyjar gengur samningurinn ekki í gildi fyrr en 30 dögum eftir að ríkisstjórnir Danmerkur og Finnlands hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu að færeyska landstjórnin, grænlenska landstjórnin og landstjórn Álandseyja hafi tilkynnt að samningurinn skuli gilda fyrir Færeyjar, Grænland og Álandseyjar.

3. Danska utanríkisráðuneytið lætur aðra aðila og skrifstofu norrænu ráðherranefndarinnar vita um viðtöku tilkynninga þessara og hvenær samningurinn tekur gildi.

29. gr.

1. Einn aðili getur sagt upp samningnum með skriflegri tilkynningu þar að lútandi til danska utanríkisráðuneytisins sem gerir öðrum aðilum viðvart um viðtöku tilkynningarinnar og efni hennar.

2. Uppsögn gildir aðeins fyrir þann aðila sem segir upp og gildir hún frá og með byrjun þess almanaksárs sem hefst að liðnum sex mánuðum hið minnsta frá þeim degi er danska utanríkisráðuneytinu barst tilkynning um uppsögnina.

3. Sé samningnum sagt upp haldast réttindi sem fengist hafa samkvæmt honum.

30. gr.

Við gildistöku samnings þessa fellur úr gildi samningur frá 5. mars 1981 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi með síðari breytingum. Á sama tíma fellur úr gildi samningur frá 12. nóvember 1985 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um atvinnuleysisbætur. Ákvæðin um félagslega aðstoð og fyrirframgreiðslu meðlags í samningi frá 5. mars 1981 gilda þó áfram.

31. gr.

Frumtexta samnings þessa skal geyma í danska utanríkisráðuneytinu sem lætur öðrum aðilum í té staðfest afrit af honum.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 15. júní 1992 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

LÖG

um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahagssvæðisins.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Ákvæði reglugerðar um frelsi launþega til flutninga innan Evrópska efnahagssvæðisins nr. 1612/68/EBE, sbr. reglugerð nr. 312/76/EBE, eins og henni var breytt með ákvæðum samningsins um Evrópskt efnahagssvæði, skulu hafa lagagildi hér á landi.

Reglugerðin, eins og hún hefur verið aðlöguð, sbr. 1. mgr., er prentuð sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Félagsmálaráðherra skal skipa þriggja manna nefnd til að hafa eftirlit með framkvæmd þessara laga og getur hún beint tilmælum til viðkomandi aðila þar að lútandi. Alþýðusamband Íslands skal tilnefna einn fulltrúa, Vinnuveitendasamband Íslands annan fulltrúa og þriðji fulltrúinn skal skipaður án tilnefningar og skal hann vera formaður. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt. Skipunartími nefndar skal vera fjögur ár.

Komi upp ágreiningur um hvort ákvæði 7. gr. reglugerðar 1612/68 séu haldin er heimilt að vísa þeim ágreiningi til nefndarinnar, sbr. 1. mgr., sem leitast skal við að leysa þann ágreining. Í þessum tilgangi getur nefndin leitað eftir upplýsingum hjá stofnunum, samtökum eða einstökum fyrirtækjum sem veita nefndinni nauðsynlegar upplýsingar um almenn ráðningar- og starfskjör í atvinnugreinum og fyrirtækjum. Verði sátt eigi komið á með aðilum er heimilt að leita til dómstóla.

Þegar nefndin fjallar um mál sem varðar sérstaklega opinbera starfsmenn er falla undir atvinnu- og búseturéttindi Evrópska efnahagssvæðisins skulu auk fulltrúa skv. 1. mgr. tveir fulltrúar taka sæti í nefndinni. Skal annar þeirra tilnefndur af hlutaðeigandi heildarsamtökum opinberra starfsmanna og hinn af fjármálaráðherra eða Sambandi íslenskra sveitarfélaga eftir því sem við á.

Þegar nefndin fjallar um mál sem varða sérstaklega önnur heildarsamtök launþega eða atvinnurekenda en þau sem kveðið er á um í 1. og 3. mgr. skulu fulltrúar þeirra samtaka taka sæti í nefndinni.

3. gr.

Ráðherra getur með reglugerð gefið nánari fyrirmæli um framkvæmd eftirlits skv. 2. gr.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**
(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

Fylgiskjal.

Ákvæði reglugerðar um frelsi launþega til flutninga innan Evrópska efnahagssvæðisins nr. 1612/68/EBE eins og henni var breytt með reglugerð nr. 312/76/EBE, með þeim breytingum og viðbótum sem leiðir af V. viðauka, bókun 1 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið og öðrum ákvæðum hans.*

* Aðlögun reglugerðarinnar er með fyrirvara um framkvæmd EFTA-ríkjanna á einstökum þáttum hennar, sbr. t.d. d-lið 4. tölul. bókunar 1.

I. HLUTI

ATVINNA OG FJÖLSKYLDUR LAUNÞEGA

I. BÁLKUR
Aðgangur að vinnumarkaði.

1. gr.

1. Sérhver ríkisborgari EES-ríkis skal, óháð búsetu, hafa rétt til að ráða sig til vinnu sem launþegi og rækja það starf á yfirráðasvæði annars EES-ríkis í samræmi við þau ákvæði í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum er taka til atvinnumála ríkisborgara aðildarríkisins.

2. Hann skal m.a. njóta þeirra réttinda að ráða sig til vinnu á yfirráðasvæði annars EES-ríkis með sama forgangsrétti og ríkisborgarar þess ríkis.

2. gr.

Sérhver ríkisborgari EES-ríkis og sérhver vinnuveitandi sem rekur starfsemi á yfirráðasvæði EES-ríkis geta skipst á umsóknum og tilboðum um atvinnu og geta komið sér saman um og framkvæmt ráðningarsamninga í samræmi við ákvæði gildandi laga eða stjórnsýslufyrirmæla án þess að það leiði til nokkurrar mismununar.

3. gr.

1. Samkvæmt þessari reglugerð skulu ákvæði í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum EES-ríkis ekki gilda í þeim tilvikum:

— þar sem þau takmarka umsóknir og framboð á atvinnu, eða rétt erlendra ríkisborgara til að fá og stunda atvinnu eða setja þeim önnur skilyrði en þau sem gilda um þeirra eigin ríkisborgara, eða

— þar sem meginmarkmið eða áhrif þeirra eru að halda ríkisborgurum annarra EES-ríkja frá atvinnu sem til boða stendur, enda þótt það taki ekki til þjóðernis.

Þetta ákvæði á ekki við í þeim tilvikum þar sem tungumálakunnátta skiptir máli vegna eðlis starfsins sem um er að ræða.

2. Þetta skal einkum og sér í lagi ná til þeirra ákvæða eða venju EES-ríkis, samkvæmt fyrstu undirgrein 1. mgr., sem:

a) mæla fyrir um sérstakar reglur um ráðningar erlendra ríkisborgara;

b) takmarka eða draga úr auglýsingum í blöðum eða öðrum fjölmiðlum á lausum störfum eða binda þau öðrum skilmálum en þeim sem gilda fyrir atvinnurekendur á yfirráðasvæði aðildarríkisins;

c) binda aðgang að vinnumarkaðinum við skráningu á ráðningarskrifstofum eða hindra ráðningu einstakra launþega þegar um er að ræða fólk sem ekki býr á yfirráðasvæði þess aðildarríkis sem í hlut á.

4. gr.

1. Ákvæði í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum EES-ríkis sem takmarka fjölda eða hundraðshluta erlendra ríkisborgara í fyrirtækjum, starfsgrein eða á tilteknu svæði, eða á landsmælikvarða, skulu ekki gilda um ríkisborgara annarra EES-ríkja.

2. Þegar ívilnun til fyrirtækja í EES-ríki er bundin við ákveðið lágmarkshlutfall innlendra launþega skal litið á ríkisborgara annarra EES-ríkja sem innlenda, samkvæmt ákvæði í tilskipun ráðsins frá 15. október 1963[1)].

[1)] Stjtíð. EB nr. 159, 2. 11. 1963, bls. 2661/63.

5. gr.

Ríkisborgari aðildarríkis sem sækir um atvinnu í öðru EES-ríki skal njóta sömu aðstoðar þar og vinnumiðlun þess ríkis veitir innlendum ríkisborgurum sem eru í atvinnuleit.

6. gr.

1. Ráðning og skráning ríkisborgara eins EES-ríkis í stöðu í öðru EES-ríki skal ekki vera háð neinum skilyrðum er varða heilsufar, sérþekkingu eða annað það sem gerir honum lægra undir höfði í samanburði við innlenda ríkisborgara sem gegna sama starfi í hinu EES-ríkinu.

2. Engu að síður getur ríkisborgari, sem hefur undir höndum persónulegt starfstilboð frá vinnuveitanda í öðru EES-ríki en sínu eigin, þurft að fara í hæfnispróf hafi vinnuveitandinn sett það sem skilyrði með tilboðinu.

II. BÁLKUR
Atvinna og jafnræði við málsmeðferð.

7. gr.

1. Ekki er heimilt að láta launþega, sem er ríkisborgari annars EES-ríkis en þess sem hann starfar í, gjalda þjóðernis síns hvað viðvíkur ráðningar- og vinnuskilyrðum, einkum og sér í lagi hvað varðar launakjör, uppsögn úr starfi og, komi til atvinnumissis, endurskipun eða endurráðningu.

2. Hann skal njóta sömu félagslegra réttinda og skattaívilnana og innlendir launþegar.

3. Hann skal einnig í krafti sama réttar og með sömu skilyrðum hafa sama aðgang og innlendir launþegar að þjálfun í skólum er tengjast atvinnulífinu og endurmenntunarstöðvum.

4. Öll ákvæði í kjarasamningum eða ráðningarsamningum eða öðrum almennum reglugerðum sem varða aðgang að atvinnu og öll önnur starfsskilyrði eða uppsagnarákvæði eru ógild og að engu hafandi að svo miklu leyti sem þau mæla fyrir um eða heimila mismunun launþega sem eru ríkisborgarar annarra EES-ríkja.

8. gr.

Launþegi, sem er ríkisborgari EES-ríkis og starfar á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, skal njóta jafnræðis við málsmeðferð hvað varðar aðild að stéttarfélögum og njóta þess réttar er hún veitir, að meðtöldum réttinum til að greiða atkvæði og til að gegna stjórnar- og stjórnunarstörfum fyrir stéttarfélagið[1)]; það má meina honum að eiga sæti í stjórn nefnda sem lúta ríkisrétti eða að gegna stöðu sem er bundin af ríkisrétti. Enn fremur á hann rétt á að taka sæti í fulltrúaráði launþega við fyrirtæki. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki hafa áhrif á lög eða reglugerðir í tilteknum EES-ríkjum sem veita launþegum sem koma frá öðrum EES-ríkjum meiri rétt.

[1)] Reglugerð (EBE) nr. 312/76.

9. gr.

1. Launþegi sem er ríkisborgari EES-ríkis og starfar á yfirráðasvæði annars EES-ríkis skal njóta allra sömu réttinda og ívilnana og innlendir launþegar hvað viðvíkur húsnæði, það á einnig við um eignarrétt á húsnæði sem hann þarf á að halda.

2. Slíkur launþegi getur, með sama rétti og innlendir ríkisborgarar, látið skrá sig hjá húsnæðismiðlun á því svæði þar sem hann starfar, fari slík skráning fram, og skal hann njóta viðeigandi ívilnana og forréttinda.

Hafi fjölskylda hans orðið eftir í landinu sem hann kom frá skal einnig tekið tillit til hennar í þessu sambandi, eins og hún væri búsett á viðkomandi svæði, að því tilskildu að innlendir launþegar njóti svipaðra fríðinda.

III. BÁLKUR
Fjölskyldur launþega.

10. gr.

1. Eftirfarandi skulu, óháð þjóðerni þeirra, hafa rétt til að koma sér fyrir hjá launþega sem er ríkisborgari eins EES-ríkis og starfar á yfirráðasvæði annars EES-ríkis:

a) maki hans ásamt afkomendum þeirra sem eru yngri en 21 árs eða eru á þeirra framfæri;

b) ættmenn launþega og maka hans að feðgatali sem eru á þeirra framfæri.

2. EES-ríkin skulu auðvelda þeim aðstandendum, sem ekki heyra undir ákvæði 1. mgr. en eru á framfæri launþega sem að framan er getið eða hafa búið undir sama þaki í landinu sem hann kom frá, að koma til ríkisins.

3. Að því er varðar 1. og 2. mgr. verður launþeginn að hafa yfir að ráða húsnæði fyrir fjölskyldu sína sem talið er hæfa innlendum launþegum á því svæði þar sem hann hefur ráðið sig til vinnu; þetta ákvæði má hins vegar ekki leiða til þess að launþegum frá öðrum EES-ríkjum sé mismunað á kostnað innlendra launþega.

11. gr.

Í þeim tilvikum þar sem ríkisborgari EES-ríkis hefur ráðið sig til vinnu eða er sjálfstætt starfandi á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, skulu maki hans og þau barnanna, sem eru yngri en 21 árs eða eru á hans framfæri, hafa rétt til að ráða sig í hvaða vinnu sem er, hvar sem er á yfirráðasvæði þess ríkis, jafnvel þó að þau séu ekki ríkisborgarar neins EES-ríkis.

12. gr.

Börn ríkisborgara EES-ríkis, sem er eða hefur verið ráðinn til vinnu á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, skulu eiga rétt á almennri skólagöngu í því ríki, námsvist og starfsþjálfunarnámskeiðum með sömu skilyrðum og ríkisborgarar þess ríkis, að því tilskildu að börnin búi þar.

EES-ríkin skulu leggja sig fram um að gera þessum börnum kleift að stunda námið við ákjósanlegustu skilyrði.

II. HLUTI

ATVINNUFRAMBOÐ OG ATVINNUUMSÓKNIR

I. BÁLKUR
Samvinna á milli EFTA-ríkja og við fastanefnd EFTA.

13. gr.

1. EFTA-ríkin eða Fastanefnd EFTA skulu stofna til eða í sameiningu gera hverjar þær kannanir á atvinnutækifærum eða atvinnuleysi sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja frelsi launþega til flutninga innan EES.

Aðalvinnumiðlanirnar í EFTA-ríkjunum skulu eiga náið samstarf sín á milli og við fastanefnd EFTA með það að markmiði að hafa samráð um ráðningu í lausar stöður og meðferð atvinnuumsókna innan EES og yfirlit um hverjir hljóta stöður.

2. Í þessu skyni skulu EFTA-ríkin tilnefna sérstakar þjónustuskrifstofur og ber þeim að skipuleggja þá starfsemi sem að ofan er getið og hafa samráð sín á milli og við fastanefnd EFTA.

EFTA-ríkjunum ber að tilkynna fastanefnd EFTA um allar breytingar sem verða á tilnefningu aðila til slíkrar þjónustu og skal fastanefnd EFTA birta nákvæmar upplýsingar um þær í EES-deild Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins.

14. gr.

1. EFTA-ríkin skulu senda fastanefnd EFTA og eftirlitsstofnun EFTA upplýsingar um vandamál sem upp kunna að koma í sambandi við frelsi til flutninga og atvinnumál launþega og nákvæmt yfirlit yfir stöðu og þróun atvinnulífs á tilteknum svæðum og í tilteknum greinum.

2. Í samvinnu við umsjónarnefndina skal fastanefnd EFTA ákvarða hvernig farið skuli með gögnin sem greint er frá í 1. mgr. og hve oft skuli skipst á upplýsingum. Til að meta ástand á vinnumarkaði skulu EFTA-ríkin nota samræmdar viðmiðanir, sem fastanefnd EFTA setur fram í samræmi við störf umsjónarnefndarinnar samkvæmt d-lið 33. gr., að fengnu áliti ráðgjafarnefndarinnar.

3. Í samræmi við þær starfsaðferðir, sem fastanefnd EFTA ákveður í samráði við umsjónarnefndina, skal þjónustuskrifstofa hvers EFTA-ríkis senda til þjónustuskrifstofa hinna EFTA-ríkjanna og til fastanefndar EFTA upplýsingar um lífskjör og vinnuskilyrði og ástand vinnumarkaðar sem líklegar eru til að koma launþegum frá öðrum EFTA-ríkjum að gagni. Upplýsingarnar skal endurskoða reglulega.

Þjónustuskrifstofurnar í hinum EFTA-ríkjunum skulu tryggja að slíkar upplýsingar séu vel kynntar, m.a. með því að dreifa þeim á meðal viðeigandi vinnumiðlana og koma þeim á framfæri, með öllum tiltækum ráðum, við þá launþega sem hlut eiga að máli.

II. BÁLKUR
Ráðstöfun lausra starfa.

15. gr.

1. Þjónustuskrifstofa hvers EFTA-ríkis skal senda mánaðarlega hið minnsta skýrslu til þjónustuskrif-

stofa hinna EFTA-ríkjanna og til fastanefndar EFTA sem sýnir eftir starfsgreinum og svæðum:

a) störf sem ekki hefur verið ráðið í eða ólíklegt er að ráðið verði í með mannafla af innlendum vinnumarkaði;

b) starfsumsóknir fólks sem hefur lýst sig reiðubúið og hæft til að þiggja launaða vinnu í öðru landi.

Þjónustuskrifstofa hvers EFTA-ríkis skal senda slíkar upplýsingar áfram til hlutaðeigandi vinnumiðlana og vinnumálaskrifstofa.

2. Skýrslunum sem um getur í 1. mgr. skal dreift samkvæmt samræmdu heildarkerfi sem fastanefnd EFTA skal setja upp, í samvinnu við umsjónarnefndina.

16. gr.

1. Tilkynna skal um sérhvert laust starf, sem skráð hefur verið hjá vinnumiðlunum EFTA-ríkis og ekki hefur reynst unnt að ráða í vinnuafl af innlendum vinnumarkaði en manna má innan EES á grundvelli skýrslnanna sem getið er í 15. gr., þar til bærum vinnumiðlunum EES-ríkis sem hefur gefið til kynna að það hafi mannafla á lausu í sömu starfsgrein í samræmi við b- eða c-lið 4. tölul. bókunar 1.

2. Vinnumiðlanirnar skulu senda upplýsingar um gildar umsóknir til vinnumiðlana fyrra EFTA-ríkisins í samræmi við b- eða c-lið 4. tölul. bókunar 1. Á 18 daga tímabili frá því að tilkynning hefur borist um laust starf til vinnumiðlana síðara EFTA-ríkisins skulu umsóknirnar lagðar fyrir vinnuveitendur með sama forgangi og innlendir launþegar hafa umfram ríkisborgara frá ríkjum utan EES. Á ofangreindu tímabili skal því aðeins senda tilkynningar um laus störf til ríkja utan EES að EES-ríkið sem í hlut á telji að ekki sé nægilegt vinnuafl að fá innan EES-ríkjanna í viðkomandi störf.

3. Ákvæði 1. mgr. ná ekki til starfa sem hafa verið boðin launþegum frá ríkjum utan EES þegar:

a) slíkt tilboð er gert ákveðnum launþega og er í eðli sínu sérstakt vegna þess að um er að ræða:

   i) sérstakar hæfniskröfur eða trúnaðarstarf eða fyrri starfstengsl;

   ii) fjölskyldutengsl, annaðhvort milli vinnuveitanda og launþegans sem í hlut á, eða milli hins síðarnefnda og launþega sem hefur verið í fastri vinnu við fyrirtækið í eitt ár hið minnsta.

Liðum i) og ii) skal beita í samræmi við ákvæðin sem sett eru í viðaukanum;

b) ráðið er í slík störf úr tiltölulega einsleitum hópi árstíðabundins vinnuafls þar sem að minnsta kosti einum tilteknum aðila hefur verið boðið starf;

c) vinnuveitendur bjóða slík störf launþegum sem búa á svæðum sem liggja sitt hvorum megin við landamæri EES-ríkis og ríkis sem ekki er EES-ríki;

d) vinnuveitendur bjóða skýlaust launþegum frá ríkjum utan EES störf með tilliti til þess að starfsemi fyrirtækisins raskist ekki og vinnumiðlanirnar, sem hafa látið málið til sín taka til að tryggja rétt innlendra launþega eða launþega frá hinum EES-ríkjunum, hafi komist að þeirri niðurstöðu að um réttlætanlegar ástæður sé að ræða.

17. gr.

1. Þjónustuskrifstofurnar skulu annast framkvæmd ákvæða 16. gr. Hins vegar, að svo miklu leyti sem höfuðstöðvarnar heimila og að svo miklu leyti sem skipulag vinnumiðlana í EFTA-ríki og úthlutunaraðferðir leyfa:

a) skulu svæðisbundnar vinnumiðlanir EFTA-ríkis:

   i) á grundvelli skýrslnanna sem getið er í 15. gr. og viðeigandi aðgerðir byggjast á, safna saman og ráðstafa lausum störfum og atvinnuumsóknum;

   ii) koma á beinum tengslum við ráðstöfun:

      — starfa sem boðin hafa verið tilteknum launþega;

      — einstakra atvinnuumsókna sem sendar hafa verið annaðhvort til sérstakra vinnumiðlana eða til vinnuveitanda sem rækir starfsemi á því svæði sem miðlunin nær til;

      — starfa til handa árstíðabundnu vinnuafli sem ráða verður eins skjótt og auðið er;

b) skulu vinnumiðlanir, sem ná til svæða sem liggja að landamærum tveggja eða fleiri EFTA-ríkja, skiptast reglulega á gögnum sem varða laus störf og óafgreiddar atvinnuumsóknir á þeirra svæði og, með sama hætti og gert er gagnvart öðrum vinnumiðlunum í löndum þeirra, safna saman og ráðstafa lausum störfum og atvinnuumsóknum;

c) skulu opinberar vinnumiðlanir, sem sérhæfa sig í tilteknum starfsgreinum eða láta sig varða sérstaka hópa fólks, eiga beina samvinnu hver við aðra.

2. EFTA-ríkin sem hlut eiga að máli skulu senda fastanefnd EFTA skrá, sem samráð er haft um, yfir

þær stofnanir sem um getur í 1. mgr.; fastanefnd EFTA skal birta þessa skrá, ásamt þeim breytingum sem kunna að verða á henni, í EES-deild Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins.

18. gr.

Ekki er skylt að taka upp þær ráðningaraðferðir sem framkvæmdaraðilar beita og kveðið er á um í samkomulagi sem tvö eða fleiri EES-ríki gera sín á milli.

III. BÁLKUR
Leiðir til að hafa eftirlit með jafnvægi á vinnumarkaðinum.

19. gr.

1. Á grundvelli skýrslu frá fastanefnd EFTA, sem unnin er upp úr upplýsingum frá EFTA-ríkjunum, skulu EFTA-ríkin og fastanefnd EFTA kanna sameiginlega tvisvar á ári:

— árangur aðgerða EES við ráðstöfun lausra starfa;

— hve margir ríkisborgarar ríkja utan EES hafa verið ráðnir;

— fyrirsjáanlega þróun á vinnumarkaði og, að svo miklu leyti sem kostur er, tilflutning mannafla innan EES.

2. EES-ríkin skulu ásamt fastanefnd EFTA kanna öll tiltæk ráð til að veita ríkisborgurum EES-ríkjanna forgang þegar ráðið er í lausar stöður til að leitast við að koma á jafnvægi milli framboðs og umsókna um störf innan EES. Þau skulu beita öllum tiltækum ráðum í þessu skyni.

20. gr.

1. Þegar röskun, sem getur stefnt lífskjörum og atvinnutækifærum á tilteknu svæði eða í tiltekinni atvinnugrein í hættu, er fyrir hendi eða fyrirsjáanleg á vinnumarkaði EFTA-ríkis ber því ríki að tilkynna um það til eftirlitsstofnunar EFTA og hinna aðildarríkjanna og veita þeim nánari upplýsingar um málsatvik.

2. EFTA-ríkin og eftirlitsstofnun EFTA skulu grípa til allra tilheyrilegra ráðstafana til að koma slíkum upplýsingum á framfæri innan EES svo að menn sæki ekki um störf á því svæði eða í þeirri atvinnugrein.

3. Með fyrirvara um beitingu sáttmálans og bókana sem honum fylgja geta EFTA-ríkin sem um getur í 1. mgr. farið fram á það við eftirlitsstofnun EFTA að hún lýsi því yfir, til að koma aftur á eðlilegu ástandi á því svæði eða í þeirri atvinnugrein, að starfsemi ráðningarkerfisins sem kveðið er á um í 15., 16. og 17. gr. skuli felld niður að hluta eða að öllu leyti.

Ekki seinna en tveimur vikum eftir að slík beiðni berst skal eftirlitsstofnun EFTA taka ákvörðun um niðurfellinguna og hve lengi hún skuli standa. Hvaða EFTA-ríki sem er getur farið fram á það við fastanefnd EFTA, þó aðeins innan tveggja vikna, að það ógildi eða breyti slíkri ákvörðun. Fastanefnd EFTA skal bregðast við beiðni af þessu tagi innan tveggja vikna.

4. Hafi slík niðurfelling orðið skulu vinnumiðlanir annarra EES-ríkja, sem hafa gefið til kynna að þær hafi launþega á sínum snærum, ekki grípa til neinna ráðstafana til að manna laus störf sem tilkynning hefur borist um til þeirra beint frá vinnuveitendum í EES-ríkjunum sem getið er um í 1. mgr.

IV. BÁLKUR
Evrópska samráðsskrifstofan.[1]

21. gr.

Evrópska skrifstofan sem samræmir ráðstafanir vegna atvinnutækifæra og atvinnuumsókna og stofnuð var á vegum framkvæmdastjórnarinnar (í þessari reglugerð nefnd „evrópska samráðsskrifstofan"), skal almennt gegna því hlutverki að miðla upplýsingum um atvinnutækifæri innan bandalagsins. Hún skal einkum bera ábyrgð á öllum formsatriðum er varða þennan málaflokk sem, samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, falla undir framkvæmdastjórnina, og ekki síst aðstoða innlendar vinnumiðlanir.

Henni ber að taka saman þær upplýsingar sem um getur í 14. og 15. gr. ásamt niðurstöðum kannana og rannsókna sem gerðar eru samkvæmt 13. gr., í því skyni að varpa ljósi á gagnlegar staðreyndir um fyrirsjáanlega þróun á vinnumarkaði bandalagsins. Slíkum staðreyndum skal komið á framfæri við þjónustuskrifstofur aðildarríkjanna og við ráðgjafar- og umsjónarnefndirnar.

[1] Af hálfu EFTA-ríkjanna skal fastanefnd EFTA sinna þessu hlutverki innan EES.

22. gr.

1. Evrópska samráðsskrifstofan skal einkum sjá um að:

a) samræma þær aðferðir sem þörf er á til að manna laus störf innan bandalagsins og hafa yfirlit yfir þá flutninga launþega sem af hljótast;

b) vinna að þessum markmiðum með því að stuðla að því, í samvinnu við umsjónarnefndina, að sambærilegar aðferðir séu notaðar bæði á stjórnunar- og framkvæmdastigi;

c) þegar sérstaka nauðsyn ber til, safna saman í samvinnu við þjónustuskrifstofurnar upplýsingum um laus störf og atvinnuumsóknum svo að unnt sé að ráðstafa þeim hjá þjónustuskrifstofunum.

2. Henni ber að tilkynna þjónustuskrifstofunum um laus störf og atvinnuumsóknir sem sendar hafa verið beint til framkvæmdastjórnarinnar og fá upplýsingar um viðbrögð við þeim.

23. gr.

Framkvæmdastjórnin getur, í samvinnu við lögbært yfirvald í hverju aðildarríki fyrir sig og í samræmi við þá skilmála og þær aðferðir sem hún skal ákveða á grundvelli álitsgerðar umsjónarnefndarinnar, skipulagt heimsóknir og verkefni fyrir embættismenn annarra aðildarríkja og einnig framhaldsnámskeið fyrir sérmenntað starfsfólk.

III. HLUTI

NEFNDIR SEM EIGA AÐ TRYGGJA NÁNA SAMVINNU MILLI AÐILDARRÍKJANNA Í MÁLEFNUM ER VARÐA FRJÁLSA FLUTNINGA LAUNÞEGA OG ATVINNUMÁL ÞEIRRA

I. BÁLKUR

Ráðgjafarnefndin.[1)]

24. gr.

Ráðgjafarnefndin ber ábyrgð á að aðstoða framkvæmdastjórnina við að athuga vafamál sem upp kunna að koma við beitingu sáttmálans og í sambandi við ráðstafanir sem gerðar eru á grundvelli hans og varða frelsi launþega til flutninga og störf þeirra.

[1)] Fastanefnd EFTA getur komið á fót undirnefndum til að sinna þessum verkefnum.

25. gr.

Ráðgjafarnefndin ber einkum ábyrgð á að:

a) rannsaka mál er varða frjálsa flutninga launþega og atvinnumál innan ramma innlendrar vinnumálastefnu, með það að leiðarljósi að samræma vinnumálastefnu aðildarríkjanna á bandalagsgrundvelli og á þann hátt stuðla að aukinni efnahagslegri þróun og jafnvægi á vinnumarkaði;

b) gera almenna úttekt á þeim áhrifum sem framkvæmd þessarar reglugerðar og aðrar viðbótarráðstafanir hafa;

c) koma til framkvæmdastjórnarinnar rökstuddum tillögum um endurskoðun á þessari reglugerð;

d) láta í té, hvort heldur sem er að beiðni framkvæmdastjórnarinnar eða að eigin frumkvæði, rökstudda álitsgerð um almenn atriði eða meginreglur, einkum og sér í lagi hvað varðar upplýsingaskipti um þróun mála á vinnumarkaðinum, um flutninga launþega milli aðildarríkja, um áætlanir eða ráðstafanir til eflingar starfsleiðbeiningum eða starfsþjálfun sem er líkleg til að efla frelsi til flutninga og atvinnuskipta, jafnframt um alla þá aðstoð sem launþegar og fjölskyldur þeirra eiga kost á, að meðtalinni félagslegri aðstoð og húsnæðisöflun launþega.

26. gr.

1. Ráðgjafarnefndin skal skipuð sex fulltrúum frá hverju aðildarríki, tveir eru ríkisstjórnarfulltrúar, tveir eru frá launþegasamtökum og tveir frá samtökum vinnuveitenda.

2. Hvert aðildarríki skal tilnefna einn varamann fyrir hvern hóp sem tilgreindur er í 1. mgr.

3. Starfstími fulltrúanna og varamanna þeirra skal vera tvö ár. Heimilt er að endurskipa þá.

Er starfstíminn rennur út skulu bæði aðal- og varamenn sitja þar til aðrir hafa verið skipaðir í þeirra stað eða skipanir þeirra endurnýjaðar.

27. gr.

Ráðið skal skipa bæði aðal- og varamenn í ráðgjafarnefndina og kappkosta, þegar fulltrúar launþegasamtakanna og samtaka vinnuveitenda eru valdir, að þeir komi frá hinum ýmsu geirum efnahagslífsins.

Ráðið skal láta birta til upplýsingar skrá yfir aðal- og varamenn í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

28. gr.

Fulltrúi úr framkvæmdastjórninni, eða varamaður hans, skal vera formaður ráðgjafarnefndarinnar. Formaðurinn hefur ekki atkvæðisrétt. Nefndin skal koma saman tvisvar á ári hið minnsta. Formaðurinn kallar hana saman, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni að minnsta kosti þriðjungs nefndarmanna. Framkvæmdastjórnin skal sjá nefndinni fyrir skrifstofuþjónustu.

29. gr.

Formaðurinn getur boðið einstaklingum eða fulltrúum aðila sem hafa víðtæka reynslu af atvinnu- eða flutningsmálum launþega að taka þátt í fundum sem áheyrnarfulltrúar eða sem sérfræðingar. Formaðurinn getur leitað ráða hjá sérfræðingum.

30. gr.

1. Álitsgerð nefndarinnar telst ekki gild nema að minnsta kosti tveir þriðju hlutar fulltrúanna séu viðstaddir.

2. Álitsgerðir skulu vera rökstuddar og þær teljast samþykktar þegar fyrir þeim er hreinn meirihluti gildra atkvæða. Þeim skal fylgja skrifleg greinargerð með áliti minnihlutans, fari hann fram á það.

31. gr.

Ráðgjafarnefndin skal setja sér starfsreglur samkvæmt reglum um málsmeðferð sem skulu taka gildi þegar ráðið, að fengnu áliti framkvæmdastjórnarinnar, hefur gefið samþykki sitt. Gildistaka breytinga sem nefndin kann að gera á þessum starfsreglum skal háð sömu málsmeðferð.

II. BÁLKUR
Umsjónarnefndin.[1)]

32. gr.

Umsjónarnefndin ber ábyrgð á að aðstoða framkvæmdastjórnina við að undirbúa, stuðla að og fylgja eftir öllum formsatriðum og ráðstöfunum sem miða að því að koma þessari reglugerð ásamt viðbótarráðstöfunum í framkvæmd.

[1)] Fastanefnd EFTA getur komið á fót undirnefndum til að sinna þessum verkefnum.

33. gr.

Umsjónarnefndin ber einkum ábyrgð á að:

a) koma á og bæta samvinnu milli þeirra yfirvalda sem hlut eiga að máli í aðildarríkjunum varðandi öll formsatriði í tengslum við frjálsa flutninga launþega og atvinnumál þeirra;

b) móta aðferðir við skipulag sameiginlegra aðgerða opinberra yfirvalda sem í hlut eiga;

c) auðvelda söfnun upplýsinga, sem líklegar eru til að koma framkvæmdastjórninni að gagni og sem nota má í þeim könnunum og rannsóknum sem kveðið er á um í þessari reglugerð, og hvetja stjórnsýsluaðila sem málið varðar til að skiptast á upplýsingum og miðla reynslu;

d) kanna formsatriði er varða samhæfingu viðmiðana sem aðildarríki nota til að meta stöðu vinnumarkaðarins.

34. gr.

1. Umsjónarnefndin skal skipuð fulltrúum ríkisstjórna aðildarríkjanna. Hver ríkisstjórn skal tilnefna í umsjónarnefndina einn af fulltrúum sínum í ráðgjafarnefndinni.

2. Sérhver ríkisstjórn skal tilnefna varamann úr hópi annarra fulltrúa — aðal- eða varamanna — í ráðgjafarnefndina.

35. gr.

Fulltrúi úr framkvæmdastjórninni, eða varamaður hans, skal vera formaður umsjónarnefndarinnar. Formaðurinn hefur ekki atkvæðisrétt. Formaðurinn og meðlimir nefndarinnar geta leitað ráða hjá sérfræðingum.

Framkvæmdastjórnin skal sjá nefndinni fyrir skrifstofuþjónustu.

36. gr.

Tillögur og álitsgerðir umsjónarnefndarinnar skulu berast til framkvæmdastjórnarinnar og skal tilkynna það ráðgjafarnefndinni. Skrifleg greinargerð með álitsgerð einstakra nefndarmanna umsjónarnefndarinnar skal fylgja öllum tillögum og álitsgerðum fari þeir fram á það.

37. gr.

Umsjónarnefndin skal setja sér starfsreglur samkvæmt reglum um málsmeðferð sem skulu taka gildi þegar ráðið, að fengnu áliti framkvæmdastjórnarinnar, hefur gefið samþykki sitt. Gildistaka breytinga sem nefndin kann að gera á þessum starfsreglum skal háð sömu málsmeðferð.

IV. HLUTI

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

I. BÁLKUR
Bráðabirgðaákvæði.

38. gr.

Þar til fastanefnd EFTA hefur komið á samræmda heildarkerfinu sem greint er frá í 2. mgr. 15. gr. skal samráðsskrifstofan koma með tillögur um leiðir sem líklegar eru til að koma að haldi við að semja og dreifa skýrslunum sem getið er í 1. mgr. 15. gr.

39. gr.

Reglur ráðgjafar- og umsjónarnefndarinnar um málsmeðferð sem eru í gildi við gildistöku þessarar reglugerðar eiga áfram við.

40. gr.

[Gildir ekki.]

41. gr.

[Gildir ekki.]

II. BÁLKUR
Lokaákvæði.
42. gr.

1. [1. mgr. gildir ekki.]

Engu að síður skal þessi reglugerð ná til þeirra hópa launþega sem um getur í fyrstu undirgrein og til aðstandenda þeirra, að svo miklu leyti sem réttarstaða þeirra ræðst ekki af ofangreindum sáttmálum eða ráðstöfunum.

2. Reglugerð þessi skal ekki hafa áhrif á ráðstafanir sem gripið er til samkvæmt 29. gr. EES-samningsins.

3. Reglugerð þessi skal ekki hafa áhrif skuldbindingar EES-ríkjanna vegna:

— sérstakra sambanda eða komandi samninga við tiltekin lönd eða yfirráðasvæði utan Evrópu, er byggjast á tengslum milli stofnana sem eru til staðar við gildistöku þessarar reglugerðar, eða

— samninga sem eru í gildi við gildistöku þessarar reglugerðar við tiltekin lönd eða yfirráðasvæði utan Evrópu, er byggjast á tengslum milli stofnana þeirra.

Launþegar frá slíkum löndum eða yfirráðasvæðum sem, í samræmi við þetta ákvæði, stunda vinnu á yfirráðasvæði einhvers þessara EES-ríkja geta ekki borið fyrir sig eða notið ákvæða þessarar reglugerðar á yfirráðasvæðum hinna EES-ríkjanna.

43. gr.

EFTA-ríkin skulu í upplýsingaskyni senda fastanefnd EFTA texta samkomulags, samninga eða samþykkta sem þau hafa gert sín á milli varðandi launþega, á tímabilinu frá undirritun þeirra til gildistöku.

44. gr.

Framkvæmdastjórnin skal gera tilheyrandi ráðstafanir samkvæmt þessari reglugerð svo að hún komist til framkvæmdar. Hún skal í þessu skyni eiga náið samstarf við opinber stjórnvöld í aðildarríkjunum.

45. gr.

Framkvæmdastjórnin skal koma til ráðsins tillögum sem miða að því að afnema, í samræmi við skilmála sáttmálans, takmarkanir á aðgangi launþega sem eru ríkisborgarar aðildarríkjanna að vinnumarkaðinum, í þeim tilvikum þar sem skortur á gagnkvæmri viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum eða öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi getur hindrað frelsi launþega til flutninga.

46. gr.

Stjórnsýsluútgjöld nefndanna sem um getur í III. hluta skulu talin með í þeim hluta fjárhagsáætlunar Evrópubandalagsins sem tilheyrir framkvæmdastjórninni.

47. gr.

Reglugerð þessi gildir fyrir yfirráðasvæði aðildarríkjanna og ríkisborgara þeirra, samanber þó 2., 3., 10. og 11. gr.

48. gr.

[Gildir ekki.]

Gjört í Lúxemborg 15. október 1968.

Fyrir hönd ráðsins,
G. SEDATI forseti.

VIÐAUKI

Til skýringar við a-lið 3. mgr. 16. gr.:

1) Með orðunum „sérstakar hæfniskröfur" er átt við æðri eða óvenjulega menntun og hæfi innan verksviðs eða starfsgreinar þar sem sérhæfðrar tækniþekkingar er krafist. Þegar um er að ræða árstíðabundið vinnuafl, sem ráðið er í hópum, skal þessi skilgreining gilda um verkstjóra.

2) Með orðinu „trúnaðarstarf" er átt við starf þar sem venjulega er krafist í gistilandinu sérstaks trúnaðartrausts milli vinnuveitanda og launþega.

3) Með orðunum „fyrri starfstengsl" er átt við það þegar vinnuveitandi óskar eftir að ráða til sín launþega sem hefur áður starfað hjá honum á því yfirráðasvæði aðildarríkis í að minnsta kosti tólf mánuði á síðustu fjórum árum.

4) Með orðinu „fjölskyldutengsl" er átt við tengsl vegna hjúskapar eða skyldleika í fyrsta og annan lið á milli vinnuveitanda og launþega og skyldleika í fyrsta lið á milli tveggja launþega.

LÖG

um hönnunarvernd.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Hönnun samkvæmt lögum þessum merkir útlit og gerð vöru eða skreytingu hennar í tví- eða þrívídd. Lögin taka ekki til hönnunar þegar aðeins er af tæknilegum ástæðum völ á einum möguleika varðandi útlit eða gerð vöru.

Hönnuður eða sá sem sækir rétt sinn til hans getur samkvæmt lögunum öðlast einkarétt til hönnunar sem hagnýtt verður í atvinnulífi.

2. gr.

Einungis sérstæð hönnun nýtur verndar samkvæmt lögum þessum.

Sérstæð telst sú hönnun sem ekki hefur fyrir upphafsdag, sbr. 6. gr., verið gerð aðgengileg kunnáttumönnum á viðkomandi sviði og frá sjónarhóli notenda er, að heildarútliti, verulega frábrugðin hönnun sem þeir þekkja.

3. gr.

Hönnun nýtur ekki verndar:

1. ef hún eða notkun hennar brýtur gegn siðgæði eða allsherjarreglu,
2. ef hún:
   a. felur heimildarlaust í sér einkenni eða merki sem um getur í 117. gr. almennra hegningarlaga eða einkenni sem eru svo lík öðrum merkjum eða einkennum sem aðrir eiga löglegt tilkall til að villast má á þeim og hönnuninni.
   b. felur heimildarlaust í sér ríkistákn, opinber alþjóðamerki, merki íslenskra bæjar- og sveitarfélaga eða opinber skoðunar- og gæðamerki.

4. gr.

Hönnunarvernd verður til með tvennum hætti:

a. með skráningu á grundvelli umsóknar, sbr. 14. gr.,
b. með því að gera vöru, sem hönnunin einkennir, aðgengilega almenningi.

5. gr.

Í skráðri hönnunarvernd felst að aðrir en rétthafi mega ekki heimildarlaust framleiða, nota í atvinnuskyni, markaðssetja, bjóða til sölu eða leigu, stunda útflutning á, flytja inn eða safna birgðum af vöru sem frá sjónarhóli notenda er, að heildarútliti, eins eða mjög lík hinni skráðu hönnun.

Í óskráðri hönnunarvernd felst að beina eftirlíkingu af hönnun má ekki framleiða, nota í atvinnuskyni, markaðssetja, bjóða til sölu eða leigu, stunda útflutning á, safna birgðum af né flytja inn án heimildar rétthafa.

6. gr.

Upphafsdagur skráðrar hönnunarverndar er umsóknardagur hér á landi, sbr. þó 4. mgr. 19. gr.

Upphafsdagur óskráðrar hönnunarverndar er sá dagur þegar hönnun verður fyrst aðgengileg almenningi.

7. gr.

Hafi sá er sækir um hönnunarvernd hér á landi á síðustu sex mánuðum fyrir umsóknardag sótt um vernd á sömu hönnun á grundvelli hönnunarlaga (mynsturlaga) eða laga um smáeinkaleyfi í öðru landi sem er aðili að Parísarsamþykktinni um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar skal litið svo á að umsóknin hafi verið lögð inn samtímis hinni fyrri, enda leggi umsækjandi fram kröfu þar að lútandi. Sama rétt eiga þeir sem sótt hafa um vernd á hönnun í ríki sem ekki er aðili að Parísarsamþykktinni ef það ríki viðurkennir samsvarandi forgangsrétt íslenskra umsókna og lög þess um hönnunarvernd eða vernd smáeinkaleyfa eru í aðalatriðum í samræmi við samþykktina.

8. gr.

Hönnun getur talist sérstæð, sbr. 2. gr., þótt hún hafi birst almenningi allt að 12 mánuðum fyrir umsóknardag (griðtími), enda sé hún birt fyrir atbeina:

1. hönnuðar eða þess sem öðlast hefur rétt hans,
2. aðila sem byggir á upplýsingum frá hönnuði eða upplýsingum sem raktar verða til gjörða hans.

9. gr.

Réttur til hönnunarverndar (hönnunarréttur) tilheyrir hönnuði eða þeim sem öðlast hefur rétt hans.

Hafi tveir eða fleiri aðilar unnið sameiginlega að hönnun tilheyrir hönnunarverndin þeim sameiginlega.

Hafi tveir eða fleiri sjálfstæðir aðilar án þess að vita hver af öðrum unnið að sams konar eða mjög svipaðri hönnun sem hver í sínu lagi uppfyllir skilyrði 2. gr. skal:

a. hver hönnun njóta óskráðrar verndar, en
b. réttur til skráðrar verndar tilheyra þeim er fyrstur leggur inn umsókn um skráningu.

Sé krafist forgangsréttar skv. 7. gr. skal taka mið af forgangsréttardegi varðandi mat á rétti til skráðrar verndar, sbr. b-lið 3. mgr.

10. gr.

Nú hefur aðili notað í atvinnuskyni hér á landi sömu eða mjög svipaða hönnun er annar hefur fengið verndaða með skráningu. Er honum þá heimilt að halda sömu hagnýtingu áfram að því tilskildu að hann hafi verið í góðri trú og að hagnýting hafi hafist áður en umsókn um vernd á hinni skráðu hönnun var lögð inn. Sama á við um þann sem undir sömu kringumstæðum hafði gert verulegar ráðstafanir til að hagnýta hönnunina í atvinnuskyni hér á landi.

Réttur skv. 1. mgr. telst hluti af viðkomandi atvinnustarfsemi og verður ekki framseldur einn sér.

11. gr.

Sá sem telur sig eiga tilkall til hönnunarverndar, sbr. 9. gr., er sótt hefur verið um skráningu á eða skráð hefur verið á nafn annars aðila getur krafist þess fyrir dómi að

skráningin verði færð á hans nafn. Sá sem á rétt á að vera skráður sem meðeigandi hönnunarverndar getur krafist þess að vera skráður sem slíkur.

Mál skv. 1. mgr. skal höfða innan tveggja ára frá því skráning er birt í riti skráningaryfirvalda, sbr. 5. mgr. 13. gr. Frestur þessi á ekki við ef eiganda skráðrar hönnunar var kunnugt um að hann ætti ekki löglegt tilkall til hönnunarverndarinnar er hún var skráð eða framseld honum.

Í hönnunarskrá, sbr. 3. mgr. 13. gr., skal getið um málshöfðun skv. 2. mgr. og niðurstöðu máls.

Verði eigendaskipti á skráðri hönnunarvernd á grundvelli dóms, sbr. 1. mgr., falla nytjaleyfi og önnur réttindi niður við skráningu hins nýja rétthafa. Eigendaskipta skal getið í hönnunarskrá.

Hafi skráður rétthafi hönnunarverndar eða nytjaleyfishafi notað hönnunina eða gert ráðstafanir þar að lútandi áður en mál skv. 1. mgr. er höfðað er viðkomandi heimilt að halda áfram notkun að því tilskildu að hann innan tveggja mánaða óski eftir almennu nytjaleyfi hjá hinum nýja, skráða rétthafa. Nytjaleyfið skal veita í sanngjarnan tíma með sanngjörnum skilmálum.

Nú hefur skráður rétthafi eða nytjaleyfishafi hafið notkun eða undirbúning notkunar gegn betri vitund um rétt annars aðila til hönnunarverndar og á ákvæði 5. mgr. þá ekki við.

12. gr.

Hafi rétthafi hönnunarverndar eða einhver með samþykki hans markaðssett vöru er nýtur hönnunarverndar eða heimilað slíkt getur hann ekki hindrað notkun, sölu, leigu, innflutning, útflutning eða annars konar dreifingu á vörunni.

II. KAFLI
Skráningaryfirvöld o.fl.

13. gr.

Málefni samkvæmt lögum þessum falla undir iðnaðarráðherra.

Einkaleyfastofan fer með framkvæmd laganna. Með skráningaryfirvöldum er átt við þá stofnun nema annað sé tekið fram.

Einkaleyfastofan heldur hönnunarskrá og tekur hún til skráðrar hönnunarverndar fyrir landið allt. Skráin skal vera aðgengileg almenningi.

Iðnaðarráðherra skipar áfrýjunarnefnd í málum er varða hönnunarvernd. Nefndin úrskurðar í málum er til hennar verður skotið og varða ákvarðanir skráningaryfirvalda. Í reglugerð verður nánar kveðið á um nefndina.

Í riti, sem Einkaleyfastofan gefur út, skal birta skráningar og tilkynningar samkvæmt lögum þessum.

III. KAFLI
Umsókn, skráning o.fl.

14. gr.

Umsókn um hönnunarvernd skal skila skriflega til Einkaleyfastofunnar. Umsókn skulu fylgja myndir (teikningar eða ljósmyndir) er greinilega sýni hönnun þá er óskast vernduð.

Nafn hönnuðar skal tilgreint í umsókn. Sé umsækjandi annar en hönnuður skal umsækjandi sanna rétt sinn til hönnunar.

Umsækjandi skal greiða tilskilin gjöld vegna umsóknar.

Umsókn má hafa að geyma stutta lýsingu á hönnuninni. Einnig geta skráningaryfirvöld óskað eftir því að slík lýsing sé lögð fram. Lýsingin hefur ekki áhrif á umfang hönnunarverndar.

Heimilt er að leggja fram líkan af hönnun. Hafi líkan verið lagt fram telst það ákvarðandi varðandi útlit eða gerð hönnunar.

Nánar skal kveðið á um innihald og frágang umsóknar í reglugerð.

15. gr.

Rétthafi hönnunarverndar, sem ekki hefur lögheimili hér á landi, skal hafa umboðsmann búsettan hérlendis sem getur komið fram fyrir hans hönd í öllu því sem viðkemur umsókn og skráningu.

Nafn og heimilisfang umboðsmanns skal skrá í hönnunarskrá.

16. gr.

Skráningaryfirvöld skulu flokka hönnun samkvæmt alþjóðlegu flokkunarkerfi í viðauka Locarno-sáttmálans sem upphaflega var gerður 8. október 1968. Slík flokkun hefur ekki áhrif á umfang verndar.

17. gr.

Í einni og sömu umsókn er heimilt að sækja um vernd á fleiri en einni hönnun er mynda samstæðu. Hver hluti hönnunarsamstæðu verður að tilheyra sama undirflokki samkvæmt Locarno-sáttmálanum, sbr. 16. gr. Nánari reglur um slíka samskráningu skal setja í reglugerð.

18. gr.

Krefjast má rannsóknar á því hvort tiltekin hönnun sé eins eða svipuð hönnun sem skráð er hér á landi eða sótt hefur verið um skráningu á og orðin er almenningi aðgengileg.

Ef krafa um rannsókn skv. 1. mgr. kemur fram við innlagningu umsóknar skulu skráningaryfirvöld framkvæma rannsókn svo fljótt sem verða má og láta umsækjanda í té niðurstöður hennar. Nú eru þau tilvik, sem nefnd eru í 1. mgr., fyrir hendi og skal þá hafna umsókninni. Umsókn verður þó ekki afskrifuð fyrr en umsækjanda hefur, innan tilskilins frests, gefist kostur á að tjá sig um synjunina.

Fyrir rannsókn samkvæmt þessari grein skal greiða tilskilið gjald.

19. gr.

Skráningaryfirvöld skulu rannsaka:

a. hvort umsókn uppfyllir skilyrði 1. og 3. gr.,
b. hvort umsókn uppfyllir skilyrði 14., 15. og 17. gr.

Telji skráningaryfirvöld að umsókn uppfylli ekki skilyrði skv. a-lið 1. mgr. skal henni hafnað. Hönnun verður þó ekki afmáð úr hönnunarskrá fyrr en umsækjanda hefur innan tilskilins frests gefist kostur á að tjá sig um ákvörðun skráningaryfirvalda.

Teljist umsókn ekki uppfylla skilyrði skv. b-lið 1. mgr. skal umsækjanda gert viðvart og honum gefinn kostur á að tjá sig eða lagfæra umsóknina innan tilskilins frests. Ef umsækjandi tjáir sig ekki eða gerir nauðsynlegar ráðstafanir til að lagfæra umsóknina áður en fresturinn rennur út skal hún afskrifuð.

Ef umsækjandi í framhaldi af ábendingu skv. 3. mgr. gerir þær lagfæringar á umsókn sinni sem skráningaryfirvöld telja að breyti umsókn efnislega skal upphafsdagur hennar teljast sá dagur er breytingarnar bárust yfirvöldum.

20. gr.

Þegar umsókn er í samræmi við settar reglur skal hönnun sú, sem umsóknin tekur til, skráð og umsækjanda látin í té staðfesting um að svo hafi verið gert.

Skráning hönnunarverndar skal birt í sérstöku riti er skráningaryfirvöld gefa út.

21. gr.

Umsókn um hönnunarvernd skal ávallt vera aðgengileg almenningi þegar sex mánuðir eru liðnir frá umsóknardegi eða forgangsréttardegi ef forgangsréttar er krafist.

Frá skráningu hönnunarverndar er umsókn aðgengileg almenningi.

Samkvæmt beiðni umsækjanda má fresta skráningu í allt að sex mánuði frá umsóknardegi eða forgangsréttardegi ef forgangsréttar er krafist.

IV. KAFLI
Gildistími og endurnýjun.

22. gr.

Hönnun, sem uppfyllir skilyrði 2. gr., nýtur verndar án skráningar í tvö ár frá upphafsdegi skv. 2. mgr. 6. gr. hafi hún komið fyrir almenningssjónir fyrir tilstilli hönnuðar eða þess sem öðlast hefur rétt hans. Sama á við ef þriðji aðili birtir hönnun á grundvelli upplýsinga frá hönnuði eða upplýsinga sem raktar verða til gjörða hans.

Um leið og hönnunarvernd er skráð fellur úr gildi vernd á sams konar eða líkri hönnun sem sami aðili er eigandi að.

Ef skráð hönnunarvernd fellur síðar úr gildi eða sætir ógildingu öðlast óskráð vernd ekki gildi á ný.

23. gr.

Skráð hönnunarvernd gildir í fimm ár frá því umsókn var lögð inn, sbr. þó 4. mgr. 19. gr. Skráningu má endurnýja til fimm ára í senn þar til 25 ára verndartíma er náð.

24. gr.

Umsókn um endurnýjun ásamt tilskildu endurnýjunargjaldi skal lögð inn hjá skráningaryfirvöldum í fyrsta lagi þremur mánuðum áður en skráningartímabili lýkur og í síðasta lagi sex mánuðum eftir lok þess.

Berist skráningaryfirvöldum ekki umsókn um endunýjun á því tímabili sem um getur í 1. mgr. skal skráningin afmáð úr hönnunarskrá.

Í riti skráningaryfirvalda skal birta tilkynningu um að skráning hafi verið afmáð.

V. KAFLI
Ógilding skráningar og réttur til áfrýjunar.

25. gr.

Ógilda má hönnunarvernd með dómi:

1. ef hún uppfyllir ekki skilyrði 1. eða 2. gr.,
2. ef ákvæði 3. gr. eiga við,
3. ef hönnun brýtur í bága við eldri hugverkaréttindi.

26. gr.

Skráningaryfirvöld geta lýst skráða hönnunarvernd ógilda samkvæmt kröfu sem grundvallast á ákvæðum 1.–3. tölul. 25. gr. og berst skráningaryfirvöldum innan tveggja ára frá skráningardegi.

Krafa skv. 1. mgr. skal vera skrifleg og rökstudd. Greiða skal tilskilið gjald vegna slíkrar kröfu.

Komi fram krafa um ógildingu skal rétthafa hinnar skráðu hönnunarverndar tilkynnt um það og honum gefið tækifæri til að tjá sig um kröfuna.

27. gr.

Hverjum þeim, sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta, er heimilt að höfða mál skv. 25. gr. eða gera kröfu um ógildingu skv. 26. gr.

28. gr.

Ef höfðað hefur verið mál þar sem gerð er krafa um að skráning hönnunarverndar verði færð á nafn annars aðila, sbr. 1. mgr. 11. gr., eða um ógildingu skráðrar hönnunar, sbr. 25. gr., verður skráning ekki afmáð fyrr en meðferð málsins fyrir dómstólum er lokið og afrit dóms hefur borist Einkaleyfastofunni.

Komist skráningaryfirvöld að þeirri niðurstöðu að skráning skuli ógilt skal hún afmáð. Tilkynna skal málsaðilum um ógildingu hönnunarverndar þegar í stað.

Tilkynni rétthafi skráðrar hönnunarverndar bréflega að hann afsali sér hönnunarvernd ber að afmá skráninguna.

29. gr.

Hönnunarvernd, sem er ógilt með dómi eða af skráningaryfirvöldum, telst ógild frá upphafi.

30. gr.

Aðilar máls geta skotið endanlegri ákvörðun skráningaryfirvalda til áfrýjunarnefndar, sbr. 4. mgr. 13. gr. Tilkynning um áfrýjun skal berast áfrýjunarnefnd innan tveggja mánaða frá því að skráningaryfirvöld tilkynntu viðkomandi um ákvörðunina. Innan sama frests skal greiða tilskilið áfrýjunargjald. Sé gjaldið ekki greitt skal vísa áfrýjun frá.

VI. KAFLI
Framsal, nytjaleyfi o.fl.

31. gr.

Rétt til hönnunarverndar má framselja ásamt atvinnurekstri þeim sem hönnunin er notuð í eða einan sér.

Nú framselur einhver atvinnurekstur sinn og eignast framsalshafi þá rétt til hönnunarverndar sem rekstrinum tilheyrir nema um annað hafi verið samið.

32. gr.

Hafi rétthafi hönnunarverndar veitt öðrum leyfi til að nota hönnun sína í atvinnuskyni má nytjaleyfishafi ekki framselja rétt sinn nema sérstaklega hafi verið um það samið.

Sé nytjaleyfi veitt fyrirtæki má framselja leyfið ásamt fyrirtækinu nema um annað sé samið.

33. gr.

Nytjaleyfishafa er, að fengnu samþykki rétthafa verndarinnar, heimilt að höfða mál vegna brota á hönnunarvernd.

Nytjaleyfishafa er heimilt að gerast aðili að réttaraðgerðum sem rétthafi hönnunarverndar á frumkvæði að, enda eigi nytjaleyfishafi rétt á bótum vegna tjóns sem hann hefur orðið fyrir eða gæti orðið fyrir vegna brots.

34. gr.

Hvers kyns aðilaskipti að skráðri hönnunarvernd skal færa í hönnunarskrá samkvæmt tilkynningu aðila og gegn tilskildu gjaldi.

Framsal á skráðu nytjaleyfi skal því aðeins fært í hönnunarskrá að nytaleyfishafi sanni að hann hafi samþykki eiganda hönnunarverndarinnar fyrir framsalinu.

Ef færðar eru sönnur á að skráð nytjaleyfi sé fallið úr gildi skal það afmáð úr hönnunarskrá.

Sé um samskráningu að ræða verða aðilaskipti ekki færð í hönnunarskrá nema þau nái til hönnunarsamstæðu í heild sinni.

Mál varðandi hönnunarvernd má jafnan höfða gegn þeim sem er skráður rétthafi í hönnunarskrá og tilkynningar skráningaryfirvalda skal senda honum og málsaðilum.

Breytingar í hönnunarskrá varðandi rétthafa eða nytjaleyfishafa skal birta í riti skráningaryfirvalda.

VII. KAFLI
Refsing, viðurlög o.fl.

35. gr.

Unnt er að krefjast lögbanns við athöfn sem þegar hefur hafist eða er sannanlega yfirvofandi og brýtur eða mun brjóta gegn hönnunarrétti.

36. gr.

Sá sem af ásetningi brýtur gegn einkarétti þeim, er hönnunarvernd veitir, skal sæta sektum. Eftir aðstæðum getur refsing verið varðhald eða fangelsi í allt að þrjá mánuði.

Sektir samkvæmt lögum þessum má gera jafnt lögaðila sem einstaklingi. Lögaðila má ákvarða sekt án tillits til þess hvort sök verður sönnuð á starfsmann lögaðilans. Hafi starfsmaður lögaðilans framið brot á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim má einnig gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hefur notið hagnaðar af brotinu. Lögaðili ber ábyrgð á greiðslu sektar sem starfsmaður hans er dæmdur til að greiða vegna brota á lögum þessum, enda séu brot tengd starfi hjá lögaðilanum.

Dæma má upptöku eigna samkvæmt ákvæðum almennra hegningarlaga í máli er rís vegna brota á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim.

Mál samkvæmt þessari grein skulu rekin í samræmi við reglur um meðferð opinberra mála.

37. gr.

Sá sem af ásetningi eða gáleysi brýtur gegn hönnunarrétti skal greiða hæfilegt endurgjald fyrir hagnýtingu hönnunar og skaðabætur fyrir annað tjón sem brot hans hefur haft í för með sér.

Sá sem hagnast hefur af broti gegn hönnunarrétti án þess þó að um ásetning eða gáleysi sé að ræða skal greiða hæfilegt endurgjald. Bætur þessar skulu þó ekki vera hærri en ætla má að nemi hagnaði hins bótaskylda af brotinu.

38. gr.

Hafi hönnunarréttur verið skertur getur dómstóll mælt fyrir um ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari misnotkun hönnunarverndar. Unnt er að ákveða að vöru, sem hönnun einkennir, verði breytt á tiltekinn hátt, hún ónýtt eða afhent rétthafa hönnunarverndar. Þetta á þó ekki við gagnvart þeim sem í góðri trú hefur eignast viðkomandi vöru eða öðlast umráðarétt yfir henni og ekki hefur sjálfur framið brot gegn hönnunarrétti.

39. gr.

Rétt til að höfða mál samkvæmt ákvæðum þessa kafla hefur sá sem telur hagsmuni sína skerta.

Mál skv. 37. og 38. gr. skulu rekin sem almenn einkamál en kröfur skv. 37. gr. er einnig heimilt að setja fram í opinberu máli.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

40. gr.

Iðnaðarráðherra setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara og gjöld samkvæmt þeim. Gjöldin skulu taka mið af kostnaði við þá þjónustu sem veitt er.

41. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar eitt ár er liðið frá staðfestingu þeirra.

Gjört í Reykjavík, 21. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65 21. maí 1974.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í 5. gr. laganna bætist ný málsgrein sem verður 2. mgr., svohljóðandi:

Refsingu skv. 1. mgr. skal sá sæta sem af ásetningi tekur við eða aflar sér eða öðrum ávinnings af broti gegn lögum þessum. Sömu refsingu skal sá sæta sem geymir eða flytur slíkan ávinning, aðstoðar við afhendingu hans eða stuðlar á annan sambærilegan hátt að því að tryggja öðrum ávinning af slíku broti.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

SKAÐABÓTALÖG.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Bætur fyrir líkamstjón.

Líkamstjón sem veldur ekki dauða.

1. gr.

Sá sem bótaábyrgð ber á líkamstjóni skal greiða skaðabætur fyrir atvinnutjón, sjúkrakostnað og annað fjártjón sem af því hlýst og enn fremur þjáningabætur.

Ef líkamstjón hefur varanlegar afleiðingar skal einnig greiða bætur fyrir miska og bætur fyrir örorku, þ.e. varanlegan missi eða skerðingu á getu til að afla vinnutekna.

Verðmæti vinnu við heimilisstörf skal lagt að jöfnu við launatekjur, sbr. 2. gr., 2. mgr. 7. gr. og 8. gr.

Tímabundið atvinnutjón.

2. gr.

Bætur fyrir atvinnutjón skal ákveða fyrir tímann frá því að tjón varð þangað til tjónþoli getur hafið vinnu að nýju eða þar til ekki er að vænta frekari bata.

Frá skaðabótum skal draga laun í veikinda- eða slysaforföllum, dagpeninga og aðrar bætur frá opinberum tryggingum fyrir tímabundið atvinnutjón og vátryggingabætur þegar greiðsla vátryggingafélags er raunveruleg skaðabót, svo og sambærilegar greiðslur sem tjónþoli fær vegna þess að hann er ekki fullvinnufær.

Þjáningar.

3. gr.

Greiða skal þjáningabætur fyrir tímabilið frá því að tjón varð þar til ekki er að vænta frekari bata, 1.300 kr. fyrir hvern dag sem tjónþoli er rúmfastur og 700 kr. fyrir hvern dag sem tjónþoli er veikur án þess að vera rúmliggjandi. Þegar sérstaklega stendur á er heimilt að greiða þjáningabætur þótt tjónþoli sé ekki veikur. Nemi bætur meira en 200.000 kr. er heimilt að víkja frá fjárhæðum þeim sem greinir í 1. málsl.

Um greiðslur frá þriðja manni fer eftir ákvæðum 1., 3. og 4. málsl. 4. mgr. 5. gr.

Varanlegur miski.

4. gr.

Þegar fjárhæð bóta fyrir varanlegan miska er ákveðin skal litið til þess hvers eðlis og hversu miklar afleiðingar tjóns eru frá læknisfræðilegu sjónarmiði, svo og til erfiðleika sem það veldur í lífi tjónþola. Varanlegur miski skal metinn til stiga og skal miða við ástand tjónþola eins og það er þegar ekki er að vænta frekari bata. Þegar miski er metinn alger (100%) skulu bætur vera 4.000.000 kr. Við lægra miskastig lækkar fjárhæð þessi í réttu hlutfalli. Þegar sérstaklega stendur á er heimilt að ákveða hærri bætur, þó ekki meiri en 6.000.000 kr. Engar bætur skal greiða þegar varanlegur miski er metinn minni en 5%.

Hafi tjónþoli verið 60 ára eða eldri þegar tjón varð lækka bætur sem ákveðnar eru eftir 1. mgr. um 5% fyrir hvert aldursár tjónþola umfram 59 ár. Bætur lækka þó ekki frekar eftir 69. aldursár tjónþola.

Um greiðslur frá þriðja manni fer eftir ákvæðum 1., 3. og 4. málsl. 4. mgr. 5. gr.

Varanleg örorka.

5. gr.

Valdi líkamstjón, eftir að ekki er að vænta þess að tjónþoli nái frekari bata, varanlegri skerðingu á getu til að afla vinnutekna á tjónþoli rétt á bótum fyrir varanlega örorku.

Þegar tjón vegna örorku er metið skal líta til þeirra kosta sem tjónþoli á til að afla sér tekna með vinnu sem sanngjarnt er að ætlast til að hann starfi við.

Örorka tjónþola reiknast í hundraðshlutum (örorkustigum).

Greiðslur, sem tjónþoli fær frá þriðja manni vegna líkamstjóns, svo sem almannatryggingum, lífeyrissjóði eða vátryggingafélagi, dragast ekki frá skaðabótakröfu. Greiðslur frá samnings- eða lögbundinni atvinnuslysatryggingu launþega skulu þó dregnar frá skaðabótakröfu hans á hendur vinnuveitanda þeim sem slysatrygginguna keypti. Bætur frá slysatryggingu ökumanns eftir umferðarlögum skal einnig draga frá skaðabótakröfu. Sama gildir um bætur frá sams konar slysatryggingu manns er slasast sem farþegi í eigin ökutæki.

6. gr.

Bætur skal meta til fjárhæðar sem nemur 7,5-földum árslaunum tjónþola, sbr. 7. gr., margfölduðum með örorkustigi, sbr. 3. mgr. 5. gr.

Bótafjárhæðin skal greidd í einu lagi.

7. gr.

Árslaun teljast vera heildarvinnutekjur tjónþola á næstliðnu ári fyrir þann dag er tjón varð.

Árslaun skulu þó metin sérstaklega þegar óvenjulegar aðstæður eru fyrir hendi, t.d. breytingar á tekjum eða atvinnuhögum.

Ekki skal miða við hærri árslaun en 4.500.000 kr.

8. gr.

Bætur til barna og tjónþola, sem að verulegu leyti nýta vinnugetu sína þannig að þeir hafa engar eða takmarkaðar vinnutekjur, skal ákvarða á grundvelli miskastigs skv. 4. gr. Bætur skulu ákveðnar sem hundraðshluti af bótum fyrir varanlegan miska eftir reglum 1.–4. málsl. 1. mgr. 4. gr.

Þegar miskastig er minna en 15% greiðast engar örorkubætur. Þegar miskastig er 15%, 18% eða 20% skulu örorkubætur vera 130%, 135% eða 140% af bótum fyrir varanlegan miska.

Þegar miskastig er 25% eru örorkubætur 150% af bótum fyrir varanlegan miska. Þegar miskastig er 30%, 35%, 40%, 45% eða 50% skulu örorkubætur vera 160%, 170%, 180%, 190% eða 200% af bótum fyrir varanlegan miska.

Þegar miskastig er 55% eru örorkubætur 225% af bótum fyrir varanlegan miska. Þegar miskastig er 60%, 65%, 70%, 75%, 80% eða 85% skulu örorkubætur vera 250%, 275%, 300%, 325%, 350% eða 375% af bótum fyrir varanlegan miska. Þegar miskastig er 90%, 95% eða 100% skulu örorkubætur vera 400% af bótum fyrir varanlegan miska.

9. gr.

Ef tjónþoli var 26 ára eða eldri þegar tjón varð lækka örorkubætur skv. 6. og 8. gr. um 1% af bótafjárhæð, sem þar er ákveðin, fyrir hvert aldursár frá 26 til 45, um 2% fyrir hvert aldursár frá 46 til 55 og um 4% fyrir hvert aldursár frá 56 til 70.

Ef ætla má að tjónþoli hefði verið vinnufær og stundað vinnu eftir að hann er orðinn fullra 70 ára að aldri má víkja frá reglu 1. mgr. að nokkru eða öllu.

Örorkunefnd.

10. gr.

Tjónþoli eða sá sem ábyrgð ber á tjóni getur hvor um sig óskað álits um ákvörðun miskastigs og örorkustigs hjá örorkunefnd.

Í örorkunefnd eiga sæti þrír menn sem skipaðir eru af dómsmálaráðherra til sex ára í senn. Skulu tveir nefndarmanna vera læknar, en einn lögfræðingur og er hann formaður nefndarinnar. Formaður skal fullnægja skilyrðum laga til að hljóta skipun í embætti hæstaréttardómara. Ráðherra skipar varamenn eftir sömu reglum og aðalmenn. Um hæfi nefndarmanna til að fara með mál skal fara eftir reglum laga um sérstakt hæfi dómara.

Örorkunefnd skal semja töflur um miskastig.

Ráðherra setur reglugerð um starfsháttu örorkunefndar. Í reglugerðinni skal m.a. vera heimild fyrir nefndina til þess að kveðja lækna og aðra sérfróða menn til starfa í þágu nefndarinnar. Í reglugerð skal og kveða á um gjald fyrir matsgerðir sem nefndin gerir.

Endurupptaka.

11. gr.

Að kröfu tjónþola er heimilt að taka upp að nýju ákvörðun um bætur fyrir varanlegan miska eða örorkubætur. Skilyrði endurupptöku er að ófyrirsjáanlegar breytingar hafi orðið á heilsu tjónþola þannig að ætla megi að miskastig eða örorkustig sé verulega hærra en áður var talið. Ef mál er endurupptekið er heimilt að skjóta ákvörðun um miskastig eða örorkustig aftur til úrlausnar örorkunefndar, sbr. 10. gr.

Missir framfæranda o.fl.

12. gr.

Sá sem skaðabótaábyrgð ber á dauða annars manns skal greiða hæfilegan útfararkostnað. Auk þess skal hann greiða þeim sem misst hefur framfæranda bætur fyrir tjón það er ætla má að af því leiði fyrir hann. Til framfærslu telst einnig verðmæti vinnu hins látna við heimilisstörf.

Um greiðslur frá þriðja manni fer eftir ákvæðum 4. mgr. 5. gr.

Bætur til maka eða sambúðarmaka.

13. gr.

Bætur fyrir missi framfæranda til maka eða sambúðarmaka skulu vera 30% af bótum þeim sem ætla má að hinn látni mundi hafa átt rétt á fyrir algera (100%) örorku, sbr. 5.–8. gr. Bætur skulu þó nema ekki minni fjárhæð en 3.000.000 kr. nema sérstaklega standi á.

Hafi framfærandi verið orðinn 26 ára gamall lækka bætur eftir reglum 9. gr.

Bætur til barns.

14. gr.

Bætur fyrir missi framfæranda til eftirlifandi barns, sem hinum látna var lögskylt að framfæra, skulu vera jafnháar heildarfjárhæð þeirra barnalífeyrisgreiðslna er barnið á rétt á eftir lögum um almannatryggingar frá því að tjón varð til 18 ára aldurs. Hafi hinn látni verið eini framfærandi barns hækka bætur um 100%.

Reikna skal fjárhæð barnalífeyris eins og hann er við andlát framfæranda.

Verðlagsbreytingar.

15. gr.

Fjárhæðir bóta, sem greindar eru í 3. gr., 1. mgr. 4. gr., 3. mgr. 7. gr. og 2. málsl. 1. mgr. 13. gr., breytast mánaðarlega í hlutfalli við breytingar sem verða á lánskjaravísitölu frá gildistöku laganna. Fjárhæð skal hverju sinni hækka eða lækka þannig að hún standi á heilu eða hálfu þúsundi króna. Bótafjárhæðir þær, sem greinir í 1. málsl. 3. gr., skulu þó hækka eða lækka svo að fjárhæð standi á heilum tug króna.

Bætur skv. 1. mgr. skal ákveða á grundvelli fjárhæða sem gilda þegar bótafjárhæð er ákveðin. Bætur fyrir varanlega örorku skal umreikna miðað við breytingar á lánskjaravísitölu frá því að tjón varð og þar til bótafjárhæð er ákveðin.

Vextir.

16. gr.

Bætur fyrir þjáningar, varanlegan miska, örorku og missi framfæranda bera vexti frá því að tjón varð. Vextirnir skulu nema 2% á ári, en dómsmálaráðherra getur í samráði við Seðlabanka Íslands breytt vaxtafætinum. Ákvörðun um slíka breytingu skal gilda í a.m.k. tvö ár.

Um dráttarvexti fer eftir reglum vaxtalaga.

Endurkrafa.

17. gr.

Endurkrafa vegna greiðslu bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar verður ekki gerð á hendur þeim sem er skaðabótaskyldur. Sama á við um bótagreiðslur lífeyrissjóða eða vátrygginga og skiptir ekki máli hvers eðlis vátryggingin er, sbr. 2. mgr. 22. gr.

Vinnuveitandi, sem greitt hefur slasaða eða þeim sem misst hefur framfæranda laun eða aðrar launatengdar greiðslur vegna líkamstjóns, getur krafið hinn skaðabótaskylda um endurgreiðslu að því marki sem vinnuveitandi hefur orðið fyrir fjártjóni vegna slíkra greiðslna.

Aðilaskipti að bótakröfu.

18. gr.

Ekki er heimilt að framselja kröfu um bætur fyrir líkamstjón nema hún sé viðurkennd eða dæmd.

Krafa um bætur fyrir þjáningar eða varanlegan miska erfist hafi hún verið viðurkennd, einkamál verið höfðað til heimtu hennar eða viðurkenningar eða hún hefur verið gerð fyrir dómi í opinberu máli.

Bætur, sem greindar eru í 1. mgr. og telja má að ekki hafi verið eytt, koma ekki til skipta við fjárslit milli hjóna. Bæturnar teljast hjúskapareign þegar eigandi bótanna andast nema þær séu séreign samkvæmt kaupmála.

Reglur 1. og 3. mgr. eiga ekki við um bætur fyrir tímabundið atvinnutjón.

II. KAFLI
Skaðabótaábyrgð vegna tjóns sem vátrygging tekur til.

19. gr.

Skaðabótaréttur stofnast ekki vegna tjóns sem munatrygging eða rekstrarstöðvunartrygging tekur til.

Regla 1. mgr. á ekki við ef

1. hinn skaðabótaskyldi hefur valdið tjóninu af ásetningi eða stórfelldu gáleysi eða
2. tjóninu er valdið í opinberri starfsemi eða í einkaatvinnurekstri eða sambærilegum rekstri.

Hafi starfsmaður valdið tjóni sem munatrygging, rekstrarstöðvunartrygging eða ábyrgðartrygging vinnuveitanda hans tekur til er starfsmaðurinn ekki skaðabótaskyldur nema tjónið verði rakið til ásetnings eða stórfellds gáleysis.

20. gr.

Um skaðabótarétt ríkissjóðs, sveitarfélags eða annars opinbers aðila, sem kaupir almennt ekki vátryggingu og hefur því hagsmuni sína í eigin áhættu, fer með sama hætti og vátrygging hefði verið keypt, sbr. 19. gr.

21. gr.

Ákvæði 19. og 20. gr. eiga ekki við um skaðabótakröfur samkvæmt

1. skaðabótareglum umferðarlaga,
2. lögum um flutningssamninga og ábyrgð við vöruflutninga á landi,
3. lögum um loftferðir,
4. siglingalögum eða
5. alþjóðasamningi um ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, gerðum í Brussel 29. nóvember 1969.

22. gr.

Stofnist skaðabótaábyrgð vegna tjóns sem skaðatrygging tekur til öðlast vátryggingafélagið rétt tjónþola á hendur hinum skaðabótaskylda að svo miklu leyti sem það hefur greitt bætur.

Sé um líftryggingu, slysa- eða sjúkratryggingu að ræða á félagið enga kröfu á hendur hinum skaðabótaskylda og skiptir ekki máli hvers eðlis vátryggingin er.

III. KAFLI
Ýmis ákvæði.

Bótaábyrgð starfsmanns.

23. gr.

Bætur, sem vinnuveitandi hefur greitt vegna saknæmrar hegðunar starfsmanns, er aðeins unnt að krefja starfsmanninn um að því marki sem telja má sanngjarnt þegar litið er til sakar og stöðu starfsmannsins og atvika að öðru leyti.

Skaðabótaábyrgð starfsmanns gagnvart tjónþola má skerða eða fella niður ef það verður talið sanngjarnt þegar litið er til atvika sem getið er í 1. mgr. og hagsmuna tjónþola. Bætur, sem starfsmaður hefur greitt, getur hann krafið úr hendi vinnuveitanda að því marki sem bótaábyrgð hvílir endanlega á vinnuveitanda eftir 1. mgr.

Ákvæði 1. mgr. eiga einnig við um kröfu vinnuveitanda á hendur starfsmanni vegna tjóns sem starfsmaðurinn veldur vinnuveitanda í starfi sínu.

Almenn lækkunarregla.

24. gr.

Lækka má bótafjárhæð eða fella niður skaðabótaábyrgð ef ábyrgðin yrði hinum bótaskylda svo þungbær að ósanngjarnt má telja eða álíta verður að öðru leyti skerðingu eða niðurfellingu sanngjarna vegna mjög óvenjulegra aðstæðna. Þegar metið er hvort ástæða sé til að beita heimildinni skal líta til þess hve mikið tjónið er, eðlis bótaábyrgðar, aðstæðna tjónvalds, hagsmuna tjónþola, vátrygginga aðila og annarra atvika.

Þegar skilyrði 1. mgr. eru fyrir hendi má að nokkru eða öllu líta fram hjá því að tjónþoli er meðvaldur að tjóni. Regla þessi á einnig við um kröfu manns er misst hefur framfæranda sem var meðvaldur að dauða sínum.

Fleiri en einn bótaábyrgir.

25. gr.

Beri tveir eða fleiri óskipta bótaábyrgð skal ábyrgð þeirra innbyrðis skiptast eftir því sem sanngjarnt þykir þegar litið er til eðlis skaðabótaábyrgðar þeirra og atvika að öðru leyti.

Taki ábyrgðartrygging eins eða fleiri hinna bótaábyrgu til tjónsins skal fara eftir ákvæðum 1. og 2. mgr. 19. gr. og 21. gr. Í tilvikum, sem nefnd eru í 1. eða 2. tölul. 2. mgr. 19. gr. eða 21. gr., má, þegar bótaábyrgð er deilt á hina bótaábyrgu, taka tillit til ábyrgðartrygginga sem þeir höfðu. Þetta gildir einnig þegar ákvæði 20. gr. eiga við.

Bætur fyrir miska.

26. gr.

Sá sem ábyrgð ber á ólögmætri meingerð gegn frelsi, friði, æru eða persónu annars manns skal greiða þeim sem misgert er við miskabætur. Ákvæði 1. og 2. mgr. 18. gr. eiga einnig við um miskabætur skv. 1. málsl. þessarar greinar.

Bann gegn því að víkja frá lögunum með samningi.

27. gr.

Eigi má, áður en tjón verður, víkja með samningi frá reglum 1.–16. gr., 2. mgr. 24. gr. eða 26. gr. laga þessara ef það er í óhag þeim sem á skaðabótarétt.

Eigi má, áður en tjón verður, víkja með samningi frá reglum 1. mgr. 17. gr., 1. eða 3. mgr. 19. gr., 20. gr., 2. mgr. 22. gr., 23. gr., 1. mgr. 24. gr. eða 25. gr. laga þessara ef það er í óhag hinum skaðabótaskylda. Þó má víkja frá 25. gr. að því er varðar tjón sem valdið er í opinberri starfsemi eða í einkaatvinnurekstri eða sambærilegum rekstri.

IV. KAFLI
Gildistaka o.fl.

28. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993 og eiga við um skaðabótaábyrgð vegna tjóns sem verður eftir gildistöku laganna.

Brottfall lagaákvæða.

29. gr.

Eftirtalin lagaákvæði falla brott við gildistöku laganna:

1. 264. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.
2. 25. gr. laga nr. 20/1954, um vátryggingarsamninga.
3. 3. og 4. mgr. 133. gr. og 136. gr. loftferðalaga, nr. 34/1964.

4. 59. gr. laga nr. 67/1971, um almannatryggingar.
5. 5. mgr. 5. gr. laga nr. 56/1972, um lögreglumenn, sbr. 1. gr. laga nr. 26/1987 og 2. gr. laga nr. 64/1989.
6. 16. gr. siglingalaga, nr. 34/1985.
7. 1. mgr. 60. gr. sjómannalaga, nr. 35/1985.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

7. maí 1993 Nr. 51

LÖG

um breytingu á lögum nr. 52/1988, um eiturefni og hættuleg efni, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 29. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði 23. gr. laga þessara er umhverfisráðherra heimilt, að fenginni umsögn eiturefnaeftirlits Hollustuverndar ríkisins og í samráði við heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, að setja reglugerð um innflutning, sölu, notkun, örugga meðhöndlun og förgun eiturefna og hættulegra efna sem geta haft skaðleg áhrif á umhverfið.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

LÖG

um samþykkt á ríkisreikningi fyrir árið 1990.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisreikningur fyrir árið 1990 samþykkist með eftirfarandi niðurstöðum í þús. kr.:

REKSTRARREIKNINGUR FYRIR ÁRIÐ 1990
A-HLUTI

Tekjur	Reikningur 1990
Beinir skattar	18.968.797
Óbeinir skattar	68.654.428
Aðrar tekjur	521.870
Tekjur samtals	**88.145.095**
Fjármunatekjur	**6.592.081**
Tekjur alls	**94.737.176**
Gjöld	
Launagjöld	29.832.994
Ýmis rekstrargjöld	20.298.291
Eignakaup	2.059.937
Tilfærslur og ósundurliðað rekstrarfé	50.324.655
Rekstrargjöld, ósundurliðuð í fjáraukalögum	-
Sértekjur stofnunar	-7.794.762
Gjöld samtals	**94.721.115**
Fjármagnskostnaður	**11.303.028**
Gjöld alls	**106.024.143**
TEKJUR UMFRAM GJÖLD	**-11.286.967**

Sundurliðun gjalda á ráðuneyti	
00 Æðsta stjórn ríkisins	1.096.488
01 Forsætisráðuneyti	733.933
02 Menntamálaráðuneyti	14.829.062
03 Utanríkisráðuneyti	1.352.152
04 Landbúnaðarráðuneyti	4.026.167
05 Sjávarútvegsráðuneyti	2.894.566
06 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti	4.519.031
07 Félagsmálaráðuneyti	3.780.530
08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti	39.391.558
09 Fjármálaráðuneyti	6.704.573
10 Samgönguráðuneyti	7.536.973
11 Iðnaðarráðuneyti	2.492.438
12 Viðskiptaráðuneyti	5.511.295
13 Hagstofa Íslands	111.932
14 Umhverfisráðuneyti	33.867
15 Fjárlaga- og hagsýslustofnun	11.009.578
Samtals	**106.024.143**

EFNAHAGSREIKINGUR 31. DESEMBER 1990
A-HLUTI

EIGNIR:	Reikningur 1990
Veltufjármunir	
Sjóður	**308.382**
Ríkisféhirðir	200.908
Aðrir ríkisaðilar	107.474
Bankainnstæður	**1.774.383**
Seðlabanki Íslands, hlaupareikningar	511.323
Innlendar innlánsstofnanir	758.785
Erlendar innlánsstofnanir	504.275
Skammtímakröfur	
Óinnheimtar ríkistekjur og innheimtufé	**20.826.867**
Almennar ríkistekjur og skyldusparnaður	19.010.795
Markaðar ríkistekjur	1.629.168
Innheimtufé fyrir aðra	142.844
Fyrirframgreiddar, geymdar, markaðar tekjur	44.060
Skammtímakröfur, aðrar	**8.011.916**
Fyrirframgreidd gjöld	25.315
Áfallnar, ógreiddar vaxtatekjur	1.705.280
Viðskiptareikningar, bráðabirgðalán	6.028.640
Veitt stutt lán	252.681
Sjóður og skammtímakröfur samtals	**28.838.783**
Vöru- og efnisbirgðir	**150.091**
Veltufjármunir samtals	**31.071.639**
Langtímakröfur og áhættufjármunir	
Langtímakröfur	
Veitt löng lán, innlend ógengisbundin	**18.259.695**
Stofnanir í A-hluta	22.257
Fyrirtæki og sjóðir í B-hluta	10.958.592
Fyrirtæki með eignaraðild ríkissjóðs	3.700.121
Lánastofnanir	297.275
Sveitarfélög	191.310
Aðrir	3.090.140
Veitt löng lán, innlend, gengisbundin	**15.480.698**
Fyrirtæki og sjóðir í B-hluta	7.563.590
Fyrirtæki með eignaraðild ríkissjóðs	3.635.118
Sveitarfélög	2.967.751
Lánastofnanir	204.625
Aðrir	1.109.614
Veitt löng lán til erlendra aðila	**28.880**
Langtímakröfur samtals	**33.769.273**
Áhættufjármunir	**2.769.904**
Innlend hlutabréf og stofnfjárframlög	1.716.303
Erlend hlutabréf og stofnfjárframlög	1.053.601
Langtímakröfur og áhættufjármunir samtals	**36.539.177**
EIGNIR ALLS	**67.610.816**

SKULDIR:	Reikningur 1990
Skammtímaskuldir	
Bankareikningar, hlaupareikningsskuld	**758.734**
Seðlabanki Íslands, aðalviðskiptareikningar	379.421
Seðlabanki Íslands, hlaupareikningar	336.197
Innlánsstofnanir	43.116
Krafa á óinnheimtar ríkistekjur, innheimtufé	**317.415**
Markaðar ríkistekjur á teknaliði	174.580
Innheimtufé fyrir aðra	142.835
Geymdar, markaðar ríkistekjur, innheimtufé	**95.944**
Markaðar ríkistekjur	37.980
Innheimtufé fyrir aðra	57.964
Ríkisvíxlar	**8.142.598**
Skammtímaskuldir, aðrar	**10.099.652**
Ógreidd gjöld	1.164.932
Ógreidd gjöld, sérstakar skuldbindingar	4.806.536
Viðskiptareikningar, bráðabirgðaskuldir	3.416.970
Tekin stutt lán, innlend, önnur	711.214
Skammtímaskuldir samtals	**19.414.343**
Langtímaskuldir	
Tekin löng lán, innlend ógengisbundin	**41.964.842**
Stofnanir í A-hluta	231.208
Seðlabanki Íslands	24.988
Fyrirtæki og sjóðir í B-hluta	85.630
Innlánsstofnanir	6.254.114
Lánastofnanir, innlendar	2.380.393
Sveitarfélög	1.114.759
Aðrir	31.873.750
Tekin löng lán, innlend, gengisbundin	**2.186.471**
Seðlabanki Íslands	1.457.441
Fyrirtæki og sjóðir í B-hluta	5.343
Innlánsstofnanir	28.390
Lánastofnanir	598.231
Aðrir	97.066
Tekin löng lán, erlend	**59.778.769**
Ýmsar langtímaskuldbindingar	**57.604.227**
Langtímaskuldir samtals	**161.534.309**
Skuldir alls	**180.948.652**
Höfuðstóll	
Höfuðstóll í ársbyrjun	-97.909.914
Endurmat veltufjármunir/skammtímaskuldir	-448.894
Endurmat langtímakröfur/langtímaskuldir	-3.692.061
Tekjur umfram gjöld 1990	-11.286.967
Höfuðstóll í árslok samtals	**-113.337.836**
SKULDIR OG HÖFUÐSTÓLL ALLS	**67.610.816**

2. gr.

Ríkisreikningur fyrir árið 1990 samþykkist með eftirfarandi niðurstöðum í þús. kr.:

REKSTRARREIKNINGUR FYRIR ÁRIÐ 1990
B-HLUTI

	Reikningur 1990
Rekstrartekjur	
Seldar vörur og þjónusta	32.849.076
Seldir happdrættismiðar	1.512.316
Aðrar rekstrartekjur	159.492
Rekstrartekjur samtals	**34.520.884**
Rekstrargjöld	
Hráefni og vörur til endursölu	9.015.845
Laun og launatengd gjöld	7.446.607
Happdrættisvinningar	933.666
Önnur rekstrargjöld	8.820.198
Afskriftir	3.012.184
Stofnkostnaðarviðfangsefni flutt á efnahag	-581.918
Rekstrargjöld samtals	**28.646.582**
Rekstrarhagnaður án fjármunatekna og fjármagnsgjalda	**5.874.302**
Fjármunatekjur og fjármagnsgjöld	
Vaxtatekjur	8.594.953
Vaxtagjöld	-8.394.188
Arður af hlutabréfum	1.231
Endurmat, tekjufært	7.459.660
Endurmat, gjaldfært	-4.396.832
Reiknaðar tekjur vegna verðbreytinga	916.228
Reiknuð gjöld vegna verðbreytinga	-3.394.545
Fjármunatekjur og fjármagnsgjöld samtals	**786.507**
Hagnaður af reglulegri starfsemi	**6.660.809**
Óreglulegar tekjur	**182.459**
Óregluleg gjöld	**-4.303.549**
Framlög og tilfærslur	**4.588.659**
Hagnaður til ráðstöfunar	**7.128.378**

EFNAHAGSREIKNINGUR 31. DESEMBER 1990
B-HLUTI

EIGNIR:	Reikningur 1990
Veltufjármunir	
Sjóður og bankainnstæður	**4.235.305**
Sjóður	211.652
Banki	4.023.653
Skammtímakröfur	**22.159.086**
Fyrirframgreiddur kostnaður	212.229
Viðskiptareikningar	13.759.569
Veitt stutt lán	8.187.288
Vöru- og efnisbirgðir	**2.122.620**
Veltufjármunir samtals	**28.517.011**
Fastafjármunir	
Áhættufjármunir og langtímakröfur	**119.746.894**
Langtímakröfur/veitt löng lán	120.342.975
Hlutafé og stofnfjárframlög	360.299
Afskriftareikningur útlána	-956.380
Varanlegir rekstrarfjármunir	**38.839.438**
Vélar, tæki og áhöld	9.963.171
Fasteignir	20.598.429
Virkjanir, orku- og jarðvarmaveitur og jarðhitarannsóknir	8.122.757
Aðrar eignir	155.081
Fastafjármunir samtals	**158.586.332**
EIGNIR ALLS	**187.103.343**

SKULDIR:	Reikningur 1990
Skammtímaskuldir	
Bankareikningar, hlaupareikningaskuldir	**317.535**
Aðrar skammtímaskuldir	**17.316.829**
Ógreidd gjöld	1.446.058
Viðskiptareikningar	13.492.310
Tryggingastofnun ríkisins, viðskiptareikningar innbyrðis	205.370
Tekin stutt lán	2.173.091
Skammtímaskuldir samtals	**17.634.364**
Langtímaskuldir	
Langtímaskuldir / tekin löng lán samtals	**90.531.650**
Skuldir samtals	**108.166.014**
Eigið fé	
Ýmsir eiginfjárreikningar	**-135.988**
Endurmatsreikningar	**49.455.452**
Höfuðstóll	**29.617.865**
Eigið fé alls	**78.937.329**
SKULDIR OG EIGIÐ FÉ ALLS	**187.103.343**

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðrik Sophusson.

LÖG

um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Ábyrgðasjóður launa ábyrgist greiðslu vinnulaunakröfu launþega og kröfu viðurkennds lífeyrissjóðs vegna lífeyrisiðgjalda á hendur vinnuveitanda við gjaldþrotaskipti eða þegar dánarbú hans er til opinberra skipta og erfingjar hans ábyrgjast ekki skuldbindingar hans.

2. gr.

Með framkvæmd laga þessara fer félagsmálaráðherra. Ábyrgðasjóðurinn lýtur þriggja manna stjórn sem skipuð er af félagsmálaráðherra til fjögurra ára samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, Vinnuveitendasambands Íslands og sá þriðji án tilnefningar.

Ábyrgðasjóður launa skal vera í vörslu félagsmálaráðuneytis sem sér um daglega afgreiðslu og reikningshald sjóðsins í umboði sjóðstjórnar. Ársreikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af Ríkisendurskoðun og birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

3. gr.

Ábyrgðasjóðurinn skal fjármagnaður með sérstöku ábyrgðargjaldi af greiddum vinnulaunum, þóknun og reiknuðu endurgjaldi hvaða nafni sem nefnist sem skattskylt er skv. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, auk vaxtatekna sjóðsins.

Ábyrgðargjaldið skal vera allt að 0,2% af gjaldstofni. Hlutfallið skal ákveðið með reglugerð sem félagsmálaráðherra setur fyrir eitt ár í senn að fengnum tillögum stjórnar ábyrgðasjóðsins. Ákvæði laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, eiga við um gjaldstofn, gjaldskyldu, greiðslutímabil, álagningu og innheimtu.

Ábyrgðargjald telst rekstrarkostnaður skv. 1. tölul. 31. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, að því leyti sem það er ákvarðað af launum sem teljast rekstrarkostnaður samkvæmt sömu grein.

Skorti ábyrgðasjóðinn reiðufé til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum þessum skal stjórn sjóðsins þegar tilkynna það ráðherra. Ríkissjóður skal þá leggja sjóðnum til þá fjármuni sem til þarf og skoðast það sem lántaka. Nemi uppsöfnuð skuld ábyrgðasjóðsins við ríkissjóð í árslok hærri fjárhæð en svarar til helmings áætlaðra árstekna af ábyrgðargjaldi er félagsmálaráðherra heimilt með reglugerð, að fengnum tillögum sjóðstjórnar, að hækka gjaldið tímabundið um allt að 0,1% þar til jafnvægi er náð.

Kostnaður af rekstri ábyrgðasjóðsins greiðist af tekjum hans.

4. gr.

Með hugtakinu vinnulaun er átt við endurgjald fyrir starf hjá vinnuveitanda með stoð í gildandi kjarasamningi eða vinnusamningi milli aðila er rýmri rétt veitir launþega.

Með hugtakinu launþegi er í lögum þessum átt við hvern þann sem þegið hefur tíma-, viku- eða mánaðarlaun samkvæmt vinnusamningi við vinnuveitanda og gegnt hefur starfi sem veitir rétt til launa í uppsagnarfresti samkvæmt lögum eða kjarasamningi.

II. KAFLI

5. gr.

Ábyrgð sjóðsins tekur til eftirfarandi krafna í bú vinnuveitanda sem viðurkenndar hafa verið sem forgangskröfur samkvæmt gjaldþrotaskiptalögum:

a. kröfu launþega um vinnulaun fyrir síðustu þrjá starfsmánuði hans hjá vinnuveitanda, þar með talinn hluti launa sem haldið var eftir af vinnuveitanda skv. VIII. kafla laga nr. 86/1988,
b. kröfu launþega um orlofslaun sem koma áttu til útborgunar á síðustu þremur starfsmánuðum hans hjá vinnuveitanda,
c. kröfu viðurkennds lífeyrissjóðs um vangoldin lífeyrissjóðsiðgjöld sem fallið hafa í gjalddaga á síðustu 18 mánuðum fyrir frestdag að uppfylltum skilyrðum III. kafla laga þessara; ábyrgðin takmarkast þó við lágmark 4. gr. laga nr. 55/1980,
d. bóta vegna launamissis í allt að þrjá mánuði vegna riftunar eða uppsagnar vinnusamnings, enda skal sá sem krefst bóta samkvæmt þessum lið sýna fram á með vottorði vinnumiðlunar að hann hafi leitað eftir annarri atvinnu þann tíma sem bóta er krafist,
e. bóta til launþega sem vinnuveitanda ber að greiða vegna tjóns af völdum vinnuslyss eða til þess sem tilkall á til bóta vegna dauðsfalls launþega, enda fylgi bótakröfunni forgangsréttur í bú vinnuveitandans,
f. vaxta skv. 5. gr. vaxtalaga, nr. 25/1987, af kröfum samkvæmt stafliðum a–e frá gjalddaga þeirra til þess dags er krafan fæst greidd úr ábyrgðasjóði,
g. skiptatryggingar sem launþegar eða lífeyrissjóður hafa greitt. Sama gildir um óhjákvæmilegan kostnað sem launþegi eða sá sem krefst bóta skv. e-lið hefur orðið að greiða vegna nauðsynlegra ráðstafana til innheimtu kröfu sinnar, þó að hámarki samkvæmt ákvörðun sjóðstjórnar.

Ábyrgð sjóðsins skv. a- og d-liðum 1. mgr. þessarar greinar skal þó ekki nema hærri fjárhæð miðað við einn mánuð en sem nemur þreföldum atvinnuleysisbótum eins og þær eru ákveðnar hæstar á hverjum mánuði án tillits til barnafjölda.

Ábyrgð sjóðsins nær til greiðslna skv. f- og g-liðum 1. mgr. þó að þær kröfur njóti ekki forgangsréttar í bú vinnuveitanda.

Sjóðstjórn er, þegar sérstaklega stendur á, heimilt, til þess að takmarka tjón sjóðsins, að ábyrgjast kröfur skv. a–f-liðum þessarar greinar án undangenginna gjaldþrotaskipta, enda liggi fyrir að viðkomandi fyrirtæki hafi sannanlega hætt rekstri og kostnaður af að koma fram gjaldþroti yrði að mati sjóðstjórnar óeðlilega mikill.

6. gr.

Eftirtaldir launþegar geta þó ekki krafið sjóðinn um greiðslu krafna skv. a–d-liðum 1. mgr. 5. gr.:

a. Þeir sem sæti áttu í stjórn gjaldþrota félags eftir að fjárhag þess tók verulega að halla. Þetta á þó ekki við um þá sem sæti eiga í varastjórn félags nema þeir hafi gegnt stjórnarstörfum á umræddu tímabili.
b. Þeir sem átt hafa 5% hlutafjár eða meira í gjaldþrota hlutafélagi.
c. Forstjóri, framkvæmdastjóri og þeir aðrir sem vegna starfa sinna hjá hinum gjaldþrota vinnuveitanda áttu að hafa þá yfirsýn yfir fjárhag fyrirtækisins að þeim mátti ekki dyljast að gjaldþrot þess væri yfirvofandi á þeim tíma sem unnið var fyrir vinnulaununum.

d. Maki þess sem ástatt er um sem segir í a–c-liðum, svo og skyldmenni hans í beinan legg og maki skyldmennis í beinan legg. Leiði ákvæði þetta til mjög ósanngjarnrar niðurstöðu að mati sjóðstjórnar getur stjórnin ákveðið að heimila greiðslu til þessara launþega úr ríkissjóði á grundvelli laganna, enda þótt launakrafa hafi ekki verið viðurkennd sem forgangskrafa, sbr. 3. gr. og 3. mgr. 112. gr. gjaldþrotaskiptalaga, nr. 21/1991.

Sjóðstjórn úrskurðar um ágreining um greiðsluskyldu.

III. KAFLI

7. gr.

Ábyrgð sjóðsins á iðgjaldakröfum lífeyrissjóðs er háð því skilyrði að eðlilega hafi verið staðið að innheimtutilraunum af hálfu lífeyrissjóðs og lífeyrissjóðurinn hafi tvisvar ár hvert, 1. mars og 1. september, sent sjóðfélögum yfirlit yfir greidd iðgjöld vegna þeirra. Yfirliti þessu skal fylgja áskorun til sjóðfélaga að gera án tafar athugasemdir ef vanhöld sýnast á iðgjaldaskilum. Komi athugasemd ekki fram skv. 8. gr. laga þessara er viðkomandi lífeyrissjóður einungis ábyrgur fyrir réttindum á grundvelli iðgjalda þessara að því marki sem þau fást greidd, enda hafi lífeyrissjóðnum ekki verið kunnugt um iðgjaldakröfuna.

8. gr.

Til þess að iðgjöld launþega njóti ábyrgðar ábyrgðasjóðs skulu launþegar innan 60 daga frá dagsetningu reglulegs yfirlits frá lífeyrissjóði, sbr. 7. gr., ganga úr skugga um skil vinnuveitanda til lífeyrissjóðs sem greind eru á launaseðli hans. Séu vanskil á iðgjöldum skal launþegi innan sömu tímamarka leggja lífeyrissjóði til afrit launaseðla fyrir það tímabil sem er í vanskilum.

Ráðherra getur sett nánari reglur um framkvæmd ákvæða þessa kafla að fengnum tillögum sjóðstjórnar og sambanda lífeyrissjóða.

IV. KAFLI

9. gr.

Ef innköllun hefur verið gefin út í bú vinnuveitanda verður greiðslukrafa á hendur ábyrgðasjóði því aðeins tekin til greina að hún berist sjóðnum innan sex mánaða frá þeirri birtingu innköllunar í Lögbirtingablaði er ræður lokum kröfulýsingarfrests í búið. Sjóðstjórn er þó heimilt að taka til greina kröfu er berst innan tólf mánaða frá birtingu innköllunar ef sýnt er að kröfuna hafi ekki verið hægt að gera fyrr.

10. gr.

Greiðslukrafa á hendur ábyrgðasjóði skal vera skrifleg. Í henni skal greina eftirfarandi svo glöggt sem við verður komið:

a. Nafn, kennitölu og heimilisfang þess sem kröfu gerir.
b. Nafn, kennitölu og heimilisfang vinnuveitanda og hvenær bú hans var tekið til skipta.
c. Hverjum störfum launþegi gegndi, upphaf og lok starfstíma hans, hver launakjör hans hafi verið og eftir hverjum samningum þau fóru, sundurliðun kröfu, svo sem í vinnulaun, orlof, bætur, vexti, kostnað og til hvaða tímabils krafan nær.
d. Yfirlýsingu þess er kröfuna gerir sem gefin er að viðlögðum drengskap um að atvik þau, er í 6. gr. getur, séu kröfu hans ekki til fyrirstöðu.

Kröfubréfi til ábyrgðasjóðs skulu fylgja afrit kröfulýsingar í bú vinnuveitandans og gögn sem varða meðferð kröfunnar við búskiptin.

Nú brestur á að fullnægt sé framangreindum atriðum og skal þeim er kröfuna gerir á sannanlegan hátt vera gefinn kostur á úrbótum innan tiltekins frests, að því viðlögðu að krafa hans á hendur ábyrgðasjóði teljist ella afturkölluð.

Sá sem gerir greiðslukröfu á hendur ábyrgðasjóði á grundvelli laga þessara má ekki aðhafast neitt það sem rýrt gæti endurkröfurétt ábyrgðasjóðs á hendur búi. Er honum óheimilt án sérstaks leyfis sjóðstjórnar að samþykkja að kröfur fái komist að við gjaldþrotaskipti sem ekki hefur verið lýst fyrir lok kröfulýsingarfrests. Brjóti launþegi eða umboðsmaður hans gegn þessu ákvæði hefur það í för með sér að ábyrgð ábyrgðasjóðs á kröfu hans fellur niður.

11. gr.

Skiptastjóri í þrotabúi eða dánarbúi skal svo fljótt sem auðið er láta ábyrgðasjóði í té skriflega umsögn um hverja þá kröfu í þrotabúið sem til álita kemur að njóti ábyrgðar ábyrgðasjóðs eftir lögum þessum. Í umsögninni skulu eftirfarandi atriði tilgreind:

a. hvenær bú hafi verið tekið til skipta og hver fari með málefni þess,
b. hvenær kröfulýsingarfresti í búið hafi lokið,
c. hvaða kröfum hafi verið lýst í búið sem ábyrgð kunni að fylgja samkvæmt lögum þessum,
d. hvort eða að hverju marki viðurkenndur hafi verið forgangsréttur kröfunnar í búið,
e. hvort skilað hafi verið til innheimtuaðila ríkissjóðs þeim hluta launa sem vinnuveitanda bar að halda eftir samkvæmt lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda; ef það hefur ekki verið gert skal enn fremur eftir föngum gerð grein fyrir þeim fjárhæðum sem vinnuveitanda bar að halda eftir af launum launþega,
f. hvort ákvæði 6. gr. eigi við um kröfuna eða ekki.

Nú hefur skiptafundur ekki verið haldinn í búi vinnuveitandans til þess að taka afstöðu til viðurkenningar lýstra krafna en skiptastjóri í búinu lýsir því yfir í umsögn sinni að í skrá um lýstar kröfur í búið hafi hann tekið eða muni fyrirsjáanlega taka þá afstöðu til viðurkenningar forgangsréttar greiðslukröfunnar í búið að hann sé samþykkur henni að einhverju leyti eða öllu og er þá sjóðstjórn heimilt að fara með greiðslukröfu á hendur ábyrgðasjóði eins og fullnægt væri skilyrðum a-liðar 1. mgr. Hafi krafa verið greidd úr ábyrgðasjóði samkvæmt ákvörðun sjóðstjórnar á grundvelli slíkrar yfirlýsingar skiptastjóra, en síðar kemur fram að hafnað sé viðurkenningu forgangsréttar kröfunnar í búið, verður sú fjárhæð, sem ofgreidd hefur verið af þessum sökum, ekki endurkrafin.

12. gr.

Nú hefur skiptum á dánarbúi vinnuveitandans verið lokið vegna eignaleysis án þess að það hafi verið tekið til opinberra skipta og verður greiðslukrafa á hendur ábyrgðasjóði þá að berast innan sex mánaða frá þeim málalokum. Sjóðstjórn er þó heimilt að taka til greina kröfu er berst innan tólf mánaða frá birtingu auglýsingar um skiptalok ef sýnt er að kröfuna hafi ekki verið hægt að gera fyrr.

Í greiðslukröfunni skal greina þau atriði er í 1. mgr. 10. gr. getur. Henni skulu fylgja nauðsynleg gögn til að staðreynt verði réttmæti hennar og hvort skilyrðum laga þessara sé fullnægt, þar á meðal launaseðlar eða uppgjör til launþega, kjarasamningur viðkomandi stéttarfélags, vinnusamningur og vottorð vinnuveitandans, eftir því sem við verður komið. Getur ábyrgðasjóður lagt fyrir launþega að afla þeirra gagna sem hann telur nauðsynleg í þessu skyni.

Leita skal ábyrgðasjóður umsagnar sýslumanns, sem skiptin áttu undir, um þau atriði varðandi kröfuna sem hann getur vottað um á grundvelli gagna sem fram hafa komið við skiptameðferðina.

13. gr.

Ef launþegi hefur framselt launakröfu sína á hendur vinnuveitanda áður en bú vinnuveitandans var tekið til gjaldþrotaskipta nýtur krafan ekki ábyrgðar eftir lögum þessum. Þetta á þó ekki við ef krafan hefur verið framseld stéttarfélagi launþegans, né heldur ef krafan hefur verið að fullu eða að hluta framseld Atvinnuleysistryggingasjóði.

14. gr.

Innan fjögurra vikna, frá því að fengin hefur verið umsögn skiptastjóra um kröfuna, ber sjóðstjórn að taka ákvörðun um hvort hún verði greidd úr ábyrgðasjóði. Þegar sjóðstjórn ákveður greiðslu kröfu samkvæmt lögum þessum skal jafnframt tilkynna viðkomandi innheimtuaðila ríkissjóðs hvaða fjárhæð hefur verið dregin frá kröfu launþega vegna ákvæða laga um staðgreiðslu opinberra gjalda. Komi fram í umsögn skiptastjóra að ágreiningur sé um kröfuna í bú vinnuveitandans hefst frestur þessi þann dag sem sjóðstjórn verður kunnugt um lyktir ágreiningsins.

Telji sjóðstjórn að skilyrðum laga þessara sé ekki fullnægt til þess að krafa verði greidd úr ábyrgðasjóði skal ákvörðun um synjun á greiðsluskyldu vera rökstudd. Er þeim er kröfuna gerir heimilt að leita úrlausnar dómstóla um greiðsluskylduna.

15. gr.

Áður en greiðsla á kröfu verður innt af hendi úr ábyrgðasjóði skal staðreyna hvort greiðsla hafi fengist á henni að einhverju eða öllu leyti úr búi vinnuveitandans og skulu þær greiðslur dragast að fullu frá greiðslu úr ábyrgðasjóði.

16. gr.

Ábyrgðasjóður skal tilkynna bréflega þeim er kröfu gerir og skiptastjóra í búi vinnuveitandans um niðurstöðu sína um greiðsluskyldu ábyrgðasjóðs. Í tilkynningu skal sundurliða þá fjárhæð sem greiða á.

Frá því að skiptastjóra í búi vinnuveitandans berst tilkynning ábyrgðasjóðs um fyrirhugaða greiðslu kröfunnar úr ábyrgðasjóði fer stjórn sjóðsins með fyrirsvar fyrir kröfunni að því leyti sem ábyrgðasjóður leysir hana til sín. Nýtur krafa ábyrgðasjóðs sömu stöðu í skuldaröð í búinu og krafa sú, sem hann hefur leyst til sín, hefði ella notið.

17. gr.

Hafi greiðslu samkvæmt lögum þessum verið aflað úr ábyrgðasjóði með því að gefnar hafi verið rangar upplýsingar um atriði eða leynt hafi verið atriðum sem leitt hefðu til að synjað hefði verið um greiðslu úr ábyrgðasjóði ef ljós hefðu verið ber þeim er greiðslu fékk að endurgreiða ábyrgðasjóði þá fjárhæð sem hann hefur ranglega fengið.

Telji stjórn sjóðsins að sá er greiðslu fékk hafi af ásetningi veitt rangar upplýsingar eða leynt upplýsingum og þannig fengið greiðslu úr ábyrgðasjóði skal stjórn sjóðsins tilkynna það ríkissaksóknara og skal um slíkt brot fjalla í opinberu máli. Varða slík brot sektum til ríkissjóðs er numið geta allt að tífaldri þeirri fjárhæð sem ranglega hefur fengist greidd nema þyngri refsing liggi við að lögum.

18. gr.

Félagsmálaráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um hvernig framkvæmd laganna skuli háttað.

19. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla þá úr gildi lög nr. 52/1992.

Ábyrgðasjóður launa ábyrgist kröfur sem hlotið hafa umsögn skiptaráðanda 1. mars 1992 til 30. júní 1992 en skiptastjóra 1. júlí 1992 eða síðar.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

19. maí 1993 Nr. 54

LÖG

um breytingu á lögum um atvinnuleysistryggingar, nr. 96/1990, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna verður svohljóðandi:

Launamenn, sem verða atvinnulausir, eiga rétt á bótum úr Atvinnuleysistryggingasjóði samkvæmt því sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Sjálfstætt starfandi einstaklingar, sem hættir eru eigin atvinnurekstri og eru atvinnulausir og í atvinnuleit, skulu eiga sama rétt til bóta úr Atvinnuleysistryggingasjóði og launamenn, enda fullnægi þeir skilyrðum reglna sem ráðherra setur að fenginni umsögn stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs veitir stéttarfélögum aðild að sjóðnum eftir umsókn þar um. Lögin taka ekki til þeirra sem tryggður er réttur til atvinnuleysisbóta með öðrum lögum.

2. gr.

2., 3. og 4. gr. laganna falla niður.

3. gr.

5. gr. laganna orðast svo:

Atvinnuleysistryggingasjóður skal inna af hendi þær bætur sem um ræðir í 1. gr. Árlegar tekjur sjóðsins eru þessar:

a. Tekjur af tryggingagjaldi samkvæmt lögum um tryggingagjald.
b. Framlag ríkissjóðs skv. 15. gr.
c. Vextir af innstæðufé sjóðsins og verðbréfum.

4. gr.

7. gr. laganna orðast svo:

Tryggingastofnun ríkisins annast sjóðsvörslu, reikningshald og daglega afgreiðslu fyrir Atvinnuleysistryggingasjóð í umboði sjóðstjórnar og undir umsjá hennar. Ráðherra getur ákveðið annað fyrirkomulag að fenginni umsögn sjóðstjórnar.

Sjóðurinn skal greiða stofnuninni þóknun fyrir þjónustu hennar samkvæmt samkomulagi milli aðila.

Handbært fé sjóðsins skal ávaxta eftir því sem við verður komið í lánastofnunum á þeim stöðum þar sem fé sjóðsins fellur til.

5. gr.

Eftirfarandi breytingar verða gerðar á III. kafla laganna:

1. Heiti III. kafla verður: **Um tekjur Atvinnuleysistryggingasjóðs.**
2. 9., 11., 12. og 13. gr. falla niður.
3. 10. gr. orðast svo:

   Til Atvinnuleysistryggingasjóðs rennur hlutfall af tekjum af tryggingagjaldi í samræmi við ákvæði laga um tryggingagjald.
4. 15. gr. orðast svo:

   Ríkissjóður greiðir framlag til Atvinnuleysistryggingasjóðs er skal nema þrefalt hærri fjárhæð en tekjur sjóðsins af tryggingagjaldi skv. 10. gr.

   Áætlað ríkissjóðsframlag greiðist mánaðarlega en fullnaðarskil skulu gerð þegar tekjur af tryggingagjaldi skv. 10. gr. liggja fyrir.

6. gr.

16. gr. laganna orðast svo:

Rétt til atvinnuleysisbóta samkvæmt lögum þessum hafa þeir sem eru atvinnulausir og í atvinnuleit og fullnægja eftirtöldum skilyrðum, sbr. þó 24. gr.:

1. Eru orðnir 16 ára að aldri en yngri en 70 ára.
2. Dvelja hér á landi.
3. Hafa á síðustu 12 mánuðum unnið samtals a.m.k. 425 dagvinnustundir í tryggingaskyldri vinnu. Til að finna dagvinnustundir sjálfstætt starfandi skal miðað við skil á tryggingagjaldi af reiknuðu endurgjaldi síðustu 12 mánuði áður en sjálfstæðri starfsemi var hætt. Til að finna dagvinnustundir sjómanna skal margfalda fjölda skráningardaga með 8. Hafi maður stundað samfellt vinnu fyrir og eftir að hann náði 16 ára aldri öðlast hann rétt til bóta ef hann hefur unnið í tryggingaskyldri vinnu a.m.k. þriðjung tilskilins dagvinnutíma eftir að hann varð 16 ára.
4. Sanna með vottorði vinnumiðlunarskrifstofu samkvæmt lögum um vinnumiðlun að hann hafi í upphafi bótatímabils verið atvinnulaus þrjá eða fleiri heila vinnudaga, að jafnaði samfellt.

Í þessu sambandi teljast ekki með þeir dagar er maður hefur verið í verkfalli eða verkbann tekur til.

7. gr.

18. gr. laganna orðast svo:

Sá sem gengur undir starfsþjálfun eða sækir námskeið til þess að öðlast hæfni í starfi sínu eða til að stunda ný störf nýtur á meðan atvinnuleysisbóta í allt að 8 vikur ef atvinnuleysi hefði skapað honum rétt til slíkra bóta þegar starfsþjálfun eða dvölin á nám-

skeiðinu hófst, enda njóti hann ekki launa. Sama gildir þegar bótaþegi sækir námskeið verkalýðssamtaka eða almenn námskeið, sem miða að aukinni starfshæfni hans, allt að 8 vikum. Úthlutunarnefnd skal tilkynna hlutaðeigandi vinnumiðlunarskrifstofu ákvarðanir sínar samkvæmt þessari málsgrein. Úthlutunarnefnd krefur bótaþega um sannanir um þátttöku hans samkvæmt framansögðu að viðlagðri sviptingu bóta. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki um þá sem taka að stunda námskeið eða annað nám sem varir lengur en 8 vikur.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs er heimilt að veita styrki til rekstrar starfsþjálfunarnámskeiða á vinnustað eða utan hans. Styrkur þessi má nema allt að þeim atvinnuleysisbótum sem hver einstakur þátttakandi hefur áunnið sér rétt til, auk óhjákvæmilegs ferðakostnaðar sem miðast við fargjöld með almenningsfarartækjum.

Stjórn sjóðsins setur nánari reglur um veitingu styrkja samkvæmt þessari grein.

8. gr.

2. mgr. 20. gr. laganna orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er úthlutunarnefnd eða stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt að ákveða að á afmörkuðum svæðum og í tiltekinn tíma skuli skráning fara fram oftar en vikulega, enda verði slíkt talið eðlilegt með hliðsjón af atvinnuástandi.

9. gr.

Eftirtaldar breytingar skal gera á 21. gr. laganna:

a. 4. tölul. orðast svo:

4. Þeir sem hafa sagt starfi sínu lausu án gildra ástæðna eða misst vinnu af ástæðum sem þeir sjálfir eiga sök á. Réttur til bóta samkvæmt þessum tölulið fellur niður í 40 bótadaga í fyrsta sinn og skerðist bótatímabil sem þessu nemur. Missi maður aftur rétt til bóta öðlast hann ekki bótaréttindi að nýju nema sannað sé með vottorði vinnumiðlunarskrifstofu að hann hafi stundað vinnu í samfellt 6 vikur eftir að hann missti bótaréttinn.

b. 6. tölul. orðast svo:

6. Þeir sem neita starfi sem þeim býðst fyrir milligöngu vinnumiðlunar eða á annan sannanlegan hátt, enda sé vinnan heimil að lögum og laun fyrir hana og starfskjör öll í samræmi við gildandi kjarasamninga. Bótaréttur fellur ekki niður þótt sá sem hefur notið bóta í skemmri tíma en fjórar vikur hafni vinnu í starfsgrein sem hann hefur ekki áður stundað, enda fylgi starfinu að mati úthlutunarnefndar mun meiri áreynsla og vosbúð en þeim störfum sem hann hefur áður stundað. Þegar hafnað er vinnu fjarri heimili eða af öðrum ástæðum metur úthlutunarnefnd hvort það skuli varða missi bótaréttar og skal þá gætt m.a. heimilisástæðna umsækjanda. Um missi bótaréttar samkvæmt þessum tölulið gilda ákvæði 4. tölul.

10. gr.

22. gr. laganna orðast svo:

Maður, sem öðlast bótarétt samkvæmt ákvæðum þessa kafla, á rétt á bótum fyrir þá daga sem hann er atvinnulaus frá og með 1. skráningardegi, sbr. þó 5. mgr. 24. gr., enda hafi tekjur hans síðustu 6 mánuði fyrir skráningu eigi verið hærri að meðaltali en sem nemur tvöföldum atvinnuleysisbótum á mánuði.

Nú voru tekjur viðkomandi síðustu 6 mánuði fyrir skráningu hærri að meðaltali en sem nemur tvöföldum atvinnuleysisbótum á mánuði og frestast þá réttur til atvinnuleysis-

bóta þar til meðaltekjur fyrir liðinn mánuð verða jafnháar tvöföldum atvinnuleysisbótum. Nánari reglur um útreikning biðtíma skal ráðherra setja með reglugerð að fenginni umsögn stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs.

Atvinnuleysisbætur skulu greiðast fyrir alla daga nema laugardaga og sunnudaga á hverju bótatímabili sem skal vera 260 dagar.

Nú fær bótaþegi tilfallandi vinnu dag og dag og skulu atvinnuleysisbætur hans þá skerðast vegna þessarar vinnu til samræmis við unninn stundafjölda, þó aldrei meira en miðað við 8 klst. fyrir hvern sólarhring. Þessi vinna skal ekki hafa áhrif á áunninn rétt bótaþegans til atvinnuleysisbóta.

Gefa skal atvinnulausum kost á að sækja endurmenntunar- og starfsþjálfunarnámskeið eða taka þátt í átaksverkefnum í a.m.k. 8 vikur á hverju bótatímabili. Sinni hinn atvinnulausi ekki slíkum tilboðum fellur hann af bótum að loknu hverju bótatímabili í 16 vikur. Þátttaka í námskeiðum eða átaksverkefnum í skemmri tíma en 8 vikur skerðir biðtímann að loknu hverju bótatímabili hlutfallslega.

11. gr.

Við 23. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Elli- og örorkulífeyrir, svo og örorkustyrkur frá Tryggingastofnun ríkisins, skal koma til frádráttar atvinnuleysisbótum.

12. gr.

Við 25. gr. laganna bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs ákveður með hvaða hætti skuli úthlutað til bótaþega sem ekki eru í stéttarfélagi og sjálfstætt starfandi.

13. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 26. gr. laganna:

a. 1. málsl. 1. mgr. orðast svo: Umsóknir um bætur skulu ritaðar á eyðublöð sem ráðuneytið lætur gera.
b. 2. mgr. orðast svo:
   Umsókn ásamt nauðsynlegum gögnum sendist úthlutunarnefnd eða stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs eftir því sem við á.

14. gr.

2. mgr. 35. gr. laganna orðast svo:

Nú verður víðtækt og mikið atvinnuleysi og er þá stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt að greiða í samráði við viðkomandi sveitarstjórnir aukakostnað við að koma í veg fyrir atvinnuleysi á svæðinu, t.d. flutningskostnað á afla milli byggðarlaga og landshluta.

15. gr.

36. gr. laganna orðast svo:

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita lán með lægri vöxtum en venjulegum útlánsvöxtum til að koma á fót vinnu- og þjálfunarstöðvum fyrir fatlaða. Ekki mega slík lán þó nema meira en 40% stofnkostnaðar. Þá er stjórninni heimilt að greiða allt að þriðjungi rekstrarhalla slíkra stöðva, enda mæli stjórnarnefnd um málefni fatlaðra með því að slíkur styrkur verði veittur.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita styrki til eftirtalinna verkefna:

1. endurþjálfunar starfsmannahópa sem misst hafa atvinnu sína vegna breyttra atvinnuhátta,
2. að greiða fyrir tilfærslu starfsmanna milli starfsgreina og vegna búferlaflutninga í atvinnuskyni,
3. þróunarverkefna til varanlegrar atvinnusköpunar.

16. gr.

Eftirtaldar breytingar skulu gerðar á VIII. kafla laganna:

a. 39. gr. orðast svo:

Eigi má gera fjárnám í bótum samkvæmt lögum þessum sem eigi hafa verið greiddar bótaþega. Eigi má heldur taka bætur til greiðslu opinberra gjalda annarra en staðgreiðslu opinberra gjalda.

b. Í lok 40. gr. kemur tilvísun í lög um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota í stað laga nr. 23/1985, um ríkisábyrgð á launum.

c. 41. gr. orðast svo:

Sá sem reynir að afla sér bóta með því að gefa vísvitandi rangar eða villandi upplýsingar um hagi sína missir rétt til bóta.

Fyrsta brot varðar missi bóta í 2–6 mánuði, en ítrekað brot í 1–2 ár. Úthlutunarnefnd úrskurðar um missi bótaréttar af þessum sökum en úrskurðum hennar má skjóta til stjórnar sjóðsins sem úrskurðar endanlega um málið. Úthlutunarnefnd skal tilkynna sjóðstjórn um missi bótaréttar samkvæmt þessari grein.

Nú hefur bótaþegi aflað sér bóta með sviksamlegu athæfi, sbr. 1. mgr., og skal hann þá til viðbótar missi bóta skv. 2. mgr. endurkrafinn um allt að tvöfaldri þeirri bótafjárhæð sem þannig var aflað.

17. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Ákvæði 2. mgr. 1. gr. laganna skulu þó ekki taka gildi fyrr en 1. október 1993. Þegar lögin hafa hlotið staðfestingu er heimilt að fella þau ásamt öðrum breytingum á lögum um atvinnuleysistryggingar inn í meginmál laganna og gefa þau út að nýju svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Breyting á lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, með síðari breytingum.

1. gr.

Við 1. gr. laganna bætast tvær nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Ákvæði VI. kafla laga þessara taka einnig til framkvæmda á vegum sveitarstjórna, samtaka þeirra og stofnana. Sama gildir um framkvæmdir annarra aðila sem reknir eru að mestu leyti á kostnað ríkis eða sveitarstjórna eða annarra opinberra aðila eða lúta yfirstjórn þessara aðila eða ef rekstur þeirra er undir yfirstjórn eða eftirliti stjórnar þar sem meiri hluti stjórnarmanna er skipaður af ríki eða sveitarstjórn eða öðrum opinberum aðilum.

Ef þeir opinberu aðilar, sem getið er um í 1., 2. og 4. mgr., starfa á sviði viðskipta eða iðnaðar skulu þeir ekki háðir ákvæðum VI. kafla, enda sinni þeir ekki vatnsveitu, orkuveitu, flutningum eða fjarskiptum.

2. gr.

Á eftir 20. gr. laganna kemur nýr kafli, VI. kafli, með 11 nýjum greinum. Fyrirsögn kaflans verður: **Opinberar framkvæmdir á Evrópska efnahagssvæðinu.** Töluröð annarra kafla og greina breytist samkvæmt því.

Hinar nýju greinar orðast svo:

a. (21. gr.)

Ákvæði þessa kafla taka til verksamninga þar sem útboðsverðmæti er jafnt eða hærra en þau mörk sem getið er um í 22. gr. og gerðir eru af þeim aðilum sem getið er um í 1. gr. Ákvæði kaflans gilda einnig þegar aðilar skv. 1. gr. greiða meira en helming kostnaðar við verk sem annar aðili býður út og semur um. Jafnframt gilda ákvæði kaflans um verksamninga fyrirtækja sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, fjarskiptum eða flutningum með almenningsvögnum á grundvelli sérleyfa eða annars konar einkaréttar sem veitt eru af opinberum aðilum.

Ráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að einstakar tegundir verksamninga séu ekki háðar ákvæðum þessa kafla.

b. (22. gr.)

Skylt er að bjóða út á hinu Evrópska efnahagssvæði verk sem áætlað er að nemi 5 milljónum evrópskra mynteininga (ECU) eða meira án virðisaukaskatts.

Við mat á verðmæti verksins skal miða við það gengi sem í gildi er þann dag er auglýsing skv. 24. gr. er send til birtingar.

Við útreikning fjárhæðar verks skal ekki eingöngu byggja á heildarfjárhæð þess heldur skal einnig taka með í þann útreikning verðmæti aðfanga sem nauðsynleg eru við framkvæmdir og verkkaupi lætur verktaka í té.

c. (23. gr.)

Nú er verki skipt í áfanga þar sem hver áfangi er viðfangsefni sérstaks verksamnings og skal þá við mat á verðmæti verksins miða við samanlagða fjárhæð einstakra áfanga. Ekki þarf að taka með í þann útreikning áfanga sem að verðmæti nema allt að 1 milljón ECU án virðisaukaskatts, enda nái verðmæti þessa hluta ekki 20% af áætlaðri heildarfjárhæð allra verkáfanganna.

Óheimilt er að skipta verki í áfanga í því skyni að koma í veg fyrir skyldu til að bjóða út verk skv. 22 gr.

Í reglugerð er heimilt að kveða nánar á um mat á útboðsverðmæti.

d. (24. gr.)

Verkkaupi skal í sérstakri kynningarauglýsingu lýsa megineinkennum þeirra verka sem hann hyggst bjóða út. Jafnframt er verkkaupa skylt að auglýsa þau verk sem hann hefur ákveðið að bjóða út. Þá er verkkaupa, sem gert hefur verksamning, skylt að auglýsa það.

Auglýsingar þær, sem getið er um í 1. mgr., skulu sendar útgáfustjórn Evrópubandalagsins til birtingar eins fljótt og unnt er eftir að ákvörðun um útboð eða gerð verksamnings hefur verið tekin.

Hvers konar birting hér á landi á auglýsingu skv. 1. mgr. er óheimil þar til hún hefur verið send útgáfustjórn Evrópubandalagsins til birtingar. Sendingardagur skal koma fram í auglýsingunni. Jafnframt er óheimilt að birta í þess konar auglýsingum aðrar upplýsingar um útboðið en þær sem koma fram í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

e. (25. gr.)

Nú telur verktaki að stjórnvald eða annar verkkaupi, sem lög þessi taka til, hafi tekið ákvörðun í tengslum við framkvæmd útboðs eða gerð verksamnings sem felur í sér brot á ákvæðum VI. kafla laga þessara og getur hann þá kært þá ákvörðun til fjármálaráðuneytis.

Kæra skal vera skrifleg og rökstudd og skulu fylgja henni nauðsynleg gögn. Fjármálaráðuneytinu er heimilt að krefja kæranda um frekari upplýsingar ef það telur ástæðu til.

f. (26. gr.)

Fjármálaráðuneytið getur, eftir að hafa fengið kæru til meðferðar, gripið til eftirfarandi aðgerða fram að þeim tíma er tilboð frá bjóðanda hefur verið samþykkt:

1. Stöðvað um stundarsakir útboð og gerð verksamnings.
2. Breytt ákvörðun verkkaupa, m.a. með því að auglýsa útboð á nýjan leik, breyta útboðsauglýsingum, útboðsgögnum og útboðsskilmálum.

Nú vill kærandi ekki una úrlausn fjármálaráðuneytis skv. 1. mgr. og getur hann þá borið ákvörðun verkkaupa í sambandi við framkvæmd útboðs eða gerð verksamnings undir dómstóla, sbr. þó 29. gr.

g. (27. gr.)

Verkkaupi er bótaskyldur vegna þess tjóns sem brot á ákvæðum VI. kafla laga þessara hefur í för með sér fyrir verktaka. Bótafjárhæð skal miðast við kostnað við að undirbúa tilboð og að taka þátt í útboði.

h. (28. gr.)

Telji eftirlitsstofnun EFTA áður en tilboð frá bjóðanda hefur verið samþykkt að við gerð verksamnings hafi verið brotið gegn ákvæðum EES-samningsins á sviði opinberra innkaupa getur hún hafið rannsókn á meintu broti.

Eftir að verkkaupa hefur borist tilkynning frá eftirlitsstofnun EFTA eða fjármálaráðuneyti um að stofnunin telji að um brot hafi verið að ræða skal verkkaupi innan viku frá því að fyrri tilkynningin berst senda fjármálaráðuneyti:

a. staðfestingu á að bætt hafi verið úr brotinu eða
b. rökstudda greinargerð um ástæður fyrir því að úrbót hafi ekki verið gerð.

Fjármálaráðherra getur beitt heimildum þeim sem getið er um í 26. gr. ef eftirlitsstofnun EFTA hefur tilkynnt að hún telji að um brot hafi verið að ræða.

i. (29. gr.)

Ákvörðun verkkaupa í sambandi við framkvæmd útboðs eða gerð verksamnings verður ekki breytt eftir að tilboð frá bjóðanda hefur verið samþykkt.

Ákvörðun verður ekki kærð til fjármálaráðuneytis eftir að tilboð frá bjóðanda hefur verið samþykkt.

j. (30. gr.)

Verkkaupa er skylt að veita fjármálaráðuneyti upplýsingar um þá verksamninga sem hann hefur gert og eru yfir þeim mörkum sem getið er um í 22. gr.

k. (31. gr.)

Fjármálaráðuneytið skal hafa eftirlit með framkvæmd laga þessara. Innkaupastofnun ríkisins skal annast útboð á Evrópsku efnahagssvæði fyrir þau sveitarfélög sem þess óska. Einnig skal hún vera sveitarfélögum og öðrum opinberum aðilum til ráðuneytis varðandi framkvæmd útboða á Evrópska efnahagssvæðinu.

3. gr.

Við lögin bætist ný grein sem orðast svo:

Fjármálaráðherra skal í reglugerð kveða nánar á um framkvæmd laga þessara, svo sem um efni auglýsinga, útboðsgögn, útboðsaðferðir, tilboðsfresti, hæfi verktaka og val á tilboðum.

II. KAFLI
Breyting á lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup.

4. gr.

Við 1. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðast svo:

Ákvæði 9.–14. gr. laga þessara gilda eingöngu um útboð og innkaup á Evrópska efnahagssvæðinu.

5. gr.

Á eftir 8. gr. laganna koma sex nýjar greinar og breytist töluröð annarra greina samkvæmt því.

Hinar nýju greinar orðast svo:

a. (9. gr.)

Á hinu Evrópska efnahagssvæði skulu boðin út innkaup þeirra aðila sem getið er um í 3. gr., svo og sveitarfélaga, samtaka þeirra, stofnana og fyrirtækja. Jafnframt skulu boðin út innkaup annarra opinberra aðila sem eru undir yfirstjórn eða eftirliti stjórnar þar sem meiri hluti stjórnarmanna er skipaður af opinberum aðilum. Starfi þessir aðilar á sviði viðskipta eða iðnaðar er þeim það þó ekki skylt, enda sinni þeir ekki vatnsveitu, orkuveitu, flutningum eða fjarskiptum.

Ráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að einstakar tegundir samninga um innkaup verði ekki boðnir út á Evrópska efnahagssvæðinu.

b. (10. gr.)

Skylda til útboðs tekur til innkaupa á vörum sem áætlað er að nemi a.m.k. því verðmæti án virðisaukaskatts sem getið er um í 1.–4. tölul. þessarar greinar. Með innkaupum er átt við kaup, leigu, fjármögnunarleigu og kaupleigu. Samningur telst vera samningur um innkaup, jafnvel þótt hann feli í sér flutning á ákvörðunarstað og uppsetningu.

1. 200.000 evrópskum mynteiningum (ECU) enda sé ekki um að ræða innkaup sem falla undir 2.–4. tölul.
2. 130.000 ECU vegna innkaupa á vörum sem getið er um í viðauka við lög þessi enda séu innkaupin ekki á vegum sveitarfélaga.
3. 400.000 ECU ef innkaupin eru gerð af aðila sem sinnir flutningum með almenningsvögnum, orkuveitu, vatnsveitu, flugvallar- eða hafnargerð.
4. 600.000 ECU ef innkaupin eru gerð af Pósti og síma eða öðrum sambærilegum stofnunum sem reka fjarskiptakerfi eða veita almenna fjarskiptaþjónustu. Með innkaupum samkvæmt þessum tölulið er einnig átt við kaup á hugbúnaðarþjónustu sem sérstaklega er ætluð til notkunar í fjarskiptum.

Ákvæði 3. og 4. tölul. 1. mgr. gilda einnig um innkaup þeirra fyrirtækja sem stunda þá starfsemi sem þar greinir á grundvelli sérleyfa eða annars konar einkaréttar sem veitt eru af opinberum aðilum.

Við mat á verðmæti innkaupa skal miða við það gengi sem í gildi er þann dag er auglýsing skv. 12. gr. er send til birtingar.

c. (11. gr.)

Þegar gerðir eru samningar um leigu, fjármögnunarleigu eða kaupleigu skal við mat á verðmæti samningsins taka mið af heildarkostnaði út samningstímann. Ef samningur er ótímabundinn skal við það miðað að hann hafi verið til 48 mánaða.

Þegar gerður er samningur sem endurnýja á innan ákveðins tíma skal við mat á verðmæti hans taka mið af sambærilegum samningum sem gerðir voru annaðhvort á síðasta reikningsári eða síðustu 12 mánuðum fyrir samningsgerð.

Þegar innkaupum á sambærilegri vöru er deilt í nokkra hluta skal við mat á verðmæti innkaupanna tekið mið af samanlagðri fjárhæð einstakra hluta.

Óheimilt er að skipta innkaupum á ákveðnu magni vöru í hluta í því skyni að koma í veg fyrir skyldu til að bjóða innkaupin út.

Í reglugerð er heimilt að kveða nánar á um mat á útboðsverðmæti.

d. (12. gr.)

Í sérstakri kynningarauglýsingu í upphafi hvers reikningsárs skal tilkynnt um heildarvörukaup eftir vöruflokkum ef áætluð fjárhæð þeirra innkaupa sem ráðgert er að bjóða út á næstu 12 mánuðum er jöfn eða hærri en 750.000 ECU án virðisaukaskatts. Jafn-

framt er skylt að auglýsa þau innkaup sem ákveðið hefur verið að bjóða út. Þá er kaupanda, sem gert hefur samning um innkaup, skylt að auglýsa það.

Auglýsingar þær, sem getið er um í 1. mgr., skulu sendar útgáfustjórn Evrópubandalagsins til birtingar eins fljótt og unnt er eftir að ákvörðun um útboð eða gerð samnings um innkaup hefur verið tekin.

Hvers konar birting hér á landi á auglýsingu skv. 1. gr. er óheimil þar til hún hefur verið send útgáfustjórn Evrópubandalagsins til birtingar. Sendingardagur skal koma fram í auglýsingunni. Jafnframt er óheimilt að birta í þess konar auglýsingum aðrar upplýsingar um innkaupin en þær sem koma fram í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

e. (13. gr.)

Nú telur bjóðandi að stjórnvöld hafi tekið ákvörðun í tengslum við framkvæmd útboðs eða gerð samnings um innkaup sem felur í sér brot á ákvæðum laga þessara um útboð á Evrópska efnahagssvæðinu og getur hann þá kært þá ákvörðun til fjármálaráðuneytis.

Kæra skal vera skrifleg og rökstudd og skulu fylgja henni nauðsynleg gögn. Fjármálaráðuneytinu er heimilt að krefja kæranda um frekari upplýsingar ef það telur ástæðu til.

f. (14. gr.)

Um meðferð kæru, úrræði vegna kæru, bótaskyldu, valdsvið eftirlitsstofnunar EFTA, eftirlit og hlutverk Innkaupastofnunar ríkisins fer skv. 26.–31. gr. laga nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda, eftir því sem við á.

6. gr.

Við lögin bætist ný grein sem orðast svo:

Fjármálaráðherra skal í reglugerð kveða nánar á um framkvæmd laga þessara, svo sem um efni auglýsinga, útboðsgögn, útboðsaðferðir, tilboðsfresti, hæfi bjóðenda og val á tilboðum.

Ráðherra er heimilt að gera breytingar á viðauka til samræmis við þær breytingar sem verða á þeim köflum í tollskrá sem viðaukinn vísar til. Breytingar samkvæmt þessari málsgrein skulu birtar í A-deild Stjórnartíðinda.

III. KAFLI

Gildistaka.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðrik Sophusson.

VIÐAUKI

Í viðauka þessum er kveðið á um þær vörur sem falla undir 2. tölul. 1. mgr. 10. gr. laga þessara. Við flokkun á vörunum er fylgt flokkunarreglum tollalaga, nr. 55/1987. Kaflaheiti vísar til samsvarandi kafla í viðauka I við tollalög, nr. 55/1987.

25. kafli: Salt; brennisteinn; mold og steintegundir; gipsefni, kalk og sement
26. kafli: Málmgrýti, gjall og aska
27. kafli: Eldsneyti úr steinaríkinu, jarðolíur og efni eimd úr þeim; jarðbiksefni; jarðvax
nema:
úr 2710: Eldsneyti fyrir sérstakar vélar
28. kafli: Ólífræn efni; lífræn eða ólífræn sambönd góðmálma, sjaldgæfra jarðmálma, geislavirkra frumefna eða samsætna
nema:
úr 2808: Sprengiefni
úr 2811: Sprengiefni
úr 2812: Táragas
úr 2825: Sprengiefni
úr 2829: Sprengiefni
úr 2834: Sprengiefni
úr 2844: Eiturefni
úr 2845: Eiturefni
úr 2847: Sprengiefni
29. kafli: Lífræn efni
nema:
úr 2904: Sprengiefni
úr 2905: Sprengiefni
úr 2908: Sprengiefni
úr 2909: Sprengiefni
úr 2912: Sprengiefni
úr 2913: Sprengiefni
úr 2914: Eiturefni
úr 2915: Eiturefni
úr 2917: Eiturefni
úr 2920: Eiturefni
úr 2921: Eiturefni
úr 2922: Eiturefni
úr 2925: Sprengiefni
úr 2926: Eiturefni
úr 2928: Sprengiefni
30. kafli: Vörur til lækninga
31. kafli: Áburður
32. kafli: Sútunar- eða litakjarnar; tannín og afleiður þeirra; leysilitir (dyes), dreifilitir (pigment) og önnur litunarefni; málning og lökk; kítti og önnur þéttiefni; blek

33. kafli:	Rokgjarnar olíur og resinóíð; ilmvörur og snyrtivörur eða hreinlætisvörur
34. kafli:	Sápa, lífræn yfirborðsvirk efni, þvottaefni, smurefni, gervivax, unnið vax, fægi- eða ræstiefni, kerti og áþekkar vörur, mótunarefni, tannvax og tannlækningavörur að meginstofni úr gipsefnum
35. kafli:	Albúmínkennd efni; umbreytt sterkja; lím; ensím
37. kafli:	Ljósmynda- og kvikmyndavörur
38. kafli:	Ýmsar kemískar vörur nema: úr 3823: Eiturefni
39. kafli:	Plast og vörur úr því nema: úr 3912: Sprengiefni
40. kafli:	Gúmmí og vörur úr því nema: úr 4011: Skotheldir hjólbarðar
41. kafli:	Óunnar húðir og skinn (þó ekki loðskinn) og leður
42. kafli:	Vörur úr leðri; reiðtygi og aktygi; ferðabúnaður, handtöskur og áþekkar hirslur; vörur úr dýraþörmum (þó ekki silkiormaþörmum)
43. kafli:	Loðskinn og loðskinnsgervi; framleiðsla úr þeim
44. kafli:	Viður og vörur úr viði; viðarkol
45. kafli:	Korkur og vörur úr korki
46. kafli:	Framleiðsla úr strái, úr espartó eða öðrum fléttiefnum; körfugerðarvörur og tágasmíði
47. kafli:	Deig úr viði eða öðru trefjakenndu sellulósaefni; úrgangur og rusl úr pappír eða pappa
48. kafli:	Pappír eða pappi; vörur úr pappírsdeigi, pappír eða pappa
49. kafli:	Prentaðar bækur, blöð, myndir og aðrar vörur prentiðnaðar; handrit, vélrit og uppdrættir
65. kafli:	Höfuðfatnaður og hlutar til hans
66. kafli:	Regnhlífar, sólhlífar, göngustafir, setustafir, svipur, keyri og hlutar til þeirra
67. kafli:	Unnar fjaðrir og dúnn og vörur úr fjöðrum eða dún; gerviblóm; vörur úr mannshári
68. kafli:	Vörur úr steini, gipsefni, sementi, asbesti, gljásteini eða áþekkum efnum
69. kafli:	Leirvörur
70. kafli:	Gler og glervörur
71. kafli:	Náttúrulegar eða ræktaðar perlur, eðalsteinar eða hálfeðalsteinar, góðmálmar, málmar klæddir góðmálmi, og vörur úr þessum efnum; glysvarningur; mynt
73. kafli:	Vörur úr járni eða stáli
74. kafli:	Kopar og vörur úr honum
75. kafli:	Nikkill og vörur úr honum
76. kafli:	Ál og vörur úr því
78. kafli:	Blý og vörur úr því
79. kafli:	Sink og vörur úr því
80. kafli:	Tin og vörur úr því

81. kafli: Aðrir ódýrir málmar; keramíkmelmi; vörur úr þeim

82. kafli: Verkfæri, áhöld, eggjárn, skeiðar og gafflar, úr ódýrum málmi; hlutar til þeirra úr ódýrum málmi
nema:
úr 8207: Verkfæri
úr 8209: Verkfæri, hlutar

83. kafli: Ýmsar vörur úr ódýrum málmi

84. kafli: Kjarnakljúfar, katlar, vélbúnaður og vélræn tæki; hlutar til þeirra
nema:
úr 8401: Kjarnakljúfar
úr 8407 og úr 8408: Brunahreyflar
úr 8411 og úr 8412: Hverflar og aðrir hreyflar
úr 8456, úr 8457, úr 8458, úr 8459, úr 8460, úr 8461, úr 8462 og úr 8463: Smíðavélar
úr 8471: Sjálfvirkar gagnavinnsluvélar
úr 8473: Hlutar og fylgihlutir til véla í nr. 8471

85. kafli: Rafbúnaður og -tæki og hlutar til þeirra; hljóðupptöku- og hljóðflutningstæki, mynda- og hljóðupptökutæki og mynda- og hljóðflutningstæki fyrir sjónvarp og hlutar og fylgihlutir til þess konar vara
nema:
úr 8517: Fjarskiptabúnaður á línu
úr 8525: Senditæki

86. kafli Eimreiðar, vagnar og hlutar til þeirra fyrir járnbrautir eða sporbrautir; sporbúnaður og tengihlutar fyrir járnbrautir eða sporbrautir og hlutar til þeirra; hvers konar vélrænn umferðarmerkjabúnaður (þar með talinn rafknúinn)
nema:
úr 8601: Brynvarðar rafmagnseimreiðar
úr 8602: Aðrar brynvarðar eimreiðar
úr 8604: Viðgerðarvagnar fyrir járnbrautir eða sporbrautir
úr 8604 og 8605: Brynvarðir járnbrautar- eða sporbrautarvagnar
úr 8606: Vöruflutningavagnar fyrir járnbrautir eða sporbrautir

87. kafli: Ökutæki, þó ekki járnbrautar- eða sporbrautarvagnar, og hlutar og fylgihlutir til þeirra
nema:
úr 8701: Dráttarvélar
úr 8702, 8703 og 8704: Ökutæki til hernaðarnota
úr 8705: Gálgabifreiðar til að lyfta biluðum ökutækjum og flytja þau
úr 8710: Skriðdrekar og aðrir brynvarðir stríðsvagnar, einnig búnir vopnum, og hlutar til slíkra ökutækja
úr 8711: Mótorhjól
úr 8716: Tengivagnar

89. kafli: Skip, bátar og fljótandi mannvirki
nema:
úr 8906: Herskip

90. kafli: Áhöld og tækjabúnaður til optískra nota, ljósmyndunar, kvikmyndunar, mælinga, prófunar, nákvæmnisvinnu, lyflækninga eða skurðlækninga; hlutar og fylgihlutir til þeirra

	nema:
	úr 9005: Sjónaukar
	úr 9012: Smásjár
	úr 9013: Leysitæki; önnur optísk tæki og áhöld ót. a. í þessum kafla
	úr 9015: Fjarmælar
	úr 9018: Áhöld og tæki til lækninga
	úr 9019: Tæki til mekanóterapí
	úr 9021: Búnaður til réttilækninga
	úr 9022 Tækjabúnaður sem byggir á notkun röntgengeisla
	úr 9030: Mælar til að mæla og prófa rafmagnsstærðir
91. kafli:	Klukkur og úr og hlutar til þeirra
92. kafli:	Hljóðfæri; hlutar og fylgihlutir til þess konar vara
94. kafli:	Húsgögn, rekkjubúnaður, dýnur, rúmbotnar, púðar og áþekkur stoppaður húsbúnaður; lampar og ljósabúnaður, ót. a.; ljósaskilti, ljósanafnskilti og þess háttar; forsmíðaðar byggingar
	nema:
	9401.1000: Sæti til nota í flugvélum
96. kafli:	Ýmsar framleiddar vörur

Nr. 56 19. maí 1993

LÖG

um alþjóðlega samvinnu um fullnustu refsidóma.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. HLUTI
GILDISSVIÐ LAGANNA

1. gr.

Samkvæmt tvíhliða eða marghliða samningum, sem Ísland hefur gert við önnur ríki og með heimild í lögum þessum, má fullnægja hér á landi eftirtöldum viðurlagaákvörðunum:

a. Ákvörðunum dómstóla um fésektir, frjálsræðissviptingar, réttindasviptingar eða upptöku eigna sem teknar eru í öðru ríki með dómi eða annarri úrlausn að lokinni málsmeðferð samkvæmt lögum um réttarfar í sakamálum.
b. Ákvörðunum stjórnvalda um fésektir, réttindasviptingar eða upptöku eigna sem teknar eru í öðru ríki.

Í samræmi við samninga skv. 1. mgr. ákveður dómsmálaráðuneytið hvort fullnusta á ákvörðunum íslenskra dómstóla um fésektir, frjálsræðissviptingar, réttindasviptingar eða upptöku eigna verði falin stjórnvöldum í öðrum ríkjum. Sama gildir um innheimtu sektar, framkvæmd réttindasviptingar eða upptöku eignar samkvæmt lögreglustjórasátt sem sakborningur hefur samþykkt.

2. gr.

Þegar fullnusta fer fram samkvæmt samningi um alþjóðlegt gildi refsidóma frá 28. maí 1970 gilda ákvæði 5.–21., 28.–37. og 40.–42. gr. laga þessara.

Þegar fullnusta fer fram samkvæmt samningi um flutning dæmdra manna, frá 21. mars 1983, gilda ákvæði 22.–25., 28.–34., 38. og 40.–42. gr. laga þessara.

Heimilt er að gera tvíhliða eða marghliða samninga við ríki, sem fullgilt hafa samninga skv. 1. eða 2. mgr., um viðbætur við þá til þess að auðvelda framkvæmd meginreglna þeirra.

Þegar fullnusta fer fram samkvæmt öðrum samningum en tilgreindir eru í 1. og 2. mgr. ákveður dómsmálaráðuneytið hvernig fari um könnun þess hvort fullnægja megi erlendum viðurlagaákvörðunum hér á landi eða íslenskum viðurlagaákvörðunum erlendis. Ákvæði 26.–34. og 39.–42. gr. gilda eftir því sem við getur átt.

3. gr.

Þegar sérstakar ástæður mæla með því getur dómsmálaráðuneytið ákveðið, þótt ekki sé í gildi samningur skv. 1. gr., að fullnægja megi hér á landi samkvæmt lögum þessum viðurlagaákvörðun um sektir, frjálsræðissviptingu, réttindasviptingu eða upptöku eigna sem íslenskur ríkisborgari eða maður búsettur hér á landi hefur hlotið samkvæmt dómi eða annarri ákvörðun dómstóls í öðru ríki. Með sama hætti er heimilt, þegar sérstakar ástæður mæla með því, að ákveða að fullnusta á viðurlagaákvörðun íslensks dómstóls um sektir, frjálsræðissviptingu, réttindasviptingu eða upptöku eigna, sem maður með ríkisborgararétt eða fasta búsetu í öðru ríki hefur hlotið hér á landi, verði falin stjórnvöldum í því ríki.

Þegar ákveðið er að flytja fullnustu samkvæmt þessari grein gilda ákvæði 4. mgr. 2. gr. eftir því sem við getur átt.

4. gr.

Ákvæði laga þessara gilda ekki um fullnustu viðurlaga eða aðrar aðgerðir sem falla undir ákvæði laga um fullnustu refsidóma sem kveðnir hafa verið upp í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð o.fl.

5. gr.

Með evrópskum refsidómi er í lögum þessum átt við dóm eða aðra ákvörðun sem fullnægja má samkvæmt samningnum um alþjóðlegt gildi refsidóma.

Með útivistardómi er í lögum þessum átt við dóm eða aðra ákvörðun skv. 1. mgr. sem tekin er án þess að dómþoli eða sá sem sætir viðurlögum samkvæmt ákvörðuninni hafi komið sjálfur fyrir dóm við meðferð málsins.

Þegar í lögum þessum er fjallað um viðurlög er, nema annað sé tekið fram, átt við fésektir, frjálsræðissviptingar, réttindasviptingar og upptöku eigna.

2. HLUTI
FULLNUSTA ERLENDRA VIÐURLAGAÁKVARÐANA HÉR Á LANDI
I. KAFLI
Fullnusta evrópskra refsidóma hér á landi.
A. Skilyrði fyrir fullnustu.

6. gr.

Ekki er heimilt að fullnægja hér á landi evrópskum refsidómi, nema samkvæmt beiðni stjórnvalda í öðru ríki.

Ekki er heimilt að fullnægja hér á landi evrópskum refsidómi ef:

a. dómurinn er ekki endanlegur eða ef ekki er unnt að fullnægja honum að lögum þess ríkis sem biður um fullnustu,

b. verknaðurinn, sem leiddi til viðurlaganna, er ekki refsiverður að íslenskum lögum eða dómþoli hefði ekki, af öðrum ástæðum en greinir í g-lið 1. mgr. 7. gr., bakað sér refsiábyrgð hér á landi ef verknaðurinn hefði verið framinn hér,
c. dómþoli er ekki búsettur hér á landi nema fullnusta hér auki líkur á félagslegri endurhæfingu hans eða um frjálsræðissviptingarviðurlög sé að ræða sem unnt er að fullnægja í framhaldi af fullnustu annarra slíkra viðurlaga hér á landi eða dómþolinn sé frá Íslandi,
d. fullnusta hér á landi væri andstæð grundvallarreglum íslenskra laga,
e. fullnusta hér á landi væri andstæð þjóðréttarskuldbindingum íslenska ríkisins,
f. dómur fyrir sama afbrot hefur þegar gengið hér á landi eða sakborningur þegar gengist undir lögreglustjórasátt fyrir það,
g. dómþoli hefur með endanlegum dómi, sem kveðinn hefur verið upp í öðru ríki en því sem biður um fullnustu, verið sýknaður eða dæmdur til viðurlaga fyrir sama verknað sem þegar hefur verið fullnægt eða verið er að fullnægja eða viðurlög hafa fallið niður vegna fyrningar, náðunar eða sakaruppgjafar í því ríki; sama gildir ef dómþoli hefur í slíkum dómi verið sakfelldur en honum ekki gerð sérstök refsing,
h. fullnusta hér á landi væri að öðru leyti andstæð samningnum um alþjóðlegt gildi refsidóma.

7. gr.

Heimilt er að hafna beiðni um fullnustu á evrópskum refsidómi ef:

a. verknaðurinn, sem leiddi til viðurlaganna, telst stjórnmálaafbrot eða varðar við herlög,
b. gild ástæða er til að ætla að dómur hafi gengið eða viðurlög orðið þyngri en ella vegna kynþáttar, þjóðernis, trúar eða stjórnmálaskoðana dómþola,
c. rannsókn stendur yfir hér á landi vegna verknaðar sem leiddi til viðurlaganna, ákæra hefur verið gefin út, ákveðið hefur verið að bjóða sakborningi að ljúka máli með lögreglustjórasátt eða tekin hefur verið ákvörðun um að höfða ekki mál vegna verknaðarins,
d. verknaðurinn, sem leiddi til viðurlaganna, var ekki framinn í því ríki sem biður um fullnustu,
e. ekki er talið unnt að fullnægja viðurlögunum hér á landi,
f. telja má að ríki, sem biður um fullnustu, geti fullnægt viðurlögunum,
g. dómþoli var ekki orðinn 15 ára gamall þegar afbrotið var framið,
h. viðurlög teldust fyrnd ef beitt væri ákvæðum 83. og 83. gr. a almennra hegningarlaga.

Hafi í því ríki, sem biður um fullnustu, verið framkvæmd aðgerð sem rýfur fyrningu samkvæmt lögum þess ríkis skal sú aðgerð hafa sömu áhrif hér á landi þegar metið er hvort h-liður 1. mgr. eigi við.

8. gr.

Ef viðurlög í erlendum dómi eru ákvörðuð fyrir tvö eða fleiri afbrot og eigi er heimilt að fullnægja þeim vegna þeirra allra skal fallist á beiðni varðandi þau afbrot sem heimilt er að fullnægja, enda sé í dómnum eða í beiðni um fullnustu tilgreint hvaða hluti viðurlaganna eigi við um það eða þau afbrot sem fullnægja skilyrðum um fullnustu viðurlaga hér á landi.

B. Könnun á beiðni um fullnustu.

9. gr.

Beiðni um fullnustu erlendrar viðurlagaákvörðunar skal send dómsmálaráðuneytinu.

Telji ráðuneytið augljóst að beiðnin varði ekki evrópskan refsidóm eða að ekki sé heimilt að fullnægja dómnum hér á landi vegna ákvæða 2. mgr. 6. gr. skal þegar hafna beiðninni. Ef um útivistardóm er að ræða skal þó ekki hafna beiðni af þeirri ástæðu einni að hann sé ekki endanlegur.

Dómsmálaráðuneytið kannar hvort hafna beri beiðni vegna ástæðna er greinir í einstökum liðum 1. mgr. 7. gr.

Sé beiðni ekki þegar hafnað skal hún send ríkissaksóknara til frekari meðferðar.

10. gr.

Ríkissaksóknari leggur málið fyrir héraðsdóm nema annað leiði af 16. eða 19.–21. gr. Ef beiðnin lýtur að upptöku á eignum annars manns en dómþola skal höfðað sérstakt mál gegn þeim manni nema hann hafi komið fyrir dóm við meðferð málsins í erlenda ríkinu.

Dómþola skal gefinn kostur á að tjá sig um fullnustubeiðni og skal hann yfirheyrður fyrir dómi ef hann óskar þess. Ef dómþoli er sviptur frelsi í því landi sem biður um fullnustu skal dómurinn þó, að honum fjarstöddum, meta hvort hafna beri beiðni, sbr. 1. mgr. 11. gr., þótt hann hafi óskað eftir því að koma fyrir dóm.

11. gr.

Í málum, sem lögð eru fyrir héraðsdóm skv. 10. gr., ákveður hann hvort hafna beri beiðni vegna ákvæða 2. mgr. 6. gr. eða b- eða h-liða 1. mgr. 7. gr.

Dómstóllinn metur ekki að nýju hvort dómþoli uppfylli skilyrði refsiábyrgðar vegna verknaðarins.

12. gr.

Telji dómurinn að heimilt sé að fullnægja viðurlögunum hér á landi ákveður hann, í samræmi við ákvæði 13.–15. gr. laga þessara, ný viðurlög fyrir verknaðinn sem samkvæmt íslenskum lögum yrðu dæmd fyrir sambærilegt afbrot.

Hafi dómurinn metið hvort skilyrði séu til þess að fallast á beiðni að dómþola fjarstöddum, vegna þess að hann var sviptur frelsi í því landi sem biður um fullnustu, skal þó ekki ákvarða ný viðurlög fyrr en honum hefur verið gefinn kostur á að koma fyrir dóm.

13. gr.

Hafi frjálsræðissvipting verið dæmd í erlenda dómnum má ekki ákvarða þyngri viðurlög hér á landi en í þeim dómi. Þetta á við þótt frjálsræðissviptingin sé styttri en stysta frjálsræðissvipting sem heimilt er að dæma fyrir sambærilegt afbrot samkvæmt íslenskum lögum.

Séu viðurlögin sektir ákveður dómstóllinn, með hliðsjón af því kaupgengi er gildir þegar ákvörðun er tekin, sektarfjárhæð sem í íslenskum krónum samsvarar þeirri sekt sem dæmd var. Fjárhæðin skal þó ekki fara fram úr þeirri hámarkssektarfjárhæð sem liggur við sambærilegu afbroti samkvæmt íslenskum lögum.

Í stað fésekta samkvæmt erlendri viðurlagaákvörðun má ekki ákvarða þyngri viðurlög hér á landi en fésektir.

14. gr.

Þegar viðurlög eru ákvörðuð skv. 13. gr. skal, að því leyti sem unnt er, taka tillit til þess hluta viðurlaganna sem þegar hefur verið fullnægt, þar með talið þess tíma sem dómþoli hefur verið í haldi eða gæsluvarðhaldi vegna afbrotsins í erlenda ríkinu eða hér á landi. Að teknu tilliti til þessa tíma er heimilt að ákveða vægari viðurlög en ella yrðu ákveðin fyrir afbrotið eða að viðurlög verði að öllu leyti felld niður.

15. gr.

Hafi tiltekin fjárhæð eða verðmæti verið gerð upptæk í erlenda dómnum ákveður dómurinn, með hliðsjón af því kaupgengi er gildir þegar ákvörðun er tekin, samsvarandi fjárhæð í íslenskum krónum. Ef upptæka fjárhæðin er hærri en sú fjárhæð sem gerð yrði upptæk samkvæmt íslenskum lögum ef málið væri rekið hér á landi skal dómurinn lækka fjárhæðina til samræmis við réttarframkvæmd hér á landi.

Hafi munur verið gerður upptækur í erlenda dómnum skal hann því aðeins gerður upptækur hér að íslensk lög heimili slíka eignaupptöku vegna sambærilegs afbrots.

Ef upptaka bitnar á öðrum manni en dómþola skal dómurinn því aðeins taka ákvörðun um upptöku að hún væri heimil samkvæmt íslenskum lögum ef málið hefði verið rekið fyrir dómstólum hér á landi.

16. gr.

Varði beiðni eingöngu innheimtu sekta eða upptöku eigna er ríkissaksóknara heimilt, í stað þess að leggja málið fyrir dóm skv. 10. gr., að kanna sjálfur skilyrði þess að fullnægja megi ákvörðun hér á landi og gefa dómþola kost á að ljúka málinu að hætti 2. mgr. 115. gr. laga um meðferð opinberra mála.

Fallist dómþoli ekki á þessa málsmeðferð leggur ríkissaksóknari málið fyrir dóm skv. 1. mgr. 10. gr.

C. Þvingunaraðgerðir.

17. gr.

Hafi ríki, sem fullgilt hefur samninginn um alþjóðlegt gildi refsidóma, beðið um fullnustu viðurlaga getur ríkissaksóknari ákveðið að dómþoli skuli handtekinn og lagt fyrir dóm beiðni um að hann verði úrskurðaður í gæsluvarðhald. Sama gildir ef ríki hefur tilkynnt dómsmálaráðuneytinu að það ætli að biðja um fullnustu viðurlaga og óskað eftir að dómþoli verði handtekinn og úrskurðaður í gæsluvarðhald.

Skilyrði þess að heimilt sé að handtaka dómþola og úrskurða hann í gæsluvarðhald eru:

a. að verknaðurinn sem hann er dæmdur fyrir geti að íslenskum lögum varðað þyngri refsingu en 1 árs fangelsi og
b. að ástæða sé til að ætla að hann hyggist koma sér undan fullnustu viðurlaganna eða, ef um útivistardóm er að ræða, að óttast megi að hann spilli sakargögnum.

Í stað gæsluvarðhalds getur ríkissaksóknari lagt fyrir dóm beiðni um að úrræðum 110. gr. laga um meðferð opinberra mála verði beitt. Heimilt er að beita þeim úrræðum þótt viðurlög við broti að íslenskum lögum séu vægari en um getur í a-lið 2. mgr.

Heimilt er óháð eðli brots og viðurlögum að handtaka og úrskurða dómþola í gæsluvarðhald eða beita hann úrræðum skv. 110. gr. laga um meðferð opinberra mála ef hann hefur ekki fasta búsetu hér á landi og ástæða er til að ætla að hann muni yfirgefa landið til að komast undan fullnustu viðurlaganna.

Gæsluvarðhaldi skal ljúka í síðasta lagi þegar samanlagður gæsluvarðhaldstími hér á landi og sá tími, sem dómþoli hefur verið í haldi erlendis, er orðinn jafnlangur og sá tími

sem hann var dæmdur til frjálsræðissviptingar samkvæmt erlenda dómnum. Þegar dómþoli er úrskurðaður í gæsluvarðhald áður en beiðni um fullnustu berst skal hann látinn laus þegar hann hefur verið í haldi í 18 daga og beiðni um fullnustu hefur ekki borist innan þess tíma.

18. gr.

Hafi verið beðið um fullnustu á evrópskum refsidómi er heimilt að leggja hald á eign sem gerð er upptæk samkvæmt honum ef heimilt væri að leggja hald á eignina samkvæmt íslenskum lögum væri málið rekið hér á landi. Ríkissaksóknari tekur ákvörðun um haldlagningu. Ákvæði X. kafla laga um meðferð opinberra mála um tryggingarráðstafanir eiga við um fullnustu evrópskra refsidóma.

D. Sérákvæði um útivistardóma.

19. gr.

Þegar ríkissaksóknara er send til meðferðar beiðni um fullnustu á útivistardómi skal hann annast um að dómþola verði tilkynnt um dóminn og fullnustubeiðni og að honum verði bent á að hann geti innan 30 daga frá móttöku tilkynningarinnar gert kröfu til ríkissaksóknara um endurupptöku málsins. Setji dómþoli ekki fram slíka kröfu skal með málið farið samkvæmt ákvæðum 10.–16. gr.

Krefjist dómþoli innan tilskilins frests að málið verði endurupptekið af viðkomandi dómstóli í erlenda ríkinu endursendir ríkissaksóknari dómsmálaráðuneytinu gögn málsins sem endursendir gögnin til stjórnvalda í erlenda ríkinu og tilkynnir þeim um kröfuna.

Krefjist dómþoli þess að með málið verði farið fyrir íslenskum dómstóli eða krefjist hann endurupptöku máls án þess að tilgreina hvar hann óski að með málið verði farið leggur ríkissaksóknari málið fyrir héraðsdóm sem metur hvort taka eigi málið upp að nýju.

20. gr.

Þegar krafa skv. 3. mgr. 19. gr. berst héraðsdómi gefur dómurinn út fyrirkall til dómþola um að mæta við þinghald í málinu. Án samþykkis dómþola má þinghald ekki fara fram fyrr en liðnir eru 21 dagur frá því að honum var birt fyrirkallið.

Mæti dómþoli ekki enda þótt honum hafi verið birt fyrirkall eða telji dómurinn af öðrum ástæðum ekki rök til endurupptöku málsins skal kröfu dómþola hafnað. Þegar slík ákvörðun er orðin endanleg skal farið með málið í samræmi við 10.–16. gr.

Ef dómurinn verður við kröfu um endurupptöku er honum heimilt að meta skilyrði refsiábyrgðar vegna verknaðar, svo og beiðni um fullnustu útivistardóms, þótt ekki væri unnt að höfða mál vegna hans hér á landi vegna ákvæða almennra hegningarlaga um refsilögsögu eða aðeins mætti höfða það samkvæmt sérstökum fyrirmælum dómsmálaráðherra eða annarra aðila og án þess að tekið sé tillit til ákvæða almennra hegningarlaga um fyrningu sakar og brottfall viðurlaga. Skilyrði refsiábyrgðar skulu metin samkvæmt íslenskum lögum með sama hætti og ef sambærilegt afbrot væri framið hér á landi. Rannsókn og aðrar aðgerðir, vegna málsmeðferðar erlendis samkvæmt lögum þess ríkis, skulu viðurkenndar þannig að þær hafi sama gildi og þær hefðu farið fram hér á landi. Slíkum aðgerðum skal þó ekki veitt víðtækara gildi en þær höfðu samkvæmt lögum í erlenda ríkinu.

21. gr.

Endurupptaki dómstóll í erlenda ríkinu mál skv. 19. gr., að kröfu dómþola, fellur beiðni um fullnustu viðurlaganna niður. Hafni erlendi dómstóllinn því að taka málið til efnislegrar meðferðar á ný og sé slík ákvörðun endanleg skal með málið farið skv. 10.–16. gr.

II. KAFLI
Fullnusta samkvæmt samningnum um flutning dæmdra manna.

22. gr.

Heimilt er að fullnægja hér á landi viðurlögum sem fela í sér frjálsræðissviptingu og hafa verið dæmd eða ákvörðuð á annan hátt af dómstóli vegna refsiverðs verknaðar í ríki sem fullgilt hefur samninginn um flutning dæmdra manna, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

a. að dómþoli sé íslenskur ríkisborgari eða búsettur hér á landi,
b. að dómþoli hafi samþykkt að viðurlögum verði fullnægt hér á landi,
c. að verknaðurinn, sem viðurlögin voru dæmd fyrir, sé refsiverður samkvæmt íslenskum lögum,
d. að eftir sé að fullnægja a.m.k. 6 mánuðum af viðurlagatíma þegar beðið er um fullnustu hér á landi eða sérstakar ástæður mæli með að fullnusta verði flutt hingað til lands,
e. að dómurinn sé endanlegur.

Að uppfylltum öðrum skilyrðum en d-liðar 1. mgr. er heimilt að fullnægja hér á landi ótímabundnum viðurlögum.

Beiðni erlendra stjórnvalda um fullnustu hér á landi skal send dómsmálaráðuneytinu sem kannar hvort skilyrði séu til þess að verða við henni.

Dómsmálaráðuneytið getur einnig óskað eftir því við erlent ríki að fullnusta fari fram hér á landi.

23. gr.

Þegar fullnægja á hér á landi viðurlögum skv. 1. mgr. 22. gr. skal annaðhvort:

a. halda áfram að fullnægja erlendu viðurlögunum eða
b. breyta viðurlögunum þannig að í stað viðurlagaákvörðunar erlenda dómsins verði ákvörðuð ný viðurlög fyrir verknaðinn sem samkvæmt íslenskum lögum yrðu dæmd fyrir sambærilegt afbrot.

Dómsmálaráðuneytið ákveður í hverju tilviki hvort viðurlögum verði fullnægt hér skv. a- eða b-lið 1. mgr.

24. gr.

Þegar fullnusta fer fram hér á landi skv. a-lið 1. mgr. 23. gr. skal fullnægja viðurlögunum án tillits til þess hvort þau eru þyngri en þau hefðu orðið samkvæmt íslenskum lögum fyrir sambærilegt afbrot.

Dómsmálaráðuneytið skal breyta viðurlögunum í sem sambærilegasta viðurlagategund að íslenskum lögum. Ekki skal breyta tímalengd viðurlaganna nema hún fari fram úr því hámarki sem samkvæmt íslenskum lögum er heimilt að ákvarða fyrir sambærilegt afbrot. Þá skal laga tímalengdina að því hámarki.

25. gr.

Þegar fullnusta fer fram hér á landi skv. b-lið 1. mgr. 23. gr. felur dómsmálaráðuneytið ríkissaksóknara að leggja málið fyrir héraðsdóm til ákvörðunar á nýjum viðurlögum í stað hinna erlendu.

Þegar ný viðurlög eru ákvörðuð skal:

a. ekki meta að nýju hvort dómþoli uppfylli skilyrði refsiábyrgðar vegna verknaðarins,
b. ekki breyta viðurlögum, sem fela í sér frjálsræðissviptingu, í fjárhagsleg viðurlög,
c. miða við þau viðurlög sem yrðu dæmd fyrir sambærilegt afbrot samkvæmt íslenskum lögum,

d. ekki ákvarða þyngri viðurlög en í erlendu viðurlagaákvörðuninni þótt þau séu vægari en vægustu viðurlög sem heimilt er að dæma fyrir sambærilegt afbrot að íslenskum lögum,
e. láta að fullu koma til frádráttar þann hluta viðurlaganna sem þegar hefur verið fullnægt.

Sé dómþoli fluttur hingað til lands áður en viðurlög eru ákvörðuð samkvæmt þessari grein er heimilt og skal að jafnaði úrskurða hann í gæsluvarðhald þar til endanlegur dómur liggur fyrir. Í stað gæsluvarðhalds má beita úrræðum 110. gr. laga um meðferð opinberra mála ef slík úrræði teljast fullnægjandi til að tryggja nærveru hans.

III. KAFLI
Fullnusta annarra erlendra viðurlagaákvarðana hér á landi.

26. gr.

Þegar fullnægja á hér á landi viðurlagaákvörðunum samkvæmt heimild í 4. mgr. 2. gr. getur dómsmálaráðuneytið, á grundvelli samkomulags við annað ríki, ákveðið hvernig ákvæðum I. og IV. kafla eða II. og IV. kafla 2. hluta laga þessara skuli beitt í samskiptum Íslands og hlutaðeigandi ríkis enda þótt í slíkri ákvörðun felist frávik frá ákvæðum þessara kafla laganna.

27. gr.

Þegar fullnægja á hér á landi viðurlagaákvörðun skv. 3. gr. ákveður dómsmálaráðuneytið hvort ný viðurlög skuli ákvörðuð hér á landi. Þegar það er gert ákveður ráðuneytið jafnframt hvort mál skuli lagt fyrir dóm skv. I. eða II. kafla 2. hluta laganna. Í slíkum tilvikum gilda almenn ákvæði þessara kafla um það hvernig ákvarða skuli ný viðurlög.

Þegar ekki eru ákvörðuð ný viðurlög skal dómsmálaráðuneytið breyta viðurlögunum í sem sambærilegasta viðurlagategund að íslenskum lögum. Viðurlögunum skal fullnægt án tillits til þess hvort þau eru þyngri en þau hefðu orðið samkvæmt íslenskum lögum fyrir sambærilegt afbrot. Þegar um frjálsræðissviptingu er að ræða skal ekki breyta tímalengd hennar nema hún fari fram úr því hámarki sem samkvæmt íslenskum lögum er heimilt að ákvarða fyrir sambærilegt afbrot. Þá skal laga tímalengdina að því hámarki.

Innheimta má sektir þótt sektarfjárhæð sé hærri en hæstu sektir sem dæmdar yrðu hér á landi fyrir sambærilegt afbrot. Það sama gildir um upptöku eigna.

Ekki er heimilt að fullnægja viðurlögum samkvæmt þessari grein á þann hátt að þau verði talin þyngri en viðurlögin sem voru dæmd eða ákvörðuð í erlenda ríkinu. Við ákvörðun á viðurlögum skal, að því leyti sem unnt er og í samræmi við samkomulag við hlutaðeigandi erlent ríki, taka tillit til þess hluta viðurlaganna sem þegar hefur verið fullnægt í erlenda ríkinu. Þegar um frjálsræðissviptingu er að ræða skal taka tillit til þess hluta hennar sem þegar hefur verið fullnægt og þess tíma sem dómþoli var í haldi eða gæsluvarðhaldi í erlenda ríkinu eða hér á landi vegna afbrotsins.

IV. KAFLI
Sameiginleg ákvæði.

28. gr.

Lög um meðferð opinberra mála gilda um varnarþing, meðferð mála, beitingu þvingunarúrræða, kæru og áfrýjun eftir því sem við getur átt, nema annað sé tekið fram í lögum þessum.

Fullnusta viðurlaga, sem fer fram hér á landi samkvæmt lögum þess, skal framkvæmd í samræmi við almennar reglur íslenskra laga um fullnustu sambærilegra viðurlaga hér á landi nema annað sé ákveðið í lögum þessum eða samningum við erlend ríki.

29. gr.

Þegar ríkissaksóknari leggur mál fyrir héraðsdóm til þess að meta hvort fullnægja megi erlendri viðurlagaákvörðun hér á landi eða til þess að ákvarða ný viðurlög skal það gert án þess að gefin sé út ákæra í málinu.

Héraðsdómur tekur ákvörðun í málinu með dómi.

30. gr.

Nú er dómþoli sviptur frelsi í erlenda ríkinu á þeim tíma er hann er fluttur til Íslands til þess að fullnægja megi viðurlögum sem dæmd eða ákvörðuð hafa verið í erlenda ríkinu og er þá ekki heimilt að ákæra hann eða dæma, handtaka hann eða setja í gæsluvarðhald eða svipta hann frelsi vegna fullnustu viðurlaga né skerða frelsi hans á annan hátt vegna annars afbrots en þess sem beiðnin um fullnustu lýtur að og framið var áður en hann var fluttur hingað til lands nema stjórnvöld í erlenda ríkinu hafi samþykkt það eða dómþoli hafi samfellt í 45 daga átt þess kost að yfirgefa Ísland en ekki gert það eða komið hingað til lands á ný eftir að hafa yfirgefið landið.

Ákvæði 1. mgr. skulu þó eigi hindra að hann verði sendur úr landi, honum vísað brott eða að gerðar verði ráðstafanir til að rjúfa fyrningu sakar.

31. gr.

Fullnusta skal stöðvuð ef erlenda ríkið tilkynnir að það hafi fallist á beiðni dómþola um náðun, veitt honum sakaruppgjöf eða enduruppteki erlenda dóminn eða það tilkynnir að í því ríki hafi verið tekin önnur ákvörðun sem samkvæmt lögum þess ríkis leiðir til þess að eigi sé lengur heimilt að fullnægja viðurlögunum.

32. gr.

Sé um sektarrefsingu að ræða er eigi heimilt að innheimta hér á landi þann hluta sektar sem dómþoli hefur greitt stjórnvöldum í erlenda ríkinu. Ákvarðanir um afborganir eða fresti á greiðslu sektar, sem teknar hafa verið af stjórnvöldum í erlenda ríkinu áður en beðið var um fullnustu hér á landi, halda gildi sínu.

Heimilt er að ákveða vararefsingu vegna sekta sem fullnægja á hér á landi samkvæmt lögum þessum ef slíkt er heimilt samkvæmt lögum þess ríkis sem bað um fullnustu. Þetta á ekki við ef það ríki hefur tekið fram að eigi skuli ákvarða slíka vararefsingu.

Sektir, sem innheimtar eru samkvæmt lögum þessum, svo og peningar og munir sem gerðir eru upptækir samkvæmt ákvæðum laganna, eru eign ríkissjóðs. Hafi munur verið gerður upptækur hér á landi getur dómsmálaráðuneytið, samkvæmt beiðni þess ríkis sem bað um fullnustu, samþykkt að hann verði afhentur því ríki.

33. gr.

Sakarkostnaður, sem fellur til hér á landi vegna málsmeðferðar í framhaldi af beiðni um að fullnægt verði hér á landi erlendum viðurlögum, skal greiddur úr ríkissjóði, þar með talin réttargæsluþóknun, saksóknar- og málsvarnarlaun.

Þegar útivistardómur er enduruppteki, að kröfu dómþola, er heimilt í samræmi við almennar reglur laga að dæma hann til greiðslu sakarkostnaðar.

Heimilt er að endurkrefja dómþola um kostnað vegna flutnings hans hingað til lands.

34. gr.

Dómsmálaráðuneytið getur, samkvæmt beiðni stjórnvalda í erlendu ríki, samþykkt að útlendingur, sem flytja á milli ríkja samkvæmt ákvæðum í samningi skv. 1. gr. vegna fullnustu eða málsmeðferðar, verði fluttur um íslenskt yfirráðasvæði enda sé hann fluttur vegna viðurlagaákvörðunar sem unnt væri að fullnægja samkvæmt íslenskum lögum. Við slíkan gegnumflutning skal frjálsræðissvipting halda sér nema erlenda ríkið biðji um að dómþoli verði látinn laus. Sé hann hafður í haldi skal með hann farið hér á landi svo sem almennt gildir um handtekna menn eða gæsluvarðhaldsfanga.

3. HLUTI
FULLNUSTA ÍSLENSKRA VIÐURLAGAÁKVARÐANA ERLENDIS
I. KAFLI
Fullnusta samkvæmt samningnum um alþjóðlegt gildi refsidóma.

35. gr.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort fara eigi þess á leit við erlend stjórnvöld að þau fullnægi viðurlögum samkvæmt samningnum um alþjóðlegt gildi refsidóma.

Ekki er heimilt að biðja erlent ríki um að fullnægja íslenskum viðurlagaákvörðunum ef talið er að þær ástæður séu fyrir hendi sem lýst er í ákvæðum 2. mgr. 6. gr. og ætla má að þær komi í veg fyrir að fallist verði á beiðni um fullnustu í erlenda ríkinu.

36. gr.

Ef erlent ríki er beðið um að fullnægja viðurlögum samkvæmt útivistardómi og dómþoli setur þar fram kröfu um að íslenskur dómstóll taki málið upp að nýju leggur ríkissaksóknari, eftir að honum hafa borist gögn málsins, það fyrir þann héraðsdóm sem kvað upp útivistardóminn. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 1. mgr. 20. gr.

Sé kröfu um endurupptöku synjað og sé sú ákvörðun endanleg skal ríkissaksóknari þegar tilkynna það dómsmálaráðuneytinu sem tilkynnir stjórnvöldum í erlenda ríkinu um þá ákvörðun.

Sé fallist á kröfu um endurupptöku skal beiðni um fullnustu erlendis þegar afturkölluð.

37. gr.

Þegar dómþoli er kvaddur til að mæta fyrir dóm hér á landi vegna kröfu hans um endurupptöku máls og hann yfirgefur erlenda ríkið af þeirri ástæðu er ekki heimilt að ákæra hann eða dæma, handtaka hann eða setja í gæsluvarðhald eða svipta hann frelsi til að fullnægja viðurlögum eða að öðru leyti skerða frelsi hans vegna annars afbrots sem framið var áður en hann yfirgaf erlenda ríkið nema þess hafi verið getið í fyrirkalli að slíkum aðgerðum kynni að verða beitt, hann hafi samþykkt það skriflega eða honum hafi samfellt í 15 daga, eftir að íslenskur dómstóll tók endanlega ákvörðun vegna kröfu hans um endurupptöku, verið unnt að yfirgefa landið en hann ekki gert það eða komið hingað á ný eftir að hafa yfirgefið landið án þess að hann hafi verið kvaddur fyrir dóm vegna kröfu sinnar um endurupptöku málsins.

Fallist dómþoli skriflega á þær aðgerðir sem tilgreindar eru í 1. mgr. skulu þau stjórnvöld, sem taka ákvörðun um þær aðgerðir, senda dómsmálaráðuneytinu afrit eða ljósrit af samþykki dómþola og skal ráðuneytið þegar tilkynna stjórnvöldum í erlenda ríkinu um þetta.

II. KAFLI
Fullnusta samkvæmt samningnum um flutning dæmdra manna.

38. gr.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort fara eigi þess á leit við erlend stjórnvöld að þau fullnægi viðurlögum samkvæmt samningnum um flutning dæmdra manna.

Ekki er heimilt að biðja erlent ríki um að fullnægja íslenskum viðurlagaákvörðunum ef talið er að þær ástæður séu fyrir hendi sem lýst er í a–e-liðum 1. mgr. 22. gr. og ætla má að þær komi í veg fyrir að fallist verði á beiðni um fullnustu í erlenda ríkinu.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort verða skuli við beiðni erlends stjórnvalds um að íslenskum viðurlögum verði fullnægt í því ríki að uppfylltum skilyrðum skv. 2. mgr.

III. KAFLI
Fullnusta samkvæmt öðrum samningum eða einstökum ákvörðunum.

39. gr.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort fara eigi þess á leit við erlend stjórnvöld að þau fullnægi viðurlögum á grundvelli samninga skv. 4. mgr. 2. gr. eða með heimild í 1. mgr. 3. gr.

Ekki er heimilt að biðja erlent ríki um að fullnægja íslenskum viðurlagaákvörðunum ef talið er að skilyrði fyrir flutningi í viðkomandi samningi kæmu í veg fyrir að fallist verði á beiðni um fullnustu í erlenda ríkinu.

Dómsmálaráðuneytið ákveður hvort verða skuli við beiðni erlends stjórnvalds um að íslenskum viðurlagaákvörðunum verði fullnægt í því ríki að uppfylltum skilyrðum skv. 2. mgr.

IV. KAFLI
Sameiginleg ákvæði.

40. gr.

Þegar þess hefur verið farið á leit við erlent ríki að það fullnægi viðurlögum er ekki heimilt að hefja fullnustu sömu viðurlaga hér á landi nema dómþoli sé hér í gæsluvarðhaldi eða um sé að ræða viðurlög sem fela í sér frjálsræðissviptingu.

Fullnægja skal þó viðurlögunum hér á landi ef beiðni um fullnustu erlendis er afturkölluð áður en erlenda ríkið tilkynnir að það ætli að taka beiðnina til efnislegrar meðferðar eða þegar erlenda ríkið tilkynnir að það hafni beiðni um fullnustu. Sama gildir ef erlenda ríkið hættir við að fullnægja viðurlögunum eða eigi er unnt að fullnægja þeim þar.

41. gr.

Þegar beðið er um fullnustu erlendis á íslenskri viðurlagaákvörðun er felur í sér frjálsræðissviptingu og dómþoli er sviptur frelsi hér á landi eða er hér staddur skal flytja hann til erlenda ríkisins eins fljótt og unnt er eftir að það ríki hefur tilkynnt að það fallist á beiðni um fullnustu og hefur heitið að virða meginreglur 30. gr. um þann sem sviptur er frelsi í erlendu ríki og fluttur hingað til lands nema íslensk stjórnvöld hafi veitt samþykki skv. 42. gr.

42. gr.

Þegar fullnægja á íslenskri viðurlagaákvörðun erlendis, sbr. 41. gr., getur dómsmálaráðuneytið samkvæmt beiðni stjórnvalda í erlenda ríkinu samþykkt, án tillits til takmarkana skv. 30. gr. og án tillits til þess hvort erlenda ríkið hafi gefið slíkt heiti sem um er

getið í 41. gr., að dómþoli verði ákærður, dæmdur eða sviptur frelsi í því ríki til þess að fullnægja megi viðurlögum eða beittur þvingunarúrræðum eða frelsi hans takmarkað á annan hátt vegna annars afbrots sem framið var áður en hann var fluttur til erlenda ríkisins og ekki var dæmt í þeim dómi sem beðið var um fullnustu á í erlenda ríkinu. Slíkt samþykki er einungis heimilt að veita ef unnt hefði verið að framselja dómþola til viðkomandi ríkis vegna afbrotsins og gildir það jafnvel þótt framsal kæmi ekki til greina vegna ákvæða um lágmarkstíma dæmdra viðurlaga.

Sé það augljóst af því sem fram kemur í beiðninni að eigi sé heimilt að veita umbeðið samþykki skal dómsmálaráðuneytið þegar hafna henni. Í öðrum tilvikum skal ríkissaksóknari tilkynna dómþola um beiðnina og samkvæmt beiðni hans leggja málið fyrir héraðsdóm til þess að meta hvort lagaskilyrði séu til staðar svo að verða megi við henni. Telji dómurinn að lagaskilyrði séu ekki fyrir hendi skal beiðninni hafnað.

4. HLUTI
GILDISTAKA O.FL.

43. gr.

Heimilt er að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

44. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

45. gr.

Ekki er heimilt að fullnægja hér á landi viðurlagaákvörðun samkvæmt samningnum um alþjóðlegt gildi refsidóma nema hún hafi verið ákvörðuð eftir að samningurinn öðlaðist gildi milli Íslands og viðkomandi ríkis. Dómsmálaráðuneytið getur þó ákveðið samkvæmt samkomulagi við viðkomandi ríki að ákvæði samningsins gildi einnig um ákvarðanir sem teknar voru áður en samningurinn öðlaðist gildi milli Íslands og viðkomandi ríkis.

Samkvæmt samningnum um flutning dæmdra manna er heimilt að fullnægja hér á landi viðurlagaákvörðun sem tekin var áður en samningurinn öðlaðist gildi milli Íslands og viðkomandi ríkis.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 9/1978, um geymslufé.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðast svo:
Hver sá, sem inna á af hendi peningagreiðslu en fær ekki greitt kröfueiganda vegna aðstæðna eða atvika sem kröfueigandi ber ábyrgð á, getur fullnægt greiðsluskyldu sinni með því að greiða skuldina á geymslureikning í viðskiptabanka eða sparisjóði.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað síðari málsliðar 18. gr. laga nr. 49/1974, sbr. 6. gr. laga nr. 48/1981, kemur: Þó má ákveða í reglugerð endurgreiðslur til erlendra ríkisborgara sem flytjast úr landi, enda sé slíkt ekki óheimilt samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Sé það gert skal tilgreint til hvaða ríkisborgara bann við endurgreiðslum tekur. Þá er heimilt að ákveða í reglugerð endurgreiðslur á þeim iðgjöldum sem menn greiða til lífeyrissjóðsins eftir að þeir hafa náð 75 ára aldri, svo og þeim hluta iðgjalda sem kann að fara fram úr því sem skylt er að greiða samkvæmt lögum eða kjarasamningum.

2. gr.

Við A-lið 69. gr. laga nr. 75/1981 bætist ný málsgrein sem orðast svo:
Þrátt fyrir ákvæði 1. og 6. mgr. þessa stafliðar má ákvarða barnabætur með börnum sem ekki eru heimilisföst hér á landi en eru á framfæri ríkisborgara hins Evrópska efna-

hagssvæðis, enda starfi hann og sé skattskyldur skv. 1. gr. hér á landi. Skilyrði fyrir ákvörðun barnabóta samkvæmt þessari málsgrein eru þau að börnin séu heimilisföst í einhverju ríkja hins Evrópska efnahagssvæðis og að fram séu lögð fullnægjandi gögn frá bæru stjórnvaldi í því landi þar sem börnin eru heimilisföst. Nánari reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar skulu settar í reglugerð.

3. gr.

4. tölul. 1. mgr. 3. gr. laga nr. 38/1954 orðast svo: Íslenskur ríkisborgararéttur. Þó getur ráðherra heimilað að ríkisborgarar annarra ríkja Evrópska efnahagssvæðisins verði ráðnir til starfa með sömu kjörum og íslenskir ríkisborgarar. Einnig má víkja frá þessu ákvæði ef telja má sérstaklega eftirsóknarvert að fá erlendan ríkisborgara til að gegna starfi til bráðabirgða.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Friðrik Sophusson.

19. maí 1993 Nr. 59

LÖG

um veitingu ríkisborgararéttar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Ahmed, Dani, verkamaður í Reykjavík, f. 6. júlí 1965 í Marokkó.
2. Andri Lars Guðmundsson, barn í Reykjavík, f. 5. júlí 1992 í Reykjavík.
3. Anna María Guðmundsdóttir, tónlistarkennari í Reykjavík, f. 14. janúar 1956 á Sauðárkróki.
4. Antun, Lucic, fiskvinnslumaður á Djúpavogi, f. 3. ágúst 1949 í Júgóslavíu.
5. Arnar Gunnlaugsson, verkamaður í Keflavík, f. 28. desember 1948 í Reykjavík.
6. Biondani, Sarah, yfirkennari í Reykjavík, f. 15. júlí 1948 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
7. Bonilla, Victor, aðstoðarprentari í Reykjavík, f. 6. nóvember 1968 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
8. Bradley, Sean Aloysius, tónlistarmaður í Reykjavík, f. 22. apríl 1957 á Írlandi. Fær réttinn 23. september 1993.
9. Caballa, Maria Lourdes, saumakona í Reykjavík, f. 30. júní 1956 á Filippseyjum.
10. Cabero, Grisel Urquieta, nemi á Seltjarnarnesi, f. 28. júní 1961 í Bólivíu.

11. Cariglia, John Julius, nemi á Akureyri, f. 14. ágúst 1974 á Akureyri.
12. Cariglia, Nicholas John, læknir á Akureyri, f. 6. desember 1946 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
13. Cisneros, Evangeline Rodrigo, verkakona á Akureyri, f. 5. febrúar 1951 á Filippseyjum.
14. Cupal, Concordia Hinampas, húsmóðir í Reykjavík, f. 13. ágúst 1945 á Filippseyjum.
15. Deriveau, Marie Nicole Antoinette Lizin, skelvinnslukona í Stykkishólmi, f. 2. mars 1944 í Zaire.
16. Dervic, Izudin, knattspyrnuþjálfari í Hafnarfirði, f. 22. febrúar 1963 í Júgóslavíu.
17. Dicdican, Emiliana Apostol, húsmóðir á Djúpavogi, f. 8. ágúst 1958 á Filippseyjum.
18. El Asri, Mohamed, fiskvinnslumaður í Reykjavík, f. 8. mars 1967 í Marokkó. Fær réttinn 17. september 1993.
19. Faber, Berta Lucille, kennari í Hafnarfirði, f. 21. september 1962 í Saudi-Arabíu.
20. Fei, Hou Xiao, íþróttaþjálfari í Reykjavík, f. 26. nóvember 1956 í Kína.
21. Gala, Domenico, verkamaður í Hafnarfirði, f. 13. október 1965 á Ítalíu.
22. Gao, Li, verkakona í Kópavogi, f. 1. desember 1957 í Kína.
23. Garcia, Genaida Talledo, verkakona í Reykjavík, f. 3. apríl 1959 á Filippseyjum. Fær réttinn 7. júlí 1993.
24. Gledhill, Margrét, talsímavörður í Reykjavík, f. 29. nóvember 1966 í Englandi.
25. Grigory Reimarsson, verkamaður í Borgarnesi, f. 13. febrúar 1971 í fyrrum Sovétríkjunum.
26. Guðrún Dalia Salómonsdóttir, barn í Reykjavík, f. 8. janúar 1981 í Reykjavík.
27. Hansen, Annette Marie, verkakona á Akureyri, f. 27. september 1968 á Akureyri.
28. Hassan, Mohammed Sameh, þjónn í Keflavík, f. 25. mars 1965 í Egyptalandi.
29. Huntingdon-Williams, Martin Edward, arkitekt í Reykjavík, f. 13. júlí 1955 í Englandi.
30. Jarotram, Kanlaya, verkakona í Hveragerði, f. 30. nóvember 1966 í Tælandi.
31. Jerman, Stanko, matreiðslumaður í Reykjavík, f. 12. október 1951 í Júgóslavíu.
32. Jimma, Mamo Dabaly Huru, verkamaður á Seltjarnarnesi, f. 9. október 1962 í Kenýa.
33. Juul, Jancy Jutta, húsmóðir á Hvammstanga, f. 25. ágúst 1944 í Færeyjum.
34. Kader, Metin, hótelstarfsmaður í Reykjavík, f. 18. janúar 1961 í Tyrklandi. Fær réttinn 7. september 1993.
35. Kawy, Mahdia Mohamed Abdel, húsmóðir í Reykjavík, f. 31. ágúst 1946 í Egyptalandi.
36. Kemtiko, Gertraude Maria, fóstra á Seltjarnarnesi, f. 20. nóvember 1936 í Austurríki.
37. Knowles, Roy David, tónlistarmaður í Reykjavík, f. 3. júlí 1958 í Englandi.
38. Kolandavelu, Suresh Samuel Madhukar, vélvirki í Reykjavík, f. 10. febrúar 1954 á Indlandi.
39. Kostic, Luca, íþróttaleiðbeinandi á Akranesi, f. 12. september 1958 í Júgóslavíu.
40. Kostic, Svetlana, húsmóðir á Akranesi, f. 5. febrúar 1963 í Júgóslavíu.
41. Kristín Ragnhild Ragnvaldsdóttir, nemi í Kópavogi, f. 5. maí 1969 í Reykjavík.
42. Kristjánsson, Linda Karen, nemi í Reykjavík, f. 19. október 1960 í Kanada.
43. Legaspi, Maria Meriam Gerarman, verkakona á Akureyri, f. 21. ágúst 1957 á Filippseyjum.
44. Maguire, Anna Catherine, tónlistarkona í Reykjavík, f. 28. desember 1959 í Englandi. Fær réttinn 23. september 1993.

45. Martino, Anthony, sölumaður í Reykjavík, f. 21. júlí 1945 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
46. McCormick, Charles Edwin, vélamaður í Njarðvík, f. 26. nóvember 1941 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
47. Munoz, Marietta Calma, iðnverkakona á Akureyri, f. 27. október 1961 á Filippseyjum.
48. Niclasen, Ása Thurid, húsmóðir í Grindavík, f. 7. apríl 1943 í Færeyjum.
49. Nielsen, Fryolf Arvid Vilfred, verkstjóri á Eyrarbakka, f. 13. apríl 1933 í Færeyjum.
50. Nielsen, Jens Jørgen Fischer, lyfjafræðingur í Reykjavík, f. 1. janúar 1917 í Danmörku.
51. Palmero, Juan Francisco Valencia, verkamaður í Reykjavík, f. 1. janúar 1960 á Spáni.
52. Passaro, Leno Hreiðar, sjómaður á Siglufirði, f. 22. nóvember 1972 í Englandi.
53. Passaro, Renzo Gustav, nemi á Siglufirði, f. 2. janúar 1976 í Englandi.
54. Patterson, Gordon Herbert Matthew, vélvirki í Vogum, f. 30. desember 1957 í Skotlandi.
55. Paulsen, Eyrún Petrina, hárgreiðslukona í Hafnarfirði, f. 8. febrúar 1946 í Hafnarfirði.
56. Perez, Eva Batulan, verkakona í Ólafsvík, f. 9. nóvember 1965 á Filippseyjum.
57. Piras, Vincenzo, verkamaður í Reykjavík, f. 17. maí 1964 á Ítalíu.
58. Porca, Salih, knattspyrnumaður í Reykjavík, f. 30. nóvember 1965 í Júgóslavíu.
59. Poulsen, Ib Georg, næturvörður í Reykjavík, f. 16. mars 1944 í Danmörku.
60. Puawkloom, Ladda, húsmóðir í Hafnarfirði, f. 26. ágúst 1963 í Tælandi.
61. Puttha, Suphan, iðnverkakona í Reykjavík, f. 16. desember 1962 í Tælandi.
62. Qase, Amal, nemi í Reykjavík, f. 25. desember 1963 í Sómalíu.
63. Qin, Zhang Xiao, líffræðingur á Seltjarnarnesi, f. 3. apríl 1955 í Kína.
64. Sanchez, Gladys Noemi Shedan, verkakona í Reykjavík, f. 22. júlí 1954 í Perú.
65. Scala, Róbert Paul, sjómaður í Reykjavík, f. 29. ágúst 1963 í Reykjavík.
66. Shwaiki, Ibrahim Barakat Salem, verkamaður í Reykjavík, f. 14. febrúar 1966 í Jórdaníu.
67. Si Said, Allaoua, verkamaður í Reykjavík, f. 23. mars 1958 í Frakklandi.
68. Slamnig, Suncana, píanókennari á Egilsstöðum, f. 8. september 1959 í Júgóslavíu.
69. Tassinari, Lorenzo, verkamaður í Reykjavík, f. 27. júlí 1959 á Ítalíu.
70. Terrazas, Anna Lísa, húsmóðir í Hafnarfirði, f. 13. mars 1969 í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
71. Thomsen, Julian Jón, lagermaður í Reykjavík, f. 28. febrúar 1973 í Reykjavík.
72. Truong, My Hoa, húsmóðir á Seltjarnarnesi, f. 18. maí 1959 í Víetnam. Fær réttinn 30. september 1993.
73. Valadbigi, Behzad, verkamaður í Reykjavík, f. 16. ágúst 1956 í Íran. Fær réttinn 21. september 1993.
74. Velemir, Slavko, sjómaður á Skagaströnd, f. 1. janúar 1964 í Júgóslavíu.
75. Wardum, Eyðstein, sjómaður í Garðabæ, f. 7. apríl 1965 í Færeyjum.
76. West, David, prestur í Reykjavík, f. 21. júní 1943 á Norður-Írlandi.
77. Wuthitha, Sukalaya, framreiðslukona í Keflavík, f. 8. september 1965 í Tælandi.
78. Yeatman, Bronwen, póstafgreiðslukona á Stöðvarfirði, f. 4. júní 1954 á Nýja-Sjálandi.
79. Zamudio Ayjarí, Redy Luz, leiðsögumaður á Ísafirði, f. 14. október 1961 í Perú.
80. Överby, Gunnar Atli, sjómaður í Reykjavík, f. 26. október 1951 í Noregi.

2. gr.

Þeir sem heita nöfnum sem ekki fullnægja reglum laga um mannanöfn, nr. 37 27. mars 1991, skulu ekki öðlast íslenskt ríkisfang samkvæmt lögum þessum fyrr en fullnægt er ákvæðum 15. gr. laga um mannanöfn. Sama gildir um börn þeirra.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 60 19. maí 1993

LÖG

um breytingu á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Breyting á lögum nr. 111/1992, um breytingar í skattamálum.

1. gr.

4. gr. laganna orðast svo:

Á eftir 31. gr. laganna (laga nr. 75/1981) kemur ný grein er verður 31. gr. A með fyrirsögninni **Niðurfærsla eigna**, svohljóðandi:

Stofnkostnað við kaup á framleiðslurétti í landbúnaði má færa niður með jöfnum fjárhæðum á fimm árum.

Eftirtaldar eignir er heimilt að færa niður á því ári sem þær myndast:

a. Stofnkostnað, svo sem kostnað við skráningu fyrirtækis og öflun atvinnurekstrarleyfa.
b. Kostnað við tilraunavinnslu, markaðsleit, rannsóknir og öflun einkaleyfis og vörumerkja.

Niðurfærsla samkvæmt grein þessari er heimil til frádráttar í fyrsta skipti á því ári þegar eignanna er aflað eða lagt er í kostnað þeirra vegna. Við sölu eigna skv. a- og b-liðum 2. mgr. telst söluverð þeirra að fullu til tekna á söluári að frádregnum þeim hluta sem ekki hefur verið færður niður. Um söluhagnað framleiðsluréttar í landbúnaði, sbr. 1. mgr., fer eftir 14. gr.

2. gr.

Ákvæði 1. gr. gilda um álagningu tekjuskatts og eignarskatts á árinu 1994 vegna tekna á árinu 1993 og eigna í lok þess árs. Þó skal skattaðila heimilt að miða gildistöku við

álagningu á árinu 1993 vegna tekna á árinu 1992 enda geri hann þá ekki kröfur á hendur ríkissjóði vegna hugsanlegrar íþyngjandi afturvirkni ákvæða 1. gr.

II. KAFLI

Breyting á lögum nr. 36/1991.

3. gr.

B-liður ákvæðis til bráðabirgða í 7. gr. laganna orðast svo:

Við sölu til ríkissjóðs á fullvirðisrétti í sauðfjár- og mjólkurframleiðslu á tímabilinu 1. maí 1991 til 31. desember 1993 skal skattaðila þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 14. gr. heimilt að telja sem söluhagnað 20% söluverðs í stað söluhagnaðar skv. 2. mgr. þessarar greinar.

Skattaðilar skv. 1. mgr., sem hafa leigt fullvirðisrétt sinn Framleiðnisjóði landbúnaðarins eða orðið að sæta niðurskurði á sauðfé samkvæmt opinberum fyrirmælum, skulu undanþegnir skilyrði 3. málsl. 4. mgr. 14. gr. um aðalstarf.

4. gr.

Ákvæði 3. gr. öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðrik Sophusson.

19. maí 1993 Nr. 61

LÖG

um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86/1988, sbr. lög nr. 76/1989, 70/1990, 124/1990, 130/1990, 24/1991, 47/1991 og 10.–12. gr. laga nr. 1/1992.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðast svo:

Húsnæðisstofnun ríkisins er ríkisstofnun er lýtur sérstakri stjórn og heyrir undir félagsmálaráðherra sem fer með yfirstjórn húsnæðismála.

Húsnæðisstofnun ríkisins skal annast stjórn og framkvæmd opinberra afskipta af húsnæðismálum samkvæmt lögum þessum. Húsnæðisstofnun skal vera ráðgefandi fyrir félagsmálaráðuneytið og önnur stjórnvöld í húsnæðismálum og fara með þau verkefni sem ráðherra felur henni á sviði húsnæðismála.

Húsnæðisstofnun skal koma á framfæri við almenning upplýsingum um hlutverk og þjónustu stofnunarinnar. Stofnunin skal leitast við að veita landsmönnum sömu þjónustu óháð búsetu.

2. gr.

3. gr. laganna orðast svo:

Ráðherra ákveður með reglugerð, að fenginni tillögu húsnæðismálastjórnar, skipulag stofnunarinnar, þar á meðal skiptingu hennar í svið eða deildir að því leyti sem ekki er kveðið á um það í lögum þessum. Heimilt er að sameina yfirstjórn, rekstur og starfsmannahald tveggja eða fleiri sviða, deilda og sjóða sem kveðið er á um í lögum þessum.

Kostnaði við rekstur Húsnæðisstofnunar ríkisins skal skipt milli þeirra sjóða sem stofnunin rekur, að teknu tilliti til umfangs í rekstri þeirra og útistandandi eigna í lok reikningsárs. Ráðherra setur nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd þessarar greinar.

3. gr.

4. gr. laganna, *húsnæðismálastjórn,* orðast svo:

Stjórn Húsnæðisstofnunar ríkisins, húsnæðismálastjórn, skipa sjö menn, kosnir hlutbundinni kosningu af Alþingi eftir hverjar alþingiskosningar. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Ráðherra skipar formann og varaformann úr hópi stjórnarmanna. Skipunartími formanns og varaformanns skal vera takmarkaður við embættistíma þess ráðherra sem skipaði þá.

Ráðherra ákveður þóknun stjórnarinnar og greiðist hún á sama hátt og annar kostnaður við stofnunina, sbr. 7. gr.

4. gr.

5. gr. laganna, *hlutverk húsnæðismálastjórnar,* orðast svo:

Hlutverk húsnæðismálastjórnar er:

1. Að hafa umsjón með fjárhag, rekstri og annarri starfsemi Húsnæðisstofnunar ríkisins, Byggingarsjóðs ríkisins og Byggingarsjóðs verkamanna og gæta þess að starfað sé í samræmi við gildandi lög og reglugerðir.
2. Að gera tillögur til félagsmálaráðherra að fjárhagsáætlun þar sem fram komi sundurliðaður áætlaður rekstrarkostnaður og fyrirhuguð skipting ráðstöfunarfjár milli útlánaflokka byggingarsjóðanna og meginsjónarmið um ráðstöfun þess.
3. Að úthluta framkvæmdaraðilum lánum til félagslegra íbúða og skera úr vafa- og ágreiningsmálum varðandi einstakar lánveitingar.
4. Að fjalla um önnur mál sem ráðherra eða framkvæmdastjóri leggur fyrir hana eða henni eru falin samkvæmt lögum þessum.

5. gr.

6. gr. laganna orðast svo:

Félagsmálaráðherra skipar framkvæmdastjóra Húsnæðisstofnunar ríkisins, að fenginni tillögu húsnæðismálastjórnar, til sex ára í senn og setur honum erindisbréf.

Framkvæmdastjóri annast daglega stjórn stofnunarinnar og ræður starfsfólk til hennar.

Framkvæmdastjóri ber ábyrgð á fjárreiðum og starfsmannahaldi stofnunarinnar og á því að þessir þættir séu innan þess ramma sem fjárlög setja.

Framkvæmdastjóri vinnur tillögur að starfs- og fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

Framkvæmdastjóri situr fundi húsnæðismálastjórnar með tillögurétti en án atkvæðisréttar.

6. gr.

7. gr. laganna orðast svo:

Félagsmálaráðherra ákvarðar með reglugerð, að fengnum tillögum húsnæðismálastjórnar, lántökugjöld, gjöld fyrir tæknilega þjónustu, svo og gjöld vegna innheimtu af lánum

stofnunarinnar sem eru í vanskilum. Heimilt er að jafna síðastgreindum kostnaði niður á skuldara þannig að búseta hafi ekki áhrif á kostnaðinn.

7. gr.

4. tölul. 1. mgr. 9. gr. laganna fellur brott.

8. gr.

2. mgr. 10. gr. laganna orðast svo:

Húsnæðismálastjórn skal, að fengnu samþykki félagsmálaráðherra, semja við viðskiptabanka og aðrar fjármálastofnanir um afgreiðslu og innheimtu lána.

9. gr.

18. gr. laganna orðast svo:

Við Byggingarsjóð ríkisins er heimilt að starfrækja sérstaka húsbréfadeild. Um hlutverk hennar fer eins og greinir í lögum þessum. Fjárhagur húsbréfadeildar skal aðskilinn frá öðrum þáttum í starfsemi Byggingarsjóðs ríkisins.

10. gr.

19. gr. laganna fellur brott.

11. gr.

20. gr. laganna fellur brott.

12. gr.

3. mgr. 22. gr. laganna orðast svo:

Húsnæðismálastjórn skal, að fengnu samþykki félagsmálaráðherra, semja við viðskiptabanka og aðrar fjármálastofnanir um að annast mat skv. b- og c-liðum þessarar greinar og hafa með höndum samskipti skuldara fasteignabréfa við húsbréfadeild. Jafnframt má ákveða í reglugerð að mat skv. a-lið megi fela sérstökum trúnaðarmönnum.

13. gr.

3. málsl. 9. mgr. 54. gr. laganna fellur brott.

14. gr.

4. mgr. 56. gr. laganna fellur brott.

15. gr.

1. mgr. 76. gr. laganna orðast svo:

Tilkynni leigutaki innan tilskilins frests, sbr. 73. gr., að hann hyggist neyta kaupréttar síns skal gerður skriflegur kaupsamningur milli aðila.

16. gr.

VII. kafli laganna, **Tækni- og þjónustudeild Húsnæðisstofnunar**, fellur brott.

17. gr.

VIII. kafli laganna, **Skyldusparnaður ungs fólks til íbúðabygginga**, fellur brott.

18. gr.

B-liður 105. gr. laganna fellur brott.

19. gr.

1. mgr. 109. gr. laganna orðast svo:

Húsnæðisstofnun ríkisins skal vera stjórnum byggingarsamvinnufélaga til aðstoðar og leiðbeiningar við byggingarframkvæmdir og undirbúning þeirra enda komi gjald fyrir.

20. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu skal fella meginmál þeirra inn í lög nr. 86/1988, um Húsnæðisstofnun ríkisins, með síðari breytingum, og gefa þau út svo breytt.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ákvæði 1. mgr. 6. gr. laganna um starfstíma framkvæmdastjóra Húsnæðisstofnunar ríkisins á ekki við um þann sem gegnir störfum við gildistöku laga þessara.

II.

Ráðherra er heimilt að selja eigur hönnunardeildar Húsnæðisstofnunar ríkisins.

III.

Um útgreiðslur á innstæðum á skyldusparnaðarreikningum gilda eftirfarandi reglur:

a. Innstæður, sem eru 30.000 kr. eða lægri, skulu greiddar eigendum án umsóknar innan sex mánaða frá gildistöku laganna.

b. Eigandi innstæðu, sem nemur hærri fjárhæð en 30.000 kr., á kost á að fá innstæðu sína greidda þegar hann hefur náð 26 ára aldri, byggt eða keypt íbúð til eigin nota eða hefur barn á framfæri. Sama á við um 75% öryrkja samkvæmt örorkumati Tryggingastofnunar ríkisins. Sá sem stundað hefur nám í sex mánuði samfellt samkvæmt vottorði skóla á rétt á endurgreiðslu skyldusparnaðar út árið 1993.

Húsnæðisstofnun skal kynna réttindi samkvæmt þessum lið sérstaklega.

c. Aðrar innstæður en þær sem fram koma í a- og b-liðum skulu greiddar eigendum 1. janúar árið 2000.

d. Ákvæði laga um skyldusparnað, sbr. VIII. kafla laga nr. 86/1988, með síðari breytingum, um skattalega stöðu innstæðna, vaxtaákvarðanir, vísitöluútreikning og innheimtu skulu, eftir því sem við á, gilda til 1. janúar 2000.

e. Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari reglur um innstæður á skyldusparnaðarreikningum.

IV.

Ný húsnæðismálastjórn, sbr. 4. gr. laganna, skal kosin strax eftir gildistöku laganna og skal hún sitja til næstu alþingiskosninga.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

LÖG

um breytingar á lagaákvæðum er varða samgöngumál vegna aðildar að Evrópska efnahagssvæðinu.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

I. KAFLI

1. gr.

Lög um leigubifreiðar, nr. 77/1989.

Við 12. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir á sviði leiguaksturs með vörur og farþega að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

2. gr.

Lög um skipulag á fólksflutningum með langferðabifreiðum, nr. 53/1987.

1. Eftirfarandi breytingar verða á 2. gr. laganna:
   a. Í stað orðsins „þrenns“ í 1. málsl. kemur: ferns.
   b. Við 1. mgr. bætist nýr töluliður, 4. tölul., sem orðast svo: Leyfi til ferða fram og til baka milli landa felur í sér leyfi til að aka með hóp farþega frá ákveðnum brottfararstað til tiltekins ákvörðunarstaðar og til baka aftur, með endurteknum ferðum.
   c. Við greinina bætist ný málsgrein sem orðast svo:
      Til að öðlast leyfi skv. 1. gr. laganna þarf leyfishafi að uppfylla eftirfarandi skilyrði:
      1. Hafa óflekkað mannorð.
      2. Hafa fullnægjandi fjárhagsstöðu.
      3. Fullnægja skilyrðum um starfshæfni.
2. Við 9. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:
   Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir á sviði fólksflutninga með langferðabifreiðum að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

3. gr.

Siglingalög, nr. 34/1985, með síðari breytingum.

Á eftir XV. kafla laganna kemur nýr kafli, XVI. kafli, **Um aðild að Evrópsku efnahagssvæði**, með einni grein, 243. gr., er orðast svo:

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir á sviði siglingalaga að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

4. gr.

Lög um eftirlit með skipum, nr. 35/1993.

Við 1. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:

Ráðherra er enn fremur heimilt að setja reglugerðir um eftirlit með skipum að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði, nr. 2/1993, með síðari breytingum.

5. gr.

Lög um leiðsögu skipa, nr. 34/1993.

Við 9. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Ráðherra er enn fremur heimilt að setja reglugerðir um leiðsögu skipa að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði, nr. 2/1993, með síðari breytingum.

6. gr.

Hafnalög, nr. 69/1984, með síðari breytingum.

Við 40. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir á sviði hafnamála að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

7. gr.

Vegalög, nr. 6/1977, með síðari breytingum.

Á eftir 6. gr. laganna kemur ný grein, 6. gr. a, sem orðast svo:

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir á sviði vegamála að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

8. gr.

Lög um veitinga- og gististaði, nr. 67/1985.

1. Á eftir c-lið 1. mgr. 2. gr. laganna bætist við nýr málsliður er orðast svo: Ríkisborgarar annarra ríkja Evrópska efnahagssvæðisins skulu frá og með gildistöku samnings um hið Evrópska efnahagssvæði vera undanþegnir skilyrði um heimilisfesti á Íslandi samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur með reglugerð.
2. Við 14. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:

   Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir um veitinga- og gististaði að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

9. gr.

Lög um skipulag ferðamála, nr. 79/1985, með síðari breytingum.

1. Við b-lið 1. mgr. 15. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Ríkisborgarar annarra ríkja Evrópska efnahagssvæðisins skulu frá og með gildistöku samnings um

hið Evrópska efnahagssvæði vera undanþegnir skilyrði um ríkisfang á Íslandi samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur með reglugerð.

2. Við 2. gr. laganna bætist ný málsgrein sem orðast svo:
Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerðir um skipulag ferðamála að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er leiðir af samningi um Evrópskt efnahagssvæði milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þess annars vegar og aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu hins vegar, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið.

10. gr.

Lög um skráningu skipa, nr. 115/1985, með síðari breytingum.

Á eftir 2. málsl. 1. gr. laganna bætist við nýr málsliður er orðast svo: Þennan rétt hafa einnig ríkisborgarar annarra ríkja Evrópska efnahagssvæðisins frá og með gildistöku samnings um hið Evrópska efnahagssvæði samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur með reglugerð.

II. KAFLI
Gildistaka.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Ákvæði til bráðabirgða.

Heimildir samgönguráðherra til að setja reglugerðir samkvæmt lögum þessum skulu teknar til endurskoðunar verði verulegar breytingar á gerðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, sem lög þessi miðast við, eða viðbætur við þær.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**
(L. S.)

Halldór Blöndal.

21. maí 1993 Nr. 63

LÖG
um mat á umhverfisáhrifum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Markmið laga þessara er að tryggja að áður en tekin er ákvörðun um framkvæmdir sem kunna, vegna staðsetningar, starfsemi sem þeim fylgir, eðlis eða umfangs, að hafa í för með sér umtalsverð áhrif á umhverfi, náttúruauðlindir og samfélag hafi farið fram mat á umhverfisáhrifum, svo og að tryggja að slíkt mat verði fastur liður í gerð skipulagsáætlana.

2. gr.

Í lögum þessum merkir:

Framkvæmdaraðili: Ríki, sveitarfélag, stofnun eða fyrirtæki í eigu slíkra aðila að nokkru eða hluta, lögaðili eða einstaklingur er hyggst hefja framkvæmdir sem lög þessi taka til.

Leyfisveitandi: Lögbært yfirvald sem veitir endanlegt leyfi til framkvæmda.

3. gr.

Umhverfisráðherra fer með yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til. Skipulagsstjóri ríkisins annast framkvæmd laganna.

4. gr.

Lög þessi gilda um allar framkvæmdir sem kunna að hafa umtalsverð áhrif á umhverfi, náttúruauðlindir og samfélag.

Lög þessi hagga ekki strangari ákvæðum annarra laga um mat á umhverfisáhrifum.

Beita skal ákvæðum skipulagslaga, nr. 19 21. maí 1964, ásamt síðari breytingum, við framkvæmd þessara laga eins og þau geta átt við.

5. gr.

Eftirtaldar framkvæmdir eru háðar umhverfismati:

1. Vatnsorkuvirkjanir með uppsett afl 10 MW eða meira eða vatnsmiðlanir þar sem meira en 3 km^2 lands fara undir vatn vegna stíflumannvirkja og/eða breytinga á árfarvegi.
2. Jarðvarmavirkjanir með varmaafl 25 MW eða meira að hráorku eða 10 MW uppsett afl eða meira og önnur varmaorkuver með 10 MW uppsett afl eða meira.
3. Lagning háspennulína með 33 KV spennu eða hærri.
4. Efnistökustaðir (malarnám) á landi 50.000 m^2 eða stærri að flatarmáli eða þar sem fyrirhuguð efnistaka er meiri en 150.000 m^3.
5. Þjónustumiðstöðvar fyrir ferðamenn utan byggða.
6. Förgunarstöðvar fyrir eitraðan og hættulegan úrgang og almennar sorpeyðingarstöðvar þar sem skipuleg förgun eða urðun á sorpi og úrgangi fer fram.
7. Verksmiðjur þar sem fram fer frum- eða endurbræðsla á steypujárni, stáli og áli.
8. Efnaverksmiðjur.
9. Lagning nýrra vega, járnbrauta og flugvalla.
10. Hafnir sem skip stærri en 1.350 tonn geta siglt um.

Enn fremur eru háðar mati á umhverfisáhrifum þær framkvæmdir sem taldar eru upp í fylgiskjali með lögum þessum en ekki eru tilgreindar í 1. mgr.

Umhverfisráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að aðrar framkvæmdir skuli háðar slíku mati í samræmi við alþjóðasamninga sem Ísland er aðili að.

6. gr.

Umhverfisráðherra er heimilt, að fengnu áliti skipulagsstjóra, að ákveða að tiltekin framkvæmd eða framkvæmdir, sem kunna að hafa í för með sér umtalsverð áhrif á umhverfi, náttúruauðlindir og samfélag, en ekki er getið í 5. gr., verði háðar mati samkvæmt lögum þessum.

Áður en ákvörðun skv. 1. mgr. er tekin skal ráðherra leita umsagnar framkvæmdaraðila, leyfisveitanda og hlutaðeigandi sveitarstjórna.

7. gr.

Áður en hafist er handa um framkvæmdir sem lög þessi eða reglugerð samkvæmt þeim taka til skal framkvæmdaraðili senda skipulagsstjóra tilkynningu um fyrirhugaða framkvæmd þar sem fram kemur lýsing á framkvæmdinni, ráðgerðri hönnun og hugsanlegri umhverfisröskun og fyrirhuguðum ráðstöfunum til að draga úr henni og aðrar upplýsingar sem skipulagsstjóri telur nauðsynlegar.

Skipulagsstjóri birtir innan tveggja vikna tilkynningu framkvæmdaraðila ásamt meðfylgjandi gögnum skv. 1. mgr. með opinberri auglýsingu. Athugasemdum skal skilað til skipulagsstjóra innan fimm vikna frá birtingu auglýsingar.

8. gr.

Innan átta vikna frá því að skipulagsstjóri hefur birt tilkynningu framkvæmdaraðila skal hann kveða upp rökstuddan úrskurð um það hvort:

a. fallist er á viðkomandi framkvæmd, með eða án skilyrða,
b. ráðist skuli í frekara mat á umhverfisáhrifum.

Þegar ákvörðun skipulagsstjóra liggur fyrir skal hún kynnt framkvæmdaraðila, leyfisveitendum og sveitarstjórnum sem hlut eiga að máli. Jafnframt skal birta hana opinberlega.

9. gr.

Framkvæmdaraðili sér um mat á umhverfisáhrifum samkvæmt lögum þessum og ber kostnað af því.

Skipulagsstjóri ríkisins setur almennar leiðsögureglur um framkvæmd matsins að teknu tilliti til sérákvæða í lögum og alþjóðlegra skuldbindinga.

10. gr.

Í mati á umhverfisáhrifum skal tilgreina á viðeigandi hátt áhrif sem framkvæmdir og fyrirhuguð starfsemi kunna að hafa á menn, samfélag og menningu, dýr, plöntur og aðra þætti lífríkis, jarðveg, vatn, loft, veðurfar, landslag og samverkan þessara þátta. Þar skal gera sérstaka grein fyrir því hvaða forsendur liggi til grundvallar matinu.

Innan tveggja vikna frá því að skipulagsstjóri hefur tekið á móti niðurstöðum mats á umhverfisáhrifum skal hann birta þær með opinberri auglýsingu. Athugasemdum skal skilað til skipulagsstjóra innan fimm vikna frá auglýsingu.

11. gr.

Innan átta vikna frá því að skipulagsstjóri hefur birt niðurstöður mats á umhverfisáhrifum skal hann kveða upp rökstuddan úrskurð á grundvelli fyrirliggjandi gagna. Í úrskurði felst að:

a. fallist er á viðkomandi framkvæmd, með eða án skilyrða,
b. krafa er gerð um frekari könnun einstakra þátta eða
c. lagst er gegn viðkomandi framkvæmd.

Þegar úrskurður skipulagsstjóra liggur fyrir skal hann kynntur framkvæmdaraðila, leyfisveitendum og sveitarstjórnum sem hlut eiga að máli. Jafnframt skal birta úrskurðinn eða útdrátt úr honum opinberlega.

Almenningur skal eiga greiðan aðgang að úrskurði skipulagsstjóra, svo og niðurstöðum matsins.

12. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða með sérstakri reglugerð að innheimt skuli gjald af framkvæmdaraðila vegna kostnaðar embættis skipulagsstjóra ríkisins af málsmeðferð samkvæmt lögum þessum.

13. gr.

Í leyfi til framkvæmda ber leyfisveitanda að taka fullt tillit til niðurstaðna mats á umhverfisáhrifum og úrskurðar skipulagsstjóra ríkisins.

14. gr.

Úrskurð skipulagsstjóra skv. 8. og 11. gr. má kæra til umhverfisráðherra innan fjögurra vikna frá því að hann er birtur eða kynntur fyrir viðkomandi aðila.

Áður en umhverfisráðherra kveður upp úrskurð sinn skal hann leita umsagnar skipulagsstjóra, framkvæmdaraðila, leyfisveitenda og sveitarstjórna sem hlut eiga að máli.

Umhverfisráðherra skal kveða upp rökstuddan úrskurð innan átta vikna frá því er beiðni barst honum.

15. gr.

Umhverfisráðherra kveður nánar á um framkvæmd laga þessara í reglugerð.

16. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum. Um meðferð þeirra fer að hætti opinberra mála.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Lög þessi skulu endurskoðuð jafnframt því sem fram fer endurskoðun skipulagslaga, nr. 19 21. maí 1964, ásamt síðari breytingum, og byggingarlaga, nr. 54 16. maí 1978, ásamt síðari breytingum.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 17. gr. laga þessara eru framkvæmdir samkvæmt leyfum útgefnum fyrir 1. maí 1994 ekki háðar mati á umhverfisáhrifum samkvæmt lögum þessum.

Gjört í Reykjavík, 21. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Eiður Guðnason.

Fylgiskjal.

Skrá yfir þær framkvæmdir sem ætíð eru háðar umhverfismati, sbr. I. viðauka við tilskipun 85/337/EBE.

1. Olíuhreinsunarstöðvar (þó ekki fyrirtæki sem framleiða eingöngu smurolíur úr hráolíu) og mannvirki fyrir kolagösun og þéttingu úr a.m.k. 500 tonnum af kolum eða jarðbiksleir á dag.
2. Varmaorkuver og önnur brennsluver með a.m.k. 300 megavatta hitaafköst og kjarnorkuver og aðrir kjarnakljúfar (nema rannsóknastöðvar með yfir 1 kílóvatts heildarhitaafköst þar sem fram fer umbreyting á kjarnakleyfum efnum og tímgunarefnum).
3. Mannvirki eingöngu ætluð til langtímageymslu eða endanlegrar geymslu á geislavirkum úrgangi.
4. Verksmiðjur með blandaða framleiðslu þar sem fram fer frumbræðsla á steypujárni og stáli.
5. Mannvirki fyrir asbestnám og vinnslu og úrvinnslu á asbesti og afurðum sem innihalda asbest: fyrir afurðir úr asbestsementi með ársframleiðslu sem er yfir 20.000 tonn af fullunnum vörum, fyrir núningsþolin efni með ársframleiðslu sem er yfir 50 tonn af fullunnum vörum og fyrir aðra notkun asbests ef notkun er meiri en sem nemur 200 tonnum á ári.
6. Efnaverksmiðjur með blandaða framleiðslu.
7. Lagning vega, hraðbrauta[1] og langra járnbrauta, svo og flugvalla[2] með 2.100 m langa meginflugbraut eða lengri.
8. Viðskiptahafnir, skipgengar vatnaleiðir og innhafnir sem skip stærri en 1.350 tonn geta siglt um.
9. Förgunarstöðvar þar sem eitraður og hættulegur úrgangur er brenndur, hlýtur efnameðhöndlun eða er urðaður.

[1] Í þessari tilskipun merkir „hraðbraut“: hraðbraut samkvæmt skilgreiningu í Evrópusamningnum um aðalumferðaræðar milli landa frá 15. nóvember 1975.

[2] Í þessari tilskipun merkir „flugvöllur“: flugvelli samkvæmt skilgreiningunni í Chicago-samþykktinni frá 1944 um stofnun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (14. viðauki).

21. maí 1993 Nr. 64

LÖG

um breytingu á lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, nr. 81/1988, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 4. gr. laganna kemur ný grein sem verður 4. gr. a, svohljóðandi:

4.1. Eftirlit á varnarsvæðunum skal vera í samræmi við lög þessi. Utanríkisráðherra, sbr. lög nr. 106/1954, skal semja um framkvæmd þessa eftirlits við heilbrigðiseftirlit Suðurnesja.

4.2. Heilbrigðiseftirlit Suðurnesja skal hafa eftirlit með eftirlitsskyldri starfsemi á varnarsvæðunum, sbr. 7.–8. og 12.–17. tölul. 2. gr. og 3. gr. Heimilt er að innheimta gjald af þessari eftirlitsskyldu starfsemi til að standa straum af kostnaði vegna samningsins við heilbrigðiseftirlit Suðurnesja, sbr. 1. mgr. Gjaldið er innheimt samkvæmt sérstökum samningi eða samkvæmt gjaldskrá sem utanríkisráðherra setur að höfðu samráði við heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra vegna 2. gr. og umhverfisráðherra vegna 3. gr. Gjaldskrána skal birta í B-deild Stjórnartíðinda. Gjöld samkvæmt þessari grein má innheimta með aðför.

4.3. Rísi ágreiningur um framkvæmd heilbrigðiseftirlits á varnarsvæðunum gilda ákvæði laganna eftir því sem við á.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1993.

Gjört í Reykjavík, 21. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

Nr. 65 18. maí 1993

LÖG

um framkvæmd útboða.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

Gildissvið.

1. gr.

Lög þessi gilda þegar útboði er beitt til þess að koma á viðskiptum milli tveggja eða fleiri aðila um verk, vöru eða þjónustu. Lög þessi gilda þó ekki fyrir útboð á fjármagns- og verðbréfamarkaði.

Orðskýringar.

2. gr.

Útboð: Þar sem kaupandi leitar skriflegra, bindandi tilboða í það verk, vöru eða þjónustu sem verið er að bjóða út. Tilboðanna er aflað frá fleiri en einum aðila, samkvæmt sömu upplýsingum og innan sama frests.

Almennt útboð: Útboð þar sem ótilteknum fjölda er með auglýsingu gefinn kostur á að gera tilboð.

Lokað útboð: Útboð þar sem tilteknum aðilum er einum gefinn kostur á að gera tilboð.

Kaupandi: Með kaupanda er í þessum lögum átt við þann sem er kaupandi þess verks, vöru eða þjónustu sem boðin er út.

Bjóðandi: Með bjóðanda er í þessum lögum átt við þann sem býður í það verk, vöru eða þjónustu sem boðin er út.

Forval: Val kaupanda á þeim sem fá að taka þátt í lokuðu útboði.

Auglýsingar um útboð.

3. gr.

Almenn útboð skal auglýsa í blöðum, útvarpi eða með öðrum almennum hætti þar sem fram kemur hvar og hvenær útboðsgögn eru til afhendingar. Bjóðendur skulu hafa aðgang að upplýsingum sem tilgreina nafn kaupanda eða umboðsmanns hans, það sem verið er að bjóða út, hvaða frestur er til að skila tilboði og hver skilatími þess er sem verið er að bjóða út.

Útboðsgögn skulu innihalda allar nauðsynlegar upplýsingar til að unnt sé að gera tilboð. Frestur til að skila tilboði skal ætíð vera hæfilegur miðað við umfang þess sem boðið er út.

4. gr.

Við lokað útboð skal senda sérstaka orðsendingu um útboðið til þeirra sem kaupandi gefur kost á að gera tilboð. Í orðsendingunni skal, auk þess sem tilgreint er í 3. gr., koma fram hvaða aðilum er gefinn kostur á að gera tilboð.

Afturköllun tilboðs.

5. gr.

Afturkalli bjóðandi tilboð sitt fyrir opnun tilboða er hann ekki bundinn af boði sínu. Afturköllun er því aðeins gild að hún sé gerð skriflega eða með öðrum sannanlegum hætti.

Opnun tilboða.

6. gr.

Öll tilboð, sem gerð eru á grundvelli sama útboðsins, skal opna samtímis, á þeim stað og tíma sem kveðið var á um í auglýsingu eða sérstakri tilkynningu, sbr. þó 7. gr. Bjóðendum eða fulltrúum þeirra skal heimilt að vera viðstaddir opnun tilboða.

7. gr.

Óheimilt er að opna tilboð sem berast eftir að liðinn er sá frestur sem settur var til að skila tilboðum. Þó er heimilt að opna tilboð sem borist hafa með símbréfi á opnunarstað tilboða áður en skilafrestur er runninn út, enda hafi gögn, sem fylgja eiga tilboði, verið póstlögð með ábyrgðarpóstsendingu a.m.k. degi áður en opnun tilboða fer fram.

8. gr.

Lesa skal upp nöfn bjóðenda og heildarupphæð tilboðs. Einnig skal lesa upp og skrá kostnaðaráætlun sé þess kostur. Gæta skal þess að lesa alltaf samsvarandi tölur frá öllum bjóðendum. Kaupandi og allir viðstaddir bjóðendur eða fulltrúar þeirra skulu undirrita fundargerð og skal þeim afhent afrit hennar óski þeir þess.

Frestur til að taka tilboði.

9. gr.

Í útboðsskilmálum skal tilgreint hversu lengi bjóðandi skuli bundinn af tilboði sínu. Hafi svar við tilboði ekki borist innan þess frests sem tilgreindur var er hann ekki lengur bundinn af tilboði sínu.

10. gr.

Hafi kaupandi hafnað tilboði er það ekki lengur bindandi fyrir bjóðanda.

11. gr.

Bjóðandi er ekki lengur bundinn af tilboði sínu ef kaupandi tekur tilboði annars bjóðanda.

Val á tilboði.

12. gr.

Tilboði, sem er í verulegum atriðum í ósamræmi við útboðsskilmála, skal eigi tekið. Frávikstilboð eru heimil nema annað sé sérstaklega tekið fram.

13. gr.

Sé um almennt útboð að ræða er kaupanda heimilt að taka hvaða tilboði sem er eða hafna þeim öllum. Þetta gildir þó með þeirri takmörkun sem kemur fram í 12. gr.

14. gr.

Sé um lokað útboð að ræða er kaupanda einungis heimilt að taka hagstæðasta tilboði, eða hafna þeim öllum.

Sé hagstæðasta tilboð ekki jafnframt það lægsta ber kaupanda að senda bjóðendum, sem áttu lægri tilboð en það sem tekið var, greinargerð með rökstuðningi um valið á tilboðinu eins fljótt og mögulegt er.

15. gr.

Sé um lokað útboð að ræða er einungis heimilt að taka við tilboðum frá þeim sem boðið hefur verið að gera tilboð.

16. gr.

Samanburður á tilboðum og ákvörðun um hvaða tilboði skuli tekið eða við hvern bjóðanda skuli samið skulu fara fram á grundvelli útboðsskilmála.

Höfnun á tilboði.

17. gr.

Vilji kaupandi ekki taka tilboði sem borist hefur skal hann skýra bjóðanda frá því formlega eigi síðar en í lok þess frests sem hann hefur til að taka tilboði.

18. gr.

Hafi útboð farið fram er kaupanda óheimilt að efna til útboðs að nýju eða semja um framkvæmd þess eftir öðrum leiðum en útboðsgögn kveða á um fyrr en öllum þátttakendum hefur skriflega verið greint ítarlega frá ástæðum þess að öllum tilboðum hafi verið hafnað.

Samþykki tilboðs.

19. gr.

Eftir að kaupandi hefur tekið tilboði bjóðanda og bjóðanda hefur verið formlega tilkynnt um það er kominn á samningur milli þeirra þess efnis sem útboðsgögn og tilboðið kveða á um.

20. gr.

Brot á lögum þessum leiðir til bótaábyrgðar samkvæmt almennum reglum, jafnframt því sem útboðið er í heild sinni lýst ógilt. Bótafjárhæð skal miðast við kostnað við að undirbúa tilboð og að taka þátt í útboði.

21. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

6. maí 1993 Nr. 66

LÖG

um breytingu á lögum um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 1. gr. laganna bætast þrír nýir töluliðir, svohljóðandi:

4. bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu og aðildarríkja þessara bandalaga annars vegar og Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993;
5. bókun um breytingu á samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, milli Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993;
6. bókun um breytingu á samningnum um fastanefnd EFTA-ríkjanna, milli Austurríkis, Finnlands, Íslands, Liechtensteins, Noregs og Svíþjóðar, sem undirrituð var í Brussel hinn 17. mars 1993.

2. gr.

Við 2. gr. laganna bætast tvær nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Inngangsorð og 1.–7. gr. bókunarinnar, sem vísað er til í 4. tölul. 1. gr., um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, skulu hafa lagagildi hér á landi. Sama gildir um ákvæði 15. gr. bókunarinnar er varða 81. og 82. gr. EES-samningsins, 21. gr. bókunarinnar, að svo miklu leyti sem greinin á við meginmál samningsins, og 22. gr. hennar.

Þau ákvæði bókunarinnar, sem vísað er til í 3. mgr., eru prentuð sem fskj. V með lögum þessum.

3. gr.

Ákvæði 1. gr. laga þessara öðlast þegar gildi.

Ákvæði 2. gr. laganna öðlast gildi um leið og bókunin, sem vísað er til í 4. tölul. 1. gr., öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 6. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Baldvin Hannibalsson.

Fylgiskjal V.

BÓKUN UM BREYTINGU Á SAMNINGNUM UM EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU,
KOLA- OG STÁLBANDALAG EVRÓPU,
KONUNGSRÍKIÐ BELGÍA,
KONUNGSRÍKIÐ DANMÖRK,
SAMBANDSLÝÐVELDIÐ ÞÝSKALAND,
LÝÐVELDIÐ GRIKKLAND,
KONUNGSRÍKIÐ SPÁNN,
LÝÐVELDIÐ FRAKKLAND,
ÍRLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍTALÍA,
STÓRHERTOGADÆMIÐ LÚXEMBORG,
KONUNGSRÍKIÐ HOLLAND,
LÝÐVELDIÐ PORTÚGAL,
HIÐ SAMEINAÐA KONUNGSRÍKI STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS

OG

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI,
LÝÐVELDIÐ FINNLAND,
LÝÐVELDIÐ ÍSLAND,
FURSTADÆMIÐ LIECHTENSTEIN,
KONUNGSRÍKIÐ NOREGUR,
KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ,

sem nefnast hér á eftir SAMNINGSAÐILAR;

ÞAR EÐ samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, hér á eftir nefndur EES-samningurinn, var undirritaður í Óportó hinn 2. maí 1992;

ÞAR EÐ kveðið er á um það í 2. mgr. 129. gr. EES-samningsins að samningsaðilar skuli fullgilda eða samþykkja hann í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig;

ÞAR EÐ ljóst er að einn undirritunaraðilanna að EES-samningnum, Ríkjasambandið Sviss, hefur ekki tök á að fullgilda EES-samninginn;

ÞAR EÐ hinir undirritunaraðilarnir að EES-samningnum halda enn fast við markmið hans og eru staðráðnir í að hrinda samningnum í framkvæmd eins fljótt og auðið er;

ÞAR EÐ ákveða þarf nýjan gildistökudag EES-samningsins;

ÞAR EÐ setja þarf sérstök ákvæði um gildistöku EES-samningsins gagnvart Furstadæminu Liechtenstein;

ÞAR EÐ gera þarf nokkrar breytingar á EES-samningnum sökum þess að Sviss mun ekki fullgilda hann;

ÞAR EÐ æskilegt er að hafa meðal slíkra breytinga ákvæði sem sýnir vilja samningsaðila til að gera Sviss kleift að taka þátt í EES síðar meir;

HAFA ÁKVEÐIÐ að gera eftirfarandi viðbótarbókun:

1. gr.

1. EES-samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, skal öðlast gildi daginn sem bókun þessi öðlast gildi, milli Efnahagsbandalags Evrópu, Kola- og stálbandalags Evrópu, aðildarríkja þeirra og Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar.

2. Að því er varðar Furstadæmið Liechtenstein skal EES-samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast gildi þann dag sem EES-ráðið ákveður og að því tilskildu að

— EES-ráðið hafi ákveðið að skilyrði b-liðar 121. gr. EES-samningsins, nánar tiltekið um að góð framkvæmd EES-samningsins raskist ekki, hafi verið fullnægt; og
— EES-ráðið hafi tekið viðeigandi ákvarðanir, einkum að því er varðar beitingu þeirra ákvarðana gagnvart Liechtenstein sem EES-ráðið og sameiginlega EES-nefndin hafa þegar tekið.

3. Liechtenstein skal vera heimilt að eiga þátt í ákvörðunum EES-ráðsins skv. 2. mgr. hér að framan.

2. gr.

1. Þar eð Ríkjasambandið Sviss hefur ekki fullgilt EES-samninginn og er ekki aðili að honum skal tilvísun í inngangsorðunum að samningnum til „RÍKJASAMBANDSINS SVISS“ sem eins af samningsaðilunum felld niður.

2. Í stað b-liðar 2. gr. EES-samningsins kemur eftirfarandi: hugtakið „EFTA-ríki“ merkir Lýðveldið Austurríki, Lýðveldið Finnland, Lýðveldið Ísland, Konungsríkið Noregur, Konungsríkið Svíþjóð og, með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr. bókunarinnar um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, Furstadæmið Liechtenstein.

3. EES-samningnum skal enn fremur breytt í samræmi við 3.–20. gr. bókunar þessarar.

3. gr.

Í 120. gr. koma orðin „bókunum 41 og 43“ í stað „bókunum 41, 43 og 44“.

4. gr.

Í 1. mgr. 126. gr. koma orðin „Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar“ í stað „Konungsríkisins Noregs, Konungsríkisins Svíþjóðar og Ríkjasambandsins Sviss“.

5. gr.

Í stað 1. mgr. 128. gr. kemur eftirfarandi:

Evrópuríki sem gengur í bandalagið er skylt, og Ríkjasambandinu Sviss eða öðru Evrópuríki sem gengur í EFTA heimilt, að sækja um að gerast aðili að samningi þessum. Það skal senda EES-ráðinu umsókn sína.

6. gr.

Í stað 3. mgr. 129. gr. kemur eftirfarandi:

3. Samningur þessi öðlast gildi þann dag og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í bókuninni um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

7. gr.

Í 11. tölul. bókunar 1 um altæka aðlögun kemur „gildistökudag“ í stað „3. mgr. 129. gr.“

---

15. gr.

Eftirfarandi ákvæði EES-samningsins:

— a-, b-, d-, e- og f-liðir 81. gr.;
— 82. gr.;
— fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. bókunar 30;
— a-, b- og c-liðir 1. mgr. 1. gr., 1., 3. og 4. mgr. 4. gr., fyrsta og önnur undirgrein 3. mgr. 5. gr. í bókun 31 og
— bókun 32

öðlast gildi 1. janúar 1994.

---

21. gr.

Ákvæði, tilvísanir, sérstök aðlögun, tímabil og dagsetningar, sem varða Liechtenstein í EES-samningnum, eins og honum er breytt með bókun þessari, öðlast þá fyrst gildi er samningurinn, eins og honum er breytt með bókun þessari, hefur öðlast gildi gagnvart Liechtenstein í samræmi við 2. mgr. 1. gr. bókunar þessarar.

22. gr.

1. Bókun þessi er gerð í einu frumriti á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku og er hver þessara texta jafngildur.

2. Samningsaðilar skulu fullgilda eða samþykkja bókun þessa í samræmi við stjórnskipuleg skilyrði hvers um sig.

Henni skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda hverjum hinna samningsaðilanna staðfest endurrit.

Fullgildingar- eða samþykktarskjölunum skal komið í vörslu hjá aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal tilkynna öllum hinum samningsaðilunum það.

3. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. júlí 1993 að því tilskildu að samningsaðilarnir, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., hafi komið fullgildingar- eða samþykktarskjölum sínum vegna EES-samningsins og bókunar þessarar í vörslu fyrir þann dag. Eftir þann dag öðlast bókun þessi gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að síðustu skjölunum hefur verið komið í vörslu. Sé þeim hins vegar komið í vörslu þegar færri en fimmtán dagar eru að upphafi næsta mánaðar öðlast bókun þessi ekki gildi fyrr en fyrsta dag annars mánaðar eftir að skjölunum var komið í vörslu.

4. Að því er Liechtenstein varðar skal bókun þessi öðlast gildi þegar það hefur komið fullgildingarskjölum sínum vegna EES-samningsins og bókunar þessarar í vörslu, þann dag sem EES-ráðið ákveður með þeim skilyrðum sem eru sett í 2. mgr. 1. gr.

7. maí 1993 Nr. 67

LÖG

um breytingar á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi, og lögum nr. 47/1968, um vörumerki, sbr. og lög nr. 31/1984.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Breytingar á lögum nr. 17/1991, um einkaleyfi.

1. gr.

Í stað orðanna „hér á landi“ í 2. tölul. 3. mgr. 3. gr. laganna kemur: á Evrópska efnahagssvæðinu.

2. gr.

Á eftir 2. mgr. 75. gr. laganna kemur ný málsgrein er orðast svo:

Einkaleyfi fyrir nautna- eða næringarefnum er hægt að veita á grundvelli umsókna sem lagðar eru inn eftir 1. janúar 1992.

3. gr.

78. gr. laganna orðast svo:

Um meðferð og ákvarðanir varðandi einkaleyfishæfi umsókna, sem lagðar hafa verið inn fyrir 1. janúar 1992, fer eftir ákvæðum laga nr. 12 20. júní 1923 með þeim undantekningum sem leiða má af öðrum ákvæðum þessa kafla.

4. gr.

79. gr. laganna orðast svo:

Hafi umsókn, sem var til meðferðar hjá einkaleyfayfirvöldum fyrir 1. janúar 1992, ekki verið auglýst fyrir þann tíma í samræmi við 13. gr. laga nr. 12 20. júní 1923 gilda ákvæði þessara laga um meðferð umsóknarinnar.

II. KAFLI
Breyting á lögum nr. 47/1968, um vörumerki, sbr. lög nr. 31/1984.

5. gr.

2. mgr. 1. gr. laganna orðast svo:

Vörumerki geta verið hvers konar tákn er birta má á prenti og til þess eru fallin að greina vörur eða þjónustu eins aðila frá vörum og þjónustu annarra, þ.e.:

1. orð eða orðasambönd, þar á meðal vígorð, mannanöfn, nöfn á fyrirtækjum eða fasteignum,
2. bókstafir og tölustafir,
3. myndir og teikningar,
4. útlit, búnaður eða umbúðir vöru.

6. gr.

Aftan við 2. mgr. 3. gr. laganna kemur nýr málsliður sem orðast svo: Í rétti þessum felst þó ekki að eigandi vörumerkisins geti hindrað að aðrir noti nafn sitt, firmanafn eða nafn á fasteign sinni í atvinnuskyni í samræmi við góða viðskiptavenju.

7. gr.

2. mgr. 6. gr. laganna orðast svo:

Hætta á ruglingi telst þó vera til staðar gagnvart vel þekktu vörumerki hér á landi ef notkun á öðru líku merki felur í sér misnotkun eða rýrir aðgreiningareiginleika eða orðspor hins þekkta merkis.

8. gr.

8. gr. laganna orðast svo:

Yngri réttur á skráðu vörumerki getur notið verndar jafnhliða rétti á eldra vörumerki þótt merkin séu svo lík að villast megi á þeim, að því tilskildu að tilkynning um skráningu hafi verið afhent í góðri trú og eigandi eldra vörumerkisins hafi þrátt fyrir vitneskju um yngra merkið látið notkun á því afskiptalausa hér á landi í fimm ár samfellt frá skráningardegi.

9. gr.

Síðasti málsliður 1. mgr. 13. gr. laganna fellur brott.

10. gr.

Í 2. málsl. 17. gr. laganna falla niður orðin „og hver atvinnurekstur hans er".

11. gr.

Aftan við 1. mgr. 25. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Skráningin verður þó ekki felld úr gildi vegna ruglingshættu við annað vörumerki ef skilyrði 25. gr. a eiga við um það merki.

12. gr.

Við lögin bætist ný grein, 25. gr. a, sem orðast svo:

Ef eigandi að skráðu vörumerki hefur eigi, innan fimm ára frá skráningardegi, notað vörumerkið hér á landi fyrir þær vörur eða þjónustu sem það er skráð fyrir eða hafi slík notkun ekki átt sér stað í fimm ár samfellt má ógilda skráninguna með dómi ef ekki koma fram gildar ástæður fyrir því að notkun á vörumerkingu hefur ekki átt sér stað.

Ef vörumerki er notað í annarri útfærslu en greinir í vörumerkjaskrá, þó þannig að um sé að ræða óveruleg frávik sem ekki raska aðgreiningarhæfi þess eða ef merkið hefur

verið sett á vörur hér á landi sem eingöngu eru ætlaðar til útflutnings eða á umbúðir þeirra, skal leggja slíkt að jöfnu við notkun skv. 1. mgr.

Ef vörumerki er notað af öðrum en eiganda, en með samþykki hans, skal leggja þá notkun að jöfnu við notkun eiganda.

Skráning verður þó ekki afmáð ef notkun á merki hefur hafist eftir lok fimm ára tímabilsins en áður en krafa um ógildingu kemur fram. Nú er krafa um ógildingu eigi lögð fram fyrr en þrír mánuðir hið skemmsta eru liðnir frá lokum fimm ára tímabilsins en eigandi merkis hefur hafið eða tekið aftur upp notkun þess á síðustu þremur mánuðum áður en krafa um ógildingu kom fram. Skal þá slík notkun ekki hafa áhrif á kröfu um ógildingu hafi eiganda merkis verið kunnugt um að krafan mundi koma fram er hann hóf undirbúning að notkun þess.

13. gr.

Við lögin bætist ný grein, 25. gr. b, sem orðast svo:

Hafi notkunarskyldu verið fullnægt fyrir hluta af þeim vörum eða þjónustu er vörumerkið var skráð fyrir skal ógildingin ekki taka til þess hluta skráningarinnar.

14. gr.

2. mgr. 26. gr. laganna orðast svo:

Vörumerkjaskrárritari er réttur sóknaraðili í málum samkvæmt ákvæðum 13. gr., 1.–3. tölul. 14. gr., 2. mgr. 25. gr. og 25. gr. a.

15. gr.

34. gr. laganna orðast svo:

Eigandi að skráðu vörumerki getur veitt öðrum leyfi til að nota merkið í atvinnuskyni (nytjaleyfi). Nytjaleyfi getur tekið til allrar vöru eða þjónustu sem vörumerkið nýtur verndar fyrir eða takmarkaðs hluta skráningar. Nytjaleyfi getur tekið til landsins alls eða afmarkaðra svæða þess. Eigandi að skráðu vörumerki getur krafist vörumerkjaréttar fram yfir rétt nytjaleyfishafa brjóti hann ákvæði nytjaleyfissamnings varðandi gildistíma, leyfilega útfærslu merkis, hvar og hvernig nota má það eða ákvæði er varða gæði vöru eða þjónustu er leyfishafi býður fram undir merkinu.

Eigandi vörumerkis eða leyfishafi getur, gegn ákveðnu gjaldi, farið fram á að nytjaleyfi verði fært í vörumerkjaskrá og birt, sbr. 20. gr. Sami háttur skal á hafður er nytjaleyfi fellur úr gildi. Skráningaryfirvöld geta hafnað því að færa inn nytjaleyfi ef þau telja að notkun leyfishafa á merkinu geti leitt til ruglingshættu. Um áfrýjun slíkrar synjunar gilda ákvæði 4. mgr. 21. gr.

Leyfishafi getur því aðeins framselt rétt sinn að um það hafi verið samið.

III. KAFLI
Gildistaka.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningur um Evrópska efnahagssvæðið að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 7. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður-Múlasýslu.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Katrínu Ásgrímsdóttur og Gísla Guðmundssyni jörðina Lönguhlíð í Vallahreppi, Suður-Múlasýslu.

Við söluna skal fylgt ákvæðum 3.–5. mgr. 38. gr. jarðalaga, nr. 65 31. maí 1976, sbr. lög nr. 90 30. maí 1984.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 11. maí 1993.

Davíð Oddsson. Salome Þorkelsdóttir. Þór Vilhjálmsson.

(L.S)

Halldór Blöndal.

Nr. 69 6. maí 1993

LÖG

um breytingar á lögum um vinnumarkaðsmál vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um breytingu á lögum um atvinnuréttindi útlendinga, nr. 26/1982, með síðari breytingu.

1. gr.

Við 1. gr. laganna bætist ný málsgrein:

Lög þessi eiga ekki við um þá erlendu ríkisborgara sem falla undir reglur um Evrópska efnahagssvæðið.

2. gr.

9. gr. laganna fellur niður.

3. gr.

11. gr. laganna orðast þannig:

Ekki þarf að sækja um atvinnuleyfi fyrir:

1. útlendinga sem stunda eingöngu nám í skólum sem íslenska ríkið á eða styrkir,
2. útlendinga í einkaþjónustu sendimanna erlendra ríkja,
3. útlendinga sem verið hafa íslenskir ríkisborgarar frá fæðingu, en misst hafa íslenskan ríkisborgararétt,
4. útlendinga sem undanþegnir eru atvinnuleyfi samkvæmt alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að.

II. KAFLI
Um breytingu á lögum um vinnumiðlun, nr. 18/1985.

4. gr.

Við 2. málsl. 4. mgr. a-liðar 11. gr. laganna bætist eftirfarandi: og þá sem falla undir samninginn um Evrópskt efnahagssvæði.

III. KAFLI
Um breytingu á lögum um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda, nr. 55/1980, með síðari breytingum.

5. gr.

1. gr. laganna orðast svo:

Laun og önnur starfskjör, sem aðildarsamtök vinnumarkaðarins semja um, skulu vera lágmarkskjör, óháð kyni, þjóðerni eða ráðningartíma fyrir alla launamenn í viðkomandi starfsgrein á svæði því er samningurinn tekur til. Samningar einstakra launamanna og atvinnurekenda um lakari kjör en hinir almennu kjarasamningar ákveða skulu ógildir.

6. gr.

Í stað 2. málsl. 1. mgr. 5. gr. laganna kemur: Þó má ákveða í reglugerð endurgreiðslur til erlendra ríkisborgara sem flytja úr landi, enda sé slíkt ekki óheimilt samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Sé það gert skal tilgreint til hvaða ríkisborgara bann við endurgreiðslum tekur. Þá er heimilt að ákveða í reglugerð endurgreiðslur á þeim iðgjöldum sem menn greiða til lífeyrissjóða eftir að þeir hafa náð 75 ára aldri, svo og þeim hluta iðgjalda sem kann að fara fram úr því sem skylt er að greiða samkvæmt lögum eða kjarasamningum.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 6. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

LÖG

um breytingu á lagaákvæðum, er varða íslenskt ríkisfang, vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Við lög nr. 41 2. maí 1968, um verslunaratvinnu, bætist ný grein, 18. gr., svohljóðandi:

Frá gildistöku laga um Evrópska efnahagssvæðið skulu ríkisborgarar annarra aðildarríkja Evrópska efnahagssvæðisins vera undanþegnir skilyrði um íslenskt ríkisfang samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur með reglugerð.

Sama undanþága gildir varðandi skilyrði um heimilisfesti á Íslandi, sbr. 1. tölul. 4. gr. laga þessara.

Ríkisborgarar annarra aðildarríkja Evrópska efnahagssvæðisins skulu eigi njóta lakari aðstöðu með tilliti til undanþágu frá menntunar- eða starfsreynsluskilyrði en íslenskir ríkisborgarar, sbr. 3. tölul. 4. gr. laga þessara.

2. gr.

1. tölul. 3. gr. laga nr. 42 18. maí 1978, iðnaðarlaga, hljóðar svo:

1. Er íslenskur ríkisborgari. Erlendur ríkisborgari, sem á lögheimili hér á landi og hefur átt það samfellt í a.m.k. eitt ár, skal þó vera undanþeginn skilyrði um íslenskt ríkisfang. Frá gildistöku laga um Evrópska efnahagssvæðið skulu ríkisborgarar annarra aðildarríkja Evrópska efnahagssvæðisins vera undanþegnir skilyrðum um íslenskt ríkisfang og búsetu hér á landi samkvæmt nánari ákvæðum sem ráðherra setur með reglugerð.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um breytingu á vegalögum, nr. 6/1977, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 40. gr. laganna kemur ný grein er orðast svo:

Vegagerð ríkisins er heimilt að kaupa, eiga og hafa umsjón með ferjum og flóabátum sem reknir eru til samgöngubóta, svo og að eiga aðild að félögum sem hafa eignarhald á þeim.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

19. maí 1993 Nr. 72

LÖG

um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19 12. febrúar 1940.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Úr heiti I. kafla laganna falla niður orðin „framsal sakamanna".

2. gr.

2. málsl. 3. tölul. 6. gr. laganna fellur niður.

3. gr.

1. málsl. 7. tölul. 6. gr. laganna, sbr. 1. gr. laga nr. 69/1981, orðast svo: Fyrir hátt-semi sem greinir í alþjóðasamningi frá 18. desember 1979 um varnir gegn töku gísla.

4. gr.

3. og 4. mgr. 8. gr. laganna falla niður.

5. gr.

Ný grein, 8. gr. a laganna, orðast svo:

Nú hefur maður hlotið refsidóm í ríki þar sem brot var framið, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., eða í ríki sem er aðili að samningi um alþjóðlegt gildi refsidóma frá 28. maí 1970 og skal þá ekki höfða mál á hendur honum, dæma hann né fullnægja viðurlögum hér á landi fyrir sama brot og hann var dæmdur fyrir í því ríki ef:

1. hann var sýknaður,
2. dæmdum viðurlögum hefur þegar verið fullnægt, verið er að fullnægja þeim, þau eru fallin niður eða hafa verið gefin upp í samræmi við lög í því ríki þar sem dómur var kveðinn upp,
3. hann hefur verið sakfelldur án þess að refsing eða önnur viðurlög hafi verið ákvörðuð.

Ákvæði 1. mgr. eiga ekki við um brot sem falla undir 4. gr. og 1. tölul. 6. gr. nema refsimál hafi verið höfðað í hinu ríkinu að ósk íslenskra stjórnvalda.

6. gr.

Ný grein, 8. gr. b laganna, orðast svo:

Ef höfðað er mál á hendur manni hér á landi fyrir brot sem hann hefur þegar sætt viðurlögum fyrir í öðru ríki skal ákveða viðurlögin hér að sama skapi vægari eða láta þau eftir atvikum falla niður að því leyti sem viðurlögunum hefur þegar verið fullnægt í því ríki.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 73 19. maí 1993

LÖG

um breytingu á skipulagslögum, nr. 19/1964, ásamt síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lögin bætist svofellt ákvæði til bráðabirgða:

Ráðherra getur, á sama hátt og kveðið er á um í 3. gr., ákveðið að samvinnunefnd verði skipuð til að gera tillögu að skipulagi á miðhálendi Íslands. Svæðið markast í aðalatriðum af línu sem dregin verður á milli heimalanda og afrétta. Héraðsnefndir þær, sem

hlut eiga að máli, skipa hver um sig einn fulltrúa í samvinnunefnd en ráðherra skipar einn fulltrúa í nefndina og skal hann vera formaður. Um málsmeðferð tillögu að skipulagi miðhálendisins fer skv. 16. gr. skipulagslaga, nr. 19/1964. Að öðru leyti skal fresta frekari afgreiðslu tillögunnar uns ný skipulags- og byggingarlög hafa verið samþykkt á Alþingi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

19. maí 1993 Nr. 74

LÖG

um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, ásamt síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 43. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðast svo:

Nú verða útgjöld sjúkratryggðs vegna læknishjálpar og lyfja umtalsverð og er þá heimilt að endurgreiða hlutaðeigandi þennan kostnað að hluta eða að fullu að teknu tilliti til tekna og í samræmi við reglur sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið setur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um breyting á sveitarstjórnarlögum, nr. 8/1986.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lögin bætast ákvæði til bráðabirgða sem orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði X. kafla laga þessara skal félagsmálaráðherra á árunum 1993 og 1994 beita sér fyrir sérstöku átaki í sameiningu sveitarfélaga. Það skal gert í samráði við Samband íslenskra sveitarfélaga, landshlutasamtök sveitarfélaga og einstök sveitarfélög. Í stað ákvæða um aðdraganda, undirbúning og framkvæmd sameiningar í X. kafla laganna skal við þá sameiningu byggt á eftirfarandi:

1. Landshlutasamtök skulu fyrir 15. júní 1993 kjósa fimm til níu manna umdæmanefndir á starfssvæðum allra landshlutasamtaka sveitarfélaga.

   Hlutverk umdæmanefnda er að gera tillögur að nýrri skiptingu hvers landshluta í sveitarfélög í samráði við viðkomandi sveitarstjórnir. Jafnframt er hlutverk þeirra að hafa yfirumsjón með kynningu á sameiningartillögum og að sjá um almenna atkvæðagreiðslu um þær.

   Tillögur umdæmanefnda skulu vera tilbúnar fyrir 15. september 1993. Tveimur umræðum í sveitarstjórnum um tillögur umdæmanefnda skal lokið án atkvæðagreiðslu sveitarstjórna innan sex vikna frá því að tillögur eru lagðar fram. Almennri atkvæðagreiðslu um tillögurnar skal lokið innan tíu vikna frá sama tíma.

   Umboð umdæmanefnda fellur niður þegar þær hafa lokið störfum og í síðasta lagi 31. mars 1994.
2. Umdæmanefndir ákveða hver fyrir sig í samráði við landshlutasamtök og sveitarfélög á svæðinu hvenær almenn atkvæðagreiðsla skuli fara fram um sameiningartillögu. Atkvæðagreiðsla skal fara fram samtímis á starfssvæði hverra landshlutasamtaka. Atkvæðisbærir við þessa atkvæðagreiðslu eru þeir sem eru skráðir með lögheimili í hverju sveitarfélagi samkvæmt íbúaskrá þjóðskrár 1. september 1993 og eiga kosningarrétt við sveitarstjórnarkosningar skv. 19. gr. Að öðru leyti fer um atkvæðagreiðsluna eftir ákvæðum III. kafla laganna eftir því sem við getur átt.

   Hljóti tillaga umdæmanefndar meiri hluta greiddra atkvæða í öllum þeim sveitarfélögum sem málið varðar skulu sveitarstjórnir þær sem hlut eiga að máli taka ákvarðanir um fjárhagsmálefni sveitarfélaganna, fjölda fulltrúa í nýrri sveitarstjórn, nafn hins sameinaða sveitarfélags og önnur nauðsynleg atriði. Tilkynning um ákvarðanir þessar skal send félagsmálaráðuneytinu sem ákveður hvenær sameining fer fram og auglýsir hana í Stjórnartíðindum.

   Hljóti tillaga umdæmanefndar ekki samþykki í öllum hlutaðeigandi sveitarfélögum en þó meiri hluta greiddra atkvæða í a.m.k. ⅔ þeirra er viðkomandi sveitarstjórnum heimilt að ákveða sameiningu þeirra sveitarfélaga sem samþykkt hafa sameininguna enda hamli ekki landfræðilegar aðstæður.
3. Verði ekki af sameiningu á grundvelli atkvæðagreiðslu skv. 2. tölul. að framan er umdæmanefnd heimilt að leggja fram nýja tillögu. Skal það gert fyrir 15. janúar 1994. Sömu reglur og tímamörk gilda um seinni tillögu og þá fyrri að því undanskildu að kjörskrá skal þá miðuð við íbúaskrá þjóðskrár 1. janúar 1994. Jafnframt gilda sömu

ákvæði um ákvarðanir í framhaldi af almennri atkvæðagreiðslu og gilda um fyrri tillögu.

4. Fyrir 1. júní 1993 skal félagsmálaráðherra skipa sérstaka samráðsnefnd um sameiningarmál sveitarfélaga. Starfstími nefndarinnar er til ársloka 1994. Samráðsnefndin skal skipuð fulltrúum tilnefndum af þingflokkum á Alþingi, Byggðastofnun, Sambandi íslenskra sveitarfélaga og félagsmálaráðuneyti. Nefndin skal m.a. vera umdæmanefndum til ráðuneytis.
5. Kostnaður við störf umdæmanefnda og samráðsnefndar skal greiddur úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga en kostnaður við atkvæðagreiðslur skal greiddur af viðkomandi sveitarfélögum.
6. Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd bráðabirgðaákvæðis þessa.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

19. maí 1993 Nr. 76

LÖG

um Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála skal vera sjálfstæð vísindaleg stofnun er heyrir undir menntamálaráðherra.

2. gr.

Stofnunin skiptist í tvær deildir, rannsókna- og þróunardeild og prófa- og matsdeild.

3. gr.

Helstu verkefni rannsókna- og þróunardeildar eru:

1. Vinna að rannsóknum á sviði uppeldis- og menntamála með sérstakri áherslu á verkefni er haft geta hagnýta og/eða fræðilega þýðingu fyrir uppeldis- og menntamál í landinu.
2. Veita faglega ráðgjöf um rannsóknir og þróunarverkefni á sviði uppeldis- og menntamála.

3. Veita kennurum, kennaraefnum og háskólastúdentum í framhaldsnámi á sviði uppeldis- og menntamála þjálfun og ráðgjöf í fræðilegum vinnubrögðum eftir því sem aðstæður leyfa.
4. Kynna íslenskar og erlendar rannsóknir á sviði uppeldis- og menntamála.

4. gr.

Helstu verkefni prófa- og matsdeildar eru:

1. Sjá um samningu og úrvinnslu samræmdra prófa og könnunarprófa. Kennarar skulu taka þátt í prófagerð.
2. Hafa umsjón með mati á úrlausnum slíkra prófa, sérstaklega lokaprófs viðkomandi skólastigs.
3. Sjá um mat á skólastarfi. Niðurstöður slíks mats skal birta opinberlega að jafnaði á fjögurra ára fresti.
4. Ráðgjöf til menntamálaráðherra um aðalnámsskrá grunnskóla og námsskrá framhaldsskóla ef þurfa þykir í ljósi mats stofnunarinnar á starfi skólanna og þróunar í skólastarfi.

5. gr.

Starfi stofnunarinnar stýrir forstöðumaður, ráðinn til fimm ára í senn. Forstöðumaður skal uppfylla þær hæfniskröfur sem gerðar eru til prófessora við Háskóla Íslands. Forstöðumaður ræður aðra starfsmenn.

6. gr.

Háskólakennurum, kennurum og öðrum sérfræðingum í opinberri þjónustu er heimilt að inna vinnuskyldu sína, eða hluta hennar, af hendi með störfum innan stofnunarinnar að fengnu samþykki forstöðumanns.

7. gr.

Menntamálaráðherra skipar ráðgjafarnefnd til fimm ára í senn er vera skal forstöðumanni stofnunarinnar til faglegrar ráðgjafar. Í nefndinni skulu eiga sæti sex fulltrúar, einn skipaður af menntamálaráðherra án tilnefningar og er hann formaður nefndarinnar, tveir fulltrúar tilnefndir sameiginlega af Kennarasambandi Íslands og Hinu íslenska kennarafélagi og skal annar þeirra vera grunnskólakennari og hinn framhaldsskólakennari, einn samkvæmt tilnefningu Háskóla Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Háskólans á Akureyri og einn samkvæmt tilnefningu Kennaraháskóla Íslands. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti.

8. gr.

Meta skal starf stofnunarinnar á þriggja ára fresti af þar til kvöddum sérfræðingum sem ráðgjafarnefnd og ráðherra kalla til.

9. gr.

Ráðherra er heimilt að setja nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd þessara laga.

10. gr.

Við gildistöku laga þessara falla úr gildi lög nr. 69/1988, um Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála, og 65. gr. laga nr. 49/1991. Úr 68. gr. sömu laga falla brott orð-

in „skólum, skólastarfi“, svo og önnur lagaákvæði er fara kunna í bága við ákvæði laga þessara.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

18. maí 1993 Nr. 77

LÖG

um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Lög þessi gilda um aðilaskipti eða samruna fyrirtækja, atvinnurekstrar eða hluta atvinnurekstrar á hinu Evrópska efnahagssvæði að svo miklu leyti sem atvinnureksturinn heyrir undir íslenska lögsögu.

Lög þessi gilda þó ekki þegar bú fyrirtækis er tekið til gjaldþrotaskipta.

Lög þessi gilda ekki um haffær skip.

2. gr.

Frá og með þeim degi, sem aðilaskipti verða í skilningi 1. mgr. 1. gr., skal nýr eigandi takast á hendur réttindi og skyldur fyrri eigenda samkvæmt ráðningarsamningi og virða þau launakjör og starfsskilyrði sem samþykkt hafa verið í almennum kjarasamningi með sömu skilmálum og giltu fyrir fyrri eiganda þar til samningi verður sagt upp eða hann rennur út eða þar til annar kjarasamningur öðlast gildi eða kemur til framkvæmda.

Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um rétt launþega til elli- og örorkulífeyris eða eftirlifendabóta þegar um er að ræða lífeyrissjóði fyrir eina eða fleiri starfsstéttir sem starfa samkvæmt sérstökum lögum eða reglugerð sem staðfest hefur verið af fjármálaráðuneytinu.

Ákvæði 2. mgr. getur þó aldrei leitt til skerðingar á áunnum réttindum úr þeim sjóðum sem þar um ræðir. Skiptir þá engu máli hvort starfsmaður starfar áfram við reksturinn eftir aðilaskipti eða ekki.

3. gr.

Aðilaskipti, sbr. 1. gr., geta ein sér ekki verið ástæða fyrir uppsögn starfsmanna af hálfu atvinnurekanda, hvorki fyrir né eftir aðilaskipti. Ákvæði þetta kemur þó ekki í veg

fyrir uppsagnir starfsmanna af efnahagslegum, tæknilegum eða skipulagslegum ástæðum sem hafa í för með sér breytingar á starfsmannahaldi.

Sé ráðningarsamningi rift vegna þess að aðilaskipti hafa í för með sér verulegar breytingar á starfsskilyrðum starfsmanni í óhag skal litið svo á að atvinnurekandi beri ábyrgð á riftun samningsins.

4. gr.

Þegar aðilaskipti verða skal trúnaðarmaður halda réttarstöðu sinni og starfi samkvæmt lögum og samningum að svo miklu leyti sem atvinnureksturinn heldur sjálfstæði sínu.

Ef trúnaðarmaður missir umboð sitt vegna aðilaskiptanna skal hann eftir sem áður njóta þeirrar verndar sem lög eða samningar kveða á um.

5. gr.

Aðilaskipti, sbr. 1. gr., skulu þeir sem hlut eiga að máli tilkynna trúnaðarmanni starfsmanna eða starfsmönnum sjálfum sé trúnaðarmaður ekki fyrir hendi með góðum fyrirvara og áður en aðilaskipti koma til framkvæmda. Jafnframt skal upplýsa hlutaðeigandi um ástæður aðilaskipta, um lagalegar, efnahagslegar og félagslegar afleiðingar þeirra fyrir starfsmenn og um fyrirhugaðar ráðstafanir vegna starfsmanna.

6. gr.

Hafi atvinnurekandi í huga að gera ráðstafanir vegna starfsmanna vegna aðilaskipta, sbr. 1. gr., skal hann hafa samráð við trúnaðarmann starfsmanna í því skyni að ná samkomulagi um þær. Samráð skal hafa með góðum fyrirvara og áður en fyrirhugaðar ráðstafanir koma til framkvæmda.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópskt efnahagssvæði öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

Nr. 78 18. maí 1993

LÖG

um vernd svæðislýsinga smárása í hálfleiðurum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Sá sem hannar svæðislýsingu smárása í hálfleiðara hefur einkarétt til hagnýtingar hennar samkvæmt lögum þessum.

Vernd svæðislýsinga smárása í hálfleiðurum er háð því að um nýsköpun sé að ræða, annaðhvort í heild eða að hluta. Skilyrði er að um eigið verk hönnuðar sé að ræða og að svæðislýsingin sé ekki almennt þekkt.

2. gr.

Verndar samkvæmt lögum þessum njóta íslenskir ríkisborgarar eða þeir sem hafa fasta búsetu hér á landi. Einnig njóta verndar þau fyrirtæki og lögaðilar sem stunda atvinnurekstur hér á landi.

Iðnaðarráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að réttarvernd samkvæmt lögum þessum skuli einnig taka til ríkisborgara í þeim ríkjum sem veita íslenskum ríkisborgurum sams konar rétt.

3. gr.

Í einkarétti aðila á hagnýtingu svæðislýsingar smárása í hálfleiðara felst eftirfarandi:

1. Réttur til afritunar svæðislýsingar smárása sem nýtur verndar skv. 1. gr. laganna.
2. Réttur til hagnýtingar svæðislýsingar smárása í atvinnuskyni.
   Hagnýting í atvinnuskyni þýðir sala, leiga, langtímaleiga eða önnur notkun svæðislýsingar smárása í atvinnuskyni eða tilboð gerð í þeim tilgangi.
3. Réttur til innflutnings svæðislýsingar eða smárásar sem framleidd var með þeirri svæðislýsingu til nota í atvinnuskyni.

Einkaréttur tekur ekki til:

1. afritunar svæðislýsinga smárása sem ekki tengist atvinnurekstri,
2. afritunar svæðislýsinga smárása sem gerð er í rannsókna- eða fræðsluskyni,
3. svæðislýsingar smárása sem hefur orðið til vegna atferlis sem 2. tölul. þessarar málsgreinar tekur til,
4. athafna sem 1. mgr. tekur til eftir að svæðislýsing smárásar, sem nýtur verndar skv. 1. gr., hefur verið sett á markað af rétthafa eða með samþykki hans.

4. gr.

Einstaklingi, sem eignast hefur smárás sem hefur verið framleidd, hagnýtt í atvinnuskyni eða flutt inn andstætt lögum þessum, er heimilt að hagnýta sér hana í atvinnuskyni eða flytja hana inn svo fremi sem viðkomandi vissi ekki að svo væri ástatt um smárásina né hafði gildar ástæður til að halda að svo væri. Að beiðni rétthafa skal úrskurða honum sanngjarnar bætur ef slík hagnýting í atvinnuskyni eða innflutningur á sér stað eftir að einstaklingur hefur fengið vitneskju um eða hefur gildar ástæður til að halda að smárásin hafi verið framleidd andstætt lögum þessum.

5. gr.

Einkaréttur til hagnýtingar svæðislýsingar smárása í hálfleiðurum stofnast þegar svæðislýsing er fyrst áfest eða árituð. Einkarétturinn fellur niður 10 árum eftir lok þess almanaksárs er svæðislýsing var fyrst hagnýtt í atvinnuskyni einhvers staðar í heiminum. Einkarétturinn fellur niður 15 árum eftir lok þess almanaksárs er svæðislýsingin var fyrst kynnt ef hún hefur ekki enn þá verið notuð í atvinnuskyni.

6. gr.

Hverjum þeim, sem af ásetningi eða gáleysi brýtur gegn rétti þeim er lög þessi veita aðila, er skylt að bæta honum tjón það er af hefur hlotist. Bætur þessar mega þó aldrei vera hærri en nemur hagnaði hins bótaskylda af brotinu.

7. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum.

8. gr.

Iðnaðarráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**
(L. S.)

Jón Sigurðsson.

Nr. 79 18. maí 1993

LÖG

um Menningarsjóð.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Hlutverk Menningarsjóðs er að veita fjárhagslegan stuðning til útgáfu þeirra bóka á íslenskri tungu sem verða mega til eflingar íslenskri menningu. Sérstök áhersla skal lögð á að efla útgáfu fræðirita, handbóka, orðabóka og menningarsögulegra rita. Jafnframt veitir sjóðurinn fjárhagslegan stuðning annarri skyldri starfsemi eftir nánari ákvæðum í reglugerð.

2. gr.

Stjórn Menningarsjóðs er skipuð þremur mönnum. Skulu þeir, ásamt jafnmörgum varamönnum, kosnir hlutfallskosningu á Alþingi eftir hverjar alþingiskosningar. Menntamálaráðherra skipar formann úr hópi hinna kjörnu stjórnarmanna.

Stjórn Menningarsjóðs hefur með höndum árlega úthlutun styrkja úr sjóðnum.

Stjórn Menningarsjóðs gerir árlega áætlun um tekjur og gjöld sjóðsins og skal hún borin undir menntamálaráðherra til samþykktar. Kostnaður vegna starfsemi sjóðsins greiðist úr Menningarsjóði.

3. gr.

Til Menningarsjóðs falla árlega þessar tekjur:

a. Gjald af aðgöngumiðum að kvikmynda- og skuggamyndasýningum og dansleikjum skv. 8. gr. laga nr. 58/1970, um skemmtanaskatt.
b. Fjárveiting sem veitt er í fjárlögum hverju sinni.

4. gr.

Menntamálaráðherra setur nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd laga þessara.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Samtímis falla úr gildi lög nr. 50/1957, með síðari breytingum, um menningarsjóð og menntamálaráð.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1993 skulu 15 milljónir króna frá uppgjöri Bókaútgáfu Menningarsjóðs renna til Menningarsjóðs í stað framlags á fjárlögum.

Á árinu 1993 skal a-liður 3. gr. ekki koma til framkvæmda.

Menntamálaráð, sem kosið var af Alþingi samkvæmt lögum nr. 50/1957, með síðari breytingum, um menningarsjóð og menntamálaráð, skal leyst frá störfum við gildistöku laga þessara.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

18. maí 1993 Nr. 80

LÖG

um aðgerðir gegn peningaþvætti.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

I. KAFLI
Gildissvið o.fl.

1. gr.

Lög þessi gilda um fyrirtæki og stofnanir sem veita almenningi fjármálaþjónustu, hér eftir nefndar fjármálastofnanir. Þær eru samkvæmt lögum þessum:

1. Viðskiptabankar, sparisjóðir og dótturfélög þeirra.
2. Stofnanir samkvæmt lögum um lánastofnanir aðrar en viðskiptabankar og sparisjóðir.
3. Líftryggingafélög og séreignalífeyrissjóðir.
4. Verðbréfafyrirtæki og verðbréfasjóðir.
5. Hérlend útibú erlendra fjármálastofnana sem hafa með höndum starfsemi skv. 1.–4. tölul.

Ráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð að ákvæði 7. og 8. gr. laganna gildi einnig um aðra aðila sem hafa með höndum starfsemi sem líklegt er að notuð verði til að þvætta peninga.

2. gr.

Fjármálastofnun skal ekki í starfsemi sinni taka þátt í að varðveita, yfirfæra eða hagnýta eign eða breyta henni úr einu eignarformi í annað þegar vitneskja eða rökstuddur grunur er til staðar um að rekja megi uppruna eignar til brots á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni.

II. KAFLI
Hlutverk fjármálastofnana.

3. gr.

Við upphaf viðskiptasambands skal starfsmaður fjármálastofnunar krefjast þess af viðskiptamanni að hann sanni á sér deili með framvísun persónuskilríkja.

Einnig skal krefjast þess að viðskiptamaður, sem ekki er í föstu viðskiptasambandi skv. 1. mgr., framvísi persónuskilríkjum þegar hann á í viðskiptum með hærri fjárhæð en 1.100.000 kr. Ef fjárhæðin er ekki þekkt á þeim tíma er viðskiptin eiga sér stað eða viðskiptin fara fram í einni eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri skal krefjast framvísunar persónuskilríkja um leið og vitneskja fæst um fjárhæðina og ljóst er að hún er hærri en að framan greinir.

Ef grunur leikur á að rekja megi uppruna eignar til brots á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni skal krefjast þess af viðskiptamanni að hann framvísi persónuskilríkjum þótt um sé að ræða viðskipti með lægri fjárhæð en skv. 2. mgr.

4. gr.

Þegar viðskiptaaðili er fjármálastofnun sem starfar innan Evrópska efnahagssvæðisins þarf ekki að krefjast persónuskilríkja skv. 3. gr. Það sama gildir þegar staðfest er að greiðsla fyrir viðskiptin verði færð til skuldar á viðskiptareikningi í nafni viðskiptaaðila í sambærilegri stofnun sem starfar innan Evrópska efnahagssvæðisins nema grunur leiki á að viðskiptin tengist broti á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni.

5. gr.

Hafi starfsmaður fjármálastofnunar vitneskju eða ástæðu til að ætla að tiltekin viðskipti fari fram í þágu þriðja manns skal viðskiptamaður krafinn upplýsinga um hver sá þriðji maður er.

6. gr.

Fjármálastofnun skal varðveita ljósrit af persónuskilríkjum þeim sem krafist er skv. 3. gr. eða fullnægjandi upplýsingar úr þeim í a.m.k. fimm ár frá því að viðskiptum eða viðskiptasambandi lýkur.

7. gr.

Fjármálastofnun skal láta athuga gaumgæfilega öll viðskipti sem grunur leikur á að rekja megi til brots á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni og tilkynna ríkissaksóknara um viðskipti þar sem slík tengsl eru talin vera fyrir hendi. Samkvæmt beiðni ríkissaksóknara eða lögreglu, sem rannsakar peningaþvættismál, skal láta í té allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru taldar vegna rannsóknarinnar.

Forðast skal viðskipti þegar fyrir hendi er vitneskja eða grunur um að rekja megi þau til brots á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni þar til ríkissaksóknara hefur verið tilkynnt um viðskiptin. Ef ekki er unnt að koma í veg fyrir viðskiptin eða stöðvun þeirra gæti hindrað lögsókn á hendur þeim sem hafa hagnað af viðskiptunum skal ríkissaksóknara tilkynnt um viðskiptin um leið og þau hafa farið fram.

8. gr.

Stjórnendur, starfsmenn og aðrir, sem vinna í þágu fjármálastofnunar, eru skyldir til að sjá til þess að viðskiptamaður eða annar utanaðkomandi aðili fái ekki frá stofnuninni vitneskju um að ríkissaksóknara hafi verið sendar upplýsingar skv. 7. gr. eða að rannsókn sé hafin vegna gruns um brot á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni.

9. gr.

Fjármálastofnun skal hafa innra eftirlit sem miðar að því að hindra að stofnunin sé notuð til viðskipta sem tengjast afbrotum. Í þeim tilgangi skal stofnunin m.a. sjá til þess að starfsmenn hljóti sérstaka þjálfun.

III. KAFLI
Ýmis ákvæði.

10. gr.

Fái bankaeftirlit Seðlabanka Íslands eða Tryggingaeftirlit í störfum sínum vitneskju um viðskipti sem tengjast broti á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni eða upplýsingar um viðskipti sem grunur leikur á að tengist broti á almennum hegningarlögum eða lögum um ávana- og fíkniefni skal það tilkynnt til ríkissaksóknara.

11. gr.

Þegar stjórnandi eða starfsmaður fjármálastofnunar veitir ríkissaksóknara eða lögreglu upplýsingar í góðri trú samkvæmt lögum þessum telst það ekki brot á þagnarskyldu sem hann er bundinn samkvæmt lögum eða með öðrum hætti. Slík upplýsingagjöf leggur hvorki refsi- né skaðabótaábyrgð á herðar hlutaðeigandi stofnunum, stjórnendum þeirra eða starfsmönnum.

12. gr.

Fjárhæð skv. 2. mgr. 3. gr. skal bundin gengi evrópsku mynteiningarinnar ECU. Seðlabanki Íslands auglýsir fjárhæðina í Lögbirtingablaði, miðað við 1. janúar ár hvert.

13. gr.

Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

14. gr.

Brot á ákvæðum 3., 5., 6., 7., 8. og 9. gr. varða sektum. Vanræksla á að láta ríkissaksóknara eða lögreglu í té upplýsingar skv. 2. málsl. 1. mgr. 7. gr. varðar einnig sektum.

Þegar brot er framið í starfsemi lögaðila má gera lögaðila sekt fyrir brot á lögum þessum án tillits til þess hvort sök verður sönnuð á fyrirsvarsmann eða starfsmann lögaðilans. Hafi fyrirsvarsmaður eða starfsmaður gerst sekur um brot á lögum þessum má einnig gera lögaðilanum sekt.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993. Ákvæði 9. gr. öðlast gildi sex mánuðum síðar.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 57/1988, um framhaldsskóla, sbr. lög nr. 107/1988 og nr. 72/1989.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Á eftir 39. gr. laganna kemur ný grein er orðast svo:

Menntamálaráðherra er heimilt að efna til tilraunastarfs í starfsnámi í samráði við einstaka skóla og víkja þá frá ákvæðum þessara laga ef nauðsyn krefur. Slíkt tilraunastarf skal að jafnaði ekki skilgreint til lengri tíma en tveggja ára í senn og skal skipulagt í samvinnu við fulltrúa atvinnurekenda og launþega í viðkomandi starfsgrein.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**
(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

Nr. 82 18. maí 1993

LÖG

um breyting á útvarpslögum, nr. 68/1985.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

1. gr. laganna orðast svo:

Lög þessi eru sett með hliðsjón af lögum um fjarskipti, nr. 73/1984, hvað varðar tæknilega eiginleika.

Með *útvarpi*, hljóðvarpi eða sjónvarpi, er í lögum þessum átt við hvers konar útsendingu dagskárefnis innan íslenskrar lögsögu sem ætluð er almenningi til beinnar móttöku og dreift er með rafsegulöldum hvort heldur í tali, tónum eða myndum, um þráð eða þráðlaust hvort heldur sem útsendingin er læst eða ólæst.

Ákvæði þessara laga ná ekki til dreifingar útvarpsdagskrár eða útsendinga sem eingöngu eru ætlaðar þröngum hóp og takmarkast við byggingar eða húsakynni á samfelldri lóð, svo sem einstök íbúðarhús, sjúkrahús, gistihús, skóla og verksmiðju.

Útvarpsstöð er sá aðili sem leyfi hefur til útvarps samkvæmt lögum þessum.

Útvarpsdagskrá í skilningi laga þessara er heildarsamsetning dagskárliða í útvarpi.

Auglýsing er hvers konar tilkynning sem útvarpað er gegn endurgjaldi og felur í sér kynningu vöru eða þjónustu.

Dulin auglýsing er sýning eða önnur kynning í máli eða myndum á vöru, þjónustu, vörumerki eða starfsemi aðila er framleiðir vöru eða veitir þjónustu í útvarpsdagskrám utan afmarkaðra auglýsingatíma sé slík sýning til þess ætluð af hálfu útvarpsstöðvar að þjóna auglýsingamarkmiðum og villa um fyrir notendum.

Kostun er hvers konar framlag lögaðila eða einstaklinga til framleiðslu eða sýningar dagskrárliða í útvarpi, með það fyrir augum að vekja athygli á nafni sínu, vörumerki, ímynd, starfsemi eða vörum.

2. gr.

2. mgr. 2. gr. laganna orðast svo:

Öðrum aðilum má veita leyfi til útvarps. Skal starfa sérstök nefnd, útvarpsréttarnefnd, sem veitir slík leyfi skv. 3.–6. gr. laga þessara og fylgist með að reglum þeirra sé fylgt. Útvarpsréttarnefnd veitir einnig leyfi til starfrækslu útvarps þar sem einvörðungu er dreift viðstöðulaust óstyttri og óbreyttri heildardagskrá útvarpsstöðva. Slík leyfi eru einvörðungu háð ákvæðum 5. og 6. gr. eftir því sem við á.

3. gr.

1. tölul. 2. mgr. 3. gr. laganna orðast svo: Fjarskiptaeftirlit ríkisins úthlutar senditíðnum í samræmi við alþjóðasamþykktir og gefur út leyfisbréf til þeirra sem fengið hafa leyfi til útvarps. Í leyfisbréfi skal kveðið á um tæknilega eiginleika í samræmi við settar reglur og alþjóðasamþykktir, svo sem um tíðni og útgeislað afl. Viðstöðulaust, óstytt og óbreytt endurvarp heildardagskrár sjónvarpsstöðva skal einvörðungu heimilað um þráð og/eða þráðlaust um örbylgju. Í síðara tilfellinu skal hafa samráð við samgönguráðuneytið.

4. gr.

3. tölul. 2. mgr. 3. gr. laganna skiptist í tvo stafliði og orðast svo:

(3. a.)

Útvarpsstöðvar skulu stuðla að almennri menningarþróun og efla íslenska tungu. Þær skulu kosta kapps um að meiri hluti útsendrar dagskrár sé íslenskt dagskrárefni og dagskrárefni frá Evrópu.

Efni á erlendu máli, sem sýnt er í sjónvarpsstöð, skal jafnan fylgja íslenskt tal eða texti á íslensku eftir því sem við á hverju sinni. Það á þó ekki við þegar fluttir eru erlendir söngtextar eða þegar dreift er viðstöðulaust um gervitungl og móttökustöð fréttum eða fréttatengdu efni sem sýnir að verulegu leyti atburði sem gerast í sömu andrá. Við þær aðstæður skal sjónvarpsstöð, eftir því sem kostur er, láta fylgja endursögn eða kynningu á íslensku á þeim atburðum sem gerst hafa. Skal lögð áhersla á að allt tal og texti sé á lýtalausu íslensku máli.

Ákvæði lagagreinar þessarar eiga ekki við þegar um er að ræða endurvarp frá erlendum sjónvarpsstöðvum, enda sé um að ræða viðstöðulaust, óstytt og óbreytt endurvarp heildardagskrár sjónvarpsstöðva.

(3. b.)

Útvarpsstöðvar, sem leyfi fá til útvarps, skulu í öllu starfi sínu halda í heiðri lýðræðislegar grundvallarreglur. Þeim ber að virða tjáningarfrelsi og stuðla að því að fram komi í dagskrá rök fyrir mismunandi skoðunum í umdeildum málum.

Þeir aðilar, einstaklingar, félög eða stofnanir, sem telja að lögmætir hagsmunir þeirra, einkum orðspor og mannorð, hafi beðið tjón af því að rangt hafi verið farið með stað-

reyndir í útvarpsdagskrá, hafa rétt til andsvara í viðkomandi útvarpsstöð eða til annarra jafngildra úrræða.

Telji þessir aðilar að útvarpsstöð hafi ekki uppfyllt framangreind skilyrði gagnvart þeim og þeim er synjað um að koma sjónarmiðum sínum á framfæri í dagskrá með þeim hætti sem þeir vilja við una geta þeir lagt málið fyrir útvarpsréttarnefnd. Nefndin skal þá, eins fljótt og við verður komið, fella úrskurð um kæruefni og er sá úrskurður bindandi fyrir aðila.

5. gr.

4. gr. laganna orðast svo:

Útvarpsstöðvum er heimilt að afla tekna með auglýsingum, afnotagjaldi eða sérstöku gjaldi vegna framleiðslu fræðslu- og skýringarefnis.

Auglýsingar skulu vera auðþekkjanlegar sem slíkar og vera skýrt afmarkaðar frá öðru dagskrárefni með myndskilti eða hljóðmerki og skulu þær fluttar í sérstökum almennum auglýsingatímum á milli dagskrárliða.

Heimilt er að rjúfa einstaka dagskrárliði með auglýsingatíma, enda leiði það ekki til afbökunar á dagskrárefni eða verulegrar röskunar á samfelldum flutningi eða skerði rétt rétthafa svo sem hér segir:

a. Útsendingu dagskrárliða sem samsettir eru úr sjálfstæðum þáttum, íþróttadagskrár eða sambærilega dagskrárliði, sem svipaðir eru að uppbyggingu, er heimilt að rjúfa með auglýsingatíma á þann veg að auglýsingum sé aðeins skotið inn á milli þátta eða í hléum.
b. Útsendingu kvikmynda, þar með talinna kvikmynda sem gerðar eru fyrir sjónvarp og eru lengri en 45 mínútur í dagskrá, má rjúfa einu sinni fyrir hvert 45 mínútna tímaskeið með auglýsingatíma. Heimilt er að rjúfa útsendingu öðru sinni ef sýningartími er meira en 20 mínútum lengri en tvö eða fleiri full 45 mínútna tímaskeið.
c. Ef dagskrárliðir, aðrir en þeir sem fjallað er um í a-lið, eru rofnir með auglýsingum skulu líða a.m.k. 20 mínútur milli auglýsingahléa í sama dagskrárlið.

Óheimilt er að skjóta auglýsingum inn í útsendingu á guðsþjónustu eða trúarlegri dagskrá, fréttum eða fréttatengdum dagskrárliðum eða dagskrá fyrir börn.

Í sjónvarpsdagskrám skal hlutfall auglýsingatíma ekki fara yfir 15% daglegs útsendingartíma. Þó má auka þetta hlutfall í 20% ef með eru talin bein tilboð til almennings um sölu, kaup eða leigu á vörum eða veitingu þjónustu. Hlutfall auglýsinga innan tiltekins klukkutímaskeiðs má ekki fara yfir 20%. Auglýsingar á borð við bein tilboð til almennings um sölu, kaup eða leigu á vörum eða þjónustu skulu ekki fara fram yfir eina klukkustund á dag, án þess þó að skerða ákvæði þessarar málsgreinar.

Duldar auglýsingar eru bannaðar.

Í auglýsingum skal ekki beita tækni til að hafa áhrif á fólk neðan marka meðvitaðrar skynjunar.

6. gr.

Á eftir 4. gr. laganna kemur ný grein, 4. gr. a, er orðast svo:

Heimilt er útvarpsstöð að afla kostunar við gerð einstakra dagskrárliða, þó aldrei frétta eða fréttatengdra þátta, svo framarlega sem kostunaraðili hefur ekki áhrif á innihald eða efnistök við gerð kostaðs dagskrárliðar og raskar ábyrgð og ritstjórnarlegu sjálfstæði útvarpsstöðvar. Nú er dagskrárliður kostaður og má þá efni hans ekki fela í sér hvatningu til kaupa eða leigu á vörum eða þjónustu kostunaraðila. Heimilt er að ákveða með reglugerð að sérstakar reglur skuli gilda um dagskrárliði sem kostaðir eru af góðgerðar- eða líknarfélögum.

Kostaðar sjónvarpsdagskrár skulu vera ljóslega auðkenndar sem slíkar með nafni og/eða vörumerki kostunaraðila í upphafi og/eða lok dagskrár.

7. gr.

5. gr. laganna orðast svo:

Fyrir útvarp um þráð gilda eftirtaldar reglur sérstaklega:

1. Leyfi til útvarps um þráð er háð því að sveitarstjórnir heimili lagningu þráðar um lönd sín.
2. Lagning og not þráðar í því skyni eingöngu að dreifa viðstöðulaust dagskrárefni útvarpsstöðva óbreyttu og óstyttu er aðeins háð skilyrðum 1. tölul. þessarar greinar, sjá þó 2. mgr. 2. gr. Samgönguráðuneytið setur reglur um gerð og notkun slíkra kerfa og eftirlit með þeim. Áskilja má að notkun þessara kerfa sé háð leyfi Fjarskiptaeftirlits ríkisins.

8. gr.

6. gr. laganna orðast svo:

Heimil er öllum móttaka útvarpsdagskrár sem send er um gervitungl og ætluð almenningi til beinnar móttöku, enda verði henni ekki endurvarpað. Samgönguráðuneytið setur reglur um móttöku frá fjarskiptatunglum.

Um flutning útvarpsefnis um fjarskiptatungl milli fastra stöðva, þegar ekki er um tilbúna dagskrá að ræða sem ætluð er almenningi, gilda eingöngu ákvæði fjarskiptalaga.

Viðstöðulaust, óstytt og óbreytt endurvarp um þráð og/eða þráðlaust á dagskrá, sem komin er til móttökustöðvar um gervitungl, er háð samþykki útvarpsstöðvarinnar sem dagskrána sendir og samþykki samgönguráðuneytisins ef um fjarskiptatungl er að ræða.

9. gr.

Við 8. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Ákvæði 2.–7. mgr. 4. gr. og 4. gr. a eiga einnig við um starfsemi Ríkisútvarpsins.

10. gr.

Við 15. gr. laganna bætist svohljóðandi málsgrein:

Efni á erlendu máli, sem sýnt er í sjónvarpsdagskrá Ríkisútvarpsins, skal jafnan fylgja íslenskt tal eða texti á íslensku eftir því sem við á hverju sinni. Það á þó ekki við þegar fluttir eru erlendir söngtextar eða þegar dreift er viðstöðulaust um gervitungl og móttökustöð fréttum eða fréttatengdu efni sem sýnir að verulegu leyti atburði sem gerast í sömu andrá. Við þær aðstæður skal Ríkisútvarpið – sjónvarp, eftir því sem kostur er, láta fylgja endursögn eða kynningu á íslensku á þeim atburðum sem gerst hafa. Skal lögð áhersla á að allt tal og texti sé á lýtalausu íslensku máli.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

LÖG

um viðurkenningu á menntun og prófskírteinum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Lög þessi gilda um störf sem löggildingu, leyfi eða aðra jafngilda viðurkenningu þarf til og falla undir tilskipun 89/48EBE sem samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið nær til og kveða á um almennar reglur um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum vegna starfsmenntunar.

Lög þessi gilda einnig um störf sem löggildingu, leyfi eða aðra jafngilda viðurkenningu þarf til og falla undir samninga sem ríkisstjórnir Norðurlanda gera og öðlast hafa gildi að því er Ísland varðar og kveða á um almennar reglur um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum vegna starfsmenntunar.

2. gr.

Ríkisborgarar í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins, svo og norrænir ríkisborgarar sem uppfylla skilyrði þeirrar tilskipunar eða samninga sem falla undir 1. gr., eiga rétt á að gegna hér á landi starfi sem löggildingu, leyfi eða aðra jafngilda viðurkenningu þarf til, hvort heldur er sjálfstætt eða sem launþegar, með sömu skilmálum og gilda um íslenska ríkisborgara.

3. gr.

Þau stjórnvöld, sem fara með málefni er varða hlutaðeigandi starf, skulu sjá um að skilyrði þau sem greinir í 2. gr. til að gegna starfinu hafi verið uppfyllt.

4. gr.

Ráðherra, sem í hlut á, getur með reglugerð veitt undanþágu frá ákvæðum í lögum að því er varðar ríkisfang, búsetu eða viðurkenningu á prófum að því leyti sem það er nauðsynlegt vegna skuldbindinga er felast í tilskipun þeirri eða samningum sem falla undir 1. gr.

Ráðherra, sem í hlut á, setur reglur um hæfnispróf eða viðbótarmenntun eftir því sem við á. Hann getur einnig ákveðið að umsækjandi skuli greiða kostnað vegna prófs eða viðbótarmenntunar. Ráðherra setur og reglur um gjöld er krefja má vegna umsóknar um heimild til að gegna starfi hér á landi.

5. gr.

Menntamálaráðuneytið skal sjá um og samræma framkvæmd þeirrar tilskipunar og samninga sem falla undir 1. gr. Nánari ákvæði um þá framkvæmd skulu sett í reglugerð.

6. gr.

Menntamálaráðuneytið, svo og stjórnvöld sem í hlut eiga, sbr. 4. gr., geta krafið umsækjanda um upplýsingar, sem þörf er á, til að taka megi afstöðu til umsóknar um heimild til að gegna lögvernduðu starfi hér á landi.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

18. maí 1993 Nr. 84

LÖG

um breytingu á lögum nr. 22 27. mars 1991, um samvinnufélög.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Á eftir 2. gr. laganna kemur ný grein, 2. gr. a, svohljóðandi:

Heimilt er samvinnufélagi, að fullnægðum skilyrðum sem talin eru upp í 2. mgr., að starfrækja innlánsdeild sem tekur við innlögum frá félagsmönnum og viðskiptaaðilum til ávöxtunar sem rekstrarfé félagsins. Um útborganir á innlögum fer eftir ákvæðum félagssamþykkta.

Skilyrði fyrir því að samvinnufélag megi starfrækja innlánsdeild eru:

1. Að eigið fé félagsins sé minnst 100 milljónir króna og hlutfall eigin fjár þess af heildareignum eigi lægra en 18% — átján af hundraði —. Fyrrgreind lágmarksfjárhæð er miðuð við verðlag í byrjun árs 1993 og skal breytast í upphafi hvers árs í hátt við breytingar á lánskjaravísitölu.

   Fullnægi samvinnufélag ekki þessum skilyrðum er viðskiptaráðherra heimilt að veita hlutaðeigandi félagi frest í allt að sex mánuði til þess að auka eigið fé að fyrrgreindum lágmörkum. Séu til þess ríkar ástæður að mati ráðherra er honum heimilt að framlengja þennan frest í allt að þrjá mánuði.
2. Að endurskoðun á reikningum félagsins sé í höndum löggilts endurskoðanda, sbr. 2. mgr. 68. gr.
3. Að félagið sé aðili að Tryggingarsjóði innlánsdeilda. Samþykktir sjóðsins skulu staðfestar af viðskiptaráðherra.

Til tryggingar fyrir fé því, sem lagt er í innlánsdeild, eru eignir félagsins, þar með talin eign í Tryggingarsjóði innlánsdeilda og ábyrgð félagsmanna skv. 18. gr.

Óheimilt er innlánsdeild að veita lán í eigin nafni eða reka aðra fjármálastarfsemi en um getur í 1. mgr. og hún telst hvorki innláns- né lánastofnun í skilningi laga um Seðlabanka Íslands.

2. gr.

Í stað síðari málsgreinar ákvæðis til bráðabirgða komi tvær nýjar málsgreinar er orðast svo:

Þeim samvinnufélögum, sem starfrækja innlánsdeildir við gildistöku laga þessara og ekki fullnægja skilyrðum 2. mgr. 2. gr. a, ber að fullnægja skilyrðunum eigi síðar en 31.

desember 1994. Að öðrum kosti skulu þau leggja niður innlánsdeildir sínar frá og með 1. janúar 1995.

Ákvæði 2. gr. a skal taka til endurskoðunar eigi síðar en 1. janúar 2000.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi 29. gr. laga nr. 46 13. júní 1937, um samvinnufélög.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

Nr. 85 18. maí 1993

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að auka hlutafé Íslands í Norræna fjárfestingarbankanum og að staðfesta breytingar á samþykktum bankans.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að samþykkja aukningu á hlutafé Norræna fjárfestingarbankans úr 1.600 milljónum sérstakra dráttarréttinda (SDR) í 2.400 milljónir SDR. Jafnframt er ríkisstjórninni heimilt að auka hlutafé Íslands í Norræna fjárfestingarbankanum, sbr. 2. og 3. gr. samþykkta bankans, um 7,2 milljónir SDR og leggja þar af fram allt að jafnvirði 243 þúsunda evrópskra mynteininga (ecu) á árunum 1993–1995.

2. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að samþykkja breytingar á 6. gr. samþykkta bankans og bæta við þær grein 6b sem fjalli um sérstaka lánafyrirgreiðslu til Eystrasaltsríkja (BIL-lán) og takast á hendur ábyrgðir í því sambandi að fjárhæð allt að jafnvirði 300 þúsunda evrópskra mynteininga (ecu).

3. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að samþykkja breytingar á 2., 4. og 9. gr. samþykkta bankans, þess eðlis að bankinn miði framvegis reikningshald sitt við evrópsku mynteininguna ecu.

4. gr.

Lög þessi taka þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 18. maí 1993.

Davíð Oddsson. **Salome Þorkelsdóttir.** **Þór Vilhjálmsson.**

(L. S.)

Jón Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 14 – 1993

28. maí 1993 341 Nr. 86

BRÁÐABIRGÐALÖG

um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð mér, að við gerð kjarasamninga milli aðildarfélaga Alþýðusambands Íslands, Vinnuveitendasambands Íslands og Vinnumálasambands samvinnufélaga hafi ríkisstjórnin lýst sig reiðubúna að greiða fyrir gerð kjarasamninga til lengri tíma. Mikilvægt sé að eyða óvissu í kjaramálum, tryggja frið á vinnumarkaði og treysta þannig stöðugleika í efnahagsmálum með víðtækri samstöðu um kjarasamninga til loka næsta árs.

Til að ná þessum markmiðum beri brýna nauðsyn til að grípa til aðgerða til styrktar útflutningsgreinum atvinnulífsins, treysta atvinnuástand og lækka verð á tilteknum matvælum.

Fyrir því eru hér með sett svofelld bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar:

I. KAFLI
Um aðgerðir í atvinnu- og verðlagsmálum.

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að verja á árinu 1993 allt að 1 000 millj. kr. til atvinnuskapandi aðgerða, einkum fjárfestinga og viðhalds, og allt að 300 millj. kr. til tímabundinnar niðurgreiðslu á kjötvörum og mjólkurafurðum.

II. KAFLI
Um tímabundna endurgreiðslu tryggingagjalds.

2. gr.

Heimilt er að endurgreiða tryggingagjald sem lagt er á aðila sem stunda útflutning á tímabilinu frá júní til desember 1993 samkvæmt lögum nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

A 24
Steindórsprent Gutenberg hf.

Til aðila samkvæmt 1. mgr. teljast:
1. Aðilar í fiskveiðum, fiskeldi og fiskvinnslu.
2. Aðilar í atvinnugreinum samkvæmt 2. og 3. flokki í atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands.

3. gr.

Aðilar samkvæmt 1. tölul. 2. mgr. 2. gr. geta fengið endurgreitt tryggingagjald af öllum tryggingagjaldsstofni á framangreindu tímabili, sbr. III. kafla laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

Endurgreiðsla til aðila samkvæmt 2. tölul. 2. mgr. 2. gr. skal miðuð við þann hluta tryggingagjaldsstofns, sbr. III. kafla laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum, sem tengist þeim hluta framleiðslu á framangreindu tímabili sem fluttur er úr landi eða er ætlaður til útflutnings. Koma skal fram í bókhaldi þessara aðila sundurliðun á því hvernig tryggingagjaldsstofn skiptist milli þess hluta framleiðslu sem ætlaður er til útflutnings annars vegar og til sölu innanlands hins vegar.

Ef aðili sem fellur undir 1. eða 2. tölul. 2. mgr. 2. gr. hefur annan rekstur með höndum en þar greinir, skal hann haga bókhaldi sínu í samræmi við ákvæði 4. mgr. 2. gr. laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

4. gr.

Skýri aðili sem endurgreiðslu beiðist vísvitandi rangt eða villandi frá einhverju því er máli skiptir um endurgreiðslubeiðni skal hann greiða sekt er nemi tífaldri þeirri fjárhæð sem beðist er endurgreiðslu á eða allt að þeirri fjárhæð ef háttsemi má rekja til stórkostlegs gáleysis, enda liggi ekki við brotinu þyngri refsing eftir öðrum lögum. Sektir eftir lögum þessum má jafnt gera lögaðila sem einstaklingi. Mál vegna brota á lögum þessum sæta meðferð opinberra mála.

5. gr.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um endurgreiðslu tryggingagjalds samkvæmt lögum þessum. Skal þar m.a. kveðið nánar á um fyrirkomulag endurgreiðslu, kærur og fresti.

III. KAFLI
Um breyting á hafnalögum, nr. 69/1984, með síðari breytingum.

6. gr.

Við 13. gr. bætist ný málsgrein, 5. mgr., sem orðist svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 4. mgr. þessarar greinar er einstökum hafnarstjórnum heimiluð frávik til lækkunar á hinni almennu gjaldskrá fyrir hafnir vegna umskipunar, lestunar og losunar á sjávarafla.

IV. KAFLI
Um úthlutun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins.

7. gr.

Aflaheimildum Hagræðingarsjóðs vegna yfirstandandi fiskveiðiárs, samkvæmt 5. gr. laga nr. 65/1992, um Hagræðingarsjóð sjávarútvegsins, sem óráðstafað er við gildistöku laga þessara, skal úthlutað án endurgjalds til þeirra fiskiskipa sem urðu fyrir mestri skerðingu við úthlutun aflamarks á yfirstandandi fiskveiðiári.

Skal Fiskistofa úthluta aflaheimildum til þeirra skipa sem orðið hafa fyrir meira en sem nemur 6,9% skerðingu aflamarks, í þorskígildum talið, á milli fiskveiðiáranna sbr. 8. gr.

þannig að skerðing umfram framangreind mörk verði að fullu bætt. Skal aflaheimildum skipt milli tegunda í hlutfalli við samsetningu aflaheimilda Hagræðingarsjóðs og úthlutað þannig til einstakra skipa.

8. gr.

Fyrir hvert fiskiskip, sem leyfi hefur til veiða í atvinnuskyni með aflahlutdeild sbr. lög nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, skal reikna aflamark fyrir hverja tegund annars vegar fyrir fiskveiðiárið er hófst 1. september 1991 og hins vegar fyrir yfirstandandi fiskveiðiár miðað við aflahlutdeild viðkomandi skips af hverri tegund eins og hún var hinn 21. maí 1993. Skal miðað við úthlutað heildaraflamark hvors fiskveiðiárs fyrir hverja tegund að teknu tilliti til breytinga sem orðið hafa á heildaraflamarki innan hvers fiskveiðiárs. Við þessa útreikninga skal þó ekki taka tillit til úthlutunar á aflaheimildum Hagræðingarsjóðs á árinu 1992 sbr. lög nr. 4/1992, um breyting á lögum nr. 40/1990, um Hagræðingarsjóð sjávarútvegsins. Þannig reiknað aflamark hvers skips fyrir hvort fiskveiðiár um sig skal reiknað til þorskígilda miðað við verðmætastuðla samkvæmt 10. gr. reglugerðar nr. 290/1992, um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1. september 1992 til 31. ágúst 1993. Sú hlutfallslega breyting sem orðið hefur á aflaheimildum einstakra skipa milli fiskveiðiára miðað við framangreindar forsendur skal lögð til grundvallar við úthlutun samkvæmt 7. gr.

V. KAFLI

Gildistaka.

9. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1993.

Gjört í Reykjavík, 28. maí 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Davíð Oddsson.

19. maí 1993 Nr. 87

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 19. maí 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 15 - 1993

Nr. 88 344 14. júní 1993

AUGLÝSING

um skipting starfa ráðherra.

Samkvæmt tillögu forsætisráðherra og með skírskotun til 15. gr. stjórnarskrárinnar, laga nr. 73/1969 um Stjórnarráð Íslands, og reglugerðar samkvæmt þeim frá 31. desember 1969, er störfum þannig skipt með ráðherrum:

Davíð Oddsson fer með forsætisráðuneytið og Hagstofu Íslands.
Jón Baldvin Hannibalsson fer með utanríkisráðuneytið.
Friðrik Sophusson fer með fjármálaráðuneytið.
Guðmundur Árni Stefánsson fer með heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið.
Halldór Blöndal fer með landbúnaðarráðuneytið og samgönguráðuneytið.
Jóhanna Sigurðardóttir fer með félagsmálaráðuneytið.
Ólafur G. Einarsson fer með menntamálaráðuneytið.
Sighvatur Björgvinsson fer með iðnaðarráðuneytið og viðskiptaráðuneytið.
Þorsteinn Pálsson fer með dóms- og kirkjumálaráðuneytið og sjávarútvegsráðuneytið.
Össur Skarphéðinsson fer með umhverfisráðuneytið.

Með úrskurði þessum falla úr gildi eldri ákvæði um skipting starfa ráðherra.

Forsætisráðuneytið, 14. júní 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

Stjórnartíðindi A 15, nr. 88. Útgáfudagur 14. júní 1993.

Steindórsprent Gutenberg hf.

STJÓRNARTÍÐINDI A 16 – 1993

24. júní 1993 345 Nr. 89

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987 með síðari breytingum.

1. gr.

Á 15. kafla tollskrárinnar eru gerðar eftirfarandi breytingar:

Tollskrárnúmerin 1517.1001 og 1517.1009 skiptist upp og orðist svo:

	– Smjörlíki, þó ekki fljótandi smjörlíki:	
	– – Sem inniheldur meira en 10% en ekki meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þunga:	
1517.1011	– – – Í smásöluumbúðum 2 kg eða minna	0
1517.1019	– – – Annars	0
	– – Annað:	
1517.1021	– – – Í smásöluumbúðum 2 kg eða minna	0
1517.1029	– – – Annars	0

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 14. tl. 6. gr. og 1. mgr. 143. gr. laga nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum og öðlast gildi þegar í stað. Auglýsing þessi tekur til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku hennar.

Fjármálaráðuneytið, 24. júní 1993.

F. h. r.
Indriði H. Þorláksson.

Ingibjörg Þorsteinsdóttir.

Stjórnartíðindi A 16, nr. 89. Útgáfudagur 24. júní 1993.

Steindórsprent Gutenberg hf.

STJÓRNARTÍÐINDI A 17 - 1993

Nr. 90 346 30. júní 1993

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

1.gr.

Á einstökum köflum tollskrárinnar eru gerðar eftirfarandi breytingar:

1. Við 49. kafla:
Vöruliður nr. 4902 ásamt tollskrárnúmerum orðist svo:

		Tollur A	Tollur E
4902	**Fréttablöð, dagblöð og tímarit, einnig með myndum eða með auglýsingaefni:**		
	– Útgefin a.m.k. fjórum sinnum í viku:		
4902.1001	-- Dagblöð, tímarit og landsmála- og héraðsfréttablöð	0	
4902.1009	-- Annars	0	
	– Önnur:		
4902.9001	-- Dagblöð, tímarit og landsmála- og héraðsfréttablöð	0	
4902.9009	-- Annars	0	

2. Við 85. kafla:
Tollskrárnúmerin 8524.2101 til 8524.2109, 8524.2301 til 8524.2309 og 8524.9001 til 8524.9009 ásamt undirliðum orðist svo:

		Tollur A	Tollur E
	– Segulbönd:		
	-- Ekki meira en 4 mm að breidd:		
8524.2110	--- Fyrir vélar í nr. 8471, þó ekki tónlist, leikir spil o.þ.h.	0	

Steindórsprent Gutenberg hf.

	--- Önnur:			
	---- Með íslensku efni:			
8524.2121	----- Með tónlist		10	0
8524.2122	----- Með leikjum		10	0
8524.2123	----- Með kennsluefni		10	0
8524.2129	----- Annars		10	0
	---- Með erlendu efni:			
8524.2131	----- Með tónlist		10	0
8524.2132	----- Með leikjum		10	0
8524.2133	----- Með kennsluefni		10	0
8524.2139	----- Annars		10	0
	-- Meira en 6,5 mm að breidd:			
8524.2310	--- Fyrir vélar í nr. 8471, þó ekki tónlist, leikir, spil o.þ.h.		0	
	--- Önnur:			
	---- Myndbönd:			
8524.2321	----- Með íslensku efni		10	0
8524.2329	----- Með erlendu efni		10	0
	---- Önnur en myndbönd:			
8524.2391	----- Með íslensku efni		10	0
8524.2399	----- Með erlendu efni		10	0
	- Annað:			
	-- Seguldiskar:			
8524.9010	--- Fyrir vélar í nr. 8471, þó ekki tónlist, leikir spil o.þ.h.		0	
	--- Aðrir:			
	---- Með íslensku efni:			
8524.9021	----- Með tónlist		10	0
8524.9022	----- Með leikjum		10	0
8524.9023	----- Með kennsluefni		10	0
8524.9029	----- Aðrir		10	0
	---- Með erlendu efni:			
8524.9031	----- Með tónlist		10	0
8524.9032	----- Með leikjum		10	0
8524.9033	----- Með kennsluefni		10	0
8524.9039	----- Aðrir		10	0
	-- Annars:			
8524.9091	--- Fyrir vélar í nr. 8471, þó ekki tónlist, leikir, spil o.þ.h.		0	
8524.9099	--- Annað		10	0

3. Við 87. kafla:
   a. Vöruliðir 8701 til 8704 ásamt tollskárnúmerum orðist svo:

		Tollur A	E
8701	**Dráttarvélar (þó ekki dráttarvélar í nr. 8709):**		
8701.1000	– Dráttarvélar stjórnað af gangandi	0	
	– Dráttarbifreiðar fyrir festivagna:		
8701.2001	–– Nýjar	0	
8701.2009	–– Notaðar	0	
8701.3000	– Beltadráttarvélar	0	
8701.9000	– Aðrar	0	
8702	**Vélknúin ökutæki til flutnings á tíu farþegum eða fleiri að meðtöldum ökumanni:**		
	– Með stimpilbrunahreyfli með þrýstikveikju (dísil eða hálf-dísil):		
	–– Fyrir 10-17 manns, að meðtöldum ökumanni:		
8702.1011	––– Ný	0	
8702.1019	––– Notuð	0	
	–– Önnur:		
8702.1021	––– Ný	0	
8702.1029	––– Notuð	0	
	– Önnur:		
8702.9010	–– Rafknúin	0	
	–– Fyrir 10-17 manns, að meðtöldum ökumanni:		
8702.9021	––– Ný	0	
8702.9029	––– Notuð	0	
	–– Önnur:		
8702.9091	––– Ný	0	
8702.9099	––– Notuð	0	
8703	**Bifreiðar og önnur vélknúin ökutæki aðallega gerð til mannflutninga (þó ekki ökutæki í nr. 8702), þar með taldir skutbílar og kappakstursbílar:**		
	– Ökutæki sérstaklega gerð til aksturs í snjó; golfbifreiðar og áþekk ökutæki:		
	–– Á beltum:		
8703.1010	––– Rafknúin	0	
	––– Vélsleðar (beltabifhjól):		
8703.1021	––––– Nýir	0	
8703.1029	––––– Notaðir	0	
	––– Önnur, þó ekki vélsleðar:		
8703.1031	––––– Með 1400 sm^3 sprengirými, eða minna	0	
8703.1032	––––– Með meira en 1400 sm^3 til og með 2000 sm^3 sprengirými	0	
8703.1033	––––– Með meira en 2000 sm^3 til og með 2500 sm^3 sprengirými	0	

8703.1039	– – – – Með meira en 2500 sm^3 sprengirými	0
	– – Önnur:	
8703.1091	– – – Rafknúin	0
8703.1092	– – – Fjórhjól	0
8703.1099	– – – Annars	0
	– Önnur ökutæki með stimpilbrunahreyfli með neistakveikju:	
	– – Með 1000 sm^3 sprengirými eða minna:	
8703.2110	– – – Fjórhjól	0
	– – – Önnur:	
8703.2121	– – – – Ný	0
8703.2129	– – – – Notuð	0
	– – Með meira en 1000 sm^3 til og með 1500 sm^3 sprengirými:	
	– – – Með meira en 1000 sm^3 til og með 1400 sm^3 sprengirými:	
8703.2210	– – – –Fjórhjól	0
	– – – – Önnur:	
8703.2221	– – – – – Ný	0
8703.2229	– – – – – Notuð	0
	– – – Með meira en 1400 sm^3 til og með 1500 sm^3 sprengirými:	
8703.2230	– – – –Fjórhjól	0
	– – – – Önnur:	
8703.2291	– – – – – Ný	0
8703.2299	– – – – – Notuð	0
	– – Með meira en 1500 sm^3 til og með 3000 sm^3 sprengirými:	
	– – – Með meira en 1500 sm^3 til og með 2000 sm^3 sprengirými:	
8703.2310	– – – – Fjórhjól	0
	– – – – Önnur:	
8703.2321	– – – – – Ný	0
8703.2329	– – – – – Notuð	0
	– – – Með meira en 2000 sm^3 til og með 2500 sm^3 sprengirými:	
8703.2330	– – – – Fjórhjól	0
	– – – – Önnur:	
8703.2341	– – – – – Ný	0
8703.2349	– – – – – Notuð	0
	– – – Með meira en 2500 sm^3 sprengirými:	
8703.2350	– – – – Fjórhjól	0
	– – – – Önnur:	
8703.2391	– – – – – Ný	0
8703.2399	– – – – – Notuð	0
	– – Með meira en 3000 sm^3 sprengirými:	
8703.2410	– – – Fjórhjól	0

	--- Önnur:	
8703.2491	---- Ný	0
8703.2499	---- Notuð	0
	- Önnur ökutæki með stimpilbrunahreyfli með þrýstikveikju (dísil eða hálf-dísil):	
	-- Með 1500 sm^3 sprengirými eða minna:	
	--- Með 1400 sm^3 sprengirými eða minna:	
8703.3110	---- Fjórhjól	0
	---- Önnur:	
8703.3121	----- Ný	0
8703.3129	----- Notuð	0
	--- Með meira en 1400 sm^3 til og með 1500 sm^3 sprengirými:	
8703.3130	---- Fjórhjól	0
	---- Önnur:	
8703.3191	----- Ný	0
8703.3199	----- Notuð	0
	-- Með meira en 1500 sm^3 til og með 2500 sm^3 sprengirými:	
	--- Með meira en 1500 sm^3 til og með 2000 sm^3 sprengirými:	
8703.3210	---- Fjórhjól	0
	---- Önnur:	
8703.3221	----- Ný	0
8703.3229	----- Notuð	0
	--- Með meira en 2000 sm^3 til og með 2500 sm^3 sprengirými:	
8703.3230	---- Fjórhjól	0
	---- Önnur:	
8703.3291	----- Ný	0
8703.3299	----- Notuð	0
	-- Með meira en 2500 sm^3 sprengirými:	
8703.3310	--- Fjórhjól	0
	--- Önnur:	
8703.3391	---- Ný	0
8703.3399	---- Notuð	0
	- Önnur:	
	-- Rafknúin:	
8703.9011	--- Ný	0
8703.9019	--- Notuð	0
	-- Önnur en rafknúin:	
8703.9091	--- Ný	0
8703.9099	--- Notuð	0
8704	**Ökutæki til vöruflutninga:**	
8704.1000	- Dembarar (dumpers) gerðir til nota utan þjóðvega ..	0
	- Önnur, með stimpilbrunahreyfli með þrýstikveikju (dísil eða hálf-dísil):	
	-- Að heildarþyngd 5 tonn eða minna:	

	– – – Grindur með hreyfli og ökumannshúsi án vörurýmis:	
8704.2111	– – – – Nýjar	0
8704.2119	– – – – Notaðar	0
	– – – Með vörupalli:	
8704.2121	– – – – Ný	0
8704.2129	– – – – Notuð	0
	– – – Með vörurými:	
8704.2191	– – – – Ný	0
8704.2199	– – – – Notuð	0
	– – Að heildarþyngd yfir 5 tonn til og með 20 tonn:	
	– – – Grindur með hreyfli og ökumannshúsi:	
8704.2211	– – – – Nýjar	0
8704.2219	– – – – Notaðar	0
	– – – Með vörupalli:	
8704.2221	– – – – Ný	0
8704.2229	– – – – Notuð	0
	– – – Með vörurými:	
8704.2291	– – – – Ný	0
8704.2299	– – – – Notuð	0
	– – Yfir 20 tonn að heildarþyngd:	
	– – – Grindur með hreyfli og ökumannshúsi:	
8704.2311	– – – – Nýjar	0
8704.2319	– – – – Notaðar	0
	– – – Með vörupalli:	
8704.2321	– – – – Ný	0
8704.2329	– – – – Notuð	0
	– – – Með vörurými:	
8704.2391	– – – – Ný	0
8704.2399	– – – – Notuð	0
	– Önnur, með stimpilbrunahreyfli með neistakveikju:	
	– – Að heildarþyngd 5 tonn eða minna:	
	– – – Grindur með hreyfli og ökumannshúsi:	
8704.3111	– – – – Nýjar	0
8704.3119	– – – – Notaðar	0
	– – – Með vörupalli:	
8704.3121	– – – – Ný	0
8704.3129	– – – – Notuð	0
	– – – Með vörurými:	
8704.3191	– – – – Ný	0
8704.3199	– – – – Notuð	0
	– – Að heildarþyngd yfir 5 tonn:	
	– – – Grindur með hreyfli og ökumannshúsi:	
8704.3211	– – – – Nýjar	0
8704.3219	– – – – Notaðar	0
	– – – Með vörupalli:	
8704.3221	– – – – Ný	0
8704.3229	– – – – Notuð	0

		--- Með vörurými:	
8704.3291		---- Ný	0
8704.3299		---- Notuð	0
		- Önnur:	
		-- Rafknúin:	
8704.9011		--- Ný	0
8704.9019		--- Notuð	0
		-- Önnur en rafknúin:	
		--- Grindur með hreyfli og ökumannshúsi:	
8704.9021		---- Ný	0
8704.9029		---- Notuð	0
		--- Með vörupalli:	
8704.9031		---- Ný	0
8704.9039		---- Notuð	0
		--- Með vörurými:	
8704.9091		---- Ný	0
8703.9099		---- Notuð	0

b. Við vörulið nr. 8705 bætist tollskrárnúmerið 8705.9002 er orðist svo:

			Tollur A	E
8705.9002		-- Gálgabifreiðar	0	

c. Tollskrárnúmerin 8711.9001 til 8711.9009 ásamt undirliðum orðist svo:

			Tollur A	E
		- Annað:		
8711.9010		-- Hliðarvagnar	0	
		-- Annars:		
8711.9091		--- Rafknúin vélhjól	0	
8711.9092		--- Bifhjól ót. a.	0	
8711.9099		--- Annað	0	

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 143. gr. tollalaga nr. 55 30. mars 1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 1. júlí 1993 og tekur til allra vara sem þá eru ótollafgreiddar.

Fjármálaráðuneytið, 30. júní 1993.

F.h.r.
Jón H. Steingrímsson.

Ingibjörg Þorsteinsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI A 18 – 1993

7. júní 1993 353 Nr. 91

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 25. maí s.l. á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum:

1. gr.

Fyrirsögn II. kafla orðist svo:

Stjórn háskólans.

A. Almenn ákvæði um starfssvið háskólaráðs, rektors, deildarforseta og framkvæmdastjóra stjórnsýslusviða.

2. gr.

2. gr. orðist svo: Stjórn háskólans er falin háskólaráði, rektor, deildum, deildarforsetum og framkvæmdastjórum stjórnsýslusviða.

Háskólaráð hefur, svo sem lög mæla og nánar segir í reglugerðum, úrskurðarvald í málefnum háskólans og háskólastofnana, vinnur að þróun og eflingu þeirra og markar þeim heildarstefnu. Háskólaráð er æðsti ákvörðunaraðili innan háskólans, nema annað sé ótvírætt tekið fram í lögum og reglugerðum.

Háskólaráði er heimilt að skipa starfsnefndir sem eru því til ráðgjafar og aðstoða við stefnumótun og sinna tilteknum verkefnum samkvæmt erindisbréfi háskólaráðs.

Rektor er yfirmaður stjórnsýslu háskólans og er æðsti fulltrúi hans gagnvart mönnum og stofnunum innan háskólans og utan. Hann hefur almennt eftirlit með starfsemi háskólans og hefur frumkvæði að því að háskólaráð marki heildarstefnu í málefnum stofnunarinnar.

Í umboði rektors, og svo sem lög mæla, hafa framkvæmdastjórar stjórnsýslusviða yfirumsjón og eftirlit með hinni almennu stjórnsýslu háskólans, en deildarforsetar hafa eftirlit og yfirumsjón með starfi og stjórnsýslu deilda.

Svið hinnar almennu stjórnsýslu skulu vera: Fjármálasvið, samskiptasvið, starfsmannasvið, bygginga- og tæknisvið, rannsóknasvið og kennslusvið. Nánar er kveðið á um sviðin í 13. gr.

Rektor, deildarforsetar og framkvæmdastjórar stjórnsýslusviða leysa úr þeim málum sem þurfa ekki að koma fyrir háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða samkvæmt venju.

Háskólinn á stjórnarfarslega undir menntamálaráðherra.

Steindórsprent Gutenberg hf.

3. gr.

12. gr. orðist svo: Háskólaráð ræður framkvæmdastjóra stjórnsýslusviða til fimm ára í senn. Verði skipaður eða fastráðinn starfsmaður háskólans ráðinn í starf framkvæmdastjóra, á hann rétt á launalausu leyfi frá starfi sínu. Verði hann endurráðinn sem framkvæmdastjóri, fellur þessi réttur niður.

Rektor ræður aðra starfsmenn almennrar stjórnsýslu eftir því sem fé er veitt til.

Deildarforsetar eða formenn námsbrautarstjórna ráða starfslið einstakra deilda eða námsbrauta að höfðu samráði við rektor og eftir því sem fé er veitt til.

4. gr.

13. gr. orðist svo: Svið hinnar almennu stjórnsýslu skulu vera: Fjármálasvið, samskiptasvið, starfsmannasvið, bygginga- og tæknisvið, rannsóknasvið og kennslusvið.

Fjármálasvið nær til málefna, er lúta að sameiginlegri fjármálastjórn, fjárhagsáætlunum og bókhaldi. Samskiptasvið nær til málefna, er lúta að sameiginlegri öflun og miðlun upplýsinga um háskólann, og greiðir fyrir samskiptum aðila innan hans og utan og við erlendar stofnanir í nafni háskólans. Starfsmannasvið nær til sameiginlegra starfsmannamála háskólans og eru launamál þar með talin. Bygginga- og tæknisvið nær til málefna, er lúta að byggingum háskólans og byggingartæknilegum þáttum. Rannsóknasvið nær til sameiginlegra málefna, er lúta að rannsóknum innan háskólans. Kennslusvið nær til sameiginlegra málefna, er lúta að kennslu, prófhaldi og skrásetningu stúdenta.

5. gr.

14. gr. orðist svo: Framkvæmdastjóri hvers stjórnsýslusviðs hefur í umboði rektors yfirumsjón og eftirlit með málefnum sviðsins. Hann leysir úr málum sviðsins, sem þurfa ekki að koma fyrir háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða venju. Framkvæmdastjóri hvers stjórnsýslusviðs starfar í nánum tengslum við starfsnefndir háskólaráðs á sviðinu. Hann hefur ásamt háskólaráði, rektor og starfsnefndum háskólaráðs frumkvæði að stefnumörkun innan sviðsins, samstarfi og samræmingu verkefna við önnur svið. Hann stjórnar skrifstofurekstri og þjónustu sviðsins.

Framkvæmdastjóri fjármálasviðs ber heitið háskólaritari. Hann hefur í umboði rektors og háskólaráðs heimild til að skuldbinda háskólann og háskólastofnanir fjárhagslega, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar háskólans og framkvæmd hennar samkvæmt fjárlögum og hefur umsjón með sjóðum hans.

6. gr.

15. gr. falli niður.

7. gr.

Síðari málsgrein 119. gr. (í XVII. kafla, um raunvísindadeild,) orðist svo:

Við einkunnagjöf má taka tillit til frammistöðu stúdents í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Hver skor ákveður að tillögu kennara vægi hluteinkunnar og skal það tilgreint í kennsluskrá. Við birtingu einkunna skulu prófseinkunn og hluteinkunn einnig sýndar hvor um sig. Í prófgrein, þar sem hluteinkunn er gefin, er skor heimilt að tillögu kennara að áskilja fyrir hvora einkunnina sem er, að stúdent teljist ekki hafa staðist próf, ef hún er lægri en lágmarkseinkunn prófgreinarinnar í heild. Slík ákvörðun skal tilgreind í kennsluskrá.

8. gr.

Aftan við 107 gr. (í XV. kafla, um tannlæknadeild,) bætast tvær málsgreinar svohljóðandi:

Deildarfundi er heimilt að ákveða að dósentar og lektorar, í hlutastarfi, megi sitja deildarfundi en án atkvæðisréttar.

Stúdentar, sem sæti eiga á deildarfundum og í deildarráði, hafa ekki atkvæðisrétt, þegar fjallað er um erindi frá heilbrigðisyfirvöldum.

9. gr.

Í 109. gr., a)-lið, falli niður orðið „uppeldisfræði" og í stað þess komi orðin „uppeldis- og menntunarfræði". Í c)-lið sömu gr. falli niður orðin „Uppeldis- og kennslufræði" og í stað þeirra komi orðið „Kennslufræði".

10. gr.

Í 112. gr. falli niður orðin „Nám í uppeldis- og kennslufræðum", bæði sem fyrirsögn og sem upphafsorð fyrstu málsgreinar og í stað þeirra komi á báðum stöðum „Kennslufræði til kennsluréttinda".

11. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 40. gr. laga nr. 131/1990, um Háskóla Íslands og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 7. júní 1993.

Ólafur G. Einarsson.

Árni Gunnarsson.

8. júní 1993 Nr. 92

AUGLÝSING

um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1993–1996.

Alþingi hefur hinn 8. maí 1993 samþykkt þingsályktun þá, sem hér fer á eftir, um vegáætlun fyrir árin 1993–1996.

Alþingi ályktar skv. III. kafla vegalaga, nr. 6/1977, að árin 1993–1996 skuli framkvæmdum í vegamálum hagað og vegir flokkaðir samkvæmt eftirfarandi vegáætlun:

I. ÁÆTLUN UM FJÁRÖFLUN
(Fjárhæðir í m.kr.)

	1993	1994	1995	1996
1.1. Markaðar tekjur:				
1. Bensíngjald	4150	4368	4456	4545
2. Þungaskattur, árgjald	520	552	562	573
3. Þungaskattur, km-gjald	1390	1444	1473	1502
4. Bætt innheimta þungaskatts	0	52	52	52
1.2. Fært í ríkissjóð	-344	-143	-125	-139
	5716	6273	6418	6533
1.3. Framkvæmdaátak í atvinnumálum	1550	927	463	0
Samtals	7266	7200	6881	6533

II. SKIPTING ÚTGJALDA
(Fjárhæðir í m.kr.)

	1993	1994	1995	1996
2.1. Stjórn og undirbúningur:				
1. Skrifstofukostnaður	129	133	133	133
2. Tæknilegur undirbúningur	98	101	101	101
3. Umferðartalningar og vegaeftirlit	35	36	36	36
4. Eftirlaunagreiðslur	7	7	7	7
	269	277	277	277
2.2. Viðhald þjóðvega:				
1. Almenn þjónusta				
1. Sameiginlegt	261	273	283	288
2. Malarvegir	284	298	304	309
3. Vegir með bundnu slitlagi	157	170	174	182
4. Brýr	28	31	32	34
	730	772	793	813
2. Vetrarþjónusta	530	597	618	638
3. Viðhald				
1. Endurnýjun bundinna slitlaga	370	453	473	484
2. Endurnýjun malarslitlaga	180	206	216	216
3. Styrkingar og endurbætur	230	278	278	288
4. Viðhald brúa og varnargarða	90	103	103	103
5. Vegmerkingar og öryggisaðgerðir	90	103	103	103
6. Vatnaskemmdir	80	92	93	93
	1040	1235	1266	1287
2.3. Til nýrra þjóðvega:				
1. Stofnbrautir				
1. Almenn verkefni og bundin slitlög	537	509	752	950
2. Sérstök verkefni	271	219		
3. Höfuðborgarsvæðið	413	373	385	475
4. Stórverkefni	669	726	708	430
5. Framkvæmdaátak í atvinnumálum	1550	926	463	0
	3440	2753	2308	1855
2. Þjóðbrautir	283	277	295	343
3. Girðingar og uppgræðsla	25	26	27	27
	3748	3056	2630	2225
2.4. Til brúagerða:				
1. Brýr 10 m og lengri	132	139	139	139
2. Smábrýr	11	15	15	15
	143	154	154	154
2.5. Til fjallvega o.fl.:				
1. Aðalfjallvegir	21	27	29	29
2. Aðrir fjallvegir	12	14	15	15
3. Þjóðgarðavegir o.fl.	15	22	24	24
4. Vegir á Þingvöllum	1	1	0	0
5. Reiðvegir	7	8	9	9
	56	72	77	77
2.6. Til sýsluvega:	160	186	186	186
2.7. Til vega í kaupstöðum og kauptúnum:	232	268	278	288
2.8. Til tilrauna:	28	32	33	33
2.9. Til flóabáta:	330	551	569	555
Samtals	7266	7200	6881	6533

SUNDURLIÐUN

2.3. Til nýrra þjóðvega.

1. Stofnbrautir.

1.1. Almenn verkefni og bundin slitlög.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
02	Um Djúpá				10
06	Skaftá–Holtsvegur	10	18		26
11	Um Mýrdalssand		3		
14	Vík–Hvammsá	20	31		
1	Suðurlandsvegur				
05	Göngubrú á Ölfusá	11			
06	Vegamót við Hveragerði				14
240	Stórhöfðavegur				
01	Hraunhamar–Stórhöfði		8	15	
30	Skeiða- og Hrunamannavegur				
06	Flúðir–Haukholt	10			
07	Um Brúarhlöð		5		
31	Skálholtsvegur				
01	Skeiðavegur–Laugarás	18		21	
03	Laugarás–Biskupstungnabraut			31	31
34	Eyrarbakkavegur				
02	Lýsing við Selfoss	2			
05	Um Ölfusárós		2		
35	Biskupstungnabraut				
08	Laugarvatnsvegur–Geysir				10
36	Þingvallavegur				
01–04	Álftavatn–Þingvellir	1		21	
37	Laugarvatnsvegur				
03–04	Laugardalshólar–Biskupstungnabraut		18		32
1	Suðurlandsvegur				
01	Klifurrein í Lækjarbotnum			13	
02	Reiðgöng				21
1	Vesturlandsvegur				
15	Grjótvörn	10			
19	Um Botnsá		21		
40	Hafnarfjarðarvegur				
04	Undirgöng í Garðabæ	35			
41	Reykjanesbraut				
03	Undirgöng	6			
04–09	Endurbætur og gatnamót	13	8	2	24
45	Garðskagavegur				
00	Reykjanesbraut–Víknavegur		7	22	
415	Álftanesvegur				
06	Lýsing		11		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
417	Bláfjallavegur				
01	Suðurlandsvegur–Bláfjöll				31
431	Hafravatnsvegur				
02	Í Reykjahverfi			21	
1	Vesturlandsvegur				
05	Við Borgarnes				8
50	Borgarfjarðarbraut				
03	Bæjarsveitarvegur–Kleppjárnsreykir				38
04	Deildartunga–Kaðalstaðir	40			
53	Hvítárvallavegur				
01	Tunguá–Hvanneyri		15		
54	Ólafsvíkurvegur				
05–06	Núpá–Stóraþúfa	11			
07	Lágafell–Fróðárheiði	10	12	34	12
57	Snæfellsnesvegur				
12	Búlandshöfði				29
60	Vestfjarðavegur				
08	Búðardalur–Klofningsvegur			35	10
10	Gilsfjörður			33	59
60	Vestfjarðavegur				
01	Gilsfjörður			7	74
27	Vestfjarðagöng	115	111	134	101
1	Norðurlandsvegur				
21	Heiðarsporður–Reitsgil	5			
75	Sauðárkróksbraut				
05	Við Sauðárkrók (lýsing)	3			
06	Um Vesturós		22		
76	Siglufjarðarvegur	42	24	70	62
1	Norðurlandsvegur				
01–02	Grjótá–Engimýri	58	13		
04	Krossastaðir–Ólafsfjarðarvegur				15
17	Fosshóll–Aðaldalsvegur			8	38
20	Helluvað–Skútustaðir	5		11	
21	Garður–Geiteyjarströnd			33	21
23–27	Kísiliðja–Biskupsháls	5	16	26	21
85	Norðausturvegur				
06	Húsavík–Höfðagerðissandur				30
10	Vogar–Krossdalur		43	13	
25–27	Þistilfjörður–Brekknaheiði	8	8	10	16
87	Kísilvegur			4	
829	Eyjafjarðarbraut eystri				
01	Um Þverá	4			
845	Aðaldalsvegur				
02	Staðarbraut–Syðrafjall		10	12	
1	Austurlandsvegur				
10	Dimmidalur–Skóghlíð	20	29	18	

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
11	Skóghlíð–Fellabær				10
11	Við Fellabæ	5	5		
13	Egilsstaðanes		10		
21	Um Breiðdalsá	22	35		
23–24	Krossá–Búðaá				14
35	Þorgeirsstaðir–Skarðsdalur	5			
85	Norðausturvegur				
04–06	Hafnarvegur–Hvammsgerði			31	31
92	Norðfjarðarvegur				
10	Göng–Skuggahlíð			19	5
93	Seyðisfjarðarvegur				
02	Borgarfjarðarvegur–Langahlíð			16	35
02–03	Miðhúsaá–Efristafur	20	16		
96	Suðurfjarðavegur				
02–03	Eyri–Vattarnes	10		21	41
917	Hlíðarvegur				
04–06	Hérað–Vopnafjörður	12	7	31	31
	Austurlandsgöng	1	1	2	3
	Óráðstafað			38	47
	Samtals	537	509	752	950

1.2. Sérstök verkefni.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
11	Um Mýrdalssand	13	24		
1	Suðurlandsvegur				
05	Göngubrú á Ölfusá	9			
1	Vesturlandsvegur				
01	Um Botnsá		16		
53	Hvítárvallavegur				
01	Tunguá–Hvanneyri		46		
54	Ólafsvíkurvegur				
02	Brókarlækur–Hestlækur	65			
05–06	Núpá–Stóraþúfa	8			
60	Vestfjarðavegur				
01	Gilsfjörður	6	3		
27	Vestfjarðagöng	1	23		
61	Djúpvegur				
01	Tenging Inn-Djúps	22			
25	Óshlíð	15	8		
1	Norðurlandsvegur				
21	Heiðarsporður–Reitsgil	19			

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
75	Sauðárkróksbraut				
06	Um Vesturós		27		
76	Siglufjarðarvegur				
10	Um Strákagöng	10			
1	Norðurlandsvegur				
01–02	Grjótá–Engimýri	45	31		
92	Norðfjarðarvegur				
10	Göng–Skuggahlíð	40	17		
917	Hlíðarvegur				
04–06	Hérað–Vopnafjörður	18	24		
	Samtals	271	219		

1.3. Höfuðborgarsvæðið.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
03	Rauðavatn–Vesturlandsvegur		61	51	
12	Höfðabakki–Suðurlandsvegur		52	46	22
13	Í Mosfellsbæ				41
41	Reykjanesbraut				
02	Breiðholtsbraut–Fífuhvammsvegur				31
04–09	Endurbætur og gatnamót	33	12	34	73
411	Arnarnesvegur				
04	Bæjarbraut–Reykjanesbraut	12	14	14	8
413	Breiðholtsbraut				
01	Suðurlandsvegur–Jaðarsel	120			
	Sæbraut	31			
	Ánanaust	26			
	Eiðsgrandi	5			
	Bústaðavegur	21			
	Miklabraut		71	12	60
	Vesturlandsvegur				56
	Greiðsla skulda í Reykjavík	134	139	183	184
	Fífuhvammsvegur	31	24		
	Vífilsstaðavegur			45	
	Samtals	413	373	385	475

1.4. Stórverkefni.

Stórbrýr.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
18	Um Markarfljót	5			
60	Vestfjarðavegur				
10	Gilsfjörður	10	24	98	241
75	Sauðárkróksbraut				
06	Um Vesturós	11	69		
1	Austurlandsvegur				
21	Breiðdalsá	84	10		
	Óráðstafað			5	12
	Samtals	110	103	103	253

Jarðgöng.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
	Vestfjarðagöng	554	618	597	167
	Austurlandsgöng	5	5	8	10
	Samtals	559	623	605	177
	Stórverkefni samtals	669	726	708	430

1.5. Framkvæmdaátak í atvinnumálum.

Almenn verkefni.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
08	Um Kúðafljót	51	74		
36	Þingvallavegur				
01–04	Álftavatn–Þingvellir	44		15	
37	Laugarvatnsvegur				
03–04	Laugardalshólar–Biskupstungnabraut	35	3	23	
1	Suðurlandsvegur				
03	Rauðavatn–Vesturlandsvegur			5	
1	Vesturlandsvegur				
12	Höfðabakki–Suðurlandsvegur	30			
45	Garðskagavegur				
00	Reykjanesbraut–Víknavegur	43	21	16	
417	Bláfjallavegur				
01	Suðurlandsvegur–Bláfjöll		21		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Vesturlandsvegur				
13	Um Hellistungur	60	31		
57	Snæfellsnesvegur				
08	Um Hraunsfjörð	63	45		
12	Um Búlandshöfða		10	43	
60	Vestfjarðavegur				
03	Um Suðurá	16			
63	Bíldudalsvegur				
03	Hálfdan	180	51		
68	Hólmavíkurvegur				
01	Fjarðarhorn–Borðeyri		51	52	
1	Norðurlandsvegur				
14	Um Bólstaðarhlíðarbrekku	79	52	10	
21	Heiðarsporður–Reitsgil	10			
76	Siglufjarðarvegur				
09–10	Utan Lambanesreykja			15	
1	Norðurlandsvegur				
01–02	Grjótá–Engimýri	66	24		
20	Helluvað–Skútustaðir		46	43	
82	Ólafsfjarðarvegur				
05	Norðan Dalvíkur	62	16		
1	Austurlandsvegur				
10	Um Jökulsá á Dal	30	31		
21-22	Ós–Krossá	16			
23-24	Krossá–Búðaá	52	21		
41-42	Uppsalir–Reynivellir	40	36		
44	Fjallsá		25	62	
46	Kvíá–Hnappavellir	40			
46	Hnappavellir–Irpugilslækur	35	10		
	Samtals	952	568	284	

Höfuðborgarsvæðið.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
03	Rauðavatn–Vesturlandsvegur		43	37	
1	Vesturlandsvegur				
12	Höfðabakki–Suðurlandsvegur	64			
413	Breiðholtsbraut				
01	Suðurlandsvegur–Jaðarsel	60	31		
	Geirsgata	66			
	Miklabraut	68	111	56	
	Fífuhvammsvegur	52			
	Samtals	310	185	93	

Stórverkefni.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
1	Suðurlandsvegur				
08	Um Kúðafljót	170	31		
61	Djúpvegur				
25	Óshlíð	59	31		
1	Norðurlandsvegur				
23–27	Kísiliðja–Biskupsháls	24	44	86	
1	Austurlandsvegur				
10	Jökulsá á Dal	35	67		
	Samtals	288	173	86	
	Framkvæmdaátak samtals	1550	926	463	

2. Þjóðbrautir.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
25	Þykkvabæjarvegur				
02	Hrafntóftir–Ásvegur				25
26	Landvegur				
01	Suðurlandsvegur–Hagabraut nyrðri	7	14		10
202	Prestbakkavegur				
01	Breiðabólsstaður–Prestbakki	1			
203	Geirlandsvegur				
01	Suðurlandsvegur–Stjórn	2			
204	Meðallandsvegur				
01	Suðurlandsvegur–Fossar			11	
208	Búlandsvegur				
01	Suðurlandsvegur–Búland				5
210	Ljótarstaðavegur				
01	Búlandsvegur–Snæbýli			2	
215	Reynishverfisvegur				
01	Suðurlandsvegur–Norðurfoss		4		
239	Eldfellsvegur				
01	Um Eldfell	9	4	7	
248	Markarvegur				
01	Suðurlandsvegur–Stóramörk			2	
250	Dímonarvegur				
01	Suðurlandsvegur–Fljótshlíðarvegur			7	
253	Gunnarshólmavegur				
01	Voðmúlastaðir–Gunnarshólmi	8		2	3
255	Akureyjarvegur				
01	Strandarhjáleiga–Njálsbúð	8		2	3
261	Fljótshlíðarvegur				
02	Kirkjulækur–Hlíðarendi	12			

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
262	Vallarvegur				
01	Um Efrahvol		2		
264	Rangárvallavegur				
01	Suðurlandsvegur–Keldur			2	
273	Bugavegur				
01	Suðurlandsvegur–Vetleifsholt		4		
275	Ásvegur				
02	Um Háfshverfi		6		
282	Ásmundarstaðavegur				
01	Suðurlandsvegur–Ásmundarstaðir				4
286	Hagabraut				
02	Um Saurbæ			7	
32	Þjórsárdalsvegur				
01	Skeiðavegur–Stóranúpsvegur		4		10
33	Gaulverjabæjarvegur				
01	Suðurlandsvegur–Hamarsvegur		7	11	
35	Biskupstungnabraut				
06	Reykjavegur–Einholtsvegur		14		
07	Einholtsvegur–Laugarvatnsvegur			6	12
304	Oddgeirshólavegur				
01	Suðurlandsvegur–Oddgeirshólar	5			5
305	Villingaholtsvegur				
03	Krókur–Lækjarbakki	13	3	9	
310	Votmúlavegur				
01	Eyrarbakkavegur–Gaulverjabæjarvegur	1			
316	Kaldaðarnesvegur				
01	Eyrarbakkavegur–Hreiðurborg				2
321	Skeiðháholtsvegur				
01	Skeiðavegur–Skeiðavegur		7		
326	Hælsvegur				
01	Ýmsir staðir			2	
329	Mástunguvegur				
01	Skáldabúðir–Laxárdalur	2			
345	Kaldbaksvegur				
01	Um Hruna	5			
356	Tjarnarvegur				
01	Um Vatnsleysu		2		
374	Hvammavegur				
01	Suðurlandsvegur–Suðurlandsvegur				4
48	Kjósarskarðsvegur				
01	Um Laxá		5		
425	Nesvegur				
01	Hafnir–Saltverksmiðja	21	16	4	
431	Hafravatnsvegur				
01	Sólvellir–Hafravatn			18	10

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
461	Meðalfellsvegur				
01	Um Meðalfellsvatn				15
50	Borgarfjarðarbraut				
03–04	Bæjarsveitarvegur–Kleppjárnsreykir			16	36
53	Hvítárvallavegur				
01–02	Tunguá–Hvanneyri			10	
503	Akrafjallsvegur				
01	Ytrihólmur–Akranes				10
504	Leirársveitarvegur				
01	Að Heiðarskóla	20			
505	Melasveitarvegur				
01	Snjóastaðir				5
515	Flókadalsvegur				
01	Snjóastaðir			8	
518	Hálsasveitarvegur				
04	Snjóastaðir		7		
540	Hraunhreppsvegur				
01	Snjóastaðir				5
567	Kolviðarnesvegur				
01	Að Laugagerðisskóla	9			
574	Útnesvegur				
01	Um Klifhraun		29	10	
582	Hálsbæjavegur				
01	Snjóastaðir			4	
586	Haukadalsvegur				
01	Um Haukadalsvatn	10			
590	Klofningsvegur				
07	Fagridalur–Hjallar	10	12		
607	Reykhólasveitarvegur				
01	Vestfjarðavegur–Reykhólar			10	
612	Örlygshafnarvegur				
01	Um Skápadal	11			10
614	Kollsvíkurvegur				
01	Örlygshafnarvegur–Tunga	4			
624	Ingjaldssandsvegur				
01	Vestfjarðavegur–Núpur	4			
633	Vatnsfjarðarvegur				
01	Djúpvegur–Reykjanes	12			
635	Snæfjallastrandarvegur				
01	Djúpvegur–Nauteyri				15
643	Strandavegur				
06	Kolbeinsvík–Byrgisvík		10		
645	Drangsnesvegur				
01	Strandavegur–Drangsnes		10	21	10
03	Drangsnes–Bær		9		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
711	Vatnsnesvegur				
01	Hvammstangi–Skarð	12			
722	Vatnsdalsvegur				39
733	Blöndudalsvegur	2	9		
734	Svartárdalsvegur		14		
745	Skagavegur				
04–05	Hafnaá–Keta	2	9		
752	Skagafjarðarvegur				
02	Héraðsdalsvegur–Austurdalsvegur			34	
767	Hólavegur	18	2		
83	Grenivíkurvegur				
03	Gljúfurá–Grenivík	4			
807	Skíðadalsvegur				
01	Sakka–Hofsá				17
811	Hjalteyrarvegur				
02	Bakkavegur–Hjalteyri	5			
829	Eyjafjarðarbraut eystri				
02	Litlihamar–Rútsstaðir				18
833	Illugastaðavegur				
01	Norðurlandsvegur–Skógar	27	21	16	
836	Vaglaskógarvegur				
01	Hróastaðir–Mörk	6			
848	Mývatnsvegur				
01	Norðurlandsvegur–Vagnbrekka		21	27	
01	Neslandavík–Kísilvegur				16
85	Norðausturvegur				
10	Hlíðarvegur–Deildarlækur		19	5	6
94	Borgarfjarðarvegur				
06–07	Selfljót–Vatnsskarð			17	10
08	Skriður–Framnes	17	1		
919	Sunnudalsvegur				
01	Hlíðarvegur–Refstaður		12		
931	Upphéraðsvegur				
04	Brekkugerði–Hengifossá	1			21
08	Hafursá–Freyshólar	8			
941	Flugvallarvegur Egilsstöðum	3			
951	Vestdalseyrarvegur				
02	Seyðisfjörður–Vestdalseyri	4			
953	Mjóafjarðarvegur			10	
	Óráðstafað			15	17
	Samtals	283	277	295	343

2.4. Til brúagerða.

1. Til brúa 10 m og lengri.

	1993 m.kr.	1994 m.kr.	1995 m.kr.	1996 m.kr.
Djúpá í Fljótshverfi (1)	25			
Fnjóská (836)	27			
Kráká (1)	9			
Fjallsá (1)	38			
Laxá (848)	33	12		
Botnsá (1)		22		
Laxá (48)		19		
Hraunsfjörður (57)		24		
Seyðisá (F37)		17		
Fuglabjargaá (85)		9		
Bessastaðaá (931)		16		
Laxá í Nesjum (1)		20		
Skillandsá (37)			19	
Yfirfall við Hrauneyjarfossvirkjun			8	
Laxá á Breið (574)			17	
Selfljót (94)			57	
Eyvindará (93)			31	51
Húsá í Mýrdal (1)				14
Jökulfall á Kerlingarfjallavegi				10
Þverá í Brekkudal (60)				10
Húseyjarkvísl (1)				31
Djúpá hjá Krossi (1)				16
Óráðstafað			7	7
Samtals	132	139	139	139

III. FLOKKUN VEGA

3.1. Þjóðvegir eftir kjördæmum.

Suðurlandskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Af sýslumörkum á Skeiðarársandi, um Fljótshverfi og Síðu, yfir Eldhraun og Skaftártungu, um Mýrdalssand, Mýrdal, Sólheimasand, Eyjafjöll, Rangárvelli, Holt, Þjórsá, Flóa, Ölfus, Hellisheiði að sýslumörkum við Sandskeið.

22 Dalavegur: Frá Básaskersbryggju í Vestmannaeyjum um Heiðarveg að flugstöð.

25 Þykkvabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Ytri-Rangá á Ásveg hjá Miðkoti í Þykkvabæ.

26 Landvegur: Af Suðurlandsvegi í Holtum upp Holt og Land um Galtalæk austan við Þjórsá hjá Búrfelli nálægt Tungnaá hjá Haldi að Sigölduvirkjun.

202 Prestbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Breiðbalakvíslar, um Prestbakkavöll, að heimreið að Prestbakka.

203 Geirlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan Skaftárbrúar, um brú á Stjórn að heimreið að Geirlandi.

204 Meðallandsvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú, niður Landbrot austanvert, um Eldvatnsbrú hjá Syðrifljótum, um Langholt og Leiðvöll í Meðallandi, á Suðurlandsveg austan Eldvatns.

205 Klausturvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú að Kirkjubæjarklaustri.

208 Búlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan Tungufljótsbrúar að Fjallabaksleið nyrðri.

210 Ljótarstaðavegur: Af Búlandsvegi nálægt Gröf, um Gröf og Borgarfell, um brú á Tungufljóti undan Snæbýli að vegamótum að Snæbýli.

211 Álftaversvegur: Af Suðurlandsvegi við Skálmarbrú á Mýrdalssandi, um Herjólfsstaði á Hryggjaveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

212 Hryggjavegur: Af Álftaversvegi nálægt Holti um Jóvíkurhryggi á Álftaversveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

214 Kerlingardalsvegur: Af Suðurlandsvegi að Kerlingardal.

215 Reynishverfisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Fossholtum að Presthúsum.

216 Reynisvegur: Af Reynishverfisvegi norðan Lækjarbakka, um Þórisholt á Reynishverfisveg hjá Reynisdal.

218 Dyrhólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Litla Hvammi í Mýrdal að heimreið að Dyrhólum.

219 Péturseyjarvegur: Af Suðurlandsvegi austan Péturseyjar, um Pétursey og Eyjarhóla, á Suðurlandsveg vestan Péturseyjar.

238 Fellavegur: Af Dalavegi í Vestmannaeyjum, sunnan Smáragötu, milli Fella að flugstöð.

239 Eldfellsvegur: Af Fellavegi við Helgafellsbraut, um Eldfellshraun og Páskahraun, á Fellaveg sunnan Helgafells.

240 Stórhöfðavegur: Af Dalavegi (Skildinganesvegi) ofan Básaskersbryggju, meðfram vesturmörkum byggðar að Stórhöfðavita.

242 Raufarfellsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kaldaklifsár, um Raufarfellsbæi, á Suðurlandsveg austan Svaðbælisár.

243 Leirnavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Svaðbælisár, um Rauðsbakka og Leirnahverfi, á Suðurlandsveg austan við Steina.

245 Hverfisvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Holtshverfi, á Suðurlandsveg austan Írár.

246 Skálavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Skálabæi, á Suðurlandsveg austan við Hvamm.

247 Sandhólmavegur: Af Suðurlandsvegi við Hvamm, um Efraholt, á Suðurlandsveg hjá Fitjamýri.

248 Markarvegur: Af Þórsmerkurvegi austan Markarfljóts að Stórumörk.
249 Þórsmerkurvegur: Af Suðurlandsvegi austan Markarfljóts hjá Seljalandi, um Merkurengjar í Húsadal í Þórsmörk.
250 Dímonarvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Dalsseli fram hjá Stóra-Dímon, á Fljótshlíðarveg við Merkjaá.
251 Hólmabæjavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Dalsseli um Borgareyrar á Landveg nálægt Sandtjörn.
252 Landeyjavegur: Af Suðurlandsvegi austan Affalls, um Miðey, Bergþórshvol, Púfu og Fróðholt á Suðurlandsveg austan Þverár.
253 Gunnarshólmavegur: Af Landeyjavegi hjá Votmúlastöðum um Sel á Landeyjaveg hjá Gunnarshólma.
254 Hólmavegur: Af Landeyjavegi sunnan Álftarhóls að Hólmum.
255 Akureyjarvegur: Af Suðurlandsvegi við Hemlu, um Strönd á Landeyjaveg nálægt Akurey.
261 Fljótshlíðarvegur: Af Suðurlandsvegi á Hvolsvelli inn Fljótshlíð um Múlakot að Háamúla.
262 Vallarvegur: Af Fljótshlíðarvegi hjá Sunnuhvoli um Efrahvol að Markaskarði.
264 Rangárvallavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Eystri-Rangár upp Rangárvelli, um Keldur og Gunnarsholt niður Rangárvelli á Suðurlandsveg vestan Varmadals.
266 Oddavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Strönd að Odda.
267 Selalækjarvegur: Af Suðurlandsvegi við Varmadal að Selalæk.
268 Þingskálavegur: Af Rangárvallavegi vestan Gunnarsholts, um Þingskála og Hóla, um brú á Rangá ofan við Galtalæk á Landveg norðan Galtalækjarskógar.
271 Árbæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Ytri-Rangár, um Árbæ, Snjallsteinshöfða og Lækjarbotna á Landveg hjá Púfu.
273 Bugavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Lyngás að Vetleifsholti.
275 Ásvegur: Af Suðurlandsvegi við Landvegamót um Áshverfi, Sandhólaferju, Háfshverfi og Þykkvabæ að Húnakoti.
282 Ásmundarstaðavegur: Af Suðurlandsvegi við Áshól að Ásmundarstöðum.
284 Heiðarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Einbúa um Heiði, Kamb og Gíslholt, á Hagabraut.
286 Hagabraut: Af Landvegi ofan Lýtingsstaða um Rafholt, Haga og Stúfholt á Landveg neðan við Köldukinn.
288 Kálfholtsvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Einbúa um Hamra og Kálfholt á Suðurlandsveg á Lónsheiði.
30 Skeiða- og Hrunamannavegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa, um Skeið, hjá Reykjum, um brú á Stórulaxá, hjá Hrepphólum, um Flúðir, Skipholt og yfir Hvítá hjá Brúarhlöðum á Biskupstungnabraut hjá Kjóastöðum.
31 Skálholtsvegur: Af Skeiða- og Hrunamannavegi hjá Reykjum um Laugarás og Skálholt á Biskupstungnabraut hjá Spóastöðum.
32 Þjórsárdalsvegur: Af Hrunamannavegi á Sandlækjarholti, um Þjórsárholt sunnan Miðfells, upp Þjórsárdal, um Skeljafell norðan Bjarnalóns, yfir Þjórsá hjá Sandafelli og á Landveg litlu austar.
33 Gaulverjabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Gaulverjabæ og Stokkseyri á Eyrarbakkaveg ofan Eyrarbakka.
34 Eyrarbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Ölfusárbrúar á Selfossi um Eyrarbakka og Ölfusárós, á Þorlákshafnarveg.
35 Biskupstungnabraut: Af Suðurlandsvegi vestan Selfoss, um brú á Sogi, Svínavatn, brú á Brúará, Vatnsleysu, Múla og Geysi að Gullfossi.

36 Þingvallavegur: Af Biskupstungnabraut austan við Sog, um Ljósafoss, austan Þingvallavatns, um Gjábakka og Þingvöll, að sýslumörkum á Mosfellsheiði.
37 Laugarvatnsvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Svínavatni, um Laugarvatn á Biskupstungnabraut hjá Múla.
38 Þorlákshafnarvegur: Af Suðurlandsvegi nálægt Hveragerði til Þorlákshafnar.
39 Þrengslavegur: Af Suðurlandsvegi í Svínahrauni, um Þrengsli á Þorlákshafnarveg í Ölfusi.
302 Urriðafossvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Þjórsár, um Urriðafoss yfir Villingaholtsveg, um Gafl á Hamarsveg hjá Skógsnesi.
303 Ölvisholtsvegur: Af Suðurlandsvegi við Kjartansstaði um Miklaholtshelli að vegamótum við Ölvisholt.
304 Oddgeirshólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Hraungerði um Oddgeirshóla og Langholt á Suðurlandsveg nálægt Túni.
305 Villingaholtsvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Villingaholt, suður með Þjórsá um Fljótshóla, á Gaulverjabæjarveg norðan Loftsstaða.
308 Hamarsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi hjá Gaulverjabæ, um Hamar og Skógsnes, á Villingaholtsveg hjá Sýrlæk.
309 Kolsholtsvegur: Af Villingaholtsvegi hjá Vatnsenda að vegamótum að Kolsholtshelli.
310 Votmúlavegur: Af Eyrarbakkavegi hjá Geirakoti um Votmúla á Gaulverjabæjarveg við Smjördali.
311 Önundarholtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi norðan Meðalholts, um Súluholt, á Villingaholtsveg norðan Önundarholts.
312 Vorsabæjarvegur í Flóa: Af Gaulverjabæjarvegi móts við Seljatungu um Vorsabæ á Hamarsveg við Syðrivöll.
314 Holtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi nálægt Klængsseli um Holt á Gaulverjabæjarveg á Stokkseyri.
316 Kaldaðarnesvegur: Af Eyrarbakkavegi nálægt Sandvík að vegamótum að Hreiðurborg.
321 Skeiðháholtsvegur: Af Skeiðavegi við Kílhraun, um Skeiðháholt á Skeiðaveg móti Löngumýri.
322 Ólafsvallavegur: Af Skeiðavegi að Ólafsvöllum.
324 Vorsabæjarvegur: Af Skeiðavegi hjá Brautarholti að vegamótum að Fjalli.
325 Gnúpverjavegur: Af Þjórsárdalsvegi vestan Kálfár um Hamarsheiði á Þjórsárdalsveg vestan Þverár.
326 Hælsvegur: Af Gnúpverjavegi vestan Kálfár, hjá Hæl að heimreið að Lækjarbakka.
328 Stóranúpsvegur: Af Þjórsárdalsvegi hjá Minnanúpi á Gnúpverjaveg við Ásaskóla.
329 Mástunguvegur: Af Gnúpverjavegi ofan við Ása um Stóru-Mástungu að Laxárdal.
340 Auðsholtsvegur: Af Hrunamannavegi austan Stórulaxár, um Syðra-Langholt að Auðsholti.
341 Langholtsvegur: Af Hrunamannavegi hjá Flúðum á Auðsholtsveg hjá Langholti.
343 Álfsstétt: Af Eyrarbakkavegi við hina gömlu Álfsstétt um Eyrarbakka á Eyrarbakkaveg á móts við Einarshöfn.
344 Hrunavegur: Af Hrunamannavegi við Flúðir um Hruna á Hrunamannaveg vestan Kirkjuskarðs.
345 Kaldbaksvegur: Af Hrunavegi hjá Hruna að heimreið að Þverspyrnu.
349 Tungufellsvegur: Af Hrunamannavegi við Dalsá að Tungufelli.
350 Grafningsvegur neðri: Af Biskupstungnabraut við Alviðru á Grafningsveg efri við Úlfljótsvatn.
351 Búrfellsvegur: Af Þingvallavegi hjá Ásgarði um Búrfell og Klausturhóla á Biskupstungnabraut austan Seyðishóla.

353 Kiðjabergsvegur: Af Biskupstungnabraut austan Seyðishóla að heimreið að Gelti.
354 Sólheimavegur: Af Biskupstungnabraut við Minniborg um Sólheima, á Biskupstungnabraut austan Svínavatns.
355 Reykjavegur: Af Biskupstungnabraut hjá Torfastöðum á Laugarvatnsveg hjá Brúará.
356 Tjarnarvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Vatnsleysu á Reykjaveg hjá Tjörn.
358 Einholtsvegur: Af Bræðratunguvegi á Pollengi austan Tungufljótsbrúar, um Einholt á Hrunamannaveg sunnan Gýgjarhóls.
359 Bræðratunguvegur: Af Hrunamannavegi ofan Flúða, yfir Hvítá hjá Hvítárholti á Biskupstungnabraut nálægt Felli.
360 Grafningsvegur efri: Af Þingvallavegi við Írafoss, um Grafning á Þingvallaveg norðan Heiðarbæjar.
364 Eyjavegur: Af Laugarvatnsvegi norðan við Djúpin að heimreið að Útey.
365 Gjábakkavegur: Af Laugarvatnsvegi hjá Laugarvatni á Þingvallaveg við Gjábakka.
366 Böðmóðsstaðavegur: Af Laugarvatnsvegi undan Efstadalsfjalli að Böðmóðsstöðum.
374 Hvammsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kögunarhóls um Nýbýlahverfi og Gljúfur á Suðurlandsveg vestan Kotstrandar.
375 Arnarbælisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Sandhóli að Auðsholti.
42 Krýsuvíkurvegur: Frá sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni, um Selvogsheiði á Þorlákshafnarveg við Þrengslaveg.
48 Kjósarskarðsvegur: Frá sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns, um Fellsenda á Þingvallaveg á Mosfellsheiði.
52 Uxahryggjavegur: Frá sýslumörkum á Sæluhúsahæðum, um Brunna og Tröllháls á Þingvallaveg á Þingvöllum.

Reykjaneskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Sandskeið um Lækjarbotna til Reykjavíkur.
1 Vesturlandsvegur: Frá Reykjavík um Mosfellssveit og Kjalarnes, inn Hvalfjörð, að sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni.
36 Þingvallavegur: Frá sýslumörkum á Mosfellsheiði á Vesturlandsveg nálægt Köldukvísl.
40 Hafnarfjarðarvegur: Frá Reykjavík um Kópavog og Garða á Reykjanesbraut við Kaplakrika.
41 Reykjanesbraut: Frá Reykjavík, austan Kópavogs og Hafnarfjarðar, um Vatnsleysustrandarheiði, ofan Keflavíkur að Leifsstöð.
42 Krýsuvíkurvegur: Af Reykjanesbraut sunnan við Hafnarfjörð, um Krýsuvík að sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni.
43 Grindavíkurvegur: Af Reykjanesbraut á Vogastapa til Grindavíkur.
44 Hafnavegur: Af Reykjanesbraut í Njarðvík að Höfnum.
45 Garðskagavegur: Af Reykjanesbraut ofan Keflavíkur, yfir Víknaveg, um Gerðar og Sandgerði að heimreið að Nýlendu á Stafnesi.
46 Víknavegur: Af Reykjanesbraut í Njarðvík, um Njarðvík og Keflavík, yfir Garðskagaveg nálægt hesthúsum, um Miðnesheiði til Sandgerðis.
48 Kjósarskarðsvegur: Af Vesturlandsvegi norðan Laxár, um Reynivelli og Kjósarskarð að sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns.
49 Nesbraut: Af hringveginum, vegamótum Suður- og Vesturlandsvegar, við Jörfa, um Miklubraut, Hringbraut og Eiðsgranda að Eiðistorgi.
410 Elliðavatnsvegur: Af Breiðholtsbraut við Dimmu um Vatnsenda á Reykjanesbraut ofan Hafnarfjarðar.
411 Arnarnesvegur: Af Hafnarfjarðarvegi á Arnarneshæð, yfir Reykjanesbraut við Hnoðraholt, um Rjúpnadalshlíð og norðvesturhlíð Vatnsendahvarfs, á Breiðholtsbraut.

412 Vífilsstaðavegur: Af Hafnarfjarðarvegi sunnan Silfurtúns, um Garða og Vífilsstaði á Elliðavatnsveg við Vífilsstaðavatn.
413 Breiðholtsbraut: Af Suðurlandsvegi við Rauðavatn, um norðurhlíð Vatnsendahvarfs á Reykjanesbraut í Mjódd.
415 Álftanesvegur: Af Reykjanesbraut í Moldahrauni, um Engidal, út á Álftanes, um Landakot og Sviðholt og aftur á Álftanesveg gegnt vegamótum Bessastaðavegar.
416 Bessastaðavegur: Af Álftanesvegi nálægt Bessastöðum að Bessastöðum.
417 Bláfjallavegur: Af Suðurlandsvegi neðan Sandskeiðs, norðan Stóra-Kóngsfells og á Krýsuvíkurveg nálægt Óbrynnishólum.
420 Vatnsleysustrandarvegur: Af Reykjanesbraut við Kúagerði, um Vatnsleysuströnd að Vogum.
421 Vogavegur: Af Reykjanesbraut móti Vogum að Vogakauptúni.
422 Njarðvíkurvegur: Af Reykjanesbraut vestan Vogastapa um Innri-Njarðvík á Reykjanesbraut við Trésmiðjuna Ramma.
425 Nesvegur: Af Hafnavegi í Höfnum um Reykjanes á Grindavíkurveg ofan Grindavíkur.
427 Ísólfsskálavegur: Af Grindavíkurvegi í Grindavík um Ísólfsskála á Krýsuvíkurveg sunnan Krýsuvíkur.
430 Úlfarsárvegur: Af Vesturlandsvegi norðan brúar á Úlfarsá sunnan Úlfarsfells á Hafravatnsveg.
431 Hafravatnsvegur: Af Suðurlandsvegi norðan Hólmsár, um Miðdal, á Vesturlandsveg við Þverholt.
433 Reykjalundarvegur: Af Hafravatnsvegi að Reykjalundi.
458 Brautarholtsvegur: Af Vesturlandsvegi norðan Klébergs að Brautarholti.
460 Eyrarfjallsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Kiðafelli, sunnan Eyrarfjalls á Vesturlandsveg hjá Felli.
461 Meðalfellsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorá, norðan Meðalfellsvatns á Kjósarskarðsveg sunnan brúar á Laxá hjá Vindáshlíð.

Vesturlandskjördæmi.

1 Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni, út fyrir Hafnarfjall, yfir Borgarfjörð hjá Borgarnesi, um Eskiholt, Norðurárdal, að sýslumörkum á Holtavörðuheiði.
50 Borgarfjarðarbraut: Af Vesturlandsvegi við Ferstiklu, um Geldingadraga, Hestháls og Bæjarsveit, yfir brú á Hvítá hjá Kljáfossi, um Stafholtstungur á Vesturlandsveg hjá Haugum.
51 Akranesvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Lambhaga að Akranesi.
52 Uxahryggjavegur: Af Hvítárvallavegi við Hvítárvelli, um Hest, Götuás, Lundarreykjadal og Uxahryggi að sýslumörkum hjá Sæluhúsahæðum.
53 Hvítárvallavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Seleyri um Andakíl, yfir brú á Hvítá hjá Hvítárvöllum á Vesturlandsveg norðan Eskiholts.
54 Ólafsvíkurvegur: Af Vesturlandsvegi við Borgarnes, um Mýrar, Vegamót og Fróðárheiði til Ólafsvíkur.
55 Heydalsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Kolbeinsstöðum, um Hnappadal og Heydal, á Snæfellsnesveg vestan Bíldhóls.
56 Kerlingarskarðsvegur: Af Ólafsvíkurvegi við Vegamót yfir Kerlingarskarð á Snæfellsnesveg á Kóngsbakkahæðum.
57 Snæfellsnesvegur: Af Vestfjarðavegi við Stóraskóg, um Hörðudal, Skógarströnd, Helgafellssveit og Grundarfjörð á Ólafsvíkurveg við Fróðá.
58 Stykkishólmsvegur: Af Snæfellsnesvegi innan Gríshólsár að Stykkishólmi.
59 Laxárdalsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Saurum, um Laxárdal, að sýslumörkum á Laxárdalsheiði.

502 Svínadalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Miðfelli, norður yfir Laxá hjá Hóli, um Eyri á Borgarfjarðarbraut gegnt Geitabergi.
503 Akrafjallsvegur: Af Grundartangavegi hjá Klafastöðum um Innrahólm að Akranesi.
504 Leirársveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Leirárbrú, um Leirá á Svínadalsveg vestan við Hól.
505 Melasveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorholti, um Melasveit á Vesturlandsveg hjá Belgsholti.
506 Grundartangavegur: Af Akranesvegi hjá Litlu-Fellsöxl að Grundartangahöfn.
507 Mófellsstaðavegur: Af Hvítárvallavegi sunnan Andakílsár, um Mófellsstaði á Borgarfjarðarbraut sunnan Skorradalsvatns.
508 Skorradalsvegur: Af Hvítárvallavegi norðan brúar á Andakílsá, um Fossabæi, með Skorradalsvatni að norðan að Hvammi.
510 Vatnshamravegur: Af Skorradalsvegi hjá Vatnshömrum um Heggsstaði á Uxahryggjavegi hjá Hatti.
511 Hvanneyrarvegur: Af Hvítárvallavegi að Hvanneyrarskóla.
512 Lundarreykjadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Fossatúni, um Lundarreykjadal norðanverðan og brú á Grímsá hjá Oddsstöðum á Uxahryggjaveg hjá Brautartungu.
513 Bæjarsveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut vestan við Varmalæk að Hvítárbakka III.
514 Laugarholtsvegur: Af Bæjarsveitarvegi að Laugarholti.
515 Flókadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut norðan Varmalækjar um Múlastaði, Skóga, Brennistaði á Borgarfjarðarbraut hjá Litla-Kroppi.
516 Stóra-Kroppsvegur: Af Borgarfjarðarbraut um flugvöll á Kálfanesmelum, um Stóra-Kropp á Borgarfjarðarbraut á Hamramelum.
517 Reykdælavegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Kleppjárnsreykjum, um Reykholtsdal sunnanverðan, yfir brú á Reykjadalsá hjá Steindórsstöðum á Reykholtsdalsveg við Úlfsstaði.
518 Hálsasveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Gróf, um Reykholt og Úlfsstaðaháls, Stóraás, Húsafell og Kalmanstungu á Hvítársíðuveg hjá Bjarnastöðum.
519 Reykholtsdalsvegur: Af Hálsasveitarvegi hjá Úlfsstöðum, inn Reykholtsdal og fram hjá Giljum á Hálsasveitarveg hjá Stóraási.
522 Þverárhlíðarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Síðumúla um Norðtungu og Hjarðarholt á Borgarfjarðarbraut vestan Þverár.
523 Hvítársíðuvegur: Af Þverárhlíðarvegi hjá Síðumúla, um Hvítársíðu og brú á Hvítá hjá Bjarnastöðum á Hálsasveitarveg hjá Stóraási.
524 Þverárvegur: Af Þverárhlíðarvegi sunnan Litluþverár að Kvíum.
525 Grjóthálsvegur: Af Þverárhlíðarvegi norðan brúar á Litluþverá um Grjót á Norðurárdalsveg hjá Hafþórsstöðum.
526 Stafholtsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts, um Stafholt að Svarfhóli.
527 Varmalandsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts að Varmalandi.
528 Norðurárdalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brekku, um brýr á Norðurá hjá Glitstöðum, um sunnanverðan Norðurárdal á Vesturlandsveg hjá Króki.
530 Ferjubakkavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brennistöðum, um Ferjubakka, á Hvítárvallaveg vestan Ferjukotssíkis.
531 Borgarnesbraut: Af Vesturlandsvegi að Borgarnesi.
532 Þursstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Borgar að Rauðanesi.
533 Álftaneshreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Langár, suður fyrir Hólsvatn um Krossnes og Þverholt á Ólafsvíkurveg hjá Arnarstapa.
534 Álftanesvegur: Af Álftaneshreppsvegi hjá Kolviðarholti að heimreið að Miðhúsum.
535 Grímsstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Urriðaárbrú um Árbæ að vegamótum að Grenjum.

536 Laxholtsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Galtarholti um Laxholt og Stangarholt á Ólafsvíkurveg austan Langár.
539 Staðarhraunsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Raftási að Staðarhrauni.
540 Hraunhreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Fíflholtum um Stóra-Kálfalæk, Akra og Þverholt á Álftaneshreppsveg hjá Hrafnkelsstöðum.
566 Hítarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Kaldár að vegamótum við Krossholt.
567 Kolviðarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Gerðubergslækjar að Laugagerðisskóla.
572 Lýsuhólsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Hraunsmúla, um Lýsudal og Lýsuhól á Ólafsvíkurveg vestan Vatnsholtsár.
574 Útnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Fróðárheiðar, um Breiðuvík, Hellissand og Rif að Ólafsvík.
575 Flugvallarvegur Rifi: Af Útnesvegi nálægt Rifi að flugvelli.
576 Framsveitarvegur: Af Snæfellsnesvegi hjá Vindási, um Setberg, út fyrir Eyrarfjall á Snæfellsnesveg hjá Eiði.
577 Helgafellssveitarvegur: Af Snæfellsnesvegi vestan Gríshólsár um Kóngsbakka á Snæfellsnesveg í Berserkjahrauni.
581 Hörðudalsvegur eystri: Af Snæfellsvegi hjá Hörðubóli að vegamótum að Vífilsdal.
582 Hálsbæjavegur: Af Vestfjarðavegi sunnan brúar á Reykjadalsá, um Hundadal og Bæ á Snæfellsnesveg vestan Miðár.
585 Hlíðarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Fellsenda um Kolsstaði og Kringlu á Vestfjarðaveg norðan Tunguár.
586 Haukadalsvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Haukadalsárbrúar um Haukadal að Smyrlahóli.
587 Hjarðarholtsvegur: Af Vestfjarðavegi vestan Búðardals, um Hjarðarholt að Spágilsstöðum.
589 Sælingsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Leysingjastaða að Laugaskóla.
590 Klofningsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Ásgarðs um Fellsströnd, Klofning og Skarðsströnd á Vestfjarðaveg í Saurbæ.
593 Efribyggðarvegur: Af Klofningsvegi við Hellu, um Túngarð og Stóru-Tungu á Klofningsveg vestan Kjarlaksstaðaár.
594 Staðarhólsvegur: Af Klofningsvegi hjá Kirkjuhvoli, um Staðarhól, um brú á Staðarhólsá að vegamótum við Bjarnastaði.
60 Vestfjarðavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Dalsmynni um Bröttubrekku, Búðardal og Svínadal að sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni.
69 Steinadalsvegur: Af Vesturlandsvegi í Gilsfirði að sýslumörkum.

Vestfjarðakjördæmi.

1 Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum á Holtavörðuheiði að sýslumörkum við Hrútafjarðará.
59 Laxárdalsvegur: Frá sýslumörkum á Laxárdalsheiði á Hólmavíkurveg norðan Borðeyrar.
60 Vestfjarðavegur: Frá sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni, um Þorskafjörð, Skálanes, Kletthás, Vattarfjörð, Litlanes, Hjarðarnes og fyrir Vatnsfjarðarbotn, um Helluskarð, Dynjandisheiði, Arnarfjörð, Hrafnseyrarheiði, Dýrafjörð, Gemlufallsheiði, Önundarfjörð, Breiðadalsheiði og á Djúpveg í Skutulsfirði.
61 Djúpvegur: Af Hólmavíkurvegi við Hólmavík um Staðardal, Steingrímsfjarðarheiði og Lágadal, fyrir Ísafjörð, um Eyrarfjall og Ögur, fyrir Skötufjörð, Hestfjörð og Álftafjörð, um Súðavík, Ísafjörð og Óshlíð til Bolungarvíkur.
62 Barðastrandarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Flókalundi í Vatnsfirði, um Barðaströnd yfir Kleifaheiði að Patreksfirði.

63 Bíldudalsvegur: Af Barðastrandarvegi við Patreksfjörð, um Mikladal, fyrir Tálknafjarðarbotn, um Hálfdan til Bíldudals, um Suðurfirði til Trostansfjarðar, þaðan á Vestfjarðaveg rétt norðan við Helluskarð.
64 Flateyrarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Breiðadal til Flateyrar.
65 Súgandafjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Botnsheiði um Suðureyri fyrir Spilli að heimreið að Bæ.
68 Hólmavíkurvegur: Af Vesturlandsvegi vestan Hrútafjarðarár, út með Hrútafirði yfir Stikuháls, fyrir Bitrufjörð um Ennisháls, Kollafjörð, inn með Steingrímsfirði til Hólmavíkur.
69 Steinadalsvegur: Frá sýslumörkum á Steinadalsheiði á Hólmavíkurveg í Kollafirði.
605 Tröllatunguvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Bakkaár, nálægt Bakka, hjá Valshamri, um Tröllatunguheiði á Hólmavíkurveg hjá Húsavík.
606 Karlseyjarvegur: Af Reykhólasveitarvegi hjá Reykhólum að höfn í Karlsey.
607 Reykhólasveitarvegur: Af Vestfjarðavegi í Berufjarðarbotni út Barmahlíð um Reykhóla að Hamarlandi.
608 Þorskafjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi í Þorskafjarðarbotni yfir Þorskafjarðarheiði á Djúpveg á Steingrímsfjarðarheiði.
612 Örlygshafnarvegur: Af Barðastrandarvegi hjá Ósum við Patreksfjörð um Hvalsker, Sauðlauksdalsvaðal, að vegamótum Kollsvíkurvegar innst í Örlygshöfn, nærri Geitagili.
614 Rauðasandsvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Hvalskeri yfir Skersfjall að vegamótum neðan Bjarngötudals.
615 Kollsvíkurvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Geitagili um Gjögur að Hænuvík.
616 Flugvallarvegur Patreksfirði: Af Örlygshafnarvegi innan Sauðlauksdals að flugvelli.
617 Tálknafjarðarvegur: Af Bíldudalsvegi norðan Tálknafjarðar um Sveinseyri að Stóra-Laugardal.
619 Ketildalavegur: Af Bíldudalsvegi um Bíldudal, út með Arnarfirði að Feigsdal.
620 Flugvallarvegur Bíldudal: Af Bíldudalsvegi að flugvelli.
622 Svalvogavegur: Af Vestfjarðavegi við Þingeyri um Haukadal að Sveinseyri.
623 Flugvallarvegur Dýrafirði: Af Svalvogavegi utan Þingeyrar að flugvelli.
624 Ingjaldssandsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Gemlufalli um Núp, Alviðruvör og Sandsheiði að Ástúni á Ingjaldssandi.
625 Valþjófsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi nálægt Holti í Önundarfirði, að Hjarðardal.
626 Flugvallarvegur Önundarfirði: Af Valþjófsdalsvegi hjá Holti að flugvelli.
627 Önundarfjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Mosvallahálsi að Vífilsmýrum.
631 Flugvallarvegur Ísafirði: Af Djúpvegi utan Kirkjubæjar í Skutulsfirði að flugvelli.
632 Laugardalsvegur: Af Djúpvegi hjá Hagakoti í Laugardal að Hrafnabjörgum.
633 Vatnsfjarðarvegur: Af Djúpvegi hjá Eyri við Ísafjörð um Vatnsfjörð, Skálavík og Hörgshlíð á Djúpveg í Mjóafjarðarbotni.
634 Reykjanesvegur: Af Vatnsfjarðarvegi utan Svansvíkur að Reykjanesskóla.
635 Snæfjallastrandarvegur: Af Djúpvegi sunnan brúar á Hvannadalsá hjá Rauðamýri, út Langadalsströnd, um Ármúla, fyrir Kaldalón út Snæfjallaströnd að Lyngholti.
641 Krossárdalsvegur: Af Hólmavíkurvegi sunnan Krossárbrúar að Gröf.
643 Strandavegur: Af Djúpvegi í botni Steingrímsfjarðar, um Bjarnarfjarðarháls, Bala, Veiðileysufjörð, Djúpuvík, fyrir Reykjarfjörð um Gjögur, Árnes, að bryggju í Norðurfirði.
645 Drangsnesvegur: Af Strandavegi hjá Hálsgötugili, sunnan við Bjarnarfjarðarháls, út Selströnd um Drangsnes og Kaldrananes á Strandaveg í Bjarnarfirði sunnan brúar á Bjarnarfjarðará.
646 Flugvallarvegur Gjögri: Af Strandavegi í Reykjarfirði að flugvelli.

Norðurlandskjördæmi vestra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Hrútafjarðará, um Hrútafjörð, yfir Hrútafjarðarháls, um Miðfjörð, Víðidal, Blönduós, Langadal, Stóra-Vatnsskarð, Vallhólm, Blönduhlíð, Norðurárdal að sýslumörkum á Öxnadalsheiði.

72 Hvammstangavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Stóraósi að Hvammstanga.

74 Skagastrandarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Blönduósi að Skagaströnd.

75 Sauðárkróksbraut: Af Norðurlandsvegi við Varmahlíð, um Langholt, Sauðárkrók, Hegranes, á Siglufjarðarveg norðan Gljúfurár hjá Vatnsleysu.

76 Siglufjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austan Héraðsvatnabrúar hjá Syðstugrund, um Blönduhlíð, Viðvíkursveit, Óslandshlíð, hjá Hofsósi, um Sléttuhlíð, Fljót og Almenninga að Siglufirði.

77 Hofsósbraut: Af Siglufjarðarvegi norðan Grafarár um Hofsós á Siglufjarðarveg sunnan Hofsár.

702 Heggstaðanesvegur: Af Norðurlandsvegi í Hrútafirði, nálægt Laugarstapa, um Mýrar, Bessastaði og Barð á Norðurlandsveg utan við Melstað.

703 Hálsabæjavegur: Af Norðurlandsvegi á Hrútafjarðarhálsi um Sveðjustaði á Miðfjarðarveg sunnan Melstaðar.

704 Miðfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austast á Hrútafjarðarhálsi, fram Miðfjörð vestan Miðfjarðarár, um brú á Núpsá hjá Haugi, út Miðfjörð að austan á Norðurlandsveg hjá Laugarbakka.

705 Vesturárdalsvegur: Af Miðfjarðarvegi norðan við brú á Vesturá, sunnan Brekkulækjar, fram Vesturárdal, að Fosshóli.

711 Vatnsnesvegur: Frá Hvammstanga út Vatnsnes, um Hindisvík yfir Þórsá, suður Vesturhóp á Norðurlandsveg hjá Vatnshorni.

712 Þorgrímsstaðadalsvegur: Af Vatnsnesvegi hjá Tjörn að Ásbjarnarstöðum.

714 Fitjavegur: Af Norðurlandsvegi á móts við Stórhól, suður Fitjárdal um Ásland yfir Miðfjarðarháls á Miðfjarðarveg sunnan við brú á Urriðaá.

715 Víðidalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Deildarhóli, um Víðidalstungu, yfir brú á Víðidalsá hjá Hvarfi, austan Víðidalsár, á Norðurlandsveg vestan Lækjamóta.

716 Síðuvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Víðidalsárbrúar á Steinsvaði, um Síðu á Vatnsnesveg hjá Grund.

717 Borgarvegur: Af Síðuvegi hjá Síðu, yfir Faxalæk um Stóruborg, á Vatnsnesveg hjá Þorfinnsstöðum.

721 Þingeyravegur: Af Norðurlandsvegi vestan við Sveinsstaði að vegamótum við Leysingjastaði.

722 Vatnsdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sveinsstöðum fram Vatnsdal, vestan ár, um Grímstungu og Marðarnúp, út austan ár, á Norðurlandsveg nálægt Aralæk.

724 Reykjabraut: Af Norðurlandsvegi fyrir norðan Giljá, um Reyki, norðan Svínavatns á Svínvetningabraut hjá Tindum.

726 Auðkúluvegur: Af Reykjabraut við Reyki, vestan Svínavatns um Auðkúlu á Svínvetningabraut sunnan Svínavatns.

727 Svínadalsvegur: Af Auðkúluvegi hjá Grund að Snæringsstöðum.

728 Flugvallarvegur Blönduósi: Af Norðurlandsvegi vestan Blönduóss að flugvelli.

731 Svínvetningabraut: Af Norðurlandsvegi á Blönduósi, austan Laxárvatns og Svínavatns, um brú á Blöndu hjá Löngumýri á Norðurlandsveg norðan Svartárbrúar.

732 Kjalvegur: Af Svínvetningabraut hjá Syðri-Löngumýri að vegamótum Eiðsstaðavegar.

733 Blöndudalsvegur: Af Svínvetningabraut austan Blöndubrúar hjá Löngumýri að Austurhlíð.

734 Svartárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Bólstaðarhlíð, um Bergsstaði og Hvamm að Stafni.

741 Neðribyggðarvegur: Af Skagastrandarvegi hjá Enni, um Sölvabakka á Skagastrandarveg sunnan Neðri-Lækjardals.
742 Mýravegur: Af Skagastrandarvegi hjá Lækjardal um Mýrar og brú á Laxá og Norðurá á Þverárfjallsveg.
744 Þverárfjallsvegur: Af Skagastrandarvegi utan við brú á Laxá, um Norðurárdal og Þverárfjall á Skagaveg hjá Skíðastöðum.
745 Skagavegur: Af Skagastrandarvegi hjá Skagaströnd, um Kálfshamarsvík, Hafnir, Ketu, Laxárdal, Laxárdalsheiði og Gönguskörð á Sauðárkróksbraut á Sauðárkróki.
748 Reykjastrandarvegur: Af Skagavegi hjá Skarði að Hólakoti.
749 Flugvallarvegur Sauðárkróki: Af Sauðárkróksbraut á Borgarsandi að flugvelli.
751 Efribyggðarvegur: Af Skagafjarðarvegi hjá Álftagerði, um Efribyggð á Skagafjarðarveg norðan Mælifells.
752 Skagafjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Varmahlíðar, um Mælifell, Tungusveit og Vesturdal að Giljum.
753 Vindheimavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Völlum, um Stokkhólma, yfir Svartá, á Skagafjarðarveg hjá Saurbæ.
754 Héraðsdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi vestan Svartárbrúar hjá Reykjum, um Stapa að Héraðsdal.
762 Sæmundarhlíðarvegur: Af Sauðárkróksbraut hjá Geitagerði, um Sæmundarhlíð að Árgerði.
764 Hegranesvegur: Af Sauðárkróksbraut á vestanverðu Hegranesi, um Helluland, Ketu, á Sauðárkróksbraut hjá Garði.
767 Hólavegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Miklahóli, um Viðvík og brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti, um Hóla og brú á Hjaltadalsá í Klukkuhvammi á Hjaltadalsveg.
768 Hjaltadalsvegur: Af Hólavegi sunnan brúar á Hjaltadalsá á Laufskálaheiði, að vegamótum við Hólaveg hjá fiskeldisstöð.
769 Ásavegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Gálga á Hólaveg við brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti.
781 Deildardalsvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Gröf, yfir Grafará hjá Kambi á Siglufjarðarveg norðan Ártúns.
783 Höfðastrandarvegur: Af Siglufjarðarvegi sunnan Hofsár, yfir Hofsá hjá Enni, um Engihlíð á Siglufjarðarveg hjá Þrastarstöðum.
784 Bæjarvegur: Af Siglufjarðarvegi norðan Hofsár, um Bæ, á Siglufjarðarveg hjá Mýrarkoti.
787 Flókadalsvegur: Af Siglufjarðarvegi á Móshöfða að Sigríðarstöðum.
789 Sléttuvegur: Af Siglufjarðarvegi vestan Fljótaárbrúar um Sléttu og Skeiðsfossvirkjun, á Ólafsfjarðarveg nálægt Hvammi.
792 Flugvallarvegur Siglufirði: Frá Siglufirði yfir Fjarðará að flugvelli.
82 Ólafsfjarðarvegur: Frá sýslumörkum á Lágheiði, um Stíflu, á Siglufjarðarveg á Ketilási.

Norðurlandskjördæmi eystra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Öxnadalsheiði, um Öxnadal, Þelamörk og Kræklingahlíð til Akureyrar, um Svalbarðsströnd, Víkurskarð, Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Reykjadal, Mývatnsheiði, Mývatnssveit sunnan Mývatns, Mývatnsöræfi, Jökulsárbrú, Grímsstaði á Fjöllum, að sýslumörkum á Biskupshálsi.
82 Ólafsfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi á Moldhaugnahálsi, um Arnarneshrepp og Árskógsströnd, um Dalvík, gegnum Ólafsfjarðarmúla, um Ólafsfjörð að sýslumörkum á Lágheiði.
83 Grenivíkurvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Miðvík, um Dalsmynni, Höfðahverfi og Grenivík að Akurbakka.

85 Norðausturvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Krossi í Ljósavatnsskarði, um Köldukinn, Aðaldalshraun, Húsavík, Tjörnes, Kelduhverfi og Jökulsárbrú í Öxarfirði, um Kópasker, Melrakkasléttu og Raufarhöfn, um Þistilfjörð að sýslumörkum á Brekknaheiði.
87 Kísilvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Reykjahlíð í Mývatnssveit, um Hólssand, Hvammsheiði og Reykjahverfi, á Norðausturveg hjá Laxamýri.
802 Garðsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi í Ólafsfjarðarkaupstað um brú á Ólafsfjarðarós, vestan Ólafsfjarðarvatns á Ólafsfjarðarveg hjá Kvíabekk.
803 Kleifavegur: Af Garðsvegi vestan Ólafsfjarðaróss meðfram flugvelli að Sólheimum.
804 Flugvallarvegur Ólafsfirði: Af Kleifavegi við Ós að flugvelli.
805 Svarfaðardalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Árgerði, um Urðir að Atlastöðum.
806 Tunguvegur: Af Svarfaðardalsvegi hjá Hreiðarsstöðum á Skíðadalsveg hjá Hvarfi.
807 Skíðadalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hrísum, um brú á Skíðadalsá hjá Hvarfi, um Skíðadal að vestan og austur yfir Skíðadalsá á brú sunnan við Hnjúk að vegamótum Klængshóls- og Hlíðarvegar.
808 Árskógssandsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Litla-Árskógi að Árskógssandshöfn.
809 Hauganesvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Stærra-Árskógi að Hauganesi.
811 Hjalteyrarvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Skriðulandi að Hjalteyri.
812 Bakkavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Ós, á Hjalteyrarveg hjá Ytribakka.
813 Möðruvallavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Möðruvelli á Hörgárdalsveg hjá Björgum.
814 Staðarbakkavegur: Af Hörgárdalsvegi um brú á Hörgá hjá Skugga að Flögu.
815 Hörgárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Hamri, um brú á Hörgá og norður Hörgárdal að vestan á Ólafsfjarðarveg norðan Hörgárbrúar.
816 Dagverðareyrarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sólborgarhóli, um Dagverðareyri og Gásir á Ólafsfjarðarveg sunnan Hörgárbrúar.
817 Blómsturvallavegur: Frá brú á Lónslæk hjá Áslaksstöðum, norður hjá Syðsta-Samtúni, yfir Norðurlandsveg að Brávöllum.
820 Flugvallarvegur Akureyri: Af Eyjafjarðarbraut vestri sunnan Akureyrar að flugvelli.
821 Eyjafjarðarbraut vestri: Af Norðurlandsvegi á Akureyri, um Grund og Saurbæ, að vegamótum við Halldórsstaði.
822 Kristnesvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri norðan Kristness, um Kristnes á Eyjafjarðarbraut vestri sunnan Kristness.
823 Miðbraut: Frá Eyjafjarðarbraut vestri við Hrafnagil að Eyjafjarðarbraut eystri við Laugaland.
824 Finnastaðavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri skammt norðan Hólshúsa, um brýr á Finnastaðaá og Skjóldalsá á Dalsveg hjá Litlagarði.
825 Dalsvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Samkomugerði að Hvassafelli.
826 Hólavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Sandhólum, um brú á Eyjafjarðará, um Hóla á Eyjafjarðarbraut vestri á móts við Vatnsenda.
827 Sölvadalsvegur: Af Hólavegi hjá Gnúpufelli að Draflastöðum.
828 Veigastaðavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Hallandi, um Veigastaði á Eyjafjarðarbraut eystri hjá Eyrarlandi.
829 Eyjafjarðarbraut eystri: Af Norðurlandsvegi á Leirum, um Laugaland og brú á Eyjafjarðará hjá Möðruvöllum, á Eyjafjarðarbraut vestri norðan Saurbæjar.
830 Svalbarðseyrarvegur: Af Norðurlandsvegi að Svalbarðseyri.
831 Höfðavegur: Af Grenivíkurvegi við Gljúfurá að Hóli.
833 Illugastaðavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Nesi, suður að Illugastöðum.
834 Fnjóskadalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi hjá Víðivöllum að Grímsgerði.

835 Fnjóskadalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi austan brúar á Fnjóská, um Fnjóskadal austanverðan, á Grenivíkurveg í Dalsmynni.
836 Vaglaskógarvegur: Af Illugastaðavegi hjá Skógum, yfir Fnjóská, um Vaglaskóg og brú á Fnjóská hjá Hróastöðum, á Illugastaðaveg.
841 Fremstafellsvegur: Af Norðurlandsvegi vestan Kvíslarbrúar, um brú á Djúpá, hjá Fremstafelli, á Norðausturveg hjá Landamóti.
842 Bárðardalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi við Kvíslarbrú vestan Skjálfandafljóts að Mýri.
843 Lundarbrekkuvegur: Af Bárðardalsvegi eystri hjá Sandkvísl, að Víðikeri.
844 Bárðardalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi hjá Fosshóli, um brú hjá Stóruvöllum á Bárðardalsveg vestri.
845 Aðaldalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Einarsstöðum á Norðausturveg hjá Tjörn.
846 Austurhlíðarvegur: Af Norðurlandsvegi gegnt Laugum, hjá Laugaskóla út Austurhlíð, yfir Reykjadalsá hjá Ökrum, á Aðaldalsveg móts við Hamra.
847 Stafnsvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan og neðan við Narfastaði, að heimreið að Fellshlíð.
848 Mývatnssveitarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Arnarvatni um Vagnbrekku, á Kísilveg hjá Grímsstöðum.
849 Baldursheimsvegur: Af Mývatnssveitarvegi skammt austan Arnarvatns að Baldursheimi.
850 Flugvallarvegur Mývatnssveit: Af Norðurlandsvegi við Reynihlíð að flugvelli.
851 Út-Kinnarvegur: Af Norðausturvegi hjá Ófeigsstöðum að Björgum.
852 Sandsvegur: Af Norðausturvegi norðan Knútsstaða að Sandi.
853 Hvammavegur: Af Aðaldalsvegi norðan Ytrafjalls, yfir Laxá hjá Hólmavaði, á Kísilveg austan Laxárvirkjunar.
854 Staðarbraut: Af Aðaldalsvegi sunnan Syðrafjalls, um Laxárvirkjun á Hvammaveg.
855 Fagranesvegur: Af Staðarbraut hjá Hellulandi að Fagranesi.
856 Laxárdalsvegur: Af Staðarbraut vestan Laxár, um brú á Laxá hjá Sogi að Kasthvammi.
858 Flugvallarvegur Aðaldal: Af Norðausturvegi í Aðaldalshrauni að flugvelli.
862 Uppsveitarvegur: Af Norðausturvegi norðan við Meiðavelli að Tóvegg.
863 Krófluvegur: Af Norðurlandsvegi austan Námaskarðs um Hlíðardal að Krófluvirkjun.
864 Hólsfjallavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Grímsstöðum á Fjöllum, um Hólssand á Norðausturveg austan Jökulsárbrúar í Öxarfirði.
865 Gilsbakkavegur: Af Norðausturvegi hjá Lundi að Gilsbakka.
866 Austursandsvegur: Af Norðausturvegi skammt vestan Klifshaga, um Sandárbrú að Skógum.
867 Öxarfjarðarheiðarvegur: Af Norðausturvegi hjá Klifshaga, um Hrauntanga, á Norðausturveg austan Stóra-Viðarvatns.
868 Laxárdalsvegur: Af Norðausturvegi vestan Garðár í Þistilfirði að Holti.
869 Langanesvegur: Af Norðausturvegi við Þórshöfn um Þórshöfn og Sauðanes að flugvelli.
870 Kópaskersvegur: Af Norðausturvegi um Kópasker að flugvelli.
873 Flugvallarvegur Raufarhöfn: Af Norðausturvegi norðan Ormarslóns að flugvelli.

Austurlandskjördæmi.

1 Austurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Biskupshálsi, um Möðrudal, Jökuldalsheiði, Jökuldal, yfir Jökulsárbrú hjá Fossvöllum, um Hróarstungu yfir Lagarfljótsbrú hjá Egilsstöðum, um Velli, Skriðdal, Breiðdalsheiði, Breiðdal, Berufjörð, Geithellnahrepp, Hvalnesskriður, Lón, Almannaskarð, yfir Hornafjarðarfljótsbrú, hjá Gildraskeri, um Mýrar, Suðursveit, Breiðamerkursand, Öræfi og Skeiðarársand að sýslumörkum Vestur-Skaftafellssýslu.

85 Norðausturvegur: Frá sýslumörkum á Brekknaheiði, um Bakkafjörð, Sandvíkurheiði, Vopnafjörð, Hofsárdal og Langadal á Austurlandsveg hjá Möðrudal.
91 Hafnarvegur í Bakkafirði: Af Norðausturvegi hjá Bakkaá að Hafnarkauptúni.
92 Norðfjarðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Egilsstöðum um Fagradal, Búðareyri við Reyðarfjörð, Hólmaháls, Eskifjörð, Oddsskarð og til Neskaupstaðar.
93 Seyðisfjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi hjá Egilsstöðum, um Fjarðarheiði til Seyðisfjarðar.
94 Borgarfjarðarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi við Eyvindará, um Eiðaþinghá, Hjaltastaðarþinghá, yfir Selfljótsbrú hjá Heyskálum, Vatnsskarð og Njarðvík að Bakkagerði.
96 Suðurfjarðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Reyðarfirði um suðurströnd Reyðarfjarðar fyrir Vattarnes, um Fáskrúðsfjörð, Gvendarnes, Stöðvarfjörð, Kambanes og á Austurlandsveg nálægt Heydölum.
97 Breiðdalsvíkurvegur: Af Suðurfjarðavegi hjá Þverhamri til Breiðdalsvíkur.
98 Djúpavogsvegur: Af Austurlandsvegi til Djúpavogskauptúns.
99 Hafnarvegur: Af Austurlandsvegi að Höfn.
913 Strandhafnarvegur: Af Norðausturvegi við Borgarlæk að Ljósalandi.
914 Torfastaðavegur: Af Vesturárdalsvegi innan Skógalóns um brú á Vestará að Torfastöðum.
915 Vesturárdalsvegur: Af Norðausturvegi við Vopnafjarðarkauptún að Búastöðum.
916 Flugvallarvegur Vopnafirði: Af Hlíðarvegi norðan Hofsár að flugvelli.
917 Hlíðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Fossvöllum, um Jökulsárhlíð, yfir Hellisheiði á Norðausturveg hjá Vatnsdalsgerði.
919 Sunnudalsvegur: Af Hlíðarvegi austan við Hofsá, um brú á Sunnudalsá norðan Sunnudals og á Norðausturveg nálægt Teigi.
923 Jökuldalsvegur: Af Austurlandsvegi við Gilsá um Hákonarstaði að Vaðbrekku.
924 Jökuldalsvegur eystri: Af Austurlandsvegi hjá Hjarðarhaga yfir Jökulsá og út Jökuldal austan Jökulsár á Austurlandsveg í Dimmadal.
925 Hróarstunguvegur: Af Austurlandsvegi við Jökulsárbrú, um Litlabakka og Kirkjubæ, yfir Rangá á Austurlandsveg hjá Urriðavatni.
926 Húseyjarvegur: Af Hróarstunguvegi hjá Litlabakka að Galtastöðum ytri.
927 Brekkubæjavegur: Af Hróarstunguvegi hjá Þórisvatni um Brekku á Hróarstunguveg hjá Litla-Steinsvaði.
931 Upphéraðsvegur: Af Austurlandsvegi norðan Lagarfljótsbrúar um Fell, Fljótsdal, yfir Jökulsá í Fljótsdal, um Skóga og á Austurlandsveg hjá Úlfsstöðum á Völlum.
934 Múlavegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan Jökulsár um brú á Kelduá um Langhús að Glúmsstöðum.
935 Suðurdalsvegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan brúar á Kelduárkvísl að Klúku.
937 Skriðdalsvegur: Af Upphéraðsvegi vestan Grímsár inn Skriðdal um brýr á Geitdalsá og Múlaá á Austurlandsveg sunnan Jóku.
938 Múlavegur syðri: Af Skriðdalsvegi við Múlabrú að Birkihlíð.
939 Axarvegur: Af Austurlandsvegi í Víðigróf í Skriðdal um Öxi og á Austurlandsveg í Berufjarðarbotni.
941 Flugvallarvegur Egilsstöðum: Af Austurlandsvegi austan Lagarfljótsbrúar að flugvelli.
943 Hjaltastaðarvegur: Af Borgarfjarðarvegi sunnan við Bóndastaði um Hjaltastað að Dölum.
944 Lagarfossvegur: Af Borgarfjarðarvegi nálægt Ásgrímsstöðum um Ekru, yfir Lagarfljót hjá Fossi á Hróarstunguveg.
946 Hólalandsvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði að Gilsárvöllum.
947 Desjarmýrarvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði um brú á Fjarðará að heimreið að Sólbakka norðan við Hrafnárbrú.

951 Vestdalseyrarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi í Seyðisfjarðarkaupstað um Vestdalseyri að Sunnuholti.
953 Mjóafjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi nálægt Köldukvíslarbrú um Mjóafjarðarheiði og norðurströnd Mjóafjarðar að Brekku.
954 Helgustaðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Eskifjarðarkaupstað að Stóru-Breiðuvík.
955 Flugvallarvegur Norðfirði: Af Norðfjarðarvegi hjá Þrastarlundi að flugvelli.
956 Dalavegur: Af Suðurfjarðavegi norðan Dalsár að Hólagerði.
961 Flugvallarvegur Breiðdal: Frá Breiðdalsvík að flugvelli vestan kauptúns.
962 Norðurdalsvegur í Breiðdal: Af Austurlandsvegi í Breiðdal um Norðurdal að vegamótum við brú á Norðurdalsá.
964 Breiðdalsvegur: Af Austurlandsvegi innan Ásunnarstaða, yfir Breiðdalsá hjá Flögu, um Randversstaði á Austurlandsveg sunnan Breiðdalsárbrúar.
982 Flugvallarvegur Hornafirði: Af Austurlandsvegi hjá Laxá að flugvelli.
984 Hoffellsvegur: Af Austurlandsvegi vestan Hoffellsárbrúar að vegamótum við Miðfell.
986 Rauðabergsvegur: Af Austurlandsvegi austan Djúpár að vegamótum að Hlíðarbergi.

3.2. Flokkun þjóðvega skv. 3.1. í undirflokka.
3.2.1. Stofnbrautir.

1 Suðurlandsvegur.
22 Dalavegur.
205 Klausturvegur
240 Stórhöfðavegur.
30 Skeiða- og Hrunamannavegur.
31 Skálholtsvegur.
33 Gaulverjabæjarvegur:
Stokkseyri - Eyrarbakkavegur.
34 Eyrarbakkavegur.
35 Biskupstungnabraut:
Suðurlandsvegur - Skálholtsvegur og
Laugarvatnsvegur - Hrunamannavegur.
36 Þingvallavegur.
37 Laugarvatnsvegur.
38 Þorlákshafnarvegur.
39 Þrengslavegur.
343 Álfsstétt.
1 Vesturlandsvegur.
40 Hafnarfjarðarvegur.
41 Reykjanesbraut.
42 Krýsuvíkurvegur:
Reykjanesbraut - Vatnsskarð.
43 Grindavíkurvegur.
44 Hafnavegur:
Reykjanesbraut - Keflavíkurflugvöllur.
45 Garðskagavegur:
Reykjanesbraut - Sandgerði.
46 Víknavegur.
49 Nesbraut.
410 Elliðavatnsvegur.
411 Arnarnesvegur.
412 Vífilsstaðavegur.
413 Breiðholtsbraut.
415 Álftanesvegur.
421 Vogavegur.
422 Njarðvíkurvegur.
427 Ísólfsskálavegur:
Grindavíkurvegur - Þórkötlustaðir.
431 Hafravatnsvegur:
Úlfarsárvegur - Vesturlandsvegur.
433 Reykjalundarvegur.
50 Borgarfjarðarbraut:
Uxahryggjavegur - Vesturlandsvegur.
51 Akranesvegur.
52 Uxahryggjavegur:
Hvítárvallavegur - Borgarfjarðarbraut.

53 Hvítárvallavegur:
Vesturlandsvegur - Uxahryggjavegur.
54 Ólafsvíkurvegur.
55 Heydalsvegur.
56 Kerlingarskarðsvegur.
57 Snæfellsnesvegur.
58 Stykkishólmsvegur.
574 Útnesvegur:
Hellissandur - Ólafsvík.
60 Vestfjarðavegur.
61 Djúpvegur.
62 Barðastrandarvegur.
63 Bíldudalsvegur.
64 Flateyrarvegur.
65 Súgandafjarðarvegur:
Vestfjarðavegur - Suðureyri.
68 Hólmavíkurvegur.
617 Tálknafjarðarvegur:
Bíldudalsvegur - Tálknafjörður.
1 Norðurlandsvegur.
72 Hvammstangavegur.
74 Skagastrandarvegur.
75 Sauðárkróksbraut.
76 Siglufjarðarvegur.
77 Hofsósbraut.
744 Þverárfjallsvegur.
745 Skagavegur:
Þverárfjallsvegur - Sauðárkróksbraut.
82 Ólafsfjarðarvegur.
85 Norðausturvegur.
87 Kísilvegur.
808 Árskógssandsvegur.
820 Flugvallarvegur Akureyri.
821 Eyjafjarðarbraut vestri:
Norðurlandsvegur - Miðbraut.
823 Miðbraut.
829 Eyjafjarðarbraut eystri:
Norðurlandsvegur - Miðbraut.
845 Aðaldalsvegur.
1 Austurlandsvegur.
92 Norðfjarðarvegur.
93 Seyðisfjarðarvegur.
96 Suðurfjarðavegur.
97 Breiðdalsvíkurvegur.
98 Djúpavogsvegur.
99 Hafnarvegur.
917 Hlíðarvegur.

3.2.2. Þjóðbrautir.
Aðrir þjóðvegir eru þjóðbrautir.

3.3. Aðalfjallvegir.

F22 Fjallabaksleið nyrðri: Af Landvegi (26) við Sigöldu, yfir Jökulgilskvísl hjá Landmannalaugum, Eldgjá og Skaftártungu á Búlandsveg (208) hjá Búlandi (84 km).

F28 Sprengisandsleið: Af Landvegi (26) við Sigölduvirkjun vestan Þórisvatns, um Þveröldu, Tómasarhaga, hjá Fjórðungsvatni, um Kiðagilsdrög á Bárðardalsveg vestri (842) hjá Mýri í Bárðardal (197 km).

F35 Kaldadalsvegur: Af Uxahryggjavegi (52) í Brunnum, um Kaldadal á Hálsasveitarveg (518) hjá Húsafelli (40 km).

F37 Kjalvegur: Af Biskupstungnabraut (35) hjá Gullfossi, um Bláfellsháls og Hveravelli á Kjalveg (732) hjá Eiðsstöðum í Blöndudal (165 km).

F72 Skagafjarðarleið: Af Skagafjarðarvegi (752) hjá Giljum í Vesturdal, yfir brú á Jökulsá eystri á Austari-Bug, um Laugafell á Sprengisandsveg (F28) við Fjórðungsvatn (81 km).

F78 Vegur af Eyjafjarðarleið (F82) 4 km austan Laugafellsskála á Sprengisandsleið (F28) í Kiðagilsdrögum (18 km).

F82 Eyjafjarðarleið: Af Eyjafjarðarbraut vestri (821) við Hólsgerði, um Eyjafjarðardal á Skagafjarðarleið (F72) vestan Laugafellsskála (42 km).

F98 Gæsavatnaleið: Af Sprengisandsleið (F28) í Tómasarhaga um Urðarháls, yfir Jökulsá hjá Upptyppingum, yfir brú á Kreppu, um Grjót og á Austurlandsveg (1) austan Möðrudals (178 km).

3.4. Ferjuleiðir.

1. **Þorlákshöfn–Vestmannaeyjar.**
Á milli Þorlákshafnar og Vestmannaeyja eru fluttir farþegar og bílar í reglulegum áætlunarferðum.
2. **Reykjavík–Akranes.**
Á milli Reykjavíkur og Akraness eru fluttir farþegar og bílar í reglulegum áætlunarferðum.
3. **Stykkishólmur–Flatey–Brjánslækur.**
Á milli Stykkishólms og Brjánslækjar eru fluttir í reglulegum áætlunarferðum farþegar og bílar með viðkomu í Flatey fyrir farþega og frakt.
4. **Stykkishólmur–Skáleyjar–Reykhólar.**
Til Skáleyja er flutt frakt frá Stykkishólmi og Reykhólum eftir því sem þörf er á og eru farþegar einnig í þeim ferðum.
5. **Ísafjörður–Bæir–Æðey–Vigur.**
Til Bæja á Snæfjallaströnd, Æðeyjar og Vigur eru fluttir farþegar og frakt í reglulegum áætlunarferðum.
6. **Árskógsströnd–Hrísey.**
Á milli Árskógsstrandar og Hríseyjar eru fluttir farþegar og frakt í reglubundnum áætlunarferðum.

7. **Akureyri–Hrísey–Dalvík–Grímsey.**
   Á milli Akureyrar, Hríseyjar, Dalvíkur og Grímseyjar eru fluttir farþegar og frakt í reglubundnum áætlunarferðum.
8. **Neskaupstaður–Mjóifjörður.**
   Á milli Neskaupstaðar og Mjóafjarðar eru fluttir farþegar og frakt í reglubundnum áætlunarferðum.

Samgönguráðuneytið, 8. júní 1993.

Halldór Blöndal.

Halldór S. Kristjánsson.

LÖG

um atvinnuleysistryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 17. gr. laga nr. 54/1993 um breytingu á lögum um atvinnuleysistryggingar nr. 96/1990, með síðari breytingum hefi látið fella meginmál hinna fyrrnefndu laga ásamt meginmáli laga nr. 50/1992 og laga nr. 107/1992 inn í lög nr. 96/1990 og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Launamenn, sem verða atvinnulausir, eiga rétt á bótum úr Atvinnuleysistryggingasjóði samkvæmt því sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Sjálfstætt starfandi einstaklingar, sem hættir eru eigin atvinnurekstri og eru atvinnulausir og í atvinnuleit, skulu eiga sama rétt til bóta úr Atvinnuleysistryggingasjóði og launamenn, enda fullnægi þeir skilyrðum reglna sem ráðherra setur að fenginni umsögn stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs veitir stéttarfélögum aðild að sjóðnum eftir umsókn þar um. Lögin taka ekki til þeirra sem tryggður er réttur til atvinnuleysisbóta með öðrum lögum.

2. gr.

(Felld niður með 2. gr. laga nr. 54/1993).

3. gr.

(Felld niður með 2. gr. laga nr. 54/1993).

4. gr.

(Felld niður með 2. gr. laga nr. 54/1993).

II. KAFLI
Um stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs o.fl.

5. gr.

Atvinnuleysistryggingasjóður skal inna af hendi þær bætur sem um ræðir í 1. gr. Árlegar tekjur sjóðsins eru þessar:

a. Tekjur af tryggingagjaldi samkvæmt lögum um tryggingagjald.
b. Framlag ríkissjóðs skv. 15. gr.
c. Vextir af innistæðufé sjóðsins og verðbréfum.

6. gr.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs skipa 7 menn, tveir tilnefndir af Alþýðusambandi Íslands, einn tilnefndur af Vinnuveitendasambandi Íslands og fjórir kosnir af sameinuðu Alþingi með hlutfallskosningu. Varamenn skulu vera jafnmargir og aðalmenn og valdir með sama hætti og þeir. Skipun stjórnar fer fram að loknum hverjum almennum alþingiskosningum.

Ráðherra skipar formann og varaformann sjóðsstjórnar úr hópi aðalmanna. Ráðherra ákveður þóknun stjórnarmanna, sem greiðist úr Atvinnuleysistryggingasjóði.

7. gr.

Tryggingastofnun ríkisins annast sjóðsvörslu, reikningshald og daglega afgreiðslu fyrir Atvinnuleysistryggingasjóð í umboði sjóðstjórnar og undir umsjá hennar. Ráðherra getur ákveðið annað fyrirkomulag að fenginni umsögn sjóðstjórnar.

Sjóðurinn skal greiða stofnuninni þóknun fyrir þjónustu hennar samkvæmt samkomulagi milli aðila.

Handbært fé sjóðsins skal ávaxta eftir því sem við verður komið í lánastofnunum á þeim stöðum þar sem fé sjóðsins fellur til.

8. gr.

Reikningar Atvinnuleysistryggingasjóðs skulu endurskoðaðir af ríkisendurskoðun. Þeir skulu birtir ár hvert í Lögbirtingablaði.

III. KAFLI
Um tekjur Atvinnuleysistryggingasjóðs.

9. gr.

(Felld niður með 5. gr. laga nr. 54/1993).

10. gr.

Til Atvinnuleysistryggingasjóðs rennur hlutfall af tekjum af tryggingagjaldi í samræmi við ákvæði laga um tryggingagjald.

11. gr.

(Felld niður með 5. gr. laga nr. 54/1993).

12. gr.

(Felld niður með 5. gr. laga nr. 54/1993).

13. gr.

(Felld niður með 5. gr. laga nr. 54/1993).

14. gr.

(Felld niður með 28. gr. laga nr. 87/1989).

15. gr.

Ríkissjóður greiðir framlag til Atvinnuleysistryggingasjóðs er skal nema þrefalt hærri fjárhæð en tekjur sjóðsins af tryggingagjaldi skv. 10. gr.

Áætlað ríkissjóðsframlag greiðist mánaðarlega en fullnaðarskil skulu gerð þegar tekjur af tryggingagjaldi skv. 10. gr. liggja fyrir.

IV. KAFLI
Um bótarétt.

16. gr.

Rétt til atvinnuleysisbóta samkvæmt lögum þessum hafa þeir sem eru atvinnulausir og í atvinnuleit og fullnægja eftirtöldum skilyrðum, sbr. þó 24. gr.:

1. Eru orðnir 16 ára að aldri en yngri en 70 ára.
2. Dvelja hér á landi.
3. Hafa á síðustu 12 mánuðum unnið samtals a.m.k. 425 dagvinnustundir í tryggingaskyldri vinnu. Til að finna dagvinnustundir sjálfstætt starfandi skal miðað við skil á tryggingagjaldi af reiknuðu endurgjaldi síðustu 12 mánuði áður en sjálfstæðri starfsemi var hætt. Til að finna dagvinnustundir sjómanna skal margfalda fjölda skráningardaga með 8. Hafi maður stundað samfellt vinnu fyrir og eftir að hann náði 16 ára aldri öðlast hann rétt til bóta ef hann hefur unnið í tryggingaskyldri vinnu a.m.k. þriðjung tilskilins dagvinnutíma eftir að hann varð 16 ára.
4. Sanna með vottorði vinnumiðlunarskrifstofu samkvæmt lögum um vinnumiðlun að hann hafi í upphafi bótatímabils verið atvinnulaus þrjá eða fleiri heila vinnudaga, að jafnaði samfellt.

Í þessu sambandi teljast ekki með þeir dagar er maður hefur verið í verkfalli eða verkbann tekur til.

17. gr.

Sá sem er atvinnulaus og fullnægir skilyrðum bótaréttar skv. 16. gr. en tekur starfi sem ekki er tryggingarskylt samkvæmt lögum þessum og stundar það allt að 24 mánuðum heldur að loknu því starfi bótarétti þeim sem hann hafði áunnið sér enda taki ákvæði annarra laga eða samninga um atvinnuleysistryggingar ekki til starfsins. Sama gildir í allt að 24 mánuðum um þá sem taka að stunda nám svo og þá sem verða að hverfa frá vinnu af heimilisástæðum.

Ef sá, sem hefur áunnið sér rétt til bóta, verður að hverfa frá vinnu vegna veikinda, heldur hann þeim bótarétti, þegar hann verður vinnufær á ný, enda sanni hann veikindin með læknisvottorði, svo og vinnuhæfni sína, ef hann sækir um atvinnuleysisbætur að loknum veikindum.

Bótarétt getur enginn öðlast vegna atvinnuleysis, sem stafar af veikindum hans.

Ákvæði 1. málsgreinar þessarar greinar gilda eftir því sem við á um þá, sem taldir eru í 3. tl. 21. gr.

18. gr.

Sá sem gengur undir starfsþjálfun eða sækir námskeið til þess að öðlast hæfni í starfi sínu eða til að stunda ný störf nýtur á meðan atvinnuleysisbóta í allt að 8 vikur ef atvinnuleysi hefði skapað honum rétt til slíkra bóta þegar starfsþjálfun eða dvölin á námskeiðinu hófst, enda

njóti hann ekki launa. Sama gildir þegar bótaþegi sækir námskeið verkalýðssamtaka eða almenn námskeið, sem miða að aukinni starfshæfni hans, allt að 8 vikum. Úthlutunarnefnd skal tilkynna hlutaðeigandi vinnumiðlunarskrifstofu ákvarðanir sínar samkvæmt þessari málsgrein. Úthlutunarnefnd krefur bótaþega um sannanir um þátttöku hans samkvæmt framansögðu að viðlagðri sviptingu bóta. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki um þá sem taka að stunda námskeið eða annað nám sem varir lengur en 8 vikur.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs er heimilt að veita styrki til rekstrar starfsþjálfunarnámskeiða á vinnustað eða utan hans. Styrkur þessi má nema allt að þeim atvinnuleysisbótum sem hver einstakur þátttakandi hefur áunnið sér rétt til, auk óhjákvæmilegs ferðakostnaðar sem miðast við fargjöld með almenningsfarartækjum.

Stjórn sjóðsins setur nánari reglur um veitingu styrkja samkvæmt þessari grein.

19. gr.

Maður, sem fengið hefur rétt til bóta, en bótatíma hans er lokið skv. 22. gr., heldur bótarétti sínum ef hann er áfram atvinnulaus og fullnægir ákvæðum um skráningu hjá vinnumiðlun skv. lögum þessum.

Elli- og örorkulífeyrisþegar öðlast því aðeins bótarétt að loknu fyrsta bótatímabili, að þeir sanni vinnuhæfni sína með læknisvottorði.

20. gr.

Til þess að öðlast bótarétt verður umsækjandi að láta skrá sig vikulega hjá vinnumiðlun, að viðlögðum missi bótaréttar. Geti umsækjandi ekki látið skrá sig vegna veikinda, skal hann láta skrá sig næsta dag, sem honum er unnt, að viðlögðum missi bóta skv. framansögðu.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er úthlutunarnefnd eða stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt að ákveða að á afmörkuðum svæðum og í tiltekinn tíma skuli skráning fara fram oftar en vikulega, enda verði slíkt talið eðlilegt með hliðsjón af atvinnuástandi.

21. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 16.–20. greinar eiga eftirtaldir menn ekki rétt á atvinnuleysisbótum:

1. Þeir sem taka þátt í verkfalli eða verkbann tekur til.
2. Þeir sem njóta slysa- eða sjúkrapeninga skv. lögum um almannatryggingar.
3. Þeir sem sviptir eru frelsi sínu með dómi.
4. Þeir sem hafa sagt starfi sínu lausu án gildra ástæðna eða misst vinnu af ástæðum sem þeir sjálfir eiga sök á. Réttur til bóta samkvæmt þessum tölulið fellur niður í 40 bótadaga í fyrsta sinn og skerðist bótatímabil sem þessu nemur. Missi maður aftur rétt til bóta öðlast hann ekki bótaréttindi að nýju nema sannað sé með vottorði vinnumiðlunarskrifstofu að hann hafi stundað vinnu í samfellt 6 vikur eftir að hann missti bótaréttinn.
5. Þeir sem ófærir eru til vinnu af heilsufarsástæðum.
6. Þeir sem neita starfi sem þeim býðst fyrir milligöngu vinnumiðlunar eða á annan sannanlegan hátt, enda sé vinnan heimil að lögum og laun fyrir hana og starfskjör öll í samræmi við gildandi kjarasamninga. Bótaréttur fellur ekki niður þótt sá sem hefur notið bóta í skemmri tíma en fjórar vikur hafni vinnu í starfsgrein sem hann hefur ekki áður stundað, enda fylgi starfinu að mati úthlutunarnefndar mun meiri áreynsla og vosbúð en þeim störfum sem hann hefur áður stundað. Þegar hafnað er vinnu fjarri heimili eða af

öðrum ástæðum metur úthlutunarnefnd hvort það skuli varða missi bótaréttar og skal þá gætt m.a. heimilisástæðna umsækjanda. Um missi bótaréttar samkvæmt þessum tölulið gilda ákvæði 4. tölul.

7. Þeir sem stunda vinnu í eigin þágu sem gefur þeim tekjur eða tekjuígildi er a.m.k. samsvarar hámarksbótum atvinnuleysistrygginga á hverjum tíma.
8. Þeir sem firrt hafa sig bótarétti skv. 41. gr.

22. gr.

Maður, sem öðlast bótarétt samkvæmt ákvæðum þessa kafla, á rétt á bótum fyrir þá daga sem hann er atvinnulaus frá og með 1. skráningardegi, sbr. þó 5. mgr. 24. gr., enda hafi tekjur hans síðustu 6 mánuði fyrir skráningu eigi verið hærri að meðaltali en sem nemur tvöföldum atvinnuleysisbótum á mánuði.

Nú voru tekjur viðkomandi síðustu 6 mánuði fyrir skráningu hærri að meðaltali en sem nemur tvöföldum atvinnuleysisbótum á mánuði og frestast þá réttur til atvinnuleysisbóta þar til meðaltekjur fyrir liðinn mánuð verða jafnháar tvöföldum atvinnuleysisbótum. Nánari reglur um útreikning biðtíma skal ráðherra setja með reglugerð að fenginni umsögn stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs.

Atvinnuleysisbætur skulu greiðast fyrir alla daga nema laugardaga og sunnudaga á hverju bótatímabili sem skal vera 260 dagar.

Nú fær bótaþegi tilfallandi vinnu dag og dag og skulu atvinnuleysisbætur hans þá skerðast vegna þessarar vinnu til samræmis við unnin stundafjölda, þó aldrei meira en miðað við 8 klst. fyrir hvern sólarhring. Þessi vinna skal ekki hafa áhrif á áunninn rétt bótaþegans til atvinnuleysisbóta.

Gefa skal atvinnulausum kost á að sækja endurmenntunar- og starfsþjálfunarnámskeið eða taka þátt í átaksverkefnum í a.m.k. 8 vikur á hverju bótatímabili. Sinni hinn atvinnulausi ekki slíkum tilboðum fellur hann af bótum að loknu hverju bótatímabili í 16 vikur. Þátttaka í námskeiðum eða átaksverkefnum í skemmri tíma en 8 vikur skerðir biðtímann að loknu hverju bótatímabili hlutfallslega.

V. KAFLI
Atvinnuleysisbætur.

23. gr.

Hámarksdagpeningar atvinnuleysistrygginga skulu jafngilda launum fyrir 8 klukkustunda dagvinnu í almennri fiskvinnu samkvæmt gildandi kjarasamningi Verkamannasambands Íslands og vinnuveitenda á hverjum tíma, miðað við starfsaldursþrep eftir 7 ár. Lágmarksdagpeningar eru ¼ hluti sömu launa.

Að auki skal greiða bótaþegum, sem hafa börn sín yngri en 18 ára á framfæri á heimili sínu eða greiða sannanlega með þeim meðlag utan heimilis, 4% af framangreindum launum með hverju barni.

Af atvinnuleysisbótum greiðir bótaþegi 4% í lífeyrissjóð og Atvinnuleysistryggingasjóður 6%.

Elli- og örorkulífeyrir, svo og örorkustyrkur frá Tryggingastofnun ríkisins, skal koma til frádráttar atvinnuleysisbótum.

24. gr.

Fjárhæð bóta miðast við unnar dagvinnustundir í tryggingarskyldri vinnu á síðustu 12 mánuðum fyrir fyrsta skráðan atvinnuleysisdag. Hámarksbætur greiðast þeim, sem unnið hafa 1700 dagvinnustundir eða fleiri. Lágmarksbætur greiðast, þegar dagvinnustundir eru 425. Annars greiðast bætur í hlutfalli við dagvinnustundafjölda.

Nú nemur vinnuframlag manns ekki 425 dagvinnustunda lágmarkinu skv. framansögðu en viðkomandi hefur auk þess unnið eftir kjarasamningum opinberra starfsmanna, sbr. lög nr. 22/1981 og lög nr. 46/1981, og er þá heimilt að leggja saman dagvinnustundir unnar af viðkomandi og greiða bætur að tiltölu enda náist þannig a.m.k. 425 dagvinnustundir.

Bætur vegna barna skv. 23. gr. skerðast ekki.

Vinna í reglubundinni vaktavinnu svo og vinna, sem eðli sínu samkvæmt er jafnan unnin utan venjulegs dagvinnutíma, telst dagvinna í þessu sambandi, þó aldrei yfir 40 klukkustundir á viku.

Nú ber nauðsyn til að skerða dagvinnutíma starfsmanna vegna samdráttar í starfsemi fyrirtækis og skal þá greiða starfsmönnum þann hluta þeirra atvinnuleysisbóta, sem þeir eiga rétt á, sem svarar til skerðingar dagvinnutímans, enda taki ráðstafanir þessar almennt til starfsmanna fyrirtækisins eða starfsmanna í einstökum greinum starfsemi þess, ef um fleiri en eina er að ræða. Fyrirsjáanlega skerðingu vinnutíma skal atvinnurekandi tilkynna fyrir fram til vinnumiðlunar þar sem fyrirtæki starfar og tilgreina ástæður til samdráttar. Tilkynningu skal fylgja skrá um það starfsfólk sem ráðgert er að skerðingin taki til ásamt upplýsingum um dagvinnustundafjölda einstakra starfsmanna hjá fyrirtækinu á síðustu 12 mánuðum áður en til skerðingar kemur, svo og upplýsingum um stéttarfélög viðkomandi. Vinnumiðlun staðreynir skrána svo og síðari upplýsingar um það fólk sem skerðingin hefur tekið til og sendir til úthlutunarnefnda atvinnuleysisbóta fyrir þau félög, sem starfsmenn eru félagar í, sem síðan úrskurða um bótarétt. Ekki verða greiddar bætur samkvæmt þessari grein lengur en 30 bótadaga fyrir hvern starfsmann á almanaksári. Komi til uppsagna starfsmanna falla greiðslur niður og eiga þeir ekki bótarétt að nýju fyrr en að loknum uppsagnarfresti.

Nú hefur umsækjandi, sem hefur áunnið sér bótarétt, auk þess stundað skólanám á síðustu 12 mánuðum í ekki skemmri tíma en 6 mánuði og lokið námi eða einsýnt þykir, að hann hafi hætt námi og skal þá reikna honum 520 dagvinnustundir vegna námsins til viðbótar vinnustundum hans að námi loknu.

Nú á umsækjandi geymdan bótarétt, sbr. 17. gr., og fær hann þá bætur í samræmi við það, nema starfstími hans eftir að hann hóf að nýju tryggingarskyld störf, gefi tilefni til annars.

Hafi umsækjandi notið atvinnuleysisbóta á síðustu 12 mánuðum, skal reikna honum bótadaga á því tímabili til starfstíma. Hafi hann notið fullra bóta, reiknast tímabilið með fullum dagvinnutíma, ella skerðist það í sama hlutfalli og bætur sem hann naut.

Atvinnuleysistryggingasjóður leggur úthlutunarnefndum til skrá um ákvörðun dagpeninga. Skráin skal tilgreina 76 þrep, frá 25% til 100% bóta, þannig að bætur hækki um 1% hámarksbóta við hvert þrep eftir starfstíma.

VI. KAFLI
Úthlutunarnefndir og greiðsla bóta.

25. gr.

Úthlutunarnefnd hefur á hendi úthlutun bótafjár fyrir hvert félag eða félagasamband. Úthlutunarnefnd skal skipuð fimm mönnum, þremur frá því stéttarfélagi eða félagasambandi, sem hlut á að málum, einum frá Vinnuveitendasambandi Íslands og einum frá Vinnumálasambandi samvinnufélaga. Nefndin kýs sér sjálf formann og ritara.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs ákveður þóknun nefndarmanna og úrskurðar um kostnað vegna nefndarstarfanna. Allur kostnaður vegna nefndarstarfa greiðist úr Atvinnuleysistryggingasjóði.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs ákveður með hvaða hætti skuli úthlutað til bótaþega sem ekki eru í stéttarfélagi og sjálfstætt starfandi.

26. gr.

Umsóknir um bætur skulu ritaðar á eyðublöð sem ráðuneytið lætur gera. Skulu eyðublöð þessi þannig úr garði gerð, að þau séu hvort tveggja í senn, umsóknir um atvinnu, til afnota fyrir vinnumiðlun og umsóknareyðublað um bætur, sbr. 2. mgr. 18. gr. laga nr. 18/1985, um vinnumiðlun.

Umsókn ásamt nauðsynlegum gögnum sendist úthlutunarnefnd eða stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs eftir því sem við á.

27. gr.

Úthlutunarnefnd skal halda fundi svo oft sem þurfa þykir. Nefnd er því aðeins ályktunarfær, að meirihluti nefndarmanna sitji fund.

Úthlutunarnefnd úrskurðar um umsóknir til samþykktar eða synjunar. Hún úrskurðar hvaða hundraðshluta hámarksbóta skal greiða umsækjanda. Allar ákvarðanir varðandi bótarétt skal færa í gerðabók, svo og úrskurði um ágreiningsatriði. Nefndarmenn skulu undirrita gerðabók.

Þegar úthlutunarnefnd hefur ákveðið hvaða bætur skal greiða umsækjanda, getur hún falið einstökum nefndarmönnum eða starfsmönnum sínum frekari afgreiðslu, útreikning framhaldsbóta samkvæmt dagpeningavottorðum vinnumiðlunar og útborgun bóta.

Bótafjárhæðir samkvæmt úrskurðum nefndarinnar skal færa á bótaskrá. Í bótagögnum skal sérsaklega geta þess, ef ágreiningur hefur verið um úrskurð, svo og rita á þau þær athugasemdir eða skýringar, sem nefndin telur ástæðu til.

Að þessu loknu skal senda bótaskrá ásamt umsóknum og fylgiskjölum til Tryggingastofnunar ríkisins eða umboðsmanna hennar.

28. gr.

Þegar skrá um bætur hefur borist frá úthlutunarnefnd, sbr. 27. gr., skal Tryggingastofnun ríkisins eða umboðsmenn hennar þegar í stað kanna skrána og fylgiskjöl hennar. Telji þessir aðilar, að einhverjum hafi verið úrskurðaðar bætur, sem ekki eiga rétt á þeim, eða að bætur séu rangt ákveðnar, skulu þeir leiðrétta skrána í samráði við úthlutunarnefnd. Verði ekki samkomulag um leiðréttingu, frestast að svo stöddu greiðsla bóta að þeim hluta, sem ágreiningur er um, og fer um ágreininginn samkvæmt 29. gr.

Að lokinni könnun og leiðréttingu bótaskrár, skal Tryggingastofnun ríkisins eða umboðsmenn hennar afhenda úthlutunarnefnd eintak af henni ásamt nægilegu fé til greiðslu bóta. Að lokinni greiðslu skal úthlutunarnefnd skila eintaki af skránni með áritaðri kvittun bótaþega.

29. gr.

Verði ágreiningur með nefndarmönnum í úthlutunarnefnd, sbr. 2. mgr. 27. gr., getur sá nefndarmaður, sem eigi vill una úrskurði meirihluta, skotið ágreiningi til stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs. Á sama hátt getur úthlutunarnefnd og Tryggingastofnun ríkisins eða umboðsmenn hennar skotið til sjóðsstjórnar ágreiningi skv. 1. mgr. 28. gr., sem eigi hefur náðst samkomulag um. Þá getur umsækjandi um bætur, sem eigi vill una ákvörðun úthlutunarnefndar eða Tryggingastofnunar ríkisins, skotið máli sínu til sjóðsstjórnar.

Sá, sem áfrýja vill máli til sjóðsstjórnar, skal senda henni greinargerð ásamt öllum sömu gögnum, sem lögð höfðu verið fyrir úthlutunarnefnd eða eftir atvikum Tryggingastofnun ríkisins, er þessir aðilar kváðu upp úrskurð sinn. Berist ný gögn, skal málið tekið upp að nýju og úrskurðað, áður en stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs tekur það til afgreiðslu.

Úrskurðir stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs um bætur eru endanlegir.

30. gr.

Úthlutunarnefndir annast greiðslu bóta til einstakra bótaþega nema þær kjósi að fela það Tryggingastofnun ríkisins eða umboðsmönnum hennar.

Umboðsmenn Tryggingastofnunar ríkisins skulu mánaðarlega senda Tryggingastofnuninni bótaskrár, sem þeir hafa afgreitt í liðnum mánuði, ásamt fylgiskjölum.

Heimilt er stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs að annast afgreiðslu atvinnuleysisbóta annarra aðila, ef eftir því er leitað og samkomulag verður um fyrirkomulag.

31. gr.

Stjórn sjóðsins skal fylgjast með störfum úthlutunarnefnda og Tryggingastofnunar ríkisins og umboðsmanna hennar um allt, er atvinnuleysisbætur varðar.

VII. KAFLI
Um fjárreiður Atvinnuleysistryggingasjóðs.

32. gr.

Stjórn sjóðsins tekur ákvarðanir um ávöxtun fjár sjóðsins. Skal þess gætt, að sjóðurinn hafi nægilegt laust fé til að standa við skuldbindingar sínar. Við ávöxtun fjár sjóðsins skal þess jafnan gætt að örva atvinnu á þeim stöðum, þar sem slíks er þörf.

33. gr.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita lán með lágum vöxtum eða vaxtalaus til eflingar atvinnulífi á þeim stöðum, þar sem atvinnuleysi er alvarlegt.

Áður en slík lán eru veitt skal liggja fyrir rannsókn á atvinnuþáttum og atvinnumöguleikum á þeim stöðum, þar sem skal lána samkvæmt þessari grein. Er stjórn sjóðsins heimilt að láta fara fram slíka rannsókn á sinn kostnað ef þurfa þykir.

Sjóðsstjórn skal leita umsagnar vinnumálaskrifstofu félagsmálaráðuneytisins áður en veitt eru lán samkvæmt þessari grein.

34. gr.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita stéttarfélögum, samtökum þeirra, félögum atvinnurekenda og samtökum þeirra lán með lægri vöxtum en almennum útlánsvöxtum, til að koma upp húsnæði fyrir félagsstarfsemi þeirra svo og veita slík lán til orlofsheimila launþega.

35. gr.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs er heimilt að veita styrk úr sjóðnum til einstakra sveitarfélaga með þeim forsendum:

1. að verulegt atvinnuleysi sé eða sé fyrirsjáanlegt í hlutaðeigandi sveitarfélagi sem útlit sé fyrir að verði langvarandi,
2. að sveitarfélagið láti hefja vinnu við tilgreindar framkvæmdir og ráði í því skyni til vinnu ákveðinn fjölda atvinnulausra manna í héraðinu til ákveðins tíma,
3. að sveitarfélagið greiði laun fyrir þessa vinnu samkvæmt gildandi kjarasamningi eða taxta verkalýðsfélags,
4. að hlutaðeigandi verkalýðsfélög og samtök atvinnurekenda samþykki styrkveitinguna,
5. að réttur atvinnulausra manna til bóta að framkvæmdum loknum verði a.m.k. hinn sami og hann var þegar þeir hófu umrædda vinnu, ef þeir verða þá atvinnulausir.

Nú verður víðtækt og mikið atvinnuleysi og er þá stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt að greiða í samráði við viðkomandi sveitarstjórnir aukakostnað við að koma í veg fyrir atvinnuleysi á svæðinu, t.d. flutningskostnað á afla milli byggðarlaga og landshluta.

Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs leggur sjálfstætt mat á það, hvort, hvernig eða hvenær henni þykir ástæða til að nota þessa heimild.

36. gr.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita lán með lægri vöxtum en venjulegum útlánsvöxtum til að koma á fót vinnu- og þjálfunarstöðvum fyrir fatlaða. Ekki mega slík lán þó nema meira en 40% stofnkostnaðar. Þá er stjórninni heimilt að greiða allt að þriðjungi rekstrarhalla slíkra stöðva, enda mæli stjórnarnefnd um málefni fatlaðra með því að slíkur styrkur verði veittur.

Stjórn sjóðsins er heimilt að veita styrki til eftirtalinna verkefna:

1. endurþjálfunar starfsmannahópa sem misst hafa atvinnu sína vegna breyttra atvinnuhátta,
2. að greiða fyrir tilfærslu starfsmanna milli starfsgreina og vegna búferlaflutninga í atvinnuskyni,
3. þróunarverkefna til varanlegrar atvinnusköpunar.

37. gr.

Til lánveitinga og styrkja samkvæmt þessum kafla er stjórn sjóðsins heimilt að verja allt að 40% af árlegum vaxtatekjum sjóðsins.

38. gr.

Nú skortir sjóðinn reiðufé til að standa við skuldbindingar sínar. Skal stjórn sjóðsins þegar í stað tilkynna það ráðherra. Ríkissjóður skal leggja fram fé til að bæta úr fjárskortinum, annað hvort sem fjárframlag eða lán.

VIII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

39. gr.

Eigi má gera fjárnám í bótum samkvæmt lögum þessum sem eigi hafa verið greiddar bótaþega. Eigi má heldur taka bætur til greiðslu opinberra gjalda annarra en staðgreiðslu opinberra gjalda.

40. gr.

Atvinnuleysistryggingasjóður skal tryggja launafólki fyrirtækja, sem verða gjaldþrota, rétt til greiðslu atvinnuleysisbóta þann tíma sem það er án atvinnu á uppsagnarfresti meðan það bíður eftir endanlegu uppgjöri á launakröfum sínum samkvæmt lögum um ábyrgðarsjóð launa vegna gjaldþrota.

41. gr.

Sá sem reynir að afla sér bóta með því að gefa vísvitandi rangar eða villandi upplýsingar um hagi sína missir rétt til bóta.

Fyrsta brot varðar missi bóta í 2-6 mánuði, en ítrekað brot í 1-2 ár. Úthlutunarnefnd úrskurðar um missi bótaréttar af þessum sökum en úrskurðum hennar má skjóta til stjórnar sjóðsins sem úrskurðar endanlega um málið. Úthlutunarnefnd skal tilkynna sjóðstjórn um missi bótaréttar samkvæmt þessari grein.

Nú hefur bótaþegi aflað sér bóta með sviksamlegu athæfi, sbr. 1. mgr., og skal hann þá til viðbótar missi bóta skv. 2. mgr. endurkrafinn um allt að tvöfaldri þeirri bótafjárhæð sem þannig var aflað.

42. gr.

Ráðherra skal að tillögum sjóðsstjórnar setja nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

(Fellt niður með 10. gr. laga nr. 64/1990).

II.

Á meðan kjararannsóknarnefnd starfar, skal kostnaður við störf nefndarinnar greiddur úr Atvinnuleysistryggingasjóði. Reikningar yfir slíkan kostnað skulu samþykktir af forsætisráðherra.

Verði breyting á starfsemi kjararannsóknarnefndar, er ráðherra heimilt að samþykkja greiðslu kostnaðar af hliðstæðri starfsemi og kjararannsóknarnefnd hefur annast, þótt ákveðið verði, að hún yrði unnin af öðrum aðilum.

III.

Á árinu 1992 og 1993 er Atvinnuleysistryggingasjóði heimilt að greiða þeim, sem þegið hafa atvinnuleysisbætur í samtals fjóra mánuði eða lengur á tólf mánaða tímabili, sambærilega uppbót og kjarasamningar aðila vinnumarkaðarins gera ráð fyrir. Í reglugerð, sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur að fengnum tillögum stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs, skal setja nánari reglur um uppbótina.

IV.

Á árinu 1993 skulu sveitarfélög greiða 500 m.kr. til Atvinnuleysistryggingasjóðs. Sveitarfélög með 300 íbúa eða fleiri greiði 1.950 kr. fyrir hvern íbúa en sveitarfélög með færri en 300 íbúa greiði 1.170 kr. á hvern íbúa. Miða skal við íbúafjölda 1. desember 1992. Um innheimtu gjaldsins skal fjármálaráðherra setja reglugerð.

Þrátt fyrir ákvæði 37. gr. skal stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt á árinu 1993 að gera tillögur um ráðstöfun á þessu fjármagni til að styrkja sérstök verkefni á vegum sveitarfélaga til eflingar atvinnulífs, enda dragi samsvarandi úr greiðslum atvinnuleysisbóta á hverjum stað. Úthlutun styrkja skal vera í samræmi við reglur sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur að fenginni umsögn Sambands íslenskra sveitarfélaga. Tveir fulltrúar Sambands íslenskra sveitarfélaga skulu taka sæti í stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs þegar styrkumsóknir eru teknar til umfjöllunar og afgreiðslu. Tillögur sjóðstjórnar um styrkveitingar skulu staðfestar af heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

Gjört í Reykjavík, 30. júní 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Guðmundur Árni Stefánsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 19 – 1993

12. júlí 1993 397 Nr. 94

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 12. júlí 1993.

Davíð Oddsson.

Guðmundur Árnason.

6. ágúst 1993 Nr. 95

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 6. ágúst 1993.

F. h. r.
Ólafur Davíðsson.

7. ágúst 1993 Nr. 96

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 7. ágúst 1993.

F. h. r.
Ólafur Davíðsson.

A 28
Steindórsprent Gutenberg hf.

LÖG

um Húsnæðisstofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: að ég skv. 20. gr. laga nr. 61 19. maí 1993, um breyting á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86 28. september 1988, sbr. lög nr. 76/1989, 70/1990, 124/1990, 130/1990, 24/1991, 47/1991, 18. tölul. 91. gr. laga nr. 90/1991 og 10.–12. gr. laga nr. 1/1992, hefi látið fella meginmál hinna fyrstnefndu laga, ásamt áorðnum breytingum, inn í lög nr. 86/1988 og gef þau út svo breytt.

I. KAFLI
Markmið laganna.

1. gr.

Markmið laganna er:

— að stuðla að því með lánveitingum og skipulagi húsnæðismála og húsbygginga að landsmenn geti búið við öryggi í húsnæðismálum,

— að stuðla að jafnrétti í húsnæðismálum þannig að fjármunum verði sérstaklega varið til þess að auka möguleika fólks til að eignast eða leigja húsnæði á viðráðanlegum kjörum.

II. KAFLI
Hlutverk og skipulag stofnunarinnar.

2. gr.

Húsnæðisstofnun ríkisins er ríkisstofnun er lýtur sérstakri stjórn og heyrir undir félagsmálaráðherra sem fer með yfirstjórn húsnæðismála.

Húsnæðisstofnun ríkisins skal annast stjórn og framkvæmd opinberra afskipta af húsnæðismálum samkvæmt lögum þessum. Húsnæðisstofnun skal vera ráðgefandi fyrir félagsmálaráðuneytið og önnur stjórnvöld í húsnæðismálum og fara með þau verkefni sem ráðherra felur henni á sviði húsnæðismála.

Húsnæðisstofnun skal koma á framfæri við almenning upplýsingum um hlutverk og þjónustu stofnunarinnar. Stofnunin skal leitast við að veita landsmönnum sömu þjónustu óháð búsetu.

3. gr.

Ráðherra ákveður með reglugerð, að fenginni tillögu húsnæðismálastjórnar, skipulag stofnunarinnar, þar á meðal skiptingu hennar í svið eða deildir að því leyti sem ekki er kveðið á um það í lögum þessum. Heimilt er að sameina yfirstjórn, rekstur og starfsmannahald tveggja eða fleiri sviða, deilda og sjóða sem kveðið er á um í lögum þessum.

Kostnaði við rekstur Húsnæðisstofnunar ríkisins skal skipt milli þeirra sjóða sem stofnunin rekur, að teknu tilliti til umfangs í rekstri þeirra og útistandandi eigna í lok reikningsárs. Ráðherra setur nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd þessarar greinar.

4. gr.

Stjórn Húsnæðisstofnunar ríkisins, húsnæðismálastjórn, skipa sjö menn, kosnir hlutbundinni kosningu af Alþingi eftir hverjar alþingiskosningar. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Ráðherra skipar formann og varaformann úr hópi stjórnarmanna. Skipunartími formanns og varaformanns skal vera takmarkaður við embættistíma þess ráðherra sem skipaði þá.

Ráðherra ákveður þóknun stjórnarinnar og greiðist hún á sama hátt og annar kostnaður við stofnunina, sbr. 7. gr.

5. gr.

Hlutverk húsnæðismálastjórnar er:

1. Að hafa umsjón með fjárhag, rekstri og annarri starfsemi Húsnæðisstofnunar ríkisins, Byggingarsjóðs ríkisins og Byggingarsjóðs verkamanna og gæta þess að starfað sé í samræmi við gildandi lög og reglugerðir.
2. Að gera tillögur til félagsmálaráðherra að fjárhagsáætlun þar sem fram komi sundurliðaður áætlaður rekstrarkostnaður og fyrirhuguð skipting ráðstöfunarfjár milli útlánaflokka byggingarsjóðanna og meginsjónarmið um ráðstöfun þess.
3. Að úthluta framkvæmdaraðilum lánum til félagslegra íbúða og skera úr vafa- og ágreiningsmálum varðandi einstakar lánveitingar.
4. Að fjalla um önnur mál sem ráðherra eða framkvæmdastjóri leggur fyrir hana eða henni eru falin samkvæmt lögum þessum.

6. gr.

Félagsmálaráðherra skipar framkvæmdastjóra Húsnæðisstofnunar ríkisins, að fenginni tillögu húsnæðismálastjórnar, til sex ára í senn og setur honum erindisbréf.

Framkvæmdastjóri annast daglega stjórn stofnunarinnar og ræður starfsfólk til hennar.

Framkvæmdastjóri ber ábyrgð á fjárreiðum og starfsmannahaldi stofnunarinnar og á því að þessir þættir séu innan þess ramma sem fjárlög setja.

Framkvæmdastjóri vinnur tillögur að starfs- og fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

Framkvæmdastjóri situr fundi húsnæðismálastjórnar með tillögurétti en án atkvæðisréttar.

7. gr.

Félagsmálaráðherra ákvarðar með reglugerð, að fengnum tillögum húsnæðismálastjórnar, lántökugjöld, gjöld fyrir tæknilega þjónustu, svo og gjöld vegna innheimtu af lánum stofnunarinnar sem eru í vanskilum. Heimilt er að jafna síðastgreindum kostnaði niður á skuldara þannig að búseta hafi ekki áhrif á kostnaðinn.

III. KAFLI
Byggingarsjóður ríkisins.

8. gr.

Hlutverk Byggingarsjóðs ríkisins er að annast lánveitingar og að sinna húsbréfaviðskiptum í samræmi við ákvæði laga þessara og reglugerða á grundvelli þeirra. Sjóðurinn annast einnig um lántökur og lánveitingar sem átt hafa sér stað úr sjóðnum eða ákveðið kann að verða að taka upp.

9. gr.

Fjár í Byggingarsjóð ríkisins skal aflað á þann hátt sem hér segir:

1. Með tekjum af eigin fé sjóðsins, þ.e. afborgunum, vöxtum og verðtryggingu af veittum lánum.
2. Með árlegu framlagi úr ríkissjóði samkvæmt fjárlögum.
3. Með sölu skuldabréfa til Atvinnuleysistryggingasjóðs, til lífeyrissjóða samkvæmt samningum Húsnæðisstofnunar við lífeyrissjóði, svo og með öðrum lántökum samkvæmt nánari ákvörðun í fjárfestingar- og lánsfjáráætlun hverju sinni.

10. gr.

Byggingarsjóður ríkisins er í vörslu Seðlabanka Íslands.

Húsnæðismálastjórn skal, að fengnu samþykki félagsmálaráðherra, semja við viðskiptabanka og aðrar fjármálastofnanir um afgreiðslu og innheimtu lána.

11. gr.

Úr Byggingarsjóði ríkisins er heimilt að veita lán skv. 1.–3. tölul. enda hafi verið gert ráð fyrir þessum lánaflokkum í fjárhagsáætlun sjóðsins fyrir það ár sem veiting láns fer fram:

1. Lán til bygginga heimila fyrir aldraða og dagvistarstofnana fyrir börn og aldraða.
2. Sérstök lán til einstaklinga með sérþarfir.
3. Lán eða styrk til tækninýjunga og annarra umbóta í byggingariðnaði.

Húsnæðismálastjórn er heimilt að ákveða nýja lánaflokka að fengnu samþykki félagsmálaráðherra.

Um lánveitingar Byggingarsjóðs ríkisins.

12. gr.

Lán skv. 1. tölul. 11. gr. er heimilt að veita þeim sem byggja hjúkrunarheimili eða dagvistarstofnanir handa börnum eða öldruðum.

Sá sem hyggst hefjast handa um byggingu dvalarheimilis skal fyrst láta fara fram athugun á þörf fyrir slíkt heimili í samvinnu við sveitarstjórn.

Skilyrði lánveitingar er að umsókn um lán til byggingar dagvistarstofnunar eða dvalarheimilis fylgi umsögn heilbrigðisráðuneytis.

13. gr.

Lán skv. 2. tölul. 11. gr. er aðeins heimilt að veita ellilífeyrisþegum og öryrkjum sem búa við skerta starfsorku eða eru hreyfihamlaðir. Lánin eru veitt til byggingar eða kaupa á íbúðarhúsnæði vegna aukins kostnaðar af völdum sérþarfa umsækjanda og geta komið til viðbótar fasteignaveðlánum sem húsbréfadeild gefur út vegna byggingar eða kaupa á íbúð.

Lán þessi má enn fremur veita til endurbóta á húsnæði.

Lán samkvæmt þessari grein má einnig veita þeim sem hafa orðið fyrir meiri háttar röskun á högum og hafa vegna fráfalls maka eða af öðrum ástæðum lækkað svo í tekjum að þeir geta ekki haldið íbúðum sínum. Umsóknum um lán samkvæmt þessari málsgrein skal fylgja umsögn félagsmálastofnunar eða viðkomandi sveitarstjórnar.

14. gr.

Lán skv. 3. tölul. 11. gr. er heimilt að veita til þess að gera tilraunir með tækninýjungar eða aðrar umbætur sem leitt geta til lækkunar byggingarkostnaðar enda fylgi stað-

festing á því að umsóknin sé ekki lánshæf hjá sérsjóðum iðnaðarins. Heimilt er að hafa fyrirgreiðsluna í formi styrks.

15. gr.

Húsnæðismálastjórn skal við gerð fjárhagsáætlunar hverju sinni ákveða hámarkshlutfall af byggingarkostnaði fyrir lán skv. 1. tölul. 11. gr.

Fjárhæð láns skv. 2. tölul. 11. gr. má nema allt að 80% af viðbótarkostnaði eða endurbótakostnaði enda séu framkvæmdir nauðsynlegar að mati húsnæðismálastjórnar.

Fjárhæð láns eða styrks skv. 3. tölul. 11. gr. svo og lánstíma skal ákveða hverju sinni af húsnæðismálastjórn með hliðsjón af kostnaði við að koma nýjungum í notkun, svo og mikilvægi þeirra fyrir byggingariðnaðinn.

Lánstími skv. 1.–2. tölul. 11. gr. skal vera allt að 25 árum.

Að öðru leyti gilda ákvæði 16. gr. laganna um lán skv. 1.–3. tölul. 11. gr.

Í reglugerð skal kveðið nánar á um lánaflokka skv. 1.–3. tölul. 11. gr.

Lánskjör.

16. gr.

Öll lán Byggingarsjóðs ríkisins skulu vera að fullu verðtryggð og miðast höfuðstóll lánsins við lánskjaravísitölu eins og hún er á hverjum tíma, sbr. 39. gr. laga nr. 13 frá 10. apríl 1979.

Hvert lán skal að jafnaði tryggt með 1. eða 2. veðrétti í þeirri íbúð sem lánað er til eins og nánar greinir í lögum þessum. Jafnframt má ákveða að veitt lán og áhvílandi megi ekki fara fram úr tilteknu hlutfalli af kaupverði, fasteignamati eða brunabótamati.

Vextir af lánum Byggingarsjóðs ríkisins frá og með 1. júlí 1984 skulu vera breytilegir. Ríkisstjórnin tekur ákvörðun um vexti af hverjum lánaflokki á hverjum tíma að fengnum tillögum húsnæðismálastjórnar og umsögn Seðlabankans. Selji lántakandi (skuldari) íbúð sína ber honum skylda til að tilkynna aðilaskipti að láni til Húsnæðisstofnunar ríkisins án tafar. Kaupanda og seljanda ber báðum að undirrita yfirlýsingu um þetta efni. Sé tilkynningarskylda vanrækt er húsnæðismálastjórn heimilt að gjaldfella þau lán er hvíla á fasteign frá Byggingarsjóði ríkisins.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða breytt vaxtakjör á láni við aðilaskipti til samræmis við almenn vaxtakjör samkvæmt nánari ákvörðun hennar.

Lán skulu vera afborgunarlaus fyrstu tvö árin en endurgreiðast síðan að fullu með jöfnum greiðslum vaxta og afborgana (annuitet) að viðbættum verðbótum samkvæmt lánskjaravísitölu Seðlabanka Íslands á eftirstöðvum lánstímans. Heimilt skal þó lántakanda að greiða lán upp á skemmri tíma og skal þess getið í skuldabréfi.

Gjalddagar lána skulu eigi vera færri en fjórir á ári.

17. gr.

Að fengnum tillögum húsnæðismálastjórnar ákveður félagsmálaráðherra skiptingu áætlaðs ráðstöfunarfjár Byggingarsjóðs ríkisins milli einstakra lánaflokka skv. 11. gr. eitt almanaksár í senn.

Ráðherra er heimilt að flytja ráðstöfunarfé milli lánaflokka innan ársins, að tillögu húsnæðismálastjórnar, ef sérstakar ástæður mæla með því.

IV. KAFLI
Húsbréfaviðskipti.

18. gr.

Við Byggingarsjóð ríkisins er heimilt að starfrækja sérstaka húsbréfadeild. Um hlutverk hennar fer eins og greinir í lögum þessum. Fjárhagur húsbréfadeildar skal aðskilinn frá öðrum þáttum í starfsemi Byggingarsjóðs ríkisins.

19. gr.

Hlutverk húsbréfadeildar er:

a. Að gefa út flokka markaðshæfra skuldabréfa í nafni Byggingarsjóðs ríkisins, hér eftir nefnd húsbréf, og með þeim kjörum og skilmálum sem ákveðin eru með lögum þessum eða reglugerð.
b. Að skipta á húsbréfum og fasteignaveðbréfum sem gefin eru út með veði í íbúðarhúsnæði í tengslum við fasteignaviðskipti, nýbyggingar og meiri háttar viðbyggingar, endurbætur og endurnýjun á notuðu íbúðarhúsnæði, sbr. c-lið 2. mgr. 20. gr.
c. Að stuðla að því að húsbréf séu ávallt seljanleg á markaði.

20. gr.

Húsbréfadeild setur ákveðnar viðmiðunarreglur um veðhæfni fasteigna og greiðslugetu skuldara fasteignaveðbréfa. Ef þau skilyrði eru ekki uppfyllt getur húsbréfadeildin synjað um skipti á skuldabréfum.

Við skipti á húsbréfum gegn fasteignaveðbréfum skv. b-lið 19. gr. skal liggja fyrir mat á eftirfarandi þáttum:

a. Veðhæfni þeirrar fasteignar sem lögð er að veði fyrir tilgreindri skuld.
b. Greiðslugetu skuldara.
c. Verðmæti húsbréfa og fasteignaveðbréfa miðað við markaðsvexti sambærilegra verðbréfa á viðskiptadegi. Sé ekki unnt að miða við vexti á viðskiptadegi skal miða við nýjustu og bestu heimildir um markaðsvexti.

Húsnæðismálastjórn skal, að fengnu samþykki félagsmálaráðherra, semja við viðskiptabanka og aðrar fjármálastofnanir um að annast mat skv. b- og c-liðum þessarar greinar og hafa með höndum samskipti skuldara fasteignabréfa við húsbréfadeild. Jafnframt má ákveða í reglugerð að mat skv. a-lið megi fela sérstökum trúnaðarmönnum.

21. gr.

Húsbréfadeildinni er heimilt að áskilja sér vaxtaálag til að mæta rekstrarkostnaði og áætluðum útlánatöpum. Félagsmálaráðherra ákveður vaxtaálag þetta, að fengnum tillögum frá húsnæðismálastjórn.

22. gr.

Húsbréfadeild skal gæta þess í starfsemi sinni að inn- og útgreiðslur vegna fasteignaveðbréfa og húsbréfa standist á þannig að jafnvægi sé á hverjum ársfjórðungi. Í þessu skyni skal deildin gera áætlanir um fjárstreymi fram í tímann.

23. gr.

Byggingarsjóður ríkisins innheimtir afborganir og vexti af keyptum fasteignaveðbréfum og ráðstafar því fé sem þannig innheimtist til endurgreiðslu húsbréfa eftir hlutkesti sem notarius publicus hefur umsjón með. Þegar hlutkesti hefur farið fram skal auglýsa

með tveggja mánaða fyrirvara númerin á húsbréfunum sem upp hafa komið til innlausnar. Skal kveða á um fyrirkomulag þetta í reglugerð.

24. gr.

Heimilt er skuldurum fasteignaveðbréfa að greiða aukaafborganir af skuldabréfum sínum eða að endurgreiða skuldina að fullu fyrir gjalddaga. Til að jafna fjárstreymi vegna slíkra endurgreiðslna er húsbréfadeildinni heimilt að innleysa útgefin húsbréf eftir hlutkesti, sbr. ákvæði 23. gr.

25. gr.

Endurgreiðslur höfuðstóls og vaxta húsbréfa, sem fallnar eru í gjalddaga, fyrnast sé þeirra ekki vitjað innan 10 ára frá gjalddaga. Gjaldfallnar endurgreiðslur verðtryggðra lána bera ekki vexti eða verðbætur eftir gjalddaga. Um ógildingu húsbréfa fer eftir almennum lögum.

26. gr.

Hámarkslánstími á fasteignaveðbréfum er húsbréfadeild kaupir skal vera 25 ár. Húsbréfadeild getur áskilið sér að einungis verðtryggð skuldabréf séu gjaldgeng í skiptum fyrir húsbréf. Heimilt er ráðherra að kveða nánar á um lánstíma einstakra lánaflokka í reglugerð.

27. gr.

Skipta má á fasteignaveðbréfum fyrir húsbréf fyrir fjárhæð sem nemur allt að 75% af eðlilegu matsverði fasteignar. Ráðherra ákveður með reglugerð hvert hlutfall þetta skuli vera og getur hann ákveðið að hlutfallið vegna nýbygginga eða kaupa á íbúð í fyrsta sinn sé hærra en lánshlutfall vegna annarra fasteignaviðskipta.

Húsbréfadeild setur reglur um eðlilegt matsverð fasteigna sem skulu byggjast á viðmiðun við markaðsverð, brunabótamat, byggingarkostnað og samþykktan kostnað við meiri háttar endurnýjun eða endurbætur á íbúðarhúsnæði. Taka ber tillit til áhvílandi veðskulda þannig að fasteignaveðbréfið sé innan þessara marka. Ráðherra getur með reglugerð ákveðið hámarksfjárhæð fasteignaveðbréfa sem húsbréfadeild kaupir vegna hverrar fasteignar.

28. gr.

Húsbréf skulu gefin út í verðbréfaflokkum og skulu öll bréf í sama flokki bera sömu upphæð. Húsbréfadeild gerir tillögu til félagsmálaráðherra um verðtryggingarskilmála, endurgreiðsluform, lánstíma, vexti og heildarfjárhæðir í hverjum flokki. Ríkisstjórnin tekur ákvörðun um framangreind atriði að fenginni umsögn Seðlabanka Íslands.

29. gr.

Húsbréfadeild skal stuðla að því að greið sala sé á húsbréfum á markaði. Í því skyni skal deildin leita eftir samstarfi við banka, lífeyrissjóði og aðra aðila á fjármagnsmarkaði. Jafnframt er Byggingarsjóði ríkisins heimilt að ráðstafa hluta af fjárráðum sínum til viðskipta með húsbréf í því skyni að stuðla að jafnvægi á markaðinum.

30. gr.

Húsbréfadeild skal beita sér fyrir því að húsbréfaflokkar verði skráðir á opinberu verðbréfaþingi þannig að daglega sé til skrá yfir viðskipti þar sem fram komi kaup- og sölugengi húsbréfa. Húsbréfadeild skal sjá um að slíkar upplýsingar séu birtar reglulega.

31. gr.

Verðbréfamiðlurum, sem annast viðskipti með húsbréf, er skylt að hafa á reiðum höndum og aðgengilega nýjustu skráningu á gengi húsbréfa fyrir viðskiptaaðila sína. Viðskiptaaðilum er óheimilt að láta fara fram viðskipti, sem eru í ósamræmi við það bil sem er á milli hæsta og lægsta söluverðs eða kaupverðs sem opinbert er, án þess að koma á framfæri opinberlega slíku kaup- eða sölutilboði. Verðbréfamiðlurum, sem annast viðskipti með húsbréf, er skylt að tilkynna öll viðskipti sem þeir annast jafnharðan til þess verðbréfaþings sem annast skráningu húsbréfa skv. 30. gr.

32. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands skal hafa eftirlit með viðskiptum með húsbréf á grundvelli laga um verðbréfaviðskipti og verðbréfasjóði, nr. 20/1989. Seðlabanki Íslands skal stuðla að því að jafnvægi ríki á húsbréfamarkaði. Seðlabankinn skal í þeim mæli, sem hann telur nauðsynlegt, hindra að verulegt misvægi myndist á markaðnum fyrir húsbréf.

33. gr.

Löggiltum fasteignasölum er skylt að hafa aðgengilega skrá um gengi húsbréfa og upplýsa íbúðarkaupendur og íbúðaseljendur um atriði sem varða þau.

34. gr.

Húsbréf, sem gefin eru út samkvæmt þessum kafla, svo og vextir af þeim og verðbætur, eru undanþegin skattlagningu á sama hátt og spariskírteini ríkissjóðs.

V. KAFLI
Félagslegar íbúðir. Markmið.

35. gr.

Markmið með lánveitingum til félagslegra íbúða samkvæmt lögum þessum er að jafna kjör og aðstöðu fólks í landinu og skapa fólki öryggi að því er húsnæðismál varðar.

Skal það gert með því

a. að gera sveitarfélögum, félagasamtökum eða fyrirtækjum kleift, með hagstæðum lánum, að koma upp húsnæði ætlað sem eignaríbúðir, leiguíbúðir, leiguíbúðir með hlutareign eða leiguíbúðir með kauprétti,
b. að gefa fólki kost á því að eignast húsnæði á viðráðanlegum kjörum,
c. að gefa fólki færi á að leigja húsnæði, eða leigja með hlutareign eða kauprétti á viðráðanlegum kjörum.

Við framkvæmd félagslegrar aðstoðar samkvæmt grein þessari skal við það miðað

a. að fólk eigi val um þá kosti sem fram koma í grein þessari,
b. að aðstoð til húsnæðismála gangi bæði til eignar- og leiguíbúða,
c. að húsnæðiskostnaður einstaklinga eða fjölskyldna á hverjum tíma fari ekki fram úr þriðjungi af heildartekjum fjölskyldu,
d. að binda opinberar aðgerðir til jöfnunar á húsnæðiskostnaði við aðstæður einstaklinga eða fjölskyldna eins og þær eru á hverjum tíma,
e. að þess sé gætt að félagslegar íbúðir séu ávallt vandaðar að allri gerð og blandist annarri íbúðabyggð með eðlilegum hætti.

Félagslegar íbúðir. Skilgreiningar.

36. gr.

Félagslegar íbúðir samkvæmt lögum þessum eru:

1. Kaupleiguíbúðir.
2. Félagslegar eignaríbúðir.
3. Félagslegar leiguíbúðir.
4. Íbúðir í verkamannabústöðum, leiguíbúðir sveitarfélaga og félagasamtaka sem byggðar voru í tíð eldri laga, svo og íbúðir sem byggðar voru á vegum framkvæmdanefndar byggingaráætlunar og íbúðir sem byggðar voru samkvæmt lögum nr. 58/1973 og 38/1976.

Framkvæmdaraðili hefur val um þá kosti sem fram koma í 1.–3. tölul. og skal við lánsumsókn kveðið á um hvers konar íbúð er um að ræða.

Með félagslegum eignaríbúðum er átt við íbúðir sem kaupandi festir kaup á þegar í upphafi, sbr. ákvæði eldri laga um verkamannabústaði.

Með félagslegum leiguíbúðum er átt við íbúðir sem eingöngu eru til leigu.

Kaupleiguíbúðir eru tvenns konar: félagslegar kaupleiguíbúðir og almennar kaupleiguíbúðir. Í kaupleiguíbúðum er um þrjá kosti að velja:

a. Kaupréttur nýttur strax í upphafi.
b. Leigu með kauprétti.
c. Leigu með hlutareign.

Félagslegar kaupleiguíbúðir eru byggðar eða keyptar á vegum sveitarfélaga eða viðurkenndra félagasamtaka, fjármagnaðar með láni úr Byggingarsjóði verkamanna fyrir allt að 90% af samþykktum byggingarkostnaði og 10% framlagi af hálfu framkvæmdaraðila.

Almennar kaupleiguíbúðir eru byggðar eða keyptar á vegum sveitarfélaga, viðurkenndra félagasamtaka eða fyrirtækja, fjármagnaðar með lánum úr Byggingarsjóði verkamanna fyrir allt að 70% og 20% af samþykktum byggingarkostnaði, sbr. 50. og 52. gr., og 10% framlagi af hálfu framkvæmdaraðila eða fyrir allt að 70% af samþykktum byggingarkostnaði og 30% framlagi af hálfu framkvæmdaraðila.

Framkvæmdaraðilar. Skilgreiningar.

37. gr.

Framkvæmdaraðilar koma á fót og reka félagslegar íbúðir. Þeir eru sveitarfélög, viðurkennd félagasamtök eða fyrirtæki með þeim hætti sem hér segir:

a. Félagslegar kaupleiguíbúðir: Sveitarfélög eða félagasamtök.
b. Félagslegar eignaríbúðir: Sveitarfélög.
c. Félagslegar leiguíbúðir: Sveitarfélög eða félagasamtök.
d. Almennar kaupleiguíbúðir: Sveitarfélög, félagasamtök eða fyrirtæki.

Framkvæmdaraðilar geta einnig staðið að verkefni í sameiningu.

Með félagasamtökum er átt við almannasamtök sem starfa að húsnæðismálum með það langtímamarkmið að koma á fót húsnæði og sjá um rekstur þess í þágu félagsmanna sinna. Félagsmálaráðherra skal með reglugerð setja skilyrði um fjárhagslega ábyrgð félagasamtaka.

Fyrirtæki, sem hér er átt við, geta verið einstaklingar, félög og aðrir sem reka sjálfstæða starfsemi og þurfa af brýnni nauðsyn að koma upp íbúðarhúsnæði vegna starfsemi sinnar. Félagsmálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um skilyrði fyrir lánum til fyrirtækja.

Félagasamtök og fyrirtæki skulu hafa hlotið staðfestingu félagsmálaráðherra til þess að teljast fullgildir framkvæmdaraðilar samkvæmt lögum þessum.

Skipulag og stjórn.

Yfirstjórn.

38. gr.

Um yfirstjórn félagslegra húsnæðismála af hálfu ríkisins vísast til II. kafla laga þessara.

Sveitarstjórnir og húsnæðisnefndir.

39. gr.

Sveitarfélag ber ábyrgð á félagslegu húsnæði á vegum þess.

40. gr.

Í sveitarfélögum með 400–10.000 íbúa skal sveitarstjórn skipa fimm manna húsnæðisnefnd og jafnmarga til vara að afloknum hverjum sveitarstjórnarkosningum, þrjá tilnefnda af sveitarstjórn og tvo fulltrúa tilnefnda af stærstu samtökum launafólks í sveitarfélaginu. Í sveitarfélögum með yfir 10.000 íbúa skal sveitarstjórn með sama hætti skipa sjö menn í húsnæðisnefnd og jafnmarga til vara, fjóra kosna af sveitarstjórn og þrjá kosna af stærstu samtökum launafólks í sveitarfélaginu. Nefndin fer með stjórn og samræmingu félagslegs húsnæðis í sveitarfélaginu í umboði sveitarstjórnar og almennar upplýsingar og ráðgjöf varðandi húsnæðismál.

Nefndin skiptir sjálf með sér verkum.

Í sveitarfélögum með færri íbúa en 400 er heimilt að skipa sérstakan húsnæðisfulltrúa í stað húsnæðisnefndar.

Skyldur, ábyrgð og verksvið sveitarfélaga.

41. gr.

Sveitarstjórn ber fjárhagslega ábyrgð á félagslegum íbúðum á vegum hennar og enn fremur ábyrgð á framkvæmdum.

Skylt er sveitarstjórn að hafa frumkvæði að því að leysa húsnæðisþörf þess fólks í sveitarfélaginu sem þarfnast aðstoðar við húsnæðisöflun.

Sveitarstjórn ber að kanna heildarþörf á félagslegu húsnæði í sveitarfélaginu og á grundvelli hennar skal unnin fjögurra ára áætlun um byggingu eða kaup á félagslegum íbúðum sem endurskoðuð skal árlega.

Áætlanir um byggingu eða kaup félagslegra íbúða eiga að byggjast á mati á þörf fyrir nýjar íbúðir, upplýsingum um stöðu húsnæðismála í sveitarfélaginu, horfum í atvinnulífinu og mannfjöldaþróun. Einnig komi fram í áætluninni fjöldi þeirra íbúða sem nauðsynlegt er að byggja eða kaupa, æskilegar stærðir, húsgerð og áætlaður byggingartími. Jafnframt skal gerð grein fyrir æskilegri skiptingu íbúða milli eignaríbúða og leiguíbúða.

42. gr.

Sveitarfélag skal lána 10% kostnaðarverðs hverrar íbúðar við byggingu eða kaup á eignaríbúð. Skal það gert með því að kaupa skuldabréf af Húsnæðisstofnun ríkisins. Húsnæðisstofnun endurgreiðir sveitarfélaginu lánið á 15 árum, sbr. 2. mgr. 54. gr.

Sveitarfélag skal auk þess leggja fram, sem sérstakt óafturkræft framlag, 3,5% af kostnaðarverði eða kaupverði hverrar félagslegrar íbúðar í sveitarfélaginu.

43. gr.

Verði byggingarkostnaður meiri eða kaupverð íbúðar hærra en sá kostnaðargrundvöllur sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt að lánveitingu fjármagnar viðkomandi sveitarstjórn þann kostnað sem umfram er.

Sveitarstjórn er ábyrg fyrir framkvæmdum, á framlagi hennar sem framkvæmdaraðila, á nýtingu fjármagns, uppgjöri og ráðstöfun þeirra íbúða sem eru á vegum sveitarfélagsins.

44. gr.

Sveitarfélag ber fjárhagslega ábyrgð á þeim umsýslukostnaði sem endursala íbúða hefur í för með sér. Er sveitarfélagi heimilt að áskilja sér allt að 1% álag af endursöluverði vegna eigendaskipta sem skiptist jafnt milli seljanda og kaupanda.

Sveitarfélag ber þann kostnað sem kann að verða ef íbúð stendur auð við innlausn og endursölu.

Nú selst eignaríbúð ekki og er sveitarfélagi þá heimilt að leigja hana tímabundið þar til kaupandi fæst. Um leigufjárhæð gildir viðmiðunarregla 73. gr. Í reglugerð skal nánar kveðið á um leigu samkvæmt grein þessari.

Skyldur og verksvið húsnæðisnefnda.

45. gr.

Verkefni húsnæðisnefndar eru m.a.:

1. að gera áætlanir fyrir sveitarfélagið um þörf á félagslegu húsnæði,
2. að hafa umsjón og eftirlit með framgangi félagslegra íbúðarbygginga í sveitarfélaginu,
3. að hafa eftirlit með því að ákvæðum laga um félagslegt húsnæði sé framfylgt í sveitarfélaginu,
4. að meta greiðslugetu umsækjenda þegar sótt er um eignaríbúðir, sbr. 64. gr.,
5. að úthluta félagslegum íbúðum á vegum sveitarfélagsins til einstaklinga í umboði sveitarstjórnar,
6. að sjá um endursölu félagslegra eignaríbúða,
7. að veita íbúum sveitarfélagsins upplýsingar og aðra nauðsynlega þjónustu varðandi félagslegt húsnæði og húsaleigusamninga,
8. að annast skráningu félagslegra íbúða í sveitarfélaginu,
9. að vinna með félögum, félagasamtökum og einstaklingum að húsnæðismálum í sveitarfélaginu.

Heimilt er sveitarstjórn að fela félagsmálaráði umsjón og útleigu leiguhúsnæðis í eigu sveitarfélags.

Skyldur, ábyrgð og verksvið félagasamtaka sem standa að félagslegum íbúðum.

46. gr.

Félagasamtök, sem fengið hafa staðfestingu félagsmálaráðherra um heimild til þess að koma á fót og reka félagslegar íbúðir, bera fulla ábyrgð á byggingu eða kaupum, á rekstri og ráðstöfun félagslegra íbúða á þeirra vegum.

Verði byggingarkostnaður meiri eða kaupverð íbúðar á vegum félagasamtaka hærra en sá kostnaðargrundvöllur sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt að lánveitingu fjármagnar viðkomandi framkvæmdaraðili þann kostnað sem umfram er. Sama gildir ef fyrirtæki fær staðfestingu félagsmálaráðherra til að koma á fót og reka almennar kaupleiguíbúðir.

Byggingarsjóður verkamanna.

47. gr.

Hlutverk Byggingarsjóðs verkamanna er að annast lánveitingar til félagslegra íbúða með það að markmiði að bæta úr húsnæðisþörf þess fólks sem þarfnast til þess sérstakrar fyrirgreiðslu.

48. gr.

Byggingarsjóður verkamanna er í vörslu Seðlabanka Íslands. Fjár til hans skal aflað sem hér segir:

a. með tekjum af eigin fé sjóðsins, þ.e. afborgunum, vöxtum og verðtryggingu af veittum lánum,
b. með árlegum framlögum úr ríkissjóði eins og kveðið er á um í fjárlögum hverju sinni,
c. með láni sveitarfélags til Húsnæðisstofnunar ríkisins, sbr. 42. gr.,
d. með sölu skuldabréfa til lífeyrissjóða samkvæmt samningum Húsnæðisstofnunar ríkisins við lífeyrissjóði,
e. með sérstökum lántökum sem ákveðnar verða í fjárfestingar- og lánsfjáráætlun hverju sinni þegar ráðstöfunarfé samkvæmt a–d-liðum nægir ekki til áformaðra framkvæmda.

Stefna skal að því að byggja félagslegt húsnæði sem nemur a.m.k. einum þriðja af árlegri íbúðaþörf landsmanna og skal fjáröflun til sjóðsins hagað samkvæmt því.

Afgreiðsla lána úr sjóðnum og innheimta þeirra fara fram í almennum lánastofnunum sem Húsnæðisstofnun semur við um þá þjónustu.

49. gr.

Framlög ríkissjóðs skv. 48. gr. skulu greidd Byggingarsjóði verkamanna í samræmi við greiðslubyrði hans á hverjum tíma.

Lánaflokkar.

50. gr.

Lánaflokkar Byggingarsjóðs verkamanna eru:

1. Lán til félagslegra kaupleiguíbúða (90% lán).
2. Lán til félagslegra eignaríbúða (90% lán).
3. Lán til félagslegra leiguíbúða (90% lán).
4. Lán til almennra kaupleiguíbúða (70% og 20% lán).

51. gr.

Auk lána til íbúða er heimilt að lána til bílskýla ef nauðsynlegt er að bílskýli fylgi íbúð af skipulagsástæðum.

Einnig er heimilt að veita lán til upphitunar á gangstétt.

Því aðeins er heimilt að lána til bílskýla og upphitunar á gangstétt að samanlagður kostnaður við það og íbúðina fari ekki fram úr þeim kostnaðargrundvelli um hámarksverð á íbúð sem húsnæðismálastjórn setur.

Við endursölu á eignaríbúðum skal bílskýli fylgja íbúð.

Nánar skal kveðið á um efni greinar þessarar í reglugerð.

Lán. Lánskjör.

52. gr.

Lán til félagslegra íbúða veitir húsnæðismálastjórn úr Byggingarsjóði verkamanna. Lánshlutfall má nema allt að 90% af byggingarkostnaði eða kaupverði, þó aldrei meira en 90% af þeim kostnaðargrundvelli að lánveitingu sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt, að frádregnu 3,5% sérstöku framlagi sveitarfélaga til hverrar félagslegrar íbúðar, sbr. 2. mgr. 42. gr. Heimilt er húsnæðismálastjórn að veita sérstök lán til allt að þriggja ára til þeirra sem eiga í verulegum erfiðleikum með útborgun við kaup á íbúð ef um er að ræða sérstaklega erfiðar fjölskyldu- eða fjárhagsaðstæður, enda sýni umsækjandi fram á greiðslugetu skv. c-lið 1. mgr. 64. gr.

Sé um sambýli eða íbúðir fatlaðra eða aldraðra að ræða skal heimilt að taka tillit til umframkostnaðar á fermetra.

Lán til félagslegra eignaríbúða og til kaupa á kaupleiguíbúðum eru til 43 ára.

Lán til félagslegra leiguíbúða og til kaupleiguíbúða, sem eru í leigu, eru til 50 ára.

Sérstök lán til framkvæmdaraðila vegna almennra kaupleiguíbúða (20% lán) eru til 25 ára.

Sé um lán til kaupa á notuðum íbúðum að ræða má lánið nema sama hlutfalli af kaupverði og lánað er til nýbygginga.

Lán Byggingarsjóðs verkamanna skulu vera að fullu verðtryggð og skal höfuðstóll lánsins miðast við lánskjaravísitölu eins og hún er á hverjum tíma.

Hvert lán skal tryggt með 1. veðrétti í hlutaðeigandi íbúð.

Húsnæðismálastjórn skal við gerð fjárhagsáætlunar hvert ár gera tillögur til félagsmálaráðuneytis um vexti af lánum Byggingarsjóðs verkamanna. Ríkisstjórnin tekur ákvörðun um vexti af lánum (lánaflokkum) Byggingarsjóðs verkamanna að fenginni umsögn Seðlabankans.

Lánin eru afborgunarlaus fyrsta árið, þó ekki þegar um er að ræða íbúðir sem eingöngu eru í leigu (án hlutareignar).

Lánin endurgreiðast að fullu með jöfnum greiðslum vaxta og afborgana (annuitet) að viðbættum verðbótum samkvæmt lánskjaravísitölu Seðlabanka Íslands á eftirstöðvum lánstímans.

Gjalddagar lána skulu eigi vera færri en fjórir á ári.

Húsnæðisstofnun ríkisins er heimilt að fjölga gjalddögum ef það er talið æskilegt.

Byggingarsjóður verkamanna veitir samsvarandi fyrirgreiðslu með sömu kjörum vegna íbúða í endursölu sem framkvæmdaraðili leysir til sín samkvæmt ákvæðum þessara laga um forkaupsrétt.

53. gr.

Hafi framkvæmdaraðili áður hafnað forkaupsrétti að félagslegri íbúð skal honum ekki veitt lán úr Byggingarsjóði verkamanna næstu þrjú ár frá því forkaupsrétti var hafnað. Þetta á þó ekki við ef íbúðin hentar ekki að teknu tilliti til fyrirliggjandi umsókna.

Bygging eða kaup á félagslegum íbúðum.

54. gr.

Þegar sveitarstjórn eða annar viðurkenndur framkvæmdaraðili hefur tekið ákvörðun um byggingu eða kaup á félagslegum íbúðum skal hann tilkynna Húsnæðisstofnun ríkisins ákvörðun sína og jafnframt sækja formlega um lán úr Byggingarsjóði verkamanna. Í umsókn komi fram hvaða tegund félagslegra íbúða um er að ræða, fjöldi þeirra, stærð og gerð, framkvæmdatími, áætlaður byggingarkostnaður eða kaupverð og annað það sem

nauðsynlegt er til þess að Húsnæðisstofnun geti tekið afstöðu til lánveitinga til framkvæmdanna eða kaupanna. Með umsókn fylgi jafnframt greinargerð um stöðu og horfur byggingarframkvæmda á vegum framkvæmdaraðila. Í greinargerð skal liggja fyrir áætluð byggingarþörf næstu fjögur árin og helstu forsendur fyrir þeirri þörf sem áætluð er.

Með umsókn sinni um lán til félagslegra eignaríbúða skuldbinda sveitarfélög sig til að leggja fram 10% kostnaðar við félagslegar eignaríbúðir með því að kaupa skuldabréf af Húsnæðisstofnun ríkisins. Húsnæðisstofnun endurgreiðir sveitarfélögum bréfin með árlegum greiðslum á 15 árum. Vextir af skuldabréfum þessum skulu vera þeir sömu og gilda um útlán sjóðsins hverju sinni til félagslegra eignaríbúða.

Umsókn sveitarfélags eða annars framkvæmdaraðila skal berast Húsnæðisstofnun ríkisins fyrir 1. október ár hvert.

55. gr.

Eigi skal hefja framkvæmdir né ganga frá kaupum á félagslegum íbúðum fyrr en borist hefur staðfesting húsnæðismálastjórnar um byggingarkostnað, húsgerð, gæði, íbúðarstærð og framkvæmdarhraða.

56. gr.

Þegar húsnæðismálastjórn hefur samþykkt lánveitingar til byggingaráfanga og framkvæmdir eru hafnar skal húsnæðisnefnd í umboði sveitarstjórnar, eða annar framkvæmdaraðili, auglýsa íbúðirnar til sölu eða leigu. Í auglýsingu skal koma fram hverjir eigi rétt á íbúð, áætlaður afhendingartími og greiðsluskilmálar. Umsóknarfrestur má ekki vera skemmri en fjórar vikur frá birtingu auglýsingar.

Sveitarstjórn, húsnæðisnefnd í umboði sveitarstjórnar eða annar framkvæmdaraðili ákveður skiptingu heildarbyggingarkostnaðar á einstakar íbúðir samkvæmt ákvæðum reglugerðar um ákvörðun eignarhluta í fjölbýlishúsum og með hliðsjón af öðrum sérstökum ástæðum, svo sem staðsetningu og sérbúnaði íbúðar. Hið sama á við um kaup á notuðum íbúðum eftir því sem við á.

57. gr.

Framkvæmdaraðilar, sem fá lán úr Byggingarsjóði verkamanna, þ. e. 70% og 20% lán til almennra kaupleiguíbúða eða 90% lán til félagslegra kaupleiguíbúða, skulu sjá um að afla 10% af kostnaðarverði eða kaupverði íbúðar.

Heimilt er framkvæmdaraðila að selja einstaklingum 10% hlutareign í íbúð sem með því vilja tryggja sér búseturétt, sbr. 76. gr.

Þegar um almennar kaupleiguíbúðir er að ræða er heimilt að selja einstaklingum hlutareign frá 10% og allt að 30%, sbr. 76. gr.

Framkvæmdalán.

58. gr.

Telji Húsnæðisstofnun að skilyrðum laga þessara sé fullnægt til að hefjast handa við byggingarframkvæmdir veitir hún hlutaðeigandi sveitarfélagi eða öðrum framkvæmdaraðila framkvæmdaheimild og jafnframt framkvæmdalán.

Heimilt er að greiða allt að 95% af láninu á framkvæmdatímanum. Lánið kemur til greiðslu í samræmi við ákvæði samnings við framkvæmdaraðila, þó aldrei umfram framkvæmdarhraða né samningsbundnar greiðslur við kaup á notuðu húsnæði. Í sérstökum undantekningartilvikum er heimilt að greiða allt að 5% umfram verkstöðu framkvæmda. Framkvæmdirnar sjálfar standa til tryggingar veittu framkvæmdaláni á hverjum tíma. Hús-

næðismálastjórn setur nánari reglur um tryggingar sem framkvæmdaraðili verður að leggja fram við veitingu framkvæmdaláns. Framkvæmdalán skulu verðtryggð með lánskjaravísitölu. Vextir skulu vera þeir sömu og gilda um framkvæmdalán úr Byggingarsjóði ríkisins. Verðbætur og vextir teljast til byggingarkostnaðar.

Verði framkvæmdalán ekki gerð upp innan tveggja mánaða frá lok samnings eða lokaúttektar skal framkvæmdaraðili greiða vexti frá sama tíma að telja og teljast þeir ekki til byggingarkostnaðar. Heimilt er þó húsnæðismálastjórn að fella niður vaxtagreiðslu framkvæmdaraðila við sérstakar aðstæður.

Byggingarkostnaður. Hagkvæmir byggingarhættir.

59. gr.

Sveitarstjórn eða annar framkvæmdaraðili skal kosta kapps um að íbúðir séu svo ódýrar í byggingu eða kaupum sem kostur er.

Val á lóð fyrir félagslegt húsnæði sé með þeim hætti að unnt sé að byggja það á hagkvæman hátt og þess gætt að um lóð gildi ekki dýrir skipulagskilmálar, svo sem kvöð um bílskúr.

Sett sé hámarkskostnaðarviðmiðun áður en hönnun hefst.

Byggingarefni og byggingaraðferð sé með þeim hætti að viðhaldskostnaður verði hóflegur.

Framkvæmdaraðili, sem hyggst byggja eða kaupa félagslega íbúð, skal gera það með útboði eða öðrum hætti sem tryggir hagkvæman byggingarkostnað.

Kostnaðareftirlit er í höndum Húsnæðisstofnunar ríkisins. Skal hún árlega birta opinberlega upplýsingar um byggingarkostnað íbúða sem lokið hefur verið við.

Kostnaðargrundvöll húsnæðismálastjórnar að lánveitingu úr Byggingarsjóði verkamanna skal miða við raunverð á fermetra sem uppgjör á félagslegum íbúðum leiðir í ljós.

60. gr.

Telji húsnæðismálastjórn að ekki sé gætt ákvæða 59. gr. eða að íbúðir séu óhóflegar að stærð og gerð eða ef byggingarkostnaður fer yfir samþykktan kostnaðargrundvöll húsnæðismálastjórnar synjar hún um lán til slíkra framkvæmda.

61. gr.

Þegar íbúð er fullgerð skal Húsnæðisstofnun ríkisins undantekningarlaust staðfesta lok framkvæmda og byggingarkostnað með úttekt sinni.

Sveitarstjórn (húsnæðisnefnd) eða annar framkvæmdaraðili skal skila lokauppgjöri á byggingarkostnaði innan mánaðar frá því er framkvæmdalánssamningur rann út eða lokaúttekt fór fram og innan tveggja mánaða þinglýstum skuldabréfum til breytinga á framkvæmdaláni í endanlegt lán.

Að uppfylltu ákvæði 2. mgr. skulu eftirstöðvar framkvæmdaláns greiddar.

Kaupverð.

62. gr.

Ef talið er hagkvæmt að kaupa félagslegt húsnæði skal húsnæðið fullnægja þeim almennu kröfum sem gerðar eru um félagslegt íbúðarhúsnæði og kaupverð sé eigi hærra en kostnaðargrundvöllur húsnæðismálastjórnar að teknu tilliti til aldurs íbúðar.

Stærðir íbúða.

63. gr.

Félagslegar íbúðir skulu miðast við fjölskyldustærð en þó aldrei vera stærri en 130 fermetrar brúttó.

Réttur einstaklinga til félagslegra íbúða.

Félagslegar eignaríbúðir. Kaup á félagslegum kaupleiguíbúðum.

64. gr.

Réttur til að festa kaup á félagslegri eignaríbúð eða félagslegri kaupleiguíbúð er bundinn við þá sem uppfylla eftirtalin skilyrði:

a. Eiga ekki íbúð fyrir eða samsvarandi eign í öðru formi.
b. Hafa haft meðaltekjur síðustu þrjú árin áður en úthlutun fer fram sem svarar eigi hærri fjárhæð en 974.667 kr. fyrir einstakling og 88.900 kr. fyrir hvert barn. Viðmiðunartekjur hjóna skulu vera 25% hærri en hjá einstaklingi. Með meðaltekjum er átt við heildartekjur umsækjanda, maka hans og barna. Fyrrgreindar fjárhæðir eru miðaðar við meðaltekjur áranna 1986, 1987 og 1988. Tekjumörk þessi skulu ákvörðuð af húsnæðismálastjórn í upphafi hvers árs að fengnum upplýsingum hjá Þjóðhagsstofnun um breytingar á atvinnutekjum milli ára.
c. Sýna fram á greiðslugetu sem metin er hjá húsnæðisnefnd sveitarfélaga eða öðrum aðilum sem hún vísar til. Við það mat skal miðað við að greiðslubyrði lána fari ekki yfir þriðjung af tekjum. Komi upp ágreiningur má vísa honum til húsnæðismálastjórnar.

Auk áðurgreindra skilyrða er sveitarstjórn heimilt að gera kröfu til þess að umsækjandi eigi lögheimili í sveitarfélaginu þegar íbúðir á vegum hennar eru auglýstar.

Heimilt er að víkja frá ákvæði a-liðar þegar um er að ræða umsækjendur sem búa við ófullnægjandi húsnæðisaðstöðu.

Enn fremur er heimilt að víkja frá a- og b-liðum þegar umsækjendur hafa orðið fyrir meiri háttar röskun á högum og hafa vegna fráfalls maka eða af öðrum ástæðum lækkað svo í tekjum að þeir geta ekki haldið íbúðum sínum. Umsóknum um lán samkvæmt þessari málsgrein skal fylgja umsögn félagsmálaráðs í hverju sveitarfélagi eða viðkomandi sveitarstjórnar.

Félagslegar leiguíbúðir og félagslegar kaupleiguíbúðir.

65. gr.

Rétt til leiguíbúða á vegum sveitarfélaga eða félagasamtaka eiga þeir sem búa við erfiðar aðstæður, eiga ekki íbúð eða aðra samsvarandi eign og hafa haft tekjur sem eru undir þeim tekjumörkum sem fram koma í b-lið 1. mgr. 64. gr.

Sömu skilyrði gilda um leigu á félagslegri kaupleiguíbúð.

Almennar kaupleiguíbúðir.

66. gr.

Framkvæmdaraðili skal setja sérstakar úthlutunarreglur. Í reglunum komi fram að tekið sé tillit til húsnæðisaðstæðna og fjölskyldustærðar umsækjanda. Reglurnar skulu birtar á opinberum vettvangi.

Ráðstöfun íbúða.

67. gr.

Húsnæðisnefnd úthlutar í umboði sveitarstjórnar öllum félagslegum íbúðum á vegum sveitarfélaga í samræmi við ákvæði laga þessara.

Sé íbúð á vegum annars framkvæmdaraðila en sveitarfélags er úthlutunin í höndum hans.

Réttarstaða eigenda eða leigjenda félagslegra íbúða.

Eignarhald á félagslegri eignaríbúð.

68. gr.

Kaupandi skal greiða 10% áætlaðs kostnaðarverðs eða kaupverðs við afhendingu íbúðar og skal þá kaupsamningur undirritaður, sbr. 2. mgr.

Kaupandi skal inna af hendi fyrstu greiðslu sína upp í áætlað kostnaðarverð innan þriggja mánaða frá því að úthlutun fer fram. Sveitarstjórn, eða húsnæðisnefnd í umboði hennar, ákveður gjalddaga á framlagi kaupanda og skiptingu fjárhæðarinnar milli gjalddaga en miða skal við að framlag kaupanda greiðist á byggingartíma íbúðanna. Standi kaupandi að íbúð ekki í skilum með framlag sitt á réttum gjalddögum samkvæmt ákvörðun sveitarstjórnar fellur réttur hans til íbúðarinnar niður og fær hann þá endurgreitt það sem hann hafði þegar greitt, eigi síðar en við lok uppgjörs, auk verðbóta samkvæmt lánskjaravísitölu en án vaxta.

69. gr.

Þegar sveitarstjórn hefur gert upp byggingarkostnað og Húsnæðisstofnun staðfest hann með úttekt sinni, sbr. 61. gr., skal sveitarstjórn sjá um að kaupandi fái í hendur skriflegt afsal fyrir íbúðinni, enda hafi kaupandi undirritað veðskuldabréf til Byggingarsjóðs verkamanna og staðið í skilum með útborgun og aðrar greiðslur sem honum ber að inna af hendi.

Í afsali skal tekið fram að íbúðin sé háð ákvæðum laga þessara eins og þau verða á hverjum tíma. Enn fremur skal í afsali kveðið á um skyldu íbúðareiganda til þátttöku með öðrum íbúðareigendum í sambýlishúsinu í húsfélagi sem annist sameiginleg verkefni.

70. gr.

Íbúðareiganda er óheimilt að leigja út íbúð sína nema að fengnu skriflegu samþykki sveitarstjórnar eða húsnæðisnefndar í umboði hennar. Heimilt er að binda samþykki skilyrðum um leigutíma og leigufjárhæð. Leigusamningur, sem eigi er áritaður af sveitarstjórn eða húsnæðisnefnd, er ógildur. Nú verður leigutaki fyrir tjóni sökum ógilds leigusamnings og er þá leigusali bótaskyldur.

Framkvæmdaraðili getur rift leigusamningi sem er ógildur skv. 1. mgr. og krafist útburðar leigutaka.

Auk ákvæða 1. og 2. mgr. er Byggingarsjóði verkamanna heimilt að breyta vöxtum á láni íbúðareiganda frá þeim tíma sem íbúðin var leigð út án heimildar þannig að vextir frá þeim tíma verði þeir sömu og gilda um lán til almennra kaupleiguíbúða.

Ákvæði 1.–3. mgr. eiga við um allt félagslegt húsnæði, einnig það sem byggt var samkvæmt eldri lögum.

71. gr.

Eigendum er óheimilt að veðsetja íbúðir sínar fyrr en áhvílandi lán úr Byggingarsjóði verkamanna eru lægri en 75% af uppfærðu kostnaðarverði íbúða.

Leiga á kaupleiguíbúð. Kaupréttur.

72. gr.

Í almennum og félagslegum kaupleiguíbúðum getur umsækjandi valið um þrjá kosti: kaup, leigu með kauprétti eða leigu með hlutareign.

Ef félagsskapur er byggður um eitt ákveðið form kaupleiguíbúða og það komi skýrt fram í samþykktum félagsins sem staðfestar hafa verið af félagsmálaráðherra er heimilt að víkja frá ákvæði 1. mgr.

73. gr.

Í samningi um leigu með kauprétti felst að leigutaki á rétt á því að festa kaup á íbúðinni innan ákveðins tíma. Framkvæmdaraðili ákveður frest þann sem leigutaki hefur til að neyta kaupréttar og skal sá frestur kynntur leigjanda. Frestur sá skal þó eigi vera skemmri en fimm ár.

Með leigusamningi með kauprétti stofnast persónulegur réttur leigutaka til afnota af íbúð og til kaupa á henni. Í samningum skal koma skýrt fram hvaða kjör eru í boði verði kaupréttarins neytt. Réttur þessi er ekki framseljanlegur og erfist ekki. Þó getur framkvæmdaraðili heimilað að maki yfirtaki íbúðina við andlát leigutaka, hjónaskilnað, kaupmála milli hjóna eða setu í óskiptu búi.

Meðan leigutaki, sem á kauprétt á íbúð, stendur í skilum að sínu leyti eiga uppsagnarákvæði laga um húsaleigusamninga ekki við. Verði hins vegar vanefndir af hans hálfu má rifta leigusamningi í samræmi við ákvæði laga um húsaleigusamninga.

Framkvæmdaraðili skal senda tilkynningu til leigutaka um lokafrest hans til að neyta kaupréttar þremur mánuðum áður en sá frestur rennur út. Neyti leigutaki ekki kaupréttar eiga ákvæði laga um húsaleigusamninga um uppsögn á leiguhúsnæði við frá þeim tíma er fyrrnefndur frestur rann út.

Leigugjald miðast við afborganir og vexti af láni Byggingarsjóðs verkamanna og vaxtakostnað af framlagi framkvæmdaraðila, auk almenns rekstrarkostnaðar. Leiga greiðist með jöfnum mánaðarlegum afborgunum. Um ákvörðun húsaleigu skal kveðið nánar í reglugerð.

Að öðru leyti gilda lög nr. 44/1979, um húsaleigusamninga, eftir því sem við á, m.a. um heimild framkvæmdaraðila til að rifta samningi ef íbúð er framleigð án heimildar.

Kaup á kaupleiguíbúð.

74. gr.

Tilkynni leigutaki innan tilskilins frests, sbr. 73. gr., að hann hyggist neyta kaupréttar síns skal gerður skriflegur kaupsamningur milli aðila.

Kaupverð íbúðar er upphaflegt kostnaðarverð hennar eða síðasta söluverð, framreiknað samkvæmt vísitölu lánskjara. Frá því verði skal draga 1,5% fyrningu fyrir hvert ár sem liðið er frá þeim tíma er upphaflegt kostnaðarverð eða síðasta söluverð var ákveðið. Við framreiknað verð íbúðarinnar má bæta kostnaðarverði endurbóta sem á henni hafa verið gerðar.

Kaupverð greiðist með jöfnum mánaðarlegum greiðslum, sbr. þó 8. mgr.

Við kaupin greiðir kaupandi eftirfarandi gjöld:

1. ársvexti, afborganir og verðbætur af áhvílandi lánum úr Byggingarsjóði verkamanna,
2. 10% framlag sem aflað hefur verið af hálfu framkvæmdaraðila; framlagið skal framreiknað skv. 85. gr.; lánstími verði allt að 15 árum,
3. vaxtakostnað af 10% framlagi; heimilt er framkvæmdaraðila að ákveða að kaupandi

greiði hærri vexti af framlagi en greiddir voru samkvæmt leigusamningi, allt að þeim vöxtum er framkvæmdaraðili greiðir lánardrottni sínum.

Jafnframt ber kaupandi ábyrgð á öllum gjöldum af íbúðinni svo og ábyrgð á rekstri hennar og viðhaldi samkvæmt almennum reglum.

Réttur kaupanda, sem stofnast við kaupsamning, er persónulegur réttur. Hann er ekki framseljanlegur og erfist ekki. Þó getur framkvæmdaraðili heimilað nafnaskipti á íbúð í sérstökum tilfellum, svo sem við hjónaskilnað eða kaupmála milli hjóna.

Kaupverðið, sbr. 1.–3. tölul. 4. mgr., greiðist með jöfnum mánaðarlegum greiðslum, sbr. þó 8. mgr. Framkvæmdaraðili skal sjá um að greiða afborganir af láni Byggingarsjóðs verkamanna þar til afsal er gefið út.

Þegar um almennar kaupleiguíbúðir er að ræða skal 20% lán úr Byggingarsjóði verkamann gjaldfellt og endurgreiðast framkvæmdaraðila á fimm árum.

Ef kaupandi ætlar að selja íbúðina áður en framlag til framkvæmdaraðila er greitt að fullu skal hann gera full skil við framkvæmdaraðila um greiðslu á framlaginu.

Kaupanda er óheimilt að veðsetja kaupleiguíbúð meðan hann hefur ekki að fullu greitt framlag framkvæmdaraðila nema að fengnu veðleyfi hans.

75. gr.

Þegar kaupandi hefur að fullu greitt framlag til framkvæmdaraðila og staðið í skilum með aðrar greiðslur fær hann afsal innan tveggja mánaða fyrir íbúðinni og yfirtekur um leið áhvílandi veðskuldir.

Í afsali skal tekið fram að íbúðin sé háð ákvæðum laga þessara eins og þau verða á hverjum tíma.

Kaup á eignarhlut í kaupleiguíbúð.

76. gr.

Heimilt er að tryggja leigutaka ótímabundinn afnotarétt af félagslegri kaupleiguíbúð með því að selja honum eignarhlut í henni fyrir 10% kostnaðarverðs eða kaupverðs íbúðarinnar með þeim kvöðum að eignarhlutur hans standi óhreyfður í íbúðinni meðan hann hefur afnot af henni.

Heimilt er að selja eignarhlut fyrir 30% af kostnaðarverði í almennum kaupleiguíbúðum. Einnig er framkvæmdaraðila heimilt að selja 10% eignarhlut að því tilskildu að leigutaki sé innan eignamarka sem húsnæðismálastjórn ákveður. Við ákvörðun eignarmarka skal við það miðað að umsækjandi eigi fullnægjandi íbúð, skuldlausa eða skuldlitla, eða aðra samsvarandi eign. Húsnæðismálastjórn setur nánari reglur um efni þessarar málsgreinar.

Frá og með undirritun samnings um kaup leigutaka á eignarhlut í íbúð, sbr. 1. og 2. mgr., eiga ákvæði húsaleigusamninga um uppsögn leigusala á húsnæði ekki við, enda verði ekki um meiri háttar vanefndir af hálfu leigutaka að ræða.

Eignarhlut leigutaka, sbr. 1. og 2. mgr., skal þinglýst sem kvöð á íbúðinni.

Réttur leigutaka til íbúðar samkvæmt þessari grein er persónulegur, þ.e. er ekki framseljanlegur og erfist ekki. Hætti leigutaki afnotum af íbúð skal eignarhlutinn endurgreiddur með fullum verðbótum samkvæmt lánskjaravísitölu, án vaxta. Framkvæmdaraðili getur þó heimilað að réttur til afnota af íbúð með eignarhlut færist yfir til maka við andlát leigutaka, hjónaskilnað, kaupmála milli hjóna eða setu í óskiptu búi.

Um leigufjárhæð gildir ákvæði 73. gr.

Um heimild framkvæmdaraðila til að rifta leigusamningi, ef íbúð er framleigð í heimildarleysi, gilda ákvæði laga um húsaleigusamninga, nr. 44/1979, með síðari breytingum.

Leiga á félagslegri leiguíbúð.

77. gr.

Um samskipti leigutaka og framkvæmdaraðila gilda ákvæði laga um húsaleigusamninga.

Um leigugjald gildir ákvæði 73. gr.

Þinglýsing og stimpilgjald.

78. gr.

Eigi skal greiða stimpilgjald af afsölum fyrir félagslegri íbúð en kostnað við þinglýsingu greiðir kaupandi.

Eigi skal greiða stimpilgjald af lánssamningum sem Húsnæðisstofnun ríkisins gerir við framkvæmdaraðila vegna byggingar eða kaupa á félagslegum íbúðum. Skuldabréf, sem framkvæmdaraðili gefur út í verklok til Húsnæðisstofnunar ríkisins, eru einnig stimpilfrjáls.

Eigi skal greiða stimpilgjald af skuldabréfum sem kaupendur félagslegra íbúða gefa út til Húsnæðisstofnunar ríkisins. Þó skal greiða stimpilgjald við kaup á almennum kaupleiguíbúðum.

Endurskoðun vaxta.

79. gr.

Byggingarsjóður verkamanna skal að liðnum sex árum frá undirritun kaupsamnings um félagslega íbúð kanna hvort kaupandi uppfyllir þá enn skilyrði a- og b-liðar 1. mgr. 64. gr. og upp frá því á þriggja ára fresti. Uppfylli kaupandi ekki lengur þessi skilyrði skal breyta vöxtum hans þannig að þeir verði hinir sömu og gilda um almenn lán úr Byggingarsjóði ríkisins.

Ákvæði þetta á við um allt félagslegt húsnæði þar sem lánveitingar Byggingarsjóðs verkamanna voru ekki ákveðnar með föstum vöxtum.

Endurskoðun greiðslukjara.

80. gr.

Húsnæðismálastjórn getur heimilað frestun á greiðslum hjá einstökum lánþegum ef greiðslubyrði afborgana, vaxta og verðbóta fer yfir tiltekið hlutfall af heildartekjum greiðanda.

Tryggingarsjóður vegna byggingargalla.

81. gr.

Af öllum félagslegum íbúðarbyggingum skal leggja allt að 1% af byggingarkostnaði hverrar íbúðar í Tryggingarsjóð vegna byggingargalla er gegni því hlutverki að tryggja gæði og bæta fyrir áföll sem kunna að verða, svo sem byggingargalla, og ekki teljast eðlilegt viðhald.

Sjóðurinn skal varðveittur í Byggingarsjóði verkamanna.

Nánari ákvæði um sjóðinn skulu sett í reglugerð.

Kaupskylda. Forkaupsréttur.

82. gr.

Framkvæmdaraðili hefur kaupskyldu á öllum félagslegum eignaríbúðum og félagslegum kaupleiguíbúðum fyrstu 10 árin frá útgáfu afsals en í fimm ár á almennum kaupleiguíbúðum. Eftir þann tíma hefur framkvæmdaraðili forkaupsrétt á eignaríbúðum og kaupleiguíbúðum sem boðnar eru til sölu.

Þegar íbúðir, sem forkaupsréttur er á, eru til sölu skal eigandi senda tilkynningu þess efnis til viðkomandi aðila. Sveitarstjórn eða annar framkvæmdaraðili skal tilkynna eiganda afstöðu sína skriflega innan 30 daga. Berist tilkynning ekki innan þess tíma telst forkaupsrétti hafnað.

Hafni framkvæmdaraðili forkaupsrétti á félagslegri eignaríbúð eða kaupleiguíbúð eða hafi íbúð verið í eigu sama aðila í 30 ár frá útgáfu afsals er eiganda heimilt að selja íbúðina á almennum markaði enda greiði hann upp skuld við framkvæmdaraðila og Byggingarsjóð verkamanna. Framkvæmdaraðili skal þá gefa út yfirlýsingu um að niður séu fallnar allar kvaðir sem verið hafa á íbúðinni um forkaupsrétt og takmarkanir á ráðstöfunarrétti. Skal yfirlýsingunni þinglýst.

83. gr.

Sveitarstjórn hefur kaupskyldu á öllum íbúðum í verkamannabústöðum byggðum eftir gildistöku laga nr. 51/1980 til gildistöku laga þessara við verði, sem tilgreint er í 86. gr., fyrstu 15 árin frá útgáfu afsals. Eftir þann tíma á sveitarstjórn forkaupsrétt að þeim íbúðum sem boðnar hafa verið til sölu. Hafni sveitarstjórn forkaupsrétti að verkamannabústað eða að félagslegri íbúð samkvæmt lögum þessum eða hafi íbúð í verkamannabústað verið í eigu sama eiganda í 30 ár samfellt er eiganda heimilt að selja íbúðina á frjálsum markaði enda greiði hann upp áhvílandi uppfærðar eftirstöðvar láns Byggingarsjóðs verkamanna. Sveitarstjórn skal þá gefa út yfirlýsingu um að niður séu fallnar allar kvaðir sem verið hafa á íbúðinni um forkaupsrétt og takmarkanir á ráðstöfunarrétti. Skal yfirlýsingunni þinglýst.

84. gr.

Nú er íbúð, sem byggð hefur verið samkvæmt þessum lögum eða eldri lögum um verkamannabústaði, seld við nauðungarsölu og skal sveitarstjórn þá neyta forkaupsréttar síns, sbr. þó 83. gr., með því að ganga inn í hæsta boð sem kemur fram í eignina og greiða það verð eða með því að greiða söluverð skv. 85. gr. ef það er lægra en hæsta boð. Að fengnu afsali samkvæmt þessu ákvæði skal afmá í veðmálabókum veðbönd og höft á eigninni.

Endursala eignaríbúða.

85. gr.

Eigandi félagslegrar íbúðar, sem hyggst selja íbúð sína, skal tilkynna það húsnæðisnefnd (sveitarstjórn) eða öðrum framkvæmdaraðila. Framkvæmdaraðili kaupir íbúðina og selur að nýju samkvæmt ákvæðum þessara laga og reglugerða útgefinna samkvæmt þeim.

Húsnæðisnefnd skal í umboði sveitarstjórnar annast kaup og endursölu félagslegra íbúða á vegum sveitarfélaga sem eru í eigu einstaklinga ef sveitarstjórn neytir forkaup' 'ttar. Viðkomandi framkvæmdaraðili sér annars um að leysa inn og endurselja íbúðir.

Við kaup íbúðar skal seljandi hennar fá endurgreitt það fjármagn sem hann lagði fram við kaup íbúðarinnar og þær afborganir sem hann hefur greitt af láni Byggingarsjóðs verkamanna frá því kaupsamningur var gerður. Við greiðslur þessar bætast verðbætur samkvæmt vístölu lánskjara frá greiðsludegi til söludags.

Þá skal seljandi íbúðarinnar fá endurgreiddar þær endurbætur sem hann hefur gert á fasteigninni samkvæmt samkomulagi milli aðila eða að mati sérstakra matsmanna.

Frá greiðslu til seljanda skal draga fyrningu, 1,5% fyrstu 20 árin en 0,75% eftir það, af framreiknuðu verði íbúðarinnar fyrir hvert eignarhaldsár.

Vanræksla á viðhaldi íbúðarinnar frá og með gerð kaupsamnings skal einnig koma til

frádráttar frá greiðslu seljanda samkvæmt samkomulagi eða að mati sérstakra matsmanna. Sama gildir um lausaskuldir og vangreidd gjöld af íbúðinni.

Kostnað við mat greiðir sá sem óskar eftir því.

86. gr.

Sveitarfélag eða annar framkvæmdaraðili skal annast útreikning á söluverði félagslegra íbúða þar sem kaupskyldu eða forkaupsréttar er neytt, sbr. 82. gr. Húsnæðisstofnun ríkisins skal staðfesta útreikninginn. Ágreiningi milli aðila um verðlagningu íbúðanna skal vísa til húsnæðismálastjórnar sem sker úr um hann með rökstuddri ákvörðun.

Við endursölu íbúðar skal framreikna upphaflegt kostnaðarverð hennar eða síðasta söluverð samkvæmt vísitölu lánskjara frá gerð kaupsamnings til söludags. Frá því verði skal draga 1,5% fyrningu fyrstu 20 árin en 0,75% eftir það fyrir hvert eignarhaldsár. Við framreiknað verð íbúðarinnar má bæta kostnaðarverði endurbóta sem á henni hafa verið gerðar.

Kaupandi íbúðarinnar tekur við eftirstöðvum af láni Byggingarsjóðs verkamanna uppfærðum til söludags. Ef uppfærðar eftirstöðvar lánsins nema lægri fjárhæð en 90% af endursöluverði íbúðarinnar er heimilt að veita lán úr Byggingarsjóði verkamanna þannig að heildarlán sjóðsins nemi því hlutfalli. Heildarlán má þó ekki nema hærri fjárhæð en 90% af kostnaðargrundvelli sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt.

Fyrning á félagslegu húsnæði, byggðu í tíð eldri laga, fer eftir ákvæðum þeirra laga.

VI. KAFLI
Forkaupsréttur sveitarfélaga á íbúðum byggðum samkvæmt lögum fyrir gildistöku laga nr. 51/1980.

87. gr.

Sveitarfélög eiga forkaupsrétt á íbúðum sem byggðar hafa verið samkvæmt eldri lögum um verkamannabústaði og veitt hefur verið lán til úr Byggingarsjóði verkamanna, enda hafi sveitarstjórn ekki áður hafnað forkaupsrétti eða hann fallið niður af öðrum ástæðum, sbr. þó 83. gr.

Þegar eigandi íbúðar í verkamannabústað hyggst selja íbúð sína skal hann senda tilkynningu þess efnis til húsnæðisnefndar. Nefndin skal tilkynna eiganda afstöðu sína innan 30 daga ella telst forkaupsrétti hafnað og gilda þá ákvæði 3. málsl. 83. gr.

Um íbúðir, sem byggðar voru af Framkvæmdanefnd byggingaráætlunar samkvæmt lögum nr. 97/1965, svo og þær íbúðir sem byggðar voru samkvæmt lögum nr. 58/1973 og lögum nr. 38/1976, skulu gilda sömu reglur og um íbúðir í verkamannabústöðum samkvæmt þessum kafla. Húsnæðisnefndir skulu fara með kaup og sölu slíkra íbúða og varðandi fjármögnun þeirra við sölu skulu gilda ákvæði 52. gr.

Sveitarfélög eiga forkaupsrétt á íbúðum sem byggðar voru til útrýmingar heilsuspillandi húsnæðis fyrir gildistöku laga nr. 51/1980, enda hafi ríki og sveitarfélög lánað til kaupa þeirra íbúða og þau lán verið til 40 ára eða lengri tíma. Þar sem sérstakar matsnefndir hafa ekki verið skipaðar til að meta kaupverð slíkra íbúða við gildistöku laga þessara skulu sveitarstjórn og húsnæðisnefnd tilnefna hvor sinn mann í tveggja manna matsnefnd til að meta verð til seljenda þessara íbúða. Skal við matið taka fullt tillit til þeirra matsreglna sem gilt hafa við kaup íbúðanna. Óski sveitarstjórn eftir því er heimilt að endurfjármagna íbúðir þessar við endursölu skv. 52. gr. þessara laga. Sveitarstjórn getur samþykkt að gefa út kvaðalaust afsal fyrir þessum íbúðum áður en 30 ára eignarhaldstími er liðinn. Um íbúðir þessar skulu að öðru leyti gilda ákvæði þessa kafla eftir því sem við á.

88. gr.

Seljandi íbúðar skal fá endurgreidda þá fjárhæð, sem hann greiddi af kaupverði íbúðarinnar þegar hann festi kaup á íbúðinni, með 1% vöxtum og verðbótum. Að auki skal hann fá greiddan eftir því sem við á $^1/_{26}$, $^1/_{33}$ eða $^1/_{42}$ hluta upphaflegra lána fyrir hvert ár, sem hann hefur átt íbúðina, einnig með vöxtum og verðbótum. Verðbætur skal greiða miðað við hækkun lánskjaravísitölu en heimilt er að miða við byggingarvísitölu ef lánskjaravísitala liggur ekki fyrir. Draga skal frá $^1/_2$% fyrningu fyrir hvert ár eignarhaldstíma.

Húsnæðisnefnd skal greiða seljanda andvirði endurbóta á íbúðinni samkvæmt nánara samkomulagi milli þeirra. Sömuleiðis skal taka tillit til ástands íbúðar við afhendingu, einnig samkvæmt nánara samkomulagi.

Seljandi íbúðar á rétt til fullnaðargreiðslu samkvæmt þessari grein, eða úrskurði matsnefnda, innan 8 vikna frá afhendingu íbúðar. Afhending skal að jafnaði ekki fara fram fyrr en niðurstaða liggur fyrir um fjárhæð greiðslu til seljanda íbúðar.

Þegar liðin eru 30 ár frá sölu íbúðar getur eigandi hennar óskað eftir að fá gefið út kvaðalaust afsal. Þeim sem fer með málefni þessara íbúða í sveitarfélaginu er skylt að verða við slíkri ósk, enda hafi eigandi íbúðar eða maki hans átt íbúðina allan þann tíma og hann greiði upp eftirstöðvar áhvílandi lána úr Byggingarsjóði ríkisins og/eða Byggingarsjóði verkamanna.

89. gr.

Húsnæðisnefnd skal ákveða söluverð íbúða í verkamannabústöðum þar sem kaupskyldu eða forkaupsréttar er neytt. Við ákvörðun söluverðs skal m.a. taka tillit til byggingarkostnaðar íbúða á þeim tíma, sem sala fer fram, áhvílandi lána frá Byggingarsjóði ríkisins eða Byggingarsjóði verkamanna og ástands íbúðar. Húsnæðisnefnd annast sölu íbúða í umboði sveitarstjórnar.

Heimilt er að veita nýtt lán úr Byggingarsjóði verkamanna til þess sem kaupir gamla íbúð í verkamannabústað, sbr. 2. og 3. mgr. 87. gr.

Slíkt lán má nema allt að 85% söluverðs íbúðar en þó ekki hærri fjárhæð en 85% af þeim kostnaðargrundvelli að lánveitingu sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt. Heimilt er að láta áhvílandi lán hvíla áfram á íbúðinni og veita viðbótarlán allt að fyrrnefndu hámarki.

Hagnaður, sem verða kann af sölu eldri íbúða í verkamannabústöðum, skal renna til Byggingarsjóðs verkamanna, enda verði sveitarstjórn þá ekki skylt að greiða 10% af viðbótarláni til Byggingarsjóðs verkamanna.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að nota hluta hagnaðar, sem myndast við sölu, til þess að greiða kostnað við eigendaskipti íbúðar eða leggja ákveðinn hundraðshluta á söluverð íbúðar til þess að mæta slíkum kostnaði.

Þegar íbúð hefur verið endurseld samkvæmt þessari grein og nýtt lán veitt kaupanda hennar úr Byggingarsjóði verkamanna gilda reglur 83. og 85. gr. um verðlagningu hennar ef hún er keypt inn öðru sinni.

90. gr.

Nú innleysir sveitarfélag íbúð sem er þinglýst eign Byggingarfélags verkamanna og skal þá stjórn hlutaðeigandi byggingarfélags eða sveitarstjórn, hafi hún tekið við hlutverki þess, leysa íbúðina úr veðböndum, enda verði eftirstöðvar áhvílandi láns úr Byggingarsjóði verkamanna greiddar upp.

Við sölu slíkrar íbúðar er heimilt að veita nýtt lán til kaupanda hennar skv. 89. gr. og skulu félagsmenn í hlutaðeigandi byggingarfélagi að öðru jöfnu ganga fyrir um kaup hennar.

91. gr.

Heimilt er félagsmönnum í byggingarfélögum verkamanna, sem annast sameiginlegt viðhald á íbúðum félagsmanna, að stofna húsfélög í samræmi við ákvæði laga nr. 59/1976, um fjölbýlishús, þannig að húsfélögin taki sameiginlegt viðhald í sínar hendur. Félagsmálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar.

92. gr.

Húsnæðismálastjórn skal úrskurða um þann ágreining milli seljanda íbúða og húsnæðisnefnda sem til hennar er vísað og varðar útreikning á greiðslu til seljanda skv. 85. gr., svo og ákvarðanir um endursölu íbúða skv. 86. gr.

VII. KAFLI
Byggingarsamvinnufélög.

93. gr.

Tilgangur byggingarsamvinnufélaga er að reisa íbúðarhús fyrir félagsmenn sína til eigin afnota á sem hagkvæmastan hátt ásamt öðrum byggingum, sem teljast vera í eðlilegum tengslum við íbúðarhúsnæðið, og reka lánastarfsemi vegna félagsmanna sinna. Tilgangur byggingarsamvinnufélags getur enn fremur verið eftirfarandi:

a. Að taka til ávöxtunar sparifé félagsmanna er þeir hyggjast síðar nota til öflunar íbúðarhúsnæðis.
b. Að eiga aðild að fyrirtækjum með takmarkaðri ábyrgð, svo sem samvinnusamböndum samkvæmt lögum nr. 22/1991, um samvinnufélög, og hlutafélögum, enda starfi hlutaðeigandi fyrirtæki á sviði byggingariðnaðar eða að öðrum verkefnum sem mikilvæg verða að teljast fyrir byggingarsamvinnufélagið.
c. Að útvega lán til byggingarframkvæmda þeirra sem félagið annast.

Félag, sem ákvæði þessa kafla taka til, skal í nafni sínu hafa orðið „byggingarsamvinnufélag“ og jafnframt er öðrum félögum óheimilt að bera slík heiti.

94. gr.

Um félagsstofnun, skrásetningu, félagsstjórn og félagsslit byggingarsamvinnufélags fer, eftir því sem við getur átt, eftir ákvæðum laga nr. 22/1991, um samvinnufélög, sjá þó 2. og 3. mgr. þessarar greinar. Lágmarkstala stofnenda sé 10 manns, en í sveitarfélögum með yfir 15 þúsund íbúum skal lágmarkstala stofnenda vera 50 manns. Óheimilt er að skrásetja byggingarsamvinnufélag fyrr en samþykktir þess hafa verið staðfestar af félagsmálaráðuneytinu. Skal ráðuneytið gera fyrirmynd að samþykktum er miði m.a. að því að ákvæði um réttindi og skyldur einstakra félagsmanna og byggingarflokka, svo og ákvæði um fjárhagsáætlanir og tilhögun byggingarframkvæmda, verði sem skýrust.

Ef tvö eða fleiri byggingarsamvinnufélög óska að sameinast skal stjórnum hlutaðeigandi félaga skylt að kynna á fullnægjandi hátt félagsmönnum að tillaga um sameiningu liggi fyrir.

Tillagan skal síðan rædd á tveimur almennum félagsfundum og skoðast samþykkt ef $^2/_3$ atkvæðisbærra fundarmanna á síðari fundinum samþykkja tillöguna, enda séu fundirnir lögmætir samkvæmt samþykktum hlutaðeigandi félags. Nú næst ekki tilskilinn meiri hluti í öðru eða einu þeirra félaga sem í hlut á og er tillagan þá felld að því er það félag varðar.

95. gr.

Byggingarsamvinnufélagi sé aflað fjár:

a. Með árlegu gjaldi í rekstrarsjóð félagsins sem ákveðið skal í samþykktum þess og sé sjóði þessum varið til að standa straum af rekstrarkostnaði félagsins. Kostnaður við að reisa nýjar byggingar, þar með talinn kostnaður af auknum rekstri meðan á undirbúningi byggingarframkvæmda og byggingarframkvæmdunum sjálfum og uppgjöri þeirra stendur, telst ekki rekstrarkostnaður í þessu sambandi.
b. Með varasjóðstillagi er nemi allt að 1% af byggingarkostnaði hverrar íbúðar. Til varasjóðs skulu enn fremur renna aðrar tekjur byggingarsamvinnufélags en þær sem samkvæmt ákvæðum laga þessara renna í stofn- og rekstrarsjóð. Nánari ákvæði um ráðstöfun varasjóðs skulu sett í reglugerð.
c. Stjórn félagsins getur ákveðið að afla félaginu fjár með frjálsu framlagi hvers félagsmanns í stofnsjóð er nemur minnst $^1/_5$ hluta andvirðis þess húsnæðis sem ákveðið verður að félagið komi upp fyrir hann og færist á nafn hans og er séreign hans. Stofnsjóðsinnstæður félagsmanna skulu geymdar í Byggingarsjóði ríkisins eða innlánsstofnunum. Vaxtakjör skulu vera þau sömu og eru á ársinnstæðubókum innlánsstofnana á innstæðutímum. Stofnsjóðsinnstæður félagsmanna endurgreiðast að viðbættum vöxtum þegar framkvæmdir hefjast í byggingarflokki sem þeir eiga aðild að og ganga þá ásamt vöxtunum upp í byggingarkostnað. Stofnsjóðsinnstæður, sem ekki hafa verið endurgreiddar, falla til útborgunar við andlát félagsmanns, við gjaldþrot og við úrsögn úr félaginu, enda hafi hann fullnægt öllum skuldbindingum sínum við það.

96. gr.

Byggingarsamvinnufélag skal gera byggingarsamning við félagsmenn áður en framkvæmdir hefjast. Í samningnum skal m.a. kveðið á um greiðslutilhögun, afhendingartíma og viðurlög við vanefndum. Þar skal enn fremur kveðið á um rétt félagsmanna byggingarflokksins til að fylgjast með framkvæmdum á byggingarstigi og vera með í ráðum.

Þegar nýr byggingarflokkur er stofnaður skulu þeir, sem aðild eiga að honum, kjósa þrjá menn úr sínum hópi til þess að fylgjast með framkvæmdum og fjárreiðum byggingarflokksins. Þessir menn skulu hafa aðgang að öllum gögnum félagsins varðandi þeirra byggingarflokk og hafa rétt til að vera viðstaddir opnun tilboða og fylgjast með samningum við verktaka. Enn fremur skulu þeir ásamt löggiltum endurskoðanda yfirfara öll fylgiskjöl og árita reikninga byggingarflokksins. Þannig frágengnir skulu reikningar lagðir fyrir fund viðkomandi byggingarflokks til staðfestingar. Félagsstjórn úrskurðar um skiptingu byggingarkostnaðar milli einstakra íbúðareigenda í samræmi við ákvæði byggingarsamnings og almennar reglur ef til eru.

Nú óska fleiri félagsmenn að gerast aðilar að byggingarsamningi en unnt er að sinna og skal þá umsækjendum raðað eftir því í hvaða röð þeir uppfylltu skilyrði um stofnsjóðseign, þannig að þeir sem fyrr uppfylltu skilyrðið gangi fyrir hinum sem fullnægðu því síðar. Næst á eftir þeim, sem fullnægt hafa settum skilyrðum, koma þeir sem að vísu hafa lagt í stofnsjóð en ekki enn eignast tilskilinn $^1/_5$ hluta andvirðis húsnæðis í sjóðnum, þannig að þeir sem eiga meiri stofnsjóðseign ganga fyrir hinum sem minna eiga í stofnsjóði. Annars ganga að öðru jöfnu þeir fyrir um rétt til húsnæðis sem fyrr gengu í félagið.

Nú hættir þátttakandi í byggingarflokki við að byggja íbúð á framkvæmdatímanum eða þarf að selja íbúðina áður en 5 ár eru liðin frá lóðarúthlutun og yfirtekur þá félagið eignarhluta hans í framkvæmdunum og endurgreiðir framlag hans að viðbættum innlánsvöxtum eins og þeir eru á hverjum tíma.

Skal þá sá félagsmaður sem næstur er á umsóknarlista um íbúðir taka við byggingarréttinum á kostnaðarverði að viðbættum fjármagnskostnaði sem leiða kann af eigendaskiptunum.

97. gr.

Byggingarsamvinnufélag annast byggingarframkvæmdir í umboði félagsmanna hlutaðeigandi byggingarflokks, þar með talda samningagerð við verktaka og aðra í sambandi við þær. Kemur stjórn félagsins fram fyrir hönd íbúðareiganda í málum sem rísa kunna í sambandi við framkvæmdirnar uns íbúðirnar hafa verið afhentar og heimilt er henni að taka að sér málarekstur á síðara stigi ef íbúðareigendur bera fram skriflega beiðni þess efnis. Kostnaður við málaferli og úrbætur telst til sameiginlegs kostnaðar félagsmanna í hlutaðeigandi byggingarflokki og skal jafnað niður á íbúðirnar eftir eignarhlutföllum. Heimilt er þó að ákveða að varasjóður félagsins taki þátt í slíkum kostnaði allt að þeirri fjárhæð sem nemur framlagi hlutaðeigandi byggingarflokks til varasjóðs.

98. gr.

Ákveðið skal í samþykktum byggingarsamvinnufélags að enginn, sem fengið hefur íbúð að tilhlutan félagsins, megi selja hana fyrstu fimm árin frá lóðarúthlutun nema stjórnin hafi áður hafnað forkaupsrétti félagsins vegna, enda hafi lokauppgjör farið fram. Söluverð íbúðar, hversu oft sem eigendaskipti kunna að verða, má á 5 ára tímabilinu aldrei vera hærra en kostnaðarverð hennar að viðbættri verðhækkun samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar, en að frádreginni hæfilegri fyrningu samkvæmt mati dómkvaddra manna.

Nú neytir stjórn byggingarsamvinnufélags eigi forkaupsréttar og er þá eiganda heimilt að selja eignina hverjum þeim manni sem félagsstjórn samþykkir, en þó verður kaupandi að gerast félagi í byggingarsamvinnufélaginu og hlíta samþykktum þess. Ekkja eða ekkill látins félagsmanns, börn hans og tengdabörn hafa forkaupsrétt að eigninni, enda gerist þau félagsmenn.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. getur ráðherra heimilað eftir tillögu viðkomandi byggingarflokks og að fenginni umsögn stjórnar byggingarsamvinnufélags að byggingarflokkur sem heild segi sig úr félaginu. Slík úrsögn úr byggingarsamvinnufélagi getur þó aldrei átt sér stað fyrr en fimm árum eftir að byggingarsamvinnufélagið hefur lokið framkvæmdum enda hafi uppgjör byggingarflokksins farið fram og allir byggjendur hans séu skuldlausir við félagið.

Enda þótt heimild skv. 3. mgr. verði veitt geta einstakir íbúðareigendur eftir sem áður verið félagar í byggingarsamvinnufélaginu enda komi fram sérstök viljayfirlýsing þeirra þar að lútandi.

99. gr.

Húsnæðisstofnun ríkisins skal vera stjórnum byggingarsamvinnufélaga til aðstoðar og leiðbeiningar við byggingarframkvæmdir og undirbúning þeirra enda komi gjald fyrir.

Húsnæðisstofnun ríkisins skal hafa eftirlit með framkvæmdum og húsbyggingum byggingarsamvinnufélaga. Skal þeim skylt að senda Húsnæðisstofnuninni ársreikninga sína, og jafnan skal hún hafa aðgang að bókhaldi þeirra.

VIII. KAFLI
Húsnæðissamvinnufélög og búseturéttur.

100. gr.

Markmið húsnæðissamvinnufélaga er að byggja, eiga og hafa yfirumsjón með rekstri íbúðarhúsnæðis sem félagsmönnum þeirra er látið í té sem félagslegar eða almennar kaupleiguíbúðir með búseturétti er tryggir þeim ótímabundin afnot af íbúðunum gegn kaupum á eignarhlut í þeim, sbr. 76. gr.

Auk höfuðmarkmiða skv. 1. mgr. skulu húsnæðissamvinnufélög:

a. taka til ávöxtunar sparifé félagsmanna er þeir hyggjast síðar nota til kaupa á búseturétti,
b. eiga aðild að fyrirtækjum með takmarkaðri ábyrgð eins og samvinnusamböndum samkvæmt lögum um samvinnufélög og hlutafélögum enda starfi þau fyrirtæki að verkefnum sem teljast mikilvæg fyrir húsnæðissamvinnufélög,
c. útvega lán til byggingarframkvæmda og rekstrar sem félögin annast.

Félag, sem ákvæði þessa kafla taka til, skal hafa orðið *húsnæðissamvinnufélag* sem skammstafa má *hsf.* í nafni sínu. Jafnframt er öðrum óheimilt að bera slík heiti.

101. gr.

Um félagsstofnun, skráningu, félagsstjórn, endurskoðun og félagsslit húsnæðissamvinnufélags skal fara, eftir því sem við getur átt, eftir ákvæðum laga um samvinnufélög eins og þau eru á hverjum tíma.

Áður en skráning húsnæðissamvinnufélags fer fram skulu samþykktir þess staðfestar af félagsmálaráðuneytinu. Ráðuneytið skal gera fyrirmynd að samþykktum er miði m.a. að því að tryggja réttindi og skyldur einstakra félagsmanna og búsetufélaga. Í samþykktum þessum skulu einnig vera ákvæði sem stuðla að því að fjármál félagsins, tilhögun framkvæmda og rekstur verði sem skýrust.

102. gr.

Félagsmenn öðlast rétt til að fá keyptan búseturétt í þeirri röð sem þeir ganga í húsnæðissamvinnufélagið enda fullnægi þeir skilyrðum 64.–66. gr. laganna um rétt einstaklinga til félagslegra íbúða og greiði ákveðna fjárhæð í stofnsjóð félagsins.

Þegar félagsmaður notar rétt sinn til kaupa á búseturétti ber honum að inna búseturéttargjald af hendi, sbr. 103. gr. Geri hann það ekki innan tilskilins tíma gengur rétturinn til næsta félagsmanns, sbr. 1. mgr.

Búseturétt geta þeir einir keypt sem eru orðnir fjárráða.

103. gr.

Búseturétt kaupa menn með búseturéttargjaldi sem er tiltekið hlutfall af verðmæti þess húsnæðis sem búseti vill tryggja sér rétt til. Þetta hlutfall ákvarðast annars vegar af byggingarkostnaði og hins vegar af lánsfé til langs tíma.

Stjórn húsnæðissamvinnufélags ákveður fjárhæð búseturéttargjalds, sbr. 1. mgr., og hvenær það skuli innt af hendi.

Nú gengur búseturéttur kaupum til annars félagsmanns og skal þá ákveða endursöluverðið eftir upphaflegu verði að viðbættri hækkun samkvæmt lánskjaravísitölu. Þá skal bæta við kostnaði seljanda vegna endurbóta á húsnæðinu en draga frá kostnað við að bæta úr göllum á íbúðinni, allt samkvæmt samkomulagi eða mati.

104. gr.

Búseturéttur veitir félagsmanni ótímabundinn umráðarétt yfir íbúð enda standi hann skil á gjöldum til félagsins af íbúðinni. Brjóti félagsmaður gegn lögum, reglugerðum eða samþykktum um húsnæðissamvinnufélög eða búsetufélög má svipta hann umráðarétti yfir íbúðinni. Gefa skal félagsmanni eina skriflega viðvörun áður en til slíks kemur.

Enginn einstaklingur getur átt nema einn búseturétt og enginn getur átt búseturétt nema hann búi jafnframt í því íbúðarhúsnæði sem búseturéttinum fylgir, sbr. þó ákvæði 105. gr. um rétt til afnota og 111. gr. um framleigu samkvæmt sérstökum reglum. Eigandi búseturéttar er að jafnaði einn nema um hjón sé að ræða eða einstaklinga sem hafa haft sameiginlegt heimilishald í a.m.k. tvö ár.

Nú óskar ríki, sveitarfélag eða almannasamtök eftir að fá að ráðstafa búseturétti yfir einni eða fleiri íbúðum húsnæðissamvinnufélags og skal þá erindi um slíka ráðstöfun koma frá félagsmálaráðuneytinu og þess gætt að með þeim hætti verði ekki ráðstafað meira en 20% íbúða félagsins.

105. gr.

Réttur búseturétthafa til íbúðar er ekki framseljanlegur og erfist ekki. Húsnæðissamvinnufélagið getur þó heimilað að réttur til afnota af íbúð færist yfir til maka við andlát félagsmanns, hjónaskilnað, kaupmála milli hjóna eða setu í óskiptu búi. Sá sem þannig eignast búseturétt eignast um leið aðild að húsnæðissamvinnufélaginu í stað fyrri búseta, enda notfæri hann sér réttinn og búi í íbúð hjá félaginu og fullnægi skilyrðum þessara laga til þess.

106. gr.

Búseturéttargjald stendur sem trygging fyrir skilvísri greiðslu búsetugjalds, sb 108. gr. Búseta er óheimilt að veðsetja búseturétt sinn.

Komi til meiri háttar vanskila félagsmanns missir hann rétt sinn til húsnæðisins enda hafi skil ekki borist þrátt fyrir ítrekaða viðvörun. Stjórn húsnæðissamvinnufélagsins tekur ákvörðun um að vísa félagsmanni úr húsnæðinu að fenginni tillögu frá búsetufélagi.

Nánari reglur um búseturétt skulu settar með reglugerð.

107. gr.

Þegar hafnar eru framkvæmdir við byggingu nýrra íbúða skal stjórn húsnæðissamvinnufélags sjá til þess að búseturétthafar geti fylgst með framkvæmdum á byggingarstigi og verið með í ráðum.

Þegar lokið er framkvæmdum við byggingu íbúða á ákveðnu svæði skulu þeir, sem þar hafa keypt sér búseturétt, mynda með sér sérstaka deild innan húsnæðissamvinnufélagsins sem nefnist *búsetufélag*. Einnig er heimilt að stofna búsetufélag fyrr eða fljótlega eftir úthlutun óski búseturétthafar í tilteknu húsi eða á tilteknu svæði eftir því. Stjórn húsnæðissamvinnufélags skal fjalla um og taka afstöðu til slíkra óska.

Óski búseturétthafar í tilteknum byggingaráfanga, þar sem íbúðir eru tíu eða færri, ekki eftir því að mynda sérstakt búsetufélag skulu þeir eigi að síður skoðast sem deild í húsnæðissamvinnufélaginu. Á meðan svo er fer stjórn húsnæðissamvinnufélagsins með þau verkefni sem annars væru í höndum búsetufélagsins, en deildin skal hafa sjálfstæðan fjárhag. Óski meiri hluti búseturétthafa í deild eftir stofnun sérstaks búsetufélags skal stjórn húsnæðissamvinnufélagsins verða við því.

Búsetufélag hefur aðskilinn fjárhag og setur sér við stofnun samþykktir um réttindi, fjármál og ábyrgð, bæði gagnvart félagsmönnum þess og gagnvart húsnæðissamvinnufélaginu. Þessar samþykktir þarf húsnæðissamvinnufélagið og félagsmálaráðuneytið að staðfesta. Félagsmálaráðuneytið setur reglur um form fyrir samþykktir búsetufélaga.

108. gr.

Búsetufélag ber ábyrgð á rekstri og viðhaldi mannvirkja og innheimtir öll gjöld hjá félagsmönnum sínum vegna rekstrarkostnaðar, viðhalds og fjármagnskostnaðar. Þessir gjaldaliðir eru sameinaðir í eitt gjald, búsetugjald.

Fjárhæð búsetugjalds hverju sinni ákveður stjórn búsetufélagsins á grundvelli áætlunar um þá gjaldaliði sem nefndir eru í 1. mgr. Ákvörðun um fjárhæð búsetugjalds getur hver félagsmaður skotið til úrskurðar stjórnar húsnæðissamvinnufélags.

Búsetufélag ábyrgist full skil til húsnæðissamvinnufélags á fjármagnskostnaði af íbúðum þar sem húsnæðissamvinnufélagið er eigandi þeirra.

109. gr.

Stjórn húsnæðissamvinnufélags getur, án samþykkis búsetufélags, veðsett íbúðir fyrir lánum úr Byggingarsjóði verkamanna sem tekin eru til byggingar á þeim.

Óheimilt er að veðsetja íbúðirnar fyrr en áhvílandi lán úr Byggingarsjóði verkamanna eru orðin lægri en 75% af uppfærðu verði þeirra, sbr. 71. gr.

Stjórn búsetufélags þarf að samþykkja veðsetningar vegna lána, sem tekin kunna að verða síðar, til endurbóta og viðhalds á fasteignum. Með reglugerð má takmarka þær veðsetningarheimildir.

110. gr.

Hver sá, sem hefur fengið keyptan búseturétt, skal gera búsetusamning við húsnæðissamvinnufélagið sem hann er félagsmaður í. Samningurinn er óuppsegjanlegur af hálfu húsnæðissamvinnufélagsins nema búseti geri sig sekan um grófar vanefndir á skyldum sínum, svo sem vegna áberandi vanhirðu eða endurtekinna vanskila. Uppsagnarfrestur af hálfu búseta er hins vegar sex mánuðir. Áður en sá tími er liðinn þarf að liggja fyrir nýr búsetusamningur við þann félagsmann sem næstur er í röðinni um endurúthlutun. Sé enginn slíkur félagsmaður hefur seljandi búseturéttar heimild til að benda á nýjan félagsmann sem fullnægir skilyrðum laganna. Takist hvorugt innan sex mánaða er húsnæðissamvinnufélaginu heimilt að endurgreiða seljanda andvirði búseturéttar á næstu sex mánuðum frá lokum uppsagnarfrests.

Búsetusamningur skal vera í samræmi við lög þessi og reglugerðir sem settar eru með heimild í þeim. Hann skal einnig samrýmast samþykktum búsetufélags sem félagsmaðurinn er í og húsnæðissamvinnufélagsins. Félagsmálaráðuneytið skal láta gera sérstök eyðublöð fyrir búsetusamninga.

Í búsetusamningi skal kveðið á um uppsögn og riftun, afhendingu íbúðar, viðhald og viðhaldssjóð, greiðslu rekstrarskostnaðar og fjármagnskostnaðar, umgengnisreglur og réttindi, tryggingu fyrir greiðslum, framleigu, ráðstöfun búseturéttar við andlát, hjúskaparslit o.fl. Í búsetusamningi skulu einnig vera ákvæði um úttekt og mat á íbúðinni.

111. gr.

Ekki er heimilt að framleigja íbúð með búseturétti nema með samþykki stjórnar húsnæðissamvinnufélags. Óski búseti eftir því að íbúðin verði framleigð öðrum skal stjórn húsnæðissamvinnufélags gefa svar innan 30 daga. Framleiga er ekki heimil nema búseti hafi brýna þörf fyrir það, svo sem vegna tímabundins starfs eða náms annars staðar. Leigutími skal þá vera í mesta lagi eitt ár í einu. Leigusamningur, sem eigi er áritaður af húsnæðissamvinnufélagi, er ógildur. Nú verður leigutaki fyrir tjóni sökum ógilds leigusamnings og er þá leigusali bótaskyldur.

Húsnæðissamvinnufélag getur rift leigusamningi sem er ógildur samkvæmt ákvæðum 1. mgr. og krafist útburðar leigutaka.

112. gr.

Félagsmenn í búsetufélagi skulu leggja reglulega fé í viðhaldssjóð sem aðalfundur ákveður gjöld til hverju sinni. Framlag í viðhaldssjóð er hluti búsetugjalds skv. 108. gr.

Með viðhaldssjóði skal standa straum af viðhaldi fasteignar utan húss, sem félagið annast, og viðhaldi íbúða sem búseti hverrar íbúðar annast og ber ábyrgð á. Félagsmaður fær fé úr viðhaldssjóðnum til viðhalds íbúðar sinnar samkvæmt nánari reglum þar um sem aðalfundur félagsins setur.

113. gr.

Húsnæðissamvinnufélagi skal aflað fjár sem hér segir:

a. Með árlegu gjaldi í rekstrarsjóð félagsins sem ákveðið skal á aðalfundi samkvæmt samþykktum þess. Sjóði þessum skal varið til að standa straum af rekstrarkostnaði félagsins. Kostnaður við að reisa nýjar byggingar, þar með talinn kostnaður af auknum rekstri meðan á undirbúningi byggingarframkvæmda og uppgjöri þeirra stendur, telst ekki rekstrarkostnaður í þessu sambandi.
b. Með lánum skv. 50. gr. þessara laga, sbr. 52. gr. varðandi lánskjör. Íbúðum, sem húsnæðissamvinnufélögum er veitt lán til samkvæmt þessum staflið, skal skila fullgerðum til félagsmanna.
c. Með varasjóðstillagi af byggingarkostnaði hverrar íbúðar er svarar til greiðslu í Tryggingasjóð, sbr. 81. gr. Í varasjóð skal einnig greiða árlegt fjárframlag af óskiptum tekjum félagsins samkvæmt ákvörðun aðalfundar.
d. Með inntökugjöldum félagsmanna sem leggjast í stofnsjóð félagsins, sbr. 102. gr. Stjórn félagsins getur ákveðið að framlög félagsmanna, eða hluti framlaga þeirra, til kaupa á búseturétti renni í stofnsjóð sem séreign hvers félagsmanns. Stofnsjóðsinnstæður félagsmanna skulu geymdar á reikningi hjá viðurkenndri innlánsstofnun. Stofnsjóðsinnstæður félagsmanns endurgreiðast að viðbættum vöxtum og verðbótum þegar búseturéttargjald er greitt. Stofnsjóðsinnstæður, sem ekki hafa verið endurgreiddar, falla til útborgunar við andlát félagsmanns, við gjaldþrot og við úrsögn úr félaginu eða brottflutning af félagssvæðinu enda hafi félagsmaður fullnægt öllum skuldbindingum við félagið.

114. gr.

Þegar húsnæðissamvinnufélag sækir um lán úr Byggingarsjóði verkamanna skal koma fram fjöldi, gerð og stærð fyrirhugaðra íbúða, framkvæmdartími, áætlaður byggingarkostnaður og annað það sem nauðsynlegt er til þess að Húsnæðisstofnun ríkisins geti tekið afstöðu til lánveitinga til framkvæmdanna. Einnig skal fylgja greinargerð um útvegun nauðsynlegs viðbótarfjár samkvæmt reglum um tryggingar sem húsnæðismálastjórn setur, sbr. 2. mgr. 58. gr.

115. gr.

Að lokinni athugun tekur húsnæðismálastjórn ákvörðun um hvort framkvæmdin falli undir 36. gr. þessara laga og skal sérstaklega hugað að hagkvæmni íbúða og leiðum til að tryggja sem lægst íbúðarverð, sbr. 59. gr.

Heimilt er Húsnæðisstofnun ríkisins að gera framkvæmdarlánssamning við húsnæðissamvinnufélög, sbr. 58. gr.

Húsnæðisstofnun ríkisins skal hafa eftirlit með framkvæmdum og húsbyggingum húsnæðissamvinnufélaga og hafa aðgang að bókhald þeirra. Skylt er húsnæðissamvinnufélögum að senda Húsnæðisstofnuninni ársreikninga sína.

116. gr.

Húsnæðissamvinnufélögum er heimilt að sækja um lán úr Byggingarsjóði verkamanna til kaupa á húsnæði sem síðan er ráðstafað með búseturétti skv. 76. gr. þessara laga. Húsnæðið þarf að fullnægja þeim almennu kröfum sem gerðar eru um íbúðarhúsnæði og kaupverð má eigi vera hærra en nemur byggingarkostnaði nýrrar íbúðar að frádregnum afskriftum.

Lánshlutfall má nema allt að 90% af byggingarkostnaði eða kaupverði, þó aldrei hærra en 90% af þeim kostnaðargrundvelli fyrir lánveitingu sem húsnæðismálastjórn hefur samþykkt, sbr. 52. gr.

Óheimilt er húsnæðissamvinnufélögum að selja íbúðir með búseturétti sem byggðar eru samkvæmt lögum þessum meðan á þeim hvíla lán úr Byggingarsjóði verkamanna.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

117. gr.

Félagsmálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

118. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim varða sektum.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ríkisstjórninni er heimilt að fengnum tillögum húsnæðismálastjórnar að lækka vexti af hlutaverðtryggðum lánum Byggingarsjóðs ríkisins sem veitt voru á árunum 1974 til 1979. Við ákvörðun um vaxtalækkun skal við það miðað að greiðslubyrði lánsins verði ekki meiri en ef lánið hefði verið veitt með þeim kjörum sem gilda um lán Byggingarsjóðs ríkisins þegar ákvörðun er tekin um vaxtalækkun.

II.

Ákvæði 1. mgr. 6. gr. laganna um starfstíma framkvæmdastjóra Húsnæðisstofnunar ríkisins á ekki við um þann sem gegnir störfum við gildistöku laga þessara.

III.

Ráðherra er heimilt að selja eigur hönnunardeildar Húsnæðisstofnunar ríkisins.

IV.

Um útgreiðslur á innstæðum á skyldusparnaðarreikningum gilda eftirfarandi reglur:

a. Innstæður, sem eru 30.000 kr. eða lægri, skulu greiddar eigendum án umsóknar innan sex mánaða frá gildistöku laganna.
b. Eigandi innstæðu, sem nemur hærri fjárhæð en 30.000 kr., á kost á að fá innstæðu sína greidda þegar hann hefur náð 26 ára aldri, byggt eða keypt íbúð til eigin nota eða hefur barn á framfæri. Sama á við um 75% öryrkja samkvæmt örorkumati Tryggingastofnunar ríkisins. Sá sem stundað hefur nám í sex mánuði samfellt samkvæmt vottorði skóla á rétt á endurgreiðslu skyldusparnaðar út árið 1993.

Húsnæðisstofnun skal kynna réttindi samkvæmt þessum lið sérstaklega.

c. Aðrar innstæður en þær sem fram koma í a- og b-liðum skulu greiddar eigendum 1. janúar árið 2000.

d. Ákvæði laga um skyldusparnað, sbr. VIII. kafla laga nr. 86/1988, með síðari breytingum, um skattalega stöðu innstæðna, vaxtaákvarðanir, vísitöluútreikning og innheimtu skulu, eftir því sem við á, gilda til 1. janúar 2000.

e. Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari reglur um innstæður á skyldusparnaðarreikningum.

V.

Ný húsnæðismálastjórn, sbr. 4. gr. laganna, skal kosin strax eftir gildistöku laganna og skal hún sitja til næstu alþingiskosninga.

Gjört í Reykjavík, 12. ágúst 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

Nr. 98 10. ágúst 1993

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Forseti Íslands féllst hinn 30. júlí s.l. á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi reglugerð fyrir Háskóla Íslands:

I. KAFLI
Hlutverk Háskóla Íslands.

1. gr.

Háskóli Íslands skal vera vísindaleg rannsóknarstofnun og vísindaleg fræðslustofnun, er veiti nemendum sínum menntun til þess að sinna sjálfstætt vísindalegum verkefnum og til þess að gegna ýmsum embættum og störfum í þjóðfélaginu.

II. KAFLI
Stjórn háskólans.

A. Almenn ákvæði um starfssvið háskólaráðs, rektors, deildarforseta og framkvæmdastjóra stjórnsýslusviða.

2. gr.

Stjórn háskólans er falin háskólaráði, rektor, deildum, deildarforsetum og framkvæmdastjórum stjórnsýslusviða.

Háskólaráð hefur, svo sem lög mæla og nánar segir í reglugerðum, úrskurðarvald í málefnum háskólans og háskólastofnana, vinnur að þróun og eflingu þeirra og markar þeim heildarstefnu. Háskólaráð er æðsti ákvörðunaraðili innan háskólans, nema annað sé ótvírætt tekið fram í lögum og reglugerðum.

Háskólaráði er heimilt að skipa starfsnefndir sem eru því til ráðgjafar og aðstoða við stefnumótun og sinna tilteknum verkefnum samkvæmt erindisbréfi háskólaráðs.

Rektor er yfirmaður stjórnsýslu háskólans og er æðsti fulltrúi hans gagnvart mönnum og stofnunum innan háskólans og utan. Hann hefur almennt eftirlit með starfsemi háskólans og hefur frumkvæði að því að háskólaráð marki heildarstefnu í málefnum stofnunarinnar.

Í umboði rektors, og svo sem lög mæla, hafa framkvæmdastjórar stjórnsýslusviða yfirumsjón og eftirlit með hinni almennu stjórnsýslu háskólans, en deildarforsetar hafa eftirlit og yfirumsjón með starfi og stjórnsýslu deilda.

Svið hinnar almennu stjórnsýslu skulu vera: Fjármálasvið, samskiptasvið, starfsmannasvið, bygginga- og tæknisvið, rannsóknasvið og kennslusvið. Nánar er kveðið á um sviðin í 13. gr.

Rektor, deildarforsetar og framkvæmdastjórar stjórnsýslusviða leysa úr þeim málum sem ekki þurfa að koma fyrir háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða samkvæmt venju.

Háskólinn á stjórnarfarslega undir menntamálaráðherra.

B. Um rektorskjör.

3. gr.

Rektor er kjörinn til þriggja ára í senn, og eru skipaðir prófessorar í starfi einir kjörgengir. Atkvæðisrétt eiga prófessorar, dósentar og lektorar og allir þeir, sem fastráðnir eru eða settir til fulls starfs við háskólann og stofnanir hans og hafa háskólapróf. Nú er skipaður háskólakennari í orlofi og annar settur í hans stað, og fer hann þá með atkvæðisrétt hins skipaða. Þá eiga allir stúdentar, sem skrásettir eru í Háskóla Íslands tveimur mánuðum á undan rektorskjöri, atkvæðisrétt. Greidd atkvæði stúdenta skulu gilda sem einn þriðji hluti greiddra atkvæða alls en greidd atkvæði annarra atkvæðisbærra aðila skulu gilda sem tveir þriðju hlutar greiddra atkvæða alls.

Nú hefur einhver þeirra, sem kosningarétt eiga, lögmæt forföll, og er honum þá heimilt að kjósa utan kjörfundar.

Rektorskjör fer fram í aprílmánuði, en rektor tekur við störfum í byrjun háskólaárs.

4. gr.

Sá er rétt kjörinn rektor, sem hlotið hefur meirihluta greiddra atkvæða, sbr. 3. gr. Ef enginn fær svo mörg atkvæði, skal kjósa að nýju eftir viku um þá tvo eða fleiri, sem flest atkvæði fengu, og er þá sá rétt kjörinn, er flest atkvæði fær. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Kjörgengum háskólakennara er skylt að taka við rektorskjöri, nema sérstök atvik hamli. Nú skorast sá, sem kjörinn hefur verið rektor, undan því að taka við kjöri, og metur þá háskólaráð hvort fallist verði á afstöðu hans. Ef háskólaráð fellst á sjónarmið hins nýkjörna rektors, skal efna hið fyrsta til nýs rektorskjörs.

Rektor má endurkjósa, en honum er ekki skylt að taka við endurkjöri.

5. gr.

Nú fellur rektor frá eða lætur af störfum, áður en kjörtímabil hans er liðið, og skal þá kjósa nýjan rektor svo fljótt sem því verður komið við, en varaforseti háskólaráðs gegnir rektorsstörfum þangað til. Varaforseti háskólaráðs gegnir störfum rektors, ef hann forfallast vegna veikinda eða fær leyfi frá störfum.

Ef varaforseti er forfallaður, gegnir sá deildarforseti rektorsstörfum sem lengst hefur haft á hendi kennaraembætti við háskólann. Hinn nýkjörni rektor er kosinn til þriggja ára, en það, sem eftir er háskólaárs, er hann tekur við, skal teljast eitt ár.

6. gr.

Í janúarmánuði það ár, sem rektorskjör skal fram fara, skipar háskólaráð kjörstjórn, sem ákveða skal kjördag og annast undirbúning og framkvæmd rektorskjörs. Kjörstjórn skal skipuð sex mönnum, tveimur úr hópi stúdenta og fjórum úr hópi annarra atkvæðisbærra manna, og skal einn þeirra síðartöldu skipaður formaður kjörstjórnar. Háskólaráð ákveður þóknun kjörstjórnar. Heimilt er kjörstjórn að ráða sér aðstoðarmenn.

Kjörstjórn gerir kjörseðil og gengur frá kjörskrá. Skal kjörskrá lögð fram einum mánuði fyrir kjördag og liggja frammi í tíu daga. Kærur skulu hafa borist kjörstjórn í síðasta lagi tveimur vikum fyrir kjördag, og skal úrskurður kjörstjórnar liggja fyrir eigi síðar en tíu dögum fyrir kjördag, og hefst þá kosning utan kjörfundar.

Kjörseðlar skulu gerðir í tveimur litum. Skal annar liturinn vera fyrir stúdenta, en hinn liturinn fyrir aðra, sem atkvæðisrétt eiga.

Kjördagur skal auglýstur tryggilega, og skal kjörfundur standa frá kl. 9 árdegis til kl. 18 síðdegis. Talning atkvæða hefst þegar að kjörfundi loknum.

Heimilt er kjörstjórn að efna til prófkjörs eigi síðar en mánuði fyrir kjördag.

Ákvæði greinar þessarar eiga og við um rektorskjör, sem fram fer skv. ákvæðum 5. gr., eftir því sem við getur átt.

C. Háskólaráð, skipan þess, starfssvið og starfshættir.

7. gr.

Í háskólaráði eiga sæti rektor, forsetar háskóladeilda, tveir fulltrúar, sem kosnir eru til tveggja ára í senn á almennum félagsfundi í Félagi háskólakennara úr hópi þeirra félagsmanna, sem ekki eru kjörgengir til starfa deildarforseta, og fjórir fulltrúar stúdenta, kjörnir hlutfallskosningu í sérstökum kosningum til tveggja ára í senn. Kjörinn skal einn fulltrúi Félags háskólakennara og tveir fulltrúar stúdenta árlega. Háskólaritari og kennslustjóri eiga einnig sæti á fundum ráðsins og hafa þar málfrelsi og tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt. Rektor er forseti ráðsins, en varaforseta og ritara kýs ráðið úr hópi deildarforseta til eins árs í senn á fyrsta fundi sínum.

Deildarforseta er skylt að sækja fundi háskólaráðs.

Nú má deildarforseti ekki sækja fund vegna forfalla eða af öðrum ástæðum og tekur þá sá kennari, sem kosinn hefur verið deildarforseti til vara, sbr. 25. gr., sæti hans í ráðinu. Ef þess manns nýtur ekki, kveður rektor til fundarsetu þann prófessor úr deild þeirri, sem í hlut á, er lengst hefur gegnt kennaraembætti í deildinni. Sömu reglur gilda, er deildarforseti gegnir rektorsstörfum í viðlögum, sbr. 5. gr.

Nú mega fulltrúar stúdenta eða fulltrúar, er Félag háskólakennara tilnefnir, ekki sækja fund háskólaráðs, og taka varamenn þeirra, sem nefndir eru með sama hætti og aðalmenn, þá sæti þess sem forfallaður er.

8. gr.

Deildarforseta er skylt að gera grein fyrir afstöðu deildar sinnar í málum, sem koma fyrir háskólaráð og deildin hefur fjallað um, en eigi er honum skylt að fara eftir samþykkt deildar, er hann neytir atkvæðisréttar í háskólaráði.

9. gr.

Háskólaráð heldur fundi eftir þörfum. Æski tveir menn úr háskólaráði fundar, er rektor skylt að boða til hans, svo og ef einn þriðji hluti fastráðinna og settra kennara háskólans æskir fundar. Nú er fundur boðaður að frumkvæði kennara, sem ekki eiga sæti í ráðinu, og er þeim þá rétt að senda fulltrúa, einn eða fleiri eftir ákvörðun rektors, á fundinn. Hafa slíkir fulltrúar málfrelsi á fundinum, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Fundi skal boða bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef við verður komið. Dagskrá skal greind í fundarboði.

Háskólaráð er ekki ályktunarfært, nema tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra háskólaráðsmanna sæki fund hið fæsta. Afl atkvæða ræður úrslitum mála. Ef atkvæði eru jöfn, sker atkvæði rektors úr eða atkvæði þess, er gegnir forsetastörfum.

Bókfæra skal gerðir háskólaráðs.

10. gr.

Háskólaráð fer með undirbúning þeirra mála, sem leggja á fyrir Alþingi og stjórnvöld. Það lætur þessum aðilum í té allar upplýsingar, sem þeir þurfa á að halda og varða háskólann sérstaklega.

Áður en lögum og reglugerðum, er snerta háskólann eða háskólastofnanir, verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytingar eða viðauka, svo og um nýmæli. Nú varðar málefni sérstaklega tiltekna deild, og skal háskólaráð þá leita álits deildarinnar, áður en það lætur uppi umsögn sína.

11. gr.

Rektor eða háskólaráð geta boðað til almenns kennarafundar til umræðna um einstök málefni háskólans eða stofnana hans. Nú æskir einn þriðji hluti prófessora, dósenta og lektora fundar, og er rektor þá skylt að boða til hans. Allir kennarar háskólans eiga rétt á að sækja almenna kennarafundi og njóta atkvæðisréttar þar.

Boða skal til fundar bréflega með tveggja daga fyrirvara hið skemmsta, ef auðið er. Ályktanir kennarafunda eru ekki bindandi fyrir háskólaráð.

D. Um starfslið við stjórnsýslu háskólans.

12. gr.

Háskólaráð ræður framkvæmdastjóra stjórnsýslusviða til fimm ára í senn. Verði skipaður eða fastráðinn starfsmaður háskólans ráðinn í starf framkvæmdastjóra, á hann rétt á launalausu leyfi frá starfi sínu. Verði hann endurráðinn sem framkvæmdastjóri, fellur þessi réttur niður.

Rektor ræður aðra starfsmenn almennrar stjórnsýslu eftir því sem fé er veitt til.

Deildarforsetar eða formenn námsbrautarstjórna ráða starfslið einstakra deilda eða námsbrauta að höfðu samráði við rektor og eftir því sem fé er veitt til.

13. gr.

Svið hinnar almennu stjórnsýslu skulu vera: Fjármálasvið, samskiptasvið, starfsmannasvið, bygginga- og tæknisvið, rannsóknasvið og kennslusvið.

Fjármálasvið nær til málefna, er lúta að sameiginlegri fjármálastjórn, fjárhagsáætlunum og bókhaldi. Samskiptasvið nær til málefna, er lúta að sameiginlegri öflun og miðlun upplýsinga um háskólann, og greiðir fyrir samskiptum aðila innan hans og utan og við erlendar stofnanir í nafni háskólans. Starfsmannasvið nær til sameiginlegra starfsmannamála háskólans og eru launamál þar með talin. Bygginga- og tæknisvið nær til málefna, er lúta að byggingum háskólans og byggingartæknilegum þáttum. Rannsóknasvið nær til sameiginlegra málefna, er lúta að rannsóknum innan háskólans. Kennslusvið nær til sameiginlegra málefna, er lúta að kennslu, prófhaldi og skrásetningu stúdenta.

14. gr.

Framkvæmdastjóri hvers stjórnsýslusviðs hefur í umboði rektors yfirumsjón og eftirlit með málefnum sviðsins. Hann leysir úr málum sviðsins, sem þurfa ekki að koma fyrir

háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða venju. Framkvæmdastjóri hvers stjórnsýslusviðs starfar í nánum tengslum við starfsnefndir háskólaráðs á sviðinu. Hann hefur ásamt háskólaráði, rektor og starfsnefndum háskólaráðs frumkvæði að stefnumörkun innan sviðsins, samstarfi og samræmingu verkefna við önnur svið. Hann stjórnar skrifstofurekstri og þjónustu sviðsins.

Framkvæmdastjóri fjármálasviðs ber heitið háskólaritari. Hann hefur í umboði rektors og háskólaráðs heimild til að skuldbinda háskólann og háskólastofnanir fjárhagslega, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar háskólans og framkvæmd hennar samkvæmt fjárlögum og hefur umsjón með sjóðum hans.

15. gr.

Rektor skipuleggur útgáfu árbókar í samráði við starfslið stjórnsýslu, deildarforseta og forstöðumenn stofnana, eftir því sem henta þykir. Heimilt er að ráða ritstjóra til að sjá um framkvæmd verksins eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

Í árbók háskólans skal vera skýrsla um starfsemi háskólans, stofnanir hans og sjóði og ráðstöfun á fé því, sem háskólinn hefur haft til umráða, svo og málefni stúdenta.

III. KAFLI
Háskólakennarar og háskóladeildir.

A. Deildir háskólans.

16. gr.

Í Háskóla Íslands eru þessar deildir: Guðfræðideild, læknadeild, lagadeild, heimspekideild, verkfræði- og raunvísindadeild, viðskiptadeild, tannlæknadeild og félagsvísindadeild.

Heimilt er að stofna til námsbrauta, sem veiti sérhæfða menntun, er leiði til háskólaprófs, þegar svo stendur á að náminu verður ekki komið fyrir innan háskóladeildar. Háskólaráð kveður á um stofnun slíkra námsbrauta með samþykki menntamálaráðherra að fengnum tillögum um námsskipan og stjórn.

Deildir háskólans og námsbrautir skulu veita kennslu í einstökum greinum í þágu annarra deilda og námsbrauta, eftir því sem við verður komið, samkvæmt nánari ákvörðun háskólaráðs.

B. Kennarar háskólans og veiting kennaraembætta.

17. gr.

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar, lektorar, þ.á m. erlendir lektorar, aðjúnktar og stundakennarar.

Prófessorar, dósentar og lektorar skulu vera þeir, sem hafa kennslu og rannsóknir við háskólann að aðalstarfi.

Nú hefur háskólinn ekki tök á að koma upp rannsóknaraðstöðu í tiltekinni kennslugrein, og má þá samkvæmt tillögu háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar tengja slíka kennarastöðu tiltekinni stöðu eða starfsaðstöðu við opinbera stofnun utan háskólans, enda sé slík tilhögun heimiluð í reglum stofnunarinnar eða samþykkt af stjórn hennar. Um veitingu slíkrar kennarastöðu fer eftir lögum og reglugerð fyrir háskólann. Veiting slíkrar stöðu má vera tímabundin, og skal staðan þá veitt til allt að fimm ára í senn. Við stöðuveitingu skal starfsheiti ákveðið og kveðið á um starfsskyldur eftir því sem tilefni er til. Þess skal jafnan gætt að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gera verður samkvæmt háskólalögum, að fylgi slíkri stöðu. Heimild þessarar málsgreinar nær þó ekki til prófessorsembætta, sbr. þó 22. gr.

Heimilt er, með samþykki háskólaráðs að tillögu háskóladeildar, að skipa dósent eða lektor tímabundinni skipun til allt að fimm ára í senn.

Háskólaráð setur meginreglur um starfsskyldur fastráðinna kennara og leysir úr því, hvernig starfsskylda þeirra skuli skiptast, sbr. nánar 23. gr.

Aðjúnktar eru ráðnir til tveggja ára hið skemmsta, og taka þeir mánaðar- eða árslaun. Stundakennarar svo og styrkþegar eru ráðnir til skemmri tíma og taka stundakennslulaun, mánaðar- eða árslaun. Í hvert skipti, er nýr kennari ræðst að háskólanum, skal afmarka stöðu hans með starfsheiti.

Dósentar og lektorar, sem nú starfa við háskólann og skipaðir voru fyrir gildistöku laga nr. 22/1969, halda starfsheitum sínum.

18. gr.

Forseti Íslands skipar prófessora, en menntamálaráðherra dósenta og lektora. Eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum ræður háskólaráð aðjúnkta og erlenda lektora að fengnum tillögum háskóladeildar, en háskóladeild stundakennara og styrkþega.

19. gr.

Umsækjendur um prófessorsembætti, dósentsstöður og lektorsstöður skulu láta fylgja umsókn sinni rækilega skýrslu um vísindastörf þau er þeir hafa unnið, ritsmíðar og rannsóknir, svo og námsferil sinn og störf. Með umsókninni skulu send eintök af vísindalegum ritum og ritgerðum umsækjenda, prentuðum og óprentuðum.

Skipa skal hverju sinni þriggja manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna embættinu eða starfinu. Háskólaráð skipar einn nefndarmann, menntamálaráðherra annan, en deild sú, sem kennarinn á að starfa við, hinn þriðja og er hann formaður nefndarinnar. Í nefnd þessa má skipa þá eina, sem lokið hafa háskólaprófi í hlutaðeigandi grein eða eru að öðru leyti viðurkenndir sérfræðingar á því sviði. Heimilt er að kveðja erlenda menn til starfa í dómnefnd.

Dómnefnd skal hraða störfum sínum eftir föngum, og skal hún að jafnaði hafa lokið störfum innan tveggja mánaða frá því er hún var skipuð. Dómnefnd skal láta uppi rökstutt álit um það, hvort af vísindagildi rita umsækjanda og rannsókna, svo og námsferli hans og störfum, megi ráða, að hann sé hæfur til að gegna embættinu. Álitsgerð nefndarinnar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita prófessorsembætti eða dósentsstarf við háskólann, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljós það álit, að hann sé hæfur til þess. Enn fremur skal leita álits hlutaðeigandi háskóladeildar um umsækjendur, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt.

Framangreind ákvæði skulu einnig gilda um skipun sérfræðinga við háskólastofnanir, nema að því leyti sem á annan veg er mælt í reglugerðum einstakra stofnana. Víkja má þó frá þessari tilhögun við veitingu starfs samkvæmt tillögu hlutaðeigandi stofnunar eða deildar, eftir því sem við á.

Heimilt er að flytja kennara úr lektorsstöðu í dósentsstöðu. Deild eða námsbraut skal gera tillögu um slíka stöðuhækkun til háskólaráðs. Lektor, sem setið hefur í stöðu sinni í fimm ár, á rétt til þess að fjallað verði um stöðuhækkun honum til handa í háskólaráði. Háskóladeild eða námsbraut er heimilt að leggja til við háskólaráð, að kennari í fullu starfi verði fluttur úr dósentsstöðu í prófessorsembætti. Með tillögu um stöðuhækkun skal fylgja skriflegur rökstuðningur deildar eða námsbrautar svo og sams konar gögn og fylgja skulu umsóknum um lausar stöður. Slíka tillögu má bera fram þegar fimm ár eru liðin frá því að dósentinn var skipaður eða settur í heila dósentsstöðu, eða var fluttur úr lektorsstöðu. Við mat á starfstíma er heimilt að taka tillit til samsvarandi starfa dósentsins við aðra háskóla eða við rannsóknarstofnanir. Háskólaráð skal meta hvort umsókn um færslu dósents telst uppfylla umrætt tímaákvæði.

Háskólaráð skal hverju sinni skipa dómnefnd til að dæma um hæfi lektors eða dósents til að hljóta stöðuhækkun. Skal deild eða námsbraut tilnefna einn dómnefndarmanna og er hann formaður nefndarinnar, menntamálaráðherra tilnefnir annan og hinn þriðja skipar háskólaráð án tilnefningar. Um hæfi dómnefndarmanna gilda sömu reglur og við dómnefndarskipun við ráðstöfun á lausum stöðum. Háskólarektor skal auk þess tilnefna fulltrúa sinn í hverja dómnefnd og hafi hann tillögurétt í nefndinni en standi ekki að áliti nefndarinnar. Dómnefnd skal ljúka störfum innan tveggja mánaða frá skipun. Skal hún láta uppi rökstutt álit um hvort af störfum kennarans við háskólann og af fyrra ferli hans megi ráða að hann sé hæfur til að gegna umræddri stöðu.

Hafi dósent nýlega hlotið hæfnisdóm til að gegna prófessorsembætti er deild heimilt að meta hvort þörf sé nýrrar dómnefndar.

Að fengnu áliti deildar eða námsbrautar gerir háskólaráð tillögu til menntamálaráðherra um afgreiðslu málsins. Ekki er heimil færsla kennara í hærri stöðu nema dómnefnd segi berum orðum að hann sé til þess hæfur.

Háskólaráði er heimilt að leggja til að forstöðumaður háskólastofnunar sé fluttur í prófessorsembætti. Skal þá farið eins að og um flutning dósents í prófessorsembætti að svo miklu leyti sem við getur átt.

Háskólaráði er heimilt að setja starfsreglur fyrir dómnefndir er fjalla um færslu lektora í dósentsstöður eða flutning dósenta og forstöðumanna í prófessorsembætti. Reglur þessar skal birta starfsmönnum háskólans.

20. gr.

Þegar sérstaklega stendur á, getur menntamálaráðherra, samkvæmt tillögu háskóladeildar og með samþykki háskólaráðs, boðið vísindamanni að taka við kennaraembætti við háskólann án þess að það sé auglýst laust til umsóknar.

Menntamálaráðherra skal heimilt, samkvæmt tillögu háskóladeildar, að auglýsa kennaraembætti laust til umsóknar, svo að embættið verði veitt ári áður en hinn nýskipaði kennari hefur kennslu sína. Kveða skal á um það hverju sinni, frá hvaða tíma launagreiðslur hins nýskipaða kennara hefjist.

21. gr.

Ný prófessorsembætti verða stofnuð með lögum eða með ákvörðun menntamálaráðherra, að fengnum tillögum háskólaráðs og háskóladeildar, þegar fé er veitt til í fjárlögum.

22. gr.

Prófessorar, dósentar og lektorar í tilteknum kennslugreinum geta jafnframt haft starfsaðstöðu við opinberar stofnanir utan háskólans, ef háskólinn hefur ekki tök á að koma upp slíkri aðstöðu í viðkomandi fræðigrein. Þess skal jafnan gætt að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru um slíkar stöður samkvæmt háskólalögum. Heimild til slíkra starfa má aðeins veita með samþykki háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar í hverju einstöku tilviki.

Prófessorarnir í lyflæknisfræði og handlæknisfræði veita forstöðu lyflækn is- og handlæknisdeildum Landspítalans, prófessorinn í geðlæknisfræði skal vera forstöðumaður geðveikrahælisins á Kleppi, uns komið hefur verið á fót fleiri sjúkradeildum fyrir geðveika, og prófessorinn í meinafræði veitir jafnframt forstöðu rannsóknastofu í meinafræði. Prófessorinn í heilbrigðisfræði skal auk kennslunnar í þeirri grein annast heilbrigðislegar rannsóknir fyrir heilbrigðisstjórnina, þar á meðal manneldisrannsóknir í samráði við manneldisráð. Prófessorinn í fæðingarhjálp og kvensjúkdómum veitir forstöðu fæðingardeild Landspítalans, og prófessorinn í röntgenfræði veitir forstöðu röntgendeild Landspítalans.

C. Kennsluskylda og lausn undan henni.

23. gr.

Háskólaráð ákveður, að fenginni umsögn háskóladeildar, hvernig starfsskylda einstakra háskólakennara skuli skiptast milli kennslu og annarra starfsþátta. Nú unir kennari ekki úrlausn háskólaráðs, og má hann þá skjóta úrlausninni til menntamálaráðherra, sem leysir til fullnaðar úr þessu efni.

Rektor á rétt á að vera leystur undan kennsluskyldu að nokkru eða öllu. Ef því er að skipta ákveður rektor með samþykki menntamálaráðherra, hversu ráðstafa skuli kennslunni.

24. gr.

Rektor getur veitt kennurum lausn í bili undan kennsluskyldu, allt að þremur vikum. Endranær er menntamálaráðherra heimilt, með samþykki háskólaráðs, að veita kennara lausn undan kennsluskyldu um takmarkaðan tíma. Kennari sá, er lausn hefur frá kennsluskyldu, ákveður kennara í sinn stað, einn eða fleiri, með samþykki háskóladeildar.

D. Háskóladeildir og störf þeirra.

25. gr.

Hver háskóladeild velur úr hópi prófessora deildarinnar deildarforseta og annan til vara. Deildarforseti á sæti í háskólaráði, en varaforseti tekur sæti hans þar eftir reglum 7. gr.

Deildarforseta og varaforseta skal kjósa til tveggja ára í senn. Kosning er skrifleg og fer fram eigi síðar en í aprílmánuði, en hinn kjörni deildarforseti tekur við störfum með byrjun næsta háskólaárs.

Kjörgengum kennurum er skylt að taka við kosningu til deildarforsetastarfa og til starfa varadeildarforseta. Endurkjósa má deildarforseta, en rétt hefur hann til að skorast undan endurkjöri. Sá, sem gegnt hefur embætti rektors, getur og skorast undan kjöri til deildarforsetastarfa næsta kjörtímabil eftir að hann lét af rektorsstörfum. Nú fellur deildarforseti frá eða lætur af störfum, og skal þá kjósa deildarforseta og varaforseta fyrir þann hluta kjörtímabils, sem eftir er.

26. gr.

Hver háskóladeild heldur fundi eftir þörfum, en skylt er að boða til fundar, ef rektor eða þriðjungur deildarmanna, sem rétt eiga á fundarsetu, æskja þess.

Deildarforseti boðar fundi bréflega og með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar háskóladeildir geta þó ákveðið annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði.

Deildarfundur er ályktunarfær, ef fund sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra manna. Nú eru atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði deildarforseta eða þess, er gegnir forsetastörfum.

Heimilt er deildarforseta að binda fundarmenn þagnarheiti um einstök mál.

Gerðir deildarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

27. gr.

Á deildarfundum eiga sæti prófessorar, dósentar og lektorar, sbr. 17. gr. 1. mgr., svo og forstöðumenn vísindastofnana, er lúta deildinni, og er þeim skylt að sækja fundi. Enn fremur eiga þar sæti þrír fulltrúar stúdenta í deildum, þar sem tala annarra, sem rétt hafa til fundarsetu með atkvæðisrétti samkvæmt lögum eða deildarsamþykktum, er tólf eða færri, og síðan einn fulltrúi stúdenta fyrir hverja sex til viðbótar. Stjórn deildarfélags tilkynnir

deildarforseta val fulltrúa félagsins. Háskóladeild er heimilt að ákveða, að dósentar og lektorar í hlutastarfi, svo og aðjúnktar, megi sitja deildarfundi með atkvæðisrétt.

Nú er fjallað sérstaklega um kennslugreinar kennara, sem ekki eiga sæti á deildarfundi, og skal deildarforseti þá boða þá á deildarfund og gefa þeim kost á að ræða það málefni, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Rektor er heimilt að taka þátt í meðferð mála í öllum deildum, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni deild.

Kennari, sem menntamálaráðherra veitir lausn undan kennsluskyldu, skal jafnframt vera undan þeirri skyldu þeginn að sækja deildarfundi, enda á hann ekki atkvæðisrétt á þeim fundum, meðan lausnin stendur. Heimilt er að veita lausn undan kennsluskyldu með þeim áskilnaði, að skyldur og réttindi til stjórnunarstarfa séu óbreytt.

Kennari, sem háskólaráð hefur veitt rannsóknarleyfi samkvæmt kjarasamningi, skal eiga rétt til setu á deildarfundi með fullum réttindum, ef hann æskir þess.

28. gr.

Hver deild og námsbraut semur kennsluskrá fyrir sig, og skal þar gerð grein fyrir námsefni, kennsluháttum, prófkröfum, stjórn deildar- og námsbrautarmála og félagsmálum stúdenta.

Í kennsluskrá skal greina, hverjar námsgreinar séu kenndar í deild eða námsbraut, hvernig þeim sé skipt eftir kennslumisserum, hve námstíminn sé áætlaður langur í heild eða í hverjum prófhluta um sig, ef því er að skipta. Þá skal og greina námskeið og æfingar og reglur um þau. Enn fremur skal lýsa þar kennsluháttum og prófháttum, þar skal geta kennslurita og annarra rita, sem æskilegt er, að stúdent kynni sér í námi sínu og greina almennt frá náminu, eftir því sem þörf þykir.

Við hverja deild og námsbraut skulu starfa ráðgefandi námsnefndir, sem jafn margir kennarar og nemendur eiga sæti í. Kennarar, þar með taldir stundakennarar, og stúdentar kjósa fulltrúa hvorir í sínu lagi í upphafi hvers kennsluárs. Hlutverk námsnefnda er að fjalla um tillögur um námsefni í hverri kennslugrein, semja umsagnir og tillögur um námsskipan og kennslufyrirkomulag greinarinnar. Deildir og námsbrautir ákvarði nánar um fjölda námsnefnda og hlutverk þeirra.

IV. KAFLI.
Kennsla og nemendur.

A. Háskólaár, kennsluár, misseraskipting og kennsluhlé.

29. gr.

Háskólaárið telst frá 5. september til jafnlengdar næsta ár. Kennsluár háskólans skiptist í tvö kennslumisseri, haustmisseri frá 5. september til 21. desember og vormisseri frá 7. janúar til 26. maí. Háskólaráð getur ákveðið aðra misseraskiptingu fyrir einstakar deildir og námsbrautir.

30. gr.

Á kennsluárinu eru þessi leyfi: Jólaleyfi frá 22. desember til 6. janúar og páskaleyfi frá miðvikudegi fyrir skírdag til þriðja í páskum. Byrjunar- og lokadagur hvors leyfis telst með. Auk þessara leyfa er kennsluhlé á sumardaginn fyrsta, 1. maí og 1. desember.

Háskólaráð eða deildir geta gefið leyfi einstaka daga af sérstöku tilefni.

B. Kennsla.

31. gr.

Fyrirlestrar, æfingar og námskeið eru fyrir skrásetta stúdenta, en kennara er heimilt að gefa öðrum kost á að sækja slíka kennslu, nema háskólaráð mæli öðruvísi fyrir.

Háskóladeildir og námsbrautir geta staðið fyrir framhaldsmenntun kandídata og námskeiðum til endurmenntunar fyrir þá, sem lokið hafa fullnaðarprófi í kennslugreinum deildar. Deildir og námsbrautir ákveða, hvernig slíkri kennslu er hagað.

32. gr.

Heimspekileg forspjallsvísindi skal kenna í öllum deildum og námsbrautum háskólans og einkunn vera veginn hluti af lokaeinkunn í samræmi við reglur hverrar deildar eða námsbrautar.

Kennarar í heimspeki við heimspekideild skipuleggja kennsluna undir verkstjórn prófessorsins í heimspeki, sem gerir tillögur um námsefni og kennara til hverrar deildar og námsbrautar. Deild eða námsbraut ákveður hvort námsgreinin sé valfrjáls eða skyldugrein.

33. gr.

Nú metur deild eða námsbraut nám til eininga, og skal þá fullt nám í eitt kennsluár metið til sem næst 30 eininga (e). Sæki deildin eða námsbrautin kennslu til annarrar deildar eða námsbrautar, sem einnig metur nám til eininga, skal mat síðari deildarinnar gilda fyrir hina fyrri. Meti síðari deildin nám ekki til eininga, skal fyrri deildin meta námið.

Sæki einstakir stúdentar námskeið í annarri deild eða námsbraut en sinni eigin, skal heimadeild hans meta námskeiðin til eininga.

34. gr.

Háskóladeildum og námsbrautum er heimilt, að höfðu samráði við námsnefndir, að setja reglur um skyldu stúdenta til þátttöku í æfingum, verklegu námi og vettvangsþjálfun svo og reglur um leiðbeiningar og umsjón með námi stúdenta að öðru leyti.

C. Nemendur.

35. gr.

Hver sá, sem staðist hefur fullnaðarpróf frá íslenskum skóla, sem heimild hefur til að brautskrá stúdenta, á rétt á að verða skrásettur háskólaborgari gegn því að greiða skrásetningargjald.

Rektor getur leyft, að skrásettir verði til náms menn, sem lokið hafa erlendis prófi eða prófum, er tryggja nægan undirbúning til námsins eigi miður en íslenskt stúdentspróf.

Háskólaráði er heimilt samkvæmt umsókn og að fengnum tillögum þeirrar deildar, er í hlut á, að leyfa skrásetningu einstaklinga, er lokið hafa öðru fullnaðarprófi frá menntaskóla en stúdentsprófi. Þá er háskólaráði og heimilt samkvæmt umsókn að leyfa skrásetningu einstaklinga, er lokið hafa öðru námi hérlendis með þeim árangri, sem hlutaðeigandi deild eða námsbraut telur nægja til framhaldsnáms við Háskóla Íslands. Enn fremur skal rektor vera þessum ráðstöfunum meðmæltur.

Raungreinadeildarpróf frá Tækniskóla Íslands veitir einnig rétt til skrásetningar til verkfræðináms með fyrrgreindum skilyrðum.

36. gr.

Skrásetning nýrra stúdenta til náms fer fram ár hvert í tvær vikur í júní og janúar eftir nánari ákvörðun framkvæmdastjóra kennslusviðs. Framkvæmdastjóra kennslusviðs er heimilt að leyfa einstökum stúdentum skrásetningu á öðrum tímum en greinir hér að framan,

ef sérstaklega stendur á. Beiðni um skrásetningu skal fylgja ljósrit eða staðfest endurrit af stúdentsprófsskírteini og önnur þau skilríki, sem nánar kann að verða kveðið á um af hálfu háskólaráðs. Mæla má svo fyrir, að stúdentar fylli út umsóknareyðublöð og láti í té ýmsar almennar upplýsingar, sem þörf þykir að fá. Þá skal skrásetningargjald fylgja umsókn.

Ár hvert skulu aðrir en þeir, sem frumskrásettir eru til náms á tilteknu ári, láta skrásetja sig og greiða þá skrásetningargjald. Stúdentar hafa ekki rétt til þess að sækja fyrirlestra og æfingar og verða ekki skráðir til prófa, nema þeir séu skráðir í hinni árlegu skrásetningu. Þeir njóta ekki þeirra félagslegu fríðinda, sem því er samfara að vera stúdent í háskólanum, sbr. l. nr. 33/1968 um Félagsstofnun stúdenta við Háskóla Íslands. Háskólaráð ákveður hvenær árleg skrásetning fer fram.

37. gr.

Ár hvert skal háskólaráð, að fengnum tillögum Stúdentaráðs Háskóla Íslands og stjórnar Félagsstofnunar stúdenta, ákveða hversu hátt skrásetningargjald skuli vera og hvernig það skiptist milli stúdentaráðs, Félagsstofnunar stúdenta, stúdentaskiptasjóðs og háskólans sjálfs. Menntamálaráðherra staðfestir þessa ákvörðun.

38. gr.

Rektor er heimilt að kveða svo á, að stúdentar gangi undir berklarannsókn samkvæmt auglýsingu.

Um stúdenta í heilbrigðisgreinum mega deildir og námsbrautir setja sérákvæði um heilbrigðiseftirlit.

39. gr.

Háskólaráð getur veitt stúdent áminningu eða vikið honum úr skóla um tiltekinn tíma eða að fullu, ef hann hefur gerst sekur um brot á lögum eða öðrum reglum háskólans.

Áður en brottrekstur er ráðinn, skal leita umsagnar háskóladeildar stúdents. Veita skal stúdent kost á að svara til saka. Enn fremur skal leita umsagnar stjórnar í deildarfélagi stúdents.

Brottrekstur skal þegar í stað tilkynna menntamálaráðuneytinu. Stúdent er heimilt að skjóta úrskurði háskólaráðs til menntamálaráðherra. Kæra frestar framkvæmd úrskurðar, en stúdent má þó ekki ganga undir próf, meðan á málsskoti stendur.

Nú tekur stúdent sig á, og er háskólaráði þá heimilt að fella brott fyrri úrskurð um brottrekstur.

40. gr.

Hljóti stúdent dóm fyrir refsivert brot, er hefur flekkun mannorðs í för með sér skv. 2. gr. l. nr. 52/1959, er háskólaráði heimilt að víkja honum úr skóla. Stúdentinn getur skotið þeirri ákvörðun til menntamálaráðherra með þeim hætti, er segir í 39. gr. Heimilt er háskólaráði að víkja stúdent úr skóla um stundarsakir, meðan rannsókn í slíku máli stendur yfir.

41. gr.

Afskipti háskólans af háskólastúdent hætta, er stúdent lýkur fullnaðarprófi í grein sinni eða prófi, er sérstakur lærdómstitill er við tengdur, enda haldi hann ekki áfram óslitið námi í grein sinni til æðri prófstiga. Nú er mælt fyrir um, að stúdentar skuli skrá sig til náms hvert háskólaár, sem þeir stunda nám við skólann, og falla þeir þá niður af stúdentatali, ef þeir láta ekki skrá sig til náms.

Nú óskar stúdent að gera hlé á námi sínu heilt kennsluár eða lengur, og skal hann þá leita heimildar viðkomandi háskóladeildar eða námsbrautar og skrá sig árlegri skrásetningu, meðan á leyfistíma stendur, enda sé gætt ákvæða um tímamörk náms.

V. KAFLI
Próf.

42. gr.

Próf geta verið munnleg, skrifleg eða verkleg.

Háskólakennarar standa fyrir prófum, en hver deild ræður tilhögun prófa hjá sér að svo miklu leyti sem ekki eru sett bindandi ákvæði um það í lögum eða reglugerð.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði. Þó er háskóladeild heimilt, ef sérstaklega stendur á, að ákveða, að slík próf skuli haldin fyrir luktum dyrum.

43. gr.

Almenn próf eru haldin 10. til 21. desember, í allt að þrjár vikur á tímabilinu 29. apríl til 26. maí eftir ákvörðunum deilda og námsbrauta og fimm til sjö daga á tímabilinu 23. ágúst til 4. september eftir ákvörðunum deilda og námsbrauta. Ekki skal hafa fyrirlestra síðustu fimm til sjö daga fyrir próftímabil. Hefji deild eða námsbraut kennslu fyrir 5. september samkvæmt 29. gr., skal prófum við hana vera lokið fyrir þann tíma. Próf eða prófhlutar í einstökum greinum geta þó farið fram á öðrum tímum en segir í 1. ml. samkvæmt ákvörðun háskólaráðs að höfðu samráði við prófstjóra. Háskóladeild er heimilt að ákveða hvort hún nýti þrjú próftímabil eða tvö og hvort hún nýtir próftíma til fulls. Auglýsa skal próftöflu í kennsluskrá ef unnt er, en annars með tveggja mánaða fyrirvara. Þó er heimilt að birta próftöflu fyrir haustpróf með mánaðar fyrirvara.

44. gr.

Fyrir upphaf kennslutímabils skulu stúdentar láta skrá sig í þau námskeið, er þeir hyggjast sækja. Skrifstofa háskólans ákveður, hvenær innritun í námskeið fer fram og auglýsir skrásetningarfrest með hæfilegum fyrirvara. Innritun í námskeið gildir sem innritun í það próf, sem haldið er að námskeiðinu loknu. Þó skal stúdent heimilt að segja sig úr prófi, sbr. 45. gr.

Þegar stúdent er fyrst skrásettur í námskeið eða próf, skal hann greiða prófgjald, er rennur í Háskólasjóð. Háskólaráð ákveður prófgjaldið ár hvert.

45. gr.

Nú stenst stúdent ekki próf, gengur frá því eftir að hann hefur byrjað próf eða kemur ekki til prófs og hefur ekki boðað forföll, og er honum þá heimilt að þreyta prófið að nýju innan árs. Standist hann þá ekki prófið, gangi frá því eða komi ekki til prófs án þess að boða forföll, hefur hann fyrirgert rétti sínum til þess að ganga oftar undir það. Úrsögn úr prófi skal vera skrifleg og hafa borist skrifstofu háskólans eigi síðar en þremur dögum fyrir prófdag. Úrsagnarfrestur upptökuprófa að hausti skal þó vera sjö dagar. Háskóladeild getur þó veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar málsgreinar, ef sérstaklega stendur á.

Stúdent er heimilt að endurtaka próf, sem hann hefur staðist, ef það er gert í tæka tíð samkvæmt ákvæðum þeim, er gilda um tímamörk. Nú byrjar stúdent prófið, og fellur þá fyrra próf í grein eða prófhluta úr gildi. Þar sem flokki greina er skipað saman í prófhluta, verður stúdent að taka upp próf í öllum greinum prófhlutans, ef hann vill ekki una fyrra prófi.

Nú óskar kandídat að taka upp próf að nokkru eða öllu, og gilda þá einnig ákvæði 2. málsgreinar, þó svo að kandídatsprófið haldi gildi sínu, ef kandídat byrjar á prófi að nýju, en lýkur því ekki.

46. gr.

Skrifstofa háskólans annast undirbúning og stjórn prófa í samráði við deildir og námsbrautir.

Stúdentum, sem í prófi eru, er óheimilt að aðstoða aðra prófmenn við prófúrlausn eða leita aðstoðar annarra. Skrásettum stúdent, sem ekki er í prófi, er einnig óheimilt að veita slíka aðstoð. Prófmönnum er óheimilt að tala saman, og þeir mega ekki hafa aðrar bækur eða gögn með sér en þau, sem deild þeirra leyfir. Brot gegn ákvæðum þessum og öðrum próf-reglum, sem háskólaráð setur, varða vísun frá prófi og eftir atvikum viðurlögum skv. 24. gr. háskólalaga.

Skriflegar prófúrlausnir skulu merktar prófnúmerum og einkunnir birtar undir sömu auðkennum, ef deild eða námsbraut ákveður.

Nánari reglur um prófvörslu og framkvæmd prófa skal setja með sérstakri samþykkt háskólaráðs.

47. gr.

Við munnleg próf, sem teljast til fullnaðarprófs, skal vera einn prófdómari utan háskólans. Skrifleg próf dæma hlutaðeigandi kennarar einir,

Stúdent á rétt til að fá útskýringar kennara á mati skriflegrar úrlausnar sinnar, ef hann æskir þess innan fimmtán daga frá birtingu einkunnar. Vilji stúdent sem ekki hefur staðist próf, þá eigi una mati kennarans, getur hann snúið sér til viðkomandi deildarforseta. Skal þá prófdómari skipaður í hverju tilviki. Einnig getur kennari eða meiri hluti nemenda, telji þeir til þess sérstaka ástæðu, óskað skipunar prófdómara í einstöku prófi.

Menntamálaráðherra skipar prófdómendur að fengnum tillögum háskóladeildar. Þá eina má skipa, sem lokið hafa viðurkenndu fullnaðarprófi við háskóla í þeirri grein, sem dæma skal, eða getið hafa sér orðstír fyrir fræðimennsku í greininni. Prófdómendur skulu skipaðir til þriggja ára í senn, nema skipun sé samkvæmt 2. mgr. hér á undan.

Sé ekki völ á prófdómara hérlendis utan háskólans, er fullnægi skilyrðum 3. mgr. hér á undan, er menntamálaráðherra rétt að skipa háskólakennara til starfans að fenginni tillögu háskóladeildar.

48. gr.

Prófandi og prófdómari, ef því er að skipta, ráða í sameiningu úrlausnarefni í hverri prófgrein og dæma úrlausnir. Ber að prófa sem víðast úr því efni, sem til prófs er. Prófandi og prófdómari ef tilkallaður er, dæma hvor um sig úrlausn í prófgrein hverri. Hvor um sig gefur sjálfstætt einkunn fyrir úrlausnina og gilda þær jafnt í einkunnagjöf. Einkunnir skulu birtar í síðasta lagi fjórum vikum eftir hvert haustmisserispróf en í síðasta lagi þremur vikum eftir önnur próf.

49. gr.

Skrifstofa háskólans sér um færslu einkunna og varðveislu þeirra með tryggilegum hætti.

50. gr.

Einkunnir skulu gefnar í heilum, eða heilum og hálfum tölum frá 0 til 10. Aðaleinkunn er vegið meðaltal allra einkunna til lokaprófs. Aðaleinkunn reiknast með tveimur aukastöfum, og er 9,0 — 10 ágætiseinkunn, 7,25 — 8,99 er fyrsta einkunn, 6,0 — 7,24 er önnur einkunn, og 5,0 — 5,99 er þriðja einkunn.

51. gr.

Stúdent telst ekki hafa staðist próf nema hann hljóti einkunnina 5,0. Háskóladeildum er þó heimilt í reglugerð að víkja frá þessu í einstökum prófum, sem teljast til prófhluta eða prófflokks með sérstaka lágmarkseinkunn.

Háskóladeildum er á sama hátt heimilt að áskilja hærri lágmarkseinkunn fyrir einstök próf, prófhluta eða prófflokka.

Sérákvæði deildar um hærri lágmarkseinkunn en 5,0 í einstökum prófgreinum, prófhlutum eða prófflokkum skulu aðeins gilda fyrir nemendur hlutaðeigandi deildar.

52. gr.

Að loknu fullnaðarprófi skal kandídat fá prófskírteini, sem deildarforseti eða formaður námsbrautarstjórnar undirritar.

Prófskírteini kandídats í lyfjafræði lyfsala undirritar forstöðumaður þess deildarhluta.

53. gr.

Háskólaráði er heimilt, eftir tillögum háskóladeildar, að víkja lítilsháttar frá settum reglum um kennslu og próf. Háskólaráð getur að fengnum tillögum deildar samþykkt reglur um skipulegt nám með hægari námsframvindu en áskilið er í reglugerð viðkomandi deildar.

54. gr.

Forseti háskóladeildar eða formaður námsbrautarstjórnar metur, að höfðu samráði við greinarkennara, hvort viðurkenna skuli háskólapróf, sem stúdent hefur tekið erlendis og að hverju leyti.

Sé um próf að ræða, sem tekið hefur verið við háskóla eða hliðstæða menntastofnun annars staðar á Norðurlöndum, fer um mat þess, svo sem við getur átt, eftir samnorrænum reglum um viðurkenningu hlutaprófa.

VI. KAFLI.
Doktorar og meistarar.

55. gr.

Háskóladeildir hafa rétt til þess að veita doktorsnafnbót. Slíka nafnbót má veita annað hvort í heiðursskyni eða að undangengnu sérstöku prófi. Doktorsnafnbót í heiðursskyni verður ekki veitt nema með samþykki þriggja fjórðu hluta allra atkvæðisbærra deildarmanna og með samþykki háskólaráðs. Háskóladeildir standa fyrir doktorsprófi. Fulltrúar stúdenta á deildarfundum eiga aðeins atkvæðisrétt um veitingu doktorsnafnbóta í heiðursskyni.

56. gr.

Sá, er æskir doktorsnafnbótar, skal að jafnaði hafa lokið kandídatsprófi eða embættisprófi. Háskóladeild er heimilt að skipuleggja doktorsnám í einstökum kennslugreinum samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð þessari um nám í viðkomandi deild. Doktorsnámi lýkur með doktorsprófi.

57. gr.

Doktorspróf er fólgið í samningu ritgerðar eða ritgerða, munnlegri vörn, og enn fremur geta einstakar deildir með samþykki háskólaráðs skilið til, að doktorsefni flytji fyrirlestur um fræðileg efni, einn eða fleiri. Til doktorsritgerðar eru gerðar kröfur um vísindaleg vinnubrögð og frumlegt framlag doktorsefnisins til viðkomandi vísindagreinar. Ritgerðin skal dæmd og varin samkvæmt reglum háskólans um doktorsritgerðir og doktorsvörn.

Umsókn um að þreyta doktorspróf skal stíluð til viðkomandi deildar.

Nú leggur sá, er æskir að taka doktorspróf, fram fleiri ritgerðir en eina, og verða ritgerð-

ir þá að varða sama megin rannsóknarsvið og mynda nokkra heild. Þegar svo stendur á, skal semja sérstaka yfirlitsritgerð, þar sem dregið er saman efni hinna einstöku ritgerða og settar fram heildarályktanir.

Ritgerð má vera á erlendu máli, en áskilja má, að hún geymi rækilegan útdrátt á íslensku. Háskóladeild getur veitt manni leyfi til að tala erlent mál við doktorspróf.

Þeir stúdentar sem uppfylla kröfur viðkomandi deildar um aðfararnám geta sótt um aðgang að doktorsnámi. Deild er heimilt að skipuleggja hæfnispróf fyrir umsækjendur.

58. gr.

Háskóladeild skipar þriggja manna dómnefnd til að meta vísindagildi ritsmíða þeirra, er fylgja umsókn doktorsefnis. Í dómnefnd er heimilt að skipa menn utan háskólans, þ.á m. erlenda menn. Dómnefnd skilar skriflegu og rökstuddu áliti til deildar. Nú er einróma álit dómnefndar, að rit, sem umsækjandi hefur lagt fram, fullnægi ekki kröfum þeim, sem gera verður til doktorsritgerða, og skal deildin þá synja umsækjanda um að ganga undir doktorspróf. Endranær metur deildin það fyrir sitt leyti að fengnu áliti dómnefndar, hvort veita skuli umsækjanda kost á að þreyta prófið.

Nú telur deildin ritgerðina tæka til doktorsvarnar, og tilnefnir hún þá tvo andmælendur við munnlega vörn ritgerðarinnar. Umsækjandi skal þá láta prenta ritgerðina, hafi það ekki verið gert áður. Háskólinn á rétt á eitt hundrað eintökum ókeypis. Doktorsefni skal síðan verja ritgerðina í háskólanum í heyranda hljóði á þeim degi, sem deildin ákveður, en ritgerð eða ritgerðir skulu hafa birst opinberlega a.m.k. fjórum vikum áður en munnleg vörn fer fram.

Nú vill maður, sem ekki er tilnefndur andmælandi, taka til máls um verk doktorsefnis, og skal hann þá skýra deildarforseta frá því einum sólarhring áður en doktorsvörn fer fram. Þó getur deildarforseti leyft manni úr áheyrendahópi stutta athugasemd án slíks fyrirvara. Að lokinni munnlegri vörn og fyrirlestrahaldi, ef því er að skipta, ákveður deildarforseti ásamt andmælendum, hvort veita skuli doktorsnafnbót. Verði ágreiningur, skal skjóta málinu til deildarfundar.

59. gr.

Háskólaráð getur samkvæmt tillögum háskóladeildar ákveðið, að munnleg vörn við doktorspróf falli niður, ef sérstök ástæða þykir til, enda sé dómur dómnefndar lofsamlegur um rit doktorsefnis. Háskólaráð getur með sama skildaga leyst doktorsefni undan þeirri skyldu að birta ritgerð sína á prenti, en áskilja skal, að hann afhendi háskólanum nokkur eintök af ritgerð sinni eða ritgerðum, vélrituðum eða fjölrituðum, enda skal þá eitt eintak liggja frammi í háskólabókasafni einn mánuð hið skemmsta, áður en vörn fer fram. Þegar svo stendur á, sem í þessari grein segir, skal birta rökstutt álit dómnefndar í næstu árbók háskólans.

60. gr.

Að loknu doktorsprófi fær deildarforseti doktor í hendur doktorsskjal, sem háskólarektor og deildarforseti undirrita. Nánari reglur um framkvæmd doktorsprófs skulu settar með sérstakri samþykkt háskólaráðs.

61. gr.

Hver sá, er hlotið hefur doktorsnafnbót frá háskólanum, á rétt á að halda þar fyrirlestra í vísindagrein sinni, en tilkynna verður hann það háskólaráði.

Nú þykir doktor misbeita þessum rétti sínum, og getur þá háskólaráð svipt hann réttinum.

62. gr.

Háskólaráð getur ákveðið í samþykkt samkvæmt tillögum háskóladeildar, að heimilt sé að ganga undir meistarapróf í grein að loknu embættis- eða kandídatsprófi. Prófið er fólgið í samningu ritgerðar eða ritgerða, og má áskilja, að umsækjandi gangi einnig undir munnlegt próf í tilteknum greinum og haldi opinbera fyrirlestra. Ritgerð skal skila til þeirrar háskóladeildar, sem í hlut á.

Við meistarapróf gilda sömu reglur um ákvörðun prófsefnis og mat á úrlausnum sem við fullnaðarpróf. Hver háskóladeild, sem ákveður að taka upp meistarapróf, ákvarðar nánar prófkröfur með samþykki háskólaráðs.

VII. KAFLI.
Stofnanir háskólans, eigur hans og fjármál.

63. gr.

Háskólaráð hefur yfirumsjón með einstökum háskólastofnunum, svo sem háskólabókasafni, fyrirtækjum háskólans, svo sem kvikmyndahúsi, og með sjóðum skólans og öðrum eignum.

Háskólaráð setur einstökum fyrirtækjum háskólans samþykktir, ræður forstjóra þeirra og setur þeim erindisbréf, nema öðruvísi sé mælt í reglum um þau.

Um stjórn sjóða fer eftir því, sem stofnskrár eða aðrar samþykktir mæla fyrir um. Sama gegnir um úthlutun vísindalegra verðlauna.

64. gr.

Forseti Íslands veitir embætti háskólabókavarðar að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar aðra bókaverði að fengnum tillögum háskólaráðs. Háskólaráð ræður annað starfslið bókasafns eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Háskólaráð setur reglur um stjórn háskólabókasafns og fær háskólabókaverði erindisbréf.

VIII. KAFLI
Um rannsóknarstofnanir.

65. gr.

Heimilt er að efna til rannsóknarstofnana við einstakar deildir háskólans samkvæmt ákvörðun deilda og háskólaráðs og með samþykki menntamálaráðuneytisins, eftir því sem fé verður veitt til þess. Skulu þær að jafnaði heyra undir háskóladeild. Í reglugerð eða samþykktum má m.a. kveða á um starfssvið rannsóknarstofnunar, stjórn hennar og tengsl við háskóladeild og háskólaráð. Heimilt er að fela rannsóknarstofnun að annast kennslu innan fræðasviðs hennar.

IX. KAFLI.
Guðfræðideild.

66. gr.

Kennslugreinar í guðfræðideild eru þessar: Gamla testamentisfræði, nýja testamentisfræði, trúfræði, félagsleg siðfræði, kirkjusaga, almenn trúarbragðafræði og kennimannleg guðfræði.

Guðfræðideild tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra.

Heimilt er deildinni að setja reglur um samstarfshópa kennara til þess að velja viðfangsefni og skipuleggja námsvinnu í hinum ýmsu greinum.

67. gr.

Nám í guðfræði til embættisprófs jafngildir 150 námseiningum og skiptist í kjarna, frjálst nám og kjörsvið samkvæmt nánari ákvörðun deildarinnar.

Heimilt er með leyfi deildarinnar að stunda frjálst nám í öðrum deildum háskólans.

Þegar stúdent er kominn áleiðis í námi, skal hann í samráði við kennara velja sér kjörsvið á sviði einnar kennslugreinar. Heimilt er stúdent í samráði við kjörsviðskennara sinn að stunda nám á kjörsviði í öðrum deildum háskólans eða í Kennaraháskóla Íslands auk náms í guðfræðideild.

Deildinni er heimilt að hefja kennslu í einstökum námskeiðum, þótt þau falli ekki undir kennslugreinar þær sem 66. gr. tilgreinir. Deildinni er einnig heimilt að kveða á um lágmarksundirbúning til þátttöku í tilteknum námskeiðum.

68. gr.

Heimilt er deildinni að ákveða, að ritgerðir og frammistaða í æfingum séu metnar sem hluti af prófi og áskilin sé lágmarkseinkunn í hverjum hluta. Þá getur deildin ákveðið, að ritgerðir eða önnur námsvinna geti komið í stað prófa í ákveðnum námskeiðum. Lokafrestur til að skila slíkum ritgerðum er síðasta kennsluvika misseris.

Próf eru skrifleg, en þó skal prófa verklega í prédikun og barnaspurningum. Í lokaprófi á kjörsviði skal prófa munnlega og að auki skal stúdent skrifa ritgerð úr efni kjörsviðs.

69. gr.

Stúdent skal ljúka embættisprófi í guðfræði eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið samfleytt átta ár skrásettur í guðfræðideild. Deildin getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á.

Sá, sem lokið hefur embættisprófi í guðfræði, ber próftitilinn candidatus theologiae (cand. theol.).

70. gr.

Í guðfræðideild er heimilt að stunda B.A.-nám í guðfræði. Hafi stúdent lokið minnst 60 námseiningum í guðfræði af þeim 90 e, sem krafist er til B.A.-prófs, má brautskrá hann úr guðfræðideild.

Um fyrirkomulag B.A.-námsins fer eftir námsskrá, er deildin setur.

Stúdent skal ljúka B.A.-prófi eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið skrásettur í guðfræðideild samfleytt í sex ár. Að öðru leyti gilda hér ákvæði l. mgr. 69. gr.

X. KAFLI
Læknadeild.
A. Læknisfræði.

71. gr.

Stjórn læknadeildar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Deildarfund skal halda minnst tvisvar á ári, einn á hvoru kennslumisseri, eða oftar ef tilefni er til. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara. Tillögur og greinargerðir varðandi breytingar á kennslugreinum eða prófum skal senda með fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta þrír prófessorar, tveir dósentar og tveir læknanemar. Kjör prófessoranna og dósentanna fer fram á deildarfundi í apríl samtímis kosningu deildarforseta og gildir til tveggja ára frá upphafi næsta háskólaárs. Félag læknanema kýs tvo fulltrúa í ráðið til eins árs í senn, og taka þeir þá strax til starfa. Enginn má sitja lengur sam-

fleytt í ráðinu en fjögur ár. Velja skal fulltrúa kennara í deildarráð þannig, að þeir kenni á sem flestum stigum námsins.

Fundi skal halda í deildarráði eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Varaforseti deildarinnar má sitja fundi ráðsins og hefur þar tillögurétt. Sama gildir um formann kennslunefndar og kennslustjóra. Deildarforseti boðar til funda með dagskrá. Fundur er því aðeins lögmætur, að minnst fimm af átta atkvæðisbærum deildarráðsmönnum sitji fundinn. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði deildarforseta úrslitum. Færa skal nákvæma gerðabók um fundi ráðsins. Fundargerð skal lesa upp og staðfesta með undirskriftum í lok fundar. Fundargerðir skal senda öllum, sem sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál, er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða minnst þriðjungur atkvæðisbærra deildarráðsmanna óskar þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Stúdentar, sem sæti eiga á deildarfundum og í deildarráði, hafa ekki atkvæðisrétt, þegar fjallað er um erindi frá heilbrigðisstjórninni.

72. gr.

Kennslunefnd skipuð kennurum og stúdentum er stjórn deildarinnar til ráðuneytis um málefni er lúta að kennslu. Læknadeild setur nánari reglur um skipan og starfshætti nefndarinnar.

Læknadeild má ráða kennslustjóra til tveggja ára í senn gegn sérstakri þóknun. Kennslustjóri situr fundi kennslunefndar með fullum réttindum.

Kennslunefnd og kennslustjóri fylgjast með þróun læknakennslu hérlendis og erlendis og hafa gildandi kennsluskipan stöðugt í athugun, gera í samráði við kennara tillögur um námsefni og magn þess, kennslutíma og fyrirkomulag prófa, annast samræmingu kennslu og prófa, sjá um samningu og útgáfu kennsluskrár, veita kennurum og stúdentum leiðbeiningar og sinna öðrum verkefnum, sem deildarfundur, deildarráð eða deildarforseti kunna að fela þeim.

Kennsluskrá ásamt próftöflu skal gefa út eigi síðar en þremur mánuðum fyrir upphaf kennsluárs. Sé nauðsynlegt að breyta kennsluskrá, skal það gert með samþykki kennslunefndar og að jafnaði eigi síðar en fjórum vikum áður en viðkomandi kennsla hefst.

73. gr.

Læknadeild ákvarðar kennslugreinar og skiptingu þeirra í námskeið og um vægi þeirra.

Allar breytingar á vægi námskeiða skal tilgreina í kennsluskrá eða tilkynna á annan hátt eigi síðar en við upphaf kennsluárs.

Kennsla í hverri grein skal við það miðuð, að stúdent fái yfirferð yfir öll aðalatriði hennar, áður en hann gengur undir próf. Kennslu skal haga þannig, að unnt sé að ljúka námi á sex árum, en heildarnámstími má ekki vera lengri en átta ár. Undanþágur má veita vegna veikinda eða annarra forfalla, lögmætra að dómi deildar.

Stúdentar, sem eru í verklegu námi á sjúkradeildum eða rannsóknarstofum, skulu sitja fræðslufundi þeirra.

Læknadeild stendur fyrir framhaldsmenntun læknakandídata, eftir því sem fjárveitingar og aðrar aðstæður leyfa. Læknadeild ákveður nánar hvernig kennslu og prófum skuli háttað.

Eftir þriggja ára nám eða síðar á námsferlinum geta stúdentar sótt um að verja einu ári til fræðilegs náms á tilgreindu sviði eða til að vinna að rannsóknarverkefni undir eftirliti tilgreinds háskólakennara. Slíku námi skal ljúka með samningu ritgerðar eða prófi og ritgerð,

sem metin er til einkunnar samkvæmt reglum sem deildin setur. Hámarks námstími stúdenta, sem verja heilu ári til fræðilegs náms eða rannsóknarstarfa, lengist upp í níu ár.

74. gr.

Stúdent skal hafa lokið öllum prófum hvers árs, áður en hann hefur nám á næsta námsári.

Próf að lokinni kennslu haustmisseris fyrsta árs eru ekki endurtekin á öðrum árstímum. Þeir einir sitja áfram á vormisseri fyrsta árs, sem lokið hafa þeim prófum með gildandi lágmarkseinkunn í hverri grein.

Nú er fjöldi stúdenta, sem stenst próf í lok haustmisseris meiri en svo, að veita megi þeim öllum framhaldskennslu við aðstæður á hverjum tíma, og getur háskólaráð þá eftir rökstuddum tillögum læknadeildar takmarkað fjölda þeirra, sem halda áfram námi. Réttur stúdenta til framhaldsnáms skal miðaður við árangur prófa í lok haustmisseris fyrsta árs. Ákvörðun háskólaráðs skal tilkynna fyrir upphaf þess háskólaárs, sem prófin eru haldin.

Próf skulu að jafnaði vera skrifleg, en geta einnig verið munnleg eða verkleg eftir ákvörðun deildarinnar.

Séu prófþættir fleiri en einn í einhverri kennslugrein eða próf haldið í sömu kennslugrein á fleiri en einu ári, þarf stúdent að fá tilskilda lágmarkseinkunn í hverjum prófþætti. Deildin ákvarðar vægi hvers prófþáttar í samráði við kennara.

Árangur stúdents í verklegu námi er metinn af þeim kennara, sem kennsluna annast. Kennari skilar skriflegum vitnisburði til skrifstofu háskólans. Gefnar eru fjórar einkunnir: ágætt, gott, sæmilegt, slæmt. Sá, sem fær einkunnina slæmt, telst ekki hafa lokið verklega náminu og getur ekki sagt sig til prófs. Einkunnir fyrir verklegt nám reiknast ekki með til lokaeinkunnar. Heimilt er þó með samþykki kennslunefndar að gefa verklega einkunn í tölum og reikna hana sem ákveðinn hluta af lokaeinkunn í hlutaðeigandi grein.

Sá, sem lokið hefur embættisprófi í læknisfræði, ber prófheitilinn candidatus medicinae et chirurgiae (cand. med. & chir.).

Stúdentar, sem lokið hafa eins árs fræðilegu námi eða rannsóknarverkefni á námsferli sínum, geta auk þess fengið B. S.-gráðu ef kunnátta þeirra á viðkomandi fræðasviði eða rannsóknarvinna er talin fullnægjandi að dómi umsjónarkennara og tilgreinds prófdómara.

B. Lyfjafræði lyfsala.

75. gr.

Um dagleg málefni lyfjafræði lyfsala fjallar þriggja manna stjórnarnefnd í umboði læknadeildar. Prófessorinn í lyfjafræði lyfsala skal vera formaður nefndarinnar. Auk hans sitja í nefndinni einn fulltrúi kosinn af fastráðnum lyfjafræðingum í lyfjafræði lyfsala og einn fulltrúi stúdenta, kosinn af almennum fundi í Félagi lyfjafræðinema. Kjörtími er eitt ár. Um fundarsköp fer eftir 26. gr. þessarar reglugerðar.

Stjórnarnefndin gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun deildarhlutans, fjallar um umsóknir um fastar kennarastöður og ræður stundakennara. Hún ber ábyrgð á daglegri stjórn námsins, semur kennsluskrá í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans.

76. gr.

Þeir stúdentar, sem lokið hafa fullnaðarprófi við stærðfræði-, eðlisfræði- eða náttúrufræðideild í íslenskum skóla, sem hefur heimild til þess að brautskrá stúdenta, hafa aðgang að námi í lyfjafræði lyfsala. Háskólaráð getur þó eftir rökstuddum tillögum stjórnarnefndarinnar takmarkað fjölda stúdenta, sem veittur er aðgangur að náminu hverju sinni.

77. gr.

Í lyfjafræði lyfsala er veitt kennsla til lyfjafræðingsprófs (cand. pharm.) og skal kennslu hagað þannig, að ljúka megi því á fimm árum. Stjórnarnefndin tekur ákvarðanir um hvaða kennslugreinar skuli kenna, um skiptingu þeirra í námskeið og á misseri, fyrirkomulag prófa og um vægi þeirra.

Stjórnarnefndin hefur heimild til að meta gilt sambærilegt nám og próf einstakra stúdenta í öðrum deildum háskólans eða annars staðar frá sem hluta af námi til lyfjafræðingsprófs.

Stjórnarnefndin skal í síðasta lagi við upphaf haustmisseris birta kennsluskrá fyrir haust- og vormisseri þess kennsluárs ásamt vægi námskeiða og vægi einstakra einkunna innan námskeiðs, ef námsmati er skipt niður á ákveðna þætti þess. Námskeið skal meta til eininga (e). Skal miðað við að vægi námskeiðs í heildareinkunn samsvari einingafjölda þess. Lokapróf skal ljúka eigi síðar en sjö árum eftir að stúdent innritaðist í lyfjafræðinámið. Undanþágu má veita frá þessum tímamörkum vegna veikinda eða annarra svipaðra vítaleysisástæðna.

78. gr.

Um starfsþjálfun stúdenta eftir fyrsta, annað, þriðja og fjórða námsár fer eftir samningi milli Háskóla Íslands og Apótekarafélags Íslands eða öðrum sambærilegum samningum, er gerðir kunna að vera.

Sá, sem lokið hefur starfsþjálfun samkvæmt ofansögðu getur sótt um leyfi til að kalla sig lyfjafræðing, enda fullnægi hann kröfum 3. gr. laga um lyfjafræðinga nr. 35/1978.

C. Námsbraut í hjúkrunarfræði.

79. gr.

Kennsla og rannsóknir í hjúkrunarfræði fara fram í námsbraut í tengslum við læknadeild.

Stjórn námsbrautarinnar er í höndum námsbrautarstjórnar. Í henni eiga sæti námsbrautarstjóri, fastráðnir kennarar námsbrautarinnar, tveir fulltrúar læknadeildar kjörnir til tveggja ára í senn og einn fulltrúi háskólaráðs kjörinn til sama tíma. Enn fremur eiga þar sæti fulltrúar stúdenta, og fer um fjölda þeirra eftir sömu reglum og gilda um setu stúdenta á deildarfundum. Stjórnin kýs formann úr sínum hópi.

Námsbrautarstjórn gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun námsbrautarinnar. Stjórnin fjallar um umsóknir um starf námsbrautarstjóra og fastar kennarastöður og ræður stundakennara í samráði við námsbrautarstjóra.

Þegar háskólaráð eða læknadeild fjallar sérstaklega um málefni námsbrautarinnar, skal boða formann námsbrautarstjórnar eða þann, sem hann kveður til úr hópi stjórnarmanna, á fundinn, og hefur hann þar fullt málfrelsi og tillögurétt.

80. gr.

Námsbrautarstjóri skal starfa við námsbrautina, þar til minnst þrír kennarar hafa verið fastráðnir eða annað verður ákveðið. Hann skipuleggur námið í samræmi við ákvarðanir námsbrautarstjórnar. Hann annast daglega stjórn námsins, semur lestrar- og kennsluáætlanir í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans og hlutast til um, að stúdentar geti eftir atvikum átt aðild að rannsóknarverkefnum. Námsbrautarstjórn ákveður kennsluskyldu námsbrautarstjóra.

81. gr.

Hjúkrunarfræði er fjögurra ára nám er lýkur með B. S.-prófi. Hámarksnámstími er sex ár. Til þess að flytjast milli námsára má stúdent eiga eftir eitt próf hið mesta úr námsefni

næsta námsárs á undan og ekki próf frá fyrri námsárum. Námsbrautarstjórn getur veitt undanþágu frá þessum reglum ef sérstaklega stendur á.

Stjórn námsbrautarinnar ákvarðar kennslugreinar, skiptingu þeirra í námskeið og vægi þeirra og skal það tilgreint í kennsluskrá. Allar breytingar á kennsluskrá skal tilkynna eigi síðar en við upphaf kennsluárs.

Próf skulu að jafnaði vera skrifleg, en geta verið munnleg eða verkleg eftir ákvörðun námsbrautarstjórnar.

Ef prófþættir í námskeiði eru tveir eða fleiri, er stjórn námsbrautarinnar heimilt að tillögu kennara að ákveða, að stúdent teljist ekki hafa staðist próf nema hann hafi í tilteknum prófþáttum náð lágmarkseinkunn námskeiðsins í heild. Slík ákvörðun skal tilgreind í kennsluskrá.

Árangur stúdents í verklegu námi skal metinn af þeim kennara, sem kennsluna veitir. Einkunn í verklegu námi reiknast ekki til lokaeinkunnar í námskeiði. Þó er kennara það heimilt með samþykki námsbrautarstjórnar og skal slík ákvörðun þá tilgreind í kennsluskrá.

Til þess að standast próf verður stúdent að hafa hlotið eigi lægri einkunn en:

1. 4,0 í efnafræði.
2. 6,0 í hjúkrunarnámskeiðum samkvæmt nánari ákvörðun námsbrautarstjórnar.
3. 5,0 í öðrum námskeiðum.

82. gr.

Nú er fjöldi stúdenta, sem stenst próf í lok haustmisseris fyrsta námsárs meiri en svo að veita megi þeim öllum framhaldskennslu við aðstæður á hverjum tíma, og getur háskólaráð þá eftir rökstuddum tillögum námsbrautar í hjúkrunarfræði takmarkað fjölda þeirra, sem halda áfram námi. Ákvörðun háskólaráðs skal tilkynna fyrir upphaf þess háskólaárs, sem prófin eru haldin. Réttur stúdenta til framhaldsnáms skal miðaður við árangur prófa í lok haustmisseris fyrsta námsárs.

D. Námsbraut í sjúkraþjálfun.

83. gr.

Kennsla og rannsóknir í sjúkraþjálfun fara fram í námsbraut í tengslum við læknadeild.

Stjórn námsbrautarinnar er í höndum námsbrautarstjórnar. Í henni eiga sæti námsbrautarstjóri, fastráðnir kennarar námsbrautarinnar, tveir fulltrúar læknadeildar kjörnir til tveggja ára í senn og einn fulltrúi háskólaráðs kjörinn til sama tíma. Enn fremur eiga þar sæti fulltrúar stúdenta, og fer um fjölda þeirra eftir sömu reglum og gilda um setu stúdenta á deildarfundum. Stjórnin kýs formann úr sínum hópi.

Námsbrautarstjórn gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun námsbrautarinnar. Stjórnin fjallar um umsóknir um starf námsbrautarstjóra og fastar kennarastöður og ræður stundakennara í samráði við námsbrautarstjóra.

Þegar háskólaráð eða læknadeild fjalla sérstaklega um málefni námsbrautarinnar, skal boða formann námsbrautarstjórnar eða þann, sem hann kveður til úr hópi stjórnarmanna, á fundinn, og hefur hann þar fullt málfrelsi og tillögurétt.

84. gr.

Námsbrautarstjóri skal starfa við námsbrautina, þar til minnst þrír kennarar hafa verið fastráðnir eða annað verður ákveðið. Hann skipuleggur námið í samræmi við ákvarðanir námsbrautarstjórnar. Hann annast daglega stjórn námsins, semur lestrar- og kennsluáætlanir í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans og hlutast til um, að stúdentar geti eftir atvikum átt aðild að rannsóknarverkefnum. Námsbrautarstjórn ákveður kennsluskyldu námsbrautarstjóra.

85. gr.

Sjúkraþjálfun er fjögurra ára nám, er lýkur með B.S.-prófi. Stúdent skal hafa lokið öllum prófum hvers árs áður en hann hefur nám á næsta ári. Hámarksnámstími er fimm ár. Námsbrautarstjórn er heimilt að veita undanþágu frá báðum þessum skilyrðum, þegar sérstaklega stendur á.

Við námsbrautina skal kenna sjúkraþjálfunarfræði. Þessar námsgreinar má sækja utan námsbrautarinnar: Líffærafræði, eðlisfræði, lífeðlisfræði, sálarfræði, meinafræði, sjúkdómafræði, félagsfræði, tölfræði og stjórnun. Sé kennslan utan námsbrautarinnar ekki við hæfi stúdenta í sjúkraþjálfun, skal efna til sérstakra námskeiða eftir því sem kostur er á.

Námsbrautarstjórn tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra.

86. gr.

Námsbrautarstjórn gerir árlega rökstudda tillögu til háskólaráðs um, hve mörgum nýjum stúdentum námsbrautin veiti viðtöku. Ákvörðun háskólaráðs um innritunartakmarkanir, ef þörf krefur, skal liggja fyrir við upphaf skrásetningarfrests. Tillaga námsbrautarstjórnar skal byggð á þeirri aðstöðu sem námsbrautinni er búin. Ef nauðsynlegt reynist að takmarka aðgang, skulu eldri stúdentar, sem eigi hafa lokið prófum fyrsta árs, sækja um námsvist á fyrsta ári að nýju, og verður fjallað um umsóknir þeirra á sama hátt og nýrra stúdenta.

XI. KAFLI.
Lagadeild.

87. gr.

Nám til embættisprófs í lögfræði skiptist í fjóra hluta. Kennslu skal hagað þannig, að stúdent geti lokið hverjum af fyrstu þremur hlutum námsins á einu háskólaári, en fjórða hluta á tveimur háskólaárum. Stúdent er óheimilt að hefja nám í öðrum, þriðja eða fjórða hluta fyrr en hann hefur staðist próf í öllum greinum næsta hluta á undan

Kennslugreinar í fyrsta hluta eru þrjár: Almenn lögfræði ásamt ágripi af réttarsögu, samningaréttur og stjórnskipunarréttur ásamt ágripi af þjóðarétti. Kennsla í almennri lögfræði ásamt ágripi af réttarsögu fer fram á haustmisseri, en í öðrum greinum hlutans á vormisseri.

Kennslugreinar í öðrum hluta eru fjórar: Eignaréttur, sifja- og erfðaréttur, skaðabótaréttur og stjórnsýsluréttur. Kennsla í þeim fer fram samfellt á haust- og vormisseri.

Kennslugreinar í þriðja hluta eru þrjár: Kröfuréttur, refsiréttur og réttarfar. Kennsla í þeim fer fram samfellt á haust- og vormisseri.

Í fjórða hluta náms skal stúdent ljúka prófi í níu kjörgreinum og semja ritgerð eða ljúka sambærilegu lokaverkefni, auk þess að ljúka æfingum í úrlausn raunhæfra verkefna með fullnægjandi árangri. Fyrir hver áramót ákveður lagadeild að minnsta kosti átján kjörgreinar til kennslu á einstökum misserum á næstu tveimur háskólaárum. Fyrir 15. mars skal stúdent, sem hyggst ljúka prófum í þriðja hluta á því vori velja níu þessara greina til náms í fjórða hluta. Kennsla í hverri kjörgrein fer fram á einu misseri. Samhliða vali á kjörgreinum skal stúdent einnig velja svið til ritgerðar eða lokaverkefnis og einn af kennurum deildarinnar sem umsjónarkennara í því námi, en valið skal háð samþykki kennarans og deildarforseta. Stúdent getur ekki lokið ritgerð eða öðru lokaverkefni nema hann hafi áður staðist próf í minnst sex kjörgreinum. Fyrir ritgerð eða annað lokaverkefni skal gefin einkunn, sem hefur tvöfalt vægi á við aðrar greinar við embættispróf, en umsjónarkennari getur ákveðið að stúdent þreyti próf úr efni ritgerðar eða verkefnis og metið árangur hans til hluta af einkunninni. Lagadeild ákveður hve mörgum æfingum í úrlausn raunhæfra verkefna stúdentar þurfa að ljúka í fjórða hluta náms, en fyrir þær verður ekki gefin einkunn til embættisprófs.

Lagadeild getur heimilað að nám stúdents við aðra háskóladeild eða annan háskóla komi að einhverju leyti eða öllu í stað kjörgreina, ritgerðar eða annars lokaverkefnis. Umsókn um þetta skal send lagadeild að jafnaði áður en slíkt nám er hafið.

Lagadeild setur nánari reglur um nám í fjórða hluta.

88. gr.

Próf skulu vera skrifleg, en lagadeild er þó heimilt að ákveða hverju sinni að próf verði munnleg í einstökum greinum í fjórða hluta náms.

Próf í þeim greinum, þar sem kennslu er lokið á einu misseri, skulu háð við lok þess. Próf í öðrum greinum fara fram við lok vormisseris. Stúdent verður að gangast undir próf í öllum greinum misseris eða eftir atvikum árs á sama próftímabili.

Til að standast próf verður stúdent að hljóta minnst einkunnina 7,0 í almennri lögfræði ásamt ágripi af réttarsögu, en 6,0 í öðrum greinum hverri um sig.

Stúdent sem stenst ekki próf á reglulegum próftíma skv. 2. mgr. skal eiga kost á að gangast undir það á ný að hausti eða þegar reglulegt próf er haldið aftur í viðkomandi grein. Þurfi stúdent að gangast á ný undir próf í tveimur eða fleiri greinum sama námstímabils verður hann að gera það á sama próftímabili. Hann þarf ekki að gangast á ný undir próf í þeim greinum námstímabilsins, sem hann hefur staðist.

Standist stúdent, sem hefur lokið prófi í almennri lögfræði ásamt ágripi af réttarsögu, ekki endurtekningarpróf í annarri grein og hann endurinnritar sig til náms við lagadeild á næsta háskólaári, heldur hann einkunn sinni í þeim greinum, þar sem hann hefur hlotið 7,0 eða hærri einkunn.

89. gr.

Stúdent skal hafa lokið prófum í fyrstu þremur hlutum náms ekki síðar en á því almanaksári þegar fimm ár eru liðin frá innritun hans í lagadeild. Námi í fjórða hluta skal lokið á ekki lengri tíma en þremur árum. Lagadeild getur veitt undanþágu frá þessum reglum um tímamörk ef veikindi eða aðrar vítaleysisástæður koma til.

Sá sem hefur lokið embættisprófi við lagadeild ber próftitilinn candidatus juris (cand. jur.)

Ákvæði til bráðabirgða:

Reglum 87.-89. gr. verður beitt um stúdenta, sem innrita sig til náms við lagadeild að sumri 1993 eða síðar. Eldri reglur gilda um stúdenta, sem hafa staðist próf í almennri lögfræði haustið 1993 eða fyrr, en kennsla fer þó ekki fram í einstökum greinum að hætti eldri reglna lengur en nemur reglulegri framvindu náms.

Þrátt fyrir fyrirmæli 1. mgr. getur lagadeild heimilað að stúdent, sem eldri reglur mundu annars gilda um, leggi stund á nám og gangist undir próf eftir nýjum reglum samhliða stúdentum sem þær taka til. Lagadeild getur sett nánari reglur um framkvæmd í þeim efnum, meðal annars um gildi prófa sem stúdent hefur þegar lokið eftir eldri reglum.

XII. KAFLI.
Viðskipta- og hagfræðideild.

90. gr.

Viðskipta- og hagfræðideild veitir kennslu í viðskiptafræðum til cand. oecon.-prófs og í hagfræði til B.S. (econ.)-prófs. Skipan námsins miðast við, að viðskiptafræðanám taki fjögur ár og hagfræðinám taki þrjú ár. Námið er vegið í einingum (e), og skal ársnám talið 30 e. Til cand. oecon.-prófs í viðskiptafræði er krafist 120 e, en til B.S. (econ.)-prófs í hagfræði 90 e. Deildin getur skipulagt framhaldsnám til M.S (econ.)-prófs í hagfræði.

Stjórn deildarinnar er í höndum skorarfunda, skorarformanna, deildarfunda og deildarforseta. Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um.

Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli viðskiptaskorar og hagfræðiskorar eftir ákvörðun deildarfundar. Hvor skor fer með málefni kennslugreina sinna í umboði deildarfundar, ákvarðar námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli kennara í skor og gerir tillögur til deildarfundar um ráðningu aðjúnkta og stundakennara. Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósentsstöður eða lektorsstöður, skal leita álits viðkomandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á skorarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarfundar um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar og lektorar í kennslugreinum skorar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra úr hópi stúdenta í sömu skor, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarfundur ákveður í hvorri skor kennari á sæti.

Hvor skor kýs í apríl ár hvert formann og varaformann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Skor heldur fundi eftir þörfum. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar.

91. gr.

Kennslugreinar eru þessar: Prófgreinar í fyrri hluta, sbr. 92. gr., prófgreinar í síðari hluta, sbr. 93. gr., og kjörgreinar samkvæmt ákvörðun deildarinnar.

92. gr.

Prófgreinar í fyrri hluta náms í viðskiptafræðum eru fornámskeið í stærðfræði (0 e), stærðfræði (3 e), bókfærsla og reikningshald (12 e), tölfræði (6 e), upplýsingatækni (3 e), íslensk haglýsing (6 e), aðferðafræði (3 e), lögfræði (6 e), þjóðhagfræði (6 e), rekstrarhagfræði (9 e), skattaréttur, skattskil (3 e) og félagsfræði (3 e), alls 60 e.

Prófgreinar í fyrri hluta náms í hagfræði eru rekstrarhagfræði (6 e), þjóðhagfræði (6 e), tölfræði (6 e), stærðfræði (6 e) og reikningshald (6 e) , alls 30 e.

Kennslu í fyrri hluta skal haga þannig, að farið sé yfir allt námsefni árlega og unnt sé að ljúka prófi í fyrri hluta á tveimur árum í viðskiptaskor og á einu ári í hagfræðiskor. Stúdent telst hafa staðist próf í prófgreinum fyrsta árs, hafi hann hlotið lágmarkseinkunnina 6,5 í rekstrarhagfræði og þjóðhagfræði og jafnframt 6,5 að meðaltali í öllum prófgreinum. Nám í kennslugreinum annars árs skal hefja að hausti. Stúdent í hagfræðiskor skal hafa staðist próf í öllum prófgreinum fyrsta árs, áður en hann hefur nám á öðru ári. Stúdent í viðskiptaskor skal hafa staðist próf í prófgreinum fyrsta árs, sem gilda a.m.k. 24 e, áður en hann hefur nám á öðru ári. Viðskiptaskor ákveður, í hvaða prófgreinum fyrsta árs unnt er að þreyta próf samhliða námi í annars árs greinum.

93. gr.

Til prófs í síðari hluta teljast kjarni (30 e) og kjörsvið ásamt frjálsum kjörgreinum og ritgerð (samtals 30 e). Kjarnarnir eru tveir, viðskiptakjarni í viðskiptaskor og hagfræðikjarni í hagfræðiskor.

Prófgreinar í viðskiptakjarna eru stjórnun (6 e), fjármál fyrirtækja (6 e), markaðsfræði (6 e), framleiðsla (6 e), aðgerðarannsóknir (3 e) og upplýsingatækni (3 e).

Prófgreinar í hagfræðikjarna eru rekstrarhagfræði (6 e), þjóðhagfræði (6 e), hagrannsóknir (6 e) og aðrar greinar (samtals 12 e) samkvæmt ákvörðun hagfræðiskorar.

Kennslu í síðari hluta skal haga þannig, að farið sé yfir námsefni í kjarnagreinum og kjörsviðsgreinum árlega, en námsefni í öðrum greinum a.m.k. annað hvert ár. Nám í

kennslugreinum þriðja árs skal hefja að hausti og skal stúdent þá hafa staðist próf í öllum kennslugreinum annars árs í hlutaðeigandi skor.

94. gr.

Deildin setur reglur um skipan kjörgreina í kjörsvið og vægi þeirra. Eitt kjörsvið í viðskiptafræðum skal vera endurskoðunarsvið.

Stúdent velur frjálsar kjörgreinar, er teljast hvorki til kjarna né kjörsviðs hans. Heimilt er honum einnig að áskildu samþykki deildarinnar að velja frjálsar kjörgreinar í öðrum deildum eða námsbrautum.

Efni ritgerðar skal valið í samráði við a.m.k. einn fastan kennara deildarinnar. Ritgerð vegur 3, 6 eða 9 e, eftir vali stúdents að fengnu samþykki kennara. Stúdent á endurskoðunarsviði er þó ekki skylt að skila ritgerð. Deildin setur nánari reglur um samningu ritgerða og skil. Heimilt er að prófa stúdent munnlega um efni ritgerðar og meta frammistöðu hans sem hluta af einkunn fyrir ritgerðina.

95. gr.

Heimilt er kennara með samþykki skorar að meta ritgerðir og æfingar sem hluta af prófi og áskilja lágmarkseinkunn í hverjum prófhluta greinar. Heimilt er einnig að meta vinnu stúdenta í fyrirtækjum og stofnunum og vinnu við ákveðin verkefni utan deildar til jafns við ritgerðir og æfingar í einstökum greinum.

Deildin getur haldið æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

Próf skulu vera skrifleg, nema deildin ákveði annað. Próf eru haldin í lok námskeiðs. Endurtekningarpróf eru haldin að hausti.

Falli stúdent úr deildinni, skal hann fá viðurkennd þau próf, sem hann hefur lokið með lágmarkseinkunninni 6,5, enda endurinnritist hann eigi síðar en á næsta háskólaári.

Stúdent í viðskiptafræðum skal hafa lokið prófi í fyrri hluta eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið skráður í deildina í þrjú ár samfleytt, og prófi í síðari hluta eigi síðar en sex árum eftir skráningu. Stúdent í hagfræði skal hafa lokið prófi í fyrri hluta eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið skráður í deildina í tvö ár samfleytt, og prófi í síðari hluta eigi síðar en fimm árum eftir skráningu. Deildin getur veitt undanþágu frá þessum tímamörkum, ef veikindum eða öðrum vítaleysisástæðum er til að dreifa.

Ákvæði til bráðabirgða.

Heimilt skal viðskipta- og hagfræðideild að veita stúdent, sem innritaðist á endurskoðunarsvið fyrir gildistöku reglugerðar nr. 75/1988, undanþágu frá ritgerð, sbr. 3. mgr. 94. gr.

Stúdentar, sem hafið höfðu nám í viðskiptadeild fyrir lok vormisseris 1988, eiga rétt á að ljúka námi sínu í samræmi við fyrri reglugerðarákvæði.

XIII. KAFLI
Heimspekideild.

96. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Deildarfund skal halda minnst einu sinni á hvoru kennslumisseri og annars ef tilefni er til. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor, og skal hann vera formaður skorar, og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til

starfa við upphaf háskólaárs. Formönnum þeirra kennslugreina sem ekki eiga fulltrúa í deildarráði hverju sinni er heimil seta á fundum ráðsins með málfrelsi og tillögurétt, en án atkvæðisréttar.

Deildarráð heldur fundi eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði á kennsluárinu, en ella þegar þörf krefur. Fundi skal boða bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Fundargerðir skal senda öllum, sem sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál, er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að sjá um fjárveitingabeiðnir, ráðstöfun fjárveitinga og önnur mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

97. gr.

Deildin skiptist í eftirtaldar skorir: Íslenskuskor, sagnfræðiskor, heimspekiskor, bókmenntafræði- og málvísindaskor, enskuskor, skor þýsku og Norðurlandamála, skor rómanskra og slavneskra mála, skor íslensku fyrir erlenda stúdenta.

Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor og gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu stundakennara, svo og um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Formaður skorar og formenn greina hafa eftirlit með ráðstöfun á fjárveitingum skorarinnar og ráða stundakennara. Þeir fylgjast með starfi námsnefnda, kennsluháttum, ráðstöfun fjárveitinga og öðru sem varðar kennslu og stjórnun í skorinni.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar og enn fremur tveir fulltrúar stúdenta í skor þar sem tala annarra, sem rétt hafa til fundarsetu með atkvæðisrétti, er átta eða færri og síðan einn fulltrúi stúdenta fyrir hverja fimm til viðbótar. Fulltrúar stúdenta skulu kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs eigi síðar en í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns, skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri. Þar sem svo háttar til að fleiri en ein kennslugrein eru saman í skor skal hver þeirra auk þess kjósa sér formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora í greininni. Nýkjörnir skorarformenn og formenn greina taka til starfa við upphaf háskólaárs.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun.

Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækir eigi minna en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Verði ágreiningur á skorarfundi getur skorarformaður eða formaður greinar skotið ágreiningsmálinu til úrskurðar deildarráðs.

98. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

a) Til B.A.-prófs: Almenn bókmenntafræði, almenn málvísindi, danska, enska, finnska, franska, gríska, heimspeki, íslenska, latína, norska, rússneska, sagnfræði, spænska, sænska og þýska. Auk þess er heimilt að taka upp kennslu í aukagreinum eftir nánari ákvörðun deildar.
b) Til M.Paed.-prófs: Íslenska.
c) Til M.A.-prófs: Danska, enska, íslenskar bókmenntir, íslensk málfræði, íslensk fræði og sagnfræði.
d) Til doktorsprófs: Íslenskar bókmenntir, íslensk málfræði og sagnfræði.
e) Til B.Ph.Isl.-prófs: Íslenska fyrir erlenda stúdenta.

Deildin tekur nánari ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra í námseiningum, í hvaða röð námskeið skulu tekin og hver þeirra séu skyldunámskeið. Þó skulu almenn málvísindi og bókmenntafræði ætíð vera skylduþættir í tungumálum.

Ef sérstakir erfiðleikar eru á kennslu í einhverri kennslugrein, getur deildin ákveðið að hún skuli ekki kennd. Stúdentar, sem lokið hafa einu námskeiði í kennslugrein, eiga rétt á að ljúka 30 e í greininni.

Við gerð kennsluskrár skal við það miðað að stúdent þurfi ekki að sækja fleiri en tólf kennslustundir á viku þegar frá eru taldir æfingatímar, sem krefjast ekki undirbúnings.

99. gr.

Kennslu til B.A.-prófs skal haga þannig, að stúdent sé unnt að ljúka námi á þremur árum og kennslu til M.Paed.-prófs og M.A.-prófs þannig að stúdent geti lokið námi á tveimur árum að loknu B.A.-prófi. Kennslu til prófs í íslensku fyrir erlenda stúdenta skal haga þannig að ljúka megi námi á þremur árum.

Námsmat felst í skriflegum og/eða munnlegum prófum, æfingavinnu, verkefnum eða ritgerðum. Ef prófþættir í námskeiði eru tveir eða fleiri er deildinni heimilt, að tillögu kennara, að ákveða, að stúdent teljist ekki hafa staðist próf nema hann hafi í tilteknum prófþáttum náð lágmarkseinkunn námskeiðsins í heild. Tilhögun námsmats fer að öðru leyti eftir samkomulagi kennara og nemenda og skal það liggja fyrir, áður en mánuður er liðinn af kennslu. Náist ekki samkomulag skal málinu vísað til námsnefndar og þaðan til deildarráðs ef þörf krefur.

100. gr.

Nám skal vegið í einingum (e) og skal ársnám talið 30 e. Námskeið skulu að jafnaði vera 5 e eða margfeldi af 5 e. Þó má deildarráð veita undanþágu frá þessu.

I. B.A.-próf.

Til B.A.-prófs er krafist minnst 90 e að viðbættum heimspekilegum forspjallsvísindum (3 e). Stúdent velur sér aðalgrein úr kennslugreinum þeim, sem upp eru taldar í 99. gr., 1. mgr., a-lið, og tekur í henni minnst 60 e. Einnig skal stúdent velja aukagrein úr sömu greinum og ljúka í henni 30 e. Heimspekideild getur þó heimilað 30 e viðbótarnám í aðalgrein er komi í stað aukagreinar. Stúdent er heimilt með samþykki heimspekideildar að sækja aukagrein til annarra deilda. Ákveða má, að hluti aðalgreinar eða aukagreinar sé valfrjáls námskeið. Heimilt er stúdent í samráði við greinarkennara að sækja námskeið til ann-

arra deilda. Minnst 5 e skulu felast í samningu lokaritgerðar, en deildin má þó veita undanþágu frá þeirri reglu.

II. M.Paed.-próf.

Að loknu B.A.-prófi við heimspekideild Háskóla Íslands eða jafngildu prófi við annan háskóla, sem deildin viðurkennir, er stúdent heimilt að hefja nám til M.Paed.-prófs í þeirri grein sem var aðalgrein hans til B.A.-prófs.

Til M.Paed.-prófs er krafist minnst 60 e og skulu þar af minnst 30 e vera úr þeim námskeiðum aðalgreinar sem sérstaklega eru ætluð verðandi kennurum eða þykja henta vel sem undirbúningur undir kennslu í framhaldsskóla. Þá skulu minnst 30 e vera úr námskeiðum í kennslufræði til kennsluréttinda, eða öðrum námskeiðum, sem félagsvísindadeild viðurkennir sem nám til kennsluréttinda.

III. M.A.-próf.

Að loknu B.A.-prófi má stúdent hefja nám til M.A.-prófs í þeirri grein sem var aðalgrein hans til B.A.-prófsins.

Aðgang að M.A.-námi í íslenskum bókmenntum eiga þeir, sem lokið hafa B.A.-prófi í íslensku sem aðalgrein eða í almennri bókmenntafræði sem aðalgrein og íslensku sem aukagrein. Aðgang að M.A.-námi í íslenskri málfræði veitir B.A.-próf í íslensku sem aðalgrein eða í almennum málvísindum sem aðalgrein og íslensku sem aukagrein. Aðgang að M.A.-námi í íslenskum fræðum eiga þeir sem lokið hafa B.A.-prófi í íslensku sem aðalgrein.

Uppfylli stúdent ekki ofangreind skilyrði skal honum þó heimilt að hefja nám til M.A.-prófs við deildina, hafi hann áður lokið hliðstæðu háskólaprófi og uppfyllt sérstakar viðbótarkröfur sem heimspekideild setur. Deildin getur heimilað stúdent að stunda einstök námskeið er teljast til M.A.-náms á því misseri sem hann lýkur B.A.-námi.

Til M.A.-prófs er krafist minnst 60 e og skulu þar af minnst 30 e vera úr námskeiðum aðalgreinar, en heimilt er að velja námskeið allt að 15 e úr öðrum skyldum greinum í samráði við kennara aðalgreinar. Ritgerð skal vega minnst 15 e en mest 20 e, og skal umfang hennar ákveðið áður en vinna við hana hefst. Ritgerðarefni velur stúdent einnig í samráði við kennara aðalgreinar. Nánari leiðbeiningar um vægi ritgerða og einstakra námskeiða skal setja í námsskipunarreglum sem heimspekideild samþykkir fyrir hverja námsgrein eða námsbraut.

IV. Doktorspróf.

Stúdent sem hefur lokið M.A.-prófi frá heimspekideild Háskóla Íslands með fyrstu einkunn getur sótt um aðgang að doktorsnámi. Stúdentar í doktorsnámi skulu velja sér leiðbeinanda á sérsviði sínu og sækja sérhæfð námskeið samkvæmt nánari námsskipunarreglum sem heimspekideild setur fyrir hverja grein. Enn fremur skal hann stunda a.m.k. eins árs fullt nám í aðalgrein sinni eða stuðningsgreinum hennar við erlendan háskóla, sem deildin viðurkennir. Námsáætlun skal samin í samráði við leiðbeinanda og staðfest af deildinni. Námsárangur skal staðfestur með mati sem deildin viðurkennir, og með árangri sem hún metur fullnægjandi.

Stúdent sem hefur lokið M.A.- eða öðru samsvarandi prófi frá annarri deild Háskóla Íslands eða öðrum háskóla, sem deildin viðurkennir, með jafngildi fyrstu einkunnar, getur sótt um aðgang að doktorsnámi við heimspekideild. Skal honum skylt að gangast undir hæfnispróf. Þá skal menntun hans metin með tilliti til aðalgreinar við doktorsnám og honum gerðar frekari námskröfur en þeim stúdentum sem hafa lokið M.A.-prófi frá deildinni.

Stúdent í doktorsnámi velur sér rannsóknarverkefni í samráði við leiðbeinanda sinn og gerir áætlun um hvernig að verkinu skuli staðið. Áætlunin skal lögð fyrir deildina til samþykktar. Staðfesti deildin áætlunina hefst rannsóknarvinna undir leiðsögn leiðbeinanda. Doktorsefnið lýkur rannsóknum sínum með því að semja eina heildstæða doktorsritgerð und-

ir leiðsögn leiðbeinanda. Leiðbeinanda er ekki heimilt að sitja í dómnefnd um ritgerðina. Ritgerðin skal dæmd og varin samkvæmt reglum háskólans um doktorsritgerðir og doktorsvarnir.

V. B.Ph.Isl.-próf.

Til prófs í íslensku fyrir erlenda stúdenta er krafist minnst 90 eininga og skulu 5 e þar af vera ritgerð.

Erlendir stúdentar, sem þegar hafa nokkra þekkingu á íslensku, geta uppfyllt námskröfur fyrsta árs með því að standast sérstakt stöðupróf sem haldið er við upphaf haustmisseris ár hvert.

Auk kennslu til þeirra prófa sem nú hafa verið talin er heimspekideild heimilt að skipuleggja ýmsar námsleiðir að loknu B.A.-prófi innan deildarinnar eða í samvinnu við aðrar deildir.

XIV. KAFLI
Verkfræðideild

101. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor, og skal hann vera formaður skorar, einn fulltrúi aðjúnkta, kjörinn úr hópi þeirra á sameiginlegum fundi í apríl ár hvert sem deildarforseti gengst fyrir, og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor, þriðjungur deildarráðsmanna eða ein skor æskir þess. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda og nýtur til þess aðstoðar deildarfulltrúa og skrifstofu háskólans. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að sjá um fjárveitingabeiðnir, ráðstöfun fjárveitinga og önnur mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

102. gr.

Deildin skiptist eftir fræðigreinum í eftirtaldar skorir: Byggingarverkfræðiskor, rafmagnsverkfræðiskor og skipa- og vélaverkfræðiskor.

Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor, gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu aðjúnkta og ráðstöfun kennslu til annarra skora og deilda.

Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósents- eða

lektorsstöður, skal leita álits hlutaðeigandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarráðs um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Formaður skorar hefur eftirlit með ráðstöfun á fjárveitingum skorarinnar og ræður stundakennara í samráði við umsjónarkennara.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar, forstöðumenn rannsóknarstofa, er lúta deildinni og starfa á fræðasviði skorarinnar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari eða forstöðumaður rannsóknarstofu á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns, skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

Heimilt er skorum að koma á fót námsnefndum, sem í eiga sæti jafnmargir kennarar og stúdentar, til þess að fjalla um námsefni í hverri kennslugrein og fylgjast með kennslufyrirkomulagi í deildinni.

Heimilt er deildinni einni eða í samvinnu við aðrar deildir að stofna kennsluskrárnefnd, sem er ráðgefandi fyrir deildarráð um framboð námskeiða og gerð kennsluskrár.

103. gr.

Verkfræðideild veitir kennslu sem hér segir:

1. Til fullnaðarprófs í eftirtöldum greinum verkfræði: Byggingarverkfræði, rafmagnsverkfræði, skipaverkfræði og vélaverkfræði. Enn fremur í öðrum verkfræðigreinum, sem deildin ákveður og fé er veitt til. Skipan námsins miðast við, að það taki fjögur ár og er heildarnámið minnst 120 námseiningar.
2. Deildin getur skipulagt framhaldsnám til M.S.-prófs fyrir þá, sem lokið hafa fullnaðarprófi við deildina eða samsvarandi prófi að mati deildar. Skipan námsins miðast við að það taki eitt ár og er framhaldsnámið minnst 30 námseiningar.

Deildin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, um vægi námskeiða og um skiptingu þeirra á námsáfanga.

Skorir gera í kennsluskrá grein fyrir námsskipan og skyldunámskeiðum innan aðalgreinar. Samval námskeiða er háð samþykki skorar.

Deildin setur nánari reglur um framhaldsnám til M.S.-prófs eftir því sem þurfa þykir.

104. gr.

Verkfræðideild getur með samþykki háskólaráðs sett inntökuskilyrði varðandi lágmarksnám eða lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinaflokkum.

Stúdent skráir sig í aðalgrein við upphaf náms. Óski stúdent frávika frá námsskipan þeirri, sem gert er ráð fyrir í kennsluskrá, skal hann leggja námsáætlun sína fyrir hlutaðeigandi skor til samþykktar. Sama gildir, ef hann óskar breytinga á upphaflegri námsáætlun.

Stúdent er ekki heimilt að hefja nám í tilteknu námskeiði án þess að hafa uppfyllt kröfur til setu á því kennsluári, sem það tilheyrir, og öðlast próftökurétt í þeim námskeiðum, sem eru tilgreind í kennsluskrá sem nauðsynlegur undanfari þess.

Hver skor setur reglur um æfingaskyldu í námskeiðum og lágmarksframmistöðu stúdents í æfingum, til þess að hann öðlist rétt til próftöku.

Halda má æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

105. gr.

Til þess að standast fullnaðarpróf í verkfræði þarf stúdent að ljúka námi með eigi lægri aðaleinkunn en 6,0.

Til þess að standast próf í námskeiði þarf stúdent að hljóta eigi lægri prófeinkunn en 4,0.

Eigi mega líða meira en fjögur ár frá því að stúdent sest á annað kennsluár þar til hann lýkur fullnaðarprófi í verkfræði.

Til þess að öðlast setu á öðru kennsluári, skal stúdent hafa staðist próf í öllum námskeiðum námsáætlunar fyrsta kennsluárs, að tveimur undanskildum, og hafa hlotið eigi lægri meðaleinkunn en 5,5.

Til þess að öðlast setu á þriðja kennsluári, skal stúdent hafa staðist próf í öllum námskeiðum námsáætlunar fyrsta kennsluárs og á tveggja ára tímabili öllum námskeiðum námsáætlunar annars kennsluárs, að tveimur undanskildum, og hafa hlotið eigi lægri meðaleinkunn en 5,7.

Til þess að öðlast setu á fjórða kennsluári, skal stúdent hafa staðist próf í öllum námskeiðum námsáætlunar fyrsta kennsluárs og á þriggja ára tímabili öllum námskeiðum námsáætlunar annars árs, svo og öllum námskeiðum námsáætlunar þriðja kennsluárs, að tveimur undanskildum, og hafa hlotið eigi lægri meðaleinkunn en 5,9.

Allar meðaleinkunnir reiknast með einum aukastaf.

Deildinni er heimilt að víkja frá ákvæðum 3.-6. mgr. um tímamörk og námshraða, ef stúdent hefur ekki vanrækt námið og horfur eru á að hann geti lokið því.

Deildin setur reglur um viðurkenningu fyrra náms við endurskráningu stúdenta á fyrsta kennsluár og við umskráningu úr öðrum deildum eða milli aðalgreina innan deildar.

106 gr.

Stúdent sem ekki hlýtur tilskilda lágmarkseinkunn fyrir próf í lok námskeiðs, má endurtaka prófið að hausti, á næsta misserisprófi eða á öðru hausti. Við endurtekningu skal þreyta próf eins og það er haldið fyrir aðra stúdenta hverju sinni, nema skorir ákveði annað.

Við einkunnagjöf má taka tillit til frammistöðu stúdenta í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Kennarar gera grein fyrir vægi hluteinkunnar í upphafi misseris og tilkynna skorarformanni. Hver skor ákveður vægi hluteinkunnar í einstökum námskeiðum og skal það tilkynnt stúdentum í upphafi misseris. Við birtingu einkunna skal prófeinkunn og hluteinkunn sýnd hver um sig.

XV. KAFLI
Tannlæknadeild.

107. gr.

Til kennslu í tannlæknisfræði heyra þær greinar, er varða fræðasvið hennar á hverjum tíma. Til fræðasviðs tannlæknisfræðinnar telst allt, sem tengist gerð og starfsemi tyggingarfæra mannslíkamans.

108. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfundar, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum sem deildin er bær að taka ákvörðun um.

Deildarfundi er heimilt að afsala sér ákvörðunarvaldi í tilteknum málum eða málaflokkum til deildarráðs og afturkalla heimildina, að því er varðar mál er eigi hafa hlotið afgreiðslu í ráðinu. Deildarfundur ákvarðar vægi námsgreina og tekur ákvarðanir um fjárbeiðnir.

Í deildarráði eiga sæti, auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, tveir aðrir kennarar deildarinnar og tveir fulltrúar stúdenta. Kennararnir skulu kjörnir á deildarfundi, samtímis kjöri deildarforseta, til tveggja ára í senn, úr hópi prófessora, dósenta og lektora í fullu starfi. Fulltrúar stúdenta skulu kjörnir, til eins árs í senn, af félagssamtökum þeirra úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundi. Ef fjalla þarf sérstaklega um málefni kennslugreinar og enginn deildarráðsmanna er kennari í þeirri grein skal deildarforseti leita umsagnar og tillagna greinarkennara og gefa þeim kost á að senda fulltrúa á fund ráðsins til að ræða það málefni, en atkvæðisrétt á hann ekki. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarforseti boðar til deildarráðsfunda með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef kostur er. Fundarboð skal einnig sent þeim, til kynningar, sem sæti eiga á deildarfundi. Fundur er ályktunarfær ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn ræður atkvæði deildarforseta, enda hafi atkvæðagreiðslan ekki verið skrifleg. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar og skal lesa fundargerð og staðfesta hana áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina er sæti eiga á deildarfundi.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Þó má skjóta máli til deildarfundar ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Kennslunefnd er skipuð tveimur kennurum, er deildarfundur kýs til tveggja ára í senn, og tveimur tannlæknanemum, tilnefndum af félagi þeirra til sama tíma. Deildarfundur ákveður formann nefndarinnar. Kennslunefnd annast endurskoðun kennsluskrár deildarinnar og kennslutilhögunar, annast samræmingu námsefnis, kennslu og prófa í samráði við kennara og stúdenta deildarinnar og gerir tillögur til deildarráðs um þessi efni.

Deildinni er heimilt að ráða kennslustjóra til eins árs í senn eða skemmri tíma enda sé fjárveiting fyrir hendi. Skal hann vinna að verkefnum á starfssviði kennslunefndar.

Deildarfundi er heimilt að ákveða að dósentar og lektorar í hlutastarfi megi sitja deildarfundi, en án atkvæðisréttar.

Stúdentar, sem sæti eiga á deildarfundum og í deildarráði, hafa ekki atkvæðisrétt, þegar fjallað er um erindi frá heilbrigðisyfirvöldum.

109. gr.

Nú er fjöldi stúdenta sem stenst samkeppnispróf á fyrsta ári meiri en svo að veita megi þeim öllum viðunandi framhaldskennslu við aðstæður á hverjum tíma og getur háskólaráð þá eftir rökstuddri tillögu tannlæknadeildar takmarkað fjölda þeirra, sem halda áfram námi. Ákvörðun háskólaráðs skal tilkynna fyrir upphaf þess háskólaárs, sem próf eru haldin. Réttur stúdenta til framhaldsnáms er miðaður við árangur prófa í lok fyrsta misseris fyrsta námsárs.

Þegar tveir eða fleiri nemar hafa sömu meðaleinkunn og velja þarf á milli þeirra ræður forgangsröðun einkunna eins og tilgreint er í kennsluskrá tannlæknadeildar ár hvert.

110. gr.

Sjúkrapróf í samkeppnisprófgrein skal halda, ef þörf krefur, eigi síðar en að fjórum vikum liðnum frá samkeppnisprófi, en fyrr, ef kostur er.

Trúnaðarlækni er tannlæknadeild heimilt að hafa. Á degi samkeppnisprófs gengur hann, ásamt deildarforseta, úr skugga um lögmæti forfalla.

Verklegt nám og æfingar er heimilt að meta sem þátt af prófi, eftir nánari ákvörðun

deildarfundar. Fyrir upphaf kennsluárs skal tilkynna hlut hvers þáttar í heildareinkunn námsgreinar.

Kandídatsprófi skal stúdent ljúka eigi síðar en sex árum frá því hann hefur nám á öðru námsári. Þó getur deildin veitt undanþágu frá þessum tímamörkum ef veikindi eða aðrar gildar ástæður koma til.

Próftitilinn candidatus odontologiae (cand. odont.) ber sá, er lokið hefur kandídatsprófi frá tannlæknadeild.

XVI. KAFLI
Félagsvísindadeild.

111. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um. Deildarfundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði. Deildarfundi er heimilt að afsala sér ákvörðunarvaldi í tilteknum málum eða málaflokkum til deildarráðs og afturkalla heimildina að því er varðar mál er eigi hafa hlotið afgreiðslu í ráðinu.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta varaforseti deildarinnar, fjórir aðrir kennarar deildarinnar og tveir fulltrúar stúdenta. Kennararnir skulu kjörnir á deildarfundi í apríl ár hvert úr hópi prófessora, dósenta og lektora og skal þess þá gætt, að í deildarráði sitji í mesta lagi einn kennari úr hverri kennslugrein, sbr. a)-lið 113. gr. Fulltrúar stúdenta skulu kjörnir til eins árs í senn af félagssamtökum þeirra úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Ef fjalla þarf sérstaklega um málefni kennslugreinar og enginn deildarráðsmanna er kennari í þeirri grein, skal deildarforseti leita umsagnar og tillagna greinarkennara og gefa þeim kost á að senda fulltrúa á fund ráðsins til að ræða það málefni, en atkvæðisrétt á hann ekki. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf kennsluárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor eða þriðjungur deildarráðsmanna óska þess. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði fundarstjóra, enda hafi atkvæðagreiðsla ekki verið skrifleg. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda og nýtur til þess aðstoðar skrifstofu deildarinnar. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að fara með mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

112. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

a) Aðalgreinar til B.A.-prófs: Bókasafns- og upplýsingafræði, félagsfræði, mannfræði, sálarfræði, stjórnmálafræði, uppeldis- og menntunarfræði, félagsráðgjöf, þjóðfræði.
b) Aukagreinar til B.A.-prófs: Greinar, sem tilgreindar eru sem aðalgreinar í a-lið auk annarra greina félagsvísinda samkvæmt nánari ákvörðun deildarinnar.
c) Kennslufræði.

113. gr.

Nám í félagsvísindadeild er metið í einingum (e). Til B.A.-prófs er krafist minnst 90 e og skal stúdent ljúka 60 e í aðalgrein og 30 e í aukagrein eða viðbótarnámskeiðum aðalgreinar. Heimilt er deildinni að gefa kost á allt að 45 e viðbótarnámi að loknu fullgildu háskólaprófi. Einnig er deildinni heimilt að gefa kost á 60 e framhaldsnámi til M.A.-prófs.

Deildin tekur, að fengnum tillögum frá námsnefndum, greinarkennurum og stúdentum, ákvarðanir um kennslu í hverri einstakri aðalgrein og aukagrein, enn fremur um skiptingu greina í námskeið og mat þeirra til eininga svo og hver þeirra séu skyldunámskeið í aðalgrein og aukagrein. Námskeið skal að jafnaði eigi vera minna en 3 e. Heimilt er, að sama námskeið sé hluti af fleiri en einni aðalgrein eða aukagrein, en eigi má reikna það nema einu sinni í samanlögðum einingafjölda stúdents.

Við gerð námsskrár skal stefnt að því, þegar því verður við komið, að stúdent þurfi ekki að velja aðalgrein sína á fyrstu tveimur misserum námsins.

Heimilt er stúdent að sækja nám í aukagrein til annarra deilda eða námsbrauta að fengnu samþykki félagsvísindadeildar og þeirrar deildar eða námsbrautar, sem námið er sótt til.

Deildin setur nánari reglur um samval aðalgreina og aukagreina og um stærð og mat lokaritgerða. Einnig er heimilt að gera kröfur um námsárangur milli námsára. Ef prófþættir í námskeiði eru tveir eða fleiri er deildinni heimilt, að tillögu kennara, að krefjast þess að tilskilinni lágmarkseinkunn verði náð í hvorum eða hverjum prófþætti. Slík ákvörðun skal tilgreind í kennsluskrá.

114. gr.

Kennslu til B.A.-prófs skal haga þannig, að stúdent geti lokið 90 e námi á þremur árum. Hámarksnámstími til þess að ljúka B.A.-prófi er níu kennslumisseri frá því er stúdent var skrásettur í félagsvísindadeild. Deildinni er heimilt að veita undanþágu frá þessum tímamörkum, þegar sérstaklega stendur á.

Námsmat felst í skriflegum og/eða munnlegum prófum, æfingum, vinnuverkefnum eða ritgerðum.

115. gr.

Deildarfundur í félagsvísindadeild gerir árlega, ef þörf krefur, rökstuddar tillögur til háskólaráðs um takmörkun á fjölda stúdenta í ákveðnum námskeiðum eða kennslugreinum.

116. gr.

Kennslufræði til kennsluréttinda.

Nám í kennslufræði til kennsluréttinda tekur til námsefnis í uppeldisfræði, uppeldislegri sálarfræði, kennslufræði og kennslu og skal námsskrá ákveðin með tilliti til sérþarfa kennslu og uppeldisstarfa.

Nám þetta skal alls svara til 30 e. Þó er heimilt að veita stúdentum, sem hafa lokið samsvarandi námskeiðum og/eða aflað sér verulegrar reynslu af kennslustörfum, undanþágu frá tilteknum námskeiðum.

Háskólinn skal láta stúdentum, er ljúka þessu námi, í té sérstakt prófvottorð.

Heimilt er að hafa samvinnu við Kennaraháskóla Íslands um þetta nám og semja um að hann annist tiltekna þætti þess.

XVII. KAFLI
Raunvísindadeild.

117. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um,

nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráði. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor, og skal hann vera formaður skorar, einn fulltrúi aðjúnkta, kjörinn úr hópi þeirra á sameiginlegum fundi í apríl ár hvert sem deildarforseti gengst fyrir og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor, þriðjungur deildarráðsmanna eða ein skor æskir þess, fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda og nýtur til þess aðstoðar deildarfulltrúa og skrifstofu háskólans. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að sjá um fjárveitingabeiðnir, ráðstöfun fjárveitinga og önnur mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

118. gr.

Deildin skiptist eftir fræðigreinum í eftirtaldar skorir: Stærðfræðiskor, tölvunarfræðiskor, eðlisfræðiskor, efnafræðiskor, líffræðiskor og jarð- og landfræðiskor. Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor, gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu aðjúnkta og ráðstöfun kennslu til annarra skora og deilda.

Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósents- eða lektorsstöður, skal leita álits hlutaðeigandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarráðs um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Formaður skorar hefur eftirlit með ráðstöfun á fjárveitingum skorarinnar og ræður stundakennara í samráði við umsjónarkennara.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar, forstöðumenn rannsóknarstofa, er lúta deildinni og starfa á fræðasviði skorarinnar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari eða forstöðumaður rannsóknarstofu á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs eigi síðar en í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðj-

ungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

Heimilt er skorum að koma á fót námsnefndum, sem í eiga sæti jafnmargir kennarar og stúdentar, til þess að fjalla um námsefni í hverri kennslugrein og fylgjast með kennslufyrirkomulagi í deildinni.

Heimilt er deildinni einni eða í samvinnu við aðrar deildir að stofna kennsluskrárnefnd, sem er ráðgefandi fyrir deildarráð um framboð námskeiða og gerð kennsluskrár.

119. gr.

Raunvísindadeild veitir kennslu og þjálfun í raunvísindum sem hér segir:

1. Til B.S.-prófs í raungreinum: Stærðfræði, tölvunarfræði, eðlisfræði, jarðeðlisfræði, efnafræði, lífefnafræði, matvælafræði, líffræði, jarðfræði og landafræði. Enn fremur í öðrum greinum eftir því sem deildin ákveður og fé er veitt til. Skipan námsins miðast við, að það taki þrjú ár, og er heildarnámið minnst 90 námseiningar.
2. Til áfangaprófa (fyrrihlutaprófa) í eðlisverkfræði og efnaverkfræði. Skipan námsins miðast við, að það taki tvö ár, og er heildarnámið minnst 60 námseiningar. Deildin skal stefna að því, að prófið veiti rétt til framhaldsnáms við tiltekna erlenda tækniháskóla.
3. Til framhaldsnáms fyrir þá sem lokið hafa prófi við deildina eða samsvarandi prófi.

Deildin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, um vægi þeirra og skiptingu þeirra í námsáfanga.

Skorir gera í kennsluskrá grein fyrir námsskipan og skyldunámskeiðum innan aðalgreinar. Samval námskeiða er háð samþykki skorar.

Framhaldsnám, sem nemur 30 einingum að loknu B.S.-prófi, er viðurkennt með sérstöku prófskírteini. Um það gilda reglur er deildin setur.

Prófgráðan M.S. er veitt fyrir 60 eininga framhaldsnám að loknu B.S.-prófi.

Deildin setur nánari reglur um M.S.-nám eftir því sem þurfa þykir.

120. gr.

Raunvísindadeild getur með samþykki háskólaráðs sett inntökuskilyrði varðandi lágmarksnám eða lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinaflokkum.

Stúdent skráir sig í aðalgrein við upphaf náms. Óski stúdent frávika frá námsskipan þeirri, sem gert er ráð fyrir í kennsluskrá, skal hann leggja námsáætlun sína fyrir hlutaðeigandi skor til samþykktar. Sama gildir, ef hann óskar breytinga á upphaflegri námsáætlun.

Deildinni er heimilt að ákveða, að stúdent megi ekki skrá sig í námskeið, nema hann hafi áður öðlast rétt til próftöku eða staðist próf í tilteknum námskeiðum.

Hver skor setur reglur um æfingaskyldu í námskeiðum og lágmarksframmistöðu stúdents í æfingum, til þess að hann öðlist rétt til próftöku.

Halda má æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

121. gr.

Stúdent skal ljúka prófi í öllum námskeiðum fyrsta kennsluárs fyrir lok annars námsárs síns og í öllum námskeiðum annars kennsluárs fyrir lok þriðja námsárs, ella glatar hann rétti til þess að halda náminu áfram.

Stúdent skal enn fremur ljúka prófi með tilskildum árangri og ávinna sér svo margar námseiningar, er hér segir:

Þriggja ára nám: Eftir fyrsta ár 20 einingar, eftir annað ár 45 einingar, eftir þriðja ár 70 einingar, eftir fjórða ár 90 einingar.
Tveggja ára nám: Eftir fyrsta ár 20 einingar, eftir annað ár 40 einingar, eftir þriðja ár 60 einingar.

Heimilt er deildinni að víkja frá ákvæðum l. og 2. mgr. um tímamörk og námshraða, ef stúdent hefur ekki vanrækt námið og horfur eru á, að hann geti lokið því.

Deildin setur reglur um viðurkenningu fyrra náms við endurskráningu stúdenta og umskráningu úr öðrum deildum eða milli aðalgreina í raunvísindadeild.

Til þess að standast B.S.-próf verður stúdent að hafa hlotið:

1. Eigi lægra en 4,0 í hverri prófgrein.
2. Eigi lægri meðaleinkunn en 5,5 í hverjum prófflokki (þ. e. tveimur misserisprófum sama kennsluárs).

122. gr.

Stúdent, sem hlýtur ekki tilskilda lágmarkseinkunn fyrir próf í lok námskeiðs, má endurtaka prófið að hausti, á næsta misserisprófi eða á öðru hausti. Hið sama á við um stúdent, sem hefur sagt sig úr prófi, en fullnægir próftökuskilyrðum. Við endurtekningu skal þreyta próf eins og það er haldið fyrir aðra stúdenta hverju sinni, nema skorir ákveði annað.

Við einkunnagjöf má taka tillit til frammistöðu stúdents í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Hver skor ákveður að tillögu kennara vægi hluteinkunnar og skal það tilgreint í kennsluskrá. Við birtingu einkunna skulu prófseinkunn og hluteinkunn einnig sýndar hvor um sig. Í prófgrein, þar sem hluteinkunn er gefin, er skor heimilt að tillögu kennara að áskilja fyrir hvora einkunnina sem er, að stúdent teljist ekki hafa staðist próf, ef hún er lægri en lágmarkseinkunn prófgreinarinnar í heild. Slík ákvörðun skal tilgreind í kennsluskrá.

123. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 40. gr. laga nr. 131/1990, um Háskóla Íslands, og öðlast þegar gildi.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 78/1979, með áorðnum breytingum.

Menntamálaráðuneytið, 10. ágúst 1993.

Ólafur G. Einarsson.

Árni Gunnarsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 20 – 1993

8. september 1993 465 Nr. 99

LÖG

um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: að ég skv. 22. gr. laga nr. 112 29. desember 1992, um breyting á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46 27. júní 1985, sbr. lög nr. 25/1986, 29/1987, 6/1988, 5/1992, 112/1992, 5/1993, og 16. gr. laga nr. 9/1989 hefi látið fella meginmál hinna fyrstnefndu laga, ásamt áorðnum breytingum, inn í lög nr. 46/1985 og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI
Tilgangur laganna og orðaskýringar.

1. gr.

Tilgangur þessara laga er:

a. að stuðla að framförum og aukinni hagkvæmni í búvöruframleiðslu og vinnslu og sölu búvara til hagsbóta fyrir framleiðendur og neytendur,
b. að framleiðsla búvara til neyslu og iðnaðar verði í sem nánustu samræmi við þarfir þjóðarinnar og tryggi ávallt nægjanlegt vöruframboð við breytilegar aðstæður í landinu,
c. að nýttir verði sölumöguleikar fyrir búvörur erlendis eftir því sem hagkvæmt er talið,
d. að kjör þeirra sem landbúnað stunda verði í sem nánustu samræmi við kjör annarra stétta,
e. að innlend aðföng nýtist sem mest við framleiðslu búvara, bæði með hliðsjón af framleiðsluöryggi og atvinnu,
f. að stuðla að jöfnuði á milli framleiðenda í hverri búgrein hvað varðar afurðaverð og markað.

2. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

Afurðastöð er hver sú atvinnustarfsemi lögaðila eða einstaklings sem tekur við búvörum úr höndum framleiðenda til vinnslu, flokkunar, pökkunar, geymslu, heildsölu og/eða dreifingar.

Búvörur teljast í lögum þessum afurðir búfjár, þar með taldar afurðir nautgripa, sauðfjár, hrossa, svína, alifugla og loðdýra, afurðir nytjajurta og afurðir hlunninda. Lög þessi taka ekki til afurða alifiska.

A 29
Steindórsprent Gutenberg hf.

Efri og neðri mörk greiðslumarks eru leyfileg fráviksmörk framleiðslu á lögbýli frá greiðslumarki býlisins án þess að frávikið valdi breytingu á beinum greiðslum úr ríkissjóði nema kveðið sé á um aðrar viðmiðanir í samningum Stéttarsambands bænda og landbúnaðarráðherra skv. a-lið 1. mgr. 30. gr. eða í reglugerðum við lög þessi.

Fóður merkir í lögum þessum vöru sem notuð er til fóðrunar búfjár við búvöruframleiðslu.

Framleiðandi er hver sá, sem á eigin vegum hefur með búvöruframleiðslu að gera, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

Greiðslumark lögbýlis er tiltekið magn kindakjöts, mælt í kílógrömmum, eða mjólkur, mælt í lítrum, sem ákveðið er fyrir hvert lögbýli samkvæmt búvörusamningi og veitir rétt til beinnar greiðslu úr ríkissjóði.

Heildargreiðslumark er tiltekið magn kindakjöts mælt í tonnum, eða mjólkur, mælt í lítrum, sem ákveðið er samkvæmt búvörusamningi með tilliti til heildarneyslu innan lands og skiptist milli lögbýla eftir greiðslumarki þeirra.

Lögbýli eða jörð er í lögum þessum skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64 31. maí 1976, með síðari breytingum.

Sláturleyfishafi er hver sá aðili sem hefur löggildingu eða undanþáguleyfi til slátrunar búfjár samkvæmt lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum.

Verðlagsár er tímabilið frá 1. september til 31. ágúst árið eftir. Þó getur landbúnaðarráðherra ákveðið, að fenginni umsögn Framleiðsluráðs landbúnaðarins, að verðlagsár fylgi almanaksári.

Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtök þessi sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

II. KAFLI
Yfirstjórn og samtök framleiðenda.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til.

4. gr.

Stéttarsamband bænda fer með fyrirsvar framleiðenda búvara við framkvæmd laga þessara nema öðruvísi sé kveðið á um í lögum þessum.

Ráðherra getur, að fengnu samþykki Stéttarsambands bænda, viðurkennt einstök landssamtök framleiðenda búvara til að fara með fyrirsvar vegna framleiðenda í viðkomandi grein við gerð samninga skv. a-lið 1. mgr. 30. gr. og aðrar ákvarðanir samkvæmt lögum þessum.

Stéttarsamband bænda eða landssamtök skv. 2. mgr. skulu velja sér samninganefnd sem fer með umboð þeirra til samningsgerðar. Samtökin skulu tilkynna landbúnaðarráðherra um nöfn formanns og varaformanns samninganefndar eigi síðar en 1. júní vegna samninga fyrir næstkomandi verðlagsár.

Framleiðandi búvöru, sem lög þessi taka til, á rétt til að vera félagsmaður í Stéttarsambandi bænda eða viðurkenndum samtökum búvöruframleiðenda skv. 2. mgr. þessarar greinar eftir nánari reglum í samþykktum Stéttarsambands bænda.

Samningar, sem Stéttarsamband bænda eða viðurkennd samtök skv. 2. mgr. gera skv. a-lið 1. mgr. 30. gr., skulu vera bindandi fyrir framleiðendur viðkomandi búvara hvort sem þeir eru félagar í Stéttarsambandi bænda, samtökum skv. 2. mgr. eða standa utan þessara félagssamtaka.

III. KAFLI
Um skipan og verkefni Framleiðsluráðs.

5. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins er samstarfsvettvangur allra búvöruframleiðenda í landinu og samtaka þeirra.

Framleiðsluráð skal skipað fimmtán mönnum. Skulu tólf menn kjörnir af Stéttarsambandi bænda á fulltrúafundi þess. Af þeim skulu fimm vera fulltrúar búgreinasambanda. Þá skipar stjórn Stéttarsambands bænda tvo menn í Framleiðsluráð, einn samkvæmt tilnefningu Samtaka afurðastöðva í mjólkuriðnaði og einn samkvæmt tilnefningu Landssamtaka sláturleyfishafa í landinu. Skulu þessir tveir fulltrúar tilnefndir úr hópi starfandi búvöruframleiðenda. Þá tilnefnir landbúnaðarráðherra einn mann í Framleiðsluráð. Velja skal jafnmarga varamenn í Framleiðsluráð með sama hætti.

Framleiðsluráð skal skipað til tveggja ára í senn. Framleiðsluráð kýs sér formann og varaformann til sama tíma.

Þegar rætt er um málefni er varða aðrar búgreinar en fulltrúa eiga í Framleiðsluráði ber að gefa fulltrúum félaga þeirra, einum frá hverju, kost á að sitja fund Framleiðsluráðs með málfrelsi og tillögurétti.

Framleiðsluráð kýs úr sínum hópi aðal- og varamenn í framkvæmdanefnd. Verkefni nefndarinnar er að taka ákvörðun um og afgreiða mál sem ekki þykir fært að fresta til fundar Framleiðsluráðs. Jafnframt getur Framleiðsluráð falið framkvæmdanefnd framkvæmd einstakra mála.

Framleiðsluráð ræður sér framkvæmdastjóra og annað starfslið eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Verkefni Framleiðsluráðs landbúnaðarins eru, auk þess sem mælt er fyrir í lögum þessum, eftirfarandi:

1. Að stuðla að því að framleiðsla og vinnsla búvara verði í samræmi við ákvæði 1. gr.
2. Að annast stjórn búvöruframleiðslunnar eftir því sem nánar er mælt fyrir í lögum þessum og fyrirmælum sem sett eru á grundvelli þeirra.
3. Að annast verðskráningu búvara og auglýsa verð á þeim.
4. Að gera áætlanir um framleiðslu og sölu búvara.
5. Að vera umsagnaraðili um skipulag vinnslu búvara og hafa eftirlit með því að starfsemi afurðastöðva sé sem hagkvæmust.
6. Að halda skýrslur um framleiðslu og sölu búvara og að gefa út ársrit um þróun og hag landbúnaðarins.
7. Að annast kynningar- og fræðslustarf um landbúnaðinn og framleiðsluvörur hans.
8. Að rækja önnur verkefni sem landbúnaðarráðherra kann að fela því.

IV. KAFLI
Um verðskráningu á búvörum.

7. gr.

Verðlagsnefnd búvara, skipuð sex mönnum tilnefndum af samtökum framleiðenda og neytenda, skal ákveða afurðaverð til búvöruframleiðenda. Af hálfu framleiðenda hefur stjórn Stéttarsambands bænda rétt til þess að tilnefna þrjá fulltrúa í nefndina en af hálfu neytenda hefur stjórn Alþýðusambands Íslands rétt til að tilnefna tvo fulltrúa og stjórn Bandalags starfsmanna ríkis og bæja einn fulltrúa í nefndina. Tilnefningu fulltrúa í verðlagsnefnd skal lokið 15. júní ár hvert. Nú notar einhver aðili ekki rétt sinn til tilnefning-

ar og skal landbúnaðarráðherra þá tilnefna í stað þeirra samtaka framleiðenda en félagsmálaráðherra á sama hátt í stað samtaka neytenda. Nefndin skal fullskipuð 1. júlí ár hvert.

Hagstofustjóri og forstöðumaður Hagþjónustu landbúnaðarins skulu vera verðlagsnefnd til aðstoðar.

8. gr.

Til ákvörðunar á verði búvöru til framleiðenda skal verðlagsnefnd semja um verðlagsgrundvöll er sýni áætlaða vinnuþörf, fjármagnskostnað, rekstrargjöld, launakostnað og afurðir bús sem næst meðalbúi að stærð í nautgripa- og sauðfjárrækt og er rekið við eðlilegar framleiðsluaðstæður. Verðlagsnefnd skal semja um sérstakan verðlagsgrundvöll fyrir hvora þessara búgreina verði hún sammála um það eða komi ósk þess efnis frá Stéttarsambandi bænda. Á sama hátt skal verðlagsnefnd semja um verðlagsgrundvöll og ákveða verð á afurðum annarra búgreina enda komi fram um það óskir frá Stéttarsambandi bænda og viðurkenndum samtökum búvöruframleiðenda í viðkomandi grein skv. 2. mgr. 4. gr. Við gerð verðlagsgrundvallar skulu beinar greiðslur ríkissjóðs til framleiðenda teljast til tekna og koma til lækkunar á afurðaverði þeirra afurða sem beinar greiðslur taka til.

Nú er sauðfé slátrað utan tímabilsins 1. september til 30. nóvember og geta Stéttarsamband bænda eða samtök framleiðenda þá óskað eftir því að verðlagsnefnd ákveði sérstakt verð til framleiðenda sauðfjárafurða. Skal nefndin þá ákveða slíkt verð er gildi fram til næstu reglulegrar verðlagningar.

Nú næst ekki meiri hluti í verðlagsnefnd varðandi ákvörðun verðlagsgrundvallar og skal þá vísa ágreiningnum til sáttasemjara ríkisins. Heimilt er þó að vísa ágreiningnum beint til yfirnefndar enda séu allir nefndarmenn sammála um þá málsmeðferð. Skal sáttasemjari leitast við að finna málamiðlun í ágreiningsatriðum og leggja fram tillögur þeim til úrlausnar er meiri hluti fæst fyrir í nefndinni. Heimilt er sáttasemjara að leita álits þeirra aðila, er annast tilnefningu í verðlagsnefnd, um ágreiningsatriði varðandi ákvörðun verðlagsgrundvallar eða verðlagningu búvara. Beri sáttaumleitanir ekki árangur innan tíu daga skal skipa þriggja manna nefnd er felli fullnaðarúrskurð. Hvor nefndarhluti verðlagsnefndar hefur rétt til þess að tilnefna mann í þá nefnd, þó ekki úr hópi nefndarmanna, en oddamaður skal tilnefndur af Hæstarétti. Nú notar annar eða báðir nefndarhlutar ekki rétt sinn til tilnefningar og tilnefnir þá landbúnaðarráðherra af hálfu framleiðenda ef þeir nota ekki rétt sinn en félagsmálaráðherra af hálfu neytenda. Þó er ráðherrum eigi heimilt að tilnefna menn sem eiga sæti í verðlagsnefnd.

Nú dregst verðlagning vegna starfa sáttasemjara og yfirnefndar svo að hún getur eigi tekið gildi á réttum degi og gildir þá framreikningur Hagstofunnar skv. 10. gr. þar til samkomulag næst eða úrskurður fellur.

9. gr.

Verð búvöru til framleiðenda skal miðast við það að tekjur þeirra, er landbúnað stunda, verði í sem nánustu samræmi við tekjur annarra stétta. Í verðlagsgrundvelli skal, sbr. ákvæði 8. gr., tilfæra ársvinnu á búi af stærð sem miðað er við hverju sinni og virða vinnutíma til samræmis við kjör þeirra sem vinna sambærileg störf og hafa svipaða menntun, sérhæfni og ábyrgð í starfi á almennum vinnumarkaði. Samhliða skulu ákveðnar reglur um hvernig haga skuli breytingum á launum við búvöruframleiðslu skv. 12. gr.

10. gr.

Verðlagsgrundvöllur til ákvörðunar búvöruverðs til framleiðenda skv. 8. gr. gildir fyrir tvö ár í senn frá byrjun verðlagstímabils 1. september og skal hann vera tilbúinn fyrir þann tíma ár hvert nema annað sé ákveðið með samkomulagi í verðlagsnefnd. Þó skal taka inn verðlagsbreytingar vegna fjármagns- og reksturskostnaðar svo og launabreytingar skv. ákvæðum 12. gr. Verðlagsgrundvöllur hvers tímabils framlengist sjálfkrafa um tvö ár í senn ef honum er ekki sagt upp af fulltrúum samningsaðila fyrir 1. júní á því ári sem óskað er breytinga á honum. Þó getur nefndin komið sér saman um annan frest. Þegar verðlagsgrundvelli hefur ekki verið sagt upp færir Hagstofa Íslands hann fram til viðkomandi verðlagsárs í samræmi við áorðnar breytingar á verðlagi og kaupgjaldi eftir reglum sem ákveðnar hafa verið af verðlagsnefnd.

11. gr.

Hagstofa Íslands skal fyrir 15. júlí ár hvert afla fullnægjandi gagna handa verðlagsnefnd um framleiðslukostnað búvara og afurðamagn, svo og tekjur annarra stétta á undangengnu ári, sbr. ákvæði 9. gr.

Hagþjónusta landbúnaðarins skal afla árlega rekstursreikninga frá bændum, nægilega margra að dómi Hagstofu Íslands, er sýni raunverulegan framleiðslukostnað hinna ýmsu búvara. Skulu þeir vera tilbúnir og uppgerðir fyrir 15. júní ár hvert fyrir næsta ár á undan. Reikningar þessir skulu vera til afnota fyrir Hagstofu Íslands og verðlagsnefnd. Stjórn Hagþjónustu landbúnaðarins, ásamt Hagstofu Íslands, skipuleggur þetta starf hennar í samráði við verðlagsnefnd.

Verðlagsnefnd getur ákveðið að efna til sérstakra rannsókna í því skyni að fá betri upplýsingar um þau atriði er máli skipta fyrir verðlagningu búvara. Skylt er að stofna til slíkra rannsókna ef þrír nefndarmenn eða fleiri krefjast þess. Skal nefndin í því efni leita samstarfs við Hagstofu Íslands, Hagþjónustu landbúnaðarins og aðrar opinberar stofnanir, svo og Framleiðsluráð landbúnaðarins að því leyti sem rannsóknir þessar snerta starfssvið viðkomandi stofnana. Telji umræddar stofnanir sig ekki geta látið í té starfslið til þess að framkvæma þær rannsóknir er verðlagsnefnd hefur ákveðið að fram skuli fara er nefndinni heimilt að ráða til þess nauðsynlegt starfslið enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

Skylt er einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum að láta þeim, er rannsóknir framkvæma, í té nauðsynlegar upplýsingar.

12. gr.

Verðlagsnefnd gerir ársfjórðungslega, 1. desember, 1. mars og 1. júní, breytingar á verðlagsgrundvelli og afurðaverði til framleiðenda þegar breytingar verða á fjármagns- og rekstrarkostnaði við búvöruframleiðslu samkvæmt upplýsingum sem Hagstofa Íslands aflar og launum í samræmi við reglur lokaákvæðis 9. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er verðlagsnefnd heimilt að víkja frá því að gera ársfjórðungslega breytingu á verðlagsgrundvelli og afurðaverði til framleiðenda, að hluta eða öllu leyti. Þrátt fyrir ákvæði 8.–10. gr. er verðlagsnefnd heimilt við ákvörðun á nýjum verðlagsgrundvelli að semja um tilteknar fyrir fram ákveðnar framleiðnikröfur á gildistíma grundvallarins. Verðlagsnefnd er heimilt við ákvörðun og breytingar á verðlagsgrundvelli og afurðaverði til framleiðenda að víkja frá ákvæðum 8.–10. gr. og 1. mgr. 12. gr. og breyta einstökum liðum og verði einstakra afurða, enda sé um það fullt samkomulag innan nefndarinnar.

13. gr.

Heildsöluverð búvara skal ákveðið af nefnd fimm manna er í eiga sæti, undir forsæti verðlagsstjóra eða fulltrúa hans, tveir fulltrúar neytenda og tveir fulltrúar afurðastöðva fyrir búvörur. Fulltrúar neytenda skulu tilnefndir af sömu aðilum og tilnefna fulltrúa neytenda í Verðlagsráð. Samtök afurðastöðva skulu tilnefna tvo fulltrúa í nefndina. Fulltrúar afurðastöðva skulu tilnefndir af samtökum þeirra þannig að þegar fjallað er um heildsöluverð og verðmiðlunargjöld taki sæti í nefndinni fulltrúar frá þeirri vinnslugrein sem um er rætt hverju sinni.

Tilnefningu fulltrúa í fimmmannanefnd skal vera lokið fyrir 15. júní ár hvert. Nú notar einhver aðili neytenda eða afurðastöðva ekki rétt sinn til tilnefningar og skal landbúnaðarráðherra þá tilnefna í stað þeirra samtaka afurðastöðva er ekki nota rétt sinn en viðskiptaráðherra á sama hátt í stað neytenda. Nefndin skal fullskipuð 1. júlí ár hvert.

14. gr.

Fimmmannanefnd skal leitast við að ná samkomulagi um heildsöluverð búvara þar sem gengið er út frá því afurðaverði til framleiðenda sem ákveðið hefur verið skv. 7.–12. gr. og rökstuddum upplýsingum um kostnað við vinnslu og dreifingu búvara. Nefndin gerir jafnframt tillögu til ráðherra um verðmiðlunargjöld í samráði við Framleiðsluráð landbúnaðarins. Nefndin getur ákveðið að efna til sérstakra rannsókna í því skyni að fá betri upplýsingar um þau atriði er máli skipta fyrir ákvörðun heildsöluverðs á búvörum með hliðstæðum hætti og til er tekinn í 11. gr.

Skal það samkomulag um heildsöluverð, sem stutt er meiri hluta fimmmannanefndar, gilda sem heildsöluverð á viðkomandi búvöru frá byrjun viðkomandi verðlagsárs.

Fimmmannanefnd er, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., heimilt í samkomulagi um heildsöluverð að gera tilteknar fyrir fram ákveðnar framleiðnikröfur til afurðastöðva, enda sé það samhljóða ákvörðun nefndarinnar.

15. gr.

Heimilt er fimmmannanefnd að breyta heildsöluverði á búvörum þegar breytingar verða á afurðaverði til búvöruframleiðenda, sbr. 12. gr., svo og rekstrarkostnaði og vinnulaunum við vinnslu búvara samkvæmt upplýsingum sem Hagstofa Íslands aflar.

16. gr.

Fimmmannanefnd getur að fenginni umsögn Framleiðsluráðs ákveðið að undanskilja einstakar vörutegundir verðlagningarákvæðum skv. 13.–15. gr. þegar samkeppni er að mati nefndarinnar næg til þess að tryggja æskilega verðmyndun og sanngjarnt verðlag. Fimmmannanefnd skal tilkynna verðlagsráði um ákvarðanir samkvæmt þessari grein og geta fimmmannanefnd og Verðlagsstofnun skyldað hlutaðeigandi aðila til að tilkynna um verðhækkanir viðkomandi búvara.

Sé verð búvara til framleiðenda ekki ákveðið skv. 8. gr. skal fara um verðlagningu þeirra, þar með talið í heildsölu, samkvæmt lögum nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum.

17. gr.

Um ákvörðun smásöluverðs þeirra búvara, sem verðlagðar eru í heildsölu samkvæmt lögum þessum, skal fara eftir lögum nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum.

Ákvæði IV. til og með IX. kafla laga nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum, skulu gilda um viðskipti með búvörur, að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum, reglugerðum eða öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim. Áður en verðlagsráð og Verðlagsstofnun taka ákvarðanir samkvæmt ákvæðum nefndra kafla laganna skal leitað umsagnar Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka framleiðenda í viðkomandi búgrein skv. 47. gr. þeirra laga.

18. gr.

Enginn má kaupa eða selja búvöru innan lands á öðru verði en ákveðið hefur verið samkvæmt ákvæðum þessara laga.

Óheimilt er að bæta upp söluverð búvara á erlendum mörkuðum með því að hækka söluverð þeirra innan lands.

V. KAFLI
Um verðmiðlun.

19. gr.

Verðmiðlun á búvörum skal haga þannig að afurðastöðvum sé gert kleift að greiða framleiðendum sama verð fyrir sams konar búvörur. Í því skyni skal innheimt verðmiðlunargjald af þeim búvörum sem fimmmannanefnd ákveður heildsöluverð á og skal gjald þetta teljast til heildsölu- og dreifingarkostnaðar. Landbúnaðarráðherra ákveður upphæð gjaldsins hverju sinni en gjaldið má þó aldrei vera hærra en $5^1/_2$% af heildsöluverði viðkomandi búvöru. Fimmmannanefnd skal um leið og heildsöluverð er ákveðið, að höfðu samráði við Framleiðsluráð, gera tillögu til ráðherra um innheimtu verðmiðlunargjalda, sbr. 14. gr., og skiptingu tekna af þeim milli framleiðsluvara og afurðastöðva. Skylt er að leggja samkomulag eða ákvörðun skv. 59. og 62. gr. til grundvallar ákvörðun verðmiðlunargjalda samkvæmt þessari grein.

Tekjum af verðmiðlunargjaldi skal m.a. varið þannig:

a. til verðmiðlunar á milli afurðastöðva til þess að jafna flutningskostnað frá framleiðendum að afurðastöð í þeim tilgangi að auðvelda hagkvæman rekstur stöðvanna,
b. til þess að koma á hentugri verkaskiptingu á milli afurðastöðva,
c. til að jafna aðstöðu afurðastöðvanna til að koma framleiðsluvörum sínum á markað,
d. til þess að greiða nauðsynlega flutninga á milli svæða þar sem vöntun kann að vera á einstökum afurðum, sbr. 60. gr.

20. gr.

Landbúnaðarráðherra getur heimilað innheimtu verðskerðingargjalds af þeim afurðum sem lög þessi ná til. Það dregst af verði til framleiðenda. Gjald þetta má að hámarki nema 5% af afurðaverði til framleiðenda og skal tekjum af því varið til markaðsaðgerða innan lands eða utan. Innheimta gjaldsins er háð því að fulltrúafundur Stéttarsambands bænda hafi óskað eftir töku þess og að tillaga um það hafi verið kynnt í fundarboði nema um sé að ræða gjaldtöku til að leiðrétta birgðastöðu skv. 41. eða 48. gr. Ráðherra setur í reglugerð ákvæði um innheimtu og ráðstöfun verðskerðingargjalds.

21. gr.

Landbúnaðarráðherra getur heimilað innheimtu allt að 5% verðskerðingargjalds af úrvinnslu- og heildsölukostnaði afurðastöðva í sama skyni og 20. gr. kveður á um, enda liggi fyrir ósk um gjaldtöku frá landssamtökum viðkomandi afurðastöðva nema um sé að ræða gjaldtöku til að leiðrétta birgðastöðu skv. 41. eða 48. gr.

22. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 29. gr. getur landbúnaðarráðherra ákveðið, að fenginni tillögu Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka afurðastöðva í mjólkuriðnaði, að útborgunarverð til framleiðenda skuli vera mismunandi hátt eftir árstímum. Sé útborgunarverðið ákveðið lægra en grundvallarverð skv. 8. gr. skal mismunurinn innheimtur sem verðmiðlunargjald. Skal tekjum af gjaldinu varið til að greiða framleiðendum álag á grundvallarverð á öðrum árstíma. Gjald þetta skal ekki hafa áhrif á útsöluverð mjólkurvara til neytenda. Gjaldið má vera allt að 15% af grundvallarverði viðkomandi búvöru á hverjum tíma.

23. gr.

Verðmiðlunargjöld og framleiðslugjöld samkvæmt kafla þessum mega annaðhvort vera tiltekin fjárhæð á hverja þyngdareiningu viðkomandi búvöru eða tiltekið hlutfall af því verði vörunnar sem viðkomandi gjald er reiknað af. Þó mega gjöld aldrei vera hærri en ákveðið er skv. 19.–22. og 25. gr.

24. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast framkvæmd verðmiðlunar, þar með talið innheimtu, vörslu og reikningshald vegna verðmiðlunar og framleiðslugjalda samkvæmt kafla þessum. Reikningum hvers verðmiðlunargjalds skal haldið sérgreindum. Kostnaður af starfi Framleiðsluráðs landbúnaðarins að þessum verkefnum skal greiddur af innheimtum verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum samkvæmt kafla þessum eftir reikningi sem ráðherra staðfestir.

Gögn um innheimtu og álagningu, svo og reikningar þeirra gjalda sem innheimt eru samkvæmt kafla þessum, skulu endurskoðuð af tveim löggiltum endurskoðendum og skal annar tilnefndur af landbúnaðarráðherra en hinn af Framleiðsluráði landbúnaðarins. Ársreikningar vegna þessara gjalda skulu birtir í Stjórnartíðindum.

Afurðastöðvar og heildsöluaðilar, sem versla með gjaldskyldar búvörur, skulu standa Framleiðsluráði skil á verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum svo og þeim gjöldum sem á eru lögð skv. 25. gr. Selji framleiðandi búvörur sínar beint til neytanda ber honum að standa skil á gjöldum þessum til Framleiðsluráðs.

25. gr.

Til að standa straum af kostnaði Framleiðsluráðs landbúnaðarins við framkvæmd laga þessara, umfram þann kostnað sem það fær greiddan samkvæmt öðrum ákvæðum þessara laga, er landbúnaðarráðherra heimilt að fenginni tillögu Framleiðsluráðs að ákveða að innheimt skuli gjald af heildsöluverði þeirra búvara sem lög þessi taka til.

Gjald þetta má vera mishátt eftir einstökum tegundum búvara en þó aldrei hærra en 0,25% af heildsöluverði þeirra.

Framleiðsluráði er heimilt að fengnu samþykki ráðherra að láta hluta af gjaldi, sem innheimt er samkvæmt þessari grein, renna til samtaka framleiðenda eða afurðastöðva í viðkomandi búgrein enda annist þau samtök sambærileg verkefni og Framleiðsluráði eru ætluð í lögum þessum vegna búgreinarinnar.

26. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast öflun þeirra gagna sem þörf er á til framkvæmdar verðmiðlunar samkvæmt kafla þessum og lætur fimmmannanefnd í té slíkar upplýsingar. Fimmmannanefnd getur óskað eftir því að Framleiðsluráð afli tiltekinna gagna vegna þessa og leggi þau fyrir nefndina.

Aðilum, er annast vinnslu og sölu búvara, er skylt að veita Framleiðsluráði upplýsingar er að þessu lúta og þeir geta látið í té. Neiti aðili eða sinni því ekki að láta í té umbeðin gögn er heimilt að fresta greiðslu verðmiðlunargjalda eða framleiðslugjalda samkvæmt kafla þessum til viðkomandi þar til fullnægjandi skil hafa verið gerð auk þess sem heimilt er að beita dagsektum, sbr. 70. gr.

27. gr.

Verðmiðlunargjöld, framleiðslugjöld og gjald til Framleiðsluráðs samkvæmt kafla þessum má taka lögtaki.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um gjaldskyldu, innheimtu, gjalddaga, lögvernd, álagningu gjaldanna samkvæmt áætlun og annað sem lýtur að framkvæmd á innheimtu gjaldanna.

Þá setur ráðherra í reglugerð ákvæði um framkvæmd uppgjörs og greiðslu tekna af verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum samkvæmt kafla þessum til afurðastöðva og framleiðenda og um uppgjörstímabil.

VI. KAFLI
Um greiðslu afurðaverðs.

28. gr.

Afurðastöð er skylt að haga greiðslum til framleiðanda fyrir innlagðar búvörur í samræmi við ákvæði þessara laga og þeirra samninga og ákvarðana sem teknar eru með heimild í þeim.

29. gr.

Nú er ákveðið það magn búvöru sem hverjum framleiðanda eru tryggðar beinar greiðslur fyrir samkvæmt heimild í 30. gr. og verð hennar til framleiðanda er ákveðið skv. 8. gr. og er þá afurðastöð skylt að greiða framleiðanda fullt verð innan greiðslumarks samkvæmt gildandi verðlagsgrundvelli á innleggsdegi, sbr. þó 22. gr., fyrir búvörur, aðrar en þær sauðfjárafurðir sem lagðar eru inn í haustsláturtíð, 1. september til 30. nóvember. Ber að inna greiðslu af hendi eigi síðar en 10. dag næsta mánaðar eftir innleggsmánuð. Fyrir sauðfjárafurðir lagðar inn í haustsláturtíð ber að greiða með eftirgreindum hætti:

1. Frumgreiðsla í síðasta lagi 25. október til þeirra sem slátra fyrir þann dag. Þeir, sem slátra síðar, hljóti greiðsluna í síðasta lagi tíu dögum eftir innleggsdag. Framleiðsluráð setur nánari reglur um greiðslurnar.
2. Fullnaðargreiðsla haustgrundvallarverðs (verð ákveðið 1. september) eigi síðar en 15. desember.

Heimilt er einstökum framleiðendum að semja um annan hátt á greiðslum en að ofan greinir.

Greiðslur samkvæmt þessari grein skulu miðaðar við framleiðsluheimild hvers framleiðanda skv. 30. gr.

Um greiðsluskyldu afurðastöðva fyrir innlegg umfram greiðslumark, en innan efri marka þess, fer eftir gildandi samningum landbúnaðarráðherra og Stéttarsambands bænda skv. a-lið 1. mgr. 30. gr.

Áður en afurðastöð kaupir eða tekur til sölumeðferðar sauðfjárafurðir umfram efri mörk greiðslumarks framleiðanda skal gert sérstakt samkomulag milli afurðastöðvar og framleiðanda um slátrun, afurðaverð og greiðslu þess, eftir því sem við á. Samsvarandi magn afurða skal markaðsfært erlendis á ábyrgð viðkomandi aðila. Þó getur Framleiðsluráð landbúnaðarins heimilað sölu þeirra innan lands ef framleiðsla verður minni en sala.

Taki mjólkursamlag við mjólk umfram greiðslumark framleiðanda sem verður utan heildargreiðslumarks við lokauppgjör skal samsvarandi magn mjólkurafurða markaðsfært erlendis á ábyrgð mjólkursamlags og framleiðanda. Framleiðsluráð landbúnaðarins getur þó heimilað sölu þeirra innan lands ef gengið hefur á birgðir og skortur á mjólkurvörum er því fyrirsjáanlegur.

Hafi verið tekin ákvörðun um verðskerðingu skv. 20.–21. gr. er afurðastöð skylt að halda henni eftir við uppgjör og standa Framleiðsluráði landbúnaðarins skil á hinu innheimta verðskerðingarfé.

VII. KAFLI
Um stjórn búvöruframleiðslunnar.

30. gr.

Til þess að hafa stjórn á framleiðslu búvara þannig að hún verði í samræmi við tilgang laga þessara er landbúnaðarráðherra:

a. rétt að leita eftir samningum fyrir hönd ríkisstjórnarinnar við Stéttarsamband bænda um magn mjólkur- og sauðfjárafurða sem framleiðendum verður ábyrgst fullt verð fyrir á samningstímanum skv. 8. gr. Samningarnir skulu gerðir fyrir 1. ágúst ár hvert og gilda næsta verðlagsár. Heimilt er að semja til lengri tíma í einu og að binda samninga við einstakar búvörur. Á sama hátt er landbúnaðarráðherra heimilt í stað ofannefndra samninga að semja um beinar greiðslur ríkissjóðs til framleiðenda mjólkur- og sauðfjárafurða á lögbýlum.

b. heimilt að ákveða skiptingu framleiðslu einstakra búvara, þar með taldra þeirra sem um er samið skv. a-lið, eftir héruðum. Skal sú skipting miðuð við félagssvæði búnaðarsambandanna en ráðherra er þó heimilt að ákveða aðra svæðaskiptingu að fengnu samþykki Framleiðsluráðs landbúnaðarins og viðkomandi búnaðarsambanda.

   Heimilt er að skipta framleiðslu innan hvers svæðis eða fela stjórn viðkomandi búnaðarsambands eða samtaka framleiðenda, sem viðurkennd eru skv. 2. mgr. 4. gr., að skipta framleiðslunni milli einstakra framleiðenda samkvæmt reglugerð er ráðherra setur.

c. heimilt að innheimta eftirtalin fóðurgjöld af innfluttu fóðri og hráefnum í það:
   1. Grunngjald sem má nema allt að 50% af tollverði hinnar innfluttu vöru.
   2. Sérstakt fóðurgjald sem má nema allt að 150% af tollverði hinnar innfluttu vöru.

3. Sérstakt grunngjald sem má nema allt að fjórum krónum af hverju kg hinnar innfluttu vöru.

Fóðurgjöld samkvæmt þessari grein mega vera tiltekin fjárhæð á hverja þyngdareiningu fóðurs eða tiltekið hlutfall af tollverði þess. Heimilt er að ákveða fóðurgjöldin mishá eftir fóðurtegundum.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um gjaldskyldu og er þar heimilt að undanskilja einstakar tegundir fóðurs gjaldskyldu, þar með talið fóður sem nýtt er til fóðrunar gæludýra og loðdýra. Heimilt er að endurgreiða framleiðendum búvara hið sérstaka fóðurgjald eða hluta þess og skal miða endurgreiðslur við framleiðslumagn sem ákveðið er eftir þörf markaðarins fyrir viðkomandi búvöru eða ákveðið skv. b-lið þessarar greinar. Heimilt er að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast endurgreiðslur samkvæmt þessari grein í samræmi við ákvæði reglugerðar þar um og skal Ríkisendurskoðun þá endurskoða reikninga yfir endurgreiðsluféð. Kostnaður við framkvæmd endurgreiðslna skal greiddur af tekjum af hinu sérstaka fóðurgjaldi.

Hið sérstaka fóðurgjald, sem kemur til endurgreiðslu samkvæmt þessari grein, skal ekki leiða til hækkunar á búvöruverði.

Ráðherra getur í reglugerð ákveðið að innflytjendur fóðurs skuli fá tiltekinn gjaldfrest á þeim hluta hins sérstaka fóðurgjalds sem kann að koma til endurgreiðslu enda sé sett fullnægjandi trygging fyrir gjaldinu.

d. heimilt að innheimta sérstakt jöfnunargjald af innfluttum kartöflum og vörum unnum úr þeim. Gjald þetta skal greitt af tollverði hinnar innfluttu vöru og má að hámarki ákveða gjaldið annaðhvort þannig að:
   1. samanlagt tollverð og jöfnunargjald hinnar innfluttu vöru miðað við meðaltal innflutningsverðs viðkomandi vöru eða vöruflokks síðasta almanaksmánuð sé ekki hærra en heildsöluverð sömu vöru án álagningar þegar það er ákveðið skv. 13.–15. gr. á innlendri framleiðslu,
   2. eða lagt sé allt að 200% gjald á tollverð hinnar innfluttu vöru sé heildsöluverð viðkomandi framleiðsluvöru hér á landi ekki ákveðið skv. 13.–15. gr.

   Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um álagningu jöfnunargjalds og hvaða vörur skuli gjaldskyldar. Að öðru leyti gilda ákvæði 32. gr. um innheimtu á jöfnunargjaldi samkvæmt þessum staflið. Tekjur af gjaldi þessu skulu renna í ríkissjóð. Ákvæði 2. mgr. 34. gr. gilda ekki um ákvarðanir samkvæmt þessum staflið.

Heimilt er að beita ofangreindum heimildum samtímis.

Sérstakt grunngjald skv. 3. tölul. c-liðar 1. mgr. er grunntaxti. Ráðherra er heimilt að hækka hið sérstaka grunngjald allt að því að það hækki í réttu hlutfalli við hækkun sem kann að verða á vísitölu byggingarkostnaðar, sbr. lög nr. 42/1987. Grunntaxtinn er miðaður við vísitölu 1. júlí 1987, þ.e. 100 stig.

31. gr.

Sé ákveðið að lækka fóðurgjöld sem lögð hafa verið á samkvæmt heimild í c-lið 1. mgr. 30. gr. eða fella þau niður skal endurgreiða hlutfallslega það sem innheimt kann að hafa verið af birgðum sem til eru þegar lækkun eða niðurfelling er ákveðin.

Séu heimildir til álagningar fóðurgjalda samkvæmt c-lið 1. mgr. 30. gr. nýttar skal á sama hátt heimilt að láta hækkun ná til fóðurbirgða sem eru í vörslu innflutnings- og dreifingaraðila er hækkun tekur gildi. Þessir aðilar skulu veita nauðsynlega aðstoð við talningu á birgðum, en tollstjórar skulu staðreyna birgðauppgjör og annast innheimtu og skil gjaldanna, sbr. 32. gr.

32. gr.

Tollstjórar annast innheimtu fóðurgjalda við innflutning og skulu gera reikningsskil fyrir gjöldunum til ríkissjóðs eftir því sem fjármálaráðuneytið og reglur um opinber reikningsskil mæla fyrir.

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum eða reglugerð eða öðrum fyrirmælum settum samkvæmt lögum þessum um ákvörðun tollverðs, vöruflokkun, gjalddaga, innheimtu, lögvernd gjaldsins, refsingar og aðra framkvæmd varðandi fóðurgjöld skulu gilda eftir því sem við geta átt ákvæði tollalaga nr. 55 30. mars 1987.

33. gr.

Tekjur af grunngjaldi og sérstöku grunngjaldi skv. 1. og 3. tölul. c-liðar 1. mgr. 30. gr. renna í ríkissjóð.

Tekjur af hinu sérstaka fóðurgjaldi, að frádregnum þeim hluta sem varið er til endurgreiðslna skv. c-lið 1. mgr. 30. gr., skulu renna til Framleiðnisjóðs landbúnaðarins. Framleiðnisjóður landbúnaðarins skal ráðstafa tekjum af gjaldinu, að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðherra, sem lánum eða framlögum til eflingar nýrra viðfangsefna í landbúnaði og til stuðnings við búgreinar og breytingar búskaparhátta á lögbýlum. Tekjum af hinu sérstaka fóðurgjaldi skal haldið sérgreindum í reikningum Framleiðnisjóðs og skal Ríkisendurskoðun endurskoða þann hluta reikninga sjóðsins, auk lögboðinna endurskoðenda hans.

34. gr.

Ákvarðanir um beitingu heimilda, sem felast í ákvæðum þessa kafla, skulu teknar með reglugerð. Skal réttur framleiðenda þar ákveðinn með tilliti til framleiðslu þeirra á búvöru á tilteknu tímabili. Þá er heimilt í reglugerð að ákveða að réttur framleiðenda skuli vera mismunandi eftir bústærðum, búrekstraraðstöðu, fjármagnskostnaði vegna framkvæmda á ábýlisjörð, búskapartíma vegna frumbýlinga og ættliðaskipta á jörðum og þegar framleiðsla er dregin saman eða búskap hætt. Enn fremur má þar ákveða að réttur framleiðenda skuli skerðast vegna aðstoðar sem Framleiðnisjóður landbúnaðarins veitir til nýrra búgreina eða búháttabreytinga.

Áður en reglugerðir um beitingu ákvæða þessa kafla eru gefnar út skal leitað tillagna Framleiðsluráðs landbúnaðarins, Stéttarsambands bænda og samtaka framleiðenda í viðkomandi búgrein.

VIII. KAFLI
Um aðlögun búvöruframleiðslunnar.

35. gr.

Ríkissjóður skal leggja fram fjármagn til þess að mæta áhrifum samdráttar í framleiðslu mjólkur- og sauðfjárafurða. Fjármagni þessu skal varið til eflingar nýrra búgreina, markaðsöflunar og til fjárhagslegrar endurskipulagningar búreksturs á lögbýlum. Fjármagnið skal renna í Framleiðnisjóð landbúnaðarins sem úthlutar því samkvæmt ákvæðum reglugerðar er landbúnaðarráðherra setur.

IX. KAFLI
Um aðlögun og stjórn framleiðslu sauðfjárafurða 1991–1998.

36. gr.

Frá 1. maí 1991 til 31. ágúst 1992 skal laga fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða að innanlandsmarkaði með því að ríkissjóði er heimilt að greiða fyrir fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða allt að 3.700 tonnum og greiða förgunarbætur vegna fækkunar áa eftir nánari ákvörðun í reglugerð.

Framleiðendur sauðfjárafurða á lögbýlum geta fram til 31. ágúst 1992 haft aðilaskipti að fullvirðisrétti, enda séu uppfyllt skilyrði þau sem ráðherra setur í reglugerð. Ríkissjóði er við slík aðilaskipti heimilt samkvæmt ákvörðun landbúnaðarráðherra að fella niður allt að 20% fullvirðisréttarins gegn greiðslu eftir nánari ákvörðun í reglugerð.

Eigendum lögbýla er heimilt að leggja fullvirðisrétt/greiðslumark lögbýlisins inn til geymslu til 31. ágúst 1998 án þess að það veiti hlutdeild í heildargreiðslumarki á tímabilinu og greiðir ríkissjóður þá förgunarbætur vegna fækkunar áa.

Fullvirðisréttur utan lögbýla, sem ekki hefur verið boðinn ríkissjóði skv. 1. mgr. fyrir 1. september 1992, skal falla niður.

Takist ekki eftir ofangreindum leiðum að laga fullvirðisréttinn að innanlandsmarkaði skal færa fullvirðisrétt miðað við 31. ágúst 1992 niður um það sem á vantar og komi greiðsla fyrir eftir nánari ákvörðun í reglugerð. Við lok aðlögunar fullvirðisréttar að innanlandsmarkaði skal miða við að hann verði í samræmi við heildargreiðslumark verðlagsársins 1993–1994, sbr. þó 1. mgr. Landbúnaðarráðherra er heimilt að ákveða í reglugerð, að höfðu samráði við Stéttarsamband bænda, að niðurfærsla skuli vera mismunandi eftir landsvæðum. Jafnframt er heimilt að undanþiggja einstaka framleiðendur niðurfærslu að því marki sem þegar gerðir samningar við ríkissjóð kveða á um.

Áður en greiðslur ríkissjóðs fyrir fullvirðisrétt og förgun bústofns verða inntar af hendi skal liggja fyrir staðfesting þess að ám hafi verið fargað og að ásetningur haustin 1991 og 1992 verði í samræmi við umsamda fækkun og niðurfærslu.

Greiðslur vegna niðurfærslu fullvirðisréttar til framleiðslu sauðfjárafurða skulu greiddar handhafa réttar til beinna greiðslna á lögbýlinu vegna framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1993–1994 samkvæmt skrám Framleiðsluráðs landbúnaðarins 31. janúar 1993. Þetta gildir þó ekki ef gert er samkomulag á milli ábúanda og eiganda lögbýlis, þegar ekki er um sömu aðila að ræða, um annan hátt á greiðslum, enda berist tilkynning þess efnis til landbúnaðarráðuneytisins fyrir 31. janúar 1993.

Taki leiguliði við greiðslunum getur eigandi lögbýlis óskað eftir því við ábúðarlok að tekið verði tillit til þeirra við mat skv. 16. gr. ábúðarlaga, nr. 64/1976, að því marki sem þær teljast bætur fyrir skerðingu á búrekstraraðstöðu eftir lok ábúðartímans.

37. gr.

Heildargreiðslumark sauðfjárafurða er tiltekið magn kindakjöts, reiknað í tonnum, sem beinar greiðslur ríkissjóðs miðast við. Heildargreiðslumark skiptist í greiðslumark lögbýla. Það skal endanlega ákveðið fyrir 15. september ár hvert vegna framleiðslu næsta verðlagsárs, en verður 8.600 tonn verðlagsárið 1992–1993.

Við ákvörðun heildargreiðslumarks skal byggt á neyslu síðasta almanaksárs og sölu-þróun fyrstu sex mánuði yfirstandandi árs. Heimilt er einnig að taka tillit til líklegrar neysluþróunar á komandi ári. Þá skal tekið tillit til birgða 1. september þannig að þær samsvari þriggja vikna sölu innan lands. Til neyslu telst öll sala kindakjöts frá afurðastöð á innlendum markaði, svo og það kindakjöt sem framleiðendur taka úr sláturhúsi.

Landbúnaðarráðherra skal, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins, ákveða heildargreiðslumark fyrir hvert verðlagsár og setja í reglugerð nánari ákvæði um skiptingu í greiðslumark lögbýla.

38. gr.

Greiðslumark skal bundið við lögbýli. Framleiðsluráð landbúnaðarins skal halda skrá yfir greiðslumark lögbýla og handhafa réttar til beinna greiðslna samkvæmt því. Á hverju lögbýli skal aðeins einn framleiðandi vera skráður handhafi. Þó er heimilt, þegar um fleiri sjálfstæða rekstraraðila er að ræða sem standa að búinu, að skrá þá sérstaklega.

Greiðslumark hvers lögbýlis fyrir verðlagsárið 1992–1993 skal vera í hlutfalli við fullvirðisrétt þess eins og hann er að loknum 1. hluta aðlögunar fullvirðisréttar að innanlandsmarkaði að teknu tilliti til aðilaskipta að fullvirðisrétti fram til 31. ágúst 1992. Heimilt er að binda greiðslumark verðlagsársins 1992–1993 við tiltekinn ásetning sauðfjár á hverju lögbýli.

Greiðslumark hvers lögbýlis verðlagsárið 1993–1994 skal vera í hlutfalli við fullvirðisrétt þess að lokinni aðlögun að innanlandsmarkaði 31. ágúst 1992 að teknu tilliti til aðilaskipta að fullvirðisrétti.

Við ákvörðun greiðslumarks ofannefndra verðlagsára er heimilt að taka tillit til fullvirðisréttar sem bundinn er í samningum og heimtekins kjöts haustin 1990 og 1991.

Greiðslumark þaðan í frá breytist í hlutfalli við breytingar á heildargreiðslumarki.

Fari framleiðsla á lögbýlinu umfram efri mörk greiðslumarks þess, án sérstaks samkomulags við afurðastöð, skal það sem umfram er og ekki rúmast innan heildargreiðslumarks koma til lækkunar á greiðslumarki þess á næsta verðlagsári. Þá er heimilt að skerða greiðslumarkið um allt að 0,5 kg fyrir hvert framleitt kílógramm umfram efri mörk.

Nýti rétthafi greiðslumarks það ekki til framleiðslu að neinu leyti í full tvö ár er landbúnaðarráðherra heimilt að fella það niður, enda hafi viðkomandi rétthafa verið tilkynnt um það og honum gefinn kostur á að leggja greiðslumarkið inn til geymslu.

39. gr.

Frá 1. september 1992 eru heimil aðilaskipti greiðslumarks á milli lögbýla, enda séu uppfyllt skilyrði þau sem ráðherra setur í reglugerð. Slík aðilaskipti taka ekki gildi fyrr en staðfesting Framleiðsluráðs landbúnaðarins liggur fyrir. Sé ábúandi lögbýlis annar en eigandi þess þarf samþykki beggja fyrir aðilaskiptum að greiðslumarki frá lögbýli.

Leiguliða er heimilt að kaupa greiðslumark á lögbýlið og skal það skráð sérstaklega á nafn hans. Nú vill leiguliði selja slíkt greiðslumark og skal jarðareigandi eiga forkaupsrétt að greiðslumarkinu. Tilkynna skal jarðareiganda um fyrirhugaða sölu, verð og greiðsluskilmála og hann skal hafa sagt til um það innan 30 daga frá því tilkynning barst honum hvort hann ætlar að neyta forkaupsréttar.

Landbúnaðarráðherra setur nánari reglur um aðilaskipti með greiðslumark og skráningu þess. Ef hætta skapast á að tilfærsla á greiðslumarki gangi gegn æskilegum landnýtingarsjónarmiðum er landbúnaðarráðherra heimilt að takmarka eða stöðva slík aðilaskipti að höfðu samráði við umhverfisráðuneytið. Sama gildir ef fyrir liggur rökstutt álit Landgræðslu ríkisins um að hin fyrirhuguðu aðilaskipti fari í bága við gróðurverndarsjónarmið.

40. gr.

Bein greiðsla er framlag úr ríkissjóði til framleiðanda sauðfjárafurða og skal svara til 50% af framleiðslukostnaði kindakjöts. Það greiðist samkvæmt greiðslumarki hvers lögbýlis.

Beinar greiðslur skulu greiðast mánaðarlega á tímabilinu frá mars til desember fyrir það verðlagsár sem hefst 1. september það ár, í fyrsta sinn í mars 1992. Fullnaðargreiðsla skal innt af hendi eigi síðar en 15. desember. Heimilt er að binda beinar greiðslur við tiltekinn ásetning sauðfjár á lögbýlinu.

Beinar greiðslur breytast ekki þegar framleiðsla á lögbýlinu er 80–105% af greiðslumarki þess verðlagsárið 1992–1993. Þó er heimilt að greiða beinar greiðslur út á framleiðslu allt að efri mörkum greiðslumarks við lokauppgjör enda rúmist þær greiðslur innan heildargreiðslumarks ársins. Fráviksmörk þessi, þ.e. efri og neðri mörk greiðslumarks, skulu endurskoðuð árlega með hliðsjón af markaðsaðstæðum. Nái framleiðsla ekki tilskildu hlutfalli greiðslumarks skerðast beinar greiðslur ársins hlutfallslega frá því marki sem sett er hverju sinni. Heimilt er að víkja frá framangreindu ákvæði vegna fjárskiptasamninga á vegum sauðfjárveikivarna. Heimilt er að telja sölu líffjár til framleiðslu. Heimilt er að skerða eða fella niður beinar greiðslur ef framleiðandi hefur gerst sekur um ólöglega sölu eða dreifingu á kjöti af heimaslátruðu sauðfé.

Landbúnaðarráðherra skal að fengnum tillögum Framleiðsluráðs setja nánari reglur um beinar greiðslur, m.a. um framkvæmd þeirra, viðmiðun við framleiðslukostnað og gæðaflokkun, hlutfall nýtingar til að fá fulla beina greiðslu og greiðslutilhögun.

41. gr.

Framleiðsla innan heildargreiðslumarks skal notuð til að fullnægja þörfum innlenda markaðarins. Verði birgðir kindakjöts í lok verðlagsárs umfram þriggja vikna sölu skulu þær markaðsfærðar innan lands eða utan með markaðsstuðningi sem kostaður skal með innheimtu verðskerðingargjalds, sbr. 20. og 21. gr., hjá framleiðendum kindakjöts og afurðastöðvum við slátrun og innlegg á því verðlagsári sem birgðirnar verða markaðsfærðar. Framleiðsluráð landbúnaðarins ákveður, að höfðu samráði við samtök sauðfjárframleiðenda og afurðastöðva, hvernig birgðunum skuli ráðstafað og er afurðastöðvum, framleiðendum og öðrum sem kunna að eiga umrætt kjöt skylt að lúta ákvörðun Framleiðsluráðs. Ákvæði 24., 26. og 27. gr. gilda um innheimtu verðskerðingar.

Þá er heimilt með samkomulagi landbúnaðarráðherra og Stéttarsambands bænda að ákveða sérstaka lækkun á heildargreiðslumarki næsta verðlagsárs til að koma birgðastöðu í jafnvægi á allt að tveimur árum. Fjármunum, sem sparast vegna þessa, skal varið til söluátaks á birgðunum innan lands.

Ríkissjóður ábyrgist að birgðir 1. september 1992 verði ekki umfram áætlaða þriggja vikna neyslu, þ.e. 500 tonn, og mun bera kostnað af markaðsfærslu á birgðum umfram þau mörk.

42. gr.

Ágreiningi um ákvörðun á greiðslumarki lögbýlis, skráningu á greiðslumarki, rétt til beinna greiðslna og framkvæmd verðskerðingar samkvæmt þessum kafla og reglugerðum þar um er heimilt að skjóta til þriggja manna úrskurðarnefndar sem landbúnaðarráðherra skipar til fjögurra ára í senn. Skal einn tilnefndur af Stéttarsambandi bænda, einn án tilnefningar og einn samkvæmt tilnefningu Hæstaréttar Íslands. Ráðherra skipar einn úr þeirra hópi formann nefndarinnar. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti. Úrskurði nefndarinnar verður ekki skotið til ráðherra.

43. gr.

Allir þeir, sem hafa fullvirðisrétt til ráðstöfunar eða hagnýtingar eða hafa með höndum framleiðslu sauðfjárafurða, eru háðir þeim breytingum á réttarstöðu sem lög þessi hafa í för með sér.

Með hugtakinu fullvirðisréttur í lögum þessum er átt við rétt í sérstakri fullvirðisréttarskrá Framleiðsluráðs landbúnaðarins, sbr. reglugerð nr. 313/1991, með síðari breytingum.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um aðlögun og stjórn framleiðslu sauðfjárafurða og störf og málsmeðferð úrskurðarnefndar skv. 42. gr.

X. KAFLI
Um aðlögun og stjórn framleiðslu mjólkur 1992–1998.

44. gr.

Heildargreiðslumark mjólkur er tiltekið magn mjólkur, mælt í lítrum, sem beinar greiðslur ríkissjóðs miðast við. Við ákvörðun þess skal byggt á neyslu innlendra mjólkurvara sem farið hafa um afurðastöð undanfarandi tólf mánaða tímabil og áætlun Framleiðsluráðs landbúnaðarins fyrir komandi ár að teknu tilliti til birgða. Heildargreiðslumark skiptist í greiðslumark lögbýla. Það skal endanlega ákveðið þremur mánuðum fyrir upphaf verðlagsárs vegna framleiðslu næsta verðlagsárs, en verður 100 milljónir lítra verðlagsárið 1992–1993, að lokinni aðlögun fullvirðisréttar til framleiðslu mjólkur að innanlandsmarkaði. Heimilt er að færa niður heildargreiðslumark mjólkur haustið 1993 eða síðar vegna endurkomu fullvirðisréttar sem leigður hefur verið Framleiðnisjóði landbúnaðarins. Um greiðslur fyrir niðurfærslu fullvirðisréttar til samræmis við úthlutað greiðslumark fer eftir samningum skv. a-lið 1. mgr. 30. gr.

Landbúnaðarráðherra skal, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins, ákveða heildargreiðslumark fyrir hvert verðlagsár og setja í reglugerð nánari ákvæði um skiptingu í greiðslumark lögbýla.

45. gr.

Greiðslumark skal bundið við lögbýli. Framleiðsluráð landbúnaðarins skal halda skrá yfir greiðslumark lögbýla og handhafa réttar til beinna greiðslna samkvæmt því. Á hverju lögbýli skal aðeins einn framleiðandi vera skráður handhafi. Þó er heimilt, þegar um fleiri sjálfstæða rekstraraðila er að ræða sem standa að búinu, að skrá þá sérstaklega.

Greiðslumark hvers lögbýlis fyrir verðlagsárið 1992–1993 skal vera jafnt fullvirðisrétti þess eins og hann er að lokinni aðlögun hans að innanlandsmarkaði haustið 1992.

Greiðslumark þaðan í frá breytist í hlutfalli við breytingar á heildargreiðslumarki. Greiðslumark lögbýlis breytist ekki þótt innlegg þess í afurðastöð fari umfram greiðslumarkið.

Nýti rétthafi greiðslumarks það ekki til framleiðslu að neinu leyti í full tvö ár er landbúnaðarráðherra heimilt að fella það niður, enda sé viðkomandi rétthafa tilkynnt um það, gefinn kostur á að leggja greiðslumarkið inn til geymslu og hann hafi staðfest samþykki sitt við þessari ráðstöfun.

46. gr.

Heimil eru aðilaskipti greiðslumarks á milli lögbýla, enda séu uppfyllt skilyrði þau sem ráðherra setur í reglugerð. Heimilt er þar að kveða á um að sala greiðslumarks, sem framleiðandi hefur leigt Framleiðnisjóði eða öðrum framleiðanda, sé háð því að það hafi verið nýtt til innleggs á lögbýli leigusala í allt að tvö ár fyrir sölu.

Slík aðilaskipti taka ekki gildi fyrr en staðfesting Framleiðsluráðs landbúnaðarins liggur fyrir. Sé ábúandi lögbýlis annar en eigandi þess þarf samþykki beggja fyrir flutningi greiðslumarks frá lögbýli.

Leiguliða er heimilt að kaupa greiðslumark á lögbýlið á sama hátt og kveðið er á um í 2. mgr. 39. gr.

Landbúnaðarráðherra setur nánari reglur um aðilaskipti með greiðslumark og skráningu þess.

47. gr.

Bein greiðsla er framlag úr ríkissjóði til framleiðanda mjólkur og skal svara til 47,1% af framleiðslukostnaði mjólkur samkvæmt verðlagsgrundvelli á innleggsdegi. Hún greiðist samkvæmt greiðslumarki hvers lögbýlis.

Landbúnaðarráðherra skal að undangengnum samningum við Stéttarsamband bænda setja nánari reglur um beinar greiðslur, m.a. um framkvæmd þeirra, greiðslutilhögun, fráviksmörk og ráðstöfun beinna greiðslna vegna ónýtts greiðslumarks. Heimilt er að ákveða misháar beinar greiðslur eftir árstímum.

48. gr.

Framleiðsla innan heildargreiðslumarks skal notuð til að fullnægja þörfum innlenda markaðarins. Verði birgðir mjólkurafurða í lok verðlagsárs of miklar að mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins skulu þær markaðsfærðar innan lands eða utan með markaðsstuðningi sem kostaður skal með innheimtu verðskerðingar, sbr. 20. og 21. gr., hjá mjólkurframleiðendum og mjólkursamlögum við innlegg á því verðlagsári sem birgðirnar verða markaðsfærðar. Framleiðsluráð landbúnaðarins ákveður, að höfðu samráði við samtök

mjólkurframleiðenda og afurðastöðva, hvernig birgðunum skuli ráðstafað og er afurðastöðvum, framleiðendum og öðrum, sem kunna að eiga umræddar afurðir, skylt að lúta ákvörðun Framleiðsluráðs. Ákvæði 24., 26. og 27. gr. gilda um innheimtu verðskerðingargjalds.

Safnist upp birgðir vegna samdráttar í neyslu skal landbúnaðarráðherra, í samráði við Stéttarsamband bænda, ákveða sérstaka lækkun á heildargreiðslumarki næsta verðlagsárs til að koma birgðastöðu í jafnvægi á allt að tveimur árum. Heimilt er að verja fjármunum sem sparast vegna þessa til að draga úr tekjuskerðingu framleiðenda eða til söluátaks á birgðum innan lands.

49. gr.

Ákvæði 42. gr. um úrskurðarnefnd gildir einnig um ágreining vegna ákvörðunar á greiðslumarki lögbýla samkvæmt þessum kafla.

Allir þeir sem hafa fullvirðisrétt/greiðslumark til ráðstöfunar eða hagnýtingar eða hafa með höndum framleiðslu mjólkur eru háðir þeim breytingum á réttarstöðu sem lög þessi hafa í för með sér.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um aðlögun og stjórn framleiðslu mjólkur.

XI. KAFLI
Um vinnslu og sölu búvara.

50. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal stuðla að fjölbreyttu framboði búvara á hverjum tíma, svo og framförum og aukinni hagkvæmni búvöruframleiðslunnar, þannig að hún verði í samræmi við þarfir markaðarins.

51. gr.

Byggingu og staðsetningu afurðastöðva skal haga á þann hátt sem hagkvæmastur er fyrir heildarskipulag viðkomandi búgreinar.

Áður en opinber lánastofnun tekur ákvörðun um veitingu lána til að reisa eða endurbyggja afurðastöð fyrir búvörur skal stofnunin leita umsagnar Framleiðsluráðs landbúnaðarins um hina fyrirhuguðu framkvæmd.

Við löggildingu sláturhúsa samkvæmt lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum, skal gætt ákvæða 1. mgr. þessarar greinar.

52. gr.

Áður en ákvarðanir eru teknar um inn- og útflutning landbúnaðarvara skulu aðilar, sem með þau mál fara, leita álits og tillagna Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Innflutningur landbúnaðarvara skal því aðeins leyfður að Framleiðsluráð staðfesti að innlend framleiðsla fullnægi ekki neysluþörfinni.

53. gr.

Landbúnaðarráðherra veitir leyfi til að flytja til landsins kartöflur, nýtt grænmeti, sveppi og blóm. Ráðherra getur, að fengnum meðmælum þeirrar nefndar sem starfar skv. 3. mgr., ákveðið að innflutningur tiltekinna vara, sem greinin tekur til, skuli tímabundið vera undanþeginn leyfisveitingu. Innflutningur þeirra vara, sem greinin tekur til, skal því aðeins leyfður að innlend framleiðsla fullnægi ekki eftirspurn.

Ákvæði þessarar greinar tekur þó ekki til skipa og flugvéla sem koma í landhelgi og hafa innanborðs þær vörur sem um getur í 1. mgr. ef birgðirnar eru, að áliti hlutaðeigandi tollyfirvalda, eigi meiri en svo að hæfilegur forði sé handa áhöfn og farþegum.

Áður en leyfi til innflutnings skv. 1. mgr. eru veitt skal ráðherra leita álits nefndar sem skipuð er tveimur fulltrúum framleiðenda tilnefndum af samtökum þeirra og tveimur fulltrúum innflytjenda þessara vörutegunda sem viðskiptaráðherra tilnefnir og oddamanni tilnefndum af landbúnaðarráðherra. Skal nefndin láta ráðherra í té rökstutt álit um hvort innflutnings sé þörf og hve mikils.

Ákvæði 52. gr. taka ekki til innflutnings á þeim vörum sem grein þessi tekur til.

54. gr.

Landbúnaðarráðherra getur með reglugerð ákveðið að mjólk og mjólkurvörur, egg, kartöflur, garðávextir og grænmeti, sem selja á innan lands eða flytja skal á erlendan markað, skuli metið, flokkað og merkt eftir tegundum, gæðum og uppruna enda fullnægi varan reglum um heilbrigði og hollustuhætti sem settar eru á grundvelli laga nr. 81 3. ágúst 1988, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, og laga nr. 24 1. febrúar 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum.

Til að standa straum af kostnaði við mat samkvæmt þessari grein er ráðherra heimilt að láta innheimta sérstakt matsgjald af þeirri vöru sem matið tekur til og má gjaldið vera tiltekin krónutala á hverja þyngdareiningu eða hlutfall af verði vörunnar til framleiðanda. Matsgjaldið má þó aldrei vera hærra en sem nemur 1,5% af verði vörunnar til framleiðanda. Framleiðandi þeirrar vöru, sem tekin er til mats, er ábyrgur fyrir greiðslu matsgjalds. Gjald þetta má taka lögtaki. Heimilt er að ákveða að það skuli innheimt með búnaðarmálasjóðsgjaldi samkvæmt lögum nr. 41 15. maí 1990.

Landbúnaðarráðherra ákveður yfirstjórn mats þeirra búvara sem ákveðið er að taka til mats samkvæmt þessari grein.

Um löggildingu matsmanna fer eftir ákvæðum í reglugerð og er þar heimilt að ákveða að afurðastöð og söluaðilar skuli á sinn kostnað hafa í þjónustu sinni matsmenn til að framkvæma mat samkvæmt þessari grein. Þá eina má skipa eða löggilda sem matsmenn sem hafa góða þekkingu á viðkomandi búvöru og reynslu í öllu er varðar meðferð varanna og mat á þeim.

Í reglugerð skulu sett ákvæði um matsreglur, gæðaflokkun, framkvæmd mats, yfirmat og annað sem lýtur að matinu.

Afurðastöðvum og öðrum, sem annast sölumeðferð þeirra búvara sem mat samkvæmt þessari grein tekur til, er skylt að sjá matsmönnum fyrir aðstöðu til að framkvæma matið samkvæmt nánari reglum sem settar skulu í reglugerð.

Við verðlagningu búvara skal verð þeirra ákveðið mismunandi eftir tegunda- og gæðaflokkum sem ákveðnir eru samkvæmt þessari grein, lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, lögum nr. 57 16. maí 1990, um flokkun og mat á gærum og ull, og öðrum lögum og reglum um sama efni.

55. gr.

Þeir sem versla með búvörur skulu fullnægja skilyrðum laga og annarra ákvarðana yfirvalda um slíka starfsemi og hafa fullnægjandi aðstöðu til meðferðar, flutnings og geymslu þeirrar vöru sem þeir taka til sölumeðferðar samkvæmt reglum heilbrigðisyfirvalda.

Nú selur framleiðandi eigin búvöruframleiðslu til smásöluverslunar eða neytenda og er honum þá skylt að fullnægja ákvæðum laga og annarra ákvarðana yfirvalda um flokkun, mat, flutning, geymslu og annað sem lýtur að meðferð vörunnar.

Skylt er seljanda og kaupanda að veita Framleiðsluráði landbúnaðarins allar umbeðnar upplýsingar um söluna, þar á meðal um uppruna vörunnar, svo að ganga megi úr skugga um að ofangreind skilyrði hafi verið uppfyllt.

56. gr.

Landbúnaðarráðherra er heimilt með reglugerð, að fenginni tillögu Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka afurðastöðva mjólkuriðnaðarins, að skipta landinu í mjólkursölusvæði eftir því sem best hentar framleiðslu- og markaðsaðstæðum.

Þegar ákveðin hefur verið skipting landsins í sölusvæði er afurðastöðvum á sölusvæðinu skylt að taka við mjólk frá framleiðendum innan sölusvæðisins enda fullnægi varan reglum um heilbrigði og gæði og sé innan marka heimilaðs framleiðslumagns, sbr. 30. gr.

57. gr.

Nú kemur upp deila á milli framleiðenda og afurðastöðvar innan sölusvæðis um móttöku mjólkur eða önnur atriði varðandi samskipti þessara aðila og er þá aðilum heimilt að leggja ágreining til úrskurðar þriggja manna nefndar. Skal einn nefndarmaður tilnefndur af Framleiðsluráði, annar tilnefndur af samtökum afurðastöðva í mjólkuriðnaði og oddamaður tilnefndur af landbúnaðarráðherra.

58. gr.

Nú hefur landbúnaðarráðherra ákveðið skiptingu landsins í sölusvæði fyrir mjólk, sbr. 56. gr., og skulu þá framleiðendur mjólkur á hverju mjólkursölusvæði kjósa sér stjórn er hefur á hendi umsjón mjólkurmálanna á því svæði.

Þar sem starfandi eru fleiri en eitt mjólkurbú á sama mjólkursölusvæði sem hafa á hendi daglega sölu á mjólk og mjólkurvörum skulu þau hafa sameiginlega yfirstjórn er nefnist samsölustjórn. Þau kjósa á aðalfundi mjólkurbúanna fulltrúa á sameiginlegan fulltrúafund fyrir mjólkursölusvæðið sem svo kýs stjórn samsölunnar á því svæði.

59. gr.

Framleiðsluráði landbúnaðarins og afurðastöðvum í mjólkuriðnaði er heimilt að gera samkomulag um verkaskiptingu milli mjólkursamlaga að því er varðar framleiðslu einstakra mjólkurvara fyrir innlendan og erlendan markað. Í slíku samkomulagi er heimilt að kveða á um verðtilfærslu til að jafna framlegð mismunandi framleiðslutegunda á milli mjólkurbúa. Fimmmannanefnd getur gripið inn í verðtilfærslu milli afurða telji hún það nauðsynlegt. Verðtilfærsla má aldrei verða hærri fjárhæð en sem svarar hráefnisverði hverrar afurðar. Samkomulagið öðlast ekki gildi fyrr en landbúnaðarráðherra hefur staðfest það.

60. gr.

Þar sem eitt mjólkurbú er starfandi eða samsölustjórn samkvæmt ákvæðum 58. gr. innan sölusvæðis sem ákveðið er skv. 56. gr. skal það eða hún annast alla heildsöludreifingu á nýmjólk, rjóma, súrmjólk og skyri. Heildsöluaðilinn skal sjá um að ætíð sé nóg af þessum vörum á sölusvæði hans sé þess nokkur kostur.

61. gr.

Mjólkursamlögum og verslunum, er selja mjólk og mjólkurvörur, ber að hlíta opinberum verðákvörðunum og má aldrei grípa til sölustöðvunar á mjólk og skyldum vörum þótt ósamkomulag kunni að koma upp út af verðlagningu þessara vara.

62. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins og sláturleyfishafar skulu gera samkomulag um verkaskiptingu á milli sláturleyfishafa vegna slátrunar og verkunar sauðfjár- og stórgripaafurða til sölu á erlenda markaði með tilliti til mismunandi heimilda þeirra til slátrunar og verkunar á þessum búvörum til útflutnings og þess að sala hvers sláturleyfishafa á innlendum markaði miðist við hlutfall heimilaðrar framleiðslu skv. 30. gr. þeirra framleiðenda sem eru í viðskiptum hjá sláturleyfishafa.

Heimilt er að gera slíkt samkomulag til tiltekins tíma og skal aðilum heimilt að óska endurskoðunar á því vegna breyttra aðstæðna, eftir því sem nánar er tekið til í samkomulaginu. Samkomulagið öðlast ekki gildi fyrr en landbúnaðarráðherra hefur staðfest það.

Nú næst ekki slíkt samkomulag sem um ræðir í 1. mgr. eða ráðherra neitar að staðfesta það og skal ráðherra þá úrskurða framangreinda verkaskiptingu. Úrskurður þessi skal vera tímabundinn og má gilda í allt að tvö ár. Aðilum er á þessu tímabili frjálst að gera með sér samkomulag skv. 1. mgr. er komi í stað úrskurðar ráðherra. Í slíkum úrskurði er heimilt að kveða á um magn og verkun þessara búvara og skiptingu þeirra til sölu innan lands og utan.

Brjóti sláturleyfishafi gegn samkomulagi eða úrskurði samkvæmt þessari grein er ráðherra heimilt að svipta viðkomandi sláturleyfi samkvæmt lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum.

63. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins hættir rekstri Grænmetisverslunar landbúnaðarins frá og með 1. júní 1986.

Landbúnaðarráðherra er þó heimilt að ákveða að breyting skv. 1. mgr. verði fyrr enda hafi þá náðst samkomulag við aðila skv. 3. mgr. um yfirtöku á rekstri fyrirtækisins, sölu og leigu á eignum þess og að hið nýja fyrirtæki gefi fastráðnu starfsfólki Grænmetisverslunar landbúnaðarins kost á sambærilegum störfum. Skulu ákvæði 14. gr. laga nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, þá ekki ná til þeirra starfsmanna Grænmetisverslunar landbúnaðarins sem njóta lögkjara samkvæmt þeim lögum.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að selja samtökum framleiðenda kartaflna og grænmetis eða hlutafélagi í eigu þessara aðila eignir Grænmetisverslunar landbúnaðarins, aðrar en fasteignir. Þá er ráðherra heimilt að leigja sömu aðilum núverandi fasteignir Græn-

metisverslunar landbúnaðarins til reksturs dreifingar- og sölufyrirtækis með kartöflur og grænmeti.

Tekjur, sem fást við sölu og leigu á eignum skv. 3. mgr., ásamt sjóðum Grænmetisverslunar landbúnaðarins við starfslok, skulu lagðar í sérstakan sjóð sem hefur það verkefni að styrkja stofnræktun garðávaxta, rannsóknir og tilraunir með ræktun og meðferð garðávaxta og vöruþróun á þessu sviði. Sjóðurinn skal vera í vörslu Framleiðnisjóðs landbúnaðarins og annast stjórn hans úthlutun úr sjóðnum samkvæmt ákvæðum reglugerðar er landbúnaðarráðherra setur.

64. gr.

Þar sem afurðastöð búvara er í eigu aðila sem hefur með höndum annan rekstur er skylt að halda bókhaldi og fjárreiðum afurðastöðvarinnar aðgreindum frá öðrum rekstri viðkomandi aðila.

Þá getur fimmmannanefnd ákveðið að afurðastöðvar skuli setja reikninga sína upp með samræmdum hætti.

XII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

65. gr.

Framleiðsluráð lætur safna og gefa út ár hvert skýrslu um framleiðslu búvara, vinnslu þeirra og sölu, markaði, markaðshorfur og afkomu landbúnaðarins á hverjum tíma.

Skylt er öllum þeim, er hafa með höndum vinnslu eða sölu búvara, að láta ráðinu í té allar upplýsingar er því geta að gagni komið við störf þess og þeir geta veitt.

66. gr.

Kostnaður við framkvæmd IV. kafla þessara laga greiðist úr ríkissjóði. Ráðherra ákveður þóknun nefndarmanna í verðlagsnefnd og fimmmannanefnd.

67. gr.

Slátrun alifugla skal fara fram í löggiltum sláturhúsum, sbr. lög nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

68. gr.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert ókeypis og ótilkvaddir gefa Framleiðsluráði upp, í því formi sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju lögbýli og hjá öðrum framteljendum sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þessu sambandi.

Framleiðsluráð landbúnaðarins getur ákveðið að seljendur fóðurs skuli ársfjórðungslega senda ráðinu skrá yfir alla sölu. Tilgreina skal hverjir kaupendur eru, heildarmagn hvers kaupanda og einingaverð.

69. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

70. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal farið sem opinber mál. Varða brot sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Ef aðili, sem samkvæmt lögum þessum er skylt að gefa Framleiðsluráði skýrslu eða upplýsingar, tregðast við að láta þær í té má beita dagsektum frá 100–5.000 kr., eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð.

71. gr.

Ákvæði laga þessara um greiðslumark og beinar greiðslur ríkissjóðs til framleiðenda mjólkur og sauðfjárafurða á lögbýlum falla úr gildi 31. ágúst 1998 nema samningur hafi verið gerður á grundvelli a-liðar 1. mgr. 30. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

A.

Framleiðnisjóður landbúnaðarins skal bera kostnað við sölu á kindakjöti sem fellur til haustið 1992 vegna reglugerðar sem landbúnaðarráðherra setur skv. 5. mgr. 36. gr. laganna um mismunandi niðurfærslur eftir landsvæðum.

B.

Heimilt er að verja á árinu 1993 allt að 250 milljónum króna af innheimtum verðjöfnunargjöldum af mjólk til að greiða fyrir niðurfærslu fullvirðisréttar til framleiðslu mjólkur sem framkvæmd var 1. september 1992 og tók gildi frá og með verðlagsárinu 1992–1993. Framleiðnisjóður landbúnaðarins skal greiða fyrir niðurfærslu fullvirðisréttar að því marki sem fullvirðisréttur, sem leigður hefur verið Framleiðnisjóði, er tekinn í notkun á ný verðlagsárið 1992–1993. Greiðsla vegna niðurfærslu skal vera 50 kr. fyrir hvern lítra mjólkur í fullvirðisrétti.

Greiðslur vegna niðurfærslu fullvirðisréttar til framleiðslu mjólkur skulu greiddar handhafa beinna greiðslna á lögbýlinu vegna framleiðslu mjólkur verðlagsárið 1992–1993 samkvæmt skrám Framleiðsluráðs landbúnaðarins 31. mars 1993. Þetta gildir þó ekki ef gert er samkomulag á milli ábúanda og eiganda lögbýlis, þegar ekki er um sömu aðila að ræða, um annan hátt á greiðslum, enda berist tilkynning þess efnis til landbúnaðarráðuneytisins fyrir 31. mars 1993.

Þá skal Framleiðnisjóður bæta niðurfærslu sem nauðsynleg kann að verða vegna þess greiðslumarks (fullvirðisréttar) sem losnar úr leigu hjá sjóðnum verðlagsárið 1993–1994 eða síðar.

C.

Heimilt er að verja á árunum 1993–1995 allt að 450 milljónum króna af innheimtum verðjöfnunargjöldum af mjólk til að styrkja úreldingu mjólkurbúa eða hagræðingu í mjólkuriðnaði samkvæmt sérstökum reglum sem landbúnaðarráðherra setur.

Heimilt er að veita styrki til búháttabreytinga af ofangreindri fjárhæð á búum sem liggja fjarri afurðastöð og til búa þar sem flutningskostnaður vex verulega vegna úreldingar mjólkurbús.

D.

Heimilt er á árinu 1993 að verja allt að 175 milljónum króna af innheimtum verðjöfnunargjöldum af mjólk til að standa straum af hluta kostnaðar við niðurgreiðslu á birgðum mjólkurvara sem til staðar verða í árslok 1992. Skal fjárhæð þessi endurgreidd úr ríkissjóði á árinu 1994, sbr. 6. gr. samnings um stjórnun mjólkurframleiðslu frá 16. ágúst 1992.

E.

Fram til 31. ágúst 1993 skal tilkynna viðkomandi búnaðarsambandi ef selja á greiðslumark til framleiðslu mjólkur út af svæði þess. Þá skulu aðrir bændur á búnaðarsambandssvæðinu eiga forkaupsrétt að greiðslumarkinu í fjórar vikur eftir að tilkynning um sölu berst til búnaðarsambands. Sé forkaupsréttar neytt skal andvirði greiðslumarksins staðgreitt eða fullnægjandi trygging sett að mati seljanda. Landbúnaðarráðherra setur nánari reglur um auglýsingu og framkvæmd forkaupsréttar samkvæmt þessu ákvæði.

F.

Á verðlagsárinu 1992–1993 skulu beinar greiðslur til framleiðenda mjólkur á lögbýlum miðast við þann hluta greiðslumarks sem ónotaður er 1. janúar 1993.

G.

Fram til 1. september 1993 getur landbúnaðarráðherra, þrátt fyrir ákvæði 4. málsl. 20. gr., heimilað innheimtu verðskerðingargjalds, enda liggi fyrir ósk um það frá stjórn Stéttarsambands bænda.

Gjört í Reykjavík, 8. september 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Blöndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 21 – 1993

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 1. október 1993.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hefi ákveðið, samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 1. október 1993.

Um leið og ég birti þetta, er öllum, sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett, að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 21. september 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 98/1993 fyrir Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt tillögu menntamálaráðherra fellst á eftirfarandi breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands, nr. 98/1993:

1. gr.

Aftan við 70. gr. í IX. kafla um guðfræðideild bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Fólk sem lokið hefur háskólaprófi einkum á sviðum uppeldis- og hjúkrunarfræði getur innritast í djáknanám til 30 eininga samkvæmt námsskrá sem deildin setur. Háskólinn skal láta stúdentum, er ljúka þessu námi, í té sérstakt prófvottorð. Heimilt er að hafa samvinnu við Kennaraháskóla Íslands og íslensku þjóðkirkjuna um einstaka þætti djáknanáms.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 40. gr. laga nr. 131/1990, um Háskóla Íslands, og öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. september 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Ólafur G. Einarsson.

Steindórsprent Gutenberg hf.

STJÓRNARTÍÐINDI A 22 – 1993

Nr. 102 490 6. október 1993

LÖG

um breytingu á lögum um þingsköp Alþingis, nr. 55/1991, sbr. lög nr. 74/1992.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 15. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Formanni nefndar er skylt að boða til fundar ef ósk berst um það frá a.m.k. þriðjungi nefndarmanna og taka á dagskrá þau mál sem tilgreind eru. Sama gildir um ósk frá þeim nefndarmanni sem falið hefur verið að vinna að athugun máls, sbr. 27. gr.

2. gr.

Við 27. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Ef nefndarmaður gerir tillögu um að athugun máls sé hætt og það afgreitt frá nefndinni er formanni skylt að láta ganga atkvæði um þá tillögu á þeim fundi sem hún er borin fram. Tillagan telst því aðeins samþykkt að meiri hluti nefndarmanna greiði henni atkvæði.

3. gr.

Í stað fyrri málsliðar 1. mgr. 48. gr. laganna koma tveir nýir málsliðir er orðast svo: Við umræður um skýrslur skv. 45.–47. gr. mega þingmenn og ráðherrar tala tvisvar, sá er fyrir skýrslu mælir eigi lengur en þrjátíu mínútur í fyrra sinn og eigi lengur en fimmtán mínútur í síðara sinn, en aðrir eigi lengur en fimmtán mínútur í senn. Þó má veita talsmönnum þingflokka lengri tíma þegar um er að ræða skýrslur um utanríkismál og önnur viðamikil mál ef fyrir liggur samþykki þingflokka.

4. gr.

Við 50. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Í upphafi fundar, áður en gengið er til dagskrár, geta þingmenn gert athugasemdir er varða störf þingsins. Enginn má tala oftar en tvisvar og ekki lengur en tvær mínútur í senn. Umræður um athugasemdir mega ekki standa lengur en í tuttugu mínútur.

5. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 55. gr. laganna:

a. Í stað orðanna „um gæslu þingskapa“ í 2. mgr. kemur: um fundarstjórn forseta.
b. Við síðari málslið 2. mgr. bætist: og ekki oftar en tvisvar um hvert atriði.
c. Við greinina bætist ný málsgrein er orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. má framsögumaður máls, ráðherra eða þingmaður, eigi tala lengur en þrjátíu mínútur í fyrsta sinn, fimmtán mínútur í annað sinn og fimm mínútur í

Steindórsprent Gutenberg hf.

þriðja sinn við 1. umræðu um lagafrumvörp. Aðrir þingmenn og ráðherrar mega eigi tala lengur við þá umræðu en 20 mínútur í fyrra sinn og tíu mínútur í síðara sinn. Hver þingflokkur á rétt á að fá ræðutíma samkvæmt þessari málsgrein lengdan, allt að tvöföldum tíma, ef fyrir liggur rökstudd beiðni þar að lútandi áður en frumvarp er tekið til umræðu.

6. gr.

Við 66. gr. laganna bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Við atkvæðagreiðslu með rafbúnaði, svo og nafnakall, er þingmanni heimilt að gera stutta grein fyrir atkvæði sínu. Slík greinargerð má þó eigi taka lengri tíma en eina mínútu.

7. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 72. gr. laganna:

a. Við 2. mgr. bætist: Forseti getur þá, með samþykki allra þingflokka, ákveðið að ræðutími skuli vera annar en ákveðið er í 44., 48. og 50. gr. og hve lengi umræðan má standa. Um slíka ákvörðun skal þó leita samþykkis þingfundar ef a.m.k. þrír þingmenn krefjast þess.
b. Við bætist ný málsgrein er orðast svo:
   Formenn þingflokka eru réttir aðilar gagnvart forseta að því er varðar lengingu ræðutíma, sbr. 3. og 5. mgr. 44. gr., 48. gr. og 3. mgr. 55. gr., svo og breytingar skv. 2. mgr. þessarar greinar.

8. gr.

Í stað orðsins „tíu“ í fyrri málsgrein 73. gr. laganna kemur: fimm, og í stað orðsins „viku“ í sömu málsgrein kemur: þremur dögum.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Ákvæði laga þessara skal taka til endurskoðunar fyrir 10. október 1994.

Gjört í Reykjavík, 6. október 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 23 – 1993

Nr. 103 492 27. septeınber 1993

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 27. september 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

Nr. 104 28. október 1993

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

1. gr.

Á 19. kafla tollskrárinnar eru gerðar eftirfarandi breytingar:
Undirliður 1901.20 skiptist upp og orðist svo:

		Tollur % A	B	E	Gjöld
	– Blöndur og deig til framleiðslu á brauðvörum í nr. 1905:				
	– – Í smásöluumbúðum 5 kg eða minna:				
1901.2011	– – – Til framleiðslu á hrökkbrauði í tnr. 1905.1000	0			
1901.2012	– – – Til framleiðslu á hunangskökum og þess háttar í tnr. 1905.2000	0			
1901.2013	– – – Til framleiðslu á sætakexi í tnr. 1905.3011 og tnr. 1905.3029, þ.m.t. smákökur	0			
1901.2014	– – – Til framleiðslu á piparkökum í tnr. 1905.3021	0			
1901.2015	– – – Til framleiðslu á vöfflum og kexþynnum í tnr. 1905.3030	0			
1901.2016	– – – Til framleiðslu á tvíbökum, ristuðu brauði og áþekkum ristuðum vörum í tnr. 1905.4000	0			

Steindórsprent Gutenberg hf.

		Tollur % A	B	Gjöld E
1901.2017	– – – Til framleiðslu á brauði í tnr. 1905.9011, með fyllingu sem að meginhluta til er úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum	0		
1901.2018	– – – Til framleiðslu á brauði í tnr. 1905.9019	0		
1901.2019	– – – Til framleiðslu á ósætu kexi í tnr. 1905.9020	0		
1901.2021	– – – Til framleiðslu á saltkexi og kryddkexi í tnr. 1905.9030	0		
1901.2022	– – – Til framleiðslu á kökum og konditorstykkjum í tnr. 1905.9040	0		
1901.2023	– – – Blöndur og deig, með kjötinnihaldi, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pitsur (pizzur), í tnr. 1905.9051	0		
1901.2024	– – – Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pitsur (pizzur), í tnr. 1905.9059	0		
1901.2029	– – – Til framleiðslu á vörum í tnr. 1905.9090	0		
	– – Annars:			
1901.2031	– – – Til framleiðslu á hrökkbrauði í tnr. 1905.1000	0		
1901.2032	– – – Til framleiðslu á hunangskökum og þess háttar í tnr. 1905.2000	0		
1901.2033	– – – Til framleiðslu á sætakexi í tnr. 1905.3011 og tnr. 1905.3029, þ.m.t. smákökur	0		
1901.2034	– – – Til framleiðslu á piparkökum í tnr. 1905.3021	0		
1901.2035	– – – Til framleiðslu á vöfflum og kexþynnum í tnr. 1905.3030	0		
1901.2036	– – – Til framleiðslu á tvíbökum, ristuðu brauði og áþekkum ristuðum vörum í tnr. 1905.4000	0		
1901.2037	– – – Til framleiðslu á brauði í tnr. 1905.9011, með fyllingu sem að meginhluta til er úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum	0		
1901.2038	– – – Til framleiðslu á brauði í tnr. 1905.9019	0		
1901.2039	– – – Til framleiðslu á ósætu kexi í tnr. 1905.9020	0		
1901.2041	– – – Til framleiðslu á saltkexi og kryddkexi í tnr. 1905.9030	0		
1901.2042	– – – Til framleiðslu á kökum og konditorstykkjum í tnr. 1905.9040	0		
1901.2043	– – – Blöndur og deig, með kjötinnihaldi til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pitsur (pizzur), í tnr. 1905.9051	0		
1901.2044	– – – Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pitsur (pizzur), í tnr. 1905.9059	0		
1901.2049	– – – Til framleiðslu á vörum í tnr. 1905.9090	0		

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 14. tl. 6. gr. og 1. mgr. 143. gr. laga nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum og öðlast gildi þegar í stað. Auglýsing þessi tekur til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku hennar.

Fjármálaráðuneytið, 28. október 1993.

F. h. r.
Jón H. Steingrímsson.

Ingibjörg Þorsteinsdóttir.

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 29. september 1993.

F. h. r.
Ólafur Davíðsson.

Nr. 106 13. október 1993

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 13. október 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

Nr. 107 18. október 1993

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 18. október 1993.

F. h. r.
Ólafur Davíðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 24 - 1993

26. október 1993 495 Nr. 108

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 26. október 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

1. nóvember 1993 Nr. 109

LÖG

um breyting á lögum um fullvinnslu botnfiskafla um borð í veiðiskipum, nr. 54/1992.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað lokamálsliðar ákvæðis til bráðabirgða koma tveir nýir málsliðir er orðast svo: Þetta ákvæði tekur einnig til nýrra fullvinnsluskipa hafi verið samið um smíði eða kaup á þeim fyrir 22. júní 1992. Sama gildir hafi verið samið um breytingar á eldri skipum í fullvinnsluskip fyrir þann tíma.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 1. nóvember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Steindórsprent Gutenberg hf.

LÖG

um breyting á lögum nr. 63/1993, um mat á umhverfisáhrifum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 12. gr. kemur ný grein er orðast svo:

Óheimilt er að veita leyfi til framkvæmda sem lög þessi taka til, hefja framkvæmdir eða staðfesta skipulagsáætlanir samkvæmt skipulagslögum, nr. 19 21. maí 1964, ásamt síðari breytingum, nema ákvæða laga þessara hafi verið gætt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. nóvember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Össur Skarphéðinsson.

Nr. 111 29. október 1993

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 29. október 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 25 – 1993

11. nóvember 1993 497 Nr. 112

LÖG

um efnahagsaðgerðir vegna kjarasamninga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Um aðgerðir í atvinnu- og verðlagsmálum.

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að verja á árinu 1993 allt að 1.000 millj. kr. til atvinnuskapandi aðgerða, einkum fjárfestinga og viðhalds, og allt að 300 millj. kr. til tímabundinnar niðurgreiðslu á kjötvörum og mjólkurafurðum.

II. KAFLI
Um tímabundna endurgreiðslu tryggingagjalds.

2. gr.

Heimilt er að endurgreiða tryggingagjald sem lagt er á aðila sem stunda útflutning á tímabilinu frá júní til desember 1993 samkvæmt lögum nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

Til aðila skv. 1. mgr. teljast:

1. Aðilar í fiskveiðum, fiskeldi og fiskvinnslu.
2. Aðilar í atvinnugreinum skv. 2. og 3. flokki í atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands.

3. gr.

Aðilar skv. 1. tölul. 2. mgr. 2. gr. geta fengið endurgreitt tryggingagjald af öllum tryggingagjaldsstofni á framangreindu tímabili, sbr. III. kafla laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

Endurgreiðsla til aðila skv. 2. tölul. 2. mgr. 2. gr. skal miðuð við þann hluta tryggingagjaldsstofns, sbr. III. kafla laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum, sem tengist þeim hluta framleiðslu á framangreindu tímabili sem fluttur er úr landi eða er ætlaður til útflutnings. Koma skal fram í bókhaldi þessara aðila sundurliðun á því hvernig tryggingagjaldsstofn skiptist milli þess hluta framleiðslu sem ætlaður er til útflutnings annars vegar og til sölu innan lands hins vegar.

A 31
Steindórsprent Gutenberg hf.

Ef aðili, sem fellur undir 1. eða 2. tölul. 2. mgr. 2. gr., hefur annan rekstur með höndum en þar greinir skal hann haga bókhaldi sínu í samræmi við ákvæði 4. mgr. 2. gr. laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

4. gr.

Skýri aðili, sem endurgreiðslu beiðist, vísvitandi rangt eða villandi frá einhverju því er máli skiptir um endurgreiðslubeiðni skal hann greiða sekt er nemi tífaldri þeirri fjárhæð sem beðist er endurgreiðslu á eða allt að þeirri fjárhæð ef háttsemi má rekja til stórkostlegs gáleysis, enda liggi ekki við brotinu þyngri refsing eftir öðrum lögum. Sektir eftir lögum þessum má jafnt gera lögaðila sem einstaklingi. Mál vegna brota á lögum þessum sæta meðferð opinberra mála.

5. gr.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um endurgreiðslu tryggingagjalds samkvæmt lögum þessum. Skal þar m.a. kveðið nánar á um fyrirkomulag endurgreiðslu, kærur og fresti.

III. KAFLI
Um breyting á hafnalögum, nr. 69/1984, með síðari breytingum.

6. gr.

Við 13. gr. bætist ný málsgrein, 5. mgr., sem orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 4. mgr. þessarar greinar eru einstökum hafnarstjórnum heimilað frávik til lækkunar á hinni almennu gjaldskrá fyrir hafnir vegna umskipunar, lestunar og losunar á sjávarafla.

IV. KAFLI
Um úthlutun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins.

7. gr.

Aflaheimildum Hagræðingarsjóðs vegna yfirstandandi fiskveiðiárs skv. 5. gr. laga nr. 65/1992, um Hagræðingarsjóð sjávarútvegsins, sem óráðstafað er við gildistöku laga þessara, skal úthlutað án endurgjalds til þeirra fiskiskipa sem urðu fyrir mestri skerðingu við úthlutun aflamarks á yfirstandandi fiskveiðiári.

Skal Fiskistofa úthluta aflaheimildum til þeirra skipa sem orðið hafa fyrir meira en sem nemur 6,9% skerðingu aflamarks, í þorskígildum talið, á milli fiskveiðiáranna, sbr. 8. gr., þannig að skerðing umfram framangreind mörk verði að fullu bætt. Skal aflaheimildum skipt milli tegunda í hlutfalli við samsetningu aflaheimilda Hagræðingarsjóðs og úthlutað þannig til einstakra skipa.

8. gr.

Fyrir hvert fiskiskip, sem leyfi hefur til veiða í atvinnuskyni með aflahlutdeild, sbr. lög nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, skal reikna aflamark fyrir hverja tegund annars vegar fyrir fiskveiðiárið er hófst 1. september 1991 og hins vegar fyrir yfirstandandi fiskveiðiár miðað við aflahlutdeild viðkomandi skips af hverri tegund eins og hún var hinn 21. maí 1993. Skal miðað við úthlutað heildaraflamark hvors fiskveiðiárs fyrir hverja tegund að teknu tilliti til breytinga sem orðið hafa á heildaraflamarki innan hvers fiskveiðiárs. Við þessa útreikninga skal þó ekki taka tillit til úthlutunar á aflaheimildum Hagræðingarsjóðs á árinu 1992, sbr. lög nr. 4/1992, um breyting á lögum nr. 40/1990, um Hagræðingarsjóð sjávarútvegsins. Þannig reiknað aflamark hvers skips fyrir hvort fiskveiðiár um sig skal reiknað til

þorskígilda miðað við verðmætastuðla skv. 10. gr. reglugerðar nr. 290/1992, um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1. september 1992 til 31. ágúst 1993. Sú hlutfallslega breyting, sem orðið hefur á aflaheimildum einstakra skipa milli fiskveiðiára miðað við framangreindar forsendur, skal lögð til grundvallar við úthlutun skv. 7. gr.

V. KAFLI

Gildistaka.

9. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1993.

Gjört í Reykjavík, 11. nóvember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Davíð Oddsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 26 – 1993

Nr. 113 500 14. desember 1993

LÖG

um breyting á lögum nr. 38 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir orðinu „botnfisktegundar" í 4. mgr. 10. gr. laganna koma orðin: og síldar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðbirgða.

Frá gildistöku laga þessara og til loka yfirstandandi veiðitímabils síldar skulu síldveiðar við það miðaðar að allur aflinn fari til manneldisvinnslu. Ráðherra getur sett nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæði.

Gjört í Reykjavík, 14. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Stjórnartíðindi A 26, nr. 113. Útgáfudagur 14. desember 1993.

Steindórsprent Gutenberg hf.

STJÓRNARTÍÐINDI A 27 – 1993

21. desember 1993 501 Nr. 114

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um breytingar á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum.

Forseti Íslands hefur hinn 21. desember 1993 samkvæmt tillögu forsætisráðherra staðfest eftirfarandi reglugerð um breytingar á reglugerð um Stjórnarráð Íslands, nr. 96 31. desember 1969, með síðari breytingum:

1. gr.

Á eftir 4. tölul. A-liðar 4. gr., sbr. 1. gr. reglugerðar um breytingu á reglugerð þessari nr. 27 7. apríl 1993, komi nýr töluliður, 5. tölul., er hljóði svo:

5. Vernd barna og ungmenna.

2. gr.

Í stað orðanna „Atvinnujöfnunarsjóð og atvinnubætur“ í 2. tölul. C-liðar 4. gr. komi: atvinnuleysistryggingar.

3. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 7. gr.:

a. 9. tölul. hljóði svo:
   9. Hvers konar tryggingar, þó ekki atvinnuleysistryggingar.
b. Á eftir 10. tölul. komi nýr töluliður, 11. tölul., er hljóði svo:
   11. Vátryggingastarfsemi.

4. gr.

Í 10. gr. falli brott 10. tölul. Töluliðir 11 og 12, sbr. 3. gr. reglugerðar um breytingu á reglugerð þessari nr. 27 7. apríl 1993, breytist í samræmi við það í töluliði 10 og 11.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 8. gr. laga um Stjórnarráð Íslands, nr. 73/1969, öðlast gildi 1. janúar 1994.

Forsætisráðuneytið, 21. desember 1993.

Davíð Oddsson.

Ólafur Davíðsson.

Steindórsprent Gutenberg hf.

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1993.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á greiðsluyfirliti A-hluta ríkissjóðs 1993 frá 1. gr. fjárlaga fyrir árið 1993:

Greiðsluyfirlit ríkissjóðs

	Þús. kr.	Þús. kr.
Rekstrarreikningur		
Tekjur		**-3 166 000**
Beinir skattar	-397 000	
Óbeinir skattar	-1 806 000	
Vaxtatekjur	440 000	
Aðrar tekjur	-1 403 000	
Gjöld		**4 647 200**
Samneysla	1 608 100	
Rekstrargjöld	1 458 400	
Viðhald	149 700	
Neyslu- og rekstrartilfærslur	2 463 500	
Vaxtagjöld	-500 000	
Fjárfesting	1 075 600	
Stofnkostnaður	1 075 600	
Gjöld umfram tekjur		**7 813 200**
Lánahreyfingar		
Veitt lán, nettó		-1 590 000
– Innheimtar afborganir af veittum lánum	-1 590 000	
Viðskiptareikningar		600 000
Hrein lánsfjárþörf A-hluta ríkissjóðs		**6 823 200**
Afborganir af teknum lánum		-210 000
Heildarlánsfjárþörf A-hluta ríkissjóðs		**6 613 200**
Lántökur		6 600 000
Greiðslujöfnuður, sjóðsbreyting		**-13 200**

2. gr.

Útgjöld ríkissjóðs breytast frá ákvæðum 2. gr. fjárlaga fyrir árið 1993 sem hér segir, sbr. sundurliðun í 3. gr.:

	Þús.kr.	Þús.kr.
00 Æðsta stjórn ríkisins	19 500	
01 Forsætisráðuneyti	65 000	
02 Menntamálaráðuneyti	213 400	
03 Utanríkisráðuneyti	-2 000	
04 Landbúnaðarráðuneyti	369 100	
05 Sjávarútvegsráðuneyti	335 300	
06 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti	58 300	
07 Félagsmálaráðuneyti	328 000	
08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti	1 843 200	
09 Fjármálaráðuneyti	1 249 900	
10 Samgönguráðuneyti	108 500	
11 Iðnaðarráðuneyti	15 000	
14 Umhverfisráðuneyti	44 000	
Samtals		4 647 200

3. gr.

Sundurliðun gjalda skv. 2. gr. á stofnanir og viðfangsefni er þessi:

00 Æðsta stjórn ríkisins

	Þús. kr.	Þús. kr.
00–201 Alþingi		
Viðfangsefni:		
Viðhaldsverkefni:		5 000
5 20 Fasteignir	5 000	
Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	5 000	
5 Gjöld samtals		**5 000**
00–401 Hæstiréttur		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		13 000
1 01 Hæstiréttur	13 000	
Gjöld samtals		13 000
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	13 000	
5 Gjöld samtals		**13 000**
00–610 Umboðsmaður Alþingis		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		1 500
1 01 Umboðsmaður Alþingis	1 500	
Gjöld samtals		1 500
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	1 500	
5 Gjöld samtals		**1 500**
Samtals		19 500

01 Forsætisráðuneyti

	Þús. kr.	Þús. kr.
01–101 Forsætisráðuneyti, aðalskrifstofa		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		35 000
1 90 Ýmis verkefni	35 000	
Viðhaldsverkefni:		10 000
5 21 Ráðherrabústaður Tjarnargötu	10 000	
Gjöld samtals		45 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	25 000	
59 Tilfærslur:		
5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	20 000	
5 Gjöld samtals		**45 000**
01–171 Byggðastofnun		
Viðfangsefni:		
Stofnkostnaður:		20 000
6 01 Byggðastofnun	20 000	
Gjöld samtals		20 000
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	20 000	
5 Gjöld samtals		**20 000**
Samtals		65 000

02 Menntamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–205	**Stofnun Árna Magnússonar á Íslandi**		
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			15 000
5 02	Árnagarður, viðhald innan húss	15 000	
	Gjöld samtals		15 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	15 000	
5	Gjöld samtals		**15 000**
02–210	**Háskólinn á Akureyri**		
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			7 000
5 20	Fasteignir	7 000	
	Gjöld samtals		7 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	7 000	
5	Gjöld samtals		**7 000**
02–211	**Tækniskóli Íslands**		
Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−6 000	
	Mismunur		**6 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–221 Kennaraháskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			18 000
5 01	Fasteign	9 000	
5 10	Varmaland	9 000	
	Gjöld samtals		18 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	18 000	
5	Gjöld samtals		**18 000**
02–223 Rannsóknastofnun uppeldismála			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			8 000
5 01	Fasteign	8 000	
	Gjöld samtals		8 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	8 000	
5	Gjöld samtals		**8 000**
02–233 Rannsóknasjóður			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			45 000
6 01	Rannsóknasjóður	45 000	
	Gjöld samtals		45 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	45 000	
5	Gjöld samtals		**45 000**
02–299 Háskóla- og rannsóknastarfsemi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 000
1 90	Háskóla- og rannsóknastarfsemi	10 000	
	Gjöld samtals		10 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 000	
5	Gjöld samtals		**10 000**

02–318 Almennir framhaldsskólar, viðhald og stofnkostnaður

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			38 000
5 90	Viðhald	38 000	
Stofnkostnaður:			36 000
6 90	Byggingarframkvæmdir	36 000	
	Gjöld samtals		74 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	74 000	
5	Gjöld samtals		**74 000**

02–319 Framhaldsskólar, almennt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 000
1 14	Sérkennsla	4 000	
	Gjöld samtals		4 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 000	
5	Gjöld samtals		**4 000**

02–440 Fullorðinsfræðsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 000
1 90	Fullorðinsfræðsla	10 000	
	Gjöld samtals		10 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 000	
5	Gjöld samtals		**10 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–523 Fósturskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 000
1 02	Annað en kennsla	2 000	
	Gjöld samtals		2 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	2 000	
5	Gjöld samtals		**2 000**
02–804 Kvikmyndaeftirlit ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 500
1 01	Kvikmyndaeftirlit ríkisins	2 500	
	Gjöld samtals		2 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 500	
5	Gjöld samtals		**2 500**
02–872 Lánasjóður íslenskra námsmanna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			−60 000
1 01	Lánasjóður íslenskra námsmanna	−60 000	
	Gjöld samtals		−60 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	−60 000	
5	Gjöld samtals		**−60 000**
02–907 Listasafn Íslands			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			10 000
5 10	Skálholtsstígur 7	10 000	
	Gjöld samtals		10 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	10 000	
5	Gjöld samtals		**10 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–909	**Blindrabókasafn Íslands**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			7 500
6 01	Tæki og búnaður	7 500	
	Gjöld samtals		7 500
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	7 500	
5	Gjöld samtals		**7 500**
02–972	**Íslenski dansflokkurinn og Listdansskólinn**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 000
1 01	Íslenski dansflokkurinn	3 700	
1 10	Listdansskólinn	11 300	
	Gjöld samtals		15 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 000	
52–58	Önnur gjöld	9 000	
5	Gjöld samtals		**15 000**
02–973	**Þjóðleikhús**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			17 000
6 50	Endurbætur	17 000	
	Gjöld samtals		17 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	17 000	
5	Gjöld samtals		**17 000**
02–974	**Sinfóníuhljómsveit Íslands**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			4 500
6 20	Sviðsbúnaður í Háskólabíó	4 500	
	Gjöld samtals		4 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	4 500	
5	Gjöld samtals		**4 500**

02–982 Listir, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 900
1 90	Listir, framlög	8 900	
	Gjöld samtals		8 900
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 900	
5	Gjöld samtals		**8 900**

02–983 Ýmis fræðistörf

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 000
1 90	Ýmis fræðistörf	4 000	
	Gjöld samtals		4 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	4 000	
5	Gjöld samtals		**4 000**

02–999 Ýmislegt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 000
1 90	Ýmis framlög	1 000	
Stofnkostnaður:			4 000
6 20	Gamli Stýrimannaskólinn við Öldugötu	4 000	
	Gjöld samtals		5 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	4 000	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	1 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**
	Samtals		213 400

03 Utanríkisráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–101	**Utanríkisráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 400
1 01	Yfirstjórn	1 300	
1 53	Þýðingar laga og reglugerða Evrópubandalagsins	6 100	
	Gjöld samtals		7 400
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	6 100	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 300	
5	Gjöld samtals		**7 400**
03–309	**Fastanefnd Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum og aðalræðismaður Íslands í New York**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 600
1 01	Fastanefnd Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum og aðalræðismaður Íslands í New York	3 600	
	Gjöld samtals		3 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 600	
5	Gjöld samtals		**3 600**
03–391	**Þróunarmál og alþjóðleg hjálparstarfsemi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 000
1 90	Ýmis neyðaraðstoð	21 000	
	Gjöld samtals		21 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	21 000	
5	Gjöld samtals		**21 000**

03–401 Alþjóðastofnanir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			−34 000
1 58	Friðargæslusveitir Sameinuðu þjóðanna á Balkanskaga, UNPROFOR	14 000	
1 73	Þróunarsjóður EFTA	−48 000	
	Gjöld samtals		−34 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	−34 000	
5	Gjöld samtals		**−34 000**
	Samtals		−2 000

04 Landbúnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–201 Búnaðarfélag Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 100
1 01	Búnaðarfélag Íslands	3 100	
	Gjöld samtals		3 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 100	
5	Gjöld samtals		**3 100**
04–206 Rannsóknastofnun landbúnaðarins			
Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−7 000	
	Mismunur		**7 000**
04–410 Greiðslur vegna mjólkurframleiðslu			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			206 000
1 05	Niðurgreiðslur á mjólkurvörum	206 000	
	Gjöld samtals		206 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	206 000	
5	Gjöld samtals		**206 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–420 Greiðslur vegna sauðfjárframleiðslu			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			40 000
1 20	Niðurgreiðsla á ull	40 000	
	Gjöld samtals		40 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	40 000	
5	Gjöld samtals		**40 000**
04–430 Sérstakar greiðslur í landbúnaði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			108 000
1 01	Nauta-, svína-, hrossa- og alifuglaafurðir	108 000	
	Gjöld samtals		108 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	108 000	
5	Gjöld samtals		**108 000**
04–501 Bændaskólinn á Hvanneyri			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			5 000
5 01	Viðhaldsfé	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**
	Samtals		369 100

05 Sjávarútvegsráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
05–201 Fiskifélag Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 500
1 01	Yfirstjórn	13 500	
	Gjöld samtals		13 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 500	
5	Gjöld samtals		**13 500**
05–202 Hafrannsóknastofnun			
Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−302 000	
	Mismunur		**302 000**
05–216 Ríkismat sjávarafurða			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 800
1 01	Ríkismat sjávarafurða	4 800	
	Gjöld samtals		4 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 800	
5	Gjöld samtals		**4 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
05–299 Sjávarútvegsmál, ýmis starfsemi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 51	Norður-Atlantshafssjávarspendýraráðið, NAMMCO . .	5 000	
Stofnkostnaður:			10 000
6 01	Matvælaþróun í sjávarútvegi	10 000	
	Gjöld samtals		15 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	10 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**15 000**
	Samtals		335 300

06 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti

	Þús. kr.	Þús. kr.
06–111 Kosningar		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		4 000
1 10 Kosningar	4 000	
Gjöld samtals		4 000
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	4 000	
5 Gjöld samtals		**4 000**
06–211 Héraðsdómur Reykjavíkur		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		3 800
1 02 Héraðsdómur Reykjavíkur	3 800	
Gjöld samtals		3 800
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	3 800	
5 Gjöld samtals		**3 800**
06–291 Húsnæði og búnaður dómstóla		
Viðfangsefni:		
Stofnkostnaður:		25 000
6 01 Húsnæði Hæstaréttar	25 000	
Gjöld samtals		25 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	25 000	
5 Gjöld samtals		**25 000**

	Þús. kr.	Þús. kr.
06–301 Ríkissaksóknari		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		4 300
1 05 Ríkissaksóknari	4 300	
Gjöld samtals		4 300
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	4 300	
5 Gjöld samtals		**4 300**
06–302 Rannsóknarlögregla ríkisins		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		1 200
1 02 Rannsóknarlögregla ríkisins	1 200	
Gjöld samtals		1 200
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	1 200	
5 Gjöld samtals		**1 200**
06–411 Sýslumaðurinn í Reykjavík		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		10 000
1 01 Yfirstjórn	10 000	
Gjöld samtals		10 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	10 000	
5 Gjöld samtals		**10 000**
06–591 Fangelsisbyggingar		
Viðfangsefni:		
Stofnkostnaður:		10 000
6 10 Stofnframkvæmdir	10 000	
Gjöld samtals		10 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	10 000	
5 Gjöld samtals		**10 000**
Samtals		58 300

07 Félagsmálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–400 Málefni barna og ungmenna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 000
1 90	Málefni barna og ungmenna	15 000	
	Gjöld samtals		15 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	15 000	
5	Gjöld samtals		**15 000**
07-801 Jöfnunarsjóður sveitarfélaga			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			250 000
1 10	Jöfnunarsjóður sveitarfélaga	250 000	
	Gjöld samtals		250 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5910 Til stofnana í A-hluta	250 000	
5	Gjöld samtals		**250 000**
07–951 Brunamálastofnun ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 000
1 10	Námssjóður	2 000	
	Gjöld samtals		2 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 000	
5	Gjöld samtals	2 000	
4	Sértekjur	2 000	
	Mismunur		

07–981 Vinnumál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			60 000
1 70	Atvinnumál kvenna á landsbyggðinni	60 000	
	Gjöld samtals		60 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	60 000	
5	Gjöld samtals		**60 000**

07–999 Félagsmál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 000
1 31	Félagasamtök, styrkir	3 000	
	Gjöld samtals		3 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 000	
5	Gjöld samtals		**3 000**
	Samtals		328 000

08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–271 Tryggingastofnun ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			350 000
1 10	Lífeyristryggingar	350 000	
	Gjöld samtals		350 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	350 000	
5	Gjöld samtals		**350 000**
08–273 Atvinnuleysistryggingasjóður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 150 000
1 01	Atvinnuleysistryggingasjóður	1 150 000	
	Gjöld samtals		1 150 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	1 150 000	
5	Gjöld samtals		**1 150 000**
08–277 Atvinnuleysisbætur opinberra starfsmanna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			75 000
1 01	Atvinnuleysisbætur opinberra starfsmanna	75 000	
	Gjöld samtals		75 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	75 000	
5	Gjöld samtals		**75 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–358 Fjórðungssjúkrahúsið Akureyri			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			2 000
5 01	Fasteign	2 000	
	Gjöld samtals		2 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	2 000	
5	Gjöld samtals		**2 000**
08–367 Sjúkrahúsið Keflavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 000
1 01	Sjúkrahúsið Keflavík	17 000	
	Gjöld samtals		17 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	17 000	
5	Gjöld samtals		**17 000**
08–370 Sjúkrahús í Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			−10 000
6 50	Stofnframkvæmdir vegna endurskipulagningar	−10 000	
	Gjöld samtals		−10 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	−10 000	
5	Gjöld samtals		**−10 000**
08–371 Ríkisspítalar			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			73 000
1 01	Ríkisspítalar	73 000	
	Gjöld samtals		73 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	60 000	
52–58	Önnur gjöld	13 000	
5	Gjöld samtals	73 000	
4	Sértekjur	−30 000	
	Mismunur		**103 000**

08–373 St. Jósefsspítali, Landakoti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			100 000
1 01	St. Jósefsspítali, Landakoti	100 000	
	Gjöld samtals		100 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	100 000	
5	Gjöld samtals		**100 000**

08–381 Sjúkrahús og læknisbústaðir

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			15 500
5 50	Viðhald sjúkrahúsa, óskipt	15 500	
Stofnkostnaður:			3 500
6 90	Bygging sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknisbústaða	3 500	
	Gjöld samtals		19 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	15 500	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	3 500	
5	Gjöld samtals		**19 000**

08–400 St. Jósefsspítali, Hafnarfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 000
1 01	St. Jósefsspítali, Hafnarfirði	27 000	
	Gjöld samtals		27 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	27 000	
5	Gjöld samtals		**27 000**

08–500 Heilsugæslustöðvar, almennt

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			1 200
5 01	Viðhald, óskipt	1 200	
Stofnkostnaður:			2 800
6 01	Tæki og búnaður	2 800	
	Gjöld samtals		4 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	4 000	
5	Gjöld samtals		**4 000**

08–553 Heilsugæslustöðin Akureyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 200
1 01	Heilsugæslustöðin Akureyri	6 200	
	Gjöld samtals		6 200
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	6 200	
5	Gjöld samtals		**6 200**
	Samtals		1 843 200

09 Fjármálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–251 Gjaldheimtur og innheimtukostnaður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			70 000
1 10	Ýmis innheimtukostnaður	70 000	
	Gjöld samtals		70 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	70 000	
5	Gjöld samtals		**70 000**
09–381 Uppbætur á lífeyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			44 000
1 01	Uppbætur á lífeyri	44 000	
	Gjöld samtals		44 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	44 000	
5	Gjöld samtals		**44 000**
09–402 Fasteignamat ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 000
1 01	Fasteignamat ríkisins	20 000	
	Gjöld samtals		20 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	20 000	
5	Gjöld samtals		**20 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–801	**Ýmis lán ríkissjóðs, vextir**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			−500 000
1 10	Ýmis lán ríkissjóðs, vextir	−500 000	
	Gjöld samtals		−500 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	−500 000	
5	Gjöld samtals		**−500 000**
09–981	**Ýmsar fasteignir ríkissjóðs**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			97 000
6 05	Stjórnarráðshúsnæði	35 000	
6 40	Tollhúsið við Tryggvagötu	25 000	
6 80	Listaskóli	5 000	
6 90	Aðrar fasteignir	32 000	
	Gjöld samtals		97 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	97 000	
5	Gjöld samtals		**97 000**
09–989	**Launa- og verðlagsmál**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			838 800
1 01	Rekstur	538 800	
1 90	Launabætur	300 000	
Stofnkostnaður:			696 300
6 01	Stofnkostnaður	696 300	
	Gjöld samtals		1 535 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	494 100	
52–58	Önnur gjöld	744 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	296 400	
5	Gjöld samtals	1 535 100	
4	Sértekjur	16 200	
	Mismunur		**1 518 900**
	Samtals		1 249 900

10 Samgönguráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
10–190 Ýmis kostnaður ráðuneytis			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 000
1 32	Rannsóknanefnd flugslysa	2 000	
	Gjöld samtals		2 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	2 000	
5	Gjöld samtals		**2 000**
10–211 Vegagerð ríkisins			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			50 000
6 55	Ferjur og flóabátar	50 000	
	Gjöld samtals		50 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	50 000	
5	Gjöld samtals		**50 000**
10–333 Hafnamál			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			45 000
6 20	Ferjubryggjur	−15 000	
6 30	Hafnamannvirki	45 000	
6 40	Sjóvarnargarðar	15 000	
	Gjöld samtals		45 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	45 000	
5	Gjöld samtals		**45 000**
	Sundurliðun breytist þannig:		
	a. Ferjubryggjur (10-333 620)		
	1. Nauteyri	−19 500	
	2. Mjóifjörður	4 500	
	b. Hafnamannvirki (10-333 630)		
	1. Bolungarvík	10 000	
	2. Ísafjörður	5 000	

10–471 Flugmálastjórn

Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−11 500	
	Mismunur		**11 500**
	Samtals		108 500

11 Iðnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
11–299 Iðja og iðnaður, framlög			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 30	Alþjóðlegt rannsóknarsamstarf	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**
11–302 Rafmagnseftirlit ríkisins			
Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−10 000	
	Mismunur		**10 000**
	Samtals		15 000

14 Umhverfisráðuneyti

	Þús. kr.	Þús. kr.
14–101 Umhverfisráðuneyti, aðalskrifstofa		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		3 500
1 01 Yfirstjórn	3 500	
Gjöld samtals		3 500
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	3 500	
5 Gjöld samtals		**3 500**
14–190 Ýmis verkefni		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		1 900
1 39 Mengunarslys	1 900	
Stofnkostnaður:		12 000
6 90 Mengunarvarnabúnaður fyrir hafnir	12 000	
Gjöld samtals		13 900
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5912 Til sveitarfélaga	13 900	
5 Gjöld samtals		**13 900**
14–201 Náttúruverndarráð		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		
Viðhaldsverkefni:		15 000
5 10 Viðhald þjóðgarða	15 000	
Gjöld samtals		15 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	15 000	
5	Gjöld samtals	15 000	
4	Sértekjur	−1 600	
	Mismunur		**16 600**

14–410 Veðurstofa Íslands

Tegundasundurliðun:			
4	Sértekjur	−10 000	
	Mismunur		**10 000**
	Samtals		44 000

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 15. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Friðrik Sophusson.

20. desember 1993 Nr. 116

LÖG

um breytingar á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Um breytingar á lögum um heilbrigðisstéttir.

Breytingar á læknalögum, nr. 53/1988, sbr. breytingu nr. 50/1990.

1. gr.

a. 1. gr. laganna orðast svo:
Rétt til þess að stunda lækningar hér á landi og kalla sig lækni hefur:
1. sá sem fengið hefur leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, sbr. 2. og 3. gr.,
2. sá sem fengið hefur staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á lækningaleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem stunda mega lækningar hér á landi skv. 2. tölul. 1. mgr.

b. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. skal veita þeim sem lokið hefur prófi frá læknadeild Háskóla Íslands svo og viðbótarnámi í heilbrigðisstofnunum hér á landi eftir reglum sem ráðherra setur að fengnum tillögum læknadeildar Háskóla Íslands.

Viðbótarnámi skv. 1. mgr. má ljúka erlendis við heilbrigðisstofnanir sem fullnægja skilyrðum heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, læknadeildar Háskóla Íslands og landlæknis.

Áður en leyfi er veitt samkvæmt þessari grein skal leita umsagnar landlæknis og læknadeildar Háskóla Íslands.

Óheimilt er að veita manni lækningaleyfi ef 2. mgr. 68. gr. almennra hegningarlaga á við um hagi hans eða ef landlæknir eða læknadeild telja hann óhæfan vegna heilsubrests, t.d. vegna áfengis- eða eiturlyfjaneyslu, eða vegna þess að hann hafi kynnt sig af alvarlegu hirðuleysi eða ódugnaði í störfum.

c. 3. gr. laganna orðast svo:

Veita má manni, sem lokið hefur sambærilegu prófi og um getur í 1. mgr. 2. gr. í landi utan hins Evrópska efnahagssvæðis, leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. uppfylli hann skilyrði 2. gr. að öðru leyti. Áður en slíkt leyfi er veitt skal leita umsagnar læknadeildar Háskóla Íslands sem getur sett sem skilyrði að viðkomandi gangi undir próf í lögum og reglum er varða störf lækna hér á landi og sanni kunnáttu í mæltu og rituðu íslensku máli. Læknadeild Háskóla Íslands getur krafist þess að umsækjandi sanni kunnáttu sína í læknisfræði með því að gangast undir próf.

d. 5. gr. laganna orðast svo:

Læknir hefur rétt til að kalla sig sérfræðing og starfa sem slíkur hér á landi hafi:

1. hann fengið til þess leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra,
2. hann fengið staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á sérfræðingsleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra setur reglur um nám sérfræðinga að fengnum tillögum læknadeildar Háskóla Íslands.

Áður en leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. er veitt skal leita umsagnar landlæknis og nefndar sem ráðherra skipar til fjögurra ára í senn og í eiga sæti einn fulltrúi Læknafélags Íslands og tveir fulltrúar læknadeildar Háskóla Íslands og skal annar þeirra vera formaður. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem mega kalla sig sérfræðinga og starfa sem slíkir hér á landi skv. 2. tölul. 1. mgr.

e. 1. málsl. 6. gr. laganna orðast svo: Sá einn á rétt á því að kalla sig lækni og stunda lækningar sem uppfyllir skilyrði 1. gr.

f. Fyrirsögn í staflið A í VII. kafla verður: *Brottfall og svipting lækningaleyfis og staðfestingar á lækningaleyfi.*

g. Við 27. gr. bætast tvær nýjar málsgreinar, 3. og 4. mgr., svohljóðandi:

Nú er einstaklingur, sem hér starfar á grundvelli leyfis skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. eða 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., sviptur því leyfi og fellur þá niður heimild hans til að starfa á grundvelli þess hér á landi.

Ákvæðum þessa kafla skal beitt eftir því sem við á gagnvart þeim sem fengið hafa staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. eða 2. tölul. 1. mgr. 5. gr.

Breytingar á lögum um tannlækningar, nr. 38/1985.

2. gr.

a. 1. gr. laganna orðast svo:

Rétt til þess að stunda tannlækningar hér á landi og kalla sig tannlækni hefur:

1. sá sem fengið hefur leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, sbr. 2. og 3. gr.,
2. sá sem fengið hefur staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á tannlækningaleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem stunda mega tannlækningar hér á landi skv. 2. tölul. 1. mgr.

b. 1. mgr. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. skal veita þeim sem lokið hefur prófi frá tannlæknadeild Háskóla Íslands.

c. 1. mgr. 3. gr. laganna orðast svo:

Veita má manni, sem lokið hefur sambærilegu prófi og um getur í 1. mgr. 2. gr. í landi utan hins Evrópska efnahagssvæðis, leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. Tannlæknadeild Háskóla Íslands getur sett það skilyrði fyrir meðmælum sínum að umsækjandi sanni deildinni hæfni sína með prófi. Sé um erlenda ríkisborgara, aðra en ríkisborgara frá EES-landi, að ræða skulu þeir enn fremur sanna fullnægjandi kunnáttu sína í íslenskri tungu. Binda má leyfið við ákveðinn tíma. Leita skal umsagnar Tannlæknafélags Íslands og landlæknis.

d. 5. gr. laganna orðast svo:

Tannlæknir hefur rétt til að kalla sig sérfræðing og starfa sem slíkur hér á landi hafi:

1. hann fengið til þess leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra,
2. hann fengið staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á sérfræðingsleyfi frá landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra setur reglur um nám sérfræðinga að fengnum tillögum nefndar sem hann skipar til þriggja ára í senn. Í nefndinni skulu eiga sæti deildarforseti tannlæknadeildar Háskóla Íslands, og er hann jafnframt formaður, yfirtannlæknir heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins og aðili tilnefndur af Tannlæknafélagi Íslands. Nefnd þessi skal einnig gefa umsögn um umsóknir um sérfræðileyfi og skal við meðferð einstakra mála heimilt að kveðja til tvo sérfróða tannlækna í þeirri sérgrein sem sótt er um viðurkenningu á. Fá þeir þá einnig atkvæðisrétt í nefndinni.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari reglur um þá sem kalla mega sig sérfræðinga í tannlækningum skv. 2. tölul. 1. mgr.

e. Við 12. gr. laganna bætast tvær nýjar málsgreinar, sem verða 3. og 4. mgr., svohljóðandi:

Ákvæðum 1. og 2. mgr. svo og ákvæðum 13. gr. skal beitt eftir því sem við á gagnvart þeim sem fengið hafa staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. eða 2. tölul. 1. mgr. 5. gr.

Nú er einstaklingur, sem hér starfar á grundvelli leyfis skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. eða 2. tölul. 1. mgr. 5. gr., sviptur því leyfi og fellur þá niður heimild hans til að starfa á grundvelli þess hér á landi.

Breytingar á ljósmæðralögum, nr. 67/1984.

5. gr.

a. 1. gr. laganna orðast svo:

Rétt til þess að kalla sig ljósmóður og stunda ljósmóðurstörf hér á landi hefur:

1. sá sem fengið hefur leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, sbr. 2. gr.,
2. sá sem fengið hefur staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á ljósmæðraleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem stunda mega ljósmóðurstörf hér á landi skv. 2. tölul. 1. mgr.

b. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. skal veita þeim sem lokið hefur prófi frá Ljósmæðraskóla Íslands.

Ráðherra getur veitt öðrum leyfi er lokið hafa jafngildu námi erlendis í löndum utan EES-svæðisins að fenginni umsögn ljósmæðraráðs sem ráðherra skipar. Ljósmæðraráð skal skipað þremur aðilum til fimm ára og skal einn tilnefndur af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti, einn af Ljósmæðrafélagi Íslands og einn af Ljósmæðraskóla Íslands.

Útlendingar, sem sækja um leyfisveitingu skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr., skulu hafa næga kunnáttu í töluðu og rituðu íslensku máli.

Breytingar á lögum um iðjuþjálfun, nr. 75/1977, sbr. breytingu nr. 23/1991.

6. gr.

a. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. gr. skal veita íslenskum ríkisborgurum og ríkisborgurum í EES-ríki sem lokið hafa prófi frá skóla sem viðurkenndur er fullkominn iðjuþjálfaskóli af heilbrigðisstjórn þess lands sem námið er stundað í. Leita skal umsagnar stjórnar námsbrautar í iðjuþjálfun við Háskóla Íslands og landlæknis áður en leyfi er veitt.

b. 3. gr. laganna orðast svo:

Nú uppfyllir maður skilyrði 2. gr. að öðru leyti en því að hann hefur hvorki íslenskt ríkisfang né ríkisfang í EES-ríki og er þá ráðherra heimilt að veita honum ótakmarkað eða tímabundið leyfi til að stunda iðjuþjálfun, enda hafi stjórn námsbrautar í iðjuþjálfun við Háskóla Íslands og landlæknir mælt með leyfisveitingunni.

Breytingar á lögum um sjúkraþjálfun, nr. 58/1976, sbr. breytingu nr. 23/1991.

7. gr.

a. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. gr. skal veita íslenskum ríkisborgurum og ríkisborgurum í EES-ríki sem lokið hafa prófi frá skóla sem viðurkenndur er fullkominn sjúkraþjálfunarskóli af heilbrigðisstjórn þess lands sem námið er stundað í. Leita skal umsagnar stjórnar námsbrautar í sjúkraþjálfun við Háskóla Íslands og landlæknis áður en leyfi er veitt.

b. 3. gr. laganna orðast svo:

Nú uppfyllir maður skilyrði 2. gr. að öðru leyti en því að hann hefur hvorki íslenskt ríkisfang né ríkisfang í EES-ríki og er þá ráðherra heimilt að veita honum ótakmarkað eða tímabundið leyfi til að stunda sjúkraþjálfun, enda hafi stjórn námsbrautar í sjúkraþjálfun við Háskóla Íslands og landlæknir mælt með leyfisveitingunni.

Breytingar á lögum um lyfjafræðinga, nr. 35/1978, sbr. breytingar nr. 57/1986 og 23/1991.

3. gr.

a. 1. gr. laganna orðast svo:

Rétt til þess að kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi hefur:

1. sá sem fengið hefur leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, sbr. 2. og 3. gr.,
2. sá sem fengið hefur staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á lyfjafræðingsleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem hér mega starfa á grundvelli 2. tölul. 1. mgr.

b. 1. málsl. 1. mgr. 3. gr. laganna orðast svo: Rétt til þess að fá leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. hefur sá einn sem lokið hefur háskólaprófi eða hliðstæðu prófi í lyfjafræði lyfsala sem metið er gilt að dómi fastráðinna kennara í lyfjafræði lyfsala við Háskóla Íslands.

c. Við 13. gr. laganna bætast tvær nýjar málsgreinar, 3. og 4. mgr., svohljóðandi:

Nú er einstaklingur, sem hér starfar á grundvelli leyfis skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr., sviptur því leyfi og fellur þá niður heimild hans til að starfa hér á landi.

Ákvæðum þessa kafla skal beitt eftir því sem við á gagnvart þeim sem hlotið hafa staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr.

d. 17. gr. laganna orðast svo:

Veita má erlendum ríkisborgara í landi utan hins Evrópska efnahagssvæðis leyfi skv. I. og II. kafla laga þessara ef þeir fullnægja að öðru leyti þeim skilyrðum sem þar eru sett.

Breytingar á hjúkrunarlögum, nr. 8/1974, sbr. breytingar nr. 32/1975 og 58/1984.

4. gr.

a. 1. gr. laganna orðast svo:

Rétt til þess að stunda hjúkrun hér á landi og kalla sig hjúkrunarfræðing hefur:

1. sá sem fengið hefur leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, sbr. 2. gr.,
2. sá sem fengið hefur staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra á hjúkrunarleyfi í landi sem aðili er að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.

Ráðherra skal með reglugerð setja nánari ákvæði um þá sem stunda mega hjúkrun hér á landi skv. 2. tölul. 1. mgr.

b. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. skal veita þeim sem lokið hefur prófi í hjúkrunarfræðum frá Háskóla Íslands og Háskólanum á Akureyri.

Ráðherra getur og veitt hjúkrunarleyfi skv. 1. tölul. 1. mgr. 1. gr. þeim sem lokið hefur sambærilegu prófi og um getur í 1. mgr. í landi utan hins Evrópska efnahagssvæðis, enda teljist umsækjandi að öðru leyti hæfur að dómi hjúkrunarráðs.

Hjúkrunarráð skal skipað þremur mönnum til fjögurra ára og skal einn tilnefndur af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti, einn af menntamálaráðuneyti og einn af Hjúkrunarfélagi Íslands.

Útlendingar, sem sækja um leyfisveitingu skv. 2. mgr., skulu hafa næga kunnáttu í töluðu og rituðu íslensku máli.

c. Á eftir 2. mgr. 7. gr. koma tvær nýjar málsgreinar, sem verða 3. og 4. mgr., svohljóðandi:

Ákvæðum 1. og 2. mgr. skal eftir því sem við á beitt gagnvart þeim sem hlotið hafa staðfestingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr.

Nú er einstaklingur, sem hér starfar á grundvelli leyfis skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr., sviptur því leyfi og fellur þá niður heimild hans til að starfa hér á landi.

Breytingar á lögum um sjóntækjafræðinga, nr. 17/1984, sbr. breytingu nr. 23/1991.

8. gr.

a. 2. gr. laganna orðast svo:

Leyfi skv. 1. gr. skal veita íslenskum ríkisborgurum og ríkisborgurum í EES-ríki sem lokið hafa prófi frá skólum sem viðurkenndir eru sem slíkir af heilbrigðisstjórn þess lands sem námið er stundað í. Leita skal umsagnar prófessorsins í augnlækningum við Háskóla Íslands, félags sjóntækjafræðinga og landlæknis áður en leyfið er veitt.

b. 3. gr. laganna orðast svo:

Nú uppfyllir maður skilyrði 2. gr. að öðru leyti en því að hann hefur hvorki íslenskt ríkisfang né ríkisfang í EES-ríki og er þá ráðherra heimilt að veita honum ótakmarkað eða tímabundið leyfi að fenginni umsögn sömu aðila og um getur í 2. gr.

II. KAFLI

Um breytingar á lagaákvæðum á vátryggingarsviði.

Breytingar á lögum um bátaábyrgðarfélög, nr. 18/1976.

9. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 2. gr. laganna:

a. 1. mgr. orðast svo:

Allir skipaeigendur, sem eiga vélskip með þilfari 100,49 rúmlestir brúttó að stærð eða minni, sem aðallega eru ætluð til fiskveiða við Ísland, skulu skyldir að vátryggja þau hjá bátaábyrgðarfélagi sem starfar samkvæmt lögum þessum eða hjá öðru vátryggingafélagi sem hlotið hefur starfsleyfi, og með þeim skilmálum sem settir eru í lögum þessum og reglugerðum sem settar eru samkvæmt þeim.

b. 3. mgr. fellur brott.

10. gr.

1. mgr. 5. gr. laganna orðast svo:

Ráðherra getur heimilað bátaábyrgðarfélagi að reka aðrar greinar vátrygginga í samræmi við ákvæði laga um vátryggingarstarfsemi.

11. gr.

6. gr. laganna orðast svo:

Bátaábyrgðarfélag það, sem nú starfar í Vestmannaeyjum, er undanþegið ákvæðum þessara laga. Þó skal því skylt, sé þess óskað, að tryggja fiskiskip sem skrásett eru í Vestmannaeyjum og eru innan þeirra stærðartakmarka sem ákveðin eru í 2. gr. laganna. Einnig skal það háð ákvæðum 14. gr. um aðstoð.

12. gr.

2. mgr. 7. gr. laganna orðast svo:

Á hverju vátryggingarsvæði skal vera eitt bátaábyrgðarfélag. Bátaábyrgðarfélagi eða vátryggingafélagi á tilteknu vátryggingarsvæði er skylt, sé þess óskað, að vátryggja vátryggingarskyld fiskiskip sem skrásett eru á því svæði.

13. gr.

2. mgr. 8. gr. laganna orðast svo:

Félögin geta óskað endurtryggingar hjá Samábyrgðinni á þeim hluta áhættunnar í hinum vátryggðu skipum sem þau bera ekki sjálf og getur hún ekki undan því skorast.

14. gr.

15. gr. laganna fellur brott.

15. gr.

1. mgr. 16. gr. laganna orðast svo:

Ef fjárhagur gagnkvæms bátaábyrgðarfélags telst ekki sæmilega traustur getur ráðherra ákveðið að lagt skuli aukaiðgjald á vátryggðu. Gjald þetta má eigi vera hærra en 20% af iðgjöldum af vátryggðum skipum og 100% af iðgjöldum trygginga sem snerta útgerð fiskiskipa. Gjald þetta renni í sjóð félaganna.

16. gr.

19. gr. laganna fellur brott.

17. gr.

21. gr. laganna orðast svo:

Ákvæði laga þessara gilda eftir því sem við getur átt um vátryggingafélög önnur en bátaábyrgðarfélög sem vátryggja fiskiskip 100,49 rúmlestir eða minni.

18. gr.

22. gr. laganna orðast svo:

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara, þar á meðal um vátryggingaskilmála.

19. gr.

Við lögin bætast tvö ákvæði til bráðabirgða, svohljóðandi:

1. (I.)

   Setja skal bátaábyrgðarfélögum félagssamþykktir, þar á meðal ákvæði um eignarhald og félagsslit eigi síðar en á aðalfundi 1994.

2. (II.)

   Bátaábyrgðarfélög hafa frest til 1. janúar 1995 til að færa starfsemi sína að fullu til samræmis við ákvæði laga þessara. Vátryggingasamningar halda gildi sínu fram til þess tíma, að því undanskildu að við eigendaskipti á bátum, sem undir lögin falla, er nýjum eiganda frjálst að skipta um tryggingafélag.

Breytingar á lögum um Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, nr. 37/1978, með síðari breytingu.

20. gr.

1. mgr. 2. gr. laganna orðast svo:

Samábyrgðin tekst á hendur:

a. Endurtryggingu á skipum.
b. Aðrar endurtryggingar.
c. Frumtryggingar á skipum.
d. Frumtryggingar á skipum sem ríkissjóður eða ríkisstofnanir gera út eða sjá um útgerð á.
e. Aðrar greinar vátrygginga sem ráðherra heimilar í samræmi við ákvæði laga um vátryggingarstarfsemi.
f. Aðra fyrirgreiðslu til fiskiskipaútgerðar sem stofnunin getur í té látið að mati stjórnarinnar og rúmast innan laga um vátryggingarstarfsemi.

21. gr.

3. mgr. 5. gr. laganna fellur brott.

22. gr.

16. gr. laganna fellur brott.

23. gr.

17. gr. laganna fellur brott.

24. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða, svohljóðandi:

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum hefur frest til 1. janúar 1995 til að færa starfsemi sína að fullu til samræmis við ákvæði laga þessara. Endurtryggingasamningar félagsins halda gildi sínu fram til þess tíma. Vátryggingasamningar halda og gildi sínu fram til þess tíma að því undanskildu að við eigendaskipti á bátum, sem undir lögin falla, er nýjum eiganda frjálst að skipta um tryggingafélag.

Breyting á lögum um ófriðartryggingar, nr. 2/1944, sbr. breytingu nr. 10/1983.

25. gr.

3. mgr. 1. gr. laganna fellur niður.

Breytingar á lögum um innlenda endurtryggingu, stríðsslysatryggingu skipshafna o.fl., nr. 43/1947, sbr. breytingar nr. 61/1962, 5/1964, 29/1977, 10/1983 og 45/1993.

26. gr.

15. gr. laganna orðast svo:

Ráðherra getur ákveðið að skylt sé að tryggja hjá vátryggingafélagi fyrir stríðsslysum skipshafnir á öllum íslenskum skipum og bátum. Vátryggingarskylda hvílir á útgerðarmanni skipsins og má ekki færa þeim sem vátryggðir eru iðgjöldin til útgjalda. Gildir það jafnt þótt skipverji taki aflahlut í stað kaups.

Brottfall laga um ávöxtun fjár tryggingafélaga, nr. 17/1964, sbr. breytingar nr. 26/1973 og 10/1983.

27. gr.

Lög um ávöxtun fjár tryggingafélaga, nr. 17/1965, sbr. breytingar nr. 26/1973 og 10/1983, falla úr gildi.

Breytingar á lögum um búfjártryggingar, nr. 20/1943, með síðari breytingum.

28. gr.

a. 2. gr. laganna orðast svo:
   Verkefni búfjártryggingadeildar er að selja og annast vátryggingu búfjár gegn vanhöldum og slysum, sbr. 3. gr.
b. Í 1. málsl. 3. gr. laganna falla niður orðin: í deildinni.
c. 1. málsl. 1. mgr. 4. gr. laganna orðast svo: Heimilt er að tryggja gegn venjulegum vanhöldum og slysum.
d. 2. mgr. 4. gr. laganna fellur niður.
e. 8. gr. laganna fellur niður.
f. 9. gr. laganna fellur niður.

g. 1. og 2. mgr. 11. gr. laganna falla niður og 3. mgr. 11. gr., sem verður 1. mgr., verður svohljóðandi:

Nú verður ágreiningur milli vátryggingafélags og tjónþola um rétt og skyldu til bóta eða um upphæð bótanna og skal ágreiningnum þá skotið til gerðardóms þriggja manna. Nefni til sinn mann hvor aðili, en viðkomandi dómari oddamanninn. Úrskurður gerðardómsins er fullnaðarúrskurður. Skaðabætur greiðast ekki af hendi fyrr en tjón er að fullu sannað og metið.

h. 13. gr. laganna fellur niður.

i. 14. gr. laganna orðast svo:

Landbúnaðarráðherra getur með reglugerð, að fenginni umsögn Tryggingaeftirlitsins, sett nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

Breyting á umferðarlögum, nr. 50/1987, með síðari breytingum.

29. gr.

1. mgr. 91. gr. laganna orðast svo:

Greiðsla á bótakröfu vegna tjóns, sem hlýst af notkun skráningarskylds vélknúins ökutækis, skal vera tryggð með ábyrgðartryggingu hjá vátryggingafélagi sem er viðurkennt eða skráð af dómsmálaráðherra.

III. KAFLI
Um breytingar á lögum um atvinnuleysistryggingar, nr. 93/1993.

30. gr.

a. 2. tölul. 1. mgr. 16. gr. laganna orðast svo:

2. Dvelja hér á landi eða eru í atvinnuleit í EES-landi.

b. Á eftir 41. gr. kemur ný grein, sem verður 41. gr. a, svohljóðandi:

Atvinnuleysistryggingasjóði er heimilt fyrir hönd þar til bærrar stofnunar í EES-landi að greiða ríkisborgara í EES-ríki, sem hingað kemur í atvinnuleit, atvinnuleysisbætur, enda endurgreiði sú stofnun sjóðnum þær fjárhæðir sem þannig eru inntar af hendi.

IV. KAFLI
Gildistökuákvæði.

31. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og EES-samningurinn. Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu skal fella ákvæði þeirra inn í meginmál þeirra laga sem þau breyta og gefa þau lög út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Guðmundur Árni Stefánsson.

LÖG

um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Skipulag og stjórn.

1. gr.

Almannatryggingar teljast samkvæmt lögum þessum:

1. Lífeyristryggingar.
2. Slysatryggingar.
3. Sjúkratryggingar.

2. gr.

Tryggingastofnun ríkisins annast lífeyristryggingar, slysatryggingar og sjúkratryggingar. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið hefur umsjón með allri starfsemi Tryggingastofnunar ríkisins.

Hver grein tryggginganna, sbr. 1. gr., er sjálfstæð deild í Tryggingastofnuninni og hefur þar sérstakan fjárhag. Engin deildanna ber ábyrgð á skuldbindingum annarrar. Að öðru leyti er forstjóra heimilt, að fengnu samþykki tryggingaráðs og ráðherra, að skipa starfsemi stofnunarinnar í deildir eftir því sem henta þykir.

Tryggingastofnun ríkisins hefur heimili og varnarþing í Reykjavík.

3. gr.

Ráðherra skipar forstjóra Tryggingastofnunar ríkisins að fengnum tillögum tryggingaráðs.

Ráðherra skipar og skrifstofustjóra, tryggingafræðing, tryggingayfirlækni, aðalgjaldkera og deildarstjóra, að fengnum tillögum forstjóra og tryggingaráðs, og tryggingalækni, að fengnum tillögum forstjóra, tryggingaráðs og tryggingayfirlæknis.

Um ákvörðun launa fastra starfsmanna samkvæmt lögum þessum fer eftir lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

4. gr.

Forstjóri annast stjórn stofnunarinnar samkvæmt lögum þessum og reglugerðum sem settar eru. Hann ræður alla starfsmenn stofnunarinnar sem ekki eru skipaðir af ráðherra.

Deildarstjórar annast venjulega afgreiðslu mála, hver fyrir sína deild. Hvers konar nýbreytni og afbrigði frá venju skal bera undir forstjóra.

Heimilt er að ráða tannlækni eða semja við aðila utan stofnunarinnar til að hafa eftirlit með framkvæmd ákvæða laga þessara er lúta að tannlækningum.

5. gr.

Alþingi kýs á fyrsta þingi eftir hverjar almennar alþingiskosningar fimm menn í tryggingaráð og aðra fimm til vara. Ráðherra skipar formann og varaformann tryggingaráðs úr hópi hinna kjörnu aðalmanna.

Ráðherra ákveður þóknun tryggingaráðsmanna.

6. gr.

Tryggingaráð skal hafa eftirlit með fjárhag, rekstri og starfsemi Tryggingastofnunar ríkisins og gæta þess að hún starfi í samræmi við lög og reglugerðir á hverjum tíma. Skal endurskoðunardeild starfa við stofnunina undir eftirliti þess.

Leita skal samþykkis tryggingaráðs á:

a. hinni árlegu fjárhagsáætlun stofnunarinnar,
b. ársreikningum stofnunarinnar,
c. ákvörðunum um iðgjaldaupphæðir,
d. öllum heimildarsamningum við heilbrigðisstéttir og heilbrigðisstofnanir,
e. meginreglum um notkun heimildarákvæða,
f. öllum lánveitingum og verðbréfakaupum og -sölum,
g. öðrum þeim atriðum sem lög þessi ákveða.

Önnur mál skulu borin undir tryggingaráð ef ráðið óskar þess eða forstjóra finnst ástæða til.

7. gr.

Rísi ágreiningur um grundvöll, skilyrði eða upphæð bóta leggur tryggingaráð úrskurð á málið. Máli skal skjóta til úrskurðar tryggingaráðs eigi síðar en þremur mánuðum eftir að ákvörðun lá fyrir í málinu. Tryggingaráði er þó heimilt, ef sérstaklega stendur á, að víkja frá þriggja mánaða frestinum.

Komi ágreiningur fyrir tryggingaráð til úrskurðar og úrlausn hans er að einhverju leyti eða öllu háð læknisfræðilegu, lögfræðilegu eða félagsfræðilegu mati er tryggingaráði hverju sinni heimilt að kveðja sér til ráðuneytis einn til þrjá menn sem hafa sérþekkingu á hlutaðeigandi sviði.

8. gr.

Aðalskrifstofur Tryggingastofnunar ríkisins eru í Reykjavík.

Utan Reykjavíkur skal Tryggingastofnunin hafa umboðsskrifstofur og fer um staðarval, fyrirkomulag og rekstur eftir ákvörðun tryggingaráðs.

Í hverju sveitarfélagi, þar sem ekki er umboðsskrifstofa Tryggingastofnunar ríkisins, skal sveitarstjórn heimilt í samráði við tryggingaráð að tilnefna sérstakan trúnaðarmann Tryggingastofnunarinnar sem annast upplýsingastörf og tengsl íbúa sveitarfélags við umboðsskrifstofu. Tryggingastofnunin ákveður og greiðir þóknun til trúnaðarmanna.

9. gr.

Reikningar Tryggingastofnunar ríkisins fyrir sl. ár skulu jafnan fullgerðir eigi síðar en 1. júlí ár hvert. Skulu þeir endurskoðaðir á sama hátt og reikningar annarra ríkisstofnana.

Að lokinni endurskoðun og afgreiðslu tryggingaráðs skulu reikningarnir sendir heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu sem síðan lætur birta þá í B-deild Stjórnartíðinda.

Tryggingastofnunin skal með reglubundnum hætti birta glöggar upplýsingar um alla starfsemi stofnunarinnar.

Tryggingastofnunin skal kynna almenningi rétt sinn til bóta með upplýsingastarfsemi.

II. KAFLI
Lífeyristryggingar.
A. Almenn ákvæði.

10. gr.

Lífeyristryggingar taka til ellilífeyris, örorkulífeyris, tekjutryggingar, örorkustyrkja, barnalífeyris og bóta í fæðingarorlofi.

B. Bætur.

11. gr.

Ellilífeyrir.

Rétt til ellilífeyris eiga þeir sem eru 67 ára eða eldri og átt hafa lögheimili hér á landi a.m.k. þrjú almanaksár frá 16 til 67 ára aldurs. Fullur árlegur ellilífeyrir, 147.948 kr., greiðist þeim einstaklingum sem átt hafa lögheimili hér á landi a.m.k. 40 almanaksár frá 16 til 67 ára aldurs, sbr. þó 2. mgr. Sé um skemmri tíma að ræða greiðist ellilífeyrir í hlutfalli við lögheimilistímann.

Ellilífeyri skal skerða ef árstekjur einstaklinga eða hjóna hvors um sig eru hærri en 853.397 kr. Ef tekjur eru umfram umrædd mörk skal skerða ellilífeyri um 25% þeirra tekna sem umfram eru uns hann fellur niður. Til tekna í þessu sambandi teljast hvorki bætur almannatrygginga né tekjur úr lífeyrissjóðum. Skerðing samkvæmt þessari málsgrein skal þó aldrei ná til þess hluta ellilífeyris sem einstaklingur á rétt á vegna frestunar á töku ellilífeyris sem ákveðin var fyrir 1. janúar 1992.

Lífeyrir hjóna, sem bæði fá lífeyri, skal nema 90% af lífeyri tveggja einstaklinga. Heimilt er þó að miða lífeyri beggja við lögheimilistíma þess sem á lengri réttindatíma, sbr. síðasta málslið 2. mgr. Þá er og heimilt að úrskurða hvoru hjónanna um sig einstaklingslífeyri ef þau eru eigi samvistum af heilsufarsástæðum eða öðrum ástæðum er tryggingaráð metur jafngildar.

Hver, sem stundað hefur sjómennsku í 25 ár eða lengur, skal eiga rétt á töku ellilífeyris frá og með 60 ára aldri, enda sé að öðru leyti fullnægt skilyrðum þessarar greinar. Starfsár sjómanna skal í þessu sambandi miðast við að sjómaður hafi verið lögskráður á íslenskt skip eða skip gert út af íslenskum aðilum eigi færri en 180 daga að meðaltali í 25 ár. Nánari ákvæði um framkvæmd skulu sett með reglugerð.

Nú hefur sjómaður stundað sjómennsku í 25 ár eða lengur að hluta eða öllu leyti á opnum báti eða þilfarsbáti undir 12 brl. eða af öðrum ástæðum ekki borið skylda til lögskráningar og er þá heimilt að úrskurða honum ellilífeyri frá og með 60 ára aldri, enda sé sannað að sú sjómennska hafi verið aðalstarf viðkomandi meðan á henni stóð.

12. gr.

Örorkulífeyrir.

Rétt til örorkulífeyris eiga þeir menn sem lögheimili eiga á Íslandi, sbr. 1. gr. laga um lögheimili, nr. 21/1990, eru á aldrinum 16–67 ára og:

a. hafa átt lögheimili á Íslandi a.m.k. þrjú síðustu árin áður en umsókn er lögð fram eða í sex mánuði ef starfsorka var óskert er þeir tóku hér lögheimili,
b. eru öryrkjar til langframa á svo háu stigi að þeir eru ekki færir um að vinna sér inn ¼ þess er andlega og líkamlega heilir menn eru vanir að vinna sér inn í því sama héraði við störf sem hæfa líkamskröftum þeirra og verkkunnáttu og sanngjarnt er að ætlast til af þeim með hliðsjón af uppeldi og undanfarandi starfa.

Tryggingayfirlæknir metur örorku þeirra sem sækja um örorkubætur.

Fullur árlegur örorkulífeyrir skal vera 147.948 kr. og greiðist hann eftir sömu reglum og ellilífeyrir, sbr. þó 4. mgr. Við ákvörðun lögheimilistíma, sbr. 1. mgr. 11. gr., skal reikna með tímann fram til 67 ára aldurs umsækjanda.

Örorkulífeyri skal skerða ef árstekjur örorkulífeyrisþega eða hjóna, hvors um sig, sem bæði eru örorkulífeyrisþegar, eru hærri en 871.373 kr. Ef tekjur eru umfram umrædd mörk skal skerða örorkulífeyri um 25% þeirra tekna sem umfram eru uns hann fellur niður. Til tekna í þessu sambandi teljast hvorki bætur almannatrygginga né tekjur úr lífeyrissjóðum.

13. gr.

Örorkustyrkur.

Heimilt er Tryggingastofnuninni að veita örorkustyrk þeim sem skortir að minnsta kosti helming starfsorku sinnar og uppfyllir skilyrði 1. mgr. 12. gr. að öðru leyti en því er örorkustig varðar. Örorkustyrkþegi, sem náð hefur 62 ára aldri, skal njóta örorkustyrks sem jafnan svarar til fulls örorkulífeyris (grunnlífeyris án bóta tengdra honum). Örorkustyrk má enn fremur veita þeim sem stundar fullt starf en verður fyrir verulegum aukakostnaði sökum örorku sinnar. Tryggingaráð setur reglur um örorkustyrki og skulu þær staðfestar af ráðherra.

14. gr.

Barnalífeyrir.

Barnalífeyrir er greiddur með börnum yngri en 18 ára, ef annað hvort foreldra er látið eða er örorkulífeyrisþegi, hafi annað hvort foreldra þess eða barnið sjálft átt hér lögheimili a.m.k. þrjú síðustu árin áður en umsókn er lögð fram. Séu báðir foreldrar látnir eða örorkulífeyrisþegar skal greiddur tvöfaldur barnalífeyrir. Hvorki skerðingarákvæði 2. mgr. 11. gr. né 4. mgr. 12. gr. takmarka rétt til barnalífeyris.

Sömu réttarstöðu hafa kjörbörn og stjúpbörn þegar eins stendur á. Þó skal ekki greiddur barnalífeyrir vegna fráfalls eða örorku stjúpforeldris ef barnið á framfærsluskylt foreldri á lífi. Eigi skal heldur greiða barnalífeyri vegna fráfalls eða örorku ættleiðanda, nema barnið hafi verið á framfæri hans a.m.k. tvö síðustu árin áður en lífeyrisréttur gat stofnast. Heimilt er tryggingaráði að stytta þennan frest ef sýnt þykir að ættleiðingin standi ekki í sambandi við væntanlegan bótarétt.

Tryggingaráð getur ákveðið að greiða barnalífeyri með barni ellilífeyrisþega, svo og með barni manns sem sætir gæslu- eða refsivist, enda hafi vistin varað a.m.k. þrjá mánuði.

Lífeyrisdeild Tryggingastofnunar skal greiða barnalífeyri þegar skilríki liggja fyrir um að barn verði ekki feðrað.

Barnalífeyrir greiðist foreldrum barnanna, enda séu þau á framfæri þeirra, eða þeim öðrum er annast framfærslu þeirra að fullu.

Árlegur barnalífeyrir með hverju barni skal vera 123.600 kr. Ekki skal greiða barnalífeyri vegna þeirra barna er njóta örorkulífeyris.

15. gr.

Fæðingarstyrkur.

Fæðingarstyrkur skal vera 25.090 kr. á mánuði í sex mánuði við hverja fæðingu til móður sem á lögheimili hér á landi við fæðingu barns og hefur átt lögheimili hér á landi síðustu 12 mánuði fyrir fæðinguna, sbr. þó 2. mgr. Hefja má greiðslu fæðingarstyrks allt að einum mánuði fyrir áætlaðan fæðingardag sem staðfestur skal með læknisvottorði. Upphæð fæðingarstyrks skal hækka með sama hætti og aðrar bætur lífeyristrygginga.

Ákvæði greinar þessarar taka ekki til félagsmanna í samtökum opinberra starfsmanna, bankamanna eða annarra stéttarfélaga er njóta óskertra launa í fæðingarorlofi samkvæmt kjarasamningum þann tíma er óskert laun eru greidd.

Greiða skal fæðingarstyrk í þrjá mánuði ef um er að ræða andvanafæðingu eftir 28 vikna meðgöngutíma. Sé um að ræða fósturlát eftir 20 vikna meðgöngu greiðist fæðingarstyrkur í tvo mánuði.

Greiðslur fæðingarstyrks falla niður frá þeim degi er foreldri lætur frá sér barn vegna ættleiðingar, uppeldis eða fósturs eða til varanlegrar dvalar á stofnun. Þegar um er að ræða tilvik samkvæmt þessari málsgrein skal fæðingarstyrkur þó aldrei greiddur skemur en í tvo mánuði eftir fæðingu.

Framlengja skal greiðslu fæðingarstyrks um einn mánuð fyrir hvert barn umfram eitt ef fleiri fæðast í einu. Framlengja skal og greiðslu fæðingarstyrks um einn mánuð ef um er að ræða alvarlegan sjúkleika barns sem krefst nánari umönnunar foreldris. Slík þörf skal rökstudd með vottorði læknis og staðfest af tryggingaráði.

Fæðingarstyrkur skal og greiddur ættleiðandi foreldri, uppeldis- eða fósturforeldri vegna töku barns yngra en fimm ára í fimm mánuði frá því er fyrir liggur staðfesting barnaverndarnefndar eða sveitarfélags um fósturráðstöfun eða leyfi til ættleiðingar eftir því sem við á.

Sé barnshafandi konu nauðsynlegt af heilsufars- eða öryggisástæðum að leggja niður störf meira en mánuði fyrir áætlaðan fæðingartíma barns skal hún eiga rétt til fæðingarstyrks þann tíma, þó aldrei lengur en í 60 daga, enda verði ekki við komið breytingum á starfsháttum hennar eða tilfærslu í starfi. Tryggingayfirlæknir skal meta hvort þörf er fyrir hendi samkvæmt ákvæði þessu.

16. gr.

Fæðingardagpeningar.

a. Foreldrar í fæðingarorlofi, sem átt hafa lögheimili hér á landi síðustu 12 mánuði fyrir fæðinguna, eiga rétt á greiðslu fæðingardagpeninga samkvæmt grein þessari, enda leggi þeir niður launuð störf þann tíma. Þeir sem eiga rétt samkvæmt kjarasamningum til óskertra launa í fæðingarorlofi eiga þó ekki rétt til greiðslu fæðingardagpeninga samkvæmt ákvæði þessu.
b. Fæðingardagpeningar skulu vera tvöfaldir sjúkradagpeningar einstaklings eins og þeir eru ákveðnir á hverjum tíma.
c. Fæðingardagpeningar skulu greiddir í sex mánuði.
d. Fullra fæðingardagpeninga njóta þeir sem unnið hafa 1.032–2.064 dagvinnustundir á síðustu 12 mánuðum fyrir töku fæðingarorlofs. Hálfra fæðingardagpeninga njóta þeir sem unnið hafa 516–1.031 dagvinnustund á síðustu 12 mánuðum fyrir töku fæðingarorlofs. Launuð vinna í grein þessari merkir öll vinna að tekjuöflun, jafnt atvinnurekenda sem launþega. Um mat á atvinnuþátttöku foreldris skal setja ákvæði í reglugerð.
e. Heimilt er konu að hefja töku fæðingarorlofs allt að einum mánuði fyrir áætlaðan fæðingardag sem staðfestur skal með læknisvottorði og miðast greiðsla fæðingardagpeninga við þann tíma. Beri fæðingu að fyrir áætlaða töku fæðingarorlofs miðast greiðslur fæðingardagpeninga við fæðingardag.
f. Nú hefur móðir fengið fæðingardagpeninga í a.m.k. einn mánuð eftir fæðingu og á þá faðir rétt á greiðslu fæðingardagpeninga í stað móður ef hún óskar þess, enda leggi hann niður launaða vinnu á meðan. Foreldrar geta og skipt með sér fæðingarorlofi, t.d. verið bæði í orlofi á sama tíma að fullu eða hluta, þó þannig að greiðslur til þeirra sameiginlega nemi ekki meira en sex mánaða fæðingardagpeningum, sbr. c-lið.
g. Taki foreldrar samanlagt ekki allt það fæðingarorlof, sem þeir eiga rétt á, falla niður fæðingardagpeningagreiðslur fyrir þann tíma sem ekki er nýttur.
h. Fæðingarorlof og greiðslur fæðingardagpeninga framlengjast um einn mánuð fyrir hvert barn umfram eitt ef fæðast fleiri í einu.
i. Framlengja skal og greiðslu fæðingardagpeninga um einn mánuð ef um er að ræða alvarlegan sjúkleika barns sem krefst nánari umönnunar foreldris. Slík þörf skal rökstudd með læknisvottorði og staðfest af tryggingaráði. Hvort foreldri sem er getur að ósk móður dvalið hjá barni þann mánuð.
j. Þegar sérstaklega stendur á vegna heilsufars barns er heimilt að fengnu vottorði læknis sem annast hefur barnið að foreldri taki hluta af fæðingarorlofi án þess að því sé gert skylt að ljúka því í einu lagi. Hvert tímabil má þó ekki vera skemmra en mánuður.

k. Sé barnshafandi konu nauðsynlegt af heilsufars- eða öryggisástæðum að hætta störfum meira en mánuði fyrir áætlaðan fæðingartíma barns skal hún eiga rétt til greiðslu fæðingardagpeninga þann tíma, þó aldrei lengur en í 60 daga, enda verði ekki komið við breytingum á starfsháttum hennar eða tilfærslu í starfi. Tryggingayfirlæknir skal meta hvort lenging fæðingarorlofs er nauðsynleg samkvæmt þessu ákvæði.

l. Greiðslur fæðingardagpeninga falla niður frá þeim degi er foreldri lætur frá sér barn vegna ættleiðingar, uppeldis eða fósturs eða til varanlegrar dvalar á stofnun. Þegar um er að ræða tilvik samkvæmt þessari málsgrein skulu fæðingardagpeningar þó aldrei greiddir skemur en tvo mánuði eftir fæðingu. Greiða skal fæðingardagpeninga í þrjá mánuði ef um er að ræða andvanafæðingu eftir 28 vikna meðgöngutíma. Sé um að ræða fósturlát eftir 20 vikna meðgöngu greiðast fæðingardagpeningar í tvo mánuði.

m. Ættleiðandi foreldrar, uppeldis- eða fósturforeldrar eiga rétt til greiðslu fæðingardagpeninga í fæðingarorlofi vegna töku barns yngra en fimm ára.

n. Fæðingardagpeningar greiðast úr lífeyrisdeild Tryggingastofnunar ríkisins gegn framvísun vottorðs læknis og sönnunar um launagreiðslur og atvinnuþátttöku viðkomandi samkvæmt nánari reglum sem ráðherra setur í reglugerð.

o. Útgjöld lífeyristrygginga vegna fæðingardagpeninga skulu greidd af framlagi atvinnurekenda til lífeyristrygginga.

p. Enginn getur samtímis notið fæðingardagpeninga og sjúkradagpeninga.

17. gr.

Tekjutrygging.

Ef aðrar tekjur ellilífeyrisþega en lífeyrir almannatrygginga fara ekki fram úr 210.989 kr. á ári skal greiða uppbót á lífeyri hans að upphæð 272.208 kr. á ári. Hafi bótaþegi hins vegar tekjur umfram 210.989 kr. á ári skal skerða uppbótina um 45% þeirra tekna sem umfram eru. Sama gildir um hjónalífeyri eftir því sem við á.

Ef aðrar tekjur örorkulífeyrisþega en lífeyrir almannatrygginga fara ekki fram úr 210.989 kr. á ári skal greiða uppbót á lífeyri hans að upphæð 279.840 kr. á ári. Hafi bótaþegi hins vegar tekjur umfram 210.989 kr. skal skerða uppbótina um 45% þeirra tekna sem umfram eru. Sama gildir um hjónalífeyri eftir því sem við á.

18. gr.

Við ákvörðun um hækkanir bóta skv. 17. gr. skulu umsóknir rökstuddar t.d. með skattframtölum og skýrum upplýsingum um hagi bótaþega. Hliðsjón skal höfð af því hvort eigin um bótaþega hefur verið ráðstafað með þeim hætti að það valdi synjun hækkunar.

Með reglugerð skal fjárhæðum 17. gr. breytt 1. júlí árlega til samræmis við almennar hækkanir bóta og annarra tekna milli ára.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra er heimilt með reglugerð að ákveða að aðrar tekjufjárhæðir skv. 17. gr. gildi um lífeyristekjur en aðrar tekjur.

C. Tekjur.

19. gr.

Kostnaður vegna lífeyristrygginga almannatrygginga greiðist úr ríkissjóði, m.a. af tekjum ríkissjóðs af tryggingagjaldi.

20. gr.

Tryggingastofnun ríkisins skal ár hvert haga áætlanagerð sinni vegna útgjalda lífeyristrygginga fyrir næsta almanaksár í samræmi við reglur fjárlagagerðar og senda heilbrigðis-

og tryggingamálaráðuneytinu til frekari meðferðar. Auk áætlaðra útgjalda má gera ráð fyrir tillagi til varasjóðs, allt að 2% af áætluðum útgjöldum, skv. II. og III. kafla laga þessara.

Árleg heildarútgjöld lífeyristrygginga skulu vera í samræmi við ákvörðun Alþingis samkvæmt fjárlögum og fjáraukalögum hvers árs.

21. gr.

Framlag ríkissjóðs til lífeyristrygginganna skv. 19. og 20. gr. skal greitt Tryggingastofnuninni með jöfnum greiðslum í byrjun hvers mánaðar.

III. KAFLI
Slysatryggingar.
A. Almenn ákvæði.

22. gr.

Slysatryggingar taka til slysa við vinnu, iðnnám, björgunarstörf, hvers konar íþróttaæfingar, íþróttasýningar og íþróttakeppni, enda sé sá sem fyrir slysi verður tryggður samkvæmt ákvæðum 24. eða 25. gr.

Maður telst vera við vinnu:

a. Þegar hann er á vinnustað á þeim tíma sem honum er ætlað að vera að störfum, svo og í matar- og kaffitímum.
b. Í sendiferðum í þágu atvinnurekstrar eða í nauðsynlegum ferðum til vinnu og frá, enda sé aðeins um að ræða ferðir sem farnar eru samdægurs milli vinnustaðar og heimilis eða matstaðar. Sama gildir um lengri ferðir af þessu tagi ef starfsmaður er á launum hjá vinnuveitanda í ferðinni.

Slys telst ekki verða við vinnu ef það hlýst af athöfnum slasaða sjálfs sem ekki standa í neinu sambandi við vinnuna. Tryggingin tekur þó til allra slysa á sjómanni sem verða um borð í skipi hans eða þegar hann ásamt skipinu er staddur utan heimahafnar skips eða útgerðarstaðar.

Til slysa teljast sjúkdómar er stafa af skaðlegum áhrifum efna, geislaorku eða öðru hliðstæðu sem ríkjandi eru í hæsta lagi fáeina daga og rekja verður til vinnunnar.

Ákveða skal með reglugerð að tilteknir atvinnusjúkdómar skuli teljast bótaskyldir samkvæmt þessum kafla.

23. gr.

Þegar að höndum ber slys, sem ætla má bótaskylt samkvæmt þessum kafla, skal atvinnurekandi eða hinn tryggði, ef ekki er um atvinnurekanda að ræða, tafarlaust senda tilkynningu um slysið í því formi, sem Tryggingastofnunin skipar fyrir um, til lögreglustjóra eða umboðsmanns hans (í Reykjavík til Tryggingastofnunarinnar). Lögreglustjóri sendir tilkynninguna til Tryggingastofnunarinnar ásamt nauðsynlegum upplýsingum. Hinum slasaða eða þeim öðrum, sem gera vilja kröfu til bóta vegna slyssins, ber að fylgjast með því að tilkynningarskyldunni sé fullnægt og geta þessir aðilar leitað aðstoðar lögreglustjóra ef atvinnurekandi vanrækir tilkynninguna. Ef atvik að slysinu eru óljós eða mál ekki nægilega upplýst eða ástæða til að ætla að slysið hafi orðið af hirðuleysi eða lélegum útbúnaði, svo og ef Tryggingastofnunin eða annar hvor aðila, atvinnurekandi eða hinn slasaði eða fyrirsvarsmaður hans óskar þess, skal lögreglustjóri rannsaka málið.

Ef sá sem átti að tilkynna slys hefur vanrækt það skal það eigi vera því til fyrirstöðu að sá sem fyrir slysi varð eða eftirlátnir vandamenn hans geti gert kröfu til bóta ef það er gert

áður en ár er liðið frá því að slysið bar að höndum. Tryggingaráð getur þó ákveðið að greiða bætur þó að lengri tími líði ef atvik eru svo ljós að drátturinn torveldar ekki gagnaöflun um atriði er máli skipta.

24. gr.

Slysatryggðir samkvæmt þessum kafla eru:

a. Launþegar sem starfa hér á landi, að undanskildum erlendum ríkisborgurum sem gegna embætti fyrir erlend ríki og erlendu starfsliði slíkra embættismanna. Starf um borð í íslensku skipi eða íslenskri flugvél jafngildir starfi hér á landi samkvæmt þessum lið.
b. Nemendur við iðnnám samkvæmt iðnfræðslulögum.
c. Útgerðarmenn sem sjálfir eru skipverjar.
d. Þeir sem vinna að björgun manna úr lífsháska eða vörnum gegn yfirvofandi meiri háttar tjóni á verðmætum.
e. Íþróttafólk sem tekur þátt í íþróttaiðkunum, hvort heldur er æfingum, sýningum eða keppni og orðið er 16 ára. Með reglugerðarákvæði má ákveða nánar gildissvið þessa ákvæðis.
f. Sjúklingar sem eru til meðferðar á sjúkrastofnunum sem starfa samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu og heilsutjónið eða örorkan er vegna læknisaðgerða eða mistaka starfsfólks sem starfar á þessum stofnunum.

Tryggingaráð getur veitt undanþágu frá slysatryggingu skv. a-lið 1. mgr. ef hlutaðeigandi er sannanlega tryggður samkvæmt erlendri slysatryggingalöggjöf. Þá er tryggingaráði heimilt að verða við beiðni íslensks fyrirtækis um slysatryggingu starfsmanna þess sem erlendis starfa.

Launþegi telst hver sá sem tekur að sér vinnu gegn endurgjaldi án þess að vera sjálfur atvinnurekandi í því sambandi, hvort sem um er að ræða tímakaup, föst laun, aflahlut eða greiðslu fyrir ákvæðisvinnu.

Undanskilin slysatryggingu samkvæmt þessari grein er lausavinna sem ekki er í sambandi við atvinnurekstur né hefur í för með sér sérstaka áhættu. Með reglugerð skal ákveða nánar hvað telja skuli lausavinnu í þessu sambandi.

Maki atvinnurekanda og börn hans, yngri en 16 ára, teljast ekki launþegar samkvæmt þessari grein.

25. gr.

Eftirtöldum mönnum skulu tryggðar slysabætur samkvæmt lögum þessum, nema tekið sé fram í skattframtali í byrjun árs að tryggingar sé ekki óskað:

a. Atvinnurekendum í landbúnaði, sem vinna landbúnaðarstörf, mökum þeirra og börnum á aldrinum 12–16 ára.
b. Atvinnurekendum sem starfa að eigin atvinnurekstri í öðrum atvinnugreinum.
c. Launþegum sem að staðaldri vinna störf sem falla undir ákvæði 4. mgr. 24. gr.

Þeir sem heimilisstörf stunda geta tryggt sér rétt til slysabóta við þau störf með því að skrá í skattframtal í byrjun hvers árs ósk þar að lútandi. Á sama hátt geta atvinnurekendur skv. b-lið tryggt mökum sínum og börnum innan 16 ára, sem með þeim starfa að atvinnurekstrinum, rétt til slysabóta. Sama gildir um börn atvinnurekenda í landbúnaði innan 12 ára aldurs.

B. Bætur.

26. gr.

Bætur slysatrygginga eru sjúkrahjálp, dagpeningar, örorkubætur og dánarbætur.

27. gr.

Nú veldur bótaskylt slys sjúkleika og vinnutjóni í minnst 10 daga og skal þá greiða nauðsynlegan kostnað vegna lækningar hins slasaða og tjóns á gervilimum eða hjálpartækjum svo sem hér segir:

1. Að fullu skal greiða:
   a. Læknishjálp samkvæmt samningum sjúkratrygginga.
   b. Sjúkrahúsvist, svo lengi sem afleiðingar slyssins gera hana nauðsynlega. Greiðsla sjúkrahúsvistar færist þó yfir á sjúkratryggingarnar þegar hinn slasaði er orðinn 70 ára, enda séu þá full tvö ár frá slysdegi.
   c. Lyf og umbúðir.
   d. Viðgerð vegna brots eða löskunar á heilbrigðum tönnum eða vel viðgerðum. Greiðslu fyrir sams konar viðgerðir á lélegri tönnum má takmarka við kostnað sem ætla má að orðið hefði ef þær hefðu verið heilbrigðar.
   e. Gervilimi eða svipað hjálpartæki, svo og viðgerð á þeim eða endurnýjun ef viðgerð telst ekki fullnægjandi. Sama gildir um gervitennur.
   f. Sjúkraflutning með sjúkraflugvél eða sjúkrabíl fyrst eftir slys eða þegar ella verður nauðsynlegt að senda sjúkling með slíkum farartækjum til meðferðar hjá lækni eða í sjúkrahúsi, þó ekki fyrir einstakar ferðir þegar um stundun er að ræða. Sama gildir um flutning með skipi þegar öðrum farartækjum verður ekki við komið.
   g. Sjúkraþjálfun og orkulækningar.
2. Að hluta skal greiða:
   a. Að hálfu ferðakostnað til læknis með leigubíl, enda sé sjúklingur ekki fær um að ferðast með áætlunarbíl eða strætisvagni. Ekki skal þó greitt fyrir flutning með bifreið manns af sama heimili eða sama bæ né bifreið í eigu venslamanna hins slasaða.
   b. Að ¾ kostnað við sams konar ferðir með áætlunarbíl eða -skipi, enda sé um meira en 15 km vegalengd að ræða. Geti sjúklingur ekki ferðast með áætlunarbíl skal greiða ferð með áætlunarflugvél að ¾.
3. Heimilt er að greiða:
   a. Hjúkrun í heimahúsum, veitta af vandalausum.
   b. Styrk upp í kostnað vegna löskunar á tönnum þegar framkvæmdar hafa verið kostnaðarsamar aðgerðir á þeim sem ónýst hafa við slysið.
   c. Ferðakostnað að ¾ hlutum með áætlunarbíl eða strætisvagni eða samkvæmt kílómetragjaldi ef áætlunarferðir eða strætisvagnaferðir eru ekki fyrir hendi þegar sjúklingur þarfnast ítrekaðrar meðferðar hjá lækni á sjúkrahúsi eða sjúkrastofnun, svo sem í endurhæfingu eða sjúkraþjálfun, með eða án innlagningar, þótt vegalengd sé skemmri en 15 km, enda séu ferðir fleiri en 30 á sex mánaða tímabili.

Að svo miklu leyti sem sérstakir samningar sjúkratrygginga ná ekki yfir sjúkrahjálp samkvæmt framansögðu getur tryggingaráð ákveðið endurgreiðslu að nokkru eða öllu leyti.

Nú veldur slys ekki óvinnufærni í 10 daga, en hefur þó í för með sér kostnað sem um ræðir í grein þessari og má þá greiða hann að svo miklu leyti sem hann fæst ekki greiddur hjá sjúkratryggingum.

28. gr.

Dagpeningar greiðast frá og með 8. degi eftir að slysið varð, enda hafi hinn slasaði verið óvinnufær í minnst 10 daga. Dagpeningar greiðast þangað til hinn slasaði verður vinnufær, úrskurður er felldur um varanlega örorku hans eða hann deyr, þó ekki lengur en 52 vikur.

Tryggingaráði er heimilt að ákveða að dagpeningar skuli greiddir lengur, einkum ef ekki er lokið lækningatilraunum og óvíst er hvort um varanlega örorku verður að ræða og líkur eru til að afstýra megi eða draga úr örorku með lengri bótagreiðslu.

Dagpeningar eru 665,70 kr. á dag fyrir hvern einstakling og 142,80 kr. fyrir hvert barn á framfæri, þar með talin börn utan heimilis sem hinn slasaði sannanlega greiðir með samkvæmt úrskurði stjórnvalds, staðfestu samkomulagi eða skilnaðarleyfisbréfi.

Greiðslur samkvæmt grein þessari mega ekki fara fram úr ¾ af vinnutekjum bótaþega við þá atvinnu er hann stundaði er slysið varð og mega ekki ásamt vinnutekjum nema meira en upphæð dagpeninga að viðbættum þriðjungi. Í reglugerð skal ákveðið hvernig meta skuli í þessu sambandi vinnutekjur maka og barna atvinnurekenda sem tryggð eru skv. a-lið 1. mgr. eða 2. mgr. 25. gr.

Nú greiðir vinnuveitandi hinum slasaða laun í slysaforföllum og renna þá dagpeningagreiðslur samkvæmt þessari grein til vinnuveitandans þann tíma, þó aldrei hærri greiðsla en sem nemur ¾ hlutum launanna.

29. gr.

Ef slys veldur varanlegri örorku skal greiða þeim er fyrir því varð örorkulífeyri eftir reglum 3. mgr. 12. gr. eða örorkubætur í einu lagi.

Ef örorkan er 50% eða meiri greiðist hálfur örorkulífeyrir fyrir 50% örorku, hækkar síðan um 2% fyrir hvert örorkustig sem við bætist uns örorkan nemur 75%, þá greiðist fullur lífeyrir. Skerðingarákvæði 4. mgr. 12. gr. skulu ekki taka til örorkulífeyris samkvæmt þessari grein.

Nú er örorkan metin meiri en 50% og skal þá auk örorkulífeyris greiða lífeyri vegna maka og barna yngri en 18 ára, sem voru á framfæri bótaþega þegar slys bar að höndum, eftir reglum b- og c-liða 1. mgr. 30. gr.

Ef örorkan er 75% eða meiri skal greiða fullar bætur og gildir það bæði vegna barna sem voru á framfæri bótaþega þegar slys átti sér stað, svo og þeirra sem hann framfærir síðar. Sé orkutapið minna en 75% lækka bæturnar um 4% fyrir hvert 1% sem vantar á 75% örorku.

Ef orkutap er minna en 50% er Tryggingastofnuninni heimilt að greiða í einu lagi örorkubætur sem jafngilda lífeyri hlutaðeigandi um tiltekið árabil samkvæmt reglum er ráðuneytið setur að fengnum tillögum tryggingaráðs. Ella greiðist lífeyrir í hlutfalli við örorkuna.

Örorkubætur greiðast ekki ef orkutapið er metið minna en 10%. Þó skal heimilt að greiða bætur vegna f-liðar 1. mgr. 24. gr. í þessum tilvikum í samræmi við nánari reglur sem ráðherra setur.

30. gr.

Ef slys veldur dauða innan tveggja ára frá því er það bar að höndum skal greiða dánarbætur sem hér segir:

a. Ekkja eða ekkill, sem var samvistum við hinn látna eða á framfæri hans, hlýtur bætur, 15.448 kr. á mánuði í 8 ár frá dánardægri hins látna. Bætur samkvæmt þessum staflið falla ekki niður þótt ekkja eða ekkill stofni til hjúskapar á ný. Nú andast ekkja eða ekkill sem bóta hefur notið samkvæmt ákvæðum þessarar greinar áður en bætur hafa verið greiddar að fullu og skulu eftirstöðvar bótanna greiddar að jöfnu börnum hinna látnu eftir sömu reglum til loka tímabilsins ef á lífi eru, ella til dánarbús hans.
b. Barnalífeyri, 123.600 kr. á ári fyrir hvert barn, sbr. að öðru leyti 14. gr.
c. Barn eldra en 16 ára, sem var á framfæri hins látna vegna örorku þegar slysið bar að höndum, fær bætur, eigi minni en 193.055 kr. og allt að 579.165 kr., eftir því að hve miklu leyti það naut stuðnings hins látna við fráfall hans. Þó greiðast ekki bætur ef örorka er minni en 33%.

Bætur skv. a- og c-liðum skulu eigi vera lægri en 270.281 kr. fyrir hvert slys. Nú lætur hinn látni ekki eftir sig aðstandendur sem rétt eiga til bóta samkvæmt þessum stafliðum og skal þá bæta slysið með 270.281 kr. sem skiptist að jöfnu milli barna hins látna ef á lífi eru, en ella til dánarbús hans.

Um fósturbörn og fósturforeldra gildir sama og um börn og foreldra.

Frá dánarbótum, sem greiddar eru vandamönnum, ber að draga þær örorkubætur er greiddar hafa verið í einu lagi skv. 4. mgr. 29. gr. vegna sama slyss.

C. Tekjur.

31. gr.

Útgjöld slysatrygginga skulu borin af tekjum ríkissjóðs af tryggingagjaldi. Launþegar skv. c-lið 25. gr. skulu standa skil á iðgjöldum sínum. Þá skal árlega ákveða í fjárlögum framlag til að standast kostnað af bótum vegna þeirra sem um getur í e- og f-liðum 24. gr.

Tryggingastofnunin skal ár hvert gera áætlun um bótagreiðslur og rekstrarkostnað slysatrygginga næsta almanaksár að meðtöldu tillagi til varasjóðs, allt að 5% af útgjöldum.

Með reglugerð skal ákveða fast ársiðgjald af trillubátum og meiri háttar heimilisaflvélum.

Iðgjöld til slysatrygginga, önnur en þau sem nefnd eru í 1. og 3. mgr., skulu ákveðin sem hundraðshluti af hæfilega áætlaðri stofnfjárhæð vegna hvers einstaklings.

IV. KAFLI
Sjúkratryggingar.

A. Almenn ákvæði.

32. gr.

Sá sem átt hefur lögheimili í landinu í sex mánuði, sbr. 1. gr. laga um lögheimili, nr. 21/1990, og 1. mgr. 5. gr. laga um tilkynningar aðsetursskipta, nr. 73/1952, með síðari breytingu, telst sjúkratryggður, nema annað leiði af milliríkjasamningum. Heimilt er að greiða nauðsynlega þjónustu í skyndilegum sjúkdómstilfellum þótt biðtíminn sé ekki liðinn.

Börn og unglingar, 16 ára og yngri, eru sjúkratryggð með foreldrum sínum. Sama á við um stjúpbörn og fósturbörn.

Sjúkratryggingadeild eða hlutaðeigandi umboðsskrifstofa gefur út réttindaskírteini til hvers þess sem sjúkratryggður er.

Ráðherra getur að fengnum tillögum tryggingaráðs sett ákvæði í reglugerð um undanþágur frá sex mánaða lögheimilisskilyrði, um fyrirkomulag og framkvæmd sjúkratrygginga og um starfsemi sjúkratryggingadeildar.

B. Bætur.

33. gr.

Hlutverk sjúkratryggingadeildar Tryggingastofnunar ríkisins er að annast sjúkratryggingar samkvæmt lögum þessum. Enn fremur er það hlutverk sjúkratryggingadeildar:

a. Að veita styrk til að afla hjálpartækja og bifreiða sem nauðsynlegar eru vegna þess að líkamsstarfsemi er hömluð eða vantar líkamshluta.
b. Að veita styrk til æfingameðferðar eða þjálfunar vegna afleiðinga alvarlegra, langvinnra sjúkdóma eða slysa.
c. Að veita styrk til aðgerða hjá tannlækni, umfram það sem 37. gr. nær til, vegna alvarlegra afleiðinga meðfæddra galla, slysa og sjúkdóma. Ráðherra setur reglur um framkvæmd þessa ákvæðis að fengnum tillögum tryggingaráðs.
d. Að greiða kostnað við yfirstjórn Tryggingastofnunarinnar á sjúkratryggingamálum.

e. Að greiða ferðastyrk til sjúklinga sem af nauðsyn leita læknishjálpar erlendis, svo og til fylgdarmanna þeirra þegar sérstaklega stendur á. Tryggingaráð setur reglur um úthlutun styrkja samkvæmt þessum staflið.
f. Að greiða kostnað samkvæmt nánari ákvörðun tryggingaráðs vegna psoriasissjúklinga sem að mati sérfræðinga þurfa að leita læknishjálpar á meðferðarstofnunum psoriasissjúklinga sem komi í stað sjúkrahúsvistar.

Tryggingaráð setur nánari reglur um greiðslufyrirkomulag og skipulag slíkra ferða auk hámarksfjölda psoriasissjúklinga sem árlega geta notið slíkrar fyrirgreiðslu.

Tryggingaráð setur reglur um greiðslu styrkja samkvæmt a- og b-liðum. Afla skal greiðsluheimildar frá Tryggingastofnuninni fyrir fram. Tryggingayfirlæknir getur áskilið vottorð sérfræðings um nauðsyn hjálpartækis eða þjálfunar.

Ráðherra getur ákveðið að sjúkratryggingadeild greiði:

a. Gjald fyrir rannsóknir og læknishjálp sem Tryggingastofnunin semur um við opinberar heilbrigðisstofnanir.
b. Kostnað samkvæmt milliríkjasamningum af sjúkrahjálp við erlenda ríkisborgara sem dveljast hér um stundarsakir.

34. gr.

Hverjum þeim, sem sjúkratryggður er skv. 32. gr., skal tryggð ókeypis vist að ráði læknis í sjúkrahúsum, þar með talið á fæðingarstofnunum, sbr. þó 35. og 39. gr. eða ákvæði sérlaga. Sjúkrahúsvist skal tryggð eins lengi og nauðsyn krefur ásamt læknishjálp og lyfjum og annarri þjónustu sem sjúkrahúsið veitir.

35. gr.

Nú er sjúkratryggðum brýn nauðsyn á að vistast í erlendu sjúkrahúsi vegna þess að ekki er unnt að veita honum nauðsynlega hjálp í íslensku sjúkrahúsi og greiðir þá sjúkratryggingadeild kostnað við sjúkrahúsvistina. Sama gildir um kostnað við dvöl, lyf og læknishjálp sem nauðsynleg er erlendis að lokinni sjúkrahúsvistinni þar. Ráðherra skipar nefnd sem úrskurðar um hvort fyrrgreind skilyrði eru fyrir hendi, svo og hvar sjúkratryggður skuli vistaður erlendis. Nú er sjúkratryggður vistaður á öðrum og dýrari stað erlendis en nefndin hefur ákveðið og greiðir þá sjúkratryggingadeild aðeins þann kostnað sem greiða hefði átt á þeim stað sem hún ákvað. Í nefndina skal skipa tvo yfirlækna við Landspítalann, yfirlækni á Borgarspítalanum og yfirlækni við St. Jósefsspítalann Landakoti. Tryggingayfirlæknir á sæti í nefnd þessari og skal hann vera formaður hennar. Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd málsins.

36. gr.

Til viðbótar þeim réttindum, sem þegar eru upptalin, skulu sjúkratryggingar veita þá hjálp sem hér segir:

a. Almenna læknishjálp utan sjúkrahúsa hjá lækni sjúklings sem Tryggingastofnunin hefur gert samning við. Með reglugerð má ákveða gjald sem hinn sjúkratryggði greiði fyrir hvert viðtal á læknastofu og hverja vitjun til sjúklings. Sjúkratryggingar hafa heimild til að ákveða að sjúklingur greiði læknisreikninga að fullu og endurgreiða sjúkratryggingar þá sjúklingi sinn hluta.
b. Nauðsynlegar rannsóknir og aðgerðir hjá sérfræðingum eða stofnunum sem Tryggingastofnun ríkisins hefur samning við. Ráðherra hefur heimild til þess að ákveða að skilyrði fyrir greiðslu sjúkratrygginga skuli háð tilvísun heilsugæslulæknis eða heimilislæknis. Fyrir hverja komu til sérfræðings samkvæmt tilvísun greiði sjúklingur gjald

sem ákveðið skal með reglugerð. Með reglugerð skal sömuleiðis setja nánari reglur um notkun tilvísana, þar á meðal í hvaða tilvikum og með hvaða hætti Tryggingastofnun ríkisins geti tekið þátt í greiðslu kostnaðar vegna rannsókna og aðgerða hjá sérfræðingum þótt sjúklingur hafi ekki tilvísun.

c. Lyf sem sjúkratryggðum er lífsnauðsynlegt að nota að staðaldri. Af öðrum nauðsynlegum lyfjakostnaði greiðir sjúkratryggður gjald sem ákveðið skal með reglugerð. Sé heildarverð lyfs jafnt eða lægra en þessi mörk greiðir sjúkratryggður það. Eftir að lyf hefur verið skráð hér á landi skal heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið ákveða hvort sjúkratryggingar taki þátt í greiðslu viðkomandi lyfs.
d. Röntgengreining og geislameðferð samkvæmt gjaldskrá sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur, þó þannig að sjúkratryggður greiðir 900 kr. fyrir hverja röntgengreiningu.
e. Sjúkradagpeningar skv. 38. gr.
f. Kostnað vegna aðstoðar ljósmóður við fæðingu í heimahúsum, ákveðinn með þeim hætti sem um ræðir í 39. gr., og að auki dagpeninga, jafnháa sjúkradagpeningum, í 10 daga frá því fæðing hefst.
g. Tannlækningar skv. 37. gr.
h. Óhjákvæmilegan ferðakostnað læknis til þeirra sjúkratryggðu sem ekki eru ferðafærir sökum sjúkdóms síns, þó þannig að sjúkratryggður greiðir 100 kr. fyrir hverja ferð.
i. Óhjákvæmilegan flutningskostnað sjúkratryggðs í sjúkrahús innan lands að ⅞ hlutum, enda sé flutningsþörf svo bráð og heilsu hins sjúkratryggða svo varið að hann verður ekki fluttur eftir venjulegum farþega- og flutningsleiðum. Þó greiðir sjúkratryggður aldrei meira en 2.400 kr. Sjúkraflutningur innan bæjar greiðist þó ekki og frá kostnaði við sjúkrabifreið dregst kostnaður vegna fyrstu 10 km. Sömu reglur skulu gilda um flutning sjúks manns frá sjúkrahúsi til heimilis eða dvalarstaðar, enda verði hann ekki fluttur eftir venjulegum farþegaflutningsleiðum. Sé fylgd nauðsynleg greiðist ⅞ af fargjaldi fylgdarmanns, jafnvel þó að um áætlunarferð sé að ræða. Flutningskostnaður milli sjúkrahúsa greiðist að fullu af því sjúkrahúsi sem sendir sjúkling nema um sé að ræða flutning milli sjúkrahúsa í sama sveitarfélagi og heilsu sjúklings sé þannig varið að hann geti notað venjulegar farþegaflutningsleiðir.
j. Óhjákvæmilegan ferðakostnað með takmörkunum og eftir reglum sem tryggingaráð setur og ráðherra staðfestir fyrir sjúkratryggða sem þarfnast ítrekaðrar meðferðar hjá lækni eða í sjúkrahúsi með eða án innlagningar.
k. Hjúkrun í heimahúsum vegna alvarlegra og langvinnra sjúkdóma og slysa samkvæmt samningum sem Tryggingastofnun ríkisins gerir og reglum sem tryggingaráð setur.

Ráðherra er með reglugerð heimilt að breyta greiðslum sjúkratryggðra samkvæmt þessari grein, svo og að ákveða með reglugerð hámark eininga í lyfjaávísunum. Ráðherra er með reglugerð heimilt að ákveða að gjald skv. a-, b-, c- og d-liðum skuli vera hlutfallsgjald og tiltaka hámark þess gjalds sem sjúklingi ber að greiða. Þá er ráðherra og heimilt með reglugerð að ákveða greiðsluþátttöku sjúkratryggðra fyrir sérhæfða göngudeildarþjónustu skv. b-lið.

Með reglugerð er einnig heimilt að ákveða víðtækari hjálp vegna veikinda en mælt er fyrir um í þessari grein, þar á meðal að láta réttindi til greiðslu kostnaðar við tannlækningar ná til fleiri hópa en segir í 37. gr. og ákveða með hliðsjón af ákvæðum þeirrar greinar hvernig þátttöku skuli haga í tannlækniskostnaði viðbótarhópa.

37. gr.

Fyrir tannlæknaþjónustu, aðra en tannréttingar, greiða sjúkratryggingar samkvæmt gjaldskrá sem ráðherra setur. Gjaldskráin gildir bæði um tannlækningar sem starfræktar eru á vegum hins opinbera og annarra. Í stað gjaldskrár ráðherra er Tryggingastofnun þó heimilt að semja um gjaldskrá er gildi um tannlæknaþjónustu, alla eða að hluta, aðra en tannréttingar.

Greiðslur sjúkratrygginga skv. 1. mgr. skulu vera sem hér segir:

1. Fyrir tannlækningar barna og unglinga, 15 ára og yngri, aðrar en gullfyllingar, krónu- og brúargerð, 75%.
2. Fyrir tannlækningar 16 ára unglinga, aðrar en gullfyllingar, krónu- og brúargerð, 50%.
3. Heimilt er að greiða allt að 50% kostnaðar við gullfyllingar, krónu- og brúargerð hjá börnum og unglingum, 16 ára og yngri, samkvæmt reglum sem ráðherra setur að fengnum tillögum tryggingaráðs. Því aðeins kemur til greiðslna samkvæmt þessum tölulið að fyrir liggi sérstök umsókn og samþykki sjúkratrygginga.
4. Fyrir elli- og örorkulífeyrisþega, sem njóta fullrar tekjutryggingar, 75% kostnaðar, en 50% kostnaðar sé tekjutrygging skert, þó er ekki greitt fyrir gullfyllingar, krónur eða brýr. Heimilt er að hækka greiðslur fyrir þessa bótaþega í allt að 100% eftir reglum sem ráðherra setur að fengnum tillögum tryggingaráðs.

Reikningi fyrir tannlæknaþjónustu skal framvísað á reikningsformi sem Tryggingastofnun ákveður.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 2. mgr. skulu börn og unglingar, 15 ára og yngri, eiga kost á einni skoðun á ári hjá tannlækni sér að kostnaðarlausu.

38. gr.

Sjúkratryggingar greiða sjúkradagpeninga ef sjúkratryggður, sem orðinn er 16 ára og nýtur ekki elli- og örorkulífeyris, verður algerlega óvinnufær, enda leggi hann niður vinnu og launatekjur falli niður sé um þær að ræða.

Sjúkradagpeningar eru ekki greiddir lengur en í 52 vikur samtals á hverjum 24 mánuðum. Þó er Tryggingastofnun ríkisins heimilt að ákveða að dagpeningar skuli greiddir lengur ef ljóst er að sjúklingurinn verður innan skamms annaðhvort vinnufær eða að unnt verður að ákveða örorku hans, tímabundið eða til bráðabirgða. Dagpeningar, sem nema minna en fullum sjúkradagpeningum, sbr. 4. og 5. mgr., skulu að jafnaði ekki greiddir lengur en í þrjá mánuði.

Sjúkratryggðir njóta sjúkradagpeninga frá og með 15. veikindadegi séu þeir óvinnufærir a.m.k. í 21 dag. Upphaf biðtímans miðast við þann dag er óvinnufærni er staðfest af lækni.

Fullir dagpeningar skulu nema 526,20 kr. fyrir einstakling og 142,80 kr. fyrir hvert barn á framfæri innan 18 ára, þar með talin börn utan heimilis sem umsækjandi sannanlega greiðir með samkvæmt úrskurði stjórnvalds, staðfestu samkomulagi eða skilnaðarleyfisbréfi.

Fullra dagpeninga njóta þeir sem fella niður heils dags launaða vinnu. Hálfra dagpeninga njóta þeir sem fella niður launaða vinnu sem nemur minna en heils dags vinnu en a.m.k. hálfs dags starfi. Sé felld niður launuð vinna sem nemur minna en hálfs dags starfi greiðast dagpeningar er nema ¾ misstra launatekna, allt að hálfum dagpeningum. Launuð vinna merkir í grein þessari alla vinnu að beinni tekjuöflun, jafnt atvinnurekenda sem launþega.

Dagpeningar vegna starfa við eigið heimili, sem falla að fullu niður vegna veikinda, skulu nema helmingi fullra dagpeninga, að viðbættum ½ hluta sannaðrar greiðslu fyrir heimilishjálp til fólks utan heimilis umfram heimilishjálp ½ dag í viku, allt að fullum dag-

peningum. Slík útgjöld skulu sönnuð með skýrum kvittuðum reikningum er tilgreini vinnutíma, greidd laun og kennitölu viðtakanda. Útgjöld umfram dagvinnukaup samkvæmt taxta hlutaðeigandi stéttarfélags teljast ekki með. Umsækjandi, sem nýtur dagpeninga vegna niðurfelldrar launavinnu, fær ekki helming dagpeninga vegna niðurfalls heimilisstarfa en aftur á móti viðbót vegna útgjalda samkvæmt framanskráðu.

Það skal ekki tálma greiðslu hálfra eða fullra dagpeninga vegna niðurfalls launaðrar vinnu skv. 5. mgr. þótt umsækjandi geti sinnt léttu heimilisstarfi.

Nú tekur sjúklingur, sem unnið hefur heils dags launavinnu, upp allt að hálfs dags launað starf í afturbata og er þá heimilt að greiða honum hálfa dagpeninga meðan svo stendur, þó ekki lengur en í þrjá mánuði.

Við ákvörðun dagpeninga skal að jafnaði við það miða hvernig störfum umsækjanda hefur verið háttað síðustu tvo mánuðina áður en hann varð óvinnufær. Námsfólk á ekki rétt til dagpeninga vegna forfalla frá námi, nema að því leyti sem forföllin valda töfum á að námsáfangi náist.

Nú greiðir vinnuveitandi laun í veikindaforföllum og renna þá dagpeningagreiðslur til hans þann tíma, að undanskilinni barnaviðbót sem fellur niður, þó aldrei hærri greiðsla en nemur ¾ hlutum launanna.

Dagpeningar eru ekki greiddir þeim sem í verkfalli á, nema hann hafi átt rétt til dagpeninga áður en verkfall hófst.

39. gr.

Tryggingastofnun ríkisins gerir samninga um greiðslur samkvæmt þessum kafla. Náist ekki samningar skal gerðardómur ákveða samningskjörin. Tilnefna samningsaðilar einn gerðarmann hvor, en Hæstiréttur skipar oddamann. Verði dómurinn ekki fullskipaður þannig tilnefnir Hæstiréttur þá sem vanta kann.

Daggjöld sjúkrahúsa, sem ekki eru á föstum fjárlögum, svo og gjaldskrár fyrir slysa- og röntgendeildir, skulu ákveðin af heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra að höfðu nánu samráði við viðkomandi stofnanir. Daggjöld og gjaldskrár skulu ákveðin þannig að samanlagðar tekjur stofnunar standi undir eðlilegum rekstrarkostnaði á hverjum tíma miðað við þá þjónustu sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra hefur ákveðið að stofnunin veiti.

Sé um sjálfseignarstofnun eða einkaaðila að ræða jafngildir það samningi ef hlítt er ákvörðun ráðherra um daggjöld er vera skulu í einu lagi fyrir vist og þjónustu. Að öðrum kosti getur Tryggingastofnunin ákveðið, þrátt fyrir ákvæði 34. gr., að sjúklingum skuli greidd tiltekin upphæð fyrir hvern legudag upp í kostnaðinn.

40. gr.

Nú er sjúkratryggðum nauðsyn að leita sér lækninga þar sem hann er staddur erlendis og skulu þá sjúkratryggingar greiða kostnað af því eins og um læknishjálp innan lands væri að ræða. Þetta nær þó ekki til þeirra sem samkvæmt milliríkjasamningum öðlast rétt til sjúkrahjálpar í öðru landi vegna dvalar þar að því er varðar þá sjúkrahjálp sem samningarnir fjalla um.

Nú verður sjúkratryggður maður fyrir verulegum kostnaði vegna veikinda eða slyss erlendis og fær hann ekki endurgreiddan nema að litlu leyti frá sjúkratryggingum og er þá tryggingaráði heimilt að ákveða að sjúkratryggingadeild taki meiri þátt í slíkum kostnaði.

Nú er sjúkratryggðum nauðsyn að leita sér lækninga þar sem hann er staddur erlendis í aðildarríki EES-samningsins og skulu þá sjúkratryggingar greiða kostnað af því samkvæmt reglum EES-samningsins á sviði almannatrygginga.

41. gr.

Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins er heimilt að semja við stofnanir, fyrirtæki eða einstaklinga um þá þjónustu sem henni ber að veita samkvæmt lögum þessum. Slíkan samning má gera í framhaldi af útboði. Í þeim tilvikum ákveður sjúkratryggingadeild hvaða tilboði skuli taka eða hvort öllum skuli hafnað. Ef tilboð eru óhæfilega há eða að öðru leyti ekki aðgengileg getur sjúkratryggingadeild ráðstafað verkinu á grundvelli fasts samningsverðs.

C. Tekjur.

42. gr.

Kostnaður sjúkratrygginga greiðist að fullu úr ríkissjóði. Árleg heildarútgjöld sjúkratrygginga skulu vera í samræmi við ákvörðun Alþingis samkvæmt fjárlögum og fjáraukalögum hvers árs.

Framlag ríkissjóðs til sjúkratryggingganna greiðist Tryggingastofnun ríkisins með reglulegum greiðslum í hverjum mánuði.

V. KAFLI
Sameiginleg ákvæði.

A. Bætur.

43. gr.

Bætur samkvæmt lögum þessum teljast bætur greiddar í peningum og hjálp til sjúkra og slasaðra sem veitt er á annan hátt.

Enginn getur samtímis notið nema einnar tegundar greiddra bóta samkvæmt lögum þessum. Saman mega þó fara:

a. Bætur til ekkju eða ekkils skv. a-lið 30. gr. og allar aðrar bætur.
b. Barnalífeyrir og dagpeningar.
c. Slysadagpeningar og ellilífeyrir.
d. Örorkulífeyrir/slysalífeyrir og bætur skv. f-lið 1. mgr. 24. gr.
e. Aðrar bætur ef svo er fyrir mælt í lögunum.

Ef maður á rétt á fleiri tegundum bóta en einni sem ekki geta farið saman má hann taka hærri eða hæstu bæturnar. Nú nýtur umsækjandi um dagpeninga annarra lægri bóta sem veittar eru til langs tíma og skulu þá dagpeningar nema mismuninum.

Sjúkrakostnað slysatrygginga vegna manns, sem einnig er sjúkratryggður, greiða sjúkratryggingar gegn endurgreiðslu frá slysatryggingum.

Ef elli- eða örorkulífeyrisþegi dvelst lengur en í mánuð samfellt á stofnun eða vistheimili sem er á föstum fjárlögum eða þar sem sjúkratryggingar greiða fyrir hann fellur lífeyrir hans niður ef vistin hefur verið lengri en fjórir mánuðir undanfarna 24 mánuði. Tryggingaráði er þó heimilt að víkja frá þessum tímamörkum ef sérstaklega stendur á. Sé dvölin ekki greidd að fullu er heimilt að greiða lífeyri allt að því sem á vantar. Hafi hlutaðeigandi innan við 3.000 kr. í tekjur á mánuði er heimilt að greiða honum 10.170 kr. á mánuði í vasapeninga. Tekjur umfram 3.000 kr. skerða vasapeninga um 65% þeirra tekna sem umfram eru. Vasapeningar falla þó alveg niður við árstekjur sem nema 223.754 kr. Ef tekjur hlutaðeigandi eru af vinnu á stofnuninni og telja má vinnuna þátt í endurhæfingu eða föndur er heimilt að ákveða að tekjurnar hafi ekki skerðingaráhrif á vasapeningana. Nú dvelst lífeyrisþegi utan stofnunar nokkra daga í senn en útskrifast samt ekki og er þá heimilt að greiða honum dagpeninga sem eigi séu lægri en tvöfaldir sjúkradagpeningar hverju sinni.

44. gr.

Sama rétt til bóta og hjón hafa samkvæmt lögum þessum einnig karl og kona sem eru í óvígðri sambúð er skráð hefur verið í þjóðskrá lengur en eitt ár. Sama rétt hafa karl og kona sem átt hafa saman barn eða konan er þunguð af hans völdum, enda sé óvígð sambúð þeirra skráð í þjóðskrá. Sama gildir um bótarétt þess sem eftir lifir.

Slíkt sambúðarfólk öðlast aldrei meiri bótarétt en þau hefðu haft ef þau væru hjón. Þó er heimilt að greiða sambúðaraðila slysabætur.

Sameiginlegt lögheimili eða sambúð eftir öðrum ótvíræðum gögnum lengur en eitt ár skal lagt að jöfnu við skráningu sambúðar í þjóðskrá.

45. gr.

Tryggingastofnunin getur greitt öðrum en bótaþega eða framfærslumanni bætur ef ástæða er til að ætla að bæturnar séu notaðar á þann hátt að eigi samrýmist tilgangi laganna. Slíkar ráðstafanir skulu þó að jafnaði bornar undir hlutaðeigandi sveitarstjórn eða barnaverndarnefnd ef um er að ræða barnalífeyri.

46. gr.

Bætur, sem ætlaðar eru bótaþegum sjálfum, greiðast ekki ef hlutaðeigandi vanrækir að fara að læknisráðum eða neitar að hlíta fyrirmælum um þátttöku í þjálfun eða starfsnámi sem bætt gæti afkomu hans eða búið hann undir nýtt starf.

47. gr.

Umsóknir um bætur skulu ritaðar á eyðublöð er Tryggingastofnunin lætur gera. Skulu eyðublöð þessi fást í skrifstofum stofnunarinnar, hjá umboðsmönnum hennar og annars staðar, eftir því sem hentugt þykir.

Umsækjendum er skylt að svara öllum spurningum og gefa allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að hægt sé að úrskurða bætur eða endurskoða bótarétt.

Ekki verður krafist umsókna um sjúkrabætur að undanteknum sjúkradagpeningum.

Starfsfólk Tryggingastofnunarinnar og umboðsmenn hennar skulu kynna sér til hlítar aðstæður umsækjenda og bótaþega og gera þeim grein fyrir ýtrasta rétti þeirra samkvæmt lögum þessum, reglugerðum og starfsreglum stofnunarinnar.

48. gr.

Allar umsóknir skulu úrskurðaðar svo fljótt sem kostur er á og skulu bætur reiknaðar frá þeim degi sem umsækjandinn hefur uppfyllt skilyrðin til bótanna. Bætur skv. II. kafla, aðrar en lífeyrir skv. III. kafla, reiknast þó frá fyrsta næsta mánaðar eftir að bótaréttur er fyrir hendi og falla niður í lok þess mánaðar er bótarétti lýkur.

Bætur, aðrar en slysalífeyrir og sjúkradagpeningar, skulu aldrei úrskurðaðar lengra aftur í tímann en tvö ár. Sjúkradagpeningar skulu að jafnaði eigi úrskurðaðir lengra aftur í tímann en tvo mánuði, en heimilt er Tryggingastofnun ríkisins að lengja þetta tímabil í allt að sex mánuði í tilvikum þar sem bótaréttur er að öðru leyti ótvíræður.

Grundvöll bótaréttar má endurskoða hvenær sem er og samræma bætur þeim breytingum sem orðið hafa.

49. gr.

Bætur skal greiða þriðja virkan dag hvers mánaðar. Þó má greiða sjúkrabætur og dagpeninga fyrir styttri tíma. Enn fremur má greiða bætur eftir á fyrir lengri tíma en einn mánuð þar sem samgöngur eru erfiðar.

Úrskurðaðar bætur falla niður ef þær eru ekki sóttar innan 12 mánaða, en úrskurða má bætur á ný ef rökstudd umsókn berst.

50. gr.

Nú hafa bótaþega verið greiddar hærri bætur en vera bar samkvæmt lögum þessum og á þá Tryggingastofnunin endurkröfurétt á hendur honum eftir almennum reglum. Má og draga upphæðina frá bótum sem bótaþegi síðar kynni að öðlast rétt til.

Ef greiðsla skv. 1. mgr. stafar af sviksamlegu atferli bótaþega getur Tryggingastofnunin látið hann endurgreiða allt að tvöfaldri þeirri fjárhæð sem ofgreidd var. Hefur þetta engin áhrif á þá refsingu sem bótaþegi að öðru leyti kann að hafa bakað sér.

51. gr.

Ef bótaþegi er dæmdur til fangelsisvistar eða á annan hátt úrskurðaður til dvalar á einhverri stofnun skulu falla niður allar bætur til hans meðan hann dvelst þar, sbr. þó síðustu málsgrein 43. gr.

Tryggingastofnunin getur þó ákveðið að greiða bæturnar, eða hluta af þeim, maka hans og börnum eða einhverjum þriðja aðila sem sér um að bæturnar komi þeim að sem mestu gagni.

52. gr.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja bótakröfur samkvæmt lögum þessum og ekki má leggja á þær löghald né gera í þeim fjárnám né halda bótafé til greiðslu opinberra gjalda, annarra en iðgjalda samkvæmt lögum þessum.

53. gr.

Nú telur Tryggingastofnun ríkisins vafa leika á um lögheimili bótaþega eða umsækjanda um bætur, sbr. lög nr. 21/1990, og er henni þá rétt að höfða mál til viðurkenningar á hvar lögheimili hans skuli vera skv. 11. gr. nefndra laga. Sjúkratryggingar hafa einnig sama rétt til að höfða mál til viðurkenningar á hvar lögheimili hans skuli vera skv. 11. gr. nefndra laga.

54. gr.

Greiða skal bótaþegum, búsettum í þeim ríkjum sem ríkisstjórn gerir samninga við eða ráðherra hefur samið við með stoð í 64. gr., sömu bætur og viðkomandi hefði átt rétt á hefði hann verið búsettur hér á landi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra getur með reglugerð ákveðið að frá bótum, sem bótaþegi á rétt á hér á landi, dragist bætur sem hann fær samkvæmt erlendri löggjöf fyrir sama tímabil og bætur eru greiddar fyrir hér á landi.

B. Um iðgjöld, innheimtu o.fl.

55. gr.

Iðgjöld skv. 31. gr. skal skattstjóri leggja á með tekjuskatti og eignarskatti og færa þau á skattskrá, sbr. 98. gr. laga nr. 75/1981, með síðari breytingum, og skulu ákvæði 99. gr. þeirra laga og ákvæði laga nr. 30/1992, um yfirskattanefnd, gilda um iðgjöld eftir því sem við á.

Í reglugerð skv. 4. mgr. 31. gr. skal kveða á um álagningu og innheimtu ársiðgjalda vegna tækja þeirra er þar greinir.

Gjalddagar iðgjalda skulu ákveðnir í reglugerð.

56. gr.

Iðgjöld til slysatrygginga skulu innheimt af innheimtumönnum ríkissjóðs og sveitarsjóða eða sérstökum innheimtustofnunum. Ákvæði laga nr. 75/1981, þar á meðal um dráttarvexti og fjárnámsrétt, gilda um innheimtu iðgjalda.

57. gr.

Iðgjöld skv. 31. gr. vegna sjómanna og iðgjöld af aflvélum samkvæmt sömu grein skulu hvíla sem lögveð á hlutaðeigandi skipum og aflvélum og ganga fyrir öllum öðrum veðum en lögveðum fyrir gjöldum ríkissjóðs.

C. Önnur ákvæði.

58. gr.

Tekjur varasjóðs lífeyristrygginga eru vextir af höfuðstólnum og tillag skv. 1. mgr. 20. gr. Tekjur varasjóðs slysatrygginga eru vextir af höfuðstólnum ásamt tillagi skv. 2. mgr. 31. gr. Fé, sem ekki þarf að nota til dagslegs rekstrar tryggginganna, skal að öðru leyti ávaxta í ríkisskuldabréfum, bankavaxtabréfum eða í lánum sem tryggð eru með ríkisábyrgð eða annarri öruggri tryggingu.

59. gr.

Foreldri, sem fær úrskurð stjórnvalds um meðlag með börnum sínum eða um sérstök framlög skv. 15. gr. barnalaga, nr. 20/1992, getur snúið sér til Tryggingastofnunar ríkisins og fengið greiðslur samkvæmt úrskurði innan þeirra marka er 14. gr. þessara laga setur um fjárhæð meðlags og aldur barna. Sama skal gilda um foreldri sem leggur fram staðfest samkomulag um meðlagsgreiðslur og aðrar greiðslur skv. III. kafla barnalaga, nr. 20/1992.

Á sama hátt skal barnsmóðir fá samkvæmt stjórnvaldsúrskurði eða staðfestu samkomulagi greitt hjá Tryggingastofnun ríkisins:

a. Framfærslulífeyri í allt að þrjá mánuði skv. 1. mgr. 21. gr. barnalaga, nr. 20/1992.
b. Hjúkrunar- og framfærslustyrk í allt að níu mánuði skv. 2. mgr. 21. gr. barnalaga, nr. 20/1992.
c. Kostnað vegna meðgöngu og fæðingar skv. 1. mgr. 22. gr. barnalaga, nr. 20/1992.

Þegar eftir að sýslumaður hefur veitt viðtöku ósk frá móður um að aflað verði faðernisviðurkenningar hjá lýstum barnsföður getur hún fengið meðlag greitt með barninu innan þeirra marka er 14. gr. þessara laga setur.

Tryggingastofnuninni er heimilt að greiða meðlag aftur í tímann allt að 12 mánuði, talið frá byrjun þess mánaðar sem stjórnvaldsúrskurður, staðfestur samningur eða vottorð sýslumanns um að hann hafi veitt viðtöku ósk móður um öflun faðernisviðurkenningar berst stofnuninni, enda eigi þá 4. mgr. 14. gr. ekki við.

Þeir sem annast framfærslu barns að foreldri látnu eða af öðrum lögmætum ástæðum, þar með talin sveitarstjórn í framfærslusveit barnsins hafi hún greitt fé til framfærslu þess, eiga sama rétt og foreldri eftir því sem við getur átt.

Með reglugerð, sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur, má ákveða hámarksgreiðslur sem Tryggingastofnun ríkisins innir af hendi.

60. gr.

Tryggingastofnunin skal senda Innheimtustofnun sveitarfélaga innan eins mánaðar tilkynningu um fyrstu greiðslu skv. 59. gr. Tilkynningunni skal fylgja afrit af yfirvaldsúrskurði eða staðfestum samningi.

Innheimtustofnun sveitarfélaga endurgreiðir Tryggingastofnuninni greiðslur skv. 1.–3. mgr. 59. gr. mánaðarlega eftir því sem innheimtist. Um skil vegna óinnheimtra skulda fer eftir ákvæðum laga um Innheimtustofnun sveitarfélaga.

Ríkissjóður endurgreiðir Tryggingastofnun ríkisins meðlög vegna barnsfeðra sem framfærslurétt eiga erlendis, svo og meðlög greidd skv. 4. mgr. 59. gr. þar til meðlagsúrskurður liggur fyrir.

61. gr.

Tryggingastofnunin getur tekið að sér að annast reikningshald og daglega afgreiðslu fyrir einstaka lífeyrissjóði.

62. gr.

Heimilt er Tryggingastofnuninni að taka að sér frjálsar slysatryggingar. Skal þá jafnan gefa út vátryggingarskírteini. Enn fremur getur stofnunin með samþykki ráðherra tekið að sér ábyrgðartryggingar.

Ráðherra ákveður með reglugerð nánari tilhögun á tryggingum samkvæmt þessari grein, þar á meðal að hve miklu leyti skuli endurtryggja þá áhættu sem Tryggingastofnunin tekur á sig.

63. gr.

Ráðherra getur ákveðið að útgerðarmönnum skuli skylt að tryggja áhættu þá vegna bótaskyldra slysa og veikinda sem þeir bera skv. 36. gr. laga nr. 35/1985, þannig að Tryggingastofnunin greiði hinum tryggða fullt kaup eða aflahlut jafnlangan tíma og sjómannalög ákveða hverju sinni.

Halda skal tryggingum samkvæmt þessari grein reikningslega aðskildum frá annarri starfsemi stofnunarinnar. Dagpeningar skv. 28. og 38. gr. skulu renna til Tryggingastofnunarinnar þann tíma sem greiðsla kaups eða aflahlutar á sér stað og skulu iðgjöld útgerðarmanna fyrir aukatryggingu þessa ákveðin með það fyrir augum að þau ásamt dagpeningunum nægi fyrir útgjöldum.

64. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni að semja við erlend ríki og ráðherra að semja við erlendar tryggingastofnanir um gagnkvæman rétt til þeirra hlunninda sem almannatryggingar veita. Í slíkum samningum má m.a. kveða svo á að lögheimilistímabil, atvinnutímabil eða tryggingatímabil í öðru samningsríki skuli talin jafngilda lögheimilistíma á Íslandi, hvort sem um er að ræða íslenska þegna eða þegna annarra samningsríkja. Enn fremur er heimilt að kveða þar á um rétt til bótagreiðslna samkvæmt almannatryggingalögum við búsetu í öðru samningsríki, sbr. 11. gr., 54. gr. og 1. tölul. ákvæðis til bráðabirgða.

65. gr.

Nú verður breyting á vikukaupi í almennri verkamannavinnu og skal ráðherra þá innan sex mánaða breyta upphæðum bóta samkvæmt lögum þessum og greiðslum samkvæmt 59. gr. í samræmi við það. Heimilt skal að fjárhæðir skv. 17. gr. taki sömu hlutfallsbreytingum og kveðið er á um í 1. málsl. þessarar greinar um upphæðir bóta og greiðslur skv. 59. gr. Heimilt er að breyta fjárhæðum skv. 2. mgr. 11. gr., svo og 4. mgr. 12. gr., þó þannig að aldrei komi til skerðingar lífeyris samkvæmt þessum málsgreinum hjá þeim sem rétt eiga á tekjutryggingu, skertri eða óskertri, samkvæmt ákvæðum 17. gr.

66. gr.

Ráðherra er heimilt í reglugerð að kveða á um nánari framkvæmd laga þessara. Þá er ráðherra heimilt að birta sem reglugerðir reglur Evrópubandalagsins um almannatryggingar, enda eigi ákvæði þeirra stoð í lögum þessum.

67. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994. Jafnframt eru úr gildi numin lög nr. 67/1971, með síðari breytingum. Þó skulu ákvæði laga nr. 67/1971, með síðari breytingum, um slysatryggingu ökumanna gilda til 31. desember 1993.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Bætur, sem úrskurðaðar hafa verið fyrir gildistöku laga nr. 67/1971, skulu ekki skerðast vegna ákvæða II. kafla um bótagreiðslur í hlutfalli við þann tíma sem bótaþegi hefur átt lögheimili á Íslandi, sbr. þó 2. mgr.

   Nú á ellilífeyrisþegi eða umsækjandi um ellilífeyri ekki lögheimili á Íslandi og skal þá einungis reikna til réttindatíma skv. 12. gr. þann tíma sem hlutaðeigandi hefur átt lögheimili á Íslandi eftir árslok 1946. Heimilt er tryggingaráði að veita undanþágu frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á.
2. Ráðherra er heimilt að fela Tryggingastofnun ríkisins að semja við atvinnufyrirtæki um að þau taki í vinnu öryrkja sem fá greiddan örorkulífeyri, örorkustyrk, endurhæfingarlífeyri eða slysaörorkubætur undir 50% og hafa vinnugetu sem ekki hefur nýst á vinnumarkaði og ekki verulegar aðrar tekjur til lífsviðurværis en bætur almannatrygginga. Skerðing bóta á starfstímabilinu fer eftir almennum skerðingarreglum á hverjum tíma. Í reglugerð skal kveða nánar á um öryrkjavinnu þessa.
3. Á meðan vextir, verðbætur og gengishagnaður eru frádráttarbærar tekjur við ákvörðun tekjuskattsstofns skulu þessar tekjur hvorki hafa áhrif á tekjur til skerðingar elli- og örorkulífeyris, sbr. 11. og 12. gr., né tekjutryggingar, sbr. 17. og 18. gr. laga um almannatryggingar.
4. Þeir sem ákveðið hafa frestun ellilífeyris fyrir 1. janúar 1992, sbr. 11. gr. laga nr. 67/1971, um almannatryggingar, skulu halda rétti sínum. Tryggingastofnun ríkisins skal breyta fjárhæðum vegna frestunarinnar til samræmis við breytingar sem verða á fjárhæðum almannatrygginga hverju sinni. Nú andast maður, sem frestað hefur töku lífeyris fram yfir 67 ára aldur, fyrir 1. janúar 1992 og lætur eftir sig maka á lífi og skal þá hinn eftirlifandi maki til viðbótar eigin lífeyri eiga rétt á þeirri hækkun sem hinn látni átti rétt á vegna frestunar.
5. Hafi tannrétting sannanlega hafist fyrir 1. nóvember 1989 skal henni lokið samkvæmt ákvæðum sem giltu fyrir 1. janúar 1990, sbr. og lokamálsgrein þessa töluliðar.

   Þrátt fyrir ákvæði 37. gr. laganna skulu þeir sem njóta áttu endurgreiðslna fyrir tannréttingar á árinu 1991 samkvæmt reglum nr. 63/1991 um endurgreiðslur sjúkratrygginga af tannréttingakostnaði samkvæmt lögum um almannatryggingar njóta þess réttar áfram, enda hafi þeir sent umsóknir sínar hér að lútandi fyrir 15. mars 1992 á þar til gerðum eyðublöðum Tryggingastofnunarinnar í samræmi við bráðabirgðaákvæði laga nr. 1/1992, um ráðstafanir í ríkisfjármálum á árinu 1992.

   Greiðslum skv. 5. tölul. skal ljúka 31. desember 1993.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Guðmundur Árni Stefánsson.

LÖG

um félagslega aðstoð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Bætur félagslegrar aðstoðar eru mæðra- og feðralaun, barnalífeyrir vegna skólanáms eða starfsþjálfunar ungmennis á aldrinum 18–20 ára, umönnunarbætur, endurhæfingarlífeyrir, makabætur, ekkju- og ekklabætur, ekkjulífeyrir, heimilisuppbót, sérstök heimilisuppbót, uppbætur vegna sérstakra aðstæðna, uppbót vegna reksturs bifreiðar og bifreiðakaupastyrkir.

Bætur félagslegrar aðstoðar greiðast eingöngu þeim sem lögheimili eiga hér á landi, sbr. 1. gr. laga um lögheimili, og að uppfylltum öðrum skilyrðum laganna og reglugerða sem settar eru með stoð í þeim. Þar er heimilt að tengja greiðslu bótanna við tekjur.

Lífeyristryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins skal annast greiðslu félagslegrar aðstoðar samkvæmt lögum þessum, sbr. þó 12. gr.

Kostnaður við bætur félagslegrar aðstoðar greiðist úr ríkissjóði samkvæmt ákvörðun fjárlaga og fjáraukalaga hverju sinni.

2. gr.

Mæðra- og feðralaun.

Heimilt er að greiða mæðra- og feðralaun til einstæðra foreldra sem hafa börn sín undir 18 ára aldri á framfæri og eiga lögheimili hér á landi. Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um greiðslu mæðra- og feðralauna. Þar er einnig heimilt að skilyrða greiðslu mæðra- og feðralauna við að meðlagsúrskurður hafi verið kveðinn upp eða fyrir liggi staðfest samkomulag um greiðslu framfærslueyris.

Árleg mæðra- og feðralaun skulu vera sem hér segir:

Með einu barni	12.000 kr.
Með tveimur börnum	60.000 kr.
Með þremur börnum eða fleiri	129.600 kr.

Tryggingaráði er heimilt að greiða mæðra- og feðralaun til maka elli- eða örorkulífeyrisþega þegar bætur almannatrygginga falla niður vegna vistunar á stofnun. Tryggingaráði er og heimilt að greiða maka einstaklings sem sætir gæslu- eða refsivist mæðra- eða feðralaun, enda hafi vistin varað a.m.k. þrjá mánuði.

Mæðra- og feðralaun falla niður einu ári eftir að viðtakandi launanna skráir sig í þjóðskrá í óvígða sambúð með öðrum en foreldri barnsins eða barnanna, sbr. og 44. gr. laga um almannatryggingar. Nú skráir viðtakandi launanna sig í óvígða sambúð með foreldri barnsins eða barnanna, fyrrverandi sambýlisaðila eða gengur í hjúskap og falla þá launin strax niður.

3. gr.

Barnalífeyrir.

Lífeyrisdeild Tryggingastofnunar ríkisins er heimilt að greiða barnalífeyri vegna skólanáms eða starfsþjálfunar ungmennis á aldrinum 18–20 ára ef annað foreldri eða báðir foreldrar eru látnir, enn fremur ef foreldrar eru ellilífeyrisþegar eða örorkulífeyrisþegar, annað

eða báðir. Samkvæmt málsgrein þessari greiðist eingöngu einfaldur barnalífeyrir. Lífeyrisdeild metur sönnun um skólavist og starfsþjálfun. Skilyrði er að námið og þjálfunin taki a.m.k. sex mánuði hvert ár. Ef um er að ræða óreglulegt nám eða námskeið skal námstími reiknaður í kennslustundafjölda á almanaksárinu og telst þá sex mánaða nám samsvara 624 kennslustundum. Brot úr mánuði telst heill mánuður. Ungmennið sjálft sækir um barnalífeyri samkvæmt þessari málsgrein. Lífeyrisdeild getur frestað afgreiðslu barnalífeyris þar til sex mánaða námstíma er náð. Nú verður úrskurði skv. 1. mgr. 13. gr. barnalaga, nr. 20/1992, eigi við komið vegna efnaleysis foreldris eða ekki tekst að hafa uppi á því og er þá tryggingaráði heimilt að úrskurða barnalífeyri með ungmenni er stundar sannanlegt nám samkvæmt þessari málsgrein. Lífeyrisdeild getur krafist framlagningar skattframtala með umsóknum um barnalífeyri. Tryggingaráði er og heimilt að úrskurða barnalífeyri með ungmenni er stundar sannanlegt nám ef ljóst er að ungmenninu er ókleift að innheimta greiðslur samkvæmt úrskurði á grundvelli 1. mgr. 13. gr. barnalaga, nr. 20/1992. Ef efnahagur er sérstaklega góður, umsækjandi hefur t.d. tekið arf, getur lífeyrisdeild hafnað umsókn en skjóta skal slíkum málum til tryggingaráðs sem úrskurðar í málinu.

4. gr.

Umönnunargreiðslur.

Heimilt er að greiða framfærendum fatlaðra og sjúkra barna, sem dveljast í heimahúsi, eða á sjúkrahúsi um stundarsakir, styrk, allt að 9.247 kr., eða umönnunarbætur, allt að 47.912 kr., á mánuði ef andleg eða líkamleg hömlun barns hefur í för með sér tilfinnanleg útgjöld eða sérstaka umönnun eða gæslu. Tryggingastofnun ríkisins úrskurðar og annast greiðslu styrks og umönnunarbóta að fengnum tillögum svæðisstjórna samkvæmt lögum um málefni fatlaðra ef um fatlað barn er að ræða. Greiðsla styrks skal miðuð við 10–40 klst. þjónustu á mánuði en greiðsla umönnunarbóta 40–175 klst. þjónustu á mánuði sem tryggingaráði er heimilt að hækka í allt að 200 klst. mæli sérstakar ástæður með því að mati svæðisstjórna. Dagleg þjónusta við barn utan heimilis skerðir umönnunarbætur. Um framkvæmd greinarinnar fer eftir reglugerð sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur í samráði við félagsmálaráðherra að fengnum tillögum tryggingaráðs.

5. gr.

Makabætur.

Heimilt er, ef sérstakar aðstæður eru fyrir hendi, að greiða maka elli- eða örorkulífeyrisþega makabætur sem eru allt að 80% af grunnlífeyri og tekjutryggingu almannatrygginga.

6. gr.

Dánarbætur.

Heimilt er að greiða hverjum þeim, sem á lögheimili hér á landi og verður ekkja eða ekkill innan 67 ára aldurs, bætur í sex mánuði eftir lát maka, 15.448 kr. á mánuði.

Ef hlutaðeigandi er með barn yngra en 18 ára á framfæri er heimilt að greiða bætur í 12 mánuði til viðbótar, 11.583 kr. á mánuði.

7. gr.

Ekkjulífeyrir.

Heimilt er að greiða konu, sem lögheimili á hér á landi og orðin var 50 ára við lát mannsins, ekkjulífeyri til 67 ára aldurs, enda hafi hún átt hér lögheimili a.m.k. þrjú síðustu árin áður en umsókn er lögð fram eða hinn látni hafi átt hér lögheimili a.m.k. þrjú síðustu árin áður en hann lést.

Ekkjulífeyrir miðast við aldur konunnar þegar lífeyrisréttur stofnaðist og lögheimilistíma þess hjónanna sem lengri réttindatíma átti. Við ákvörðun lögheimilistímans skal reikna með tímann fram til 67 ára aldurs. Sé lögheimilistíminn a.m.k. 40 ár og aldur konunnar a.m.k. 60 ár greiðist fullur lífeyrir. Fyrir hvert ár eða brot úr ári, sem vantar í 60 ára aldur, lækkar lífeyririnn um 5%. Sé lögheimilistíminn skemmri en 40 ár greiðist hlutfallslega lægri ekkjulífeyrir.

Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu, eftir því sem við getur átt, einnig gilda um ekkjur, fráskildar konur og ógiftar mæður ef þær eru orðnar 50 ára þegar þær hætta að taka barnalífeyri eða meðlag.

Heimilt er að veita ekkju ekkjulífeyri frá 50 ára aldri þótt hún hafi verið yngri er maður hennar lést, enda hafi hjónabandið staðið a.m.k. 20 ár.

Ekkjulífeyrir fellur niður ef ekkja gengur í hjónaband eða tekur upp óvígða sambúð.

Fullur árlegur ekkjulífeyrir skal vera 147.948 kr.

8. gr.

Endurhæfingarlífeyrir.

Heimilt er þegar ekki verður séð hver örorka einstaklings verður til frambúðar eftir sjúkdóma eða slys að greiða endurhæfingarlífeyri í allt að tólf mánuði eftir að greiðslu sjúkra- eða slysadagpeninga samkvæmt lögum um almannatryggingar lýkur eða þar til unnt er að meta varanlega örorku, þó aldrei lengur en í 18 mánuði. Skilyrði er að viðkomandi gangist undir greiningu eða meðferð á sjúkrastofnun eða utan slíkrar stofnunar eftir reglum sem tryggingaráð setur og ráðherra staðfestir. Endurhæfingarlífeyrir skal nema sömu fjárhæð og grunnlífeyrir örorkulífeyris ásamt tekjutryggingu. Sjúkrahúsvist í greiningar- og endurhæfingarskyni skerðir ekki bótagreiðslur.

9. gr.

Heimilisuppbót og sérstök heimilisuppbót.

Heimilt er að greiða einhleypingi, sem nýtur óskertrar tekjutryggingar samkvæmt lögum um almannatryggingar og er einn um heimilisrekstur án þess að njóta fjárhagslegs hagræðis af sambýli eða samlögum við aðra um húsnæðisaðstöðu eða fæðiskostnað, að auki heimilisuppbót, 7.711 kr. á mánuði. Eigi viðkomandi rétt á skertri tekjutryggingu samkvæmt lögum um almannatryggingar skal lækka heimilisuppbótina eftir sömu reglum.

Ef einhleypingur hefur eingöngu tekjur úr lífeyristryggingum almannatrygginga skal hann til viðbótar við heimilisuppbót eiga rétt á sérstakri heimilisuppbót, 5.304 kr. á mánuði.

10. gr.

Frekari uppbætur.

Heimilt er að greiða frekari uppbætur til elli- og örorkulífeyrisþega ef sýnt þykir að lífeyrisþegi geti ekki framfleytt sér án þess.

11. gr.

Bifreiðakostnaður.

Heimilt er að greiða til elli- og örorkulífeyrisþega, örorkustyrkþega og umönnunarbótaþega uppbót vegna kaupa á bifreið sem bótaþega er nauðsyn að hafa vegna hreyfihömlunar ef sýnt er að bótaþegi geti ekki komist af án uppbótarinnar.

Sama gildir um rekstur bifreiðar eigi í hlut elli- eða örorkulífeyrisþegi og örorkustyrkþegar.

12. gr.

Endurgreiðsla umtalsverðs kostnaðar við læknishjálp og lyf.

Nú verða útgjöld sjúkratryggðs vegna læknishjálpar og lyfja umtalsverð og er Tryggingastofnun ríkisins þá heimilt að endurgreiða hlutaðeigandi þennan kostnað að hluta eða að fullu að teknu tilliti til tekna og í samræmi við reglur sem heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið setur.

Sjúkratryggingadeild annast endurgreiðslur samkvæmt þessari grein.

13. gr.

Ákvæði laga um almannatryggingar gilda um bætur félagslegrar aðstoðar eftir því sem við á, m.a. um kærurétt til tryggingaráðs og um hækkun bóta.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra getur með reglugerð sett frekari ákvæði um greiðslu félagslegrar aðstoðar samkvæmt lögum þessum.

14. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994.

Gjört í Reykjavík, 23. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Guðmundur Árni Stefánsson.

Nr. 119 23. desember 1993

LÖG

um ráðstöfun aflaheimilda Hagræðingarsjóðs sjávarútvegsins til að vega á móti skerðingu þorskveiðiheimilda.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aflaheimildum Hagræðingarsjóðs vegna fiskveiðiársins 1. september 1993 til 31. ágúst 1994 skv. 5. gr. laga nr. 65/1992, um Hagræðingarsjóð sjávarútvegsins, sem óráðstafað er við gildistöku laga þessara, skal úthlutað án endurgjalds til þeirra fiskiskipa sem orðið hafa fyrir mestri skerðingu við úthlutun aflamarks á yfirstandandi fiskveiðiári.

Skal Fiskistofa úthluta aflaheimildum til þeirra skipa sem orðið hafa fyrir meira en 9,8% skerðingu aflamarks í þorskígildum talið á milli fiskveiðiáranna, sbr. 2. gr., þannig að skerðing umfram framangreind mörk verði að fullu bætt. Skal aflaheimildum skipt milli tegunda í hlutfalli við samsetningu aflaheimilda Hagræðingarsjóðs og úthlutað þannig til einstakra skipa.

2. gr.

Fyrir hvert fiskiskip, sem leyfi hefur til veiða í atvinnuskyni með aflahlutdeild, sbr. lög nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, skal reikna aflamark fyrir hverja tegund annars vegar fyrir

fiskveiðiárið er hófst 1. september 1992 og hins vegar fyrir yfirstandandi fiskveiðiár miðað við aflahlutdeild viðkomandi skips í hverri tegund 7. desember 1993. Skal miðað við úthlutað heildaraflamark hvors fiskveiðiárs fyrir hverja tegund að teknu tilliti til breytinga sem orðið hafa á heildaraflamarki innan hvors fiskveiðiárs. Við þessa útreikninga skal þó ekki taka tillit til úthlutunar á aflaheimildum Hagræðingarsjóðs, sbr. lög nr. 112/1993. Þannig reiknað aflamark hvers skips fyrir hvort fiskveiðiár um sig skal reiknað til þorskígilda miðað við verðmætastuðla skv. 5. mgr. 10. gr. reglugerðar nr. 274/1993. Sú hlutfallslega breyting, sem orðið hefur á aflaheimildum einstakra skipa milli fiskveiðiára miðað við framangreindar forsendur, skal lögð til grundvallar við úthlutun skv. 1. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

15. desember 1993 Nr. 120

LÖG

um breyting á lánsfjárlögum fyrir árið 1993 o.fl., nr. 3/1993.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað „15.970“ í 1. gr. laganna kemur: 20.250.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 3. gr. laganna:
a. Í stað „1.300“ kemur: 1.420.
b. Við bætist nýr töluliður svohljóðandi: Spölur hf., allt að 50 m.kr.

3. gr.

Lántökur samkvæmt lögum þessum skulu fara fram innan lands eða utan.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 15. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Friðrik Sophusson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. gr. laganna orðast svo:

Erlendum aðilum er heimilt að fjárfesta í atvinnurekstri hér á landi með þeim takmörkunum sem í þessum lögum eða sérlögum greinir og að uppfylltum öðrum skilyrðum og fengnum tilskildum leyfum lögum samkvæmt.

2. gr.

Við a-lið 8. tölul. 1. mgr. 4. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:

Ríkisborgarar aðildarríkja Evrópska efnahagssvæðisins eru undanþegnir ákvæðum þessa liðar.

3. gr.

Við c-lið 8. tölul. 1. mgr. 4. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:

Lögaðilar með heimili í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins eru undanþegnir ákvæðum þessa liðar.

4. gr.

Í stað lokamálsliðar 8. gr. laganna komi tveir nýir málsliðir er orðast svo:

Þetta gildir þó ekki um ríkisborgara aðildarríkja Evrópska efnahagssvæðisins. Viðskiptaráðherra getur veitt ríkisborgurum annarra ríkja undanþágu frá þessu ákvæði.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um breytingar í skattamálum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

1. gr.

Við 2. mgr. 2. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Samlagsfélög með ótakmarkaðri ábyrgð minnst eins félagsaðila geta ekki verið sjálfstæðir skattaðilar.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 28. gr. laganna:

a. 6. tölul. fellur brott.
b. Á eftir orðinu „barnabætur" í 7. tölul. koma orðin: barnabótaauki, vaxtabætur.

3. gr.

Við 2. tölul. A-liðar 1. mgr. 30. gr. laganna bætast tveir nýir málsliðir er orðast svo: Staðaruppbót sem greidd er vegna starfa erlendis í þjónustu hins íslenska ríkis. Þeir einir teljast starfa erlendis í þessu sambandi sem eru fastráðnir, settir eða skipaðir starfsmenn við sendiráð Íslands, hjá sendiræðismönnum eða eru fastafulltrúar Íslands við alþjóðastofnanir sem Ísland er aðili að.

4. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 31. gr. laganna:

a. 3. mgr. 1. tölul. fellur brott.
b. 2. tölul. orðast svo: Einstakar gjafir og framlög til kirkjufélaga, viðurkenndrar líknarstarfsemi, menningarmála, stjórnmálaflokka og vísindalegra rannsóknarstarfa, þó ekki yfir 0,5% af tekjum skv. B-lið 7. gr. á því ári sem gjöf er afhent. Fjármálaráðherra ákveður með reglugerð hvaða málaflokkar og stofnanir falla undir þennan tölulið.
c. 3. tölul. orðast svo: Tap á útistandandi viðskiptakröfum, ábyrgðum og lánveitingum, sem beint tengjast atvinnurekstrinum, á því tekjuári sem eignir þessar sannanlega eru tapaðar.

   Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar, sbr. 1. mgr., í árslok, sbr. 2. mgr. 5. tölul. 74. gr., er heimilt að færa niður um allt að 5% og telja þá fjárhæð til frádráttar skattskyldum tekjum.
d. Við 4. tölul. bætist ný málsgrein er orðast svo:

   Sannanlega tapað hlutafé sem verðbréfasjóðir, skv. lögum nr. 10/1993, um verðbréfasjóði, og fjárfestingarfélög skv. 23. gr. laga nr. 9/1984 hafa fjárfest í á því tekjuári er hlutafé tapast.

5. gr.

Í stað orðsins „tvö" í 3. mgr. 63. gr. laganna kemur: eitt.

6. gr.

Í stað hlutfallstölunnar „34,3“ í 1. tölul. 1. mgr. 67. gr. laganna kemur: 33,15.

7. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á B-lið 69. gr. laganna:

a. Á eftir 1. málsl. 3. mgr. kemur nýr málsliður er orðast svo: Frá tekjuskattsstofni í þessu sambandi er eigi heimilt að draga tekjur skv. 2. tölul. A-liðar 1. mgr. 30. gr.
b. Á eftir orðinu „uppfyllir“ í 2. málsl. 6. mgr. koma orðin: í lok tekjuársins.
c. Við 7. mgr. bætist nýr málsliður er orðast svo: Þannig skal fjárhæð barnabótaauka skv. 2. mgr. og skerðingarmörk vegna tekna, sbr. 3. mgr., ákvarðast í hlutfalli við dvalartímann.
d. Við greinina bætist ný málsgrein er verður 8. mgr. sem orðast svo:
Fjárhæð barnabótaauka hjá þeim sem fá barnabætur eða aðrar sambærilegar bætur erlendis frá skal skert sem nemur þeim bótum að því marki sem þær eru umfram barnabætur skv. A-lið þessarar greinar.

8. gr.

Í stað tölunnar „80%“ í 3. og 4. málsl. 2. mgr. C-liðar 69. gr. laganna kemur: 60%.

9. gr.

C-liður 69. gr. laganna og fyrirsögn orðast svo:

Vaxtabætur.

Maður, sem skattskyldur er skv. 1. gr. og ber vaxtagjöld af lánum sem tekin hafa verið vegna kaupa eða byggingar á íbúðarhúsnæði til eigin nota, þar með talin kaup á eignarhlut í íbúð skv. 76. gr. laga nr. 97/1993, á rétt á sérstökum bótum, vaxtabótum, enda geri hann grein fyrir lánum og vaxtagjöldum af þeim í sérstakri greinargerð með skattframtali í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

Vaxtagjöld, sem mynda rétt til vaxtabóta, eru vaxtagjöld vegna fasteignaveðlána til a.m.k. tveggja ára eða lána við lánastofnanir með sjálfskuldarábyrgð til a.m.k. tveggja ára, enda séu lánin sannanlega til öflunar á íbúðarhúsnæði til eigin nota. Sama á við þegar um er að ræða lán frá Byggingarsjóði ríkisins sem tekin eru vegna verulegra endurbóta á íbúðarhúsnæði til eigin nota. Vaxtagjöld vegna lána, sem tekin eru til skemmri tíma en tveggja ára, er einungis heimilt að telja með á næstu fjórum árum talið frá og með kaupári ef um er að ræða kaup á íbúð til eigin nota. Sé um nýbyggingu að ræða er heimilt að telja þau með á næstu sjö árum talið frá og með því ári þegar bygging hefst, eða til og með því ári sem húsnæði er tekið til íbúðar ef það er síðar. Vaxtagjöld teljast í þessu sambandi:

1. Gjaldfallnir vextir og gjaldfallnar verðbætur á afborganir og vexti.
2. Afföll af verðbréfum, víxlum og sérhverjum öðrum skuldaviðurkenningum sem framteljandi hefur gefið út sjálfur og selt þriðja aðila og notað andvirðið til fjármögnunar íbúðar til eigin nota, enda sé kaupandi bréfanna nafngreindur. Afföllin reiknast hlutfallslega miðað við afborganir á lánstímanum.
3. Lántökukostnaður, árlegur eða tímabundinn fastakostnaður, þóknanir, stimpilgjöld og þinglýsingarkostnaður af lánum.

Til vaxtagjalda teljast ekki uppsafnaðar áfallnar verðbætur af lánum sem kaupandi yfirtekur við sölu íbúðar né heldur uppsafnaðar áfallnar verðbætur á lán skuldara sem hann greiðir á lánstíma umfram ákvæði viðkomandi skuldabréfs. Til vaxtagjalda hjá þeim sem kaupa eignarhlut í íbúð skv. 76. gr. laga nr. 97/1993 teljast eingöngu vaxtagjöld af lánum sem þeir hafa tekið sjálfir vegna kaupa á eignarhlutanum.

Vaxtagjöld til útreiknings vaxtabóta skv. 4. mgr. miðast við fjárhæð vaxtagjalda, sbr. 2. mgr., hjá hverjum framteljanda að því marki sem þau eru umfram vaxtatekjur skv. 8. gr.,

en geta þó ekki orðið hærri en sem nemur 7% af skuldum sem stofnað hefur verið til vegna öflunar íbúðarhúsnæðis eins og þær eru í árslok. Hjá þeim sem skattskyldir eru hluta úr ári vegna brottflutnings á tekjuárinu skal miða við skuldastöðu eins og hún var fyrir brottflutning. Vaxtagjöld samkvæmt þessari grein geta þó ekki verið hærri en 395.698 kr. hjá einstaklingi, 519.467 kr. hjá einstæðu foreldri og 643.235 kr. hjá hjónum eða sambýlisfólki. Hámark vaxtagjalda hjá mönnum, sem skattskyldir eru skv. 1. gr. hluta úr ári, ákvarðast í hlutfalli við dvalartíma á árinu.

Vaxtabætur skal ákvarða þannig að frá vaxtagjöldum, eins og þau eru skilgreind í 3. mgr., skal draga fjárhæð er svarar til 6% af tekjum skv. II. kafla laganna að teknu tilliti til frádráttar skv. 1. og 3. tölul. A-liðar, 1. tölul. B-liðar og 2. mgr. 30. gr. og frádráttar skv. 31. gr. Hjá hjónum eða sambýlisfólki, sem uppfyllir skilyrði 3. mgr. 63. gr. í lok tekjuárs, skal við útreikning miðað við samanlagðar tekjur beggja að teknu tilliti til frádráttar samkvæmt framansögðu. Þannig ákvarðaðar vaxtabætur skerðast hlutfallslega fari eignir skv. 73. gr., að frádregnum skuldum skv. 1. mgr. 78. gr., fram úr 2.976.267 kr. hjá einstaklingi og 4.933.677 kr. hjá hjónum eða sambýlisfólki uns þær falla niður við 60% hærri fjárhæð. Vaxtabætur greiðast út að lokinni álagningu opinberra gjalda og miðast við vaxtagjöld viðkomandi tekjuárs og eignir í lok þess sama árs. Vaxtabætur geta aldrei verið hærri en 135.035 kr. fyrir hvern mann, 173.664 kr. fyrir einstætt foreldri og 223.310 kr. fyrir hjón eða sambýlisfólk sem uppfyllir skilyrði fyrir samsköttun, sbr. 3. mgr. 63. gr., í lok tekjuárs. Hámark vaxtabóta hjá þeim sem skattskyldir eru skv. 1. gr. hluta úr ári ákvarðast í hlutfalli við dvalartíma á tekjuárinu. Vaxtabætur, sem eru lægri en 500 kr. á mann, falla niður.

Réttur til vaxtabóta er bundinn við eignarhald á íbúðarhúsnæði til eigin nota. Rétturinn stofnast þegar íbúðarhúsnæði til eigin nota er keypt eða bygging þess hefst. Jafnframt getur stofnast réttur til vaxtabóta vegna lána frá Byggingarsjóði ríkisins sem tekin eru vegna verulegra endurbóta á íbúðarhúsnæði til eigin nota.

Réttur til vaxtabóta fellur niður þegar íbúðarhúsnæði telst ekki lengur til eigin nota. Sé íbúðarhúsnæði selt án þess að hafin sé bygging eða fest kaup á íbúðarhúsnæði til eigin nota á sama ári fellur réttur til vaxtabóta niður frá þeim tíma sem sala átti sér stað. Við útreikning vaxtabóta skal þá miða við skuldastöðu eins og hún var við sölu.

Skipta skal vaxtabótum til helminga milli hjóna. Sama gildir um sambýlisfólk sem uppfyllir skilyrði fyrir samsköttun, sbr. 3. mgr. 63. gr., í lok tekjuárs, enda þótt það óski ekki eftir að vera skattlagt samkvæmt þeirri grein.

Ef annað hjóna, sem á rétt á vaxtabótum, fellur frá skal ákvarða eftirlifandi maka, sem situr í óskiptu búi, vaxtabætur eins og um hjón sé að ræða næstu fimm ár eftir lát maka.

Komi í ljós að maður hefur fengið greiddar vaxtabætur án þess að eiga rétt á þeim skal honum gert að endurgreiða þær að viðbættu 15% álagi. Fella skal niður álagið samkvæmt þessari málsgrein ef maður færir rök fyrir því að honum verði eigi kennt um þá annmarka á framtali er leiddu til ákvörðunar skattstjóra.

Nánari reglur um vaxtabætur, þar á meðal um útborgun þeirra og skuldajöfnun á móti opinberum gjöldum, má setja í reglugerð.

10. gr.

72. gr. laganna orðast svo:

Tekjuskattur lögaðila skv. 1., 2., 4. og 5. tölul. 1. mgr. 2. gr. skal vera 33% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tölul. 62. gr., sbr. þó 2. mgr. þessarar greinar.

Tekjuskattur sameignarfélaga, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 2. gr., skal vera 41% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tölul. 62. gr.

11. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 74. gr. laganna:

a. 2. mgr. 5. tölul. orðast svo:

Útistandandi kröfur skal telja til eignar á nafnverði að viðbættum áföllnum vöxtum og verðbótum á höfuðstól sem miðast við vísitölu í janúar á næsta ári eftir lok reikningsárs, nema sannað sé að þær séu minna virði. Frá þannig töldu verði útistandandi viðskiptakrafna og lánveitinga er þó heimilt að draga allt að 5% og mynda með því mótreikning fyrir kröfum sem kunna að tapast. Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar í þessu sambandi teljast kröfur sem stofnast vegna sölu á vörum og þjónustu og aðrar lánveitingar sem beint tengjast atvinnurekstrinum.

b. Við 5. tölul. bætist ný málsgrein er orðast svo:

Útistandandi skuldir á hendur viðurkenndum sjálfseignarstofnunum, sem samhliða veita kröfuhafa íbúðarrétt, má telja til eignar samkvæmt fasteignamati viðkomandi íbúðar.

12. gr.

Í stað orðsins „tvö“ í 1. mgr. 81. gr. laganna kemur: eitt.

13. gr.

Við 102. gr. A laganna bætist ný málsgrein er orðast svo:

Við rannsóknaraðgerðir skattrannsóknarstjóra ríkisins skal gætt ákvæða laga um meðferð opinberra mála eftir því sem við getur átt, einkum varðandi réttarstöðu grunaðra manna á rannsóknarstigi.

14. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994 og koma til framkvæmda við staðgreiðslu á árinu 1994 og við álagningu tekjuskatts og eignarskatts á árinu 1995 á tekjur á árinu 1994 og eignir í lok þess árs og við ákvörðun bóta á árinu 1995. Þó skulu ákvæði 1. gr., 4. gr., 5. gr., 10. gr., 11. gr. og 12. gr. koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts og eignarskatts á árinu 1994 á tekjur á árinu 1993 og eignir í lok þess árs. Ákvæði 8. gr. öðlast þegar gildi og gilda við ákvörðun vaxtabóta á árinu 1994.

15. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

Skattaðila, sem fengið hefur að niðurfæra skuldir sem færðar hafa verið niður hjá Stofnlánadeild landbúnaðarins samkvæmt lögum nr. 108/1992 eða hefur fengið eftirgefnar skuldir á grundvelli 33. gr. laga nr. 3/1992, er heimilt að fyrna eignir, sem fyrnanlegar eru skv. 32. gr. og tengjast loðdýrabúskap, um fjárhæð sem nemur niðurfærslunni eða eftirgjöfinni. Ekki má mynda rekstrartap vegna fyrninga samkvæmt þessu ákvæði og ekki má nota þær til að fresta yfirfærslu rekstrartapa frá fyrri árum.

II. KAFLI
Breyting á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum.

16. gr.

Á 3. mgr. 2. gr. laganna verða eftirfarandi breytingar:

a. Á eftir orðunum „svo og“ í 5. tölul. kemur: leiga á aðstöðu til íþróttastarfsemi.

b. 6. tölul. orðast svo: Fólksflutningar. Flutningur á ökutækjum með ferjum, sem eru í beinum tengslum við fólksflutninga, telst til fólksflutninga samkvæmt þessum staflið.

c. Í stað 1.–3. málsl. 8. tölul. koma tveir nýir málsliðir er orðast svo: Fasteignaleiga og útleiga bifreiðastæða. Útleiga hótel- og gistiherbergja og útleiga tjaldstæða er þó skattskyld, svo og önnur gistiþjónusta þegar leigt er til skemmri tíma en eins mánaðar.
d. 13. tölul. orðast svo: Þjónusta ferðaskrifstofa.

17. gr.

10. gr. laganna orðast svo:

Við sölu notaðra vélknúinna ökutækja, sem seljandi hefur keypt til endursölu í atvinnuskyni, er honum heimilt að miða skattverð við 80,32% af mismun innkaupsverðs og söluverðs ökutækis að meðtöldum virðisaukaskatti. Sé söluverð lægra en kaupverð reiknast enginn skattur.

Bílaleigum, sem keypt hafa notuð ökutæki til nota í rekstri sínum, er heimilt að ákvarða skattverð skv. 1. mgr. við endursölu ökutækjanna.

Sé skattverð notaðra ökutækja ákvarðað með þeim hætti, sem lýst er í 1. og 2. mgr., má ekki tilgreina fjárhæð virðisaukaskatts á reikningi eða á annan hátt þannig að hægt sé að reikna út fjárhæð virðisaukaskattsins, hvorki vegna sölunnar til endurseljandans né vegna endursölunnar sjálfrar.

18. gr.

Við 1. mgr. 12. gr. laganna bætist nýr töluliður, sem verður 8. tölul., er orðast svo: Samningsbundnar greiðslur úr ríkissjóði vegna mjólkurframleiðslu og sauðfjárframleiðslu.

19. gr.

Á 2. mgr. 14. gr. laganna verða eftirfarandi breytingar:

a. 1. og 3. tölul. falla brott.
b. Við bætist nýr töluliður, er verður 8. tölul., er orðast svo: Sala á matvörum og öðrum vörum til manneldis samkvæmt nánari afmörkun í reglugerð, þó ekki sala á sælgæti og drykkjarvörum og fleiri vörum sem falla undir gjaldflokk D í lögum nr. 97/1987, um vörugjald, né sala á áfengum drykkjum og ógerilsneyddri mjólk. Sala veitingahúsa, mötuneyta og annarra hliðstæðra aðila á tilreiddum mat og þjónustu er þó skattskyld skv. 1. mgr. þessarar greinar.

20. gr.

Við 2. mgr. 16. gr. laganna bætist nýr málsliður er verður 2. málsl. er orðast svo: Jafnframt er ráðherra heimilt að kveða á um í reglugerð að aðilar, sem kaupa notuð ökutæki til niðurrifs í atvinnuskyni, geti reiknað sér innskatt sem skráður er á sérstakan reikning og nemur 19,68% af kaupverði vörunnar.

21. gr.

Við 21. gr. laganna bætist ný málsgrein, er verður 2. mgr., er orðast svo:

Fjármálaráðherra er heimilt að mæla fyrir um í reglugerð, þegar sérstakar aðstæður eru fyrir hendi, að taka megi upp aðrar aðferðir við tekjuskráningu en kveðið er á um í 1. mgr. 20. gr., enda sé í stað reiknings notað annað öruggt skráningar- og eftirlitskerfi.

22. gr.

Við 1. mgr. 24. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo: Ef virðisaukaskattsskyld velta skráningarskyldra aðila er minni en 600.000 kr. á ári er ráðherra heimilt að kveða í reglugerð á um lengra uppgjörstímabil og annað greiðslufyrirkomulag en að framan getur.

23. gr.

Í stað orðsins „endurgreiðslu“ í 2. málsl. 3. mgr. 26. gr. laganna kemur: endurgreiðslum samkvæmt lögum þessum.

24. gr.

Í stað orðsins „ríkisskattstjóra“ í 3. málsl. 9. mgr. 27. gr. laganna kemur: skattrannsóknarstjóra ríkisins.

25. gr.

3. málsl. 1. mgr. 28. gr. laganna fellur niður.

26. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 29. gr. laganna:

a. 3. mgr. orðast svo:
   Ríkisskattstjóri hefur heimild til að skjóta úrskurðum skattstjóra til yfirskattanefndar á næstu 30 dögum eftir að úrskurður skattstjóra berst ríkisskattstjóra.
b. 4. mgr. orðast svo:
   Yfirskattanefnd skal hafa lagt úrskurð á allar kærur þremur mánuðum eftir að henni hefur borist umsögn og greinargerð ríkisskattstjóra. Ef rökstuðningur hefur eigi verið nægjanlegur að mati nefndarinnar reiknast þriggja mánaða fresturinn frá þeim tíma er nægjanlegur rökstuðningur barst eða lokagagnaöflun lauk.
c. 5. mgr. orðast svo:
   Ákvæði laga nr. 30/1992, um yfirskattanefnd, með síðari breytingum, skulu að öðru leyti gilda um kærur til yfirskattanefndar eftir því sem við getur átt.

27. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 36. gr. laganna:

a. Í stað „eða 4.–7., 9.–12., 20. og 21. tölul. 6. gr.“ í 1. mgr. kemur: 4.–7., 9.–12., 20. og 21. tölul. 6. gr. eða 2. mgr. 7. gr.
b. Orðin „og 8.“ í 2. mgr. falla brott.

28. gr.

2. málsl. 4. mgr. 39. gr. laganna orðast svo: Hann skal annast rannsóknir í málum sem skattstjóri eða ríkisskattstjóri vísar til hans, sbr. 5. mgr. 96. gr. og 4. mgr. 101. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

29. gr.

1. mgr. 42. gr. laganna orðast svo:

Endurgreiða skal veitingahúsum, mötuneytum og öðrum hliðstæðum aðilum, sem selja tilreiddan mat, sbr. 8. tölul. 2. mgr. 14. gr., fjárhæð er nemur 93,75% af innskatti hvers tímabils vegna matvælaaðfanga sem bera 14% virðisaukaskatt samkvæmt ákvæðinu. Fjármálaráðherra ákveður með reglugerð nánar um framkvæmd endurgreiðslunnar.

30. gr.

Í stað orðanna „og 7. mgr. 20. gr.“ í 1. málsl. 45. gr. laganna kemur: 7. mgr. 20. gr. og 1. mgr. 24. gr.

31. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 49. gr. laganna:

a. 2. málsl. 2. mgr. fellur brott.

b. Ný málsgrein bætist við sem verður 3. mgr. og orðast svo:

Fjármálaráðherra er heimilt að kveða á um í reglugerð að skattskyldur aðili geti, á grundvelli skriflegs samnings, tekið að sér að sjá um framtal, skil og uppgjör virðisaukaskatts af skattskyldri sölu á vöru eða þjónustu annars aðila.

32. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994.

33. gr.

Við lögin bætast þrjú ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

I.

Fari afhending skattskyldrar vöru eða þjónustu fram eftir 31. desember 1993 skal hún teljast til virðisaukaskattsskyldrar veltu samkvæmt lögum þessum. Þetta gildir án tillits til þess hvort samningur um sölu skattskyldrar vöru eða þjónustu hefur verið gerður fyrir 1. janúar 1994 eða greiðsla farið fram þá að hluta eða fullu.

II.

Fjármálaráðherra getur með reglugerð ákveðið að endurgreiða hluta virðisaukaskatts af neyslufiski. Heimild þessi fellur niður frá og með 1. desember 1994.

III.

Fjármálaráðherra getur heimilað þeim sem hafa með höndum útleigu á hótel- og gistiherbergjum og annarri gistiþjónustu að gera leiðréttingu á innskatti vegna fjárfestingar í fasteignum og búnaði í gistirými sem notað er til skattskyldrar starfsemi eftir 1. janúar 1994. Leiðréttingin skal ákveðin sem hlutfall af eignfærðri nýfjárfestingu skattskylds aðila á árunum 1990–1992 sem hann hefur greitt virðisaukaskatt af. Hlutfall þetta skal eigi vera hærra en 8% af fjárfestingu á árinu 1990, allt að 11% af fjárfestingu á árinu 1991, og allt að 14% af fjárfestingu á árinu 1992. Leiðrétting þessi tekur ekki til innskatts af fasteignum og búnaði sem hefur verið keyptur eða yfirtekinn af öðrum aðilum í gistihúsarekstri á árunum 1990–1992.

Framangreind leiðrétting á innskatti skal gerð með jöfnum fjárhæðum á árunum 1994, 1995 og 1996. Leiðrétting þessi skal þó eigi vera hærri en 6% af skattskyldri veltu á þessum árum og heildarkostnaður ríkissjóðs vegna leiðréttingar á árunum 1994–1996 skal að hámarki nema 75 milljónum króna.

Fjármálaráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessa ákvæðis þar á meðal um hlutfall af fjárfestingarkostnaði.

III. KAFLI

Breyting á lögum nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum.

34. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 2. gr. laganna:

a. Í stað hlutfallstalnanna „2,5“ og „6“ í 1. mgr. kemur: 2,85 og 6,35.

b. 1. málsl. 3. tölul. 2. mgr. orðast svo: Hótelgistingu.

35. gr.

Í stað hlutfallstölunnar „0,15“ í 1. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna kemur: 0,5.

36. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 6. gr. laganna:

a. Á eftir orðinu „manns“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: vegna staðgreiðslu tryggingagjalds.
b. Við bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Gjaldstofn manns vegna vinnu hans við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi skal vera jafnhár fjárhæð skv. 2. mgr. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, sbr. 59. gr. þeirra laga. Gjaldstofn þessi skal þó eigi vera lægri en 720.000 kr. miðað við heilt ár. Fjárhæð þessi skal taka breytingum í samræmi við skattvísitölu, sbr. 122. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, í fyrsta sinn á árinu 1994.

37. gr.

Við 12. gr. laganna bætist ný málsgrein er verður 3. mgr. sem orðast svo:

Á launaframtal manns, sem vinnur við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, skal færa fjárhæð skv. 3. mgr. 6. gr.

38. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994 og koma til framkvæmda við staðgreiðslu tryggingagjalds á árinu 1994 og álagningu tryggingagjalds á árinu 1995.

IV. KAFLI
Breyting á lögum nr. 39/1988, um bifreiðagjald, með síðari breytingum.

39. gr.

2. gr. laganna orðast svo:

Bifreiðagjald skal vera 5,62 kr. fyrir hvert kílógramm af eigin þyngd bifreiðar. Sé bifreið þyngri en 1.000 kg skal að auki greiða 3,65 kr. fyrir hvert kílógramm af eigin þyngd bifreiðar sem er umfram 1.000 kg. Þó skal aldrei greiða lægra gjald en 2.870 kr. né hærra gjald en 18.136 kr. af hverri bifreið á hverju gjaldtímabili, sbr. 1. mgr. 3. gr.

40. gr.

Á eftir orðinu „björgunarsveita“ í 1. málsl. 5. mgr. 3. gr. laganna koma orðin: bifreiðum sem ekki eru í notkun.

41. gr.

Lokamálsliður 5. gr. laganna orðast svo: Grunngjöld bifreiðagjalds og lágmarksgjalds eru miðuð við vísitölu 1. janúar 1994.

42. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994.

V. KAFLI
Breyting á lögum nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.

43. gr.

Í stað „90%“ í 14. gr. laganna kemur: 97%.

44. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994 og taka til allra þeirra vara sem þá eru ótollafgreiddar, þó ekki vara sem fyrir þann tíma höfðu verið afhentar með bráðabirgðatollafgreiðslu.

VI. KAFLI
Breyting á tollalögum nr. 55/1987, með síðari breytingum.

45. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á tollskrá í viðauka I við tollalög:

1. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1011 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
2. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1019 verði 40 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
3. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1021 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
4. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1029 verði 30 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.

46. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994 og taka til allra þeirra vara sem þá eru ótollafgreiddar, þó ekki vara sem fyrir þann tíma höfðu verið afhentar með bráðabirgðatollafgreiðslu.

VII. KAFLI
Breyting á lögum nr. 18/1993, um breyting á tollalögum, nr. 55/1987, og lögum nr. 97/1987, um vörugjald, með síðari breytingum.

47. gr.

5. gr. laganna orðast svo:

Gjaldflokkar vörugjalds skulu vera eftirfarandi, sbr. upptalningu tollskrárnúmera gjaldskyldrar vöru í viðauka I við lög þessi:

1. Af vörum í gjaldflokki A skal greiða 6% vörugjald.
2. Af vörum í gjaldflokki B skal greiða 11% vörugjald.
3. Af vörum í gjaldflokki C skal greiða 16% vörugjald.
4. Af vörum í gjaldflokki D skal greiða 18% vörugjald.
5. Af vörum í gjaldflokki E skal greiða 20% vörugjald.
6. Af vörum í gjaldflokki F skal greiða 25% vörugjald.
7. Af vörum í gjaldflokki G skal greiða 30% vörugjald.

48. gr.

1. málsl. 10. gr. laganna orðast svo:

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994.

49. gr.

Viðauki I við lög um vörugjald orðast svo:

Viðauki I.

A. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 6% vörugjald:

0813.4001	2007.9100	2008.9901	3208.1004	3921.9002
0813.5001	2007.9900	2008.9902	3208.1009	4011.1000
0901.1100	2008.1101	2008.9909	3208.2001	4011.2000
0901.1200	2008.1109	2101.1001	3208.2002	4011.4000
0901.2101	2008.1900	2101.1009	3208.2009	4011.5000
0901.2109	2008.2001	2101.2001	3208.9001	4011.9100
0901.2201	2008.2009	2101.2009	3208.9002	4011.9900
0901.3000	2008.3001	2101.3001	3208.9003	4012.1000
0901.4000	2008.3009	2101.3009	3208.9009	4012.2000
0902.1000	2008.4001	2105.0001	3209.1001	4012.9000
0902.2000	2008.4009	2105.0009	3209.1002	4013.1000
0902.3000	2008.5001	2106.9023	3209.1009	4013.2000
0902.4000	2008.5009	2106.9024	3209.9001	4013.9000
0903.0000	2008.6001	2106.9031	3209.9002	4016.9922
0909.1001	2008.6009	2106.9039	3209.9009	4811.1000
0909.5001	2008.7001	2106.9052	3210.0011	4823.9005
1211.9001	2008.7009	2201.9002	3210.0012	6806.1009
1904.1001	2008.8001	2202.1002	3210.0019	7019.3101
1905.9030	2008.8009	2202.9001	3210.0021	7019.3901
1905.9060	2008.9100	2202.9002	3808.2001	7019.9003
2005.2002	2008.9201	3208.1001	3921.1101	7019.9009
2006.0000	2008.9202	3208.1002	3921.1201	
2007.1000	2008.9209	3208.1003	3921.1902	

B. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 11% vörugjald:

3210.0029	3920.6201	4504.1005	6802.9209	7306.2000
3211.0000	3920.6301	4504.9003	6802.9309	7313.0000
3212.9001	3920.6901	4601.2000	6802.9909	7314.2000
3212.9009	3920.7101	4814.1000	6803.0000	7314.3000
3213.1000	3920.7301	4814.2001	6806.2000	7314.4100
3213.9000	3920.7901	4814.2009	6806.9001	7314.4200
3214.1001	3920.9101	4814.3000	6806.9009	7314.4900
3303.0001	3920.9201	4814.9001	6807.1001	7314.5000
3303.0002	3920.9301	4814.9002	6807.9001	7324.1000
3304.1000	3920.9401	4814.9009	6808.0000	7324.2100
3304.2000	3920.9902	4815.0000	6809.1101	7324.2900
3304.3000	3922.1000	5602.9001	6809.1901	7324.9000
3304.9100	3922.2000	5701.1000	6809.9001	7417.0000
3304.9900	3922.9001	5701.9000	6809.9009	7418.2000
3305.1001	3922.9009	5702.1000	6811.1000	7419.9904
3305.1009	4003.1000	5702.2000	6811.2001	7606.1101
3305.2000	4008.1101	5702.3100	6811.9001	7606.1201
3305.3000	4008.2101	5702.3200	6811.9009	7606.9101
3305.9000	4016.9100	5702.3900	6814.1000	7606.9201
3307.1000	4016.9918	5702.4100	6815.9101	7615.2000
3307.2000	4016.9919	5702.4200	6815.9901	8407.3100
3307.3000	4407.1001	5702.4900	6904.9000	8407.3200
3307.4100	4407.2101	5702.5100	6905.1000	8407.3300
3307.4900	4407.2201	5702.5200	6905.9000	8407.3400
3307.9002	4407.2301	5702.5900	6907.1000	8408.2000
3307.9009	4407.9101	5702.9100	6907.9000	8414.5101
3814.0002	4407.9201	5702.9200	6908.1000	8414.5901
3814.0009	4407.9901	5702.9900	6908.9000	8414.6001
3916.1001	4409.1001	5703.1001	6910.1000	8414.8001
3916.2001	4409.2001	5703.1009	6910.9000	8426.1201
3916.9001	4410.1001	5703.2001	7210.2001	8426.1209
3917.2101	4410.9001	5703.2009	7210.3101	8426.1900
3917.2201	4411.1101	5703.3001	7210.3901	8426.2000
3917.2301	4411.1901	5703.3009	7210.4100	8426.3000
3917.2901	4411.2101	5703.9001	7210.5001	8426.4101
3917.3201	4411.2901	5703.9009	7210.6001	8426.4109
3918.1001	4411.3101	5704.1000	7210.7001	8426.4900
3918.1002	4411.3901	5704.9000	7212.2101	8426.9100
3918.9011	4411.9101	5705.0001	7212.2901	8426.9900
3918.9019	4411.9901	5705.0009	7212.3001	8428.1001
3918.9021	4412.1101	5904.1000	7212.4001	8428.4000
3918.9029	4412.1201	5904.9100	7212.5001	8431.3100
3919.9001	4412.1901	5904.9200	7212.6001	8452.1000
3920.1002	4412.2101	5905.0001	7216.9001	8481.1000
3920.2001	4412.2901	5905.0009	7304.1000	8481.2000
3920.3001	4412.9101	6802.1000	7304.2000	8481.3000
3920.4101	4412.9901	6802.2109	7305.1100	8481.4000
3920.4202	4413.0001	6802.2209	7305.1200	8481.8000
3920.5101	4418.3000	6802.2309	7305.1900	8481.9000
3920.5901	4418.5000	6802.2909	7305.2000	8507.1000
3920.6101	4504.1002	6802.9109	7306.1000	8507.2000

8507.3000	8535.4000	8538.1000	8714.1100	9405.4001
8507.4000	8535.9000	8538.9000	8714.1900	9405.4009
8507.8000	8536.1000	8544.1100	9007.1100	9405.5000
8507.9000	8536.2000	8544.1900	9007.1900	9405.6001
8516.5000	8536.3000	8544.2000	9007.2100	9405.6009
8516.6001	8536.4100	8544.3000	9007.2900	9405.9101
8516.6002	8536.4900	8544.4100	9007.9100	9405.9109
8516.6009	8536.5000	8544.4900	9007.9200	9405.9201
8516.7901	8536.6100	8544.5100	9405.1001	9405.9202
8535.1000	8536.6900	8544.5900	9405.1009	9405.9209
8535.2100	8536.9000	8544.6000	9405.2001	9405.9901
8535.2900	8537.1009	8544.7000	9405.2009	9405.9909
8535.3000	8537.2000	8708.9200	9405.3000	

C. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 16% vörugjald:

3701.2000	3702.5500	7014.0001	8511.3000	8708.5000
3701.9109	3702.5600	7315.9001	8511.4000	8708.6000
3701.9909	3702.9100	7320.1000	8511.5000	8708.7000
3702.2000	3702.9200	7320.2001	8511.8000	8708.8000
3702.3100	3702.9300	7320.9001	8511.9000	8708.9100
3702.3200	3702.9400	8301.2000	8544.3000	8708.9300
3702.3909	3702.9500	8301.4001	8545.9001	8708.9400
3702.4402	3926.3001	8302.1001	8708.1000	8708.9900
3702.5100	4016.9925	8302.3000	8708.2900	8716.9009
3702.5200	7007.1101	8302.4901	8708.3100	
3702.5300	7007.2101	8511.1000	8708.3900	
3702.5400	7009.1000	8511.2000	8708.4000	

D. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 18% vörugjald:

1703.1001	1806.3101	1905.3030	2009.7009	2203.0001
1703.9001	1806.3109	2009.1101	2009.8001	2204.2101
1704.1000	1806.3201	2009.1109	2009.8009	2204.2901
1704.9001	1806.3202	2009.1901	2009.9001	2204.3000
1704.9002	1806.3203	2009.1909	2009.9009	2206.0000
1704.9003	1806.3209	2009.2001	2106.9011	2208.9009
1704.9004	1806.9003	2009.2009	2106.9019	2209.0000
1704.9005	1806.9004	2009.3001	2106.9021	3003.9001
1704.9006	1806.9005	2009.3009	2106.9022	3004.5004
1704.9007	1806.9006	2009.4001	2106.9029	3004.9004
1704.9009	1806.9007	2009.4009	2106.9041	3302.1002
1805.0001	1806.9009	2009.5001	2106.9053	
1805.0009	1905.2000	2009.5009	2201.1000	
1806.1000	1905.3011	2009.6001	2202.1001	
1806.2001	1905.3019	2009.6009	2202.1009	
1806.2009	1905.3021	2009.7001	2202.9009	

E. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 20% vörugjald:

6702.1000	8421.3901	8516.4009	8539.3900	9608.4000
6702.9000	8422.1100	8516.7909	8539.4000	9608.5000
7321.1100	8433.1100	8516.8001	8539.9000	9608.6000
7321.1200	8433.1900	8519.2900	8540.1100	9608.9100
7321.1300	8450.1100	8519.3100	8540.1200	9608.9900
7321.8100	8450.1200	8519.3900	8540.2000	9609.1000
7321.8200	8450.1900	8519.9901	8540.3000	9609.2000
7321.8300	8450.9000	8519.9902	8540.4100	9609.9000
7321.9000	8451.1009	8520.9001	8540.4200	9613.1000
8301.1000	8451.2100	8521.1021	8540.4900	9613.2000
8301.5000	8451.3001	8521.1029	8540.8100	9613.3000
8418.1001	8476.1100	8521.9021	8540.8900	9613.8000
8418.2100	8476.1900	8521.9029	8540.9100	9613.9000
8418.2200	8476.9000	8522.1000	8540.9900	9614.1000
8418.2900	8479.8901	8522.9000	8716.8001	9614.2000
8418.3001	8509.2000	8539.1000	8716.8009	9614.9000
8418.4001	8509.3000	8539.2100	9608.1000	
8418.6101	8509.8009	8539.2200	9608.2000	
8418.6901	8509.9000	8539.2900	9608.3100	
8421.1201	8516.3300	8539.3100	9608.3900	

F. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 25% vörugjald:

9301.0000	9303.3000	9305.2100	9306.2100	9307.0000
9302.0000	9303.9009	9305.2900	9306.2900	
9303.1000	9304.0000	9305.9000	9306.3009	
9303.2000	9305.1000	9306.1000	9306.9009	

G. Af vörum í eftirfarandi tollskrárnúmerum skal greiða 30% vörugjald:

1701.1100	1701.9906	1702.9003	8519.9100	8527.3101
1701.1200	1701.9907	1702.9004	8519.9909	8527.3102
1701.9101	1701.9909	1702.9009	8520.1000	8527.3109
1701.9102	1702.1000	1703.1002	8520.2000	8527.3200
1701.9103	1702.2000	1703.1009	8520.3100	8527.3900
1701.9104	1702.3001	1703.9009	8520.3900	8527.9009
1701.9105	1702.3002	8518.2109	8520.9009	8528.1003
1701.9106	1702.3009	8518.2209	8527.1101	8528.1009
1701.9107	1702.4001	8518.2900	8527.1102	8528.2003
1701.9109	1702.4002	8518.3000	8527.1109	8528.2009
1701.9901	1702.4009	8518.4009	8527.1900	8529.1009
1701.9902	1702.5000	8518.5009	8527.2101	8529.9009
1701.9903	1702.6000	8518.9000	8527.2102	8543.8001
1701.9904	1702.9001	8519.1000	8527.2109	8543.9001
1701.9905	1702.9002	8519.4000	8527.2900	

50. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi þegar í stað.

VIII. KAFLI

Breyting á lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands.

51. gr.

3. gr. laganna orðast svo:

Tekjur Útflutningsráðs eru:

1. 0,015% gjald, markaðsgjald, sem lagt er á veltu atvinnufyrirtækja, eins og hún er skilgreind skv. 11. gr. laga um virðisaukaskatt, að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga.
2. Framlag ríkissjóðs.
3. Þóknun fyrir veitta þjónustu.
4. Sérstök framlög og aðrar tekjur.

Markaðsgjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn þess myndaðist.

Um álagningu og innheimtu markaðsgjalds fer samkvæmt ákvæðum VIII.–XIV. kafla laga um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum, eftir því sem við á og skulu innheimtuaðilar standa skil á innheimtum gjöldum mánaðarlega.

52. gr.

Við lögin bætast fjögur ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

1. (I.)

   Fjármálaráðherra er heimilt í reglugerð að kveða á um fyrirframgreiðslu markaðsgjalds á árunum 1994–1996, sbr. 110. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.
2. (II.)

   Hjá atvinnufyrirtækjum skal þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga þessara leggja á markaðsgjald á árunum 1994, 1995 og 1996 vegna veltu áranna 1993, 1994 og 1995 samkvæmt þessu ákvæði:
   a. Fiskvinnsla og iðnaður, þar með talin byggingarstarfsemi, greiði 0,049% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,037% á árinu 1995 og 0,026% á árinu 1996.
   b. Fiskveiðar greiði 0,035% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,028% á árinu 1995 og 0,022% á árinu 1996.
   c. Samgöngur greiði 0,022% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,019% á árinu 1995 og 0,017% á árinu 1996.
3. (III.)

   Af innheimtu markaðsgjaldi, samkvæmt framanskráðu, greiðist kirkjugörðum fjárhæð samkvæmt því sem nánar er mælt fyrir um í ákvæði til bráðabirgða við lög nr. 36/1993, um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu.
4. (IV.)

   Á árinu 1998 skal endurskoða lög um Útflutningsráð og frá og með árinu 1999 skal álagning markaðsgjalds falla niður hafi lögin þá ekki verið endurskoðuð.

53. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994. Skal í fyrsta sinn lagt á markaðsgjald skv. 51. gr. á árinu 1994 á gjaldstofn ársins 1993.

IX. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 36/1993, um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu.

54. gr.

38. gr. laganna fellur niður.

55. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

Greiða skal hluta af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum. Greiða skal kirkjugörðunum 46% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1994, 36% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1995 og 22% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1996. Einstakir kirkjugarðar fái sama hlutfall þessara greiðslna og þeir höfðu af heildarinnheimtu kirkjugarðsgjalda atvinnurekstrarins á árinu 1993.

56. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Davíð Oddsson.

27. desember 1993 Nr. 123

LÖG

um lánastofnanir aðrar en viðskiptabanka og sparisjóði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið.

1. gr.

Lög þessi gilda um lánastofnanir aðrar en viðskiptabanka og sparisjóði.

2. gr.

Með lánastofnun er í lögum þessum átt við félög eða stofnanir sem hafa það að meginverkefni að veita lán í eigin nafni og afla sér í því skyni fjár með útgáfu og sölu á skuldabréfum og öðrum endurgreiðanlegum skuldaviðurkenningum til almennings, sbr. þó 9. gr.

Lánastofnun er óheimilt að taka við innlánum frá almenningi til geymslu og ávöxtunar og stunda aðra starfsemi en þá sem fjallað er um í lögum þessum.

Þrátt fyrir ákvæði laga um viðskiptabanka og sparisjóði er lánastofnun heimilt að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið „fjárfestingarbanki“, eitt sér eða samtengt öðrum orðum.

II. KAFLI
Stofnun og starfsleyfi.

3. gr.

Lánastofnun verður einungis stofnuð sem hlutafélag. Óheimilt er að hefja starfsemi lánastofnunar nema að fengnu starfsleyfi viðskiptaráðherra. Skráning í hlutafélagaskrá veitir

ekki sjálfkrafa rétt til að hefja slíka starfsemi. Ráðherra getur bundið starfsleyfi því skilyrði að hefjist starfsemi hlutaðeigandi stofnunar ekki innan tiltekins tíma eftir veitingu leyfisins falli það úr gildi.

Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg. Henni skulu fylgja samþykktir hlutafélagsins og jafnframt upplýsingar um stofnendur, hlutafé, hluthafa og hlut hvers um sig, svo og aðrar upplýsingar og gögn sem nánar skal fyrir mælt í reglugerð sem ráðherra setur.

Áður en ráðherra afgreiðir umsókn um starfsleyfi skal hann leita umsagnar bankaeftirlits Seðlabanka Íslands.

Birta skal tilkynningar um starfsleyfi lánastofnana í Lögbirtingablaði.

Um veitingu starfsleyfis til lánastofnana, synjun umsókna um starfsleyfi og afturköllun starfsleyfis gilda að öðru leyti ákvæði II., III. og XIII. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

4. gr.

Einungis einstaklingar og lögaðilar búsettir hér á landi geta verið stofnendur lánastofnunar.

Ríkisborgarar og lögaðilar annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins eru undanþegnir búsetuskilyrði 1. mgr. Ráðherra er heimilt að veita ríkisborgurum annarra ríkja sömu undanþágu.

5. gr.

Lánastofnun verður ekki stofnuð með lægra hlutafé en 400 milljónum króna og skal hlutafé aldrei nema lægri fjárhæð. Fjárhæð þessi skal bundin við gengi evrópsku mynteiningarinnar ecu miðað við kaupgengi hennar 11. maí 1993.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að stofna eignarleigufyrirtæki, sbr. 9. gr., með 80 milljóna króna hlutafé hið lægsta og skal það aldrei nema lægri fjárhæð. Fjárhæð þessi tekur sömu breytingum og um getur í 1. mgr.

6. gr.

Um stofnun lánastofnunar fer að öðru leyti eftir ákvæðum um stofnun hlutafélagsbanka í II. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

III. KAFLI
Stjórnun og starfsemi.

7. gr.

Hluthafafundur fer með æðsta vald í málefnum lánastofnunar samkvæmt því sem lög og samþykktir stofnunarinnar ákveða.

Stjórn lánastofnunar skal kjörin af hluthöfum á aðalfundi. Hún fer með málefni félagsins milli hluthafafunda. Stjórnin skal skipuð eigi færri en þremur mönnum og jafnmörgum til vara.

Stjórn lánastofnunar ræður framkvæmdastjóra sem ber ábyrgð á daglegum rekstri hlutaðeigandi stofnunar og fer með ákvörðunarvald í öllum málefnum hennar sem ekki eru öðrum falin með lögum þessum.

Um stjórnendur og stjórnun lánastofnunar gilda að öðru leyti ákvæði um stjórn viðskiptabanka og sparisjóða í 38.–43. gr. laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

8. gr.

Starfsemi lánastofnana felst í því að veita lán í eigin nafni og afla sér í því sambandi fjár með útgáfu og sölu á skuldabréfum og öðrum endurgreiðanlegum skuldaviðurkenningum til almennings. Til starfsemi þeirra telst einnig að veita þjónustu sem er í eðlilegum tengslum við slíka lánastarfsemi. Nánar tiltekið felst starfsemi þeirra í:

1. Útlánastarfsemi, m.a.:
   a. neytendalánum,
   b. langtímaveðlánum,
   c. kröfukaupum og kaupum skuldaskjala og
   d. viðskiptalánum.
2. Fjármögnunarleigu.
3. Greiðslumiðlun.
4. Útgáfu og umsýslu greiðslumiðla, t.d. greiðslukorta, ferðatékka og víxla.
5. Að veita ábyrgðir og tryggingar.
6. Viðskiptum fyrir eigin reikning eða fyrir viðskiptavini með:
   a. greiðsluskjöl á peningamarkaði (ávísanir, víxla, önnur sambærileg greiðsluskjöl o.s.frv.),
   b. erlendan gjaldeyri,
   c. framvirka samninga og skiptirétt (vilnanir),
   d. gengisbundin bréf og vaxtabréf og
   e. verðbréf.
7. Þátttöku í útboðum verðbréfa og þjónustuviðskiptum tengdum slíkum útboðum.
8. Ráðgjöf til fyrirtækja um uppbyggingu höfuðstóls, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónustu varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim.
9. Peningamiðlun.
10. Stjórnun og ráðgjöf varðandi samval verðbréfa.
11. Vörslu og ávöxtun verðbréfa.
12. Upplýsingum um lánstraust (lánshæfni).
13. Útleigu geymsluhólfa.

Um verðbréfaviðskipti lánastofnana gilda auk ákvæða laga þessara ákvæði laga um verðbréfaviðskipti eftir því sem við getur átt.

Lánastofnunum er heimilt að stunda vátryggingastarfsemi með stofnun dótturfyrirtækis.

Þeim er einnig heimilt að stunda aðra starfsemi en um ræðir í 1. mgr., enda sé slík hliðarstarfsemi í eðlilegu framhaldi af meginstarfsemi þeirra. Til framangreindrar starfsemi þarf samþykki bankaeftirlitsins sem jafnframt getur ákveðið að hún skuli stunduð í sérstöku félagi.

Um starfsemi lánastofnana fer að öðru leyti eftir ákvæðum V. kafla í lögum um viðskiptabanka og sparisjóði að undanskildum ákvæðum um innlánsreikninga og innlánsskilríki.

9. gr.

Með eignarleigufyrirtæki er átt við lánastofnun sem hefur eignarleigu að meginstarfsemi sinni, óháð því hvernig sú starfsemi er fjármögnuð. Með eignarleigu er átt við leigustarfsemi með lausafé eða fasteignir þar sem leigusali selur leigutaka hið leigða gegn umsömdu leigugjaldi í tiltekinn lágmarksleigutíma samkvæmt sérstökum skilmálum um eignar- og afnotarétt að lágmarksleigutíma liðnum. Eignarleigufyrirtæki er þó einnig heimilt að veita þjónustu á þeim sviðum sem talin eru upp í 1. mgr. 8. gr., enda verði þar aldrei um að ræða meginstarfsemi viðkomandi fyrirtækis.

Ráðherra getur sett nánari reglur um eignarleigustarfsemi þar sem m.a. koma fram skilgreiningar á hinum ýmsu flokkum eignarleigu og þau atriði sem að lágmarki skal kveðið á um í eignarleigusamningum.

IV. KAFLI
Eigið fé, ársreikningur, endurskoðun, slit og samruni.

10. gr.

Eigið fé lánastofnunar skal á hverjum tíma eigi nema lægri fjárhæð en sem svarar 8% af áhættugrunni, þ.e. heildareignum hlutaðeigandi félags og liðum utan efnahagsreiknings samkvæmt nánari reglum um mat á áhættugrunni til útreiknings á eiginfjárhlutfalli sem Seðlabankinn setur.

Um eigið fé lánastofnana gilda að öðru leyti ákvæði VI. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði. Ákvæði um laust fé viðskiptabanka og sparisjóða gilda þó ekki um lánastofnanir heldur fer um það samkvæmt ákvæðum laga um Seðlabanka Íslands.

11. gr.

Um ársreikning, endurskoðun og samstæðureikningsskil lánastofnana fer samkvæmt ákvæðum VII. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

12. gr.

Um slit lánastofnana eða samruna við aðrar stofnanir fer samkvæmt ákvæðum VIII. og IX. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

V. KAFLI
Starfsemi erlendra lánastofnana hér á landi og innlendra stofnana erlendis.

13. gr.

Erlendar lánastofnanir, sem hafa staðfestu í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins og hlotið hafa starfsleyfi lögbærra yfirvalda í því ríki, geta stofnsett útibú hér á landi tveimur mánuðum eftir að bankaeftirlitið hefur fengið tilkynningu þess efnis frá eftirlitsaðilum í heimaríkinu. Útibúinu er heimilt að veita hverja þá þjónustu sem lög þessi taka til, enda sé hlutaðeigandi stofnun heimiluð slík þjónusta í heimaríki hennar.

Stofnunum, sem um ræðir í 1. mgr., er einnig heimilt að veita þjónustu hér á landi án stofnunar útibús þegar bankaeftirlitið hefur fengið tilkynningu þar að lútandi frá lögbærum eftirlitsaðilum í heimaríki hlutaðeigandi stofnunar. Þessum stofnunum er heimilt að veita hverja þá þjónustu sem lög þessi taka til skv. 8. gr., enda hafi eftirlitsaðilar í heimaríki þeirra staðfest að starfsleyfið taki til slíkrar þjónustu.

Um heimildir erlendra lánastofnana, annarra en um ræðir í 1. mgr., til starfsemi hér á landi fer eftir reglum sem ráðherra setur að fengnum tillögum bankaeftirlitsins.

Um starfsemi erlendra lánastofnana hér á landi gilda að öðru leyti ákvæði XI. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

14. gr.

Lánastofnanir, sem hlotið hafa starfsleyfi ráðherra skv. 3. gr. og óska eftir að starfrækja útibú í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, skulu tilkynna það bankaeftirlitinu ásamt upplýsingum um:

1. í hvaða ríki fyrirhugað sé að stofna útibú,
2. lýsingu á starfsemi útibúsins, skipulagi og fyrirhugaðri starfsemi,

3. heimilisfang útibúsins og
4. nöfn stjórnenda þess.

Óski lánastofnun að veita þjónustu í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins án þess að stofna þar útibú skal tilkynna það bankaeftirlitinu. Í tilkynningu skal koma fram hvaða ríki eigi í hlut og í hverju fyrirhuguð starfsemi sé fólgin.

Hyggist lánastofnun hefja starfsemi í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins skal það tilkynnt bankaeftirlitinu fyrir fram ásamt lýsingu á fyrirhugaðri starfsemi og öðrum upplýsingum sem bankaeftirlitið telur nauðsynlegar þar að lútandi.

Um starfsemi innlendra lánastofnana erlendis fer að öðru leyti samkvæmt ákvæðum XII. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

VI. KAFLI
Eftirlit.

15. gr.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands hefur eftirlit með því að starfsemi lánastofnana sé í samræmi við ákvæði laga, reglur settar samkvæmt þeim og samþykktir hlutaðeigandi stofnana. Um eftirlitið fer samkvæmt ákvæðum laga um Seðlabanka Íslands.

Bankaeftirlitið skal rannsaka fjárhag lánastofnana sem skulu veita allar þær upplýsingar sem eftirlitið telur nauðsynlegar. Í þeim mæli, sem bankaeftirlitið telur nauðsynlegt til að meta fjárhagsstöðu lánastofnunar, hefur það rétt til að afla upplýsinga og framkvæma vettvangsrannsókn hjá tengdum fyrirtækjum eða hlutdeildarfyrirtækjum.

16. gr.

Eftirlitsaðilum í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins er heimilt að framkvæma athugun í útibúum þarlendra stofnana hér á landi að undangenginni tilkynningu þess efnis til bankaeftirlitsins.

17. gr.

Bankaeftirlitinu er heimilt að banna erlendri lánastofnun með aðalstöðvar í ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins að stunda starfsemi hér á landi hafi hlutaðeigandi stofnun brotið gróflega eða ítrekað gegn ákvæðum laga þessara eða samþykktum og reglum settum samkvæmt þeim eða gegn ákvæðum annarra laga um fjármála- og lánastofnanir, enda hafi ekki tekist að binda enda á framangreind brot samkvæmt tilmælum eða viðurlögum þessara laga.

Málsmeðferð skv. 1. mgr. fer að ákvæðum samnings um Evrópska efnahagssvæðið eftir því sem við á.

18. gr.

Bankaeftirlitið skal halda skrá yfir starfandi lánastofnanir og útibú þeirra. Í skránni skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar um hlutaðeigandi stofnun. Allar breytingar á áður skráðum upplýsingum, þar á meðal fjölgun eða fækkun útibúa, skulu tilkynntar bankaeftirlitinu fyrir fram.

VII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

19. gr.

Starfandi lánastofnunum við gildistöku laga þessara með eigið fé lægra en það hlutafé sem mælt er fyrir um í 5. gr. er heimilt að halda áfram starfsemi sinni, enda fari eigið fé þeirra ekki niður fyrir þá fjárhæð sem það nam við gildistöku laganna. Nú fer eigið fé niður

fyrir framangreind mörk og er þá bankaeftirlitinu heimilt að veita hlutaðeigandi stofnun hæfilegan frest til úrbóta. Uppfylli stofnunin ekki skilyrðin um eigið fé að liðnum veittum fresti skal starfsleyfi hennar afturkallað samkvæmt ákvæðum II. kafla, sbr. ákvæði XIII. kafla laga um viðskiptabanka og sparisjóði.

Yfirtaki nýir aðilar starfsemi lánastofnunar, sem starfar skv. 1. mgr., skal eigið fé stofnunarinnar hafa náð því lágmarki sem kveðið er á um í 1. eða 2. mgr. 5. gr. innan þriggja mánaða frá yfirtökunni.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. falla Byggingarsjóður ríkisins og Byggingarsjóður verkamanna ekki undir ákvæði laga þessara.

21. gr.

Viðskiptaráðherra fer með framkvæmd laga þessara. Honum er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd þeirra með reglugerð.

22. gr.

Kostnaður við birtingar tilkynninga samkvæmt lögum þessum greiðist af hlutaðeigandi lánastofnun.

23. gr.

Fyrir brot á lögum þessum skal refsað með sektum eða varðhaldi liggi ekki þyngri refsing við broti samkvæmt öðrum lögum.

24. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi eftirtalin lög og lagaákvæði:

1. Lög nr. 19/1989, um eignarleigustarfsemi.
2. 2. mgr. 1. gr., 2. mgr. 2. gr., 2. mgr. 3. gr. og 4.–9. gr. laga nr. 48/1966, um Stofnlánadeild verslunarfyrirtækja (verslunarlánasjóð).
3. 2. mgr. 1. gr., 2. mgr. 2. gr., 2. mgr. 3. gr. og 4.–9. gr. laga nr. 45/1972, um Stofnlánadeild samvinnufélaga.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Lánastofnanir, sem falla undir skilgreiningu laga þessara og starfandi eru við gildistöku þeirra, skulu hafa aðlagað starfsemi sína ákvæðum laganna eigi síðar en 1. janúar 1995. Þar til sú aðlögun hefur farið fram er þeim óheimilt að opna útibú eða bjóða fram þjónustu sína í öðrum ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er ekki skylt að breyta félagsformi lánastofnunar, sem starfandi er við gildistöku laga þessara, í hlutafélag. Starfandi lánastofnun, sem breytt er í hlutafélag og skattlögð hefur verið samkvæmt lögum um skattskyldu innlánsstofnana, skal skattlögð þannig áfram.

II.

Til og með 31. desember 1995 gilda ákvæði laga þessara um stjórnun og starfsemi, sbr. III. kafla, ekki um Iðnþróunarsjóð að því leyti er fer í bága við ákvæði samnings ríkisstjórna Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um stofnun norræns iðnþróunarsjóðs

sem gerður var í Reykjavík 12. desember 1969 og ákvæði laga nr. 9/1970 um staðfestingu á þeim samningi. Þangað til er sjóðnum óheimilt að opna útibú eða bjóða fram þjónustu sína í öðrum ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

27. desember 1993 Nr. 124

LÖG

um breyting á lögum nr. 90/1990, um tekjustofna sveitarfélaga, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.
D-liður 1. mgr. 1. gr. laganna fellur brott.

2. gr.
Í stað „1%“ í b-lið 3. mgr. 3. gr. laganna kemur: 1,12%.

3. gr.
B-liður 8. gr. laganna orðast svo:
Árlegt framlag úr ríkissjóði sem verði 0,227% af álagningarstofni útsvars næstliðins tekjuárs og skal greiðast Jöfnunarsjóði með jöfnum mánaðarlegum greiðslum.

4. gr.
9. og 10. gr. laganna fellur brott og breytist greinatala samkvæmt því.

5. gr.
Eftirfarandi breytingar verða á 11. gr. laganna sem verður 9. gr. þeirra:
a. 1. mgr. fellur brott.
b. 1. málsl. 2. mgr. orðast svo: Tekjum Jöfnunarsjóðs skal ráðstafað sem hér segir:

6. gr.
Í stað „7,5%“ í 1. mgr. 25. gr. laganna, er verður 23. gr., kemur: 9,2% og eigi lægra en 8,4%.

7. gr.
V. kafli laganna, **Um aðstöðugjald**, 34.–40. gr., fellur brott og breytist kafla- og greinatala samkvæmt því.

8. gr.

2. málsl. 1. mgr. 41. gr. laganna, er verður 32. gr., orðast svo: Með gjalddaga í þessu sambandi er átt við reglulega gjalddaga skv. 4. mgr. 4. gr. og 3. og 5. mgr. 27. gr., en gjaldfelling vegna vangreiðslu á hluta skv. 5. mgr. 4. gr. og 4. mgr. 27. gr. hefur ekki áhrif á dráttarvaxtaútreikning.

9. gr.

Eftirtaldar greinar laganna breytast þannig:

a. Í 11. gr., er verður 9. gr., kemur: 10. gr. í stað „12. gr." í a-lið 2. mgr., 11. gr. í stað „13. gr." í b-lið 2. mgr. og 12. gr. í stað „14. gr." í c-lið 2. mgr.
b. Í 13. gr., er verður 11. gr., kemur: 13. gr. í stað „15. gr." í c-lið og 14. gr. í stað „16. gr." í d-lið.
c. Í stað „12. og 13. gr." í 2. mgr. 14. gr., er verður 12. gr., kemur: 10. og 11. gr.
d. Í stað „13. gr." í 1. mgr. 15. gr., er verður 13. gr., kemur: 11. gr.
e. Í stað „13. gr." í 1. mgr. 16. gr., er verður 14. gr., kemur: 11. gr.
f. Í stað „13. gr. og skv. 14. gr." í 17. gr., er verður 15. gr., kemur: 11. gr. og skv. 12. gr.
g. Í stað „25. gr." í 1. mgr. 26. gr., er verður 24. gr., kemur: 23. gr.
h. Í 30. gr., er verður 28. gr., kemur: 27. gr. í stað „29. gr." í 2. mgr. og 32. gr. í stað „41. gr." í 7. mgr.
i. Í stað „21. gr." í 2. mgr. 43. gr., er verður 34. gr., kemur: 19. gr.

10. gr.

Við lögin bætast svofelld ákvæði til bráðabirgða:

I.

Sérstakan fasteignaskatt, sem nema skal 1,25% að hámarki af álagningarstofni, er heimilt að leggja á fasteignir sem nýttar eru við verslunarrekstur eða til skrifstofuhalds, ásamt tilheyrandi lóð, enda þótt um leigulóð sé að ræða. Skattskylda samkvæmt þessu ákvæði hvílir á aðilum sem skattskyldir eru samkvæmt ákvæðum I. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, eða lögum nr. 65/1982, um skattskyldu innlánsstofnana, með síðari breytingum. Skattskyldan nær til sömu aðila og samkvæmt fyrri lögum um sama efni. Álagningarstofn skal vera fasteignamatsverð í árslok áður en álagning fer fram. Ef fasteignamat er ekki fyrir hendi skal miða við kostnaðar- eða kaupverð eignar eða áætlað fasteignamatsverð. Við ákvörðun á því hvaða eignir myndi stofn til skatts samkvæmt þessu ákvæði skal miða við raunverulega notkun fasteignar í árslok áður en álagning fer fram. Sé sama eignin notuð við verslunarrekstur eða til skrifstofuhalds, en einnig til annars, skal við ákvörðun á skattstofni skipta verðmæti eignarinnar hlutfallslega. Skattur samkvæmt ákvæði þessu rennur óskiptur til sveitarsjóðs. Sveitarstjórn annast álagningu og innheimtu skattsins en getur falið sérstökum innheimtuaðila innheimtuna.

Eigendur fasteigna skulu senda því sveitarfélagi, sem eign er í, skrá yfir eignir sem falla undir ákvæði þetta ásamt upplýsingum um síðasta heildarfasteignamatsverð þeirra, eða eftir atvikum kostnaðarverð. Enn fremur skal skrá þar upplýsingar um notkun þeirra, svo og upplýsingar um rúmmál eigna sem einnig eru notaðar til annars en verslunarreksturs og skrifstofuhalds. Sveitarstjórn auglýsir frest eigenda til að skila upplýsingum þeim er að framan greinir. Vanræki húseigandi að senda skrá yfir eignir sem ákvæði þetta tekur til er sveitarstjórn heimilt að nota aðrar uppýsingar til viðmiðunar við álagningu þar til húseigandi bætir úr. Skattyfirvöld skulu veita sveitarstjórnum þær upplýsingar sem þörf er á í sambandi við framkvæmd ákvæðis þessa, þar á meðal skal heimila sveitarstjórnum aðgang að skrám yfir

aðila sem skattlagðir voru á grundvelli V. kafla laga nr. 111/1992, um breytingar í skattamálum.

Ákvæði II. kafla laga þessara sem taka til fasteignaskatts skulu jafnframt gilda um sérstakan skatt á skrifstofu- og verslunarhúsnæði samkvæmt þessu ákvæði eftir því sem við getur átt.

Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd ákvæðis þessa.

Bráðabirgðaákvæði þetta gildir þar til félagsmálaráðuneytið og Samband íslenskra sveitarfélaga hafa unnið að nánari útfærslu málsins með það að markmiði að þessi sérstaki viðbótarskattur á skrifstofu- og verslunarhúsnæði falli að núverandi fyrirkomulagi við álagningu fasteignaskatts sveitarfélaga.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 26. gr. skulu sveitarstjórnir hafa frest til 15. janúar 1994 til að ákveða hvaða hundraðshluti verði lagður á tekjur manna á því ári.

Tilkynning til fjármálaráðuneytisins, sbr. 2. mgr. 26. gr., skal hafa borist eigi síðar en 20. janúar 1994. Berist tilkynning sveitarstjórnar ekki innan þess frests skal miða við ákvörðun ársins 1993 að viðbættu 1,5% en þó skal útsvarið að lágmarki vera 8,4%.

Innheimtuhlutfall útsvars í janúarmánuði 1994 skal miða við ákvarðað útsvar sveitarstjórna á árinu 1993 að viðbættu 1,5% en þó skal það að lágmarki vera 8,4%.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og skulu koma til framkvæmda við álagningu gjalda á árinu 1994 og ákvörðun staðgreiðslu á því ári.

Þegar lög þessi hafa öðlast gildi skal fella meginmál þeirra inn í lög nr. 90/1990, með síðari breytingum, og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jóhanna Sigurðardóttir.

27. desember 1993 Nr. 125

AUGLÝSING

frá forsætisráðuneytinu.

Í fjarveru Friðriks Sophussonar fjármálaráðherra hefur Davíð Oddssyni forsætisráðherra verið falið að gegna störfum fjármálaráðherra um stundarsakir.

Forsætisráðuneytið, 27. desember 1993.

F. h. r.
Ólafur Davíðsson.

LÖG

um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 99 8. september 1993.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lögin bætist ný grein, er verður 72. gr., svohljóðandi:

Þrátt fyrir önnur ákvæði laga þessara veitir landbúnaðarráðherra heimild til innflutnings á landbúnaðarvörum í samræmi við ákvæði í fríverslunar- og milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að.

Nú heimilar ráðherra innflutning landbúnaðarvara og er honum þá heimilt að leggja á þann innflutning verðjöfnunargjöld til að jafna samkeppnisstöðu innlendra og innfluttra vara í samræmi við 3. mgr.

Ráðherra ákveður með reglugerð á hvaða landbúnaðarvörur, þar með taldar unnar vörur sem innihalda landbúnaðarhráefni, sem jafnframt eru framleiddar hér á landi, skuli leggja verðjöfnunargjöld við innflutning. Verðjöfnun á unnum vörum miðast við þátt landbúnaðarhráefna í verði þeirra. Ráðherra ákveður upphæð gjaldanna. Sér til ráðuneytis skal ráðherra skipa nefnd þriggja manna, einn án tilnefningar, annan tilnefndan af fjármálaráðherra og hinn þriðja tilnefndan af viðskiptaráðherra. Nefndin skal afla upplýsinga um verð sem álagning gjaldanna miðist við en jafnframt tryggja nauðsynlegt samráð milli ráðuneyta þannig að þess sé gætt að samanlögð álagning innflutningsgjalda sé innan þeirra marka sem skilgreind eru í lögum eða milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Náist ekki samkomulag í nefndinni skal ráðherra bera málið undir ríkisstjórn áður en ákvörðun er tekin um upphæð verðjöfnunargjalda.

2. gr.

Við lögin bætist ný grein, er verður 73. gr., svohljóðandi:

Heimilt er að endurgreiða verðjöfnunargjöld við útflutning á vörum sem innihalda landbúnaðarhráefni. Ráðherra ákveður með reglugerð þær vörur sem verðjöfnun tekur til og hver endurgreiðslan skuli vera.

Sama nefnd og um ræðir í 3. mgr. 72. gr. skal vera ráðherra til ráðuneytis um ákvörðun verðjöfnunar við útflutning.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

LÖG

ráðstafanir í ríkisfjármálum á árinu 1994.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Um breytingu á lögum nr. 49/1991, um grunnskóla, með síðari breytingu.

1. gr.

Eftirtalin ákvæði laganna skulu ekki koma til framkvæmda á fyrri hluta árs 1994 og ekki á skólaárinu 1994–1995:

a. 3. mgr. 4. gr.
b. 1. og 6. mgr. 46. gr.

2. gr.

Í stað orðanna „1992–1993 og skólaárið 1993–1994“ í 1. mgr. ákvæðis til bráðabirgða, sbr. 2. gr. laga nr. 4/1993, kemur: 1993–1994 og skólaárið 1994–1995.

Um breytingu á lögum nr. 66/1972, um Tækniskóla Íslands.

3. gr.

Síðari málsgrein 1. gr. laganna fellur brott.

4. gr.

Á eftir 9. gr. laganna kemur ný grein, 10. gr., og breytist töluröð síðari greina eftir því. Greinin orðast svo:

Skrásetningargjöld í sérgreinadeildum skólans skulu háð árlegu samþykki skólanefndar og menntamálaráðherra. Skólanefnd ákveður upphæð gjalda er nemendum er gert að greiða við innritun í námsáfanga í undirbúningsdeild og raungreinadeild skólans (frumgreinadeild), svo sem innritunargjöld, efnisgjöld, pappírsgjöld og nemendasjóðsgjöld.

Um breytingu á lögum nr. 55/1978, um búnaðarfræðslu.

5. gr.

Við 32. gr. laganna bætist ný málsgrein, 2. mgr., er orðast svo:

Skólanefnd og skólastjórar skólanna ákveða upphæð gjalda er nemendum er gert að greiða við innritun í námsáfanga, svo sem innritunargjöld, efnisgjöld, pappírsgjöld og nemendasjóðsgjöld. Upphæð gjalda er háð samþykki ráðherra.

Um breytingu á lögum nr. 91/1936, um garðyrkjuskóla ríkisins.

6. gr.

Við 3. gr. laganna bætist ný málsgrein, 2. mgr., er orðast svo:

Skólanefnd og forstöðumaður ákveða upphæð gjalda er nemendum er gert að greiða við innritun í námsáfanga, svo sem innritunargjöld, efnisgjöld, pappírsgjöld og nemendasjóðsgjöld. Upphæð gjalda er háð samþykki ráðherra.

Um breytingu á lögum nr. 30/1987, um orlof.

7. gr.

11. gr. laganna, sbr. 91. gr. laga nr. 92/1991, orðast svo:

Standi launagreiðandi ekki í skilum með útborgun orlofslauna skv. 7. eða 8. gr. vegna greiðsluerfiðleika án þess þó að bú hans hafi verið tekið til gjaldþrotaskipta getur launþegi eða hlutaðeigandi verkalýðsfélag í umboði hans snúið sér til ábyrgðasjóðs launa, sbr. lög nr. 53/1993, með orlofslaunakröfuna studda gögnum um fjárhæð hennar, svo sem launaseðlum, vottorði viðkomandi launagreiðanda eða löggilts endurskoðanda hans.

Ábyrgðasjóðurinn skal þegar í stað skora á vinnuveitanda að greiða kröfuna, en beri það ekki árangur skal ábyrgðasjóðurinn innleysa kröfuna frá launþeganum. Skal það gert innan þriggja vikna frá því að krafa launþegans á hendur ábyrgðasjóðnum var sett fram.

Á innleysta orlofskröfu ábyrgðasjóðsins falla 7,5% viðurlög við innlausnina. Á kröfuna reiknast síðan mánaðarlegir dráttarvextir samkvæmt vaxtalögum, nr. 25/1987, fyrst 15 dögum eftir innlausn.

Kröfur ábyrgðasjóðsins vegna innleystrar orlofslaunakröfu eru aðfararhæfar samkvæmt lögum nr. 90/1989. Krafan nýtur sama réttar og krafa launþegans hefði notið í þrotabúi vinnuveitandans.

Ábyrgð á vangreiddu orlofi samkvæmt grein þessari, svo og kostnað af rekstri málaflokksins, skal fjármagna með ábyrgðargjaldi því sem innheimt er skv. 3. gr. laga nr. 53/1993, um ábyrgðasjóð launa vegna gjaldþrota.

Um breytingu á lögum nr. 59/1992, um málefni fatlaðra.

8. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 40. gr. laganna, um hlutverk Framkvæmdasjóðs fatlaðra, er á árinu 1994 heimilt að verja allt að 25% af ráðstöfunarfé sjóðsins til eftirfarandi verkefna samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra:

a. liðveislu skv. 25. gr.,
b. félagslegrar hæfingar og endurhæfingar skv. 27. gr.,
c. kostnaðar vegna starfsemi stjórnarnefndar skv. 52. gr.

Stjórnarnefnd um málefni fatlaðra skal gera tillögur til ráðherra um ráðstöfun fjár skv. a-lið þessarar greinar.

Um breytingu á lögum nr. 93/1993, um atvinnuleysistryggingar.

9. gr.

Í stað orðanna „þrefalt hærri fjárhæð en“ í 1. mgr. 15. gr. laganna kemur: sömu fjárhæð og.

10. gr.

Við 7. tölul. 21. gr. laganna bætist nýr málsliður svohljóðandi:

Nú samsvara tekjurnar eða tekjuígildið ekki hámarksbótum atvinnuleysistrygginga og má þá greiða mismun atvinnuleysisbóta og teknanna eða tekjuígildisins.

11. gr.

3. mgr. 22. gr. laganna orðast svo:

Atvinnuleysisbætur skulu greiðast fyrir alla daga nema laugardaga og sunnudaga á hverju bótatímabili sem skal vera 260 dagar eða samtals 52 vikur.

12. gr.

Við lokamálsgrein 23. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:

Nú fær bótaþegi ekki fullar atvinnuleysisbætur og skal þá eingöngu skerða bæturnar hlutfallslega.

13. gr.

5. mgr. 24. gr. laganna verður svohljóðandi:

Nú ber nauðsyn til að skerða dagvinnutíma starfsmanna vegna samdráttar í starfsemi fyrirtækis og skal þá greiða starfsmönnum þann hluta þeirra atvinnuleysisbóta, sem þeir eiga rétt á, sem svarar til skerðingar dagvinnutímans, enda taki ráðstafanir þessar almennt til starfsmanna fyrirtækisins eða starfsmanna í einstökum greinum starfsemi þess ef um fleiri en eina er að ræða. Fyrirsjáanlega skerðingu vinnutíma skal atvinnurekandi tilkynna fyrir fram til stjórnar Atvinnuleysistryggingasjóðs og gera ítarlega grein fyrir ástæðum til samdráttar. Tilkynningu skal fylgja skrá um það starfsfólk sem ráðgert er að skerðingin taki til ásamt upplýsingum um dagvinnustundafjölda einstakra starfsmanna hjá fyrirtækinu á síðustu 12 mánuðum áður en til skerðingar kemur, svo og upplýsingum um stéttarfélög viðkomandi. Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs staðreynir skrána, svo og síðari upplýsingar um það fólk sem skerðingin tekur til, og sendir til úthlutunarnefnda atvinnuleysisbóta fyrir þau félög, sem starfsmenn eru félagar í, sem síðan úrskurða um bótarétt. Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs er heimilt að synja um greiðslu atvinnuleysisbóta samkvæmt þessari málsgrein ef hún telur að fyrirtæki hafi ekki tilgreint nægilegar ástæður til samdráttar. Ekki verða greiddar bætur samkvæmt þessari grein lengur en 30 bótadaga fyrir hvern starfsmann á almanaksári. Komi til uppsagna starfsmanna falla greiðslur niður og eiga þeir ekki bótarétt að nýju fyrr en að loknum uppsagnarfresti.

14. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 25. gr. laganna:

a. Við 1. mgr. bætist nýr málsliður er orðast svo: Ráðherra getur með reglugerð ákveðið að sameina úthlutunarnefndir tveggja eða fleiri félaga eða félagasambanda.
b. Í stað orðanna „Stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs“ í 2. mgr. kemur: Ráðherra.

15. gr.

1. mgr. 30. gr. laganna orðast svo:

Úthlutunarnefndir annast greiðslu bóta til einstakra bótaþega nema ráðherra ákveði annað.

16. gr.

34. gr. laganna fellur brott.

17. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á ákvæði til bráðabirgða IV:

a. 1. mgr. orðast svo:

Á árinu 1994 skulu sveitarfélög greiða 600 m.kr. til Atvinnuleysistryggingasjóðs. Sveitarfélög með 300 íbúa eða fleiri greiði 2.312 kr. fyrir hvern íbúa, en sveitarfélög með færri en 300 íbúa greiði 1.387 kr. á hvern íbúa. Miða skal við íbúafjölda 1. desember 1993. Um innheimtu gjaldsins skal fjármálaráðherra setja reglugerð.

Þrátt fyrir ákvæði 37. gr. skal stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs heimilt á árinu 1994 að gera tillögur um ráðstöfun á þessu fjármagni sem sveitarfélögin greiða til

sjóðsins, auk allt að 600 m.kr. af öðru ráðstöfunarfé sjóðsins á árinu 1994, til að styrkja sérstök verkefni á vegum sveitarfélaga til eflingar atvinnulífi, enda verði dregið samsvarandi úr greiðslum atvinnuleysisbóta á viðkomandi stað. Úthlutun styrkja skal vera í samræmi við reglur sem ráðherra setur að fenginni umsögn Sambands íslenskra sveitarfélaga. Á árinu 1994 skal einn fulltrúi Sambands íslenskra sveitarfélaga taka sæti í stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs. Tillögur sjóðstjórnar um styrkveitingu skulu staðfestar af ráðherra.

b. Í stað „heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra“ í 2. og 4. málsl. 2. mgr. kemur: ráðherra.

II. KAFLI

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 3. gr. laga nr. 71/1990, um Listskreytingasjóð ríkisins, skal framlag ríkissjóðs eigi vera hærra en 12 m.kr. á árinu 1994.

19. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 22. og 23. gr. laga nr. 68/1985, útvarpslaga, skulu tekjur á árinu 1994 vegna aðflutningsgjalda af innfluttum hljóðvarps- og sjónvarpstækjum ásamt fylgihlutum renna í ríkissjóð.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 46. gr. laga nr. 88/1989, þjóðminjalaga, skal framlag ríkissjóðs í Húsafriðunarsjóð eigi nema hærri fjárhæð en 10,5 m.kr. á árinu 1994. Þrátt fyrir ákvæði 49. gr. sömu laga skal kostnaður við húsafriðunarnefnd greiðast úr Húsafriðunarsjóði.

21. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 5. tölul. 4. gr. laga nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, sbr. 1. gr. laga nr. 41/1982, um framlag ríkissjóðs til Stofnlánadeildar landbúnaðarins, falla þær greiðslur niður á árinu 1994.

22. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. laga nr. 84/1989, um búfjárrækt, skal framlag ríkissjóðs til launa og vegna ræktunarstöðva eigi vera hærra en 34,8 m.kr. á árinu 1994.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 7. gr. laga nr. 56/1987, sbr. 1. gr. laga nr. 65/1979, jarðræktarlaga, skal framlag ríkissjóðs til launa og aksturs héraðsráðunauta eigi vera hærra en 40,1 m.kr. á árinu 1994.

24. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 5. mgr. 9. gr. laga nr. 30/1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, og 7. gr. laga nr. 57/1990, um flokkun og mat á gærum og ull, er landbúnaðarráðherra heimilt að innheimta gjald af sláturleyfum til greiðslu kostnaðar sem af yfirmati samkvæmt lögunum leiðir.

25. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c- og d-liða 3. gr. laga nr. 44/1976, um Fiskveiðasjóð Íslands, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1994.

26. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. laga nr. 21/1981, um Kirkjubyggingasjóð, skal framlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 1 m.kr. á árinu 1994.

27. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 5. gr. laga nr. 51/1972, um Bjargráðasjóð, sbr. 1. gr. laga nr. 57/1980, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1994. Þrátt fyrir ákvæði b-liðar 5. gr. sömu laga skal innheimta 0,3% af söluvörum landbúnaðarins á árinu 1994 í stað 0,6%.

28. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 17. gr. laga nr. 39/1964, um meðferð ölvaðra manna og drykkjusjúkra, skal framlag ríkissjóðs til gæsluvistarsjóðs falla niður á árinu 1994.

29. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 42. gr. laga nr. 108/1984, lyfjalaga, skal framlag ríkissjóðs til Lyfsölusjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 0,9 m.kr. á árinu 1994.

30. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 31. gr. laga nr. 69/1984, hafnalaga, skal framlag ríkissjóðs til Hafnabótasjóðs ekki nema hærri fjárhæð en 90 m.kr. á árinu 1994.

31. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8. og 24. gr. laga nr. 79/1985, um skipulag ferðamála, sbr. 4. gr. laga nr. 59/1988, skal framlag ríkissjóðs til Ferðamálasjóðs og til sérstakra verkefna Ferðamálaráðs samkvæmt fyrrnefndum lögum ekki nema hærri fjárhæð en 68 m.kr. á árinu 1994.

32. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. laga nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, sbr. 67. gr. laga nr. 111/1992 og 30. gr. laga nr. 29/1993, skulu 370 m.kr. af innheimtum mörkuðum tekjum samkvæmt lögunum renna í ríkissjóð á árinu 1994.

33. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 35. gr. laga nr. 19/1964, skipulagslaga, sbr. 1. gr. laga nr. 42/1974, skal mótframlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 31,5 m.kr. á árinu 1994.

34. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3., 4., 5. og 13. gr. laga nr. 52/1957, um eyðingu refa og minka, sbr. 33. gr. laga nr. 1/1992, skal framlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 28 m.kr. á árinu 1994. Ríkissjóður endurgreiðir ekki á árinu 1994 kostnað við refa- og minkaveiðar í sveitarfélögum þar sem íbúar eru fleiri en 2.000, miðað við íbúafjölda 1. desember 1993. Umhverfisráðherra er heimilt, að fengnum tillögum veiðistjóra, að ákveða að ríkissjóður taki ekki þátt í kostnaði við minkaveiðar, grenjaleit og grenjavinnslu á tilteknum svæðum. Umhverfisráðuneyti skal auglýsa fyrir 1. maí 1994 til hvaða landsvæða ákvörðunin tekur og hver séu mörk þeirra. Sveitarstjórnum og stjórnum upprekstrarfélaga er heimilt á árinu 1994 að fella niður grenja- og minkaleitir á svæðum þar sem ríkissjóður tekur ekki þátt í kostnaði við veiðarnar og umhverfisráðuneyti auglýsir skv. 4. málsl. þessarar greinar. Ríkissjóður tekur ekki þátt í kostnaði við leit að tófugrenjum nema veiðistjóri samþykki leitina fyrir fram.

35. gr.

Þrátt fyrir ákvæði til bráðabirgða í lögum nr. 83/1989, um Þjóðarbókhlöðu og endurbætur menningarbygginga, skal á árinu 1994 heimilt að ráðstafa allt að 20 m.kr. af sérstökum eignarskatti samkvæmt lögunum til framkvæmda við Þjóðskjalasafn.

36. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 5. gr. laga 94/1984, um kvikmyndamál, skal framlag ríkissjóðs til Kvikmyndasjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 99,4 m.kr. á árinu 1994.

37. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Davíð Oddsson.

Nr. 128 28. desember 1993

LÖG

um breytingu á lögum nr. 110/1992, um breytingu á lögum nr. 97/1990, um heilbrigðisþjónustu, sbr. lög nr. 86/1991.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 1. gr. laganna:

a. Í stað ártalsins „1993“ í a-lið kemur: 1994.
b. Í stað orðanna „1. janúar 1994“ í b-lið kemur: 1. janúar 1995.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Guðmundur Árni Stefánsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 99/1993, um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

19. gr. laganna orðast svo:

Heimilt er að innheimta verðmiðlunargjald af afurðum nautgripa og sauðfjár. Skal gjald þetta teljast til heildsölu- og dreifingarkostnaðar sé hann ákveðinn af fimmmannanefnd. Landbúnaðarráðherra ákveður upphæð gjaldsins hverju sinni og má það aldrei vera hærra en 3,5% af heildsöluverði viðkomandi búvöru.

Tekjum af verðmiðlunargjaldi skal m.a. varið þannig:

a. til verðmiðlunar á milli afurðastöðva til þess að jafna flutningskostnað frá framleiðendum að afurðastöðvum í þeim tilgangi að auðvelda hagkvæman rekstur stöðvanna og til þess að greiða nauðsynlega flutninga á milli svæða þar sem vöntun kann að vera á einstökum afurðum, sbr. 60. gr.,
b. til að koma á hentugri verkaskiptingu á milli afurðastöðva,
c. til að jafna aðstöðu afurðastöðvanna til að koma framleiðsluvörum sínum á markað.

Við ráðstöfun tekna af verðmiðlunargjaldi er heimilt að taka tillit til stærðar og staðsetningar afurðastöðva svo að unnt sé að styrkja sérstaklega rekstur þeirra þar sem það þykir hagkvæmur kostur vegna landfræðilegrar einangrunar.

Áður en ákvarðanir eru teknar um ráðstöfun tekna af verðmiðlunargjöldum skal leita tillagna frá Framleiðsluráði landbúnaðarins og samtaka þeirra afurðastöðva sem um ræðir.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.

27. desember 1993 Nr. 130

LÖG

um veitingu ríkisborgararéttar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Adelaide Maria Pedro Runólfsdóttir, nemi í Grundarfirði, f. 20. apríl 1979 á Grænhöfðaeyjum.

2. Alfreðsson, Cathleen Josephine, verkakona á Þórshöfn, f. 21. október 1960 á Írlandi.
3. Anat Egilsson, verkakona í Reykjavík, f. 20. mars 1959 í Ísrael.
4. Andersen, Björgvin Richard, nemi í Reykjavík, f. 8. apríl 1959 í Reykjavík.
5. Ankry, Aliza Haya, húsmóðir í Reykjavík, f. 12. júlí 1947 í Túnis.
6. Benoto, Rebekka Kristín, verkakona á Hellissandi, f. 6. ágúst 1969 í Bandaríkjunum.
7. Berner, Loryane Daria, nemi á Selfossi, f. 8. ágúst 1962 í Sviss.
8. Biard, Jean-Pierre Robert, kortagerðarmaður í Reykjavík, f. 17. desember 1946 í Frakklandi.
9. Buenaventura, Estelita Perez, húsmóðir í Reykjavík, f. 28. janúar 1959 á Filippseyjum.
10. Carmen Jósefsdóttir, nemi í Reykjavík, f. 7. nóvember 1978 í Reykjavík.
11. Davis, Barbara Guðrún, fóstra á Akranesi, f. 21. febrúar 1964 á Akranesi.
12. Do Amaral Barbosa, Sandra Carla, verkakona á Dalvík, f. 17. mars 1963 í Mósambik.
13. Ellenberger, Íris, nemi í Reykjavík, f. 16. desember 1977 í Reykjavík.
14. Ellingsen, Marianne, húsmóðir á Akranesi, f. 4. september 1952 í Noregi.
15. Elliot, Tracee Lea, fulltrúi í Reykjavík, f. 7. maí 1962 í Bandaríkjunum.
16. Everett, Helen Rosemary, kennari í Reykjavík, f. 22. júní 1961 í Englandi.
17. Goethe, Friðrik Þór, vélstjóri í Reykjavík, f. 6. desember 1965 í Reykjavík.
18. Goethe, Ragnhildur Mosel, búfræðingur í Reykjavík, f. 3. desember 1961 í Reykjavík.
19. Goto, Julio Edwardo Soares, vélstjóri á Akureyri, f. 14. september 1959 á Grænhöfðaeyjum.
20. Guerro Sanchez, Rosenda, starfsstúlka í Reykjavík, f. 17. október 1954 í Kólumbíu.
21. Halliwell, Clive Barrie, hjúkrunarfræðingur á Akranesi, f. 17. júní 1946 í Englandi.
22. Hansen, Knud Óskar, forstjóri í Reykjavík, f. 20. apríl 1939 í Reykjavík.
23. Harimache, Abdenbi, verkamaður í Reykjavík, f. 5. janúar 1961 í Marokkó.
24. Hartranft, Lísa Ann, læknaritari í Reykjavík, f. 11. júlí 1963 í Bandaríkjunum.
25. Hearn, Jo Ann, þroskaþjálfi í Kópavogi, f. 25. september 1953 í Bandaríkjunum.
26. Kambsenni, Marnhild, dagmóðir í Mosfellsbæ, f. 2. júní 1956 í Færeyjum.
27. Kolbrún Magnhildur Gunnlaugsdóttir, verkakona á Eskifirði, f. 14. nóvember 1949 í Innri-Njarðvík.
28. Lima, Carlos Silva Sousa, verkamaður í Reykjavík, f. 11. júlí 1963 á Grænhöfðaeyjum.
29. Lutley, Erik Davíð, nemi í Vestmannaeyjum, f. 4. mars 1974 í Reykjavík.
30. Lynch, David Dominic, myndlistarmaður í Reykjavík, f. 30. september 1960 í Bretlandi.
31. Maríanna Barbara Kristjánsson, húsmóðir á Ísafirði, f. 7. október 1960 í Póllandi.
32. Matthews, Lísa Bryndís, lagermaður í Reykjavík, f. 10. október 1971 í Englandi.
33. McEvoy, Bridget, hjúkrunarfræðingur í Hverageröi, f. 28. september 1953 á Írlandi.
34. McKee, David Thomas, afgreiðslustjóri í Reykjavík, f. 10. febrúar 1950 á Nýja-Sjálandi.
35. McManus, Sonja Ellen, nemi í Reykjavík, f. 12. nóvember 1975 í Reykjavík.
36. Molitor, Margareta Gertrud, hjúkrunarfræðingur í Garðabæ, f. 19. júlí 1944 í Þýskalandi.
37. Old, Janette Sue, verkakona í Grýtubakkahreppi, f. 28. ágúst 1965 á Nýja-Sjálandi.
38. Phermwilai, Surairat, verkakona í Hafnarfirði, f. 3. september 1962 í Tælandi.
39. Pollock, Michael, verkamaður í Reykjavík, f. 23. nóvember 1953 í Bandaríkjunum.
40. Roa, Maria Helena Sarabia, nemi í Reykjavík, f. 1. september 1966 í Kólumbíu.
41. Rodriques, Viktor Pétur, nemi í Borgarnesi, f. 8. október 1979 á Akranesi.
42. Rosento, Violeta Chaves, verkakona í Reykjavík, f. 26. febrúar 1949 á Filippseyjum.
43. Rosio, Bertha Calvi Lozano, þjónn í Mosfellsbæ, f. 20. júlí 1967 í Bólivíu.

44. Schmidhauser, Anton Örn, nemi í Reykjavík, f. 6. ágúst 1969 í Reykjavík.
45. Schmidhauser, Guðrún Þórunn, meinatæknir í Reykjavík, f. 16. júní 1968 í Reykjavík.
46. Shackelford, Debbie, verkakona í Keflavík, f. 15. janúar 1976 í Keflavík.
47. Shwaiki, Faraj, verkamaður í Reykjavík, f. 20. maí 1967 í Ísrael.
48. Sicat Schade, Marisa, húsmóðir í Grindavík, f. 7. maí 1958 á Filippseyjum.
49. Soffía Kristín Sigurðardóttir, þroskaþjálfi í Reykjavík, f. 14. nóvember 1958 í Reykjavík.
50. Soon, Nilma, verkakona á Flateyri, f. 17. febrúar 1962 á Filippseyjum.
51. Stephenson, Beverly Louise, verkakona á Ísafirði, f. 17. maí 1960 á Jamaíka.
52. Strizova, Eva, verkakona í Hafnarfirði, f. 9. desember 1957 í Slóvakíu.
53. Sun, Bo Liang, veitingamaður í Reykjavík, f. 1. júní 1955 í Kína.
54. Tangolamos Cavan, Lorenza, húsmóðir í Reykjavík, f. 10. febrúar 1960 á Filippseyjum.
55. Thompson, Kristófer, nemi í Reykjavík, f. 20. nóvember 1981 í Reykjavík.
56. Thompson, Tómas Júlíus, nemi í Reykjavík, f. 15. október 1977 í Reykjavík.
57. Torres, Violeta Tolo, verkakona í Kópavogi, f. 30. apríl 1967 á Filippseyjum.
58. Tómasína Einarsdóttir, ritari í Reykjavík, f. 12. febrúar 1948 í Garði, Gullbringusýslu.
59. Tuankrathok, Ruam, húsmóðir í Kópavogi, f. 13. nóvember 1955 í Tælandi.
60. Turchi, Paolo Maria, rithöfundur í Reykjavík, f. 9. desember 1964 á Ítalíu.
61. Unnar Miguel Jósefsson, nemi í Reykjavík, f. 15. desember 1975 í Hafnarfirði.
62. Valladolid Chaves, Doralisa, húsmóðir í Reykjavík, f. 17. júní 1950 í Perú.
63. Vestergaard, Elínborg María Elisabeth, verkakona í Keflavík, f. 30. júlí 1949 í Færeyjum.
64. Walker, Kristján Michael, nemi í Sandgerði, f. 16. júní 1981 í Keflavík.
65. Wechner, Maria Elisabeth, húsmóðir á Akranesi, f. 25. desember 1951 í Sviss.
66. Wheeler, Adam David, nemi í Reykjavík, f. 23. janúar 1980 í Englandi.
67. Wootita, Nongkran, verkakona í Reykjavík, f. 1. janúar 1961 í Tælandi.
68. Woube, Zewdu, verkamaður í Reykjavík, f. 22. júlí 1962 í Eþíópíu.
69. Zogaj, Gani, atvinnulaus í Reykjavík, f. 15. apríl 1960 í Júgóslavíu.
70. Zogaj, Melihate, húsmóðir í Reykjavík, f. 25. febrúar 1964 í Júgóslavíu.
71. Zogu, Halima, húsmóðir í Reykjavík, f. 18. nóvember 1970 í Júgóslavíu.
72. Zogu, Idriz, vélamaður í Reykjavík, f. 2. ágúst 1967 í Júgóslavíu.
73. Þorvarður Davíð Ólafsson, nemi í Reykjavík, f. 30. apríl 1979 í Reykjavík.
74. Þórður Daníel Ólafsson, nemi í Reykjavík, f. 30. apríl 1979 í Reykjavík.

2. gr.

Þeir sem heita nöfnum sem ekki fullnægja reglum laga um mannanöfn, nr. 37 27. mars 1991, skulu ekki öðlast íslenskt ríkisfang samkvæmt lögum þessum fyrr en fullnægt er ákvæðum 15. gr. laga um mannanöfn. Sama gildir um börn þeirra.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

1. gr.

Tollur í dálki A á eftirfarandi tollskrárnúmerum skal vera 7,5%:

3701.2000	8302.4901	8516.4009	8527.2900
3702.2000	8418.1001	8516.7909	8527.3101
3702.3100	8418.2100	8516.8001	8527.3102
3702.3200	8418.2200	8518.2109	8527.3109
3702.3909	8418.2900	8518.2209	8527.3200
3702.4402	8418.3001	8518.2900	8527.3900
3702.5100	8418.4001	8518.3000	8527.9009
3702.5200	8418.6101	8518.4009	8528.1003
3702.5300	8418.6901	8518.5009	8528.1009
3702.5400	8421.1201	8518.9000	8528.2003
3702.5500	8421.3901	8519.1000	8528.2009
3702.5600	8422.1100	8519.2100	8529.1009
3702.9100	8433.1100	8519.2900	8529.9009
3702.9200	8433.1900	8519.3100	8539.1000
3702.9300	8450.1100	8519.3900	8539.2100
3702.9400	8450.1200	8519.4000	8539.2200
3702.9500	8450.1900	8519.9100	8539.2900
3926.3001	8450.2000	8519.9901	8539.3100
4016.9925	8450.9000	8519.9902	8539.3900
6702.1000	8451.1009	8519.9909	8539.4000
6702.9000	8451.2100	8520.1000	8539.9000
7014.0001	8451.2900	8520.2000	8540.1100
7320.1000	8451.3001	8520.3100	8540.1200
7320.2001	8476.1100	8520.3900	8540.2000
7320.9001	8476.1900	8520.9001	8540.3000
7321.1100	8476.9000	8520.9009	8540.4100
7321.1200	8479.8901	8521.1021	8540.4200
7321.1300	8509.2000	8521.1029	8540.4900
7321.8100	8509.3000	8521.9021	8540.8100
7321.8200	8509.8009	8521.9029	8540.8900
7321.8300	8509.9000	8522.1000	8540.9100
7321.9000	8511.1000	8522.9000	8540.9900
7417.0000	8511.2000	8527.1101	8543.8001
8301.1000	8511.3000	8527.1102	8543.9001
8301.2000	8511.4000	8527.1109	8708.1000
8301.4001	8511.5000	8527.1900	8708.2900
8301.5000	8511.8000	8527.2101	8708.3100
8302.1001	8511.9000	8527.2102	8708.3900
8302.3000	8516.3300	8527.2109	8708.4000

8708.5000	9303.2000	9307.0000	9609.9000
8708.6000	9303.3000	9608.1000	9613.1000
8708.7000	9303.9009	9608.2000	9613.2000
8708.8000	9304.0000	9608.3100	9613.3000
8708.9300	9305.1000	9608.3900	9613.8000
8708.9400	9305.2100	9608.4000	9613.9000
8708.9900	9305.2900	9608.5000	9614.1000
8716.8001	9305.9000	9608.6000	9614.2000
8716.8009	9306.1000	9608.9100	9614.9000
9301.0000	9306.2900	9608.9900	
9302.0000	9306.3009	9609.1000	
9303.1000	9306.9009	9609.2000	

2. gr.

Tollur í dálki A á eftirfarandi tollskrárnúmerum skal vera 10%:

4011.1000	4011.5000	4012.1000	4013.1000
4011.2000	4011.9100	4012.2000	4013.2000
4011.4000	4011.9900	4012.9000	4013.9000

3. gr.

Tollur í dálki A á eftirfarandi tollskrárnúmerum skal vera 15%:

4016.9922	7315.8201	7315.9001	9306.2100
7315.8101	7315.8901	8708.9200	

4. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 1. tl. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 55/1987 sbr. lög nr. 18/1993 um breyting á þeim lögum og tekur gildi 1. janúar 1994. Ákvæði auglýsingarinnar taka til allra vara sem ótollafgreiddar eru við gildistöku hennar.

Fjármálaráðuneytið 28. desember 1993.

F. h. r.

Jón H. Steingrímsson.

Ingibjörg Þorsteinsdóttir.

AUGLÝSING

um breyting á viðauka I við tollalög nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum.

1. gr.

Á einstökum köflum tollskrárinnar eru gerðar eftirfarandi breytingar:

1. Á 5. kafla:

a. Tollskrárnúmerið 0511.9122 falli niður jafnframt því sem tollskrárnúmerið 0511.9123 verði 0511.9122.

		Tolltaxti % A	E
b. Undirliður nr. 0511.99 skiptist og orðist svo:			
	– – Annars:		
0511.9901	– – – Dýrablóð	0	
0511.9909	– – – Annað	0	

2. Á 8. kafla:

Undirliðir nr. 0813.40 og nr. 0813.50 skiptast og orðist svo:

	– Aðrir ávextir:		
0813.4001	– – Til lögunar á seyði	0	
0813.4009	– – Annað	0	
	– Blöndur af hnetum eða þurrkuðum ávöxtum í þessum kafla:		
0813.5001	– – Til lögunar á seyði	0	
0813.5009	– – Annað	0	

3. Á 9. kafla:

a. Undirliður nr. 0909.10 skiptist og orðist svo:

	– Anís- eða badianfræ:		
0909.1001	– – Til lögunar á seyði	0	
0909.1009	– – Annað	0	

b. Undirliður nr. 0909.50 skiptist og orðist svo:

	– Finkulfræ; einiber:		
0909.5001	– – Til lögunar á seyði	0	
0909.5009	– – Annað	0	

4. Á 12. kafla:

a. Undirliður nr. 1211.90 skiptist og orðist svo:

	– Annað:		
1211.9001	– – Til lögunar á seyði	0	
1211.9002	– – Basilíkum, borasurt, allar tegundir myntu, rósmarín, rúturunni, salvía og malurt	0	
1211.9009	– – Annað	0	

b. Tollskrárnúmerið 1212.2001 orðist svo:

1212.2001	– – Einkum til nota í ilmvörur, drykkjarvörur, lyf eða til varnar gegn eða til útrýmingar á skordýrum,		

sveppum eða þess háttar, nýtt eða þurrkað, einnig sneytt, mulið eða sem duft 0

5. Á 15. kafla:

a. Vöruliður 1501 orðist svo:

1501	**Hreinsuð svínafeiti (Lard); önnur svína- og alifuglafeiti, brædd, einnig pressuð eða vökvaúrdregin:**	
	– Beinafeiti og úrgangsefnafeiti :	
1501.0011	– – Til matvælaframleiðslu	0
1501.0019	– – Annars	0
	– Önnur:	
1501.0021	– – Til matvælaframleiðslu	0
1501.0029	– – Annars	0

b. Vöruliður 1502 orðist svo:

1502	**Fita af dýrum af nautgripaætt, kindum eða geitum, hrá eða brædd, einnig pressuð eða vökvaúrdregin:**	
	– Beinafeiti og úrgangsefnafeiti :	
1502.0011	– – Til matvælaframleiðslu	0
1502.0019	– – Annars	0
	– Annað:	
1502.0021	– – Til matvælaframleiðslu	0
1502.0029	– – Annars	0

c. Vöruliður 1503 orðist svo:

1503	**Svínafeitisterín, svínaolía, tólgarsterín, oleóolía og tólgarolía, ekki gert að fleyti, eða unnið á annan hátt:**	
1503.0001	– Til matvælaframleiðslu	0
1503.0009	– Annars	0

d. Vöruliður 1507 orðist svo:

1507	**Sojabaunaolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**	
	– Hrá olía, einnig aflímuð:	
1507.1001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1507.1009	– – Annars	0
	– Annað:	
1507.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1507.9009	– – Annars	0

e. Vöruliður 1508 orðist svo:

1508	**Jarðhnetuolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**	
	– Hrá olía:	
1508.1001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1508.1009	– – Annars	0
	– Annað:	
1508.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1508.9009	– – Annars	0

f. Vöruliður 1509 orðist svo:

1509	**Ólívuolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**	
	– Hrá olía:	
1509.1001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1509.1009	– – Annars	0
	– Annað:	
1509.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1509.9009	– – Annars	0

g. Vöruliður 1510 orðist svo:

1510	**Aðrar olíur og þættir þeirra, unnið eingöngu úr, ólívum, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt, þar með taldar blöndur þessara olía eða þátta og olía og þátta úr nr. 1509:**	
1510.0001	– Til matvælaframleiðslu	0
1510.0009	– Annars	0

h. Vöruliður 1511 orðist svo:

1511	**Pálmaolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**	
	– Hrá olía:	
1511.1001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1511.1009	– – Annars	0
	– Annað:	
1511.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0
1511.9009	– – Annars	0

i. Vöruliður 1512 orðist svo:

1512	**Olía úr fræi sólblóma, körfublóma eða baðmullar og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:**	
	– Olía úr fræi sólblóma eða körfublóma og þættir hennar:	
	– – Hrá olía:	
1512.1101	– – – Til matvælaframleiðslu	0
1512.1109	– – – Annars	0
	– – Annað:	
1512.1901	– – – Til matvælaframleiðslu	0
1512.1909	– – – Annars	0
	– Olía úr fræi baðmullar og þættir hennar:	
	– – Hrá olía, einnig án gossypóls:	
1512.2101	– – – Til matvælaframleiðslu	0
1512.2109	– – – Annars	0
	– – Annað:	
1512.2901	– – – Til matvælaframleiðslu	0
1512.2909	– – – Annars	0

j. Vöruliður 1513 orðist svo:

1513	**Kókoshnetu-, pálmakjarna- eða babassúolía og**

þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
– Kókoshnetuolía og þættir hennar:
– – Hrá olía:
1513.1101 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1513.1109 – – – Annars 0
– – Annað:
1513.1901 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1513.1909 – – – Annars 0
– Pálmakjarna- eða babassúolía og þættir hennar:
– – Hrá olía:
1513.2101 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1513.2109 – – – Annars 0
– – Annað:
1513.2901 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1513.2909 – – – Annars 0

k. Vöruliður 1514 orðist svo:

1514 Repju-, kolsa- eða mustarðsolía og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
–Hrá olía:
1514.1001 – – Til matvælaframleiðslu 0
1514.1009 – – Annars 0
– Annað:
1514.9001 – – Til matvælaframleiðslu 0
1514.9009 – – Annars 0

l. Vöruliður 1515 orðist svo:

1515 Önnur órokgjörn jurtafeiti og -olía (þar með talin jójóbaolía) og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:
– Línolía og þættir hennar:
1515.1100 – – Hrá olía 0
1515.1900 – – Annað 0
– Maísolía og þættir hennar:
– – Hrá olía:
1515.2101 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1515.2109 – – – Annars 0
– – Annað:
1515.2901 – – – Til matvælaframleiðslu 0
1515.2909 – – – Annars 0
1515.3000 – – Laxerolía og þættir hennar 0
1515.4000 – – Tungolía og þættir hennar 0
– Sesamolía og þættir hennar:
1515.5001 – – Til matvælaframleiðslu 0
1515.5009 – – Annars 0
1515.6000 –Jójóbaolía og þættir hennar 0
– Annað :
1515.9001 – – Til matvælaframleiðslu 0

1515.909	– – Annars	0	

6. Á 17. kafla:
Undirliður nr. 1704.90 skiptist upp og orðist svo:

	– Annað:		
1704.9001	– – Möndlumassi, blandaður sykri, og persipan (eftirlíking af möndlumassa), í 5 kg einingum eða þyngri	0	
1704.9002	– – Möndlumassi, blandaður sykri, og persipan (eftirlíking af möndlumassa), í einingum sem eru innan við 5 kg	20	0
1704.9003	– – Steyptur skrautsykur	20	0
1704.9004	– – Lakkrís, sykraður og lakkrísvörur	20	0
1704.9005	– – Brjóstsykur, sælgætistöflur (pastillur) ót.a.	20	0
1704.9006	– – Karamellur	20	0
1704.9007	– – Vörur úr akasíulími (gum Arabic)	20	0
1704.9009	– – Annars	20	0

7. Á 18. kafla:
a. Tollskrárnúmerið 1806.9001 orðist svo:

1806.9001	– – Búðingsduft, búðingur; súpur	20	0

b. Tollskrárnúmerið 1806.9008 bætist við undirlið nr. 1806.90 og orðist svo:

1806.9008	– – Morgunverðarkorn	20	0

8. Á 19. kafla:
a. Undirliður nr. 1901.20 skiptist upp og orðist svo:

	– Blöndur og deig til framleiðslu á brauðvörum í nr. 1905:		
	– – Sem innihalda samanlagt 3% eða meira af nýmjólkurdufti, undanrennudufti, eggjum, mjókurfitu (s.s. smjör), osti eða kjöti:		
1901.2011	– – – Til framleiðslu á hrökkbrauði í tnr. 1905.1000	0	
1901.2012	– – – Til framleiðslu á hunangskökum og þess háttar í nr. 1905.2000	0	
1901.2013	– – – Til framleiðslu á sætakexi í nr. 1905.3011 og 1905.3029, þ.m.t. smákökur	0	
1901.2014	– – – Til framleiðslu á piparkökum í nr. 1905.3021	0	
1901.2015	– – – Til framleiðslu á vöfflum og kexþynnum í nr. 1905.3030	0	
1901.2016	– – – Til framleiðslu á tvíbökum, ristuðu brauði og áþekkum ristuðum vörum í nr. 1905.4000	0	
1901.2017	– – – Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9011, með fyllingu sem að meginhluta er úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum	0	
1901.2018	– – – Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9019	0	
1901.2019	– – – Til framleiðslu á ósætu kexi í nr. 1905.9020	0	
1901.2021	– – – Til framleiðslu á saltkexi og kryddkexi í		

nr. 1905.9030 0
1901.2022 – – – Til framleiðslu á kökum og konditorstykkjum í nr. 1905.9040 0
1901.2023 – – – Blöndur og deig, með kjötinnihaldi til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pitsur (pizza), í nr. 1905.9051 0
1901.2024 – – – Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur (pizza) í nr. 1905.9059 0
1901.2025 – – – Til framleiðslu á nasli, svo sem skífum, skrúfum, hringjum, keilum, stöngum o.þ.h. 0
1901.2029 – – – Til framleiðslu á vörum í nr. 1905.9090 0
– – Annars:
1901.2031 – – - Til framleiðslu á hrökkbrauði í nr. 1905.1000 0
1901.2032 – – – Til framleiðslu á hunangskökum og þess háttar í nr. 1905.2000 0
1901.2033 – – – Til framleiðslu á sætakexi í tnr. 1905.3011 og nr. 1905.3029, þ.m.t. smákökur 0
1901.2034 – – – Til framleiðslu á piparkökum í nr. 1905.3021 0
1901.2035 – – – Til framleiðslu á vöfflum og kexþynnum í nr. 1905.3030 0
1901.2036 – – – Til framleiðslu á tvíbökum, ristuðu brauði og áþekkum ristuðum vörum í nr. 1905.4000 0
1901.2037 – – – Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9011, með fyllingu sem að meginhluta er úr smjöri eða öðrum mjólkurafurðum 0
1901.2038 – – – Til framleiðslu á brauði í nr. 1905.9019 0
1901.2039 – – – Til framleiðslu á ósætu kexi í nr. 1905.9020 0
1901.2041 – – – Til framleiðslu á saltkexi og kryddkexi í nr. 1905.9030 0
1901.2042 – – – Til framleiðslu á kökum og konditorstykkjum í nr. 1905.9040 0
1901.2043 – – – Blöndur og deig, með kjötinnihaldi til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur, í nr. 1905.9051 0
1901.2044 – – – Blöndur og deig, með öðru innihaldi en kjöti, til framleiðslu á bökum, þ.m.t. pítsur í nr. 1905.9059..... 0
1905.2045 – – – Til framleiðslu á nasli, svo sem skífum, skrúfum, hringjum, keilum, stöngum o.þ.h. 0
1901.2049 – – – Til framleiðsu á vörum í nr. 1905.9090 0

b. Tollskrárnúmerið 1904.1000 skiptist og orðist svo:
– Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum:
1904.1001 – – Nasl svo sem skífur, skrúfur, hringir, keilur, stangir o.þ.h. 20

1904.1002 – – Morgunverðarkorn	20	
1904.1009 – – Annað	20	

c. Í undirlið nr. 1905.90 bætist nýtt tollskrárnúmer er orðist svo:

1905.9060 – – Nasl svo sem skífur, skrúfur, hringir, keilur, stangir o.þ.h.	20	0

9. Á 20. kafla:

Í undirlið nr. 2005.20 bætist nýtt tollskrárnúmer er orðist svo:

2005.2002 – – Nasl svo sem skífur, skrúfur, hringir, keilur, stangir o.þ.h.	0	

10. Á 21. kafla.

Undirliður 2106.90 skiptist upp og orðist svo:

– Önnur:		
– – Ávaxtasafi tilreiddur og blandaður umfram það sem tilgreint er í nr. 2009:		
2106.9011 – – – Ógerjaður og ósykraður, í 50 kg umbúðum eða stærri	0	
2106.9019 – – – Í öðrum umbúðum	20	0
– – Efni til framleiðslu á drykkjarvörum:		
2106.9021 – – – Áfengislaus efni (vatnssneyddir kjarnar)	0	
2106.9022 – – – Síróp með bragðefnum eða litarefnum	20	0
2106.9023 – – – Blöndur jurta eða jurtahluta, einnig blandaðar jurtakjörnum, til lögunar á jurtaseyði	0	
2106.9024 – – – Sérstaklega tilreitt fyrir ungbörn og sjúka	0	
2106.9029 – – – Önnur	20	0
– – Búðingsduft:		
2106.9031 – – – Í smásöluumbúðum 5 kg eða minna	0	
2106.9039 – – – Annað	0	
2106.9041 – – Blöndur úr kemískum efnum og fæðu, svo sem sakkaríni og laktósa notaðar sem sætiefni	0	
2106.9049 – – Framleiðsla að meginstofni úr feiti og vatni sem inniheldur meira en 15% af smjöri eða annarri mjólkurfitu miðað við þyngd	0	
2106.9051 – – Sælgæti sem hvorki inniheldur sykur né kakaó	20	0
2106.9052 – – Ávaxtasúpur og -grautar	0	
2106.9053 – – Bragðbætt eða litað sykursíróp	0	
2106.9059 – – Annað	0	

11. Á 22. kafla:

a. Undirliður 2201.90 skiptist upp og orðist svo:

– Annað:		
2201.9001 – – Drykkjarvatn, umbúið til notkunar í björgunarbátum	0	
2201.9002 – – Annað drykkjarvatn	0	
2201.9009 – – Annars	0	

b. Vöruliðir 2204 - 2206 orðist svo:

2204	**Vín úr nýjum þrúgum, einnig vín blönduð vínanda; þrúguþykkni annað en í nr. 2009:**		
	– Freyðivín:		
2204.1001	– – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	20	0
2204.1009	– – Annað	0	
	– Annað vín; þrúguþykkni sem gerjun hefur verið hindruð eða stöðvuð í með íblöndun alkóhóls:		
	– – Í tveggja lítra umbúðum eða minni:		
	– – – Vínandabætt þrúguþykkni:		
2204.2111	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	20	0
2204.2119	– – – – Annars	0	
	– – – Hvítvín, annað en rínarvín:		
2204.2121	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2129	– – – – Annars	0	
	– – – Rauðvín:		
2204.2131	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2139	– – – – Annars	0	
	– – – Rínarvín:		
2204.2141	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2149	– – – – Annars	0	
	– – – Sherry:		
2204.2151	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2159	– – – – Annars	0	
	– – – Annað:		
2204.2161	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2169	– – – – Annars	0	
	– – Annars:		
	– – – Vínandabætt þrúguþykkni:		
2204.2911	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	20	0
2204.2919	– – – – Annars	0	
	– – – Hvítvín, annað en rínarvín:		
2204.2921	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2929	– – – – Annars	0	
	– – – Rauðvín:		
2204.2931	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2939	– – – – Annars	0	
	– – – Rínarvín:		
2204.2941	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25%		

	vínanda að rúmmáli	0	
2204.2949	– – – – Annars	0	
	– – – Sherry:		
2204.2951	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2959	– – – – Annars	0	
	– – – Annað:		
2204.2961	– – – – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2204.2969	– – – – Annars	0	
	– Annað þrúguþykkni:		
2204.3001	– – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	20	0
2204.3009	– – Annað	0	
2205	**Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með plöntum eða ilmefnum:**		
	– Í tveggja lítra umbúðum eða minni:		
2205.1001	– – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2205.1009	– – Annað	0	
	– Annars:		
2205.9001	– – Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2205.9009	– – Annað	0	
2206	**Aðrar gerjaðar drykkjarvörur (t.d. eplavín, peruvín, mjöður); blöndur gerjaðra drykkjarvara svo og blöndur gerjaðra drykkjarvara og óáfengra drykkjarvara, ót.a:**		
2206.9001	– Með meira en 0,5% til og með 2,25% vínanda að rúmmáli	0	
2206.9009	– Annað	0	

12. Á 28. kafla:

a. Tollskrárnúmerið 2836.1000 skiptist og orðist svo:

	– Ammóníumkarbónat sem verslunarvara og önnur ammóníumkarbónöt:		
2836.1001	– – Ammóníumkarbónat (hjartarsalt), í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	0	
2836.1009	– – Annars	0	

b. Tollskrárnúmerið 2836.3000 skiptist og orðist svo:

	– Natríumvetniskarbónat (natríumbíkarbónat (natrón)):	
2836.3001	– – Í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	0
2836.3009	– – Annars	0

c. Tollskrárnúmerið 2836.4000 skiptist og orðist svo:

	– Kalíumkarbónöt:	
2836.4001	– – Í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	0
2836.4009	– – Annars	0

d. Tollskrárnúmerið 2836.9900 skiptist og orðist svo:

	– Annað:	
2836.9901	– – Í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	0
2836.9909	– – Annars	0

13. Á 29. kafla:

a. Tollskrárnúmerið 2922.4200 skiptist og orðist svo:

	– – Glútamínsýra og sölt hennar:	
2922.4201	– – – Til matvælaframleiðslu í smásöluumbúðum kg eða minna	0
2922.4209	– – – Annað	0

b. Tollskrárnúmerið 2925.1100 skiptist og orðist svo:

	– – Sakkarín og sölt þess:	
2925.1101	– – – Í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	0
2925.1109	– – – Annars	0

14. Á 32. kafla:
Tollskrárnúmerið 3203.0000 orðist svo:

3203	**Litunarefni úr jurta- eða dýraríkinu (þar með taldir litunarkjarnar, þó ekki dýrasverta), einnig kemískt skýrgreind; framleiðsla sem tilgreind er í 3. athugasemd við þennan kafla að meginstofni úr litunarefni úr jurta- eða dýraríkinu:**		
3203.0001	– Matarlitur	0	
3203.0009	– Annað	0	

15. Á 33. kafla:
Tollskrárnúmerið 3306.9000 skiptist og orðist svo:

	– Aðrar:		
	– – Munnskolvatn:		
3306.9011	– – – Sem inniheldur meira en 2,25% af vínanda miðað við rúmmál	10	0
3306.9019	– – – Annars	10	0
3306.9020	– – Annað	10	0

16. Á 35. kafla:
a. Tollskrárnúmerið 3501.9000 skiptist og orðist svo:

	– Annað:		
3501.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0	
3501.9009	– – Annars	0	

b. Tollskrárnúmerin 3502.1000 og 3502.9000 skiptast og orðist svo:

	– Eggjaalbúmín:		
3502.1001	– – Til matvælaframleiðslu	0	
3502.1009	– – Annars	0	
	– Annað:		
3502.9001	– – Til matvælaframleiðslu	0	
3502.9009	– – Annars	0	

c. Tollskrárnúmerin 3503.0001 og 3503.0009 skiptast upp og orðist svo:

	– Gelatín:		
3503.0011	– – Til matvælaframleiðslu	0	
3503.0019	– – Annað	0	
	– Annað:		
3503.0021	– – Til matvælaframleiðslu	5	0
3503.0029	– – Annars	5	0

17. Á 38. kafla:

Tollskrárnúmerið 3823.9027 bætist við undirlið nr. 3823.90 og orðist svo:

3823.9027	– – – Blanda úr sakkaríni eða söltum þess og kemískum efnum, svo sem natríumbíkarbónati og vínsýru, í smásöluumbúðum 1 kg eða minna	10	0

18. Á 95. kafla:

a. Tollskrárnúmerið 9503.4900 skiptist og orðist svo:

	– – Önnur:		
9503.4901	– – – Úr blýi	10	0
9503.4909	– – – Annars	10	0

b. Tollskrárnúmerið 9503.7000 skiptist og orðist svo:

	– – Önnur leikföng í settum eða búningum:		
9503.7001	– – – Úr blýi	10	0
9503.7009	– – – Annars	10	0

c. Tollskrárnúmerið 9503.4900 skiptist og orðist svo:

	– – Annað:		
9503.9001	– – – Úr blýi	10	0
9503.9009	– – – Annars	10	0

2. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt heimild í 14. tl. 6. gr. og 1. mgr. 143. gr. tollalaga nr. 55 frá 30. mars 1987, með síðari breytingum, til að öðlast gildi þegar í stað og tekur til allra vara sem eru ótollafgreiddar við gildistöku hennar.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1993.

F. h. r.
Jón H. Steingrímsson.

Snorri Olsen.

STJÓRNARTÍÐINDI A 28 - 1993

31. desember 1993 617 Nr. 133

LÖG

um breyting á ýmsum lögum sem varða réttarfar, atvinnuréttindi o.fl. vegna aðildar að samningi um Evrópska efnahagssvæðið.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Lög um löggilta niðurjöfnunarmenn sjótjóns, nr. 74 11. júní 1938.

1. gr.

Á 1. mgr. 2. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. 1. tölul. verður svohljóðandi: Löggiltur niðurjöfnunarmaður sjótjóns skal hafa lögheimili hér á landi, vera lögráða og fullra 25 ára og hafa forræði á búi sínu.
2. Við 2. tölul. bætist eftirfarandi: eða sambærilegt próf við annan háskóla.

2. gr.

Við 2. gr. laganna bætist ný málsgrein sem verður 3. mgr., svohljóðandi:

Ákvæði 2., 3. og 4. tölul. 1. mgr. gilda ekki um mann sem hefur fengið löggildingu eða aðra opinbera heimild til að annast niðurjöfnun sjótjóns í öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.

II. KAFLI

Almenn hegningarlög, nr. 19 12. febrúar 1940.

3. gr.

Við 6. gr. laganna bætist nýr töluliður sem verður 8. tölul., svohljóðandi:

8. Fyrir rangan eiðfestan framburð fyrir EFTA-dómstólnum, enda krefjist dómstóllinn saksóknar.

III. KAFLI

Lög um málflytjendur, nr. 61 4. júlí 1942.

4. gr.

Á 3. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. Á eftir orðinu „lögum" í 1. málsl. bætast við orðin: við Háskóla Íslands.
2. Við greinina bætist ný málsgrein sem verður 2. mgr., svohljóðandi:

   Í stað embættisprófs skv. 1. mgr. getur komið sambærilegt próf við annan háskóla, enda hafi hlutaðeigandi næga þekkingu á íslenskum lögum. Dómsmálaráðherra leggur mat á hvort því skilyrði sé fullnægt. Dómstóli verður ekki tilkynnt um töku fulltrúa skv. 1. mgr. nema fyrir liggi vottorð ráðherra um þetta skilyrði.

A 40

Steindórsprent Gutenberg hf.

5. gr.

Við 5. gr. laganna bætist ný málsgrein sem verður 5. mgr., svohljóðandi:

Við dómstóla, þar sem einkaréttur til málflutnings gildir, getur aðili falið manni, sem hefur hlotið heimild til að flytja mál við sambærilega dómstóla í öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu, að flytja mál sitt, enda starfi hann að málinu með héraðsdóms- eða hæstaréttarlögmanni. Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um slík störf erlendra málflytjenda hér á landi.

6. gr.

Á 9. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. 4. tölul. 1. mgr. fellur niður.
2. Í 5. tölul. 1. mgr. falla niður orðin „jafngildu prófi í öðrum háskólum samkvæmt íslenzkum lögum“, en í stað þeirra kemur: sambærilegu prófi við annan háskóla og hafi næga þekkingu á íslenskum lögum.
3. Á eftir orðinu „vottorð“ í 7. tölul. 1. mgr. bætist við orðið: dómsmálaráðherra.
4. Við greinina bætist ný málsgrein sem verður 3. mgr., svohljóðandi:
   Dómsmálaráðherra getur sett reglur um veitingu leyfis til málflutnings á grundvelli hliðstæðra réttinda í öðru ríki.

7. gr.

Á 14. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. 4. tölul. 1. mgr. fellur niður.
2. Í 5. tölul. 1. mgr. falla niður orðin „jafngildu prófi í öðrum háskólum samkvæmt íslenzkum lögum“, en í stað þeirra kemur: sambærilegu prófi við annan háskóla og hafi næga þekkingu á íslenskum lögum.
3. Við greinina bætist ný málsgrein sem verður 4. mgr., svohljóðandi:
   Dómsmálaráðherra getur sett reglur um veitingu leyfis til málflutnings á grundvelli hliðstæðra réttinda í öðru ríki.

IV. KAFLI
Lög um prentrétt, nr. 57 10. apríl 1956.

8. gr.

Á 10. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. 1. mgr. verður svohljóðandi:
   Útgefandi blaðs eða tímarits, sem er gefið út hér á landi, skal vera lögráða og hafa lögheimili hér á landi og forræði á búi sínu eða félag eða annar lögaðili sem á heimili hér á landi.
2. 2. mgr. verður svohljóðandi:
   Ritstjóri blaðs eða tímarits skal vera lögráða og hafa lögheimili hér á landi og forræði á búi sínu.

9. gr.

Í 11. gr. laganna falla niður orðin „íslenzkum ríkisborgara eða ópersónulegum aðilja“, en í stað þeirra kemur: manni eða ópersónulegum aðila, sem á heimili hér á landi.

V. KAFLI
Lög um eftirlit með útlendingum, nr. 45 12. maí 1965.

10. gr.

Í 1. málsl. 1. mgr. 3. gr. laganna fellur niður orðið „dómsmálaráðherra“, en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitsins.

11. gr.

4. gr. laganna verður svohljóðandi:

Útlendingaeftirlitið veitir þau leyfi sem þarf til landgöngu og dvalar samkvæmt lögum þessum.

Dómsmálaráðherra getur veitt lögreglustjórum heimild til útgáfu slíkra leyfa, svo og sendiherrum og ræðismönnum Íslands erlendis.

12. gr.

6. gr. laganna verður svohljóðandi:

Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. 5. gr. mega útlendingar, sem falla undir reglur samnings um Evrópska efnahagssvæðið um frjálsa fólksflutninga, sbr. 2. mgr., koma til landsins án sérstaks leyfis og dveljast hér í allt að þrjá mánuði frá því þeir komu til landsins. Ákvæðum 10.–13. gr. skal því aðeins beita gagnvart slíkum útlendingum að það samrýmist þeim reglum.

Dómsmálaráðherra setur nánari reglur um framkvæmd reglna samnings um Evrópska efnahagssvæðið um frjálsa fólksflutninga sem varða undanþágu frá vegabréfsáritun og takmörkunum á heimild til komu til landsins og dvöl.

13. gr.

Á 10. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. Í 2. málsl. 4. mgr. fellur niður orðið „dómsmálaráðherra“, en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitið.
2. Í 1. málsl. 5. mgr. fellur niður orðið „dómsmálaráðherra“, en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitsins.
3. Í 2. málsl. 5. mgr. fellur niður orðið „ráðherra“, en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitsins.

14. gr.

Á 11. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. Í upphafi 1. mgr. fellur niður orðið „Dómsmálaráðherra“, en í stað þess kemur: Útlendingaeftirlitinu.
2. 2. mgr. verður svohljóðandi:

   Nú er heimilt að vísa útlendingi úr landi og getur þá útlendingaeftirlitið, ef ástæður mæla með því, lagt fyrir hann að verða brott úr landi innan tiltekins frests, enda sjái lögreglan um að þeim fyrirmælum verði hlýtt.

15. gr.

Í 3. mgr. 12. gr. laganna fellur niður orðið „dómsmálaráðherra“, en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitsins.

16. gr.

Á eftir 12. gr. laganna kemur ný grein sem verður 12. gr. a, svohljóðandi:

Útlendingur má kæra til dómsmálaráðherra:

1. Ákvörðun um að synja honum um dvalarleyfi.
2. Ákvörðun um brottfall eða afturköllun dvalarleyfis.
3. Ákvörðun eða úrskurð um að vísa honum úr landi.
4. Úrskurð skv. 4. mgr. 10. gr.

Útlendingi skal leiðbeint um kæruheimild skv. 1. mgr. þegar honum er kynnt ákvörðun eða úrskurður.

Nú vill útlendingur nýta heimild til kæru og skal hann þá lýsa kæru yfir innan 15 daga frá því honum var kynnt ákvörðun eða úrskurður fyrir þeim sem það gerir. Ef kæru er lýst yfir áður en ákvörðun eða úrskurði er framfylgt með brottvikningu úr landi frestast framkvæmd þeirrar aðgerðar þar til úrskurður ráðherra er fenginn.

17. gr.

Í 2. mgr. 14. gr. laganna fellur niður orðið „dómsmálaráðherra", en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitinu.

18. gr.

Í 2. mgr. 15. gr. laganna fellur niður orðið „ráðherra", en í stað þess kemur: útlendingaeftirlitinu.

19. gr.

1. mgr. 20. gr. laganna verður svohljóðandi:

Útlendingaeftirlitið er sérstök stofnun sem lögreglustjórinn í Reykjavík veitir forstöðu.

VI. KAFLI
Lög um eignarrétt og afnotarétt fasteigna, nr. 19 6. apríl 1966.

20. gr.

2. mgr. 1. gr. laganna verður svohljóðandi:

Ráðherra veitir leyfi til að víkja frá skilyrðum 1. mgr.:

1. Samkvæmt umsókn frá þeim sem hefur rétt til að stunda atvinnurekstur hér á landi og vill öðlast eignarrétt eða afnotarétt yfir fasteign til beinnar notkunar í atvinnustarfsemi sinni eða til að halda þar heimili.
2. Ef annars þykir ástæða til.

21. gr.

3. mgr. 1. gr. laganna verður svohljóðandi:

Leggja skal fyrir ráðherra samninga, afsöl eða önnur heimildarskjöl vegna eignar- og afnotaréttinda sem eru háð leyfi skv. 2. mgr. og öðlast gerningurinn ekki gildi fyrr en ráðherra hefur staðfest hann með áritun sinni. Í reglugerð má kveða nánar á um form og efni umsóknar um þetta.

22. gr.

Við 1. gr. laganna bætist ný málsgrein, 4. mgr., svohljóðandi:

Þrátt fyrir ákvæði 1.–3. mgr. þarf ekki að afla leyfis ráðherra:

1. Þegar um er að ræða leigu á fasteign eða réttindi yfir henni og leigutími eða annar réttindatími er þrjú ár eða skemmri eða uppsögn áskilin með ekki lengri en árs fyrirvara.
2. Þegar sá sem í hlut á nýtur réttar hér á landi samkvæmt reglum samnings um Evrópska efnahagssvæðið um frjálsa fólksflutninga, staðfesturétt eða þjónustustarfsemi. Ráðherra setur nánari reglur um til hvaða fasteigna þessi réttur tekur og framkvæmd réttarins að öðru leyti.

23. gr.

3. gr. laganna verður svohljóðandi:

Nú er beiðst þinglýsingar á skjali sem kveður á um réttindi sem leyfi þarf til skv. 1. gr. eða eru undanþegin leyfi skv. 2. tölul. 4. mgr. 1. gr. og skal þá synjað þinglýsingar uns sannað er að leyfis sé aflað eða skilyrði séu fyrir undanþágu.

VII. KAFLI

Lög um fasteigna- og skipasölu, nr. 34 5. maí 1986.

24. gr.

Á 1. mgr. 2. gr. laganna verða svofelldar breytingar:

1. 1. tölul. fellur niður.
2. Í 4. tölul. fellur niður orðið „dómsmálaráðuneytið", en í stað þess kemur: dómsmálaráðherra.

25. gr.

Í 2. gr. laganna kemur ný málsgrein sem verður 3. mgr., svohljóðandi:

Í reglugerð, sem dómsmálaráðherra setur um prófraun skv. 4. tölul. 1. mgr., er einnig heimilt að kveða á um undanþágu frá henni að hluta eða með öllu handa þeim sem hafa fengið leyfi eða heimild til að starfa við fasteigna- eða skipasölu eða málflutning í öðru ríki á Evrópska efnahagssvæðinu.

Núverandi 3. mgr. 2. gr. laganna verður 4. mgr. 2. gr.

VIII. KAFLI

Lög um aðskilnað dómsvalds og umboðsvalds í héraði, nr. 92 1. júní 1989.

26. gr.

Í 6. tölul. 1. mgr. 5. gr. laganna falla niður orðin „prófi við annan háskóla sem metið er jafngilt lögum samkvæmt", en í stað þeirra kemur: sambærilegu prófi við annan háskóla og hafi næga þekkingu á íslenskum lögum.

IX. KAFLI

Lög um meðferð einkamála, nr. 91 31. desember 1991.

27. gr.

Við 76. gr. laganna bætist ný málsgrein, 2. mgr., svohljóðandi:

2. Þá skal ákvæðum 75. gr. einnig beitt eftir því sem getur átt við þegar gagna er aflað fyrir héraðsdómi hér á landi í tengslum við rekstur máls erlendis, þar á meðal fyrir EFTA-dómstólnum.

Framan við núverandi 76. gr. kemur: 1.

X. KAFLI

Gildistaka.

28. gr.

Lög þessi öðlast gildi um leið og samningur um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um iðnaðarmálagjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Leggja skal 0,08% gjald, iðnaðarmálagjald, á allan iðnað í landinu eins og hann er skilgreindur í 2. gr. Skal gjaldstofn þess vera velta skv. 11. gr. laga um virðisaukaskatt að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga.

Óheimilt er að leggja gjaldið við verð á vöru eða þjónustu iðnfyrirtækja.

Um álagningu og innheimtu iðnaðarmálagjalds fer samkvæmt ákvæðum VIII.–XIV. kafla laga um tekjuskatt og eignarskatt eftir því sem við á.

Í ríkissjóð skal renna 0,5% af innheimtu iðnaðarmálagjalds skv. 1. mgr. vegna kostnaðar ríkissjóðs við innheimtu þess.

Iðnaðarmálagjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn til þess myndaðist.

2. gr.

Til iðnaðar telst öll starfsemi sem fellur undir atvinnugreinanúmer 200–499, 848 og 865–867 í atvinnuvegaflokkun Hagstofunnar.

Undanþegin gjaldinu er eftirfarandi starfsemi:

1. Fyrirtæki að öllu leyti í eign opinberra aðila svo og fyrirtæki sem stofnuð eru samkvæmt sérstökum lögum til að vera eign opinberra aðila að verulegu leyti nema annars sé getið í þeim lögum.
2. Fiskiðnaður, atvinnugreinanúmer 203, 204, 312, 313, 314; slátrun og kjötiðnaður, atvinnugreinanúmer 201; mjólkuriðnaður, atvinnugreinanúmer 202, sbr. atvinnuvegaflokkun Hagstofunnar.

3. gr.

Tekjur af iðnaðarmálagjaldi renna til Samtaka iðnaðarins. Tekjunum skal varið til þess að vinna að eflingu iðnaðar og iðnþróunar í landinu. Þau skulu senda iðnaðarráðuneytinu árlega skýrslu um ráðstöfun andvirðis teknanna.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Skal í fyrsta sinn lagt á iðnaðarmálagjald samkvæmt þeim árið 1994 á gjaldstofn ársins 1993. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 48/1975, um iðnaðarmálagjald.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

FJÁRLÖG

fyrir árið 1994.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

A-HLUTI
Fjárreiður ríkissjóðs og ríkisstofnana

1. gr.

Greiðsluyfirlit ríkissjóðs

	M.kr.	M.kr.
Rekstrarreikningur		
Tekjur		**104.146,0**
Beinir skattar	21.345,0	
Óbeinir skattar	75.376,0	
Vaxtatekjur	4.000,0	
Aðrar tekjur	3.425,0	
Gjöld		**113.781,6**
Samneysla	46.472,8	
Rekstrargjöld	43.341,2	
Viðhald	3.131,6	
Neyslu- og rekstrartilfærslur	44.030,7	
Vaxtagreiðslur	11.450,0	
Fjárfesting	11.828,1	
Stofnkostnaður	7.195,1	
Fjármagnstilfærslur	4.633,0	
Gjöld umfram tekjur		**9.635,6**
Lánahreyfingar		
Veitt lán, nettó		1.140,0
Veitt lán til B-hluta ríkissjóðs	6.240,0	
– Innheimtar afborganir af veittum lánum	–5.100,0	
Hluta- og stofnfjárframlög		500,0
Viðskiptareikningar		500,0
Hrein lánsfjárþörf A-hluta ríkissjóðs		**11.775,6**
Afborganir af teknum lánum		15.900,0
Heildarlánsfjárþörf A-hluta ríkissjóðs		**27.675,6**
Lántökur		27.750,0
Greiðslujöfnuður, sjóðsbreyting		**74,4**

2. gr.

Árið 1994 eru veittar til gjalda fjárhæðir sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi í þessari grein, sbr. sundurliðun í 4. gr.

Rekstrar-

Gjöld:

		M.kr.	M.kr.
00	**Æðsta stjórn ríkisins**		**1.093,0**
	Embætti forseta Íslands	48,9	
	Alþingi og stofnanir þess	848,8	
	Ríkisstjórn	59,3	
	Annað	136,0	
01	**Forsætisráðuneyti**		**493,8**
	Ráðuneyti	163,1	
	Annað	330,7	
02	**Menntamálaráðuneyti**		**16.737,2**
	Ráðuneyti	258,1	
	Háskólar og rannsóknir	2.822,0	
	Framhaldsskólar og héraðsskólar	4.421,9	
	Grunnskólar og sérskólar	5.109,3	
	Önnur fræðslumál	353,4	
	Lánasjóður íslenskra námsmanna	1.550,0	
	Söfn, listastofnanir o.fl.	1.222,3	
	Annað	1.000,2	
03	**Utanríkisráðuneyti**		**1.575,0**
	Ráðuneyti	326,2	
	Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli	135,1	
	Sendiráð og fastanefndir	488,6	
	Þróunarmál, alþjóðastofnanir o.fl.	625,1	
04	**Landbúnaðarráðuneyti**		**6.862,6**
	Ráðuneyti	101,4	
	Landbúnaðarstofnanir	473,7	
	Skógrækt og landgræðsla	404,1	
	Greiðslur vegna búvöruframleiðslu	5.216,0	
	Ýmis framlög	667,4	
	Flutt		26.761,6

3. gr.

Árið 1994 er áætlað að innheimtar tekjur verði þær sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi samkvæmt þessari grein.

reikningur

Tekjur:

		M.kr.	M.kr.
40	**Beinir skattar**		
405-6	**Eignarskattar**		**3.300,0**
40510	Eignarskattur einstaklinga	1.575,0	
40516	Sérstakur eignarskattur einstaklinga	155,0	
40611	Eignarskattur félaga	990,0	
40616	Sérstakur eignarskattur félaga	205,0	
4052-62	Skattur á verslunar- og skrifstofuhúsnæði	75,0	
40531	Erfðafjárskattur	300,0	
401-2	**Tekjuskattur, nettó**		**17.630,0**
401	Tekjuskattur einstaklinga, nettó	14.980,0	
402	Tekjuskattur félaga	2.650,0	
410	**Aðrir beinir skattar**		**415,0**
4102	Gjald í Framkvæmdasjóð aldraðra	415,0	
42-43	**Óbeinir skattar**		
420	**Aðflutningsgjöld**		**1.200,0**
4200	Tollar	1.200,0	
421	**Ýmis gjöld af innflutningi**		**348,0**
4213	Jöfnunarálag á hús og húshluti	7,0	
4215	Fóðurgjald	45,0	
42192	Kartöflugjald	154,0	
4216	Hagnaður af sölu varnarliðseigna	31,0	
4214	Jöfnunartollar	111,0	
422	**Tekjur af sölu erlends gjaldeyris**		**206,0**
4220	Gjald af sölu erlends gjaldeyris	206,0	
	Flutt		23.099,0

Gjöld:

		M.kr.	Rekstrar- M.kr.
	Flutt		26.761,6
05	**Sjávarútvegsráðuneyti**		**1.089,8**
	Ráðuneyti	153,6	
	Rannsókna- og eftirlitsstofnanir	936,2	
06	**Dóms- og kirkjumálaráðuneyti**		**5.417,2**
	Ráðuneyti	135,0	
	Dómsmál	643,5	
	Löggæslustofnanir og öryggismál	1.824,4	
	Sýslumenn	2.004,7	
	Fangelsismál	380,0	
	Kirkjumál	424,3	
	Rekstrarhagræðing	5,3	
07	**Félagsmálaráðuneyti**		**5.811,7**
	Ráðuneyti	99,2	
	Húsnæðismál	918,0	
	Stjórnsýslustofnanir o.fl.	148,9	
	Málefni barna og ungmenna	234,4	
	Málefni fatlaðra	1.876,7	
	Jöfnunarsjóður sveitarfélaga	1.857,0	
	Rekstrarhagræðing	9,6	
	Annað	667,9	
08	**Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti**		**47.673,9**
	Ráðuneyti	127,3	
	Tryggingamál	29.213,4	
	Sjúkrastofnanir	16.088,3	
	Heilsugæsla	1.565,9	
	Eftirlits- og stjórnsýslustofnanir	279,0	
	Rekstrarhagræðing	58,6	
	Annað	341,4	
09	**Fjármálaráðuneyti**		**16.200,9**
	Ráðuneyti	402,3	
	Skatta- og tollamál	1.496,2	
	Verðlagsmál og ríkisábyrgðir	1.275,2	
	Vextir	11.450,0	
	Rekstrarhagræðing	5,2	
	Annað	1.572,0	
	Flutt		102.955,1

r e i k n i n g u r

Tekjur:

		M.kr.	M.kr.
	Flutt		23.099,0
423	**Vörugjöld**		**10.711,0**
4232	Vörugjald af ökutækjum	2.200,0	
4233	Vörugjald af bensíni, almennt	1.725,0	
4234	Sérstakt vörugjald af bensíni	4.325,0	
4235-6	Vörugjald, almennt	2.375,0	
4239	Framleiðslugjald af áli	86,0	
425	**Virðisaukaskattur**		**38.815,0**
4250	Virðisaukaskattur	38.815,0	
4323	**Skattar af orku**		**85,0**
43231	Rafmagnseftirlitsgjald	85,0	
426	**Skattar af einkasöluvörum**		**6.377,0**
4260	Hluti af hagnaði ÁTVR	6.370,0	
4261	Gjald af einkasöluvörum	7,0	
427	**Sérstakir skattar af þjónustu**		**82,0**
42701	Skemmtanaskattur	75,0	
42702	Miðagjald	7,0	
42-43	**Aðrir skattar af þjónustu**		**859,0**
437	Aukatekjur	850,0	
42796	Samúðarskeyti Landssímans	9,0	
410	**Skattar af launagreiðslum**		**10.220,0**
4100	Tryggingagjald	10.220,0	
42-43	**Aðrir óbeinir skattar**		**6.473,0**
4341	Þinglýsingar	91,0	
4342	Stimpilgjald	1.995,0	
43121	Þungaskattur af dísilbifreiðum, km-gjald	1.500,0	
43122	Þungaskattur af dísilbifreiðum, fast árgjald	615,0	
43111	Bifreiðagjald	1.830,0	
4321	Vitagjald	50,0	
4322	Skipagjald	52,0	
4380	Áhættugjald ríkisábyrgða	300,0	
42791	Einkaleyfisgjald H.H.Í.	40,0	
	Flutt		96.721,0

Gjöld:

Rekstrar-

		M.kr.	M.kr.
	Flutt		102.955,1
10	**Samgönguráðuneyti**		**8.908,1**
	Ráðuneyti	210,9	
	Vegamál	6.970,2	
	Siglingamál	1.100,2	
	Ferðamál	94,8	
11	**Iðnaðarráðuneyti**		**1.021,2**
	Ráðuneyti	55,4	
	Iðnaðarmál	221,3	
	Orkumál	744,5	
12	**Viðskiptaráðuneyti**		**168,2**
	Ráðuneyti	78,8	
	Viðskiptamál	89,4	
13	**Hagstofa Íslands**		**146,6**
14	**Umhverfisráðuneyti**		**582,4**
	Ráðuneyti	129,8	
	Náttúruvernd	83,8	
	Skipulagsmál	100,0	
	Rannsóknir o.fl.	264,3	
	Rekstrarhagræðing	4,5	
	Gjöld samtals		113.781,6

r e i k n i n g u r

Tekjur:

		M.kr.	M.kr.
	Flutt		96.721,0
47	**Sala eigna**		
471	**Sala eigna**		**500,0**
4719	Sala eigna	500,0	
48	**Fjármunatekjur**		
481	**Vaxtatekjur og aðrar lánatekjur**		**4.000,0**
4811	Dráttarvextir og vextir af skammtímalánum	1.700,0	
4812	Vaxtatekjur af langtímalánum	2.300,0	
482	**Arðgreiðslur**		**2.600,0**
48202	Fríhöfn Keflavíkurflugvelli	530,0	
48206	Póstur og sími	850,0	
4824	Hluti af hagnaði Seðlabanka Íslands	1.100,0	
4829	Aðrar arðgreiðslur	120,0	
49	**Aðrar tekjur**		
499	**Ýmsar tekjur**		**325,0**
4990	Sektir og upptækar vörur til ríkissjóðs	225,0	
4999	Óvissar tekjur	100,0	
	Tekjur samtals		104.146,0
	Gjöld umfram tekjur		9.635,6
	Samtals		113.781,6

Sundurliðun útgjalda eftir ráðuneytum, stofnunum og tegundum útgjalda

4. gr.

00 Æðsta stjórn ríkisins

		Þús. kr.	Þús. kr.
00–101	**Embætti forseta Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 400
1 01	Yfirstjórn	46 000	
1 50	Fálkaorðan	1 400	
Viðhaldsverkefni:			1 500
5 20	Laufásvegur 72, viðhald	1 500	
	Gjöld samtals		48 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 400	
52–58	Önnur gjöld	25 500	
5	Gjöld samtals		**48 900**
00–201	**Alþingi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			657 400
1 01	Alþingiskostnaður	249 000	
1 02	Aðalskrifstofa	54 600	
1 03	Þingmálaskrifstofa	109 600	
1 04	Rekstrarskrifstofa	155 800	
1 05	Alþjóðasamstarf þingmanna	24 900	
1 06	Norðurlandaráð	20 800	
1 07	Hús Jóns Sigurðssonar	6 200	
1 08	Hið íslenska þjóðvinafélag	500	
1 10	Sérfræðileg aðstoð fyrir þingflokka	36 000	
Viðhaldsverkefni:			12 000
5 20	Fasteignir	12 000	
Stofnkostnaður:			12 000
6 01	Tæki og búnaður	12 000	
	Gjöld samtals		681 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	354 400	
52–58	Önnur gjöld	285 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	41 200	
5	Gjöld samtals	681 400	
4	Sértekjur	6 800	
	Mismunur		**674 600**

00–301 Ríkisstjórn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			59 300
1 01	Ríkisstjórn	59 300	
	Gjöld samtals		59 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	52 600	
52–58	Önnur gjöld	6 700	
5	Gjöld samtals		**59 300**

00–401 Hæstiréttur

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			38 600
1 01	Hæstiréttur	38 600	
	Gjöld samtals		38 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 900	
52–58	Önnur gjöld	700	
5	Gjöld samtals		**38 600**

00–510 Bessastaðir

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			82 000
6 01	Mannvirkjagerð	82 000	
	Gjöld samtals		82 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	82 000	
5	Gjöld samtals		**82 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
00–520 Opinberar heimsóknir			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 400
1 01	Opinberar heimsóknir	15 400	
	Gjöld samtals		15 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 900	
52–58	Önnur gjöld	11 500	
5	Gjöld samtals		**15 400**
00–610 Umboðsmaður Alþingis			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 700
1 01	Umboðsmaður Alþingis	22 700	
	Gjöld samtals		22 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 600	
52–58	Önnur gjöld	10 100	
5	Gjöld samtals		**22 700**
00–620 Ríkisendurskoðun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			153 000
1 01	Ríkisendurskoðun	153 000	
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
	Gjöld samtals		156 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	107 000	
52–58	Önnur gjöld	49 000	
5	Gjöld samtals	156 000	
4	Sértekjur	4 500	
	Mismunur		**151 500**
	Samtals		1 093 000

01 Forsætisráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
01–101 Forsætisráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			69 200
1 01	Yfirstjórn	59 500	
1 20	Stjórnarráðshús	9 700	
Viðhaldsverkefni:			3 000
5 20	Stjórnarráðshús	3 000	
	Gjöld samtals		72 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 200	
52–58	Önnur gjöld	37 000	
5	Gjöld samtals		**72 200**
01–190 Ýmis verkefni			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			81 000
1 21	Ráðherrabústaður Tjarnargötu	3 300	
1 22	Ráðherrabústaður Þingvöllum	800	
1 23	Hrafnseyri	1 500	
1 40	Gjöf Jóns Sigurðssonar	1 800	
1 51	Lýðveldishátíðin 1994	70 000	
1 90	Ýmis verkefni	3 600	
Viðhaldsverkefni:			4 900
5 21	Ráðherrabústaður Tjarnargötu	4 100	
5 22	Ráðherrabústaður Þingvöllum	800	
	Gjöld samtals		85 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 300	
52–58	Önnur gjöld	9 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	74 800	
5	Gjöld samtals		**85 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
01–199	**Ráðstöfunarfé**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**
01–211	**Þjóðhagsstofnun**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			87 200
1 01	Þjóðhagsstofnun	87 200	
	Gjöld samtals		87 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	55 300	
52–58	Önnur gjöld	31 900	
5	Gjöld samtals	87 200	
4	Sértekjur	42 400	
	Mismunur		**44 800**
01–221	**Byggðastofnun**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			185 000
6 01	Byggðastofnun	185 000	
	Gjöld samtals		185 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	185 000	
5	Gjöld samtals		**185 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
01–231	**Norræna ráðherranefndin**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			78 700
1 01	Skrifstofa norrænu ráðherranefndarinnar	18 000	
1 61	Framlag til norrænu ráðherranefndarinnar	60 700	
	Gjöld samtals		78 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 600	
52–58	Önnur gjöld	8 400	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	60 700	
5	Gjöld samtals	78 700	
4	Sértekjur	1 300	
	Mismunur		**77 400**
01–901	**Húsameistari ríkisins**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 100
1 01	Húsameistari ríkisins	47 100	
	Gjöld samtals		47 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	40 600	
52–58	Önnur gjöld	6 500	
5	Gjöld samtals	47 100	
4	Sértekjur	54 000	
	Mismunur		**−6 900**
01–902	**Þjóðgarðurinn á Þingvöllum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 000
1 01	Þjóðgarðurinn á Þingvöllum	19 000	
Viðhaldsverkefni:			5 400
5 01	Þingvallabær o.fl.	4 400	
5 02	Þingvallakirkja	1 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			10 200
6 01	Aðalskipulag	5 000	
6 02	Svæðisskipulag	5 200	
	Gjöld samtals		34 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 800	
52–58	Önnur gjöld	20 800	
5	Gjöld samtals	34 600	
4	Sértekjur	4 200	
	Mismunur		**30 400**
	Samtals		493 800

02 Menntamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–101 Menntamálaráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			237 100
1 01	Yfirstjórn	237 100	
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
	Gjöld samtals		240 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	129 700	
52–58	Önnur gjöld	110 400	
5	Gjöld samtals		**240 100**
02–199 Ráðstöfunarfé			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	18 000	
	Gjöld samtals		18 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	18 000	
5	Gjöld samtals		**18 000**
02–201 Háskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 749 200
1 01	Yfirstjórn	105 400	
1 02	Sameiginleg útgjöld	288 500	
1 03	Rekstur fasteigna	178 200	
1 04	Háskólabókasafn	63 400	
1 05	Aðrar sérstofnanir og verkefni	110 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 06	Kennslu- og vísindadeildir	981 400	
1 07	Alþjóðaskrifstofa	8 100	
1 08	Samstarfsverkefni við Vestmannaeyjabæ	13 700	
	Viðhaldsverkefni:		60 000
5 50	Viðhald fasteigna	60 000	
	Stofnkostnaður:		100 000
6 50	Byggingarframkvæmdir og tækjakaup	100 000	
	Gjöld samtals		1 909 200
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	1 296 600	
52–58	Önnur gjöld	612 600	
5	Gjöld samtals	1 909 200	
4	Sértekjur	344 100	
	Mismunur		**1 565 100**

02–202 Tilraunastöð Háskólans að Keldum

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		109 900
1 01	Tilraunastöð Háskólans að Keldum	91 100	
1 10	Rannsóknadeild fisksjúkdóma	18 800	
	Viðhaldsverkefni:		20 000
5 01	Viðhald húseigna	20 000	
	Stofnkostnaður:		7 000
6 03	Fisksjúkdóma- og eðlisfræðirannsóknahús	7 000	
	Gjöld samtals		136 900
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	73 700	
52–58	Önnur gjöld	63 200	
5	Gjöld samtals	136 900	
4	Sértekjur	33 500	
	Mismunur		**103 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–203 Raunvísindastofnun Háskólans			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			181 600
1 01	Yfirstjórn	16 200	
1 02	Rekstur fasteigna	11 900	
1 03	Rannsóknastofur	153 500	
	Gjöld samtals		181 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	112 200	
52–58	Önnur gjöld	69 400	
5	Gjöld samtals	181 600	
4	Sértekjur	59 900	
	Mismunur		**121 700**
02–204 Stofnun Sigurðar Nordals			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 800
1 01	Stofnun Sigurðar Nordals	6 500	
1 11	Íslenskukennsla erlendis, óskipt	2 300	
	Gjöld samtals		8 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 200	
52–58	Önnur gjöld	2 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 000	
5	Gjöld samtals		**8 800**
02–205 Stofnun Árna Magnússonar á Íslandi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 300
1 01	Yfirstjórn	35 800	
1 20	Bókaútgáfa	6 500	
Viðhaldsverkefni:			1 500
5 02	Árnagarður, viðhald	1 500	
Stofnkostnaður:			1 000
6 01	Tæki og búnaður	1 000	
	Gjöld samtals		44 800

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 900	
52–58	Önnur gjöld	14 900	
5	Gjöld samtals	44 800	
4	Sértekjur	3 300	
	Mismunur		**41 500**

02–206 Orðabók Háskólans

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 100
1 01	Orðabók Háskólans	20 100	
	Gjöld samtals		20 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 100	
52–58	Önnur gjöld	2 000	
5	Gjöld samtals	20 100	
4	Sértekjur	6 000	
	Mismunur		**14 100**

02–207 Íslensk málstöð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 000
1 01	Íslensk málstöð	12 000	
	Gjöld samtals		12 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 900	
52–58	Önnur gjöld	3 700	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 400	
5	Gjöld samtals	12 000	
4	Sértekjur	1 500	
	Mismunur		**10 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–208 Örnefnastofnun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 01	Örnefnastofnun	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 400	
52–58	Önnur gjöld	1 600	
5	Gjöld samtals	5 000	
4	Sértekjur	600	
	Mismunur		**4 400**
02–209 Verkfræðistofnun Háskóla Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			57 800
1 01	Verkfræðistofnun Háskóla Íslands	57 800	
	Gjöld samtals		57 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	42 100	
52–58	Önnur gjöld	15 700	
5	Gjöld samtals	57 800	
4	Sértekjur	52 000	
	Mismunur		**5 800**
02–210 Háskólinn á Akureyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			155 300
1 01	Háskólinn á Akureyri	148 200	
1 02	Rannsóknastarfsemi	7 100	
Viðhaldsverkefni:			3 000
5 01	Fasteignir	3 000	
Stofnkostnaður:			12 000
6 01	Tæki og búnaður	12 000	
	Gjöld samtals		170 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	111 300	
52–58	Önnur gjöld	51 900	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 100	
5	Gjöld samtals	170 300	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**165 200**

02–211 Tækniskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			176 800
1 01	Tækniskóli Íslands	176 800	
Stofnkostnaður:			7 000
6 01	Tæki og búnaður	7 000	
	Gjöld samtals		183 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	129 000	
52–58	Önnur gjöld	54 800	
5	Gjöld samtals	183 800	
4	Sértekjur	7 400	
	Mismunur		**176 400**

02–221 Kennaraháskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			279 300
1 01	Yfirstjórn	30 900	
1 02	Rannsóknastarfsemi	16 900	
1 03	Rekstur fasteigna	41 200	
1 04	Stoðþjónusta	23 600	
1 05	Kennsla	146 400	
1 20	Endurmenntun	20 300	
Viðhaldsverkefni:			19 000
5 01	Fasteign	15 000	
5 10	Varmaland	4 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			11 000
6 01	Tæki og búnaður	11 000	
	Gjöld samtals		309 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	208 100	
52–58	Önnur gjöld	78 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	23 200	
5	Gjöld samtals	309 300	
4	Sértekjur	12 400	
	Mismunur		**296 900**

02–222 Æfinga- og tilraunaskóli Kennaraháskóla Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			71 300
1 01	Kennsla	55 000	
1 02	Annað en kennsla	16 300	
Viðhaldsverkefni:			2 000
5 01	Fasteign	2 000	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		74 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	64 500	
52–58	Önnur gjöld	10 300	
5	Gjöld samtals	74 800	
4	Sértekjur	20 500	
	Mismunur		**54 300**

02–223 Rannsóknastofnun uppeldis- og menntamála

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 800
1 01	Rannsóknastofnun uppeldismála	11 200	
1 02	Samræmd próf í grunnskólum	16 600	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			4 000
5 01	Fasteign	4 000	
	Gjöld samtals		31 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 800	
52–58	Önnur gjöld	14 000	
5	Gjöld samtals	31 800	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**31 300**

02–232 Rannsóknaráð ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 300
1 01	Rannsóknaráð ríkisins	20 300	
	Gjöld samtals		20 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 600	
52–58	Önnur gjöld	9 700	
5	Gjöld samtals		**20 300**

02–233 Rannsóknasjóður

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			115 000
6 01	Rannsóknasjóður	115 000	
	Gjöld samtals		115 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	115 000	
5	Gjöld samtals		**115 000**

02–234 Vísindaráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 400
1 01	Vísindaráð	11 400	
	Gjöld samtals		11 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 200	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
5	Gjöld samtals	11 400	
4	Sértekjur	1 300	
	Mismunur		**10 100**

02–235 Vísindasjóður

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			25 000
6 01	Vísindasjóður	25 000	
	Gjöld samtals		25 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	25 000	
5	Gjöld samtals		**25 000**

02–276 Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			40 000
6 01	Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna	40 000	
	Gjöld samtals		40 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	40 000	
5	Gjöld samtals		**40 000**

02–299 Háskóla- og rannsóknastarfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			61 500
1 15	Nýsköpunarsjóður	10 000	
1 21	Rannsóknatengt framhaldsnám	25 000	
1 90	Háskóla- og rannsóknastarfsemi	26 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			5 000
6 12	Félagsstofnun stúdenta, byggingarstyrkur	5 000	
	Gjöld samtals		66 500
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	66 500	
5	Gjöld samtals		**66 500**

02–301 Menntaskólinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			138 600
1 01	Kennsla í dagskóla	111 300	
1 02	Annað en kennsla	27 300	
Stofnkostnaður:			2 700
6 01	Tæki og búnaður	2 700	
	Gjöld samtals		141 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	127 700	
52–58	Önnur gjöld	13 600	
5	Gjöld samtals	141 300	
4	Sértekjur	2 800	
	Mismunur		**138 500**

02–302 Menntaskólinn á Akureyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			110 900
1 01	Kennsla í dagskóla	76 400	
1 02	Annað en kennsla	34 500	
Stofnkostnaður:			1 800
6 01	Tæki og búnaður	1 800	
	Gjöld samtals		112 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	93 500	
52–58	Önnur gjöld	19 200	
5	Gjöld samtals	112 700	
4	Sértekjur	1 900	
	Mismunur		**110 800**

02–303 Menntaskólinn á Laugarvatni

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 200
1 01	Kennsla í dagskóla	31 300	
1 02	Annað en kennsla	20 900	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		52 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	42 800	
52–58	Önnur gjöld	10 000	
5	Gjöld samtals	52 800	
4	Sértekjur	3 300	
	Mismunur		**49 500**

02–304 Menntaskólinn við Hamrahlíð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			183 600
1 01	Kennsla í dagskóla	119 800	
1 02	Annað en kennsla	41 700	
1 09	Önnur kennsla	22 100	
Stofnkostnaður:			2 700
6 01	Tæki og búnaður	2 700	
	Gjöld samtals		186 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	162 100	
52–58	Önnur gjöld	24 200	
5	Gjöld samtals	186 300	
4	Sértekjur	14 600	
	Mismunur		**171 700**

02–305 Menntaskólinn við Sund

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			132 800
1 01	Kennsla í dagskóla	101 700	
1 02	Annað en kennsla	31 100	
Stofnkostnaður:			2 400
6 01	Tæki og búnaður	2 400	
	Gjöld samtals		135 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	118 900	
52–58	Önnur gjöld	16 300	
5	Gjöld samtals	135 200	
4	Sértekjur	5 000	
	Mismunur		**130 200**

02–306 Framhaldsskóli Vestfjarða

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			71 800
1 01	Kennsla í dagskóla	44 900	
1 02	Annað en kennsla	26 900	
Stofnkostnaður:			1 400
6 01	Tæki og búnaður	1 400	
	Gjöld samtals		73 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	54 100	
52–58	Önnur gjöld	19 100	
5	Gjöld samtals	73 200	
4	Sértekjur	2 800	
	Mismunur		**70 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–307	**Menntaskólinn á Egilsstöðum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 200
1 01	Kennsla í dagskóla	35 900	
1 02	Annað en kennsla	23 700	
1 09	Önnur kennsla	2 600	
Stofnkostnaður:			900
6 01	Tæki og búnaður	900	
	Gjöld samtals		63 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	48 500	
52–58	Önnur gjöld	14 600	
5	Gjöld samtals	63 100	
4	Sértekjur	3 400	
	Mismunur		**59 700**
02–308	**Menntaskólinn í Kópavogi, fjölbraut**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			89 700
1 01	Kennsla í dagskóla	59 200	
1 02	Annað en kennsla	24 800	
1 09	Önnur kennsla	5 700	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		91 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	78 100	
52–58	Önnur gjöld	13 100	
5	Gjöld samtals	91 200	
4	Sértekjur	4 300	
	Mismunur		**86 900**
02–309	**Kvennaskólinn í Reykjavík**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			80 800
1 01	Kennsla í dagskóla	58 900	
1 02	Annað en kennsla	21 900	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		82 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	65 400	
52–58	Önnur gjöld	16 900	
5	Gjöld samtals	82 300	
4	Sértekjur	2 100	
	Mismunur		**80 200**

02–318 Almennir framhaldsskólar, viðhald og stofnkostnaður

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			94 000
5 80	Viðhald herma	9 000	
5 90	Viðhald [1]	85 000	
Stofnkostnaður:			550 500
6 40	Tæki og búnaður	9 000	
6 50	Tölvubúnaður	10 000	
6 90	Byggingarframkvæmdir [1]	531 500	
	Gjöld samtals		644 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	298 000	
52–58	Önnur gjöld	346 500	
5	Gjöld samtals		**644 500**

02–319 Framhaldsskólar, almennt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			302 500
1 11	Sameiginleg þjónusta	5 400	
1 12	Orlof kennara	24 000	
1 13	Forfallakennsla	23 100	
1 14	Sérkennsla	32 100	
1 15	Prófkostnaður	23 100	
1 16	Nýjungar í skólastarfi	13 500	
1 17	Námsskrárgerð	21 600	
1 18	Námsefnisgerð	8 000	
1 19	Kennslueftirlit	4 000	
1 20	Framhaldsdeildir	15 200	

[1] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 1.

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 21	Nám tannsmiða og aðstoðarfólks tannlækna	14 000	
1 22	Námskeið skipstjórnarmanna	5 000	
1 30	Endurmenntun	16 000	
1 33	Myndlistarskólinn Akureyri	8 000	
1 34	Myndlistarskólinn í Reykjavík	4 000	
1 40	Framhaldsskólar, óskipt	85 500	
	Gjöld samtals		302 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	236 000	
52–58	Önnur gjöld	9 500	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	12 000	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	20 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	25 000	
5	Gjöld samtals		**302 500**

02–350 Fjölbrautaskólinn í Breiðholti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			327 200
1 01	Kennsla í dagskóla	202 700	
1 02	Annað en kennsla	73 200	
1 09	Önnur kennsla	51 300	
Stofnkostnaður:			6 000
6 01	Tæki og búnaður	6 000	
	Gjöld samtals		333 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	284 900	
52–58	Önnur gjöld	48 300	
5	Gjöld samtals	333 200	
4	Sértekjur	40 000	
	Mismunur		**293 200**

02–351 Fjölbrautaskólinn Ármúla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			118 100
1 01	Kennsla í dagskóla	91 600	
1 02	Annað en kennsla	26 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			2 100
6 01	Tæki og búnaður	2 100	
	Gjöld samtals		120 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	104 500	
52–58	Önnur gjöld	15 700	
5	Gjöld samtals	120 200	
4	Sértekjur	2 200	
	Mismunur		**118 000**

02–352 Flensborgarskóli, fjölbraut

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			87 300
1 01	Kennsla í dagskóla	57 600	
1 02	Annað en kennsla	24 400	
1 09	Önnur kennsla	5 300	
Stofnkostnaður:			1 200
6 01	Tæki og búnaður	1 200	
	Gjöld samtals		88 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	73 900	
52–58	Önnur gjöld	14 600	
5	Gjöld samtals	88 500	
4	Sértekjur	4 400	
	Mismunur		**84 100**

02–353 Fjölbrautaskóli Suðurnesja

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			123 400
1 01	Kennsla í dagskóla	89 900	
1 02	Annað en kennsla	28 200	
1 09	Önnur kennsla	5 300	
Stofnkostnaður:			2 600
6 01	Tæki og búnaður	2 600	
	Gjöld samtals		126 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	106 900	
52–58	Önnur gjöld	19 100	
5	Gjöld samtals	126 000	
4	Sértekjur	5 600	
	Mismunur		**120 400**

02–354 Fjölbrautaskóli Vesturlands, Akranesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			133 200
1 01	Kennsla í dagskóla	87 100	
1 02	Annað en kennsla	41 300	
1 09	Önnur kennsla	4 800	
Stofnkostnaður:			2 600
6 01	Tæki og búnaður	2 600	
	Gjöld samtals		135 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	108 300	
52–58	Önnur gjöld	27 500	
5	Gjöld samtals	135 800	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**130 700**

02–355 Framhaldsskólinn í Vestmannaeyjum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 000
1 01	Kennsla í dagskóla	35 400	
1 02	Annað en kennsla	16 000	
1 03	Stýrimannaskólinn í Vestmannaeyjum, kennsla	5 300	
1 04	Stýrimannaskólinn í Vestmannaeyjum, annað en kennsla	2 800	
1 09	Önnur kennsla	2 500	
Stofnkostnaður:			1 300
6 01	Tæki og búnaður	900	
6 02	Stýrimannaskólinn í Vestmannaeyjum, tæki og búnaður	400	
	Gjöld samtals		63 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	51 500	
52–58	Önnur gjöld	11 800	
5	Gjöld samtals	63 300	
4	Sértekjur	2 300	
	Mismunur		**61 000**

02–356 Fjölbrautaskólinn á Sauðárkróki

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			91 400
1 01	Kennsla í dagskóla	58 500	
1 02	Annað en kennsla	30 900	
1 09	Önnur kennsla	2 000	
Stofnkostnaður:			1 700
6 01	Tæki og búnaður	1 700	
	Gjöld samtals		93 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	70 900	
52–58	Önnur gjöld	22 200	
5	Gjöld samtals	93 100	
4	Sértekjur	4 200	
	Mismunur		**88 900**

02–357 Fjölbrautaskóli Suðurlands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			128 000
1 01	Kennsla í dagskóla	90 100	
1 02	Annað en kennsla	24 600	
1 04	Fiskeldi, annað en kennsla	200	
1 09	Önnur kennsla	13 100	
Stofnkostnaður:			2 600
6 01	Tæki og búnaður	2 600	
	Gjöld samtals		130 600

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	114 300	
52–58	Önnur gjöld	16 300	
5	Gjöld samtals	130 600	
4	Sértekjur	6 700	
	Mismunur		**123 900**

02–358 Verkmenntaskóli Austurlands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			48 500
1 01	Kennsla í dagskóla	33 700	
1 02	Annað en kennsla	14 800	
Stofnkostnaður:			1 100
6 01	Tæki og búnaður	1 100	
	Gjöld samtals		49 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	40 600	
52–58	Önnur gjöld	9 000	
5	Gjöld samtals	49 600	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**48 600**

02–359 Verkmenntaskólinn á Akureyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			201 700
1 01	Kennsla í dagskóla	126 800	
1 02	Annað en kennsla	46 100	
1 03	Sjávarútvegsbraut Dalvík, kennsla	7 600	
1 04	Sjávarútvegsbraut Dalvík, annað en kennsla	5 800	
1 05	Löngumýrardeild, kennsla	5 900	
1 06	Löngumýrardeild, annað en kennsla	1 300	
1 09	Önnur kennsla	8 200	
Stofnkostnaður:			5 100
6 01	Tæki og búnaður	4 500	
6 02	Sjávarútvegsbraut Dalvík, tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		206 800

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	167 000	
52–58	Önnur gjöld	39 800	
5	Gjöld samtals	206 800	
4	Sértekjur	13 000	
	Mismunur		**193 800**

02–360 Fjölbrautaskólinn í Garðabæ

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			95 300
1 01	Kennsla í dagskóla	68 000	
1 02	Annað en kennsla	27 300	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		96 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	76 900	
52–58	Önnur gjöld	19 900	
5	Gjöld samtals	96 800	
4	Sértekjur	1 600	
	Mismunur		**95 200**

02–361 Framhaldsskólinn í A-Skaftafellssýslu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 700
1 01	Kennsla í dagskóla	18 100	
1 02	Annað en kennsla	7 600	
1 09	Önnur kennsla	1 000	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		27 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 700	
52–58	Önnur gjöld	5 600	
5	Gjöld samtals	27 300	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**26 300**

02–362 Framhaldsskólinn á Húsavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			43 600
1 01	Kennsla í dagskóla	30 600	
1 02	Annað en kennsla	11 500	
1 09	Önnur kennsla	1 500	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		44 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 700	
52–58	Önnur gjöld	6 500	
5	Gjöld samtals	44 200	
4	Sértekjur	1 800	
	Mismunur		**42 400**

02–363 Framhaldsskólinn á Laugum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			34 900
1 01	Kennsla í dagskóla	23 400	
1 02	Annað en kennsla	11 500	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		35 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 600	
52–58	Önnur gjöld	5 900	
5	Gjöld samtals	35 500	
4	Sértekjur	2 500	
	Mismunur		**33 000**

02–422 Námsgagnastofnun

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			268 500
1 01	Skrifstofa	18 900	
1 10	Skólavörubúð	23 100	
1 11	Afgreiðsludeild	13 200	
1 20	Framleiðsludeild	146 400	
1 30	Fræðslumyndasafn	22 900	
1 60	Námsefnisgerð	44 000	
	Gjöld samtals		268 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	56 800	
52–58	Önnur gjöld	211 700	
5	Gjöld samtals	268 500	
4	Sértekjur	40 300	
	Mismunur		**228 200**

02–430 Samskiptamiðstöð heyrnarlausra og heyrnarskertra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 000
1 01	Samskiptamiðstöð heyrnarlausra og heyrnarskertra	7 400	
1 02	Nám táknmálstúlka	2 600	
	Gjöld samtals		10 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 300	
52–58	Önnur gjöld	2 100	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 600	
5	Gjöld samtals	10 000	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**9 000**

02–440 Fullorðinsfræðsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 000
1 90	Fullorðinsfræðsla	18 000	
	Gjöld samtals		18 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	18 000	
5	Gjöld samtals		**18 000**

02–506 Vélskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 900
1 01	Kennsla í dagskóla	33 600	
1 02	Annað en kennsla	11 300	
1 09	Önnur kennsla	1 000	
Stofnkostnaður:			4 600
6 01	Tæki og búnaður	4 600	
	Gjöld samtals		50 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	39 200	
52–58	Önnur gjöld	11 300	
5	Gjöld samtals	50 500	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**49 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–507 Stýrimannaskólinn í Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 800
1 01	Kennsla í dagskóla	20 500	
1 02	Annað en kennsla	5 300	
1 09	Önnur kennsla	1 000	
Stofnkostnaður:			2 600
6 01	Tæki og búnaður	2 600	
	Gjöld samtals		29 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 000	
52–58	Önnur gjöld	6 400	
5	Gjöld samtals	29 400	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**28 400**
02–514 Iðnskólinn í Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			374 900
1 01	Kennsla í dagskóla	264 300	
1 02	Annað en kennsla	87 500	
1 09	Önnur kennsla	23 100	
Stofnkostnaður:			8 800
6 01	Tæki og búnaður	8 800	
	Gjöld samtals		383 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	319 200	
52–58	Önnur gjöld	64 500	
5	Gjöld samtals	383 700	
4	Sértekjur	36 800	
	Mismunur		**346 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–516 Iðnskólinn í Hafnarfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			64 700
1 01	Kennsla í dagskóla	47 200	
1 02	Annað en kennsla	15 100	
1 09	Önnur kennsla	2 400	
Stofnkostnaður:			1 900
6 01	Tæki og búnaður	1 900	
	Gjöld samtals		66 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	55 900	
52–58	Önnur gjöld	10 700	
5	Gjöld samtals	66 600	
4	Sértekjur	3 200	
	Mismunur		**63 400**
02–517 Hótel- og veitingaskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			41 100
1 01	Kennsla í dagskóla	15 900	
1 02	Annað en kennsla	25 200	
Stofnkostnaður:			1 600
6 01	Tæki og búnaður	1 600	
	Gjöld samtals		42 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 400	
52–58	Önnur gjöld	23 300	
5	Gjöld samtals	42 700	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**42 300**
02–518 Fiskvinnsluskólinn			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 000
1 01	Kennsla í dagskóla	10 400	
1 02	Annað en kennsla	20 600	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
	Gjöld samtals		33 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 300	
52–58	Önnur gjöld	20 700	
5	Gjöld samtals	33 000	
4	Sértekjur	11 600	
	Mismunur		**21 400**

02–523 Fósturskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 800
1 01	Kennsla í dagskóla	37 900	
1 02	Annað en kennsla	16 200	
1 09	Önnur kennsla	12 700	
Stofnkostnaður:			1 100
6 01	Tæki og búnaður	1 100	
	Gjöld samtals		67 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	56 600	
52–58	Önnur gjöld	11 300	
5	Gjöld samtals	67 900	
4	Sértekjur	1 700	
	Mismunur		**66 200**

02–524 Þroskaþjálfaskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 300
1 01	Kennsla í dagskóla	14 400	
1 02	Annað en kennsla	9 900	
Stofnkostnaður:			1 100
6 01	Tæki og búnaður	1 100	
	Gjöld samtals		25 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 300	
52–58	Önnur gjöld	8 100	
5	Gjöld samtals	25 400	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**25 100**

02–531 Íþróttakennaraskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			32 300
1 01	Kennsla í dagskóla	15 600	
1 02	Annað en kennsla	16 700	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		32 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 000	
52–58	Önnur gjöld	8 900	
5	Gjöld samtals	32 900	
4	Sértekjur	2 700	
	Mismunur		**30 200**

02–541 Hússtjórnarskólinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 200
1 01	Hússtjórnarskólinn í Reykjavík	9 200	
	Gjöld samtals		9 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 800	
52–58	Önnur gjöld	2 400	
5	Gjöld samtals	9 200	
4	Sértekjur	1 700	
	Mismunur		**7 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–551 Hússtjórnarskólinn Hallormsstað			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 300
1 01	Hússtjórnarskólinn Hallormsstað	8 300	
	Gjöld samtals		8 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 200	
52–58	Önnur gjöld	2 100	
5	Gjöld samtals	8 300	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**7 800**
02–561 Myndlista- og handíðaskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			105 000
1 01	Kennsla í dagskóla	48 900	
1 02	Annað en kennsla	56 100	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
	Gjöld samtals		107 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	66 000	
52–58	Önnur gjöld	41 000	
5	Gjöld samtals	107 000	
4	Sértekjur	41 100	
	Mismunur		**65 900**
02–562 Leiklistarskóli Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 800
1 01	Kennsla í dagskóla	11 900	
1 02	Annað en kennsla	19 900	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tæki og búnaður	600	
	Gjöld samtals		32 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 400	
52–58	Önnur gjöld	12 000	
5	Gjöld samtals	32 400	
4	Sértekjur	1 100	
	Mismunur		**31 300**

02–563 Tónlistarskólinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 000
1 10	Tónlistarskólinn í Reykjavík	9 000	
	Gjöld samtals		9 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 000	
5	Gjöld samtals		**9 000**

02–571 Sjómannaskólahúsið

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 500
1 01	Sjómannaskólahúsið	21 500	
Viðhaldsverkefni:			4 000
5 01	Fasteign	4 000	
	Gjöld samtals		25 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 000	
52–58	Önnur gjöld	11 500	
5	Gjöld samtals	25 500	
4	Sértekjur	1 100	
	Mismunur		**24 400**

02–580 Samvinnuskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			38 000
1 01	Kennsla	17 400	
1 02	Annað en kennsla	20 600	
	Gjöld samtals		38 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 200	
52–58	Önnur gjöld	17 800	
5	Gjöld samtals	38 000	
4	Sértekjur	1 800	
	Mismunur		**36 200**

02–581 Verslunarskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			196 300
1 01	Kennsla	137 500	
1 02	Annað en kennsla	58 800	
	Gjöld samtals		196 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	150 700	
52–58	Önnur gjöld	45 600	
5	Gjöld samtals	196 300	
4	Sértekjur	4 600	
	Mismunur		**191 700**

02–601 Héraðsskólinn Reykholti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 800
1 01	Kennsla	14 100	
1 02	Annað en kennsla	11 700	
Stofnkostnaður:			400
6 90	Snorralaug, umhirða	400	
	Gjöld samtals		26 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 200	
52–58	Önnur gjöld	9 000	
5	Gjöld samtals	26 200	
4	Sértekjur	3 000	
	Mismunur		**23 200**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–605	**Alþýðuskólinn Eiðum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 200
1 01	Kennsla	14 100	
1 02	Annað en kennsla	12 100	
	Gjöld samtals		26 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 500	
52–58	Önnur gjöld	8 700	
5	Gjöld samtals	26 200	
4	Sértekjur	3 000	
	Mismunur		**23 200**
02–606	**Héraðsskólinn Skógum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 500
1 01	Kennsla	9 800	
1 02	Annað en kennsla	9 700	
	Gjöld samtals		19 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 700	
52–58	Önnur gjöld	6 800	
5	Gjöld samtals	19 500	
4	Sértekjur	1 600	
	Mismunur		**17 900**
02–610	**Héraðsskólar, almennt**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 400
1 10	Héraðsskólinn Núpi	3 900	
1 20	Héraðsskólinn Reykjanesi	2 500	
	Gjöld samtals		6 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 300	
52–58	Önnur gjöld	3 100	
5	Gjöld samtals		**6 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–700 Grunnskólar, Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 241 000
1 01	Grunnskólar, Reykjavík	1 241 000	
	Gjöld samtals		1 241 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 241 000	
5	Gjöld samtals		**1 241 000**
02–701 Grunnskólar, Reykjanesi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 053 700
1 01	Grunnskólar, Reykjanesi	1 053 700	
	Gjöld samtals		1 053 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 053 700	
5	Gjöld samtals		**1 053 700**
02–703 Grunnskólar, Vesturlandi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			296 100
1 01	Grunnskólar, Vesturlandi	296 100	
	Gjöld samtals		296 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	296 100	
5	Gjöld samtals		**296 100**
02–704 Grunnskólar, Vestfjörðum			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			207 600
1 01	Grunnskólar, Vestfjörðum	207 600	
	Gjöld samtals		207 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	207 600	
5	Gjöld samtals		**207 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–705 Grunnskólar, Norðurlandi vestra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			224 300
1 01	Grunnskólar, Norðurlandi vestra	224 300	
	Gjöld samtals		224 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	224 300	
5	Gjöld samtals		**224 300**
02–706 Grunnskólar, Norðurlandi eystra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			476 700
1 01	Grunnskólar, Norðurlandi eystra	476 700	
	Gjöld samtals		476 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	476 700	
5	Gjöld samtals		**476 700**
02–707 Grunnskólar, Austurlandi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			269 600
1 01	Grunnskólar, Austurlandi	269 600	
	Gjöld samtals		269 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	269 600	
5	Gjöld samtals		**269 600**
02–708 Grunnskólar, Suðurlandi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			398 600
1 01	Grunnskólar, Suðurlandi	398 600	
	Gjöld samtals		398 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	398 600	
5	Gjöld samtals		**398 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–710	**Fræðsluskrifstofa Reykjavíkurumdæmis**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 600
1 01	Fræðsluskrifstofa Reykjavíkurumdæmis	47 600	
	Gjöld samtals		47 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 500	
52–58	Önnur gjöld	13 100	
5	Gjöld samtals		**47 600**
02–711	**Fræðsluskrifstofa Reykjanessumdæmis**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 200
1 01	Fræðsluskrifstofa Reykjanessumdæmis	31 200	
	Gjöld samtals		31 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 300	
52–58	Önnur gjöld	9 900	
5	Gjöld samtals		**31 200**
02–713	**Fræðsluskrifstofa Vesturlandsumdæmis**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 600
1 01	Fræðsluskrifstofa Vesturlandsumdæmis	17 600	
	Gjöld samtals		17 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 500	
52–58	Önnur gjöld	6 100	
5	Gjöld samtals		**17 600**
02–714	**Fræðsluskrifstofa Vestfjarðaumdæmis**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 200
1 01	Fræðsluskrifstofa Vestfjarðaumdæmis	14 200	
	Gjöld samtals		14 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 000	
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals		**14 200**

02–715 Fræðsluskrifstofa Norðurlandsumdæmis vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 900
1 01	Fræðsluskrifstofa Norðurlandsumdæmis vestra	15 900	
	Gjöld samtals		15 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 200	
52–58	Önnur gjöld	5 700	
5	Gjöld samtals		**15 900**

02–716 Fræðsluskrifstofa Norðurlandsumdæmis eystra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 000
1 01	Fræðsluskrifstofa Norðurlandsumdæmis eystra	26 000	
	Gjöld samtals		26 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 300	
52–58	Önnur gjöld	9 700	
5	Gjöld samtals		**26 000**

02–717 Fræðsluskrifstofa Austurlandsumdæmis

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 600
1 01	Fræðsluskrifstofa Austurlandsumdæmis	13 600	
	Gjöld samtals		13 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 500	
52–58	Önnur gjöld	4 100	
5	Gjöld samtals		**13 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–718 Fræðsluskrifstofa Suðurlandsumdæmis			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 000
1 01	Fræðsluskrifstofa Suðurlandsumdæmis	19 000	
	Gjöld samtals		19 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 600	
52–58	Önnur gjöld	7 400	
5	Gjöld samtals		**19 000**
02–719 Fræðsluskrifstofur, almennt			
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			3 500
5 01	Viðhald, óskipt	3 500	
	Gjöld samtals		3 500
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	3 500	
5	Gjöld samtals		**3 500**
02–720 Grunnskólar, almennt			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			233 100
1 20	Kennsla á sjúkrastofnunum og Kvennaathvarfi	3 800	
1 29	Kennsla í norsku og sænsku	5 700	
1 31	Sérstök fræðsluverkefni	29 200	
1 33	Þróunarsjóður leikskóla	3 200	
1 41	Landakotsskóli, rekstrarstyrkur	5 000	
1 42	Hlíðardalsskóli, rekstrarstyrkur	6 000	
1 43	Suðurhlíðaskóli, rekstrarstyrkur	4 400	
1 44	Tjarnarskóli, rekstrarstyrkur	4 000	
1 45	Miðskólinn, rekstrarstyrkur	3 000	
1 50	Námsleyfi	38 600	
1 70	Höfundagreiðslur samkvæmt gerðardómi	13 400	
1 79	Kennsla nýbúa	16 100	
1 80	Sérkennsla í grunnskólum, óskipt	2 100	
1 81	Kennsla yngri barna í grunnskólum	27 100	
1 82	Þróunarstarf í grunnskólum	8 800	
1 83	Starfsmenntun	15 000	
1 85	Námsráðgjöf í grunnskólum	8 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 86	Endurmenntun sálfræðinga	2 000	
1 89	Leiðsögn nýliða	5 300	
1 90	Grunnskólar, óskipt	31 900	
	Stofnkostnaður:		6 000
6 90	Tölvuvæðing í grunnskólum	6 000	
	Gjöld samtals		239 100
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	148 400	
52–58	Önnur gjöld	20 100	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	16 000	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	22 400	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	32 200	
5	Gjöld samtals		**239 100**

02–730 Skólabúðir að Reykjum

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		13 600
1 01	Skólabúðir að Reykjum	13 600	
	Gjöld samtals		13 600
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	9 600	
52–58	Önnur gjöld	4 000	
5	Gjöld samtals	13 600	
4	Sértekjur	2 200	
	Mismunur		**11 400**

02–750 Skólar fyrir fatlaða

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		122 500
1 20	Sérdeild fyrir einhverf börn	11 000	
1 21	Sérdeild fyrir sjónskert börn	8 300	
1 22	Sérdeild hreyfihamlaðra	10 200	
1 40	Dagvist fatlaðra forskólabarna	83 600	
1 60	Almennt	9 400	
	Viðhaldsverkefni:		10 000
5 01	Fasteignir	10 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
	Gjöld samtals		135 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	39 200	
52–58	Önnur gjöld	12 700	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	83 600	
5	Gjöld samtals		**135 500**

02–752 Öskjuhlíðarskóli

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			106 000
1 01	Kennsla	71 100	
1 02	Annað en kennsla	22 900	
1 20	Skóladagheimili	12 000	
	Gjöld samtals		106 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	94 700	
52–58	Önnur gjöld	11 300	
5	Gjöld samtals		**106 000**

02–754 Safamýrarskóli

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			56 200
1 01	Kennsla	46 100	
1 02	Annað en kennsla	10 100	
	Gjöld samtals		56 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	51 600	
52–58	Önnur gjöld	4 600	
5	Gjöld samtals		**56 200**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–755 Dalbrautarskóli			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 800
1 01	Kennsla	13 300	
1 02	Annað en kennsla	1 500	
	Gjöld samtals		14 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 300	
52–58	Önnur gjöld	1 500	
5	Gjöld samtals		**14 800**
02–756 Fullorðinsfræðsla fatlaðra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			53 400
1 01	Kennsla	46 900	
1 02	Annað en kennsla	6 500	
	Gjöld samtals		53 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	48 900	
52–58	Önnur gjöld	4 500	
5	Gjöld samtals		**53 400**
02–758 Hvammshlíðarskóli			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 800
1 01	Kennsla	27 000	
1 02	Annað en kennsla	4 800	
	Gjöld samtals		31 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	28 400	
52–58	Önnur gjöld	3 400	
5	Gjöld samtals		**31 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–798 Einholtsskóli			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 500
1 01	Kennsla	10 600	
1 02	Annað en kennsla	3 900	
	Gjöld samtals		14 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 600	
52–58	Önnur gjöld	3 900	
5	Gjöld samtals		**14 500**
02–799 Heyrnleysingjaskólinn			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			36 100
1 01	Kennsla	23 700	
1 02	Annað en kennsla	12 400	
	Gjöld samtals		36 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 400	
52–58	Önnur gjöld	6 700	
5	Gjöld samtals		**36 100**
02–804 Kvikmyndaeftirlit ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 200
1 01	Kvikmyndaeftirlit ríkisins	5 200	
	Gjöld samtals		5 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 000	
52–58	Önnur gjöld	1 200	
5	Gjöld samtals	5 200	
4	Sértekjur	3 600	
	Mismunur		**1 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–872 Lánasjóður íslenskra námsmanna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 550 000
1 01	Lánasjóður íslenskra námsmanna	1 550 000	
	Gjöld samtals		1 550 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	1 550 000	
5	Gjöld samtals		**1 550 000**
02–884 Jöfnun á námskostnaði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			98 200
1 01	Jöfnun á námskostnaði	84 800	
1 10	Skólaakstur	13 400	
	Gjöld samtals		98 200
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	98 200	
5	Gjöld samtals		**98 200**
02–901 Landsbókasafn Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			48 100
1 01	Landsbókasafn Íslands	48 100	
Stofnkostnaður:			7 000
6 01	Bókakaup o.fl.	7 000	
	Gjöld samtals		55 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 400	
52–58	Önnur gjöld	12 700	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	7 000	
5	Gjöld samtals	55 100	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**53 700**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–902	**Þjóðminjasafn Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			90 700
1 01	Þjóðminjasafn Íslands	77 700	
1 10	Byggða- og minjasöfn	13 000	
Viðhaldsverkefni:			30 000
5 90	Verndun gamalla húsa	30 000	
Stofnkostnaður:			47 700
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
6 03	Nesstofa	10 000	
6 10	Byggða- og minjasöfn	5 700	
6 90	Húseign við Suðurgötu	30 000	
	Gjöld samtals		168 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	81 100	
52–58	Önnur gjöld	74 300	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	13 000	
5	Gjöld samtals	168 400	
4	Sértekjur	4 200	
	Mismunur		**164 200**
02–903	**Þjóðskjalasafn Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			49 000
1 01	Þjóðskjalasafn Íslands	49 000	
Viðhaldsverkefni:			27 600
5 01	Fasteignir	27 600	
Stofnkostnaður:			2 500
6 02	Tæki og búnaður	2 500	
	Gjöld samtals		79 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 800	
52–58	Önnur gjöld	41 300	
5	Gjöld samtals	79 100	
4	Sértekjur	1 300	
	Mismunur		**77 800**

02–904 Safnahúsið við Hverfisgötu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 400
1 01	Safnahúsið við Hverfisgötu	6 400	
Viðhaldsverkefni:			1 700
5 01	Fasteign	1 700	
	Gjöld samtals		8 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 900	
52–58	Önnur gjöld	3 200	
5	Gjöld samtals		**8 100**

02–906 Listasafn Einars Jónssonar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 700
1 01	Listasafn Einars Jónssonar	5 700	
Viðhaldsverkefni:			2 100
5 01	Fasteign	2 100	
	Gjöld samtals		7 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 800	
52–58	Önnur gjöld	4 000	
5	Gjöld samtals	7 800	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**7 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–907 Listasafn Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			55 400
1 01	Listasafn Íslands	52 500	
1 02	Listasafn Ásgríms Jónssonar	2 900	
Viðhaldsverkefni:			5 000
5 01	Fasteign	1 000	
5 10	Skálholtsstígur 7	4 000	
Stofnkostnaður:			17 000
6 01	Listaverkakaup	12 000	
6 20	Fríkirkjuvegur 7	5 000	
	Gjöld samtals		77 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	33 100	
52–58	Önnur gjöld	44 300	
5	Gjöld samtals	77 400	
4	Sértekjur	13 800	
	Mismunur		**63 600**
02–909 Blindrabókasafn Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 500
1 01	Blindrabókasafn Íslands	27 500	
	Gjöld samtals		27 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 300	
52–58	Önnur gjöld	14 200	
5	Gjöld samtals		**27 500**
02–919 Söfn, ýmis framlög			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 600
1 10	Listasafn ASÍ	2 000	
1 11	Nýlistasafn	2 000	
1 12	Listasafn Sigurjóns Ólafssonar	4 500	
1 30	Sögusafn alþýðu	800	
1 31	Kvennasögusafn	800	
1 90	Söfn, ýmis framlög	3 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			6 300
6 90	Söfn, stofnkostnaður	6 300	
	Gjöld samtals		19 900
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	6 300	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	13 600	
5	Gjöld samtals		**19 900**

02–972 Íslenski dansflokkurinn og Listdansskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			61 100
1 01	Íslenski dansflokkurinn	45 000	
1 10	Listdansskólinn	16 100	
	Gjöld samtals		61 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	36 800	
52–58	Önnur gjöld	24 300	
5	Gjöld samtals	61 100	
4	Sértekjur	9 000	
	Mismunur		**52 100**

02–973 Þjóðleikhús

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			297 000
1 01	Þjóðleikhús	297 000	
Stofnkostnaður:			10 000
6 50	Endurbætur	10 000	
	Gjöld samtals		307 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	10 000	
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	297 000	
5	Gjöld samtals		**307 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–974 Sinfóníuhljómsveit Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			101 000
1 01	Sinfóníuhljómsveit Íslands	101 000	
	Gjöld samtals		101 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	101 000	
5	Gjöld samtals		**101 000**
02–976 Menningarsjóður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 000
1 01	Menningarsjóður skv. lögum nr. 79/1993	9 000	
	Gjöld samtals		9 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	9 000	
5	Gjöld samtals		**9 000**
02–977 Þjóðarbókhlaða			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			340 000
6 01	Þjóðarbókhlaða	340 000	
	Gjöld samtals		340 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	340 000	
5	Gjöld samtals		**340 000**
02–978 Listasjóðir			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			107 500
1 01	Listasjóðir skv. lögum nr. 35/1991	107 500	
	Gjöld samtals		107 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	107 500	
5	Gjöld samtals		**107 500**

02–979 Húsafriðunarsjóður

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			10 500
6 10	Húsafriðunarsjóður	10 500	
	Gjöld samtals		10 500
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 500	
5	Gjöld samtals		**10 500**

02–980 Listskreytingasjóður

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			12 000
6 01	Listskreytingasjóður	12 000	
	Gjöld samtals		12 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	12 000	
5	Gjöld samtals		**12 000**

02–981 Kvikmyndasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			101 000
1 01	Kvikmyndasjóður	99 400	
1 02	Kvikmyndasafn Íslands	1 600	
	Gjöld samtals		101 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 500	
52–58	Önnur gjöld	4 500	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	89 000	
5	Gjöld samtals		**101 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
02–982 Listir, framlög			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			185 400
1 14	Rithöfundasjóður Íslands	11 100	
1 15	Þýðingarsjóður	7 000	
1 21	Leikfélag Akureyrar	19 600	
1 22	Starfsemi áhugaleikfélaga	14 000	
1 23	Bandalag íslenskra leikfélaga	3 000	
1 24	Starfsemi atvinnuleikhópa	14 000	
1 30	Íslenska óperan	40 500	
1 70	Heiðurslaun listamanna samkvæmt ákvörðun Alþingis [1]	14 000	
1 76	Menningarsjóður félagsheimila	7 500	
1 80	Listahátíð í Reykjavík	15 000	
1 90	Listir, framlög	39 700	
	Gjöld samtals		185 400
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	185 400	
5	Gjöld samtals		**185 400**
02–983 Ýmis fræðistörf			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 000
1 90	Ýmis fræðistörf	19 000	
	Gjöld samtals		19 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	19 000	
5	Gjöld samtals		**19 000**
02–984 Norræn samvinna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 000
1 90	Norræn samvinna	7 000	
	Gjöld samtals		7 000

[1] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 2.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 000	
5	Gjöld samtals		**7 000**

02–985 Alþjóðleg samskipti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			87 000
1 90	Alþjóðleg samskipti	87 000	
	Gjöld samtals		87 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	87 000	
5	Gjöld samtals		**87 000**

02–988 Æskulýðsmál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 500
1 10	Æskulýðsráð ríkisins	1 500	
1 12	Ungmennafélag Íslands	10 000	
1 13	Bandalag íslenskra skáta	6 000	
1 90	Æskulýðsmál	13 000	
	Gjöld samtals		30 500
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	30 500	
5	Gjöld samtals		**30 500**

02–989 Ýmis íþróttamál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			72 000
1 10	Íþróttasamband Íslands	24 000	
1 11	Ólympíunefnd Íslands	3 000	
1 12	Ólympíunefnd fatlaðra	1 500	
1 14	Íþróttasamband fatlaðra	8 500	
1 16	Íþróttafélög, styrkir	14 500	
1 18	Íþróttamiðstöð Íslands	1 300	
1 22	Launasjóður stórmeistara í skák	6 000	
1 25	Skákskóli Íslands	2 500	
1 90	Ýmis íþróttamál	10 700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			5 000
6 11	Skáksamband Íslands, byggingarstyrkur	5 000	
	Gjöld samtals		77 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	71 000	
5	Gjöld samtals		**77 000**

02–997 Uppgjör við sveitarfélög

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			330 000
6 01	Uppgjör við sveitarfélög	330 000	
	Gjöld samtals		330 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	330 000	
5	Gjöld samtals		**330 000**

02–999 Ýmislegt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 700
1 63	Menntastofnun Íslands og Bandaríkjanna	3 900	
1 90	Ýmis framlög	14 800	
Stofnkostnaður:			4 000
6 20	Gamli Stýrimannaskólinn við Öldugötu	4 000	
	Gjöld samtals		22 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 000	
52–58	Önnur gjöld	2 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	18 700	
5	Gjöld samtals		**22 700**
	Samtals		16 737 200

03 Utanríkisráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–101	**Utanríkisráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			281 800
1 01	Yfirstjórn	178 300	
1 21	Alþjóðaráðstefnur	16 300	
1 30	Upplýsinga- og kynningarstarfsemi	7 000	
1 50	Viðskiptaskrifstofa	65 100	
1 51	Útflutningsráð Íslands	2 000	
1 53	Þýðingar laga og reglugerða Evrópubandalagsins	13 100	
Stofnkostnaður:			7 300
6 01	Tæki og búnaður	7 300	
	Gjöld samtals		289 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	101 600	
52–58	Önnur gjöld	184 700	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	2 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	800	
5	Gjöld samtals	289 100	
4	Sértekjur	2 500	
	Mismunur		**286 600**
03–102	**Varnarmálaskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			39 700
1 01	Varnarmálaskrifstofa	39 700	
	Gjöld samtals		39 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 500	
52–58	Önnur gjöld	18 200	
5	Gjöld samtals	39 700	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**34 600**

03–199 Ráðstöfunarfé

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**

03–201 Sýslumaðurinn á Keflavíkurflugvelli

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			180 000
1 01	Yfirstjórn	18 800	
1 10	Tollgæsla á Keflavíkurflugvelli	83 500	
1 20	Ríkislögregla á Keflavíkurflugvelli	74 800	
1 30	Fíkniefnaeftirlit	2 900	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		181 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	151 800	
52–58	Önnur gjöld	29 700	
5	Gjöld samtals	181 500	
4	Sértekjur	46 400	
	Mismunur		**135 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–301	**Sendiráð Íslands í Bonn**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		30 200
1 01	Sendiráð Íslands í Bonn	30 200	
	Gjöld samtals		30 200
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	21 500	
52–58	Önnur gjöld	8 700	
5	Gjöld samtals		**30 200**
03–302	**Sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		27 900
1 01	Sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn	27 900	
	Gjöld samtals		27 900
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	17 000	
52–58	Önnur gjöld	10 900	
5	Gjöld samtals		**27 900**
03–303	**Sendiráð Íslands í London**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		36 600
1 01	Sendiráð Íslands í London	36 600	
	Gjöld samtals		36 600
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	23 400	
52–58	Önnur gjöld	13 200	
5	Gjöld samtals		**36 600**
03–304	**Sendiráð Íslands í Moskvu**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		34 500
1 01	Sendiráð Íslands í Moskvu	34 500	
	Gjöld samtals		34 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 100	
52–58	Önnur gjöld	13 400	
5	Gjöld samtals		**34 500**

03–305 Sendiráð Íslands í Ósló

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 500
1 01	Sendiráð Íslands í Ósló	28 500	
	Gjöld samtals		28 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 900	
52–58	Önnur gjöld	9 600	
5	Gjöld samtals		**28 500**

03–306 Sendiráð Íslands í París og fastanefnd hjá Evrópuráðinu, OECD og UNESCO

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			49 500
1 01	Sendiráð Íslands í París og fastanefnd hjá Evrópuráðinu, OECD og UNESCO	49 500	
	Gjöld samtals		49 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	27 400	
52–58	Önnur gjöld	22 100	
5	Gjöld samtals		**49 500**

03–307 Sendiráð Íslands í Stokkhólmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 300
1 01	Sendiráð Íslands í Stokkhólmi	26 300	
	Gjöld samtals		26 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 200	
52–58	Önnur gjöld	9 100	
5	Gjöld samtals		**26 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–308	**Sendiráð Íslands í Washington**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		42 200
1 01	Sendiráð Íslands í Washington	42 200	
	Gjöld samtals		42 200
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	23 800	
52–58	Önnur gjöld	18 400	
5	Gjöld samtals		**42 200**
03–309	**Fastanefnd Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum og aðalræðismaður Íslands í New York**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		47 000
1 01	Fastanefnd Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum og aðalræðismaður Íslands í New York	47 000	
	Gjöld samtals		47 000
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	22 900	
52–58	Önnur gjöld	24 100	
5	Gjöld samtals		**47 000**
03–310	**Sendiráð Íslands í Brussel og hjá Evrópubandalaginu**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		59 300
1 01	Sendiráð Íslands í Brussel og hjá Evrópubandalaginu	59 300	
	Gjöld samtals		59 300
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	28 500	
52–58	Önnur gjöld	30 800	
5	Gjöld samtals		**59 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–311	**Fastanefnd Íslands hjá Norður-Atlantshafsbandalaginu**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 400
1 01	Fastanefnd Íslands hjá Norður-Atlantshafsbandalaginu	42 400	
	Gjöld samtals		42 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	25 300	
52–58	Önnur gjöld	17 100	
5	Gjöld samtals		**42 400**
03–312	**Fastanefnd Íslands hjá alþjóðastofnunum og EFTA í Genf**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 100
1 01	Fastanefnd Íslands hjá alþjóðastofnunum og EFTA í Genf	45 100	
	Gjöld samtals		45 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 500	
52–58	Önnur gjöld	18 600	
5	Gjöld samtals		**45 100**
03–320	**Sendiráð, almennt**		
Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			8 800
5 90	Viðhald	8 800	
Stofnkostnaður:			10 300
6 90	Tæki og búnaður	10 300	
	Gjöld samtals		19 100
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	19 100	
5	Gjöld samtals		**19 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–390	**Þróunarsamvinnustofnun Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			147 000
1 01	Þróunarsamvinnustofnun Íslands	147 000	
	Gjöld samtals		147 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	147 000	
5	Gjöld samtals		**147 000**
03–391	**Þróunarmál og alþjóðleg hjálparstarfsemi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			116 200
1 10	Háskóli Sameinuðu þjóðanna	28 500	
1 11	Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, FAO	8 700	
1 12	Þróunaraðstoð Sameinuðu þjóðanna, UNDP	21 200	
1 13	Alþjóðabarnahjálparstofnunin, UNICEF	10 300	
1 14	Aðstoð Íslands á svæðum Palestínumanna í Ísrael	36 000	
1 30	Ýmis framlög til þróunarmála	11 500	
	Gjöld samtals		116 200
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	116 200	
5	Gjöld samtals		**116 200**
03–399	**Ýmis utanríkismál**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 300
1 40	Samskipti við Vestur-Íslendinga	1 700	
1 70	Félag Sameinuðu þjóðanna á Íslandi	600	
	Gjöld samtals		2 300
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 300	
5	Gjöld samtals		**2 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
03–401	**Alþjóðastofnanir**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		359 600
1 10	Sameinuðu þjóðirnar, UN	25 300	
1 13	Menningarmálastofnun Sameinuðu þjóðanna, UNESCO	7 300	
1 15	Alþjóðakjarnorkumálastofnunin, IAEA	6 300	
1 16	Hið almenna samkomulag um tolla og viðskipti, GATT	2 300	
1 23	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna á Kípur, UNFICYP	1 100	
1 39	Evrópuráðið	13 400	
1 40	Efnahags- og framfarastofnunin, OECD	14 800	
1 41	Atlantshafsbandalagið, NATO	38 800	
1 45	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna fyrir botni Miðjarðarhafs	800	
1 49	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna í Líbanon, UNIFIL	3 200	
1 52	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna fyrir botni Persaflóa	800	
1 54	Mannfjöldasjóður Sameinuðu þjóðanna, UNFPA	300	
1 56	Sjóður Sameinuðu þjóðanna fyrir fórnarlömb pyntinga	400	
1 58	Friðargæslusveitir Sameinuðu þjóðanna á Balkanskaga, UNPROFOR	28 400	
1 62	Friðargæsla Sameinuðu þjóðanna í El Salvador, ONUSAL	300	
1 63	Friðargæsla Sameinuðu þjóðanna í Angóla, UNAVEM–II	700	
1 64	Friðargæsla Sameinuðu þjóðanna í Sómalíu, UNOSOM	32 000	
1 65	Friðargæsla Sameinuðu þjóðanna í Kambódíu, UNTAC	19 300	
1 66	Friðargæsla Sameinuðu þjóðanna í Mósambik, ONUMOZ	5 300	
1 70	Fríverslunarsamtök Evrópu, EFTA	30 700	
1 71	Eftirlitsstofnun EFTA, ESA	22 200	
1 72	EFTA-dómstóllinn	15 300	
1 73	Þróunarsjóður EFTA	83 600	
1 75	Ráðstefnan um öryggi og samvinnu í Evrópu, RÖSE	7 000	
	Gjöld samtals		359 600

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	359 600	
5	Gjöld samtals		**359 600**
	Samtals		1 575 000

04 Landbúnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–101 Landbúnaðarráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			71 300
1 01	Yfirstjórn	71 300	
	Gjöld samtals		71 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 600	
52–58	Önnur gjöld	35 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	100	
5	Gjöld samtals	71 300	
4	Sértekjur	5 700	
	Mismunur		**65 600**
04–190 Ýmis verkefni			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			37 800
1 11	Framkvæmd búvörusamnings	10 000	
1 12	Mat á búvörum	8 000	
1 15	Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða	6 800	
1 21	Landþurrkun	500	
1 31	Skógræktarfélag Íslands	3 000	
1 35	Landgræðslusjóður	3 000	
1 40	Landgræðsluáætlanir	3 000	
1 51	Norður-Atlantshafslaxveiðinefndin, NASCO	2 500	
1 90	Ýmis verkefni	1 000	
	Gjöld samtals		37 800

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 600	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	10 500	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	12 500	
5	Gjöld samtals	37 800	
4	Sértekjur	8 000	
	Mismunur		**29 800**

04–199 Ráðstöfunarfé

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	6 000	
	Gjöld samtals		6 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	6 000	
5	Gjöld samtals		**6 000**

04–211 Rannsóknarstofnun landbúnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			139 300
1 01	Rannsóknastofnun landbúnaðarins	139 300	
Viðhaldsverkefni:			4 000
5 01	Viðhald	4 000	
Stofnkostnaður:			12 900
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
6 20	Fasteignir	9 900	
	Gjöld samtals		156 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	106 200	
52–58	Önnur gjöld	50 000	
5	Gjöld samtals	156 200	
4	Sértekjur	27 600	
	Mismunur		**128 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–221 Veiðimálastofnun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 700
1 01	Veiðimálastofnun	62 700	
	Gjöld samtals		62 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 300	
52–58	Önnur gjöld	25 400	
5	Gjöld samtals	62 700	
4	Sértekjur	26 600	
	Mismunur		**36 100**
04–233 Yfirdýralæknir			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			110 500
1 01	Yfirdýralæknir	69 100	
1 25	Sauðfjárveikivarnir	40 400	
1 52	Eftirlit og eftirlitsferðir	1 000	
Viðhaldsverkefni:			4 000
5 90	Dýralæknisbústaðir	4 000	
	Gjöld samtals		114 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	83 100	
52–58	Önnur gjöld	31 400	
5	Gjöld samtals	114 500	
4	Sértekjur	5 200	
	Mismunur		**109 300**
04–261 Bændaskólinn á Hvanneyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			133 500
1 01	Bændaskólinn á Hvanneyri	133 500	
Viðhaldsverkefni:			4 200
5 01	Viðhaldsfé	4 200	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			10 000
6 01	Tæki og búnaður	4 000	
6 20	Fasteignir og lóðir	6 000	
	Gjöld samtals		147 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	81 700	
52–58	Önnur gjöld	66 000	
5	Gjöld samtals	147 700	
4	Sértekjur	69 400	
	Mismunur		**78 300**

04–271 Bændaskólinn á Hólum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			70 900
1 01	Bændaskólinn á Hólum	70 900	
Viðhaldsverkefni:			4 300
5 01	Viðhaldsfé	4 300	
Stofnkostnaður:			7 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
6 20	Fasteignir og lóðir	5 000	
	Gjöld samtals		82 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	40 300	
52–58	Önnur gjöld	41 900	
5	Gjöld samtals	82 200	
4	Sértekjur	20 600	
	Mismunur		**61 600**

04–283 Garðyrkjuskóli ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			51 500
1 01	Garðyrkjuskóli ríkisins	51 500	
Viðhaldsverkefni:			5 200
5 01	Viðhald	5 200	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			6 200
6 01	Tæki og búnaður	2 200	
6 20	Fasteignir og lóðir	4 000	
	Gjöld samtals		62 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	36 100	
52–58	Önnur gjöld	26 800	
5	Gjöld samtals	62 900	
4	Sértekjur	14 200	
	Mismunur		**48 700**

04–293 Hagþjónusta landbúnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 200
1 01	Hagþjónusta landbúnaðarins	12 200	
	Gjöld samtals		12 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 400	
52–58	Önnur gjöld	5 800	
5	Gjöld samtals	12 200	
4	Sértekjur	1 100	
	Mismunur		**11 100**

04–311 Landgræðsla ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			194 100
1 01	Landgræðsla ríkisins	96 200	
1 20	Sérstök verkefni	79 500	
1 90	Fyrirhleðslur	18 400	
Viðhaldsverkefni:			5 000
5 01	Viðhaldsfé	5 000	
Stofnkostnaður:			7 000
6 01	Tæki og búnaður	5 000	
6 20	Fasteignir	2 000	
	Gjöld samtals		206 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	73 600	
52–58	Önnur gjöld	132 500	
5	Gjöld samtals	206 100	
4	Sértekjur	9 800	
	Mismunur		**196 300**

04–321 Skógrækt ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			201 100
1 01	Skógrækt ríkisins	107 800	
1 10	Rannsóknastöðin Mógilsá	39 200	
1 90	Sérstök verkefni	54 100	
Viðhaldsverkefni:			6 200
5 01	Viðhaldsfé	6 200	
Stofnkostnaður:			10 300
6 01	Tæki og búnaður	6 200	
6 20	Fasteignir, óskipt	4 100	
	Gjöld samtals		217 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	117 200	
52–58	Önnur gjöld	100 400	
5	Gjöld samtals	217 600	
4	Sértekjur	62 900	
	Mismunur		**154 700**

04–331 Héraðsskógar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			53 100
1 10	Skógræktarátak á Fljótsdalshéraði	53 100	
	Gjöld samtals		53 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 800	
52–58	Önnur gjöld	44 300	
5	Gjöld samtals		**53 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–801	**Greiðslur vegna mjólkurframleiðslu**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 568 000
1 01	Beinar greiðslur til bænda	2 460 000	
1 02	Lífeyrissjóður bænda	98 000	
1 99	Afleysingarþjónusta kúabænda	10 000	
	Gjöld samtals		2 568 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	2 568 000	
5	Gjöld samtals		**2 568 000**
04–805	**Greiðslur vegna sauðfjárframleiðslu**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 648 000
1 01	Beinar greiðslur til bænda	1 538 000	
1 02	Lífeyrissjóður bænda	66 000	
1 05	Niðurgreiðslur á ull og gærum	250 000	
1 10	Vaxta- og geymslukostnaður	290 000	
1 30	Uppkaup á fullvirðisrétti	449 000	
1 40	Átak í sölu kindakjöts innan lands	55 000	
	Gjöld samtals		2 648 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	2 648 000	
5	Gjöld samtals		**2 648 000**
04–811	**Búnaðarfélag Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			157 200
1 01	Búnaðarfélag Íslands	75 900	
1 10	Búnaðarfélag Íslands, uppbætur á lífeyri	3 800	
1 91	Kynbótastöðvar	34 800	
1 92	Héraðsbúnaðarsambönd	40 100	
1 95	Héraðsbúnaðarsambönd, uppbætur á lífeyri	2 600	
Stofnkostnaður:			44 000
6 95	Búfjárræktarframlög	44 000	
	Gjöld samtals		201 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	201 200	
5	Gjöld samtals		**201 200**

04–821 Framleiðnisjóður landbúnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			300 000
1 01	Framleiðnisjóður landbúnaðarins	300 000	
	Gjöld samtals		300 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	300 000	
5	Gjöld samtals		**300 000**

04–831 Jarðasjóður og Jarðeignir ríkisins

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			35 000
6 20	Jarðasjóður og Jarðeignir ríkisins	35 000	
	Gjöld samtals		35 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	35 000	
5	Gjöld samtals		**35 000**

04–841 Fiskeldisrannsóknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 000
1 01	Fiskeldisrannsóknir	30 000	
	Gjöld samtals		30 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	30 000	
5	Gjöld samtals		**30 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
04–851 Greiðslur vegna riðuveiki			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			87 200
1 90	Greiðslur vegna riðuveiki	87 200	
	Gjöld samtals		87 200
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	87 200	
5	Gjöld samtals		**87 200**
04–891 Sérstakar greiðslur í landbúnaði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 000
1 91	Loðdýrafóður	14 000	
	Gjöld samtals		14 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	14 000	
5	Gjöld samtals		**14 000**
	Samtals		6 862 600

05 Sjávarútvegsráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
05–101	**Sjávarútvegsráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			71 400
1 01	Yfirstjórn	71 400	
	Gjöld samtals		71 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	46 100	
52–58	Önnur gjöld	25 300	
5	Gjöld samtals		**71 400**
05–190	**Ýmis verkefni**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			77 700
1 20	Eldi sjávardýra	19 000	
1 21	Sjóvinnukennsla, sjóvinnu- og rannsóknarbátur	2 900	
1 31	Stjórn fiskveiða	11 600	
1 32	Gæðaátak, starfsmenntun, markaðsöflun, kynning og tilraunir	26 700	
1 40	Nefnd um upptöku ólögmæts sjávarafla	2 100	
1 51	Norður-Atlantshafssjávarspendýraráðið, NAMMCO	5 000	
1 52	Alþjóðahafrannsóknir (ICES, NAFO, NEAFC)	10 400	
	Gjöld samtals		77 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 000	
52–58	Önnur gjöld	15 100	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	19 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	39 600	
5	Gjöld samtals		**77 700**

		Þús. kr.	Þús. kr.
05–199 Ráðstöfunarfé			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	3 000	
	Gjöld samtals		3 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 000	
5	Gjöld samtals		**3 000**
05–201 Fiskifélag Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 800
1 01	Yfirstjórn	6 800	
	Gjöld samtals		6 800
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	6 800	
5	Gjöld samtals		**6 800**
05–202 Hafrannsóknastofnun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			556 700
1 01	Almenn starfsemi	217 700	
1 20	Útibú	18 000	
1 30	Rannsóknarskip	168 900	
1 36	Veiðarfærakostnaður	23 200	
1 39	Annar skiparekstur	46 400	
1 41	Lúðueldi á Reykjanesi	15 000	
1 43	Fjölstofnarannsóknir	67 500	
Viðhaldsverkefni:			30 600
5 31	Viðhald skipa	30 600	
Stofnkostnaður:			37 000
6 31	Tæki og búnaður í skip	21 000	
6 90	Tæki og búnaður deilda og útibúa	16 000	
	Gjöld samtals		624 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	305 400	
52–58	Önnur gjöld	318 900	
5	Gjöld samtals	624 300	
4	Sértekjur	20 900	
	Mismunur		**603 400**

05–203 Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			179 700
1 01	Almenn starfsemi	179 700	
Stofnkostnaður:			16 600
6 01	Tæki og búnaður	16 600	
	Gjöld samtals		196 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	109 600	
52–58	Önnur gjöld	77 600	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	9 100	
5	Gjöld samtals	196 300	
4	Sértekjur	107 200	
	Mismunur		**89 100**

05–204 Fiskistofa

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			247 000
1 01	Fiskistofa	247 000	
Stofnkostnaður:			5 500
6 01	Tæki og búnaður	5 500	
	Gjöld samtals		252 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	136 200	
52–58	Önnur gjöld	116 300	
5	Gjöld samtals	252 500	
4	Sértekjur	112 100	
	Mismunur		**140 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
05–216 Ríkismat sjávarafurða			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 000
1 01	Ríkismat sjávarafurða	1 000	
	Gjöld samtals		1 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 000	
5	Gjöld samtals		**1 000**
05–221 Verðlagsráð sjávarútvegsins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 500
1 01	Verðlagsráð sjávarútvegsins	1 500	
	Gjöld samtals		1 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 200	
52–58	Önnur gjöld	300	
5	Gjöld samtals		**1 500**
05–272 Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegsins			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			25 000
6 10	Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegsins	25 000	
	Gjöld samtals		25 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	25 000	
5	Gjöld samtals		**25 000**
05–901 Skrifstofa rannsóknastofnana atvinnuveganna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			61 800
1 01	Yfirstjórn	27 900	
1 30	Keldnaholt	33 900	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			10 500
5 30	Keldnaholt, viðhald	10 500	
	Gjöld samtals		72 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 500	
52–58	Önnur gjöld	37 800	
5	Gjöld samtals	72 300	
4	Sértekjur	1 800	
	Mismunur		**70 500**
	Samtals		1 089 800

06 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–101 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			94 100
1 01	Yfirstjórn	94 100	
	Gjöld samtals		94 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	66 600	
52–58	Önnur gjöld	27 500	
5	Gjöld samtals		**94 100**
06–102 Stjórnartíðindi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 700
1 01	Stjórnartíðindi	23 700	
	Gjöld samtals		23 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 600	
52–58	Önnur gjöld	20 100	
5	Gjöld samtals	23 700	
4	Sértekjur	15 000	
	Mismunur		**8 700**
06–103 Lagasafn			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 200
1 10	Útgáfa lagasafns	5 200	
	Gjöld samtals		5 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals	5 200	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**100**

06–111 Kosningar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 500
1 10	Kosningar	7 500	
	Gjöld samtals		7 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 200	
52–58	Önnur gjöld	4 300	
5	Gjöld samtals		**7 500**

06–190 Ýmis verkefni

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 700
1 11	Námsleyfi lögfræðinga	2 600	
1 21	Próf málflytjenda	400	
1 22	Próf skjalaþýðenda	700	
1 23	Próf fasteignasala	1 300	
1 31	Matsnefnd eignarnámsbóta	2 300	
1 32	Tölvunefnd	3 900	
1 33	Mannanafnanefnd	600	
1 34	Örorkumatsnefnd	1 500	
1 41	Útgáfa norræns dómasafns	500	
1 42	Norræn samvinna á sviði sakfræði	400	
1 43	Alþjóðasamband sakamálalögreglu, INTERPOL	2 900	
1 44	Alþjóðasjómælingastofnunin, IHB	600	
1 51	Innheimta meðlaga	2 700	
1 61	Orator, almenn lögfræðiaðstoð	300	
	Gjöld samtals		20 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 100	
52–58	Önnur gjöld	5 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	4 000	
5	Gjöld samtals	20 700	
4	Sértekjur	4 100	
	Mismunur		**16 600**

06–199 Ráðstöfunarfé

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	8 000	
	Gjöld samtals		8 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 000	
5	Gjöld samtals		**8 000**

06–201 Hæstiréttur

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			34 400
1 01	Yfirstjórn	22 100	
1 02	Útgáfa hæstaréttardóma	12 300	
	Gjöld samtals		34 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 500	
52–58	Önnur gjöld	18 900	
5	Gjöld samtals	34 400	
4	Sértekjur	4 000	
	Mismunur		**30 400**

06–211 Héraðsdómur Reykjavíkur

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			162 600
1 02	Héraðsdómur Reykjavíkur	162 600	
	Gjöld samtals		162 600

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	120 500	
52–58	Önnur gjöld	42 100	
5	Gjöld samtals		**162 600**

06–212 Héraðsdómur Vesturlands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 600
1 02	Héraðsdómur Vesturlands	12 600	
	Gjöld samtals		12 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 300	
52–58	Önnur gjöld	4 300	
5	Gjöld samtals		**12 600**

06–213 Héraðsdómur Vestfjarða

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 300
1 02	Héraðsdómur Vestfjarða	12 300	
	Gjöld samtals		12 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 000	
52–58	Önnur gjöld	4 300	
5	Gjöld samtals		**12 300**

06–214 Héraðsdómur Norðurlands vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 600
1 02	Héraðsdómur Norðurlands vestra	10 600	
	Gjöld samtals		10 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 400	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
5	Gjöld samtals		**10 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–215 Héraðsdómur Norðurlands eystra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 100
1 02	Héraðsdómur Norðurlands eystra	24 100	
	Gjöld samtals		24 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 000	
52–58	Önnur gjöld	7 100	
5	Gjöld samtals		**24 100**
06–216 Héraðsdómur Austurlands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 600
1 02	Héraðsdómur Austurlands	12 600	
	Gjöld samtals		12 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 300	
52–58	Önnur gjöld	4 300	
5	Gjöld samtals		**12 600**
06–217 Héraðsdómur Suðurlands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 600
1 02	Héraðsdómur Suðurlands	22 600	
	Gjöld samtals		22 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 900	
52–58	Önnur gjöld	8 700	
5	Gjöld samtals		**22 600**
06–218 Héraðsdómur Reykjaness			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 500
1 02	Héraðsdómur Reykjaness	52 500	
	Gjöld samtals		52 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	39 600	
52–58	Önnur gjöld	12 900	
5	Gjöld samtals		**52 500**

06–231 Málskostnaður í opinberum málum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			96 900
1 10	Málskostnaður í opinberum málum	96 900	
	Gjöld samtals		96 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	200	
52–58	Önnur gjöld	96 700	
5	Gjöld samtals	96 900	
4	Sértekjur	12 300	
	Mismunur		**84 600**

06–232 Opinber réttaraðstoð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 100
1 10	Opinber réttaraðstoð	10 100	
	Gjöld samtals		10 100
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	10 100	
5	Gjöld samtals	10 100	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**9 200**

06–290 Dómsmál, ýmis kostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 900
1 10	Ýmis sameiginlegur kostnaður	3 100	
1 11	Meðdómsmenn	14 400	
1 12	Setu- og varadómarar	3 300	
1 14	Óviss útgjöld	3 100	
	Gjöld samtals		23 900

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 800	
52–58	Önnur gjöld	3 100	
5	Gjöld samtals		**23 900**

06–291 Húsnæði og búnaður dómstóla

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			2 500
5 01	Viðhald húseigna	2 500	
Stofnkostnaður:			183 000
6 01	Húsnæði Hæstaréttar	165 000	
6 60	Upplýsingakerfi dómstóla	15 000	
6 90	Húsbúnaður héraðsdómstóla	3 000	
	Gjöld samtals		185 500
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	185 500	
5	Gjöld samtals		**185 500**

06–301 Ríkissaksóknari

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			43 600
1 05	Ríkissaksóknari	43 600	
	Gjöld samtals		43 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	33 600	
52–58	Önnur gjöld	10 000	
5	Gjöld samtals		**43 600**

06–302 Rannsóknarlögregla ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			165 600
1 02	Rannsóknarlögregla ríkisins	165 600	
Stofnkostnaður:			5 000
6 02	Tæki og búnaður	5 000	
	Gjöld samtals		170 600

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	133 600	
52–58	Önnur gjöld	37 000	
5	Gjöld samtals	170 600	
4	Sértekjur	1 500	
	Mismunur		**169 100**

06–305 Lögregluskóli ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 000
1 01	Lögregluskóli ríkisins	30 000	
	Gjöld samtals		30 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 900	
52–58	Önnur gjöld	12 100	
5	Gjöld samtals	30 000	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**29 600**

06–311 Lögreglustjórinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			890 300
1 01	Lögreglustjórinn í Reykjavík	890 300	
Stofnkostnaður:			17 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
6 80	Bifreiðir	14 000	
	Gjöld samtals		907 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	698 200	
52–58	Önnur gjöld	209 100	
5	Gjöld samtals	907 300	
4	Sértekjur	39 000	
	Mismunur		**868 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–321 Almannavarnir ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 300
1 01	Almannavarnir ríkisins	24 300	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Tæki og búnaður	4 000	
	Gjöld samtals		28 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 000	
52–58	Önnur gjöld	16 300	
5	Gjöld samtals		**28 300**
06–331 Umferðarráð			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			72 800
1 01	Yfirstjórn	46 400	
1 10	Ökunám	26 400	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
	Gjöld samtals		74 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 000	
52–58	Önnur gjöld	45 800	
5	Gjöld samtals	74 800	
4	Sértekjur	59 000	
	Mismunur		**15 800**
06–341 Áfengis- og fíkniefnamál			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 300
1 10	Matsnefnd vínveitingahúsa	1 300	
1 20	Fíkniefnamál	3 000	
	Gjöld samtals		4 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 100	
52–58	Önnur gjöld	2 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	600	
5	Gjöld samtals		**4 300**

06–390 Ýmis löggæslukostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 600
1 10	Ýmis löggæslukostnaður	25 600	
Stofnkostnaður:			30 000
6 10	Bifreiðir	30 000	
	Gjöld samtals		55 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 900	
52–58	Önnur gjöld	42 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	900	
5	Gjöld samtals	55 600	
4	Sértekjur	5 000	
	Mismunur		**50 600**

06–391 Húsnæði löggæslustofnana

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			9 200
5 01	Viðhald húseigna	9 200	
	Gjöld samtals		9 200
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	9 200	
5	Gjöld samtals		**9 200**

06–395 Landhelgisgæsla Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			602 600
1 90	Landhelgisgæsla Íslands	602 600	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			6 000
6 01	Tæki og búnaður	6 000	
	Gjöld samtals		608 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	310 000	
52–58	Önnur gjöld	298 600	
5	Gjöld samtals	608 600	
4	Sértekjur	3 000	
	Mismunur		**605 600**

06–411 Sýslumaðurinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			128 500
1 01	Yfirstjórn	128 500	
	Gjöld samtals		128 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	92 300	
52–58	Önnur gjöld	36 200	
5	Gjöld samtals		**128 500**

06–412 Sýslumaðurinn á Akranesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 300
1 01	Yfirstjórn	27 900	
1 20	Löggæsla	34 400	
	Gjöld samtals		62 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	51 700	
52–58	Önnur gjöld	10 600	
5	Gjöld samtals		**62 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–413	**Sýslumaðurinn í Borgarnesi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			50 900
1 01	Yfirstjórn	22 500	
1 20	Löggæsla	27 000	
1 30	Hreppstjórar	1 400	
	Gjöld samtals		50 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	40 400	
52–58	Önnur gjöld	10 500	
5	Gjöld samtals	50 900	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**49 700**
06–414	**Sýslumaðurinn í Stykkishólmi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 200
1 01	Yfirstjórn	27 100	
1 20	Löggæsla	38 000	
1 30	Hreppstjórar	1 100	
	Gjöld samtals		66 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	51 800	
52–58	Önnur gjöld	14 400	
5	Gjöld samtals	66 200	
4	Sértekjur	1 500	
	Mismunur		**64 700**
06–415	**Sýslumaðurinn í Búðardal**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 000
1 01	Yfirstjórn	10 600	
1 20	Löggæsla	4 600	
1 30	Hreppstjórar	800	
	Gjöld samtals		16 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 100	
52–58	Önnur gjöld	3 900	
5	Gjöld samtals	16 000	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**15 700**

06–416 Sýslumaðurinn á Patreksfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			34 700
1 01	Yfirstjórn	17 800	
1 20	Löggæsla	16 200	
1 30	Hreppstjórar	700	
	Gjöld samtals		34 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 900	
52–58	Önnur gjöld	7 800	
5	Gjöld samtals	34 700	
4	Sértekjur	1 900	
	Mismunur		**32 800**

06–417 Sýslumaðurinn í Bolungarvík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 700
1 01	Yfirstjórn	11 100	
1 20	Löggæsla	8 600	
	Gjöld samtals		19 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 400	
52–58	Önnur gjöld	3 300	
5	Gjöld samtals	19 700	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**19 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–418	**Sýslumaðurinn á Ísafirði**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			83 600
1 01	Yfirstjórn	36 900	
1 20	Löggæsla	43 900	
1 30	Hreppstjórar	1 300	
1 40	Tollgæsla	1 500	
	Gjöld samtals		83 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	60 800	
52–58	Önnur gjöld	22 800	
5	Gjöld samtals	83 600	
4	Sértekjur	3 300	
	Mismunur		**80 300**
06–419	**Sýslumaðurinn á Hólmavík**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 100
1 01	Yfirstjórn	11 300	
1 20	Löggæsla	5 100	
1 30	Hreppstjórar	700	
	Gjöld samtals		17 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 000	
52–58	Önnur gjöld	4 100	
5	Gjöld samtals	17 100	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**16 800**
06–420	**Sýslumaðurinn á Blönduósi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			48 000
1 01	Yfirstjórn	22 500	
1 20	Löggæsla	24 000	
1 30	Hreppstjórar	1 500	
	Gjöld samtals		48 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 900	
52–58	Önnur gjöld	13 100	
5	Gjöld samtals	48 000	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**47 600**

06–421 Sýslumaðurinn á Sauðárkróki

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			53 100
1 01	Yfirstjórn	24 300	
1 20	Löggæsla	26 600	
1 30	Hreppstjórar	1 100	
1 40	Tollgæsla	1 100	
	Gjöld samtals		53 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	42 300	
52–58	Önnur gjöld	10 800	
5	Gjöld samtals	53 100	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**52 700**

06–422 Sýslumaðurinn á Siglufirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 700
1 01	Yfirstjórn	14 900	
1 20	Löggæsla	13 800	
	Gjöld samtals		28 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	22 700	
52–58	Önnur gjöld	6 000	
5	Gjöld samtals	28 700	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**27 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–423 Sýslumaðurinn á Ólafsfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 500
1 01	Yfirstjórn	11 800	
1 20	Löggæsla	8 700	
	Gjöld samtals		20 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 300	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
5	Gjöld samtals	20 500	
4	Sértekjur	200	
	Mismunur		**20 300**
06–424 Sýslumaðurinn á Akureyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			179 400
1 01	Yfirstjórn	68 900	
1 20	Löggæsla	91 100	
1 25	Fangelsi	12 600	
1 30	Hreppstjórar	1 200	
1 40	Tollgæsla	5 600	
	Gjöld samtals		179 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	141 600	
52–58	Önnur gjöld	37 800	
5	Gjöld samtals	179 400	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**178 400**
06–425 Sýslumaðurinn á Húsavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			73 700
1 01	Yfirstjórn	31 900	
1 20	Löggæsla	39 900	
1 30	Hreppstjórar	1 900	
	Gjöld samtals		73 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	55 900	
52–58	Önnur gjöld	17 800	
5	Gjöld samtals	73 700	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**72 300**

06–426 Sýslumaðurinn á Seyðisfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			65 600
1 01	Yfirstjórn	26 900	
1 20	Löggæsla	32 700	
1 30	Hreppstjórar	1 600	
1 40	Tollgæsla	4 400	
	Gjöld samtals		65 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 500	
52–58	Önnur gjöld	15 100	
5	Gjöld samtals	65 600	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**64 400**

06–427 Sýslumaðurinn í Neskaupstað

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 100
1 01	Yfirstjórn	14 000	
1 20	Löggæsla	9 100	
	Gjöld samtals		23 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 100	
52–58	Önnur gjöld	6 000	
5	Gjöld samtals	23 100	
4	Sértekjur	200	
	Mismunur		**22 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–428 Sýslumaðurinn á Eskifirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			49 400
1 01	Yfirstjórn	24 700	
1 20	Löggæsla	23 600	
1 30	Hreppstjórar	1 100	
	Gjöld samtals		49 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	39 000	
52–58	Önnur gjöld	10 400	
5	Gjöld samtals	49 400	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**48 400**
06–429 Sýslumaðurinn á Höfn í Hornafirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 900
1 01	Yfirstjórn	14 600	
1 20	Löggæsla	14 700	
1 30	Hreppstjórar	600	
	Gjöld samtals		29 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 700	
52–58	Önnur gjöld	9 200	
5	Gjöld samtals	29 900	
4	Sértekjur	200	
	Mismunur		**29 700**
06–430 Sýslumaðurinn í Vík í Mýrdal			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 700
1 01	Yfirstjórn	12 800	
1 20	Löggæsla	6 700	
1 30	Hreppstjórar	200	
	Gjöld samtals		19 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 600	
52–58	Önnur gjöld	5 100	
5	Gjöld samtals	19 700	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**19 200**

06–431 Sýslumaðurinn á Hvolsvelli

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			36 700
1 01	Yfirstjórn	17 800	
1 20	Löggæsla	17 600	
1 30	Hreppstjórar	1 300	
	Gjöld samtals		36 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	27 300	
52–58	Önnur gjöld	9 400	
5	Gjöld samtals	36 700	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**35 700**

06–432 Sýslumaðurinn í Vestmannaeyjum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			74 200
1 01	Yfirstjórn	31 000	
1 20	Löggæsla	36 500	
1 40	Tollgæsla	6 700	
	Gjöld samtals		74 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	56 500	
52–58	Önnur gjöld	17 700	
5	Gjöld samtals	74 200	
4	Sértekjur	5 200	
	Mismunur		**69 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–433 Sýslumaðurinn á Selfossi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			119 100
1 01	Yfirstjórn	44 200	
1 20	Löggæsla	73 200	
1 30	Hreppstjórar	1 700	
	Gjöld samtals		119 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	91 700	
52–58	Önnur gjöld	27 400	
5	Gjöld samtals	119 100	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**114 000**
06–434 Sýslumaðurinn í Keflavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			176 400
1 01	Yfirstjórn	54 100	
1 20	Löggæsla	114 600	
1 30	Hreppstjórar	500	
1 40	Tollgæsla	7 200	
	Gjöld samtals		176 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	140 400	
52–58	Önnur gjöld	36 000	
5	Gjöld samtals	176 400	
4	Sértekjur	2 400	
	Mismunur		**174 000**
06–436 Sýslumaðurinn í Hafnarfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			205 400
1 01	Yfirstjórn	88 400	
1 20	Löggæsla	106 500	
1 30	Hreppstjórar	200	
1 40	Tollgæsla	10 300	
	Gjöld samtals		205 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	166 900	
52–58	Önnur gjöld	38 500	
5	Gjöld samtals	205 400	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**204 200**

06–437 Sýslumaðurinn í Kópavogi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			132 000
1 01	Yfirstjórn	63 400	
1 20	Löggæsla	68 600	
	Gjöld samtals		132 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	108 800	
52–58	Önnur gjöld	23 200	
5	Gjöld samtals	132 000	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**131 500**

06–490 Ýmis rekstrarkostnaður sýslumannsembætta

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			106 800
1 10	Ýmis sameiginlegur kostnaður	16 000	
1 20	Kostnaður við löggæslunám	25 200	
1 21	Óviss útgjöld	5 100	
1 30	Kostnaður skv. lögum nr. 88/1991, um aukatekjur ríkissjóðs	60 500	
	Gjöld samtals		106 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 400	
52–58	Önnur gjöld	90 400	
5	Gjöld samtals		**106 800**

06–491 Húsnæði og búnaður sýslumanna

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			18 000
5 01	Viðhald húseigna	18 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			98 000
6 01	Tæki og búnaður	15 000	
6 11	Húsnæði sýslumannsins í Reykjavík	10 000	
6 12	Húsnæði sýslumannsins á Akranesi	15 000	
6 24	Húsnæði sýslumannsins á Akureyri	15 000	
6 26	Húsnæði sýslumannsins á Seyðisfirði	3 000	
6 50	Breytingar á húsnæði, tölvulagnir o.fl.	20 000	
6 60	Upplýsingakerfi sýslumanna	20 000	
	Gjöld samtals		116 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	116 000	
5	Gjöld samtals		**116 000**

06–501 Fangelsismálastofnun ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 200
1 01	Fangelsismálastofnun ríkisins	27 200	
	Gjöld samtals		27 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 500	
52–58	Önnur gjöld	6 700	
5	Gjöld samtals		**27 200**

06–511 Fangelsi á höfuðborgarsvæðinu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			119 500
1 01	Yfirstjórn	8 400	
1 21	Hegningarhúsið í Reykjavík	45 900	
1 22	Fangelsið Síðumúla	34 700	
1 23	Fangelsið Kópavogsbraut	30 500	
	Gjöld samtals		119 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	80 100	
52–58	Önnur gjöld	39 400	
5	Gjöld samtals	119 500	
4	Sértekjur	1 900	
	Mismunur		**117 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–512 Fangelsið Litla-Hrauni			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			139 900
1 01	Yfirstjórn	125 900	
1 21	Skiltaframleiðsla	3 500	
1 31	Hellugerð o.fl.	10 500	
	Gjöld samtals		139 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	91 200	
52–58	Önnur gjöld	48 700	
5	Gjöld samtals	139 900	
4	Sértekjur	28 300	
	Mismunur		**111 600**
06–513 Fangelsið Kvíabryggju			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 400
1 01	Fangelsið Kvíabryggju	28 400	
	Gjöld samtals		28 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 100	
52–58	Önnur gjöld	10 300	
5	Gjöld samtals	28 400	
4	Sértekjur	4 600	
	Mismunur		**23 800**
06–590 Fangamál, ýmis kostnaður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 800
1 10	Fangahjálp	5 300	
1 11	Sjúkrakostnaður refsifanga	1 000	
1 12	Fangavarðaskóli	2 600	
1 13	Forföll fangavarða	2 900	
	Gjöld samtals		11 800

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 600	
52–58	Önnur gjöld	4 500	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 700	
5	Gjöld samtals		**11 800**

06–591 Fangelsisbyggingar

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			8 000
5 01	Viðhald bygginga	8 000	
Stofnkostnaður:			80 000
6 10	Stofnframkvæmdir	80 000	
	Gjöld samtals		88 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	88 000	
5	Gjöld samtals		**88 000**

06–701 Biskup Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 200
1 01	Yfirstjórn	42 200	
	Gjöld samtals		42 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	27 800	
52–58	Önnur gjöld	14 400	
5	Gjöld samtals	42 200	
4	Sértekjur	11 000	
	Mismunur		**31 200**

06–711 Prestaköll og prófastsdæmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			344 100
1 10	Prestar og prófastar	344 100	
	Gjöld samtals		344 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	283 000	
52–58	Önnur gjöld	61 100	
5	Gjöld samtals		**344 100**

06–731 Kristnisjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 300
1 10	Kristnisjóður	18 300	
	Gjöld samtals		18 300
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	18 300	
5	Gjöld samtals		**18 300**

06–732 Kirkjubyggingarsjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 000
1 10	Kirkjubyggingarsjóður	1 000	
	Gjöld samtals		1 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	1 000	
5	Gjöld samtals		**1 000**

06–790 Kirkjumál, ýmis kostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 700
1 11	Langamýri í Skagafirði	1 300	
1 14	Kirkjumiðstöð Austurlands	1 400	
Stofnkostnaður:			27 000
6 10	Skálholtsstaður	8 000	
6 11	Hallgrímskirkja	13 000	
6 12	Hóladómkirkja	4 000	
6 13	Snorrastofa	2 000	
	Gjöld samtals		29 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 300	
52–58	Önnur gjöld	27 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 400	
5	Gjöld samtals		**29 700**

06–950 Rekstrarhagræðing

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 300
1 90	Rekstrarhagræðing	5 300	
	Gjöld samtals		5 300
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	5 300	
5	Gjöld samtals		**5 300**
	Samtals		5 417 200

07 Félagsmálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–101	**Félagsmálaráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			94 300
1 01	Yfirstjórn	83 600	
1 90	Sameining sveitarfélaga	7 500	
1 99	Framkvæmdaáætlun um jafnréttismál	3 200	
	Gjöld samtals		94 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	49 700	
52–58	Önnur gjöld	41 200	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 400	
5	Gjöld samtals	94 300	
4	Sértekjur	100	
	Mismunur		**94 200**
07–199	**Ráðstöfunarfé**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**
07–272	**Byggingarsjóður verkamanna**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			918 000
6 01	Byggingarsjóður verkamanna	918 000	
	Gjöld samtals		918 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	918 000	
5	Gjöld samtals		**918 000**

07–302 Ríkissáttasemjari

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 300
1 01	Ríkissáttasemjari	21 300	
	Gjöld samtals		21 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 000	
52–58	Önnur gjöld	7 300	
5	Gjöld samtals		**21 300**

07–400 Málefni barna og ungmenna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 300
1 90	Málefni barna og ungmenna	23 300	
	Gjöld samtals		23 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 600	
52–58	Önnur gjöld	5 700	
5	Gjöld samtals		**23 300**

07–401 Barnaverndarráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 300
1 01	Barnaverndarráð	9 300	
	Gjöld samtals		9 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 700	
52–58	Önnur gjöld	2 600	
5	Gjöld samtals		**9 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–402 Unglingaheimili ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			158 300
1 01	Unglingaheimili ríkisins	158 300	
	Gjöld samtals		158 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	119 000	
52–58	Önnur gjöld	39 300	
5	Gjöld samtals		**158 300**
07–410 Heimili fyrir börn og unglinga			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			43 500
1 10	Meðferðarheimili Torfastöðum	14 900	
1 20	Meðferðarheimili barna	17 600	
1 30	Vistheimili Árbót	11 000	
	Gjöld samtals		43 500
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	43 500	
5	Gjöld samtals		**43 500**
07–700 Málefni fatlaðra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			48 200
1 03	Samráðsnefnd um ferlimál	2 100	
1 20	Vistun geðfatlaðra	13 000	
1 50	Laun vegna forfalla, orlofs o.fl.	17 000	
1 80	Starfsþjálfun	8 600	
1 81	Tölvumiðstöð fatlaðra	2 100	
1 99	Svæðisráð, réttindagæsla o.fl.	5 400	
	Gjöld samtals		48 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 600	
52–58	Önnur gjöld	2 900	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 700	
5	Gjöld samtals		**48 200**

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–701 Málefni fatlaðra, Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			225 000
1 01	Svæðisskrifstofa	24 900	
1 20	Sambýli	130 400	
1 21	Sambýli Akurgerði 20	8 900	
1 26	Sambýli Stigahlíð 71	12 000	
1 31	Tæknivinnustofa Öryrkjabandalags Íslands	5 700	
1 33	Vinnustofa Blindrafélagsins	4 300	
1 64	Skammtímavistun Álfalandi 6	17 200	
1 77	Vistheimili fyrir börn	17 400	
1 80	Atvinnuleit	2 400	
1 85	Félag heyrnarlausra	1 800	
	Gjöld samtals		225 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	163 200	
52–58	Önnur gjöld	13 500	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	28 500	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	19 800	
5	Gjöld samtals		**225 000**
07–702 Málefni fatlaðra, Reykjanesi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			184 200
1 01	Svæðisskrifstofa	22 200	
1 20	Sambýli	68 400	
1 30	Verndaður vinnustaður, Örvi	20 600	
1 40	Leikfangasafn Keflavík	1 200	
1 60	Skammtímavistun	22 700	
1 61	Dagvistun Keflavík	7 800	
1 64	Hæfingarstöðvar	23 600	
1 69	Skammtímavistun, Reykjadal	2 200	
1 72	Gistiheimili Kópavogi	3 400	
1 73	Vistheimili fyrir börn	12 100	
	Gjöld samtals		184 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	143 600	
52–58	Önnur gjöld	33 400	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 200	
5	Gjöld samtals	184 200	
4	Sértekjur	6 200	
	Mismunur		**178 000**

07–703 Málefni fatlaðra, Vesturlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			57 300
1 01	Svæðisskrifstofa	9 900	
1 20	Sambýli Akranesi	13 600	
1 21	Sambýli Borgarnesi	7 500	
1 30	Verndaður vinnustaður Akranesi	10 300	
1 40	Leikfangasöfn Vesturlandi	2 900	
1 60	Dagvistun Akranesi	6 600	
1 61	Skammtímavistun	6 500	
	Gjöld samtals		57 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	44 300	
52–58	Önnur gjöld	11 900	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 100	
5	Gjöld samtals	57 300	
4	Sértekjur	6 600	
	Mismunur		**50 700**

07–704 Málefni fatlaðra, Vestfjörðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 400
1 01	Svæðisskrifstofa	7 800	
1 20	Sambýli Ísafirði	2 100	
1 40	Leikfangasöfn Vestfjörðum	4 100	
1 50	Þjónustumiðstöð Bræðratungu	28 400	
	Gjöld samtals		42 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	31 100	
52–58	Önnur gjöld	10 500	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	800	
5	Gjöld samtals		**42 400**

07–705 Málefni fatlaðra, Norðurlandi vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			65 900
1 01	Svæðisskrifstofa	10 400	
1 20	Sambýli	35 000	
1 40	Leikfangasöfn Norðurlandi vestra	6 500	
1 50	Vistheimili fyrir börn	10 100	
1 61	Dagvist Siglufirði	2 600	
1 90	Verkstjórn	1 300	
	Gjöld samtals		65 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	54 600	
52–58	Önnur gjöld	10 500	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	800	
5	Gjöld samtals		**65 900**

07–706 Málefni fatlaðra, Norðurlandi eystra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			265 600
1 01	Svæðisskrifstofa	21 900	
1 20	Sambýli	72 200	
1 30	Iðjulundur, verndaður vinnustaður	25 400	
1 31	Verndaður vinnustaður	14 300	
1 40	Leikfangasafn Akureyri	2 400	
1 60	Skammtímavistun	8 200	
1 70	Vistheimilið Sólborg	121 200	
	Gjöld samtals		265 600

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	208 900	
52–58	Önnur gjöld	53 300	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 400	
5	Gjöld samtals	265 600	
4	Sértekjur	23 500	
	Mismunur		**242 100**

07–707 Málefni fatlaðra, Austurlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			65 300
1 01	Svæðisskrifstofa	15 300	
1 20	Sambýli Egilsstöðum	8 300	
1 30	Verndaður vinnustaður Egilsstöðum	6 400	
1 50	Þjónustumiðstöð Vonarlandi	33 200	
1 60	Þroskaþjálfun Höfn í Hornafirði	2 100	
	Gjöld samtals		65 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 700	
52–58	Önnur gjöld	13 400	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 200	
5	Gjöld samtals	65 300	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**63 900**

07–708 Málefni fatlaðra, Suðurlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			118 400
1 01	Svæðisskrifstofa	14 900	
1 20	Sambýli Selfossi	28 500	
1 24	Sambýli Bitru	6 300	
1 25	Sambýli Hlíðartungu	6 300	
1 26	Sambýli Vestmannaeyjum	7 400	
1 30	Verndaður vinnustaður Selfossi	8 700	
1 31	Verndaður vinnustaður Vestmannaeyjum	11 700	
1 40	Leikfangasafn Vestmannaeyjum	1 600	
1 50	Vistheimili fyrir börn	10 900	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 70	Lambhagi	9 200	
1 72	Skaftholt	6 300	
1 73	Meðferðarheimili Búhamri 17, Vestmannaeyjum	6 600	
	Gjöld samtals		118 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	76 600	
52–58	Önnur gjöld	20 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	21 000	
5	Gjöld samtals	118 400	
4	Sértekjur	6 300	
	Mismunur		**112 100**

07–710 Meðferðarheimili og sambýli einhverfra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			48 500
1 70	Heimili einhverfra	48 500	
	Gjöld samtals		48 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	45 000	
52–58	Önnur gjöld	3 500	
5	Gjöld samtals		**48 500**

07–711 Styrktarfélag vangefinna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			208 700
1 20	Sambýli	55 800	
1 30	Vinnustofan Ás	24 300	
1 60	Dagvistun Lækjarási	27 300	
1 61	Dagvistun Bjarkarási	31 800	
1 62	Dagvistun Lyngási	43 800	
1 63	Skammtímavistun Víðihlíð 9	14 600	
1 64	Skammtímavistun Þykkvabæ 1	11 100	
	Gjöld samtals		208 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	152 700	
52–58	Önnur gjöld	56 000	
5	Gjöld samtals	208 700	
4	Sértekjur	12 700	
	Mismunur		**196 000**

07–719 Tjaldanesheimilið, Mosfellsbæ

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			38 700
1 70	Vistheimilið Tjaldanesi	38 700	
	Gjöld samtals		38 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 700	
52–58	Önnur gjöld	12 000	
5	Gjöld samtals		**38 700**

07–720 Skálatúnsheimilið, Mosfellsbæ

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			110 400
1 70	Vistheimilið Skálatúni	110 400	
	Gjöld samtals		110 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	80 500	
52–58	Önnur gjöld	29 900	
5	Gjöld samtals	110 400	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**109 400**

07–722 Sólheimar Grímsnesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			70 100
1 70	Vistheimilið að Sólheimum, Grímsnesi	70 100	
	Gjöld samtals		70 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	70 100	
5	Gjöld samtals		**70 100**

07–750 Greiningar- og ráðgjafarstöð ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			67 300
1 01	Yfirstjórn	67 300	
	Gjöld samtals		67 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 400	
52–58	Önnur gjöld	16 900	
5	Gjöld samtals	67 300	
4	Sértekjur	1 600	
	Mismunur		**65 700**

07–795 Framkvæmdasjóður fatlaðra

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			320 000
6 01	Framkvæmdasjóður fatlaðra	320 000	
	Gjöld samtals		320 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 000	
52–58	Önnur gjöld	318 000	
5	Gjöld samtals		**320 000**

07–801 Jöfnunarsjóður sveitarfélaga

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 857 000
1 10	Jöfnunarsjóður sveitarfélaga	1 857 000	
	Gjöld samtals		1 857 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	1 857 000	
5	Gjöld samtals		**1 857 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–950 Rekstrarhagræðing			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 600
1 90	Rekstrarhagræðing	9 600	
	Gjöld samtals		9 600
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	9 600	
5	Gjöld samtals		**9 600**
07–951 Brunamálastofnun ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 700
1 01	Brunamálastofnun ríkisins	59 200	
1 10	Námssjóður	3 500	
Stofnkostnaður:			3 500
6 01	Tæki og búnaður	3 500	
	Gjöld samtals		66 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 100	
52–58	Önnur gjöld	41 600	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 500	
5	Gjöld samtals	66 200	
4	Sértekjur	81 100	
	Mismunur		**–14 900**
07–953 Jafnréttisráð			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 900
1 01	Jafnréttisráð	20 800	
1 10	Sérstök verkefni	4 100	
	Gjöld samtals		24 900

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 700	
52–58	Önnur gjöld	13 200	
5	Gjöld samtals	24 900	
4	Sértekjur	1 500	
	Mismunur		**23 400**

07–954 Vinnueftirlit ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			147 500
1 01	Vinnueftirlit ríkisins	147 500	
Stofnkostnaður:			5 000
6 01	Tæki og búnaður	5 000	
	Gjöld samtals		152 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	95 500	
52–58	Önnur gjöld	57 000	
5	Gjöld samtals	152 500	
4	Sértekjur	33 400	
	Mismunur		**119 100**

07–981 Vinnumál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			56 500
1 10	Félagsdómur	3 500	
1 13	Sjómannasamtök, lögskráning	500	
1 51	Sjómannadagsráð	200	
1 70	Atvinnumál kvenna	20 000	
1 90	Ýmislegt	32 300	
	Gjöld samtals		56 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 600	
52–58	Önnur gjöld	900	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	53 000	
5	Gjöld samtals		**56 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–982 Ábyrgðasjóður launa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			400 000
1 01	Ábyrgðasjóður launa vegna gjaldþrota	400 000	
	Gjöld samtals		400 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	400 000	
5	Gjöld samtals		**400 000**
07–985 Félagsmálaskóli alþýðu			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 900
1 10	Almennur rekstur	12 500	
1 20	ASÍ, Menningar- og fræðslusamband alþýðu	4 400	
1 30	Norræni verkalýðsskólinn í Genf	200	
1 40	Námskeið fyrir trúnaðarmenn á vinnustöðum	1 800	
	Gjöld samtals		18 900
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	18 900	
5	Gjöld samtals		**18 900**
07–999 Félagsmál, ýmis starfsemi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			192 500
1 10	Kostnaður skv. 15. gr. laga nr. 40/1991, um félagsþjónustu sveitarfélaga	11 000	
1 11	Meðlög samkvæmt lögum nr. 9/1981	60 600	
1 30	Sjómannastofur	1 100	
1 31	Félagasamtök, styrkir	21 700	
1 32	Starfsmenntun í atvinnulífinu	48 000	
1 40	Kvennaathvarf í Reykjavík	15 400	
1 41	Stígamót	6 900	
1 50	Framkvæmd laga nr. 40/1991, um félagsþjónustu sveitarfélaga	3 000	
1 51	Ár fjölskyldunnar	5 400	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 80	Snjóflóða- og skriðufallavarnir	6 500	
1 81	Alþjóðavinnumálastofnunin, ILO	4 700	
1 90	Ýmis framlög	8 200	
	Gjöld samtals		192 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 700	
52–58	Önnur gjöld	3 900	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	6 500	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	178 400	
5	Gjöld samtals		**192 500**
	Samtals		5 811 700

08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–101	**Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			120 500
1 01	Yfirstjórn	120 500	
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
	Gjöld samtals		123 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	70 500	
52–58	Önnur gjöld	52 700	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	300	
5	Gjöld samtals	123 500	
4	Sértekjur	4 200	
	Mismunur		**119 300**
08–199	**Ráðstöfunarfé**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	8 000	
	Gjöld samtals		8 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 000	
5	Gjöld samtals		**8 000**
08–201	**Tryggingastofnun ríkisins**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			545 900
1 01	Tryggingastofnun ríkisins	545 900	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			2 300
5 20	Viðhald húseignar	2 300	
Stofnkostnaður:			23 000
6 01	Tæki og búnaður	23 000	
	Gjöld samtals		571 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	296 000	
52–58	Önnur gjöld	274 300	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	900	
5	Gjöld samtals	571 200	
4	Sértekjur	183 000	
	Mismunur		**388 200**

08–204 Lífeyristryggingar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 875 000
1 10	Lífeyristryggingar	15 875 000	
	Gjöld samtals		15 875 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	15 875 000	
5	Gjöld samtals		**15 875 000**

08–206 Sjúkratryggingar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 230 000
1 10	Sjúkratryggingar	9 230 000	
	Gjöld samtals		9 230 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	9 230 000	
5	Gjöld samtals		**9 230 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–208 Slysatryggingar			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			534 000
1 10	Slysatryggingar	534 000	
	Gjöld samtals		534 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	534 000	
5	Gjöld samtals		**534 000**
08–212 Atvinnuleysistryggingasjóður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 950 000
1 10	Atvinnuleysistryggingasjóður	2 950 000	
	Gjöld samtals		2 950 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	2 950 000	
5	Gjöld samtals		**2 950 000**
08–214 Eftirlaunasjóður aldraðra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			116 200
1 10	Eftirlaunasjóður aldraðra	116 200	
	Gjöld samtals		116 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	116 200	
5	Gjöld samtals		**116 200**
08–216 Atvinnuleysisbætur opinberra starfsmanna			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			120 000
1 10	Atvinnuleysisbætur opinberra starfsmanna	120 000	
	Gjöld samtals		120 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	120 000	
5	Gjöld samtals		**120 000**

08–301 Landlæknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 300
1 01	Yfirstjórn	44 700	
1 10	Læknaráð	1 900	
1 20	Sjúkraflutningaráð	700	
	Gjöld samtals		47 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 000	
52–58	Önnur gjöld	13 300	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	11 000	
5	Gjöld samtals		**47 300**

08–311 Héraðslæknir í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 800
1 01	Héraðslæknir í Reykjavík	6 800	
	Gjöld samtals		6 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 600	
52–58	Önnur gjöld	1 200	
5	Gjöld samtals		**6 800**

08–315 Héraðslæknir á Norðurlandi eystra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 900
1 01	Héraðslæknir á Norðurlandi eystra	1 900	
	Gjöld samtals		1 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 400	
52–58	Önnur gjöld	500	
5	Gjöld samtals		**1 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–323 Tryggingaeftirlitið			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 300
1 01	Tryggingaeftirlitið	31 300	
	Gjöld samtals		31 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 400	
52–58	Önnur gjöld	7 900	
5	Gjöld samtals	31 300	
4	Sértekjur	31 200	
	Mismunur		**100**
08–324 Heyrnar- og talmeinastöð Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			90 300
1 01	Heyrnar- og talmeinastöð Íslands	90 300	
Stofnkostnaður:			4 000
6 10	Fasteign	4 000	
	Gjöld samtals		94 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	31 400	
52–58	Önnur gjöld	21 300	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	41 600	
5	Gjöld samtals	94 300	
4	Sértekjur	18 400	
	Mismunur		**75 900**
08–325 Hollustuvernd ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			94 000
1 01	Hollustuvernd ríkisins	26 000	
1 02	Heilbrigðiseftirlit	14 100	
1 03	Rannsóknastofa	24 400	
1 04	Mengunarvarnaeftirlit	23 300	
1 05	Eiturefnaeftirlit	6 200	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
	Gjöld samtals		96 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	65 200	
52–58	Önnur gjöld	30 800	
5	Gjöld samtals	96 000	
4	Sértekjur	15 200	
	Mismunur		**80 800**

08–326 Sjónstöð Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			39 800
1 01	Sjónstöð Íslands	39 800	
	Gjöld samtals		39 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 100	
52–58	Önnur gjöld	5 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	23 900	
5	Gjöld samtals	39 800	
4	Sértekjur	200	
	Mismunur		**39 600**

08–327 Geislavarnir ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 600
1 01	Geislavarnir ríkisins	21 600	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		23 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 600	
52–58	Önnur gjöld	10 500	
5	Gjöld samtals	23 100	
4	Sértekjur	6 400	
	Mismunur		**16 700**

08–330 Manneldisráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 000
1 01	Manneldisráð	10 000	
	Gjöld samtals		10 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 400	
52–58	Önnur gjöld	5 600	
5	Gjöld samtals	10 000	
4	Sértekjur	100	
	Mismunur		**9 900**

08–340 Málefni fatlaðra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 200
1 10	Endurhæfingarstöð Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra	11 100	
1 20	Sjálfsbjörg Akureyri	4 100	
1 30	Sumardvalarheimili í Reykjadal	9 700	
1 40	Endurhæfingarstöð hjarta- og lungnasjúklinga, Reykjavík	11 000	
1 50	Endurhæfingarstöð Geðverndarfélags Íslands	2 000	
1 60	Gigtlækningastöð Gigtarfélags Íslands	4 400	
1 70	Endurhæfingarstöð hjarta- og lungnasjúklinga, Akureyri	1 500	
1 90	Ýmis starfsemi	3 400	
Stofnkostnaður:			20 000
6 90	Styrkir til ýmissa framkvæmda	20 000	
	Gjöld samtals		67 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	67 200	
5	Gjöld samtals		**67 200**

08–350 Sjúkrahúsið Akranesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			446 200
1 01	Sjúkrahúsið Akranesi	446 200	
	Gjöld samtals		446 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	312 500	
52–58	Önnur gjöld	133 700	
5	Gjöld samtals	446 200	
4	Sértekjur	37 000	
	Mismunur		**409 200**

08–352 Sjúkrahúsið Patreksfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			72 800
1 01	Sjúkrahúsið Patreksfirði	72 800	
	Gjöld samtals		72 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	49 400	
52–58	Önnur gjöld	23 400	
5	Gjöld samtals	72 800	
4	Sértekjur	3 000	
	Mismunur		**69 800**

08–353 Fjórðungssjúkrahúsið Ísafirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			196 300
1 01	Fjórðungssjúkrahúsið Ísafirði	196 300	
	Gjöld samtals		196 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	135 400	
52–58	Önnur gjöld	60 900	
5	Gjöld samtals	196 300	
4	Sértekjur	30 000	
	Mismunur		**166 300**

08–355 Sjúkrahús Austur-Húnvetninga, Blönduósi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			120 300
1 01	Sjúkrahús Austur-Húnvetninga, Blönduósi	120 300	
	Gjöld samtals		120 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	91 500	
52–58	Önnur gjöld	28 800	
5	Gjöld samtals	120 300	
4	Sértekjur	7 300	
	Mismunur		**113 000**

08–356 Sjúkrahúsið Sauðárkróki

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			278 500
1 01	Sjúkrahúsið Sauðárkróki	278 500	
	Gjöld samtals		278 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	207 300	
52–58	Önnur gjöld	71 200	
5	Gjöld samtals	278 500	
4	Sértekjur	18 600	
	Mismunur		**259 900**

08–357 Sjúkrahúsið Siglufirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			130 100
1 01	Sjúkrahúsið Siglufirði	130 100	
	Gjöld samtals		130 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	86 500	
52–58	Önnur gjöld	43 600	
5	Gjöld samtals	130 100	
4	Sértekjur	6 300	
	Mismunur		**123 800**

08–358 Fjórðungssjúkrahúsið Akureyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 244 800
1 01	Fjórðungssjúkrahúsið Akureyri	1 244 800	
Viðhaldsverkefni:			20 800
5 01	Fasteign	20 800	
Stofnkostnaður:			40 000
6 01	Tæki og búnaður	10 000	
6 50	Nýbygging	30 000	
	Gjöld samtals		1 305 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	848 400	
52–58	Önnur gjöld	457 200	
5	Gjöld samtals	1 305 600	
4	Sértekjur	145 500	
	Mismunur		**1 160 100**

08–359 Sjúkrahúsið Húsavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			249 400
1 01	Sjúkrahúsið Húsavík	249 400	
	Gjöld samtals		249 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	179 800	
52–58	Önnur gjöld	69 600	
5	Gjöld samtals	249 400	
4	Sértekjur	24 600	
	Mismunur		**224 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–360	**Sjúkrahúsið Seyðisfirði**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			90 200
1 01	Sjúkrahúsið Seyðisfirði	90 200	
	Gjöld samtals		90 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	60 500	
52–58	Önnur gjöld	29 700	
5	Gjöld samtals	90 200	
4	Sértekjur	4 300	
	Mismunur		**85 900**
08–361	**Fjórðungssjúkrahúsið Neskaupstað**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			178 100
1 01	Fjórðungssjúkrahúsið Neskaupstað	178 100	
	Gjöld samtals		178 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	130 300	
52–58	Önnur gjöld	47 800	
5	Gjöld samtals	178 100	
4	Sértekjur	17 500	
	Mismunur		**160 600**
08–363	**Sjúkrahúsið Egilsstöðum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			99 500
1 01	Sjúkrahúsið Egilsstöðum	99 500	
	Gjöld samtals		99 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	70 800	
52–58	Önnur gjöld	28 700	
5	Gjöld samtals	99 500	
4	Sértekjur	4 700	
	Mismunur		**94 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–365 Sjúkrahús Suðurlands, Selfossi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			238 400
1 01	Sjúkrahús Suðurlands, Selfossi	238 400	
	Gjöld samtals		238 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	171 700	
52–58	Önnur gjöld	66 700	
5	Gjöld samtals	238 400	
4	Sértekjur	29 000	
	Mismunur		**209 400**
08–366 Sjúkrahúsið Vestmannaeyjum			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			187 200
1 01	Sjúkrahúsið Vestmannaeyjum	187 200	
	Gjöld samtals		187 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	129 900	
52–58	Önnur gjöld	57 300	
5	Gjöld samtals	187 200	
4	Sértekjur	20 400	
	Mismunur		**166 800**
08–367 Sjúkrahúsið Keflavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			253 400
1 01	Sjúkrahúsið Keflavík	222 100	
1 10	Hjúkrunarheimilið Víðihlíð	31 300	
	Gjöld samtals		253 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	179 100	
52–58	Önnur gjöld	74 300	
5	Gjöld samtals	253 400	
4	Sértekjur	49 700	
	Mismunur		**203 700**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–368 Sólvangur, Hafnarfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			225 200
1 01	Sólvangur, Hafnarfirði	225 200	
	Gjöld samtals		225 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	177 400	
52–58	Önnur gjöld	47 800	
5	Gjöld samtals	225 200	
4	Sértekjur	8 400	
	Mismunur		**216 800**
08–370 Sjúkrahús með fjölþætta starfsemi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			204 500
1 01	Sjúkrahús með fjölþætta starfsemi	204 500	
Stofnkostnaður:			100 000
6 50	Stofnframkvæmdir vegna endurskipulagningar	100 000	
	Gjöld samtals		304 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	162 200	
52–58	Önnur gjöld	142 300	
5	Gjöld samtals		**304 500**
08–371 Ríkisspítalar			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 579 500
1 01	Ríkisspítalar	6 579 500	
Viðhaldsverkefni:			74 000
5 60	Stjórnarnefnd, viðhald	74 000	
Stofnkostnaður:			239 000
6 60	Stjórnarnefnd, stofnkostnaður	95 000	
6 70	Yfirstjórn mannvirkjagerðar á landspítalalóð	144 000	
	Gjöld samtals		6 892 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 240 800	
52–58	Önnur gjöld	2 651 700	
5	Gjöld samtals	6 892 500	
4	Sértekjur	750 000	
	Mismunur		**6 142 500**

08–372 Borgarspítalinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 113 900
1 01	Borgarspítalinn	3 113 900	
Viðhaldsverkefni:			40 000
5 01	Fasteign	40 000	
Stofnkostnaður:			25 000
6 01	Tæki og búnaður	25 000	
	Gjöld samtals		3 178 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 103 300	
52–58	Önnur gjöld	1 075 600	
5	Gjöld samtals	3 178 900	
4	Sértekjur	450 000	
	Mismunur		**2 728 900**

08–373 St. Jósefsspítali, Landakoti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			930 600
1 01	St. Jósefsspítali, Landakoti	930 600	
Viðhaldsverkefni:			6 600
5 01	Viðhald	6 600	
Stofnkostnaður:			10 000
6 01	Tæki og búnaður	10 000	
	Gjöld samtals		947 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	622 700	
52–58	Önnur gjöld	324 500	
5	Gjöld samtals	947 200	
4	Sértekjur	201 000	
	Mismunur		**746 200**

08–378 Læknishéraðasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 500
1 01	Læknishéraðasjóður	2 500	
	Gjöld samtals		2 500
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	2 500	
5	Gjöld samtals		**2 500**

08–381 Sjúkrahús og læknisbústaðir

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			25 000
5 50	Viðhald sjúkrahúsa, óskipt	25 000	
Stofnkostnaður:			311 100
6 60	Tækjakaup, óskipt	17 400	
6 90	Bygging sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknisbústaða [1]	288 700	
6 93	Hlaðgerðarkot	5 000	
	Gjöld samtals		336 100
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	42 400	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	288 700	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**336 100**

[1] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 3.

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–385 Framkvæmdasjóður aldraðra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			186 000
1 01	Kostnaður skv. 3.- 5. tölul. 12. gr. laga um málefni aldraðra	186 000	
Stofnkostnaður:			229 000
6 01	Stofnkostnaður og endurbætur	229 000	
	Gjöld samtals		415 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	415 000	
5	Gjöld samtals		**415 000**
08–393 Lyfjamál			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 400
1 31	Lyfsölusjóður	900	
1 41	Útgáfa sérlyfjaskrár og lyfjaverðskrár	3 900	
1 51	Evrópska lyfjaskráin	300	
1 61	Norræn samvinna í lyfsölumálum	300	
1 71	Samheitaverðskrá lyfja	1 000	
	Gjöld samtals		6 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	700	
52–58	Önnur gjöld	4 800	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	900	
5	Gjöld samtals	6 400	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**5 500**
08–395 Lyfjaeftirlit ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 300
1 01	Lyfjaeftirlit ríkisins	14 300	
	Gjöld samtals		14 300

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 100	
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals	14 300	
4	Sértekjur	14 300	
	Mismunur		

08–396 Lyfjanefnd

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 600
1 01	Lyfjanefnd	14 600	
	Gjöld samtals		14 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 400	
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals	14 600	
4	Sértekjur	14 600	
	Mismunur		

08–399 Heilbrigðismál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			236 900
1 30	Krabbameinsfélag Íslands, krabbameinsskráning	2 000	
1 31	Krabbameinsfélag Íslands, kostnaður við krabbameinsleit	98 500	
1 32	Minningarsjóður Landspítalans	9 000	
1 35	Hjartavernd, Monica-rannsóknir	3 700	
1 37	Hjartavernd	8 100	
1 40	Kostnaður skv. lögum nr. 25/1975	1 000	
1 42	Kostnaður samkvæmt lögum um farsóttir, sóttvarnir og ónæmi	44 700	
1 50	Tannverndarsjóður	10 000	
1 53	Tóbaksvarnir	8 900	
1 54	Rannsóknir slysa á vegum landlæknis og þróun myndsendibúnaðar	5 000	
1 71	Norræni heilsugæsluskólinn	6 200	
1 72	Bláalónsnefnd	10 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 81	Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin, WHO	8 400	
1 90	Ýmis framlög	12 000	
1 95	Kynsjúkdómar, alnæmi	9 400	
	Gjöld samtals		236 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 800	
52–58	Önnur gjöld	38 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	195 100	
5	Gjöld samtals		**236 900**

08–400 St. Jósefsspítali, Hafnarfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			244 800
1 01	St. Jósefsspítali, Hafnarfirði	244 800	
	Gjöld samtals		244 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	169 700	
52–58	Önnur gjöld	75 100	
5	Gjöld samtals	244 800	
4	Sértekjur	44 500	
	Mismunur		**200 300**

08–401 St. Fransiskusspítali, Stykkishólmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			106 300
1 01	St. Fransiskusspítali, Stykkishólmi	106 300	
	Gjöld samtals		106 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	76 200	
52–58	Önnur gjöld	30 100	
5	Gjöld samtals	106 300	
4	Sértekjur	9 000	
	Mismunur		**97 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–402 Sjúkrahús Hvammstanga			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			88 900
1 01	Sjúkrahús Hvammstanga	88 900	
	Gjöld samtals		88 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	63 200	
52–58	Önnur gjöld	25 700	
5	Gjöld samtals	88 900	
4	Sértekjur	2 900	
	Mismunur		**86 000**
08–403 Sjúkrahús Bolungarvíkur			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 500
1 01	Sjúkrahús Bolungarvíkur	42 500	
	Gjöld samtals		42 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	31 400	
52–58	Önnur gjöld	11 100	
5	Gjöld samtals	42 500	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**42 100**
08–404 Sjúkraskýlið Hólmavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 700
1 01	Sjúkraskýlið Hólmavík	25 700	
	Gjöld samtals		25 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 800	
52–58	Önnur gjöld	6 900	
5	Gjöld samtals	25 700	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**25 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–405 Sjúkraskýlið Þingeyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 100
1 01	Sjúkraskýlið Þingeyri	12 100	
	Gjöld samtals		12 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 400	
52–58	Önnur gjöld	2 700	
5	Gjöld samtals	12 100	
4	Sértekjur	100	
	Mismunur		**12 000**
08–406 Öldrunarstofnun Önfirðinga, Flateyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 100
1 01	Öldrunarstofnun Önfirðinga, Flateyri	11 100	
	Gjöld samtals		11 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 200	
52–58	Önnur gjöld	2 900	
5	Gjöld samtals	11 100	
4	Sértekjur	100	
	Mismunur		**11 000**
08–407 Sundabúð II, Vopnafirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 400
1 01	Sundabúð II, Vopnafirði	28 400	
	Gjöld samtals		28 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 800	
52–58	Önnur gjöld	7 600	
5	Gjöld samtals	28 400	
4	Sértekjur	2 400	
	Mismunur		**26 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–408 Sunnuhlíð, Kópavogi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			130 000
1 01	Sunnuhlíð, Kópavogi	130 000	
	Gjöld samtals		130 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	93 100	
52–58	Önnur gjöld	36 900	
5	Gjöld samtals	130 000	
4	Sértekjur	13 300	
	Mismunur		**116 700**
08–409 Hjúkrunarheimilið Skjól			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			273 900
1 01	Hjúkrunarheimilið Skjól	273 900	
	Gjöld samtals		273 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	182 200	
52–58	Önnur gjöld	91 700	
5	Gjöld samtals	273 900	
4	Sértekjur	11 800	
	Mismunur		**262 100**
08–410 Hjúkrunarheimilið Eir			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			73 900
1 01	Hjúkrunarheimilið Eir	73 900	
	Gjöld samtals		73 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	52 200	
52–58	Önnur gjöld	21 700	
5	Gjöld samtals	73 900	
4	Sértekjur	3 100	
	Mismunur		**70 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–411 Garðvangur, Garði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			96 800
1 01	Garðvangur, Garði	96 800	
	Gjöld samtals		96 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	67 200	
52–58	Önnur gjöld	29 600	
5	Gjöld samtals	96 800	
4	Sértekjur	1 700	
	Mismunur		**95 100**
08–420 Samtök áhugamanna um áfengisvandamálið			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			208 000
1 01	Sjúkrastofnanir SÁÁ	208 000	
	Gjöld samtals		208 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	118 700	
52–58	Önnur gjöld	89 300	
5	Gjöld samtals	208 000	
4	Sértekjur	24 400	
	Mismunur		**183 600**
08–421 Víðines			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 400
1 01	Víðines	62 400	
	Gjöld samtals		62 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	32 300	
52–58	Önnur gjöld	30 100	
5	Gjöld samtals	62 400	
4	Sértekjur	400	
	Mismunur		**62 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–422 Hlaðgerðarkot			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			35 800
1 01	Hlaðgerðarkot	35 800	
	Gjöld samtals		35 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 300	
52–58	Önnur gjöld	14 500	
5	Gjöld samtals	35 800	
4	Sértekjur	2 800	
	Mismunur		**33 000**
08–430 Sjálfsbjörg, hjúkrunar- og endurhæfingarstofnun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			191 300
1 01	Sjálfsbjörg, hjúkrunar- og endurhæfingarstofnun	191 300	
	Gjöld samtals		191 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	136 800	
52–58	Önnur gjöld	54 500	
5	Gjöld samtals	191 300	
4	Sértekjur	24 100	
	Mismunur		**167 200**
08–431 Heilsuhæli Náttúrulækningafélags Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			189 200
1 01	Endurhæfingardeild	56 500	
1 10	Heilsuhælisdeild	132 700	
	Gjöld samtals		189 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	38 300	
52–58	Önnur gjöld	18 200	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	132 700	
5	Gjöld samtals		**189 200**

08–490 Vistun ósakhæfra afbrotamanna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			70 500
1 01	Vistun ósakhæfra afbrotamanna	70 500	
	Gjöld samtals		70 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 300	
52–58	Önnur gjöld	20 200	
5	Gjöld samtals		**70 500**

08–500 Heilsugæslustöðvar, almennt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			150 800
1 10	Heilsugæslustöðvar, almennt	150 800	
Viðhaldsverkefni:			45 000
5 01	Viðhald, óskipt	25 000	
5 80	Viðhald starfsmannaíbúða	20 000	
Stofnkostnaður:			36 300
6 01	Tæki og búnaður	25 000	
6 10	Heyrnarmælingaklefar	5 300	
6 90	Tölvuvæðing	6 000	
	Gjöld samtals		232 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 800	
52–58	Önnur gjöld	122 700	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	74 600	
5	Gjöld samtals	232 100	
4	Sértekjur	20 000	
	Mismunur		**212 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–510	**Heilsuverndarstöðin í Reykjavík**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			271 700
1 01	Heilsuverndarstöðin í Reykjavík	271 700	
	Gjöld samtals		271 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	162 000	
52–58	Önnur gjöld	107 400	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 300	
5	Gjöld samtals	271 700	
4	Sértekjur	15 900	
	Mismunur		**255 800**
08–511	**Heilsugæsla í Reykjavík, Austurbæjarumdæmi nyrðra**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			54 700
1 10	Heilsugæslustöðin Árbæ	32 900	
1 20	Heilsugæslustöðin Grafarvogi	21 800	
	Gjöld samtals		54 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	36 700	
52–58	Önnur gjöld	18 000	
5	Gjöld samtals	54 700	
4	Sértekjur	8 300	
	Mismunur		**46 400**
08–512	**Heilsugæsla í Reykjavík, Austurbæjarumdæmi syðra**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			70 700
1 10	Heilsugæslustöðin Efra-Breiðholti	39 300	
1 20	Heilsugæslustöðin Mjódd	31 400	
	Gjöld samtals		70 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 400	
52–58	Önnur gjöld	20 300	
5	Gjöld samtals	70 700	
4	Sértekjur	12 700	
	Mismunur		**58 000**

08–513 Heilsugæsla í Reykjavík, Miðbæjarumdæmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 600
1 10	Heilsugæslustöðin Fossvogi	25 600	
	Gjöld samtals		25 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 900	
52–58	Önnur gjöld	5 700	
5	Gjöld samtals	25 600	
4	Sértekjur	3 700	
	Mismunur		**21 900**

08–514 Heilsugæsla í Reykjavík, Vesturbæjarumdæmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			54 100
1 10	Heilsugæslustöðin Hlíðum	24 400	
1 20	Heilsugæslustöðin Miðbæ	29 700	
	Gjöld samtals		54 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	40 500	
52–58	Önnur gjöld	13 600	
5	Gjöld samtals	54 100	
4	Sértekjur	7 600	
	Mismunur		**46 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–515	**Heilsugæslustöðin Álftamýri í Reykjavík**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			37 700
1 01	Heilsugæslustöðin Álftamýri	37 700	
	Gjöld samtals		37 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 000	
52–58	Önnur gjöld	13 700	
5	Gjöld samtals	37 700	
4	Sértekjur	7 200	
	Mismunur		**30 500**
08–521	**Heilsugæslustöðin Akranesi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			31 300
1 01	Heilsugæslustöðin Akranesi	31 300	
	Gjöld samtals		31 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 700	
52–58	Önnur gjöld	7 600	
5	Gjöld samtals	31 300	
4	Sértekjur	3 200	
	Mismunur		**28 100**
08–522	**Heilsugæslustöðin Borgarnesi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 700
1 01	Heilsugæslustöðin Borgarnesi	29 700	
	Gjöld samtals		29 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 700	
52–58	Önnur gjöld	9 000	
5	Gjöld samtals	29 700	
4	Sértekjur	9 100	
	Mismunur		**20 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–523 Heilsugæslustöðin Stykkishólmi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 700
1 01	Heilsugæslustöðin Stykkishólmi	15 700	
	Gjöld samtals		15 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 500	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
5	Gjöld samtals	15 700	
4	Sértekjur	2 400	
	Mismunur		**13 300**
08–524 Heilsugæslustöðin Ólafsvík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 000
1 01	Heilsugæslustöðin Ólafsvík	23 000	
	Gjöld samtals		23 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 800	
52–58	Önnur gjöld	8 200	
5	Gjöld samtals	23 000	
4	Sértekjur	9 000	
	Mismunur		**14 000**
08–525 Heilsugæslustöðin Grundarfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 000
1 01	Heilsugæslustöðin Grundarfirði	11 000	
	Gjöld samtals		11 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 200	
52–58	Önnur gjöld	3 800	
5	Gjöld samtals	11 000	
4	Sértekjur	2 500	
	Mismunur		**8 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–526 Heilsugæslustöðin Búðardal			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 300
1 01	Heilsugæslustöðin Búðardal	18 300	
	Gjöld samtals		18 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 400	
52–58	Önnur gjöld	5 900	
5	Gjöld samtals	18 300	
4	Sértekjur	2 200	
	Mismunur		**16 100**
08–531 Heilsugæslustöðin Patreksfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 300
1 01	Heilsugæslustöðin Patreksfirði	21 300	
	Gjöld samtals		21 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 100	
52–58	Önnur gjöld	8 200	
5	Gjöld samtals	21 300	
4	Sértekjur	5 100	
	Mismunur		**16 200**
08–532 Heilsugæslustöðin Ísafirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 800
1 01	Heilsugæslustöðin Ísafirði	42 800	
	Gjöld samtals		42 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 500	
52–58	Önnur gjöld	18 300	
5	Gjöld samtals	42 800	
4	Sértekjur	5 200	
	Mismunur		**37 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–533 Heilsugæslustöðin Þingeyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 800
1 01	Heilsugæslustöðin Þingeyri	7 800	
	Gjöld samtals		7 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 300	
52–58	Önnur gjöld	2 500	
5	Gjöld samtals	7 800	
4	Sértekjur	700	
	Mismunur		**7 100**
08–534 Heilsugæslustöðin Flateyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 500
1 01	Heilsugæslustöðin Flateyri	8 500	
	Gjöld samtals		8 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 600	
52–58	Önnur gjöld	2 900	
5	Gjöld samtals	8 500	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**7 100**
08–535 Heilsugæslustöðin Bolungarvík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 100
1 01	Heilsugæslustöðin Bolungarvík	11 100	
	Gjöld samtals		11 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 200	
52–58	Önnur gjöld	3 900	
5	Gjöld samtals	11 100	
4	Sértekjur	2 000	
	Mismunur		**9 100**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–536 Heilsugæslustöðin Hólmavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 800
1 01	Heilsugæslustöðin Hólmavík	10 800	
	Gjöld samtals		10 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 300	
52–58	Önnur gjöld	3 500	
5	Gjöld samtals	10 800	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**9 600**
08–541 Heilsugæslustöðin Hvammstanga			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 700
1 01	Heilsugæslustöðin Hvammstanga	13 700	
	Gjöld samtals		13 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 300	
52–58	Önnur gjöld	4 400	
5	Gjöld samtals	13 700	
4	Sértekjur	4 200	
	Mismunur		**9 500**
08–542 Heilsugæslustöðin Blönduósi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 600
1 01	Heilsugæslustöðin Blönduósi	22 600	
	Gjöld samtals		22 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 300	
52–58	Önnur gjöld	6 300	
5	Gjöld samtals	22 600	
4	Sértekjur	4 900	
	Mismunur		**17 700**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–543 Heilsugæslustöðin Sauðárkróki			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 800
1 01	Heilsugæslustöðin Sauðárkróki	27 800	
	Gjöld samtals		27 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 500	
52–58	Önnur gjöld	9 300	
5	Gjöld samtals	27 800	
4	Sértekjur	3 800	
	Mismunur		**24 000**
08–544 Heilsugæslustöðin Siglufirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 800
1 01	Heilsugæslustöðin Siglufirði	13 800	
	Gjöld samtals		13 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 200	
52–58	Önnur gjöld	4 600	
5	Gjöld samtals	13 800	
4	Sértekjur	1 700	
	Mismunur		**12 100**
08–551 Heilsugæslustöðin Ólafsfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 500
1 01	Heilsugæslustöðin Ólafsfirði	11 500	
	Gjöld samtals		11 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 700	
52–58	Önnur gjöld	3 800	
5	Gjöld samtals	11 500	
4	Sértekjur	1 600	
	Mismunur		**9 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–552 Heilsugæslustöðin Dalvík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 200
1 01	Heilsugæslustöðin Dalvík	18 200	
	Gjöld samtals		18 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 900	
52–58	Önnur gjöld	6 300	
5	Gjöld samtals	18 200	
4	Sértekjur	4 800	
	Mismunur		**13 400**
08–553 Heilsugæslustöðin Akureyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			107 200
1 01	Heilsugæslustöðin Akureyri	107 200	
	Gjöld samtals		107 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	79 000	
52–58	Önnur gjöld	28 200	
5	Gjöld samtals	107 200	
4	Sértekjur	20 500	
	Mismunur		**86 700**
08–554 Heilsugæslustöðin Húsavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 700
1 01	Heilsugæslustöðin Húsavík	29 700	
	Gjöld samtals		29 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 200	
52–58	Önnur gjöld	8 500	
5	Gjöld samtals	29 700	
4	Sértekjur	3 800	
	Mismunur		**25 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–555 Heilsugæslustöðin Kópaskeri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 700
1 01	Heilsugæslustöðin Kópaskeri	8 700	
	Gjöld samtals		8 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 700	
52–58	Önnur gjöld	3 000	
5	Gjöld samtals	8 700	
4	Sértekjur	1 300	
	Mismunur		**7 400**
08–556 Heilsugæslustöðin Raufarhöfn			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 800
1 01	Heilsugæslustöðin Raufarhöfn	9 800	
	Gjöld samtals		9 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 100	
52–58	Önnur gjöld	2 700	
5	Gjöld samtals	9 800	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**8 900**
08–557 Heilsugæslustöðin Þórshöfn			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 200
1 01	Heilsugæslustöðin Þórshöfn	11 200	
	Gjöld samtals		11 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 000	
52–58	Önnur gjöld	4 200	
5	Gjöld samtals	11 200	
4	Sértekjur	700	
	Mismunur		**10 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–561	**Heilsugæslustöðin Vopnafirði**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 900
1 01	Heilsugæslustöðin Vopnafirði	14 900	
	Gjöld samtals		14 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 300	
52–58	Önnur gjöld	4 600	
5	Gjöld samtals	14 900	
4	Sértekjur	2 600	
	Mismunur		**12 300**
08–562	**Heilsugæslustöðin Egilsstöðum**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			36 100
1 01	Heilsugæslustöðin Egilsstöðum	36 100	
	Gjöld samtals		36 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 500	
52–58	Önnur gjöld	14 600	
5	Gjöld samtals	36 100	
4	Sértekjur	11 000	
	Mismunur		**25 100**
08–563	**Heilsugæslustöðin Seyðisfirði**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 800
1 01	Heilsugæslustöðin Seyðisfirði	9 800	
	Gjöld samtals		9 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 200	
52–58	Önnur gjöld	2 600	
5	Gjöld samtals	9 800	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**8 800**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–564 Heilsugæslustöðin Neskaupstað			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 900
1 01	Heilsugæslustöðin Neskaupstað	14 900	
	Gjöld samtals		14 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 000	
52–58	Önnur gjöld	2 900	
5	Gjöld samtals	14 900	
4	Sértekjur	4 000	
	Mismunur		**10 900**
08–565 Heilsugæslustöðin Eskifirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 700
1 01	Heilsugæslustöðin Eskifirði	20 700	
	Gjöld samtals		20 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 300	
52–58	Önnur gjöld	7 400	
5	Gjöld samtals	20 700	
4	Sértekjur	2 700	
	Mismunur		**18 000**
08–566 Heilsugæslustöðin Fáskrúðsfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 900
1 01	Heilsugæslustöðin Fáskrúðsfirði	11 900	
	Gjöld samtals		11 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 600	
52–58	Önnur gjöld	3 300	
5	Gjöld samtals	11 900	
4	Sértekjur	1 500	
	Mismunur		**10 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–567 Heilsugæslustöðin Djúpavogi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 800
1 01	Heilsugæslustöðin Djúpavogi	13 800	
	Gjöld samtals		13 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 200	
52–58	Önnur gjöld	4 600	
5	Gjöld samtals	13 800	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**12 900**
08–568 Heilsugæslustöðin Höfn í Hornafirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 100
1 01	Heilsugæslustöðin Höfn í Hornafirði	22 100	
	Gjöld samtals		22 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 300	
52–58	Önnur gjöld	7 800	
5	Gjöld samtals	22 100	
4	Sértekjur	4 300	
	Mismunur		**17 800**
08–571 Heilsugæslustöðin Kirkjubæjarklaustri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 100
1 01	Heilsugæslustöðin Kirkjubæjarklaustri	10 100	
	Gjöld samtals		10 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 800	
52–58	Önnur gjöld	3 300	
5	Gjöld samtals	10 100	
4	Sértekjur	1 100	
	Mismunur		**9 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–572 Heilsugæslustöðin Vík í Mýrdal			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 200
1 01	Heilsugæslustöðin Vík í Mýrdal	9 200	
	Gjöld samtals		9 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 200	
52–58	Önnur gjöld	3 000	
5	Gjöld samtals	9 200	
4	Sértekjur	800	
	Mismunur		**8 400**
08–573 Heilsugæslustöðin Vestmannaeyjum			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 300
1 01	Heilsugæslustöðin Vestmannaeyjum	28 300	
	Gjöld samtals		28 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 600	
52–58	Önnur gjöld	7 700	
5	Gjöld samtals	28 300	
4	Sértekjur	8 000	
	Mismunur		**20 300**
08–574 Heilsugæslustöðin Hvolsvelli			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 400
1 01	Heilsugæslustöðin Hvolsvelli	10 400	
	Gjöld samtals		10 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 200	
52–58	Önnur gjöld	3 200	
5	Gjöld samtals	10 400	
4	Sértekjur	1 800	
	Mismunur		**8 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–575 Heilsugæslustöðin Hellu			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 000
1 01	Heilsugæslustöðin Hellu	13 000	
	Gjöld samtals		13 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 700	
52–58	Önnur gjöld	4 300	
5	Gjöld samtals	13 000	
4	Sértekjur	3 200	
	Mismunur		**9 800**
08–576 Heilsugæslustöðin Laugarási			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 500
1 01	Heilsugæslustöðin Laugarási	17 500	
	Gjöld samtals		17 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 700	
52–58	Önnur gjöld	4 800	
5	Gjöld samtals	17 500	
4	Sértekjur	3 700	
	Mismunur		**13 800**
08–577 Heilsugæslustöðin Selfossi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			32 900
1 01	Heilsugæslustöðin Selfossi	32 900	
	Gjöld samtals		32 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	23 100	
52–58	Önnur gjöld	9 800	
5	Gjöld samtals	32 900	
4	Sértekjur	7 700	
	Mismunur		**25 200**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–578	**Heilsugæslustöðin Hveragerði**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 500
1 01	Heilsugæslustöðin Hveragerði	9 500	
	Gjöld samtals		9 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 300	
52–58	Önnur gjöld	2 200	
5	Gjöld samtals	9 500	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**8 500**
08–579	**Heilsugæslustöðin Þorlákshöfn**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 500
1 01	Heilsugæslustöðin Þorlákshöfn	10 500	
	Gjöld samtals		10 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 800	
52–58	Önnur gjöld	2 700	
5	Gjöld samtals	10 500	
4	Sértekjur	1 400	
	Mismunur		**9 100**
08–581	**Heilsugæslustöð Suðurnesja**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			77 700
1 01	Heilsugæslustöð Suðurnesja	77 700	
	Gjöld samtals		77 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	57 500	
52–58	Önnur gjöld	20 200	
5	Gjöld samtals	77 700	
4	Sértekjur	17 300	
	Mismunur		**60 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–582 Heilsugæslustöðin Hafnarfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			68 500
1 01	Heilsugæslustöðin Hafnarfirði	68 500	
	Gjöld samtals		68 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	49 200	
52–58	Önnur gjöld	19 300	
5	Gjöld samtals	68 500	
4	Sértekjur	18 400	
	Mismunur		**50 100**
08–583 Heilsugæslustöðin Garðabæ			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 500
1 01	Heilsugæslustöðin Garðabæ	30 500	
	Gjöld samtals		30 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 000	
52–58	Önnur gjöld	6 500	
5	Gjöld samtals	30 500	
4	Sértekjur	4 900	
	Mismunur		**25 600**
08–584 Heilsugæslustöðin Kópavogi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			64 900
1 01	Heilsugæslustöðin Kópavogi	64 900	
	Gjöld samtals		64 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	49 200	
52–58	Önnur gjöld	15 700	
5	Gjöld samtals	64 900	
4	Sértekjur	14 500	
	Mismunur		**50 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–585	**Heilsugæslustöðin Seltjarnarnesi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			54 400
1 01	Heilsugæslustöðin Seltjarnarnesi	54 400	
	Gjöld samtals		54 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	41 000	
52–58	Önnur gjöld	13 400	
5	Gjöld samtals	54 400	
4	Sértekjur	9 800	
	Mismunur		**44 600**
08–586	**Heilsugæslustöðin Reykjalundi**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 100
1 01	Heilsugæslustöðin Reykjalundi	24 100	
	Gjöld samtals		24 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 500	
52–58	Önnur gjöld	5 600	
5	Gjöld samtals	24 100	
4	Sértekjur	5 200	
	Mismunur		**18 900**
08–601	**Ljósmæðraskóli Íslands**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 400
1 01	Ljósmæðraskóli Íslands	2 400	
	Gjöld samtals		2 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 100	
52–58	Önnur gjöld	300	
5	Gjöld samtals		**2 400**

		Þús. kr.	Þús. kr.
08–621	**Áfengisvarnir og bindindismál**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 400
1 10	Áfengisvarnaráð	8 600	
1 90	Annað	20 800	
	Gjöld samtals		29 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 700	
52–58	Önnur gjöld	3 200	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	21 500	
5	Gjöld samtals		**29 400**
08–950	**Rekstrarhagræðing**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			58 600
1 90	Rekstrarhagræðing	58 600	
	Gjöld samtals		58 600
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	58 600	
5	Gjöld samtals		**58 600**
	Samtals		47 673 900

09 Fjármálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–101 Fjármálaráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			258 700
1 01	Yfirstjórn	258 700	
Stofnkostnaður:			5 000
6 01	Tæki og búnaður	5 000	
	Gjöld samtals		263 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	169 000	
52–58	Önnur gjöld	94 700	
5	Gjöld samtals	263 700	
4	Sértekjur	5 000	
	Mismunur		**258 700**
09–103 Ríkisbókhald			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			87 300
1 01	Ríkisbókhald	87 300	
Stofnkostnaður:			2 500
6 01	Tæki og búnaður	2 500	
	Gjöld samtals		89 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	65 000	
52–58	Önnur gjöld	24 800	
5	Gjöld samtals	89 800	
4	Sértekjur	1 300	
	Mismunur		**88 500**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–104 Ríkisfjárhirsla			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 000
1 01	Ríkisfjárhirsla	30 000	
	Gjöld samtals		30 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 300	
52–58	Önnur gjöld	14 700	
5	Gjöld samtals		**30 000**
09–105 Ríkislögmaður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 300
1 01	Ríkislögmaður	20 300	
	Gjöld samtals		20 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 400	
52–58	Önnur gjöld	7 900	
5	Gjöld samtals	20 300	
4	Sértekjur	1 200	
	Mismunur		**19 100**
09–199 Ráðstöfunarfé			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	6 000	
	Gjöld samtals		6 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	6 000	
5	Gjöld samtals		**6 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–201	**Ríkisskattstjóri**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		289 400
1 01	Yfirstjórn	183 100	
1 10	Sameiginleg útgjöld ríkisskattstjóra og skattstofa	106 300	
	Stofnkostnaður:		11 000
6 01	Tæki og búnaður	11 000	
	Gjöld samtals		300 400
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	145 000	
52–58	Önnur gjöld	155 400	
5	Gjöld samtals		**300 400**
09–202	**Skattstofan í Reykjavík**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		155 400
1 01	Skattstofan í Reykjavík	155 400	
	Stofnkostnaður:		10 000
6 01	Tæki og búnaður	10 000	
	Gjöld samtals		165 400
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	124 900	
52–58	Önnur gjöld	40 500	
5	Gjöld samtals		**165 400**
09–203	**Skattstofa Vesturlands**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		27 100
1 01	Skattstofa Vesturlands	27 100	
	Gjöld samtals		27 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 000	
52–58	Önnur gjöld	6 100	
5	Gjöld samtals	27 100	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**26 800**

09–204 Skattstofa Vestfjarða

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 400
1 01	Skattstofa Vestfjarða	19 400	
	Gjöld samtals		19 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 600	
52–58	Önnur gjöld	4 800	
5	Gjöld samtals	19 400	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**18 900**

09–205 Skattstofa Norðurlands vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			19 300
1 01	Skattstofa Norðurlands vestra	19 300	
	Gjöld samtals		19 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 900	
52–58	Önnur gjöld	4 400	
5	Gjöld samtals	19 300	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**19 000**

09–206 Skattstofa Norðurlands eystra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 700
1 01	Skattstofa Norðurlands eystra	45 700	
	Gjöld samtals		45 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 600	
52–58	Önnur gjöld	8 100	
5	Gjöld samtals	45 700	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**45 200**

09–207 Skattstofa Austurlands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 300
1 01	Skattstofa Austurlands	22 300	
	Gjöld samtals		22 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 100	
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals	22 300	
4	Sértekjur	300	
	Mismunur		**22 000**

09–208 Skattstofa Suðurlands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 100
1 01	Skattstofa Suðurlands	29 100	
	Gjöld samtals		29 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	22 800	
52–58	Önnur gjöld	6 300	
5	Gjöld samtals	29 100	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**28 200**

09–209 Skattstofa Vestmannaeyja

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 000
1 01	Skattstofa Vestmannaeyja	11 000	
	Gjöld samtals		11 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 300	
52–58	Önnur gjöld	2 700	
5	Gjöld samtals	11 000	
4	Sértekjur	100	
	Mismunur		**10 900**

09–211 Skattstofa Reykjaness

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			80 800
1 01	Skattstofa Reykjaness	80 800	
	Gjöld samtals		80 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	67 900	
52–58	Önnur gjöld	12 900	
5	Gjöld samtals	80 800	
4	Sértekjur	500	
	Mismunur		**80 300**

09–212 Skattamál, ýmis útgjöld

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			89 200
1 01	Ýmis sameiginleg útgjöld	5 300	
1 10	Skatteftirlit	63 700	
1 30	Skattkerfisbreytingar	20 200	
Stofnkostnaður:			13 000
6 01	Tæki og búnaður	13 000	
	Gjöld samtals		102 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	63 700	
52–58	Önnur gjöld	38 500	
5	Gjöld samtals		**102 200**

09–214 Yfirskattanefnd

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			35 700
1 01	Yfirskattanefnd	35 700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			700
6 01	Tæki og búnaður	700	
	Gjöld samtals		36 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 600	
52–58	Önnur gjöld	6 800	
5	Gjöld samtals		**36 400**

09–215 Skattrannsóknarstjóri ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			54 300
1 01	Skattrannsóknarstjóri ríkisins	54 300	
Stofnkostnaður:			1 000
6 01	Tæki og búnaður	1 000	
	Gjöld samtals		55 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	42 900	
52–58	Önnur gjöld	12 400	
5	Gjöld samtals		**55 300**

09–250 Innheimtukostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			96 300
1 10	Ýmis innheimtukostnaður	85 600	
1 20	Kostnaður við sérstakar innheimtuaðgerðir	5 100	
1 30	Þungaskattsálagning með ökumælum	5 600	
	Gjöld samtals		96 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 700	
52–58	Önnur gjöld	90 600	
5	Gjöld samtals		**96 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–251 Gjaldheimtan í Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			135 300
1 01	Gjaldheimtan í Reykjavík	135 300	
	Gjöld samtals		135 300
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	135 300	
5	Gjöld samtals		**135 300**
09–259 Gjaldheimta Suðurnesja			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 500
1 01	Gjaldheimta Suðurnesja	17 500	
	Gjöld samtals		17 500
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	17 500	
5	Gjöld samtals		**17 500**
09–261 Ríkistollstjóri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			98 400
1 01	Ríkistollstjóri	98 400	
Stofnkostnaður:			6 000
6 01	Tæki og búnaður	6 000	
	Gjöld samtals		104 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	56 000	
52–58	Önnur gjöld	48 400	
5	Gjöld samtals	104 400	
4	Sértekjur	1 100	
	Mismunur		**103 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–262 Tollstjórinn í Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			238 300
1 01	Tollstjórinn í Reykjavík	142 100	
1 10	Tollgæsla	96 200	
Stofnkostnaður:			3 500
6 01	Tæki og búnaður	3 500	
	Gjöld samtals		241 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	168 600	
52–58	Önnur gjöld	73 200	
5	Gjöld samtals	241 800	
4	Sértekjur	9 000	
	Mismunur		**232 800**
09–381 Uppbætur á lífeyri			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			890 000
1 01	Uppbætur á lífeyri	890 000	
	Gjöld samtals		890 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	890 000	
5	Gjöld samtals		**890 000**
09–402 Fasteignamat ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 000
1 01	Fasteignamat ríkisins	26 000	
Stofnkostnaður:			17 000
6 01	Tæki og búnaður	17 000	
	Gjöld samtals		43 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	43 000	
5	Gjöld samtals		**43 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–481	**Útgjöld samkvæmt heimildarákvæðum**		
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			460 000
6 01	Útgjöld samkvæmt heimildarákvæðum	360 000	
6 90	Átak á sviði rannsókna og þróunarstarfsemi	100 000	
	Gjöld samtals		460 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	360 000	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	100 000	
5	Gjöld samtals	460 000	
4	Sértekjur	50 000	
	Mismunur		**410 000**
09–801	**Ýmis lán ríkissjóðs, vextir**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 450 000
1 10	Ýmis lán ríkissjóðs, vextir	11 450 000	
	Gjöld samtals		11 450 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	11 450 000	
5	Gjöld samtals		**11 450 000**
09–901	**Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 800
1 01	Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins	52 800	
Stofnkostnaður:			1 200
6 01	Tæki og búnaður	1 200	
	Gjöld samtals		54 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	32 200	
52–58	Önnur gjöld	21 800	
5	Gjöld samtals	54 000	
4	Sértekjur	49 000	
	Mismunur		**5 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
09–950 Rekstrarhagræðing			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 200
1 90	Rekstrarhagræðing	5 200	
	Gjöld samtals		5 200
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	5 200	
5	Gjöld samtals		**5 200**
09–971 Ríkisábyrgðir og tjónabætur			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			320 000
6 01	Ríkisábyrgðir	300 000	
6 10	Tjónabætur	20 000	
	Gjöld samtals		320 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	20 000	
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	300 000	
5	Gjöld samtals		**320 000**
09–981 Ýmsar fasteignir ríkissjóðs			
Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			60 000
6 22	Stjórnsýsluhús Akranesi	27 000	
6 40	Tollhúsið við Tryggvagötu	5 000	
6 50	Sölvhólsgata 7	10 000	
6 60	Sölvhóll	8 000	
6 80	Listaskóli	10 000	
	Gjöld samtals		60 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	60 000	
5	Gjöld samtals		**60 000**
09–989 Launa- og verðlagsmál			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			55 200
1 90	Launabætur	55 200	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			10 000
6 01	Stofnkostnaður	10 000	
	Gjöld samtals		65 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	55 200	
52–58	Önnur gjöld	10 000	
5	Gjöld samtals		**65 200**

09–990 Ríkisstjórnarákvarðanir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			150 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ríkisstjórnarinnar	100 000	
1 90	Markaðsátak í löndum EES	50 000	
	Gjöld samtals		150 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	50 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	100 000	
5	Gjöld samtals		**150 000**

09–995 Skýrsluvélakostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			347 700
1 01	Launagreiðslukerfi	60 700	
1 02	Tekjubókhaldskerfi	62 700	
1 03	Skattvinnslukerfi	90 000	
1 04	Bókhalds- og áætlanakerfi ríkisins	46 800	
1 05	Innheimtuskilakerfi	12 900	
1 06	Forsendukerfi innheimtugagna	13 900	
1 07	Fjármagnstekjuskattskerfi	6 000	
1 90	Sívinnsla notenda	54 700	
Stofnkostnaður:			103 000
6 01	Hugbúnaðargerð fyrir launagreiðslukerfi	5 000	
6 02	Hugbúnaðargerð fyrir tekjubókhaldskerfi	33 000	
6 03	Hugbúnaðargerð fyrir skattvinnslukerfi	45 000	
6 07	Hugbúnaðargerð fyrir fjármagnstekjuskattskerfi	20 000	
	Gjöld samtals		450 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	450 700	
5	Gjöld samtals		**450 700**

09–999 Ýmislegt

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			433 300
1 10	Símakostnaður og burðargjöld fyrir Stjórnarráðið	71 600	
1 13	Kjarasamningar	17 900	
1 14	Tryggingabætur samkvæmt kjarasamningum	19 900	
1 15	Kjararannsóknir	5 200	
1 17	Ýmis sameiginlegur kostnaður	13 800	
1 18	Styrkur til útgáfumála samkvæmt tillögum stjórnskipaðrar nefndar	98 000	
1 19	Ýmsar endurgreiðslur	20 000	
1 31	Lífeyrissjóður bænda	144 000	
1 45	Ýmsar nefndir	3 000	
1 50	Alþjóðastofnanir um tollamál (CCC, ICTB)	1 600	
1 60	Dómkröfur	16 500	
1 65	Kjaradómur og kjaranefnd	4 500	
1 90	Óviss útgjöld	17 300	
Stofnkostnaður:			20 000
6 20	Ríkisbifreiðar, framlag	5 000	
6 30	Tölvumál Stjórnarráðs o.fl.	15 000	
	Gjöld samtals		453 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 600	
52–58	Önnur gjöld	154 100	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	263 600	
5	Gjöld samtals		**453 300**
	Samtals		16 200 900

10 Samgönguráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
10–101	**Samgönguráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			63 200
1 01	Yfirstjórn	63 200	
	Gjöld samtals		63 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 200	
52–58	Önnur gjöld	29 000	
5	Gjöld samtals		**63 200**
10–190	**Ýmis verkefni**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			142 700
1 12	Vetrarsamgöngur og vöruflutningar[1)]	26 400	
1 21	Lög- og réttindaskráning sjómanna	1 000	
1 22	Fræðsluefni um öryggismál sjómanna	3 200	
1 23	Slysavarnaskóli sjómanna	31 500	
1 24	Tilkynningarskylda íslenskra skipa	18 200	
1 25	GPS-staðsetningarkerfi	7 600	
1 26	Alþjóðasiglingamálastofnunin IMCO	1 100	
1 27	Slysavarnafélag Íslands	16 700	
1 28	Sjálfvirkt tilkynningarkerfi skipa	10 000	
1 31	Landsbjörg	9 000	
1 32	Rannsóknanefnd flugslysa	4 500	
1 33	Flugeftirlitsnefnd	1 200	
1 34	Flugskóli Íslands	10 000	
1 41	Ferðamálasamtök Vestur-Norðurlanda	1 000	
1 91	Ráðstefna um öryggi fiskiskipa	1 300	
	Gjöld samtals		142 700

[1)] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 4.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 200	
52–58	Önnur gjöld	1 800	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	26 400	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	22 800	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	86 500	
5	Gjöld samtals		**142 700**

10–199 Ráðstöfunarfé

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	5 000	
	Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5	Gjöld samtals		**5 000**

10–211 Vegagerð ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			250 200
1 01	Yfirstjórn	250 200	
Viðhaldsverkefni:			2 481 000
5 05	Þjónustuviðhald	1 280 000	
5 10	Stofnviðhald	1 201 000	
Stofnkostnaður:			4 239 000
6 10	Nýframkvæmdir	2 280 000	
6 11	Framkvæmdaátak vegna atvinnumála	900 000	
6 30	Fjallvegir	65 000	
6 40	Tilraunir	30 000	
6 51	Sýsluvegir	176 000	
6 52	Þéttbýlisvegir	258 000	
6 55	Ferjur og flóabátar	530 000	
	Gjöld samtals		6 970 200

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	176 600	
52–58	Önnur gjöld	6 005 600	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	258 000	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	530 000	
5	Gjöld samtals		**6 970 200**

10–331 Vita- og hafnamálaskrifstofan

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			78 700
1 01	Vita- og hafnamálaskrifstofan	78 700	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tæki og búnaður	2 000	
	Gjöld samtals		80 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	57 500	
52–58	Önnur gjöld	23 200	
5	Gjöld samtals	80 700	
4	Sértekjur	48 600	
	Mismunur		**32 100**

10–332 Vitastofnun Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			110 400
1 10	Rekstur vita	107 300	
1 20	Sjómerki	3 100	
Stofnkostnaður:			26 900
6 01	Tæki og búnaður	4 500	
6 30	Vitabyggingar	22 400	
	Gjöld samtals		137 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	66 300	
52–58	Önnur gjöld	71 000	
5	Gjöld samtals	137 300	
4	Sértekjur	20 000	
	Mismunur		**117 300**

		Þús. kr.	Þús. kr.
10–333 Hafnamál			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 300
1 10	Hafnarannsóknir og mælingar	29 300	
Stofnkostnaður:			943 000
6 10	Tæki og búnaður	4 000	
6 20	Ferjubryggjur við Ísafjarðardjúp	19 000	
6 30	Hafnamannvirki [1]	728 600	
6 32	Lendingarbætur	5 000	
6 39	Hafnamannvirki (fjármagnskostnaður), Sandgerði	21 400	
6 40	Sjóvarnargarðar [2]	75 000	
6 70	Hafnabótasjóður, framlag	90 000	
	Gjöld samtals		972 300
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	33 300	
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	90 000	
	5912 Til sveitarfélaga	728 600	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	120 400	
5	Gjöld samtals	972 300	
4	Sértekjur	128 000	
	Mismunur		**844 300**
10–341 Siglingamálastofnun ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			123 300
1 01	Siglingamálastofnun ríkisins	109 100	
1 03	Sérstök verkefni	3 600	
1 04	Mengunarvarnasvið	10 600	
Stofnkostnaður:			13 900
6 01	Tæki og búnaður	2 500	
6 10	Mengunarvarnabúnaður	6 600	
6 40	Tölvubúnaður	4 800	
	Gjöld samtals		137 200

[1] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 5.

[2] Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 6.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	74 400	
52–58	Önnur gjöld	59 200	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	3 600	
5	Gjöld samtals	137 200	
4	Sértekjur	38 000	
	Mismunur		**99 200**

10–342 Rannsóknanefnd sjóslysa

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 300
1 01	Rannsóknanefnd sjóslysa	7 300	
	Gjöld samtals		7 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 200	
52–58	Önnur gjöld	4 100	
5	Gjöld samtals		**7 300**

10–471 Flugmálastjórn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 073 800
1 01	Flugmálastjórn	702 300	
1 70	Alþjóðaflugþjónusta	371 500	
Stofnkostnaður:			393 000
6 70	Ný flugstjórnarmiðstöð á Reykjavíkurflugvelli	57 700	
6 80	Flugvellir, framkvæmdir	335 300	
	Gjöld samtals		1 466 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	650 100	
52–58	Önnur gjöld	759 000	
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	57 700	
5	Gjöld samtals	1 466 800	
4	Sértekjur	934 800	
	Mismunur		**532 000**

		Þús. kr.	Þús. kr.
10–511	**Fjarskiptaeftirlit ríkisins**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 700
1 01	Fjarskiptaeftirlit ríkisins	52 700	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Tæki og búnaður	4 000	
	Gjöld samtals		56 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	29 600	
52–58	Önnur gjöld	27 100	
5	Gjöld samtals	56 700	
4	Sértekjur	56 700	
	Mismunur		
10–651	**Ferðamálaráð**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 800
1 01	Ferðamálaráð	26 800	
Stofnkostnaður:			68 000
6 10	Ferðamál skv. 8. gr. laga nr. 79/1985	68 000	
	Gjöld samtals		94 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 400	
52–58	Önnur gjöld	16 400	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	68 000	
5	Gjöld samtals		**94 800**
	Samtals		8 908 100

11 Iðnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
11–101 Iðnaðarráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 900
1 01	Yfirstjórn	45 900	
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tæki og búnaður	1 500	
	Gjöld samtals		47 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 200	
52–58	Önnur gjöld	21 200	
5	Gjöld samtals		**47 400**
11–102 Einkaleyfastofan			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 300
1 01	Einkaleyfastofan	28 300	
Stofnkostnaður:			2 100
6 01	Tæki og búnaður	2 100	
	Gjöld samtals		30 400
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 600	
52–58	Önnur gjöld	13 800	
5	Gjöld samtals	30 400	
4	Sértekjur	30 400	
	Mismunur		

		Þús. kr.	Þús. kr.
11–199	**Ráðstöfunarfé**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		8 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	8 000	
	Gjöld samtals		8 000
	Tegundasundurliðun:		
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 000	
5	Gjöld samtals		**8 000**
11–201	**Iðntæknistofnun Íslands**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		259 000
1 01	Iðntæknistofnun Íslands	251 600	
1 93	Verkefni um nýsköpun í atvinnulífinu	7 400	
	Stofnkostnaður:		6 000
6 01	Tæki og búnaður	6 000	
	Gjöld samtals		265 000
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	143 900	
52–58	Önnur gjöld	120 600	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	500	
5	Gjöld samtals	265 000	
4	Sértekjur	168 500	
	Mismunur		**96 500**
11–203	**Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins**		
	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		130 600
1 01	Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins	130 600	
	Stofnkostnaður:		6 800
6 01	Tæki og búnaður	6 800	
	Gjöld samtals		137 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	87 100	
52–58	Önnur gjöld	50 300	
5	Gjöld samtals	137 400	
4	Sértekjur	87 200	
	Mismunur		**50 200**

11–240 Iðnaðarrannsóknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 000
1 01	Iðnaðarrannsóknir	16 000	
	Gjöld samtals		16 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	16 000	
5	Gjöld samtals		**16 000**

11–299 Iðja og iðnaður, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			58 600
1 14	Iðnþróun og tækninýjungar	9 800	
1 15	Alþjóðastaðlar, CEN-CENELEC	14 500	
1 16	Verkstjórnarfræðsla	1 500	
1 17	Parísarsamþykkt um vernd á sviði iðnaðar	1 300	
1 19	Staðlaráð	2 600	
1 30	Alþjóðlegt rannsóknarsamstarf	9 900	
1 40	Smáiðnaður í dreifbýli	11 000	
1 50	Nýsköpun og markaðsmál	8 000	
	Gjöld samtals		58 600
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	22 400	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	33 400	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 800	
5	Gjöld samtals		**58 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
11–301 Orkustofnun			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			359 700
1 01	Orkustofnun	331 700	
1 90	Rannsóknir í Öxarfirði	3 200	
1 92	Átak í vatnsorkurannsóknum	20 000	
1 96	Virkjun jarðhita til raforkuvinnslu	4 800	
Stofnkostnaður:			8 200
6 01	Tæki og búnaður	8 200	
	Gjöld samtals		367 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	203 900	
52–58	Önnur gjöld	164 000	
5	Gjöld samtals	367 900	
4	Sértekjur	162 400	
	Mismunur		**205 500**
11–302 Rafmagnseftirlit ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 700
1 01	Rafmagnseftirlit ríkisins	66 700	
	Gjöld samtals		66 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	38 800	
52–58	Önnur gjöld	27 900	
5	Gjöld samtals	66 700	
4	Sértekjur	1 000	
	Mismunur		**65 700**
11–371 Orkusjóður			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 500
1 01	Rekstur Orkusjóðs	2 500	
1 23	Notendur utan samveitna	2 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			57 800
6 14	Lánagreiðslur, framlög	31 100	
6 15	Lán til jarðhitaleitar	8 000	
6 21	Styrking dreifikerfis í sveitum	18 700	
	Gjöld samtals		62 300
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	62 300	
5	Gjöld samtals		**62 300**

11–399 Ýmis orkumál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			411 000
1 13	Hafsbotnsrannsóknir	4 000	
1 15	Niðurgreiðsla á rafhitun	397 000	
1 17	Markaðsskrifstofa iðnaðarráðuneytis og Landsvirkjunar	10 000	
	Gjöld samtals		411 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5910 Til stofnana í A-hluta	4 000	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	10 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	397 000	
5	Gjöld samtals		**411 000**
	Samtals		1 021 200

12 Viðskiptaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
12–101	**Viðskiptaráðuneyti, aðalskrifstofa**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 900
1 01	Yfirstjórn	66 900	
	Gjöld samtals		66 900
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 000	
52–58	Önnur gjöld	31 900	
5	Gjöld samtals	66 900	
4	Sértekjur	700	
	Mismunur		**66 200**
12–190	**Ýmis verkefni**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 600
1 10	Neytendasamtökin	3 000	
1 11	Dreifbýlisverslun, stuðningsaðgerðir	800	
1 20	Icepro-nefnd	1 500	
1 30	Tölvugagnaskiptakerfi fyrir viðskipti, TEDIS	400	
1 90	Ýmis viðskipta- og bankamál	3 900	
	Gjöld samtals		9 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	700	
52–58	Önnur gjöld	300	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	3 700	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	4 900	
5	Gjöld samtals		**9 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
12–199	**Ráðstöfunarfé**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 000
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	3 000	
	Gjöld samtals		3 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 000	
5	Gjöld samtals		**3 000**
12–301	**Löggildingarstofan**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			43 900
1 01	Löggildingarstofan	43 900	
Stofnkostnaður:			6 900
6 01	Tæki og búnaður	6 900	
	Gjöld samtals		50 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 100	
52–58	Önnur gjöld	24 700	
5	Gjöld samtals	50 800	
4	Sértekjur	40 800	
	Mismunur		**10 000**
12–902	**Samkeppnisstofnun**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 400
1 01	Samkeppnisstofnun	66 400	
Stofnkostnaður:			2 200
6 01	Tæki og búnaður	2 200	
	Gjöld samtals		68 600
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	46 800	
52–58	Önnur gjöld	21 800	
5	Gjöld samtals		**68 600**

		Þús. kr.	Þús. kr.
12–903 Skráning hlutafélaga			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 800
1 01	Skráning hlutafélaga	10 800	
	Gjöld samtals		10 800
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 700	
52–58	Önnur gjöld	3 100	
5	Gjöld samtals		**10 800**
	Samtals		168 200

13 Hagstofa Íslands

		Þús. kr.	Þús. kr.
13–101 Hagstofa Íslands, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			122 200
1 01	Yfirstjórn	113 200	
1 02	Sérstakar kannanir	4 800	
1 03	Manntal 1991	4 200	
Stofnkostnaður:			5 500
6 01	Tæki og búnaður	5 500	
	Gjöld samtals		127 700
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	67 500	
52–58	Önnur gjöld	56 400	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 800	
5	Gjöld samtals	127 700	
4	Sértekjur	8 000	
	Mismunur		**119 700**
13–102 Þjóðskráin			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			65 100
1 01	Þjóðskráin	65 100	
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tæki og búnaður	3 000	
	Gjöld samtals		68 100

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 200	
52–58	Önnur gjöld	43 900	
5	Gjöld samtals	68 100	
4	Sértekjur	41 200	
	Mismunur		**26 900**
	Samtals		146 600

14 Umhverfisráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
14–101 Umhverfisráðuneyti, aðalskrifstofa			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			60 800
1 01	Yfirstjórn	60 800	
Stofnkostnaður:			2 500
6 09	Tæki og búnaður	2 500	
	Gjöld samtals		63 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 700	
52–58	Önnur gjöld	27 600	
5	Gjöld samtals		**63 300**
14–190 Ýmis verkefni			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 800
1 12	Uppgræðsla og gróðurvernd	1 000	
1 20	Ósonmál	1 000	
1 22	Stefnumörkun í umhverfismálum	3 000	
1 23	Ýmis umhverfisverkefni	9 600	
1 24	Rannsóknir á loftmengun	1 500	
1 26	Stefnumörkun í frárennslismálum	1 500	
1 27	Útgáfu- og fræðslumál	2 000	
1 28	Átak í sorphirðumálum	9 000	
1 29	Rannsóknir á botndýrum á Íslandsmiðum	6 500	
1 30	Alþjóðasamstarf	2 500	
1 34	Rannsóknir á lifnaðarháttum æðarfugls	2 000	
1 35	Umhverfisvöktun	10 900	
1 37	Gróðurkortagerð	2 000	
1 39	Mengunarslys	500	
1 40	Alþjóðastofnanir	6 500	
1 50	Náttúrustofa á Austurlandi	1 500	
1 51	Rannsóknir á íslenskum vötnum	1 000	
1 52	Náttúrugripasafn á Vestfjörðum	800	
	Gjöld samtals		62 800

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	54 000	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	2 300	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	6 500	
5	Gjöld samtals		**62 800**

14–199 Ráðstöfunarfé

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 700
1 10	Til ráðstöfunar samkvæmt ákvörðun ráðherra	3 700	
	Gjöld samtals		3 700
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 700	
5	Gjöld samtals		**3 700**

14–201 Náttúruverndarráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			54 400
1 01	Yfirstjórn	24 700	
1 10	Þjóðgarðar og friðlýst svæði	29 700	
Viðhaldsverkefni:			2 200
5 01	Viðhaldsfé	2 200	
Stofnkostnaður:			5 400
6 01	Tæki og búnaður	5 400	
	Gjöld samtals		62 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	33 500	
52–58	Önnur gjöld	28 500	
5	Gjöld samtals	62 000	
4	Sértekjur	21 100	
	Mismunur		**40 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
14–202	**Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 100
1 01	Náttúrurannsóknastöðin við Mývatn	4 100	
	Gjöld samtals		4 100
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 800	
52–58	Önnur gjöld	1 300	
5	Gjöld samtals		**4 100**
14–210	**Veiðistjóri**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 300
1 01	Veiðistjóri	42 300	
	Gjöld samtals		42 300
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 300	
52–58	Önnur gjöld	6 000	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	28 000	
5	Gjöld samtals	42 300	
4	Sértekjur	3 500	
	Mismunur		**38 800**
14–301	**Skipulagsstjóri ríkisins**		
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			112 400
1 01	Skipulagsstjóri ríkisins	93 500	
1 10	Landfræðilegt upplýsingakerfi	6 700	
1 11	Mat á umhverfisáhrifum	12 200	
	Gjöld samtals		112 400

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	32 600	
52–58	Önnur gjöld	52 800	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	27 000	
5	Gjöld samtals	112 400	
4	Sértekjur	81 000	
	Mismunur		**31 400**

14–310 Landmælingar Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			105 500
1 01	Landmælingar Íslands	105 500	
Stofnkostnaður:			11 000
6 90	Sérstök verkefni í kortagerð og tækjabúnaður	11 000	
	Gjöld samtals		116 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	45 300	
52–58	Önnur gjöld	71 200	
5	Gjöld samtals	116 500	
4	Sértekjur	47 900	
	Mismunur		**68 600**

14–401 Náttúrufræðistofnun Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			57 300
1 01	Yfirstjórn	6 200	
1 02	Setur í Reykjavík	37 100	
1 03	Setur á Akureyri	14 000	
Stofnkostnaður:			3 400
6 01	Tæki og búnaður	3 400	
	Gjöld samtals		60 700

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	38 500	
52–58	Önnur gjöld	22 200	
5	Gjöld samtals	60 700	
4	Sértekjur	4 100	
	Mismunur		**56 600**

14–410 Veðurstofa Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			282 500
1 01	Almenn starfsemi	205 200	
1 70	Veðurþjónusta fyrir millilandaflug	77 300	
Stofnkostnaður:			10 700
6 01	Tæki og búnaður	10 700	
	Gjöld samtals		293 200
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	189 100	
52–58	Önnur gjöld	104 100	
5	Gjöld samtals	293 200	
4	Sértekjur	85 500	
	Mismunur		**207 700**

14–950 Rekstrarhagræðing

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 500
1 90	Rekstrarhagræðing	4 500	
	Gjöld samtals		4 500
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	4 500	
5	Gjöld samtals		**4 500**
	Samtals		582 400

B- HLUTI
Ríkisfyrirtæki og sjóðir í ríkiseign

5. gr.

Árið 1994 er ætlast til að rekstri og fjármunahreyfingum eftirtalinna ríkisfyrirtækja og sjóða í ríkiseign verði hagað samkvæmt áætlunum í þessari grein.

22 Menntamálaráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
22-201	**Happdrætti Háskóla Íslands**		
51	Laun	33 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	946 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	11 200	
5,8	Gjöld samtals	990 200	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 160 000	
48	Fjármunatekjur	30 200	
4,7	Tekjur samtals	1 190 200	
	Mismunur		200 000
Fjármunahreyfingar út:			
59	Greitt í ríkissjóð	40 000	
59	Greitt Háskóla Íslands og stofnunum hans	160 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	200 000	

		Þús.kr.	Þús.kr.
22–202	**Lyfjabúð Háskóla Íslands**		
51	Laun	35 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	11 600	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	110 400	
571	Fjármagnskostnaður	900	
593	Afskriftir	500	
59	Tilfærslur	300	
5,8	Gjöld samtals	158 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	164 000	
48	Fjármunatekjur	5 200	
4,7	Tekjur samtals	169 200	
	Mismunur		10 500
Fjármunahreyfingar út:			
59	Arðgreiðsla í ríkissjóð	5 000	
39	Fært á höfuðstól	6 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	10 500	
22–215	**Háskólabíó**		
51	Laun	40 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	71 900	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	78 800	
571	Fjármagnskostnaður	20 800	
51–57	Viðhald	12 600	
593	Afskriftir	33 600	
5,8	Gjöld samtals	257 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	212 500	
48	Fjármunatekjur	300	
49	Aðrar tekjur	13 700	
4,7	Tekjur samtals	226 500	
	Mismunur		–31 200
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	22 800	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	33 600	
26	Tekin lán	20 400	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–31 200	

		Þús.kr.	Þús.kr.
22–233	**Rannsóknasjóður**		
59	Tilfærslur	200 000	
5,8	Gjöld samtals	200 000	
4910	Framlag úr ríkissjóði	200 000	
4,7	Tekjur samtals	200 000	
22–235	**Vísindasjóður**		
59	Tilfærslur	147 000	
5,8	Gjöld samtals	147 000	
48	Fjármunatekjur	2 000	
4910	Framlag úr ríkissjóði	25 000	
49	Aðrar tekjur	120 000	
4,7	Tekjur samtals	147 000	
22–276	**Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna**		
571	Fjármagnskostnaður	5 500	
59	Tilfærslur	29 000	
5,8	Gjöld samtals	34 500	
4910	Framlag úr ríkissjóði	40 000	
4,7	Tekjur samtals	40 000	
	Mismunur		5 500
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	5 500	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	5 500	
22–679	**Sameiginlegur kostnaður við skólana á Laugarvatni**		
51	Laun	2 400	
54–58	Önnur rekstrargjöld	4 400	
51–57	Viðhald	1 200	
593	Afskriftir	600	
5,8	Gjöld samtals	8 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	10 400	
4,7	Tekjur samtals	10 400	
	Mismunur		1 800

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	800	
39	Fært á höfuðstól	1 600	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	600	
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 800	
22–872	**Lánasjóður íslenskra námsmanna**		
51	Laun	49 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	40 000	
571	Fjármagnskostnaður	973 000	
5,8	Gjöld samtals	1 062 000	
48	Fjármunatekjur	77 000	
4910	Framlag úr ríkissjóði	1 550 000	
4,7	Tekjur samtals	1 627 000	
	Mismunur		565 000
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	2 870 000	
18	Fjárfesting	12 000	
26	Afborganir lána	2 258 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	935 000	
26	Tekin lán	3 640 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	565 000	
22–970	**Ríkisútvarpið, framkvæmdasjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	14 000	
593	Afskriftir	119 000	
5,8	Gjöld samtals	133 000	
49	Aðrar tekjur	210 000	
4,7	Tekjur samtals	210 000	
	Mismunur		77 000

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	180 000	
26	Afborganir lána	16 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	119 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	77 000	
22–971	**Ríkisútvarpið, hljóðvarp**		
51	Laun	376 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	376 000	
571	Fjármagnskostnaður	18 000	
593	Afskriftir	15 000	
59	Tilfærslur	81 000	
5,8	Gjöld samtals	866 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	825 000	
48	Fjármunatekjur	26 000	
4,7	Tekjur samtals	851 000	
	Mismunur		–15 000
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	15 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–15 000	
22–972	**Ríkisútvarpið, sjónvarp**		
51	Laun	484 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	738 000	
571	Fjármagnskostnaður	35 000	
593	Afskriftir	40 000	
59	Tilfærslur	129 000	
5,8	Gjöld samtals	1 426 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 340 000	
48	Fjármunatekjur	52 000	
4,7	Tekjur samtals	1 392 000	
	Mismunur		–34 000
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	6 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	40 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–34 000	

		Þús.kr.	Þús.kr.
22-973	**Þjóðleikhúsið**		
51	Laun	278 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	136 400	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	22 000	
571	Fjármagnskostnaður	300	
51–57	Viðhald	6 700	
593	Afskriftir	12 600	
5,8	Gjöld samtals	456 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	157 700	
48	Fjármunatekjur	300	
4910	Framlag úr ríkissjóði	297 000	
49	Aðrar tekjur	3 400	
4,7	Tekjur samtals	458 400	
	Mismunur		2 400
Fjármunahreyfingar út:			
39	Fært á höfuðstól	15 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	12 600	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 400	
22-974	**Sinfóníuhljómsveit Íslands**		
51	Laun	138 500	
54–58	Önnur rekstrargjöld	61 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	2 100	
5,8	Gjöld samtals	201 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	26 300	
48	Fjármunatekjur	200	
4910	Framlag úr ríkissjóði	101 000	
49	Aðrar tekjur	77 000	
4,7	Tekjur samtals	204 500	
	Mismunur		2 900
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	2 900	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 900	

23 Utanríkisráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
23–101	**Fríhöfn, Keflavíkurflugvelli**		
51	Laun	163 600	
54–58	Önnur rekstrargjöld	124 700	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	1 073 000	
571	Fjármagnskostnaður	300	
593	Afskriftir	12 400	
5,8	Gjöld samtals	1 374 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 902 600	
48	Fjármunatekjur	6 200	
49	Aðrar tekjur	800	
4,7	Tekjur samtals	1 909 600	
	Mismunur		535 600
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	18 000	
59	Greitt í ríkissjóð	530 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	12 400	
39	Ráðstöfun eigin fjár	535 600	
23–111	**Flugmálastjórn, Keflavíkurflugvelli**		
51	Laun	134 200	
54–58	Önnur rekstrargjöld	53 900	
51–57	Viðhald	5 200	
593	Afskriftir	3 400	
59	Tilfærslur	19 800	
5,8	Gjöld samtals	216 500	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	211 400	
48	Fjármunatekjur	500	
49	Aðrar tekjur	20 500	
4,7	Tekjur samtals	232 400	
	Mismunur		15 900

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	4 300	
39	Greitt í ríkissjóð	15 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	3 400	
39	Ráðstöfun eigin fjár	15 900	
23–114	**Flugstöð Leifs Eiríkssonar, rekstur**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	123 600	
571	Fjármagnskostnaður	181 400	
51–57	Viðhald	52 800	
593	Afskriftir	110 700	
5,8	Gjöld samtals	468 500	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	309 500	
48	Fjármunatekjur	600	
49	Aðrar tekjur	100 400	
4,7	Tekjur samtals	410 500	
	Mismunur		–58 000
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	14 300	
39	Fært á höfuðstól	38 400	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	110 700	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–58 000	
23–118	**Ratsjárstöðvar, rekstur**		
51	Laun	279 100	
54–58	Önnur rekstrargjöld	277 000	
571	Fjármagnskostnaður	12 500	
593	Afskriftir	6 900	
5,8	Gjöld samtals	575 500	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	583 900	
4,7	Tekjur samtals	583 900	
	Mismunur		8 400

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	6 700	
	Annað	8 600	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	6 900	
39	Ráðstöfun eigin fjár	8 400	
23–121	**Sala varnarliðseigna**		
51	Laun	22 400	
54–58	Önnur rekstrargjöld	15 200	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	72 100	
51–57	Viðhald	500	
593	Afskriftir	3 300	
5,8	Gjöld samtals	113 500	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	130 100	
48	Fjármunatekjur	6 000	
49	Aðrar tekjur	6 100	
4,7	Tekjur samtals	142 200	
	Mismunur		28 700
Fjármunahreyfingar út:			
59	Greitt í ríkissjóð	32 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	3 300	
39	Ráðstöfun eigin fjár	28 700	

24 Landbúnaðarráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
24–831	**Jarðeignir ríkisins og Jarðasjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	4 300	
5,8	Gjöld samtals	4 300	
4910	Framlag úr ríkissjóði	35 000	
49	Aðrar tekjur	20 400	
4,7	Tekjur samtals	55 400	
	Mismunur		51 100
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	36 400	
26	Afborganir lána	19 900	
Fjármunahreyfingar inn:			
18	Sala eigna	5 200	
39	Ráðstöfun eigin fjár	51 100	
24–841	**Laxeldisstöðin Kollafirði**		
51	Laun	12 100	
54–58	Önnur rekstrargjöld	6 900	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	2 600	
571	Fjármagnskostnaður	1 700	
51–57	Viðhald	1 500	
593	Afskriftir	6 800	
59	Tilfærslur	19 700	
5,8	Gjöld samtals	51 300	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	21 800	
48	Fjármunatekjur	100	
4910	Framlag úr ríkissjóði	30 000	
4,7	Tekjur samtals	51 900	
	Mismunur		600

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	1 100	
26	Afborganir lána	6 300	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	6 800	
39	Ráðstöfun eigin fjár	600	
24–911	**Áburðarverksmiðja ríkisins**		
51	Laun	243 400	
54–58	Önnur rekstrargjöld	313 400	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	269 600	
571	Fjármagnskostnaður	47 800	
51–57	Viðhald	53 200	
593	Afskriftir	139 100	
5,8	Gjöld samtals	1 066 500	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 045 700	
48	Fjármunatekjur	25 800	
4,7	Tekjur samtals	1 071 500	
	Mismunur		5 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	40 000	
59	Arðgreiðsla í ríkissjóð	33 000	
22	Lækkun skammtímalána	71 100	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	139 100	
39	Ráðstöfun eigin fjár	5 000	

25 Sjávarútvegsráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
25–272	**Rannsóknastofnanir sjávarútvegsins, bygging**		
51	Laun	1 200	
54–58	Önnur rekstrargjöld	5 000	
51–57	Viðhald	8 600	
5,8	Gjöld samtals	14 800	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	24 800	
4910	Framlag úr ríkissjóði	25 000	
4,7	Tekjur samtals	49 800	
	Mismunur		35 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	35 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	35 000	

26 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
26–101	**Lögbirtingablað**		
51	Laun	4 100	
54–58	Önnur rekstrargjöld	16 600	
5,8	Gjöld samtals	20 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	20 700	
4,7	Tekjur samtals	20 700	
26–731	**Kristnisjóður**		
51	Laun	1 800	
54–58	Önnur rekstrargjöld	1 300	
59	Tilfærslur	23 700	
5,8	Gjöld samtals	26 800	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	7 700	
48	Fjármunatekjur	800	
4910	Framlag úr ríkissjóði	18 300	
4,7	Tekjur samtals	26 800	
26–732	**Kirkjubyggingasjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	800	
5,8	Gjöld samtals	800	
48	Fjármunatekjur	5 500	
4910	Framlag úr ríkissjóði	1 000	
4,7	Tekjur samtals	6 500	
	Mismunur		5 700
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	8 200	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	2 500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	5 700	

		Þús.kr.	Þús.kr.
26–733	**Kirkjugarðasjóður**		
51	Laun	3 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	4 100	
571	Fjármagnskostnaður	700	
593	Afskriftir	300	
59	Tilfærslur	30 000	
5,8	Gjöld samtals	38 100	
48	Fjármunatekjur	4 100	
49	Aðrar tekjur	40 200	
4,7	Tekjur samtals	44 300	
	Mismunur		6 200
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	6 500	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	300	
39	Ráðstöfun eigin fjár	6 200	

27 Félagsmálaráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
27–270	**Byggingarsjóður ríkisins, húsbréfadeild**		
51	Laun	46 900	
54–58	Önnur rekstrargjöld	62 300	
571	Fjármagnskostnaður	384 400	
5,8	Gjöld samtals	493 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	17 900	
48	Fjármunatekjur	3 398 000	
49	Aðrar tekjur	45 200	
4,7	Tekjur samtals	3 461 100	
	Mismunur		2 967 500
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	11 620 000	
26	Afborganir lána	3 065 000	
39	Sjóðshækkun	956 500	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	1 174 000	
26	Tekin lán	11 500 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 967 500	
27–271	**Byggingarsjóður ríkisins**		
51	Laun	17 400	
54–58	Önnur rekstrargjöld	114 000	
571	Fjármagnskostnaður	3 482 200	
5,8	Gjöld samtals	3 613 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	145 000	
48	Fjármunatekjur	3 814 200	
4,7	Tekjur samtals	3 959 200	
	Mismunur		345 600

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	645 000	
18	Fjárfesting	10 500	
26	Afborganir lána	4 278 000	
26	Útstreymi af sparimerkjareikningum	727 000	
18	Kaup og sala uppboðsíbúða	156 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	3 220 900	
26	Tekin lán	2 250 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	345 600	
27–272	**Byggingarsjóður verkamanna**		
51	Laun	38 600	
54–58	Önnur rekstrargjöld	48 700	
571	Fjármagnskostnaður	1 976 800	
5,8	Gjöld samtals	2 064 100	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	8 400	
48	Fjármunatekjur	467 600	
4910	Framlag úr ríkissjóði	918 000	
49	Aðrar tekjur	407 300	
4,7	Tekjur samtals	1 801 300	
	Mismunur		−262 800
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	5 939 000	
26	Afborganir lána	1 560 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	311 800	
26	Tekin lán	7 450 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	−262 800	
27-982	**Ábyrgðarsjóður launa**		
51	Laun	8 000	
54-58	Önnur rekstrargjöld	4 000	
593	Tilfærslur	388 000	
5,8	Gjöld samtals	400 000	
4910	Framlög úr ríkissjóði	400 000	
4,7	Tekjur samtals	400 000	

28 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
28–212	**Atvinnuleysistryggingasjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	125 400	
59	Tilfærslur	3 886 000	
5,8	Gjöld samtals	4 011 400	
48	Fjármunatekjur	100 000	
4910	Framlag úr ríkissjóði	2 950 000	
49	Aðrar tekjur	601 400	
4,7	Tekjur samtals	3 651 400	
	Mismunur		–360 000
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	160 000	
18	Sala eigna	200 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–360 000	
28–311	**Ríkisspítalar, þvottahús**		
51	Laun	56 900	
54–58	Önnur rekstrargjöld	37 900	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	36 100	
593	Afskriftir	6 900	
59	Tilfærslur	12 500	
5,8	Gjöld samtals	150 300	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	143 400	
4,7	Tekjur samtals	143 400	
	Mismunur		–6 900
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	6 900	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–6 900	

		Þús.kr.	Þús.kr.
28–312	**Ríkisspítalar, dauðhreinsun**		
51	Laun	16 800	
54–58	Önnur rekstrargjöld	500	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	111 400	
5,8	Gjöld samtals	128 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	128 700	
4,7	Tekjur samtals	128 700	
28–378	**Læknishéraðasjóður**		
59	Tilfærslur	2 500	
5,8	Gjöld samtals	2 500	
4910	Framlag úr ríkissjóði	2 500	
4,7	Tekjur samtals	2 500	

29 Fjármálaráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
29–101	**Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins**		
51	Laun	342 100	
54–58	Önnur rekstrargjöld	194 600	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	2 406 000	
571	Fjármagnskostnaður	2 600	
51–57	Viðhald	44 300	
593	Afskriftir	84 300	
5,8	Gjöld samtals	3 073 900	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	9 373 000	
48	Fjármunatekjur	11 400	
49	Aðrar tekjur	100	
4,7	Tekjur samtals	9 384 500	
	Mismunur		6 310 600
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	15 000	
26	Afborganir lána	9 900	
59	Greitt í ríkissjóð	6 370 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	84 300	
39	Ráðstöfun eigin fjár	6 310 600	
29–102	**Lyfjaverslun ríkisins**		
51	Laun	122 600	
54–58	Önnur rekstrargjöld	27 900	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	649 000	
571	Fjármagnskostnaður	25 600	
51–57	Viðhald	6 200	
593	Afskriftir	25 600	
5,8	Gjöld samtals	856 900	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	927 400	
48	Fjármunatekjur	2 100	
4,7	Tekjur samtals	929 500	
	Mismunur		72 600

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	102 800	
26	Afborganir lána	40 600	
59	Arðgreiðsla í ríkissjóð	27 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	200	
19	Afskriftir	25 600	
26	Tekin lán	72 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	72 600	
29–103	**Ríkiskaup**		
51	Laun	50 200	
54–58	Önnur rekstrargjöld	17 100	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	1 437 000	
51–57	Viðhald	1 500	
593	Afskriftir	2 100	
5,8	Gjöld samtals	1 507 900	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 491 200	
48	Fjármunatekjur	3 300	
49	Aðrar tekjur	13 400	
4,7	Tekjur samtals	1 507 900	
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	2 100	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	2 100	
29–402	**Fasteignamat ríkisins**		
51	Laun	85 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	34 000	
5,8	Gjöld samtals	119 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	94 800	
4910	Framlag úr ríkissjóði	43 000	
4,7	Tekjur samtals	137 800	
	Mismunur		18 800

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	18 800	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	18 800	
29–931	**Arnarhvoll**		
51	Laun	43 700	
54–58	Önnur rekstrargjöld	28 600	
51–57	Viðhald	26 900	
593	Afskriftir	6 400	
5,8	Gjöld samtals	105 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	106 900	
4,7	Tekjur samtals	106 900	
	Mismunur		1 300
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	7 700	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	6 400	
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 300	
29–971	**Lánasýsla ríkisins**		
51	Laun	46 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	28 600	
571	Fjármagnskostnaður	15 000	
593	Afskriftir	2 000	
5,8	Gjöld samtals	91 600	
48	Fjármunatekjur	52 000	
4910	Framlag úr ríkissjóði	300 000	
49	Aðrar tekjur	37 600	
4,7	Tekjur samtals	389 600	
	Mismunur		298 000
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	425 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	125 000	
19	Afskriftir	2 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	298 000	

		Þús.kr.	Þús.kr.
29–972	**Lánasýsla ríkisins – Framkvæmdasjóður Íslands**		
51	Laun	23 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	36 000	
571	Fjármagnskostnaður	1 063 000	
5,8	Gjöld samtals	1 122 000	
48	Fjármunatekjur	972 000	
49	Aðrar tekjur	23 700	
4,7	Tekjur samtals	995 700	
	Mismunur		−126 300
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	3 925 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	3 429 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	−126 300	
	Fært af höfuðstól	622 300	
29–981	**Fasteignir ríkissjóðs**		
51	Laun	14 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	71 100	
51–57	Viðhald	141 500	
5,8	Gjöld samtals	226 600	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	226 600	
4,7	Tekjur samtals	226 600	

30 Samgönguráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
30–101	**Póst- og símamálastofnun**		
51	Laun	3 654 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	3 335 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	195 000	
571	Fjármagnskostnaður	42 000	
51–57	Viðhald	218 000	
593	Afskriftir	1 183 000	
5,8	Gjöld samtals	8 627 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	9 226 000	
48	Fjármunatekjur	75 000	
49	Aðrar tekjur	160 000	
4,7	Tekjur samtals	9 461 000	
	Mismunur		834 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	2 120 000	
26	Afborganir lána	9 000	
59	Arðgreiðsla í ríkissjóð	850 000	
59	Framlag til Eutelsat/Inmarsat	13 000	
39	Greiðsluafgangur	225 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	1 183 000	
26	Tekin lán	215 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	834 000	
39	Greiðsluafgangur frá fyrra ári	985 000	

		Þús.kr.	Þús.kr.
30–211	**Vegagerð ríkisins, umdæmi og vinnuflokkar**		
51	Laun	620 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	1 030 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	410 000	
593	Afskriftir	16 000	
5,8	Gjöld samtals	2 076 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 913 000	
49	Aðrar tekjur	210 000	
4,7	Tekjur samtals	2 123 000	
	Mismunur		47 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	15 000	
39	Fært á höfuðstól	48 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	16 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	47 000	
30–212	**Vegagerð ríkisins, vélamiðstöð**		
51	Laun	30 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	116 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	205 000	
51–57	Viðhald	158 000	
593	Afskriftir	100 000	
5,8	Gjöld samtals	609 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	631 000	
4,7	Tekjur samtals	631 000	
	Mismunur		22 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	133 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
18	Sala eigna	11 000	
19	Afskriftir	100 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	22 000	

		Þús.kr.	Þús.kr.
30–213	**Vegagerð ríkisins, birgðamiðstöð og fasteignir**		
51	Laun	30 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	53 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	394 000	
51–57	Viðhald	74 000	
593	Afskriftir	8 000	
5,8	Gjöld samtals	559 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	547 000	
49	Aðrar tekjur	14 000	
4,7	Tekjur samtals	561 000	
	Mismunur		2 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	300	
26	Afborganir lána	18 000	
39	Fært á höfuðstól	–8 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
18	Sala eigna	300	
19	Afskriftir	8 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 000	
30–331	**Vita- og hafnamálaskrifstofa, þjónustumiðstöð**		
51	Laun	4 500	
54–58	Önnur rekstrargjöld	9 900	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	5 300	
51–57	Viðhald	6 800	
593	Afskriftir	3 700	
5,8	Gjöld samtals	30 200	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	29 700	
48	Fjármunatekjur	800	
4,7	Tekjur samtals	30 500	
	Mismunur		300
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	6 400	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	3 700	
39	Ráðstöfun eigin fjár	300	
39	Greiðsluafgangur frá fyrra ári	2 400	

		Þús.kr.	Þús.kr.
30–333	**Hafnabótasjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	1 600	
571	Fjármagnskostnaður	23 000	
59	Tilfærslur	190 000	
5,8	Gjöld samtals	214 600	
48	Fjármunatekjur	29 600	
4910	Framlag úr ríkissjóði	90 000	
49	Aðrar tekjur	128 000	
4,7	Tekjur samtals	247 600	
	Mismunur		33 000
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	45 400	
26	Afborganir lána	51 600	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	64 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	33 000	
30–471	**Alþjóðaflugþjónustan**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	652 400	
571	Fjármagnskostnaður	68 100	
593	Afskriftir	25 600	
5,8	Gjöld samtals	746 100	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	652 400	
48	Fjármunatekjur	68 100	
4910	Framlag úr ríkissjóði	57 700	
49	Aðrar tekjur	17 000	
4,7	Tekjur samtals	795 200	
	Mismunur		49 100
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	157 700	
26	Afborganir lána	17 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	25 600	
26	Tekin lán	100 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	49 100	

31 Iðnaðarráðuneyti

		Þús.kr.	Þús.kr.
31-321	**Rafmagnsveitur ríkisins**		
51	Laun	450 000	
54–58	Önnur rekstrargjöld	567 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	2 190 000	
571	Fjármagnskostnaður	82 000	
593	Afskriftir	721 000	
5,8	Gjöld samtals	4 010 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	3 690 000	
48	Fjármunatekjur	82 000	
49	Aðrar tekjur	31 000	
4,7	Tekjur samtals	3 803 000	
	Mismunur		–207 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfesting	525 000	
26	Afborganir lána	42 000	
59	Arðgreiðsla í ríkissjóð	50 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	103 000	
19	Afskriftir	721 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	–207 000	
31-371	**Orkusjóður**		
54–58	Önnur rekstrargjöld	2 500	
571	Fjármagnskostnaður	7 700	
5,8	Gjöld samtals	10 200	
48	Fjármunatekjur	2 100	
4910	Framlag úr ríkissjóði	60 300	
4,7	Tekjur samtals	62 400	
	Mismunur		52 200

		Þús.kr.	Þús.kr.
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborganir lána	43 700	
16	Veitt lán, jarðhitaleit	8 000	
59	Styrking dreifikerfa í sveitum	18 700	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	18 200	
39	Ráðstöfun eigin fjár	52 200	

6. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt:

1.1 Að breyta fjárhæðum tekju- og gjaldamegin ef lög verða staðfest frá Alþingi 1994 sem hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð. Allar fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, forsetaúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gildi aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

1.2 Að ákveða að Póst- og símamálastofnunin innheimti ekki stofngjöld og afnotagjöld (fastagjöld) síma árið 1994 hjá allt að 50 blindum mönnum, eftir tilnefningu Blindrafélagsins í Reykjavík. Menn þessir séu fyrirvinnur heimilis eða vinni einir á vinnustað.

1.3 Að ákveða að Póst- og símamálastofnunin innheimti ekki stofngjöld og afnotagjöld (fastagjöld) síma árið 1994 hjá allt að 50 fötluðum mönnum, eftir tilnefningu Sjálfsbjargar, landssambands fatlaðra.

Fjármálaráðherra er heimilt:

Eftirgjöf gjalda.

2.1 Að fella niður eða endurgreiða stimpilgjöld af skuldabréfum sem skipasmíðastöðvar eða útgerðir gefa út til viðskiptabanka vegna endurlána bankanna á erlendum lánum sem tekin eru með samþykki Fiskveiðasjóðs til nýsmíði fiskiskipa, endurbóta hvers konar, þar með talin tækjakaup og vélaskipti, enda hafi Fiskveiðasjóður gefið út formlegt lánsloforð fyrir gildistöku laga nr. 48/1992, um breyting á lögum nr. 65/1982, um skattskyldu innlánsstofnana, með síðari breytingum.

2.2 Að fella niður toll og vörugjald af öryggis- og hjálpartækjum fyrir fatlaða.

2.3 Að fella niður eða endurgreiða toll og vörugjald af sjálfvirkum símstöðvum, fjölsímum, radíótækjum, jarðsímum og sæstreng og búnaði vegna Cantat 3 sem flutt er til landsins á vegum Póst- og símamálastofnunar. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

2.4 Að fella niður eða endurgreiða toll og vörugjald af búnaði til leiðréttingarstöðva fyrir gervitunglastaðsetningarkerfi.

2.5 Að fella niður eða endurgreiða virðisaukaskatt af gjöfum til björgunarsveita, gjöfum til mannúðar- og líknarstarfsemi og af rannsóknartækjum sem vísindastofnunum eru gefin eða eru keypt fyrir styrki.

2.6 Að fella niður opinber gjöld af fallbyssuskotum sem Landhelgisgæsla Íslands fær að gjöf frá Noregi.

2.7 Að fella niður stimpilgjöld af skuldaskjölum Spalar hf. vegna fjármögnunar jarðganga.

Ráðstöfun eigna.

3.1 Að afhenda Laugardalshreppi til eignar húseignina Lindina, gamlan hússtjórnarskóla á Laugarvatni.

3.2 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Vogageröi 6, Vogum.

3.3 Að selja núverandi sendiherrabústað og skrifstofuhúsnæði sendiráðsins í Bonn og kaupa sendiherrabústað og skrifstofuhúsnæði í Berlín.

3.4 Að selja húsnæði Sölu varnarliðseigna að Grensásvegi og verja andvirðinu til kaupa á húsnæði fyrir aðalskrifstofu utanríkisráðuneytisins, sbr. ákvæði 4.6.
3.5 Að selja núverandi sendiherrabústað í París og kaupa eða leigja annan í staðinn.
3.6 Að selja fasteignir í eigu Skógræktar ríkisins og kaupa aðrar vegna flutnings aðalstöðva Skógræktarinnar á Fljótsdalshérað og endurskipulagningar á starfsemi stofnunarinnar.
3.7 Að selja fasteignir tilraunastöðva Rannsóknastofnunar landbúnaðarins vegna breytinga á rekstri stofnunarinnar og verja andvirði þeirra til uppbyggingar á starfseminni annars staðar.
3.8 Að selja íbúðarhúsið á eyðijörðinni Álftamýri í Þingeyrarhreppi, Vestur-Ísafjarðarsýslu.
3.9 Að selja fasteign í eigu Stóðhestastöðvar ríkisins í Gunnarsholti og verja hluta af söluandvirðinu í þágu Landgræðslu ríkisins.
3.10 Að selja hlutabréf ríkissjóðs í Barra hf. og verja hluta af söluandvirðinu í þágu Skógræktar ríkisins og héraðsskóga.
3.11 Að selja jörðina Tjaldanes í Þingeyrarhreppi, Vestur-Ísafjarðarsýslu.
3.12 Að selja jörðina Birgisvík í Árneshreppi, Strandasýslu.
3.13 Að selja allt að 7 ha landspildu ásamt útihúsum á jörðinni Lauftúni í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu.
3.14 Að selja jörðina Hrærekslæk í Tunguhreppi, Norður-Múlasýslu.
3.15 Að selja jörðina Syðri-Tungu í Staðarsveit, Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu.
3.16 Að selja allt að 20 ha úr jörðinni Löngumýri í Seyluhreppi, Skagafjarðarsýslu.
3.17 Að hafa makaskipti á íbúðarhúsinu á jörðinni Eyri í Breiðuvíkurhreppi, Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu, og u.þ.b. 400 ha landspildu í Búðahrauni, vestan við Búðir.
3.18 Að selja prestssetur að Staðarfelli, Köldukinn.
3.19 Að selja hlutabréf ríkissjóðs í Bifreiðaskoðun Íslands hf.
3.20 Að selja prestsbústað að Bjarnarnesi í Skaftafellsprófastsdæmi.
3.21 Að selja Garðabyggð 1, Blönduósi, og kaupa annan hentugri embættisbústað fyrir sýslumann.
3.22 Að selja fasteignina Sólborg á Akureyri.
3.23 Að selja eignarhluta ríkisins í húseigninni Álfheimum 74, Reykjavík.
3.24 Að selja fasteignina Furugrund 44, Kópavogi.
3.25 Að selja fasteignina Brekkubyggð 91, Garðabæ.
3.26 Að selja fasteignina Hafnargötu 91, Keflavík.
3.27 Að selja fasteignina Karlsbraut 17, Dalvík.
3.28 Að selja fasteignina Álfaheiði 15, Kópavogi.
3.29 Að selja húseign Rafmagnsveitna ríkisins að Úthaga 6, Selfossi.
3.30 Að selja húseign Rafmagnsveitna ríkisins að Súðarvogi 2, Reykjavík.
3.31 Að selja hlutabréf ríkissjóðs í Jarðborunum hf.
3.32 Að selja húseign Rafmagnsveitna ríkisins að Strandgötu 48a, Eskifirði.
3.33 Að selja fasteign Rafmagnsveitna ríkisins að Hafnargötu 36, Fáskrúðsfirði.
3.34 Að selja hlutabréf ríkissjóðs í Endurvinnslunni hf.
3.35 Að selja jörðina Eiði, Súðavíkurhreppi.
3.36 Að selja fasteignina Krossholt við Birkimel á Barðaströnd.
3.37 Að selja fasteignina Sjávargötu 15, Bessastaðahreppi.

3.38 Að selja fasteignina Illugagötu 55, Vestmannaeyjum
3.39 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Dofrabergi 9, Hafnarfirði.
3.40 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Vallholti 13, Akranesi.
3.41 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Lækjargötu 34, Hafnarfirði.
3.42 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Laufvangi 4, Hafnarfirði.
3.43 Að selja fasteignina Aðalbraut 35, Raufarhöfn.
3.44 Að selja fasteignina Austurbugt 3, Reykjavík.
3.45 Að selja jörðina Malarrif í Breiðuvíkurhreppi í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu.
3.46 Að selja jörðina Heyklif í Stöðvarhreppi í Suður-Múlasýslu.
3.47 Að selja svonefnt Hekluhús á Akureyri.
3.48 Að selja Hjarðartún 4–7, húsnæði gömlu heilsugæslustöðvarinnar í Ólafsvík, og verja andvirðinu til að byggja bifreiðageymslu fyrir sjúkrabifreið og til lóðaframkvæmda við nýju heilsugæslustöðina.
3.49 Að selja starfsmannaíbúð að Urðarvegi 80, Ísafirði, og nýta andvirði sölunnar upp í kaup á nýjum embættisbústað.
3.50 Að selja ms. Geir goða.
3.51 Að selja fasteignina Bjarkargrund 30, Akranesi.
3.52 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Langanesvegi 3B, Þórshöfn.
3.53 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Suðurgötu 40, Hafnarfirði.
3.54 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Kvíholti 10, Hafnarfirði.
3.55 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Mímisvegi 16, Dalvík.
3.56 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Suðurgötu 103, Akranesi.
3.57 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Fjarðarstræti 28, Ísafirði.
3.58 Að selja fasteignina Heinaberg 17, Þorlákshöfn.
3.59 Að selja núverandi skrifstofuhúsnæði sendiráðsins í Washington og kaupa eða leigja annað í staðinn.
3.60 Að selja núverandi sendiherrabústað í New York og kaupa eða leigja annan í staðinn.
3.61 Að selja jörðina Hvol I í Ölfushreppi, Árnessýslu.
3.62 Að selja jörðina Kvisti í Ölfushreppi, Árnessýslu.
3.63 Að selja jörðina Smiðjuhólsveggi í Álftaneshreppi, Mýrasýslu.
3.64 Að afhenda Landgræðslu ríkisins eignir Fóður- og fræverksmiðjunnar, Gunnarsholti, að fenginni tillögu landbúnaðarráðherra.
3.65 Að selja og kaupa eða leigja húsnæði til að leysa húsnæðisvanda Tryggingastofnunar ríkisins.
3.66 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í skólabyggingum að Laugalandi í Eyjafirði.
3.67 Að semja við Samtök áhugafólks um áfengisvandamálið um yfirtöku og afnot eigna ríkissjóðs að Staðarfelli í Fellsstrandarhreppi, að höfðu samráði við menntamálaráðherra og fjárlaganefnd.
3.68 Að selja 15 ha landspildu úr jörðinni Laxamýri í Reykjahreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.
3.69 Að selja eignarhluta ríkissjóðs í fasteigninni Tryggvagötu 28, Reykjavík.
3.70 Að selja Þuríðarstaði í Fljótsdalshreppi Norður-Múlasýslu að fenginni tillögu landbúnaðarráðherra.
3.71 Að hafa makaskipti á hluta lóðar við Miðás 1–5 á Egilsstöðum og landi við Fagradalsbraut.

Fateignakaup, lántökuheimildir o.fl.

4.1 Að kaupa húseignir og lóðir í nágrenni Menntaskólans í Reykjavík og taka til þess nauðsynleg lán.

4.2 Að kaupa húsnæði fyrir varamann sendiherra í Washington og taka til þess nauðsynleg lán.

4.3 Að endurnýja lóðarleigusamning um núverandi sendiherrabústað í London eða festa kaup á nýju húsnæði og taka til þess nauðsynleg lán.

4.4 Að ganga til samninga um kaup á húsnæði í Garðabæ fyrir útibú frá sýslumanninum í Hafnarfirði.

4.5 Að kaupa húseignir og lóðir í nágrenni Arnarhvols í Reykjavík fyrir Stjórnarráðið og taka til þess nauðsynleg lán.

4.6 Að kaupa eða leigja húsnæði fyrir aðalskrifstofur ráðuneyta og taka til þess nauðsynleg lán

4.7 Að kaupa hverasvæði Geysis í Haukadal og taka til þess nauðsynleg lán.

4.8 Að kaupa húsnæði fyrir tækjastöð Brunamálastofnunar ríkisins.

4.9 Að kaupa húsnæði vegna uppbyggingar heilsugæslu á höfuðborgarsvæðinu og taka til þess nauðsynleg lán.

4.10 Að kaupa húsnæði fyrir sjúkrabifreið og líkhús á Vopnafirði.

4.11 Að kaupa eignarhluta meðeigenda og selja fasteignina Skeljanes 10, Reykjavík.

4.12 Að kaupa fasteignina Tunguháls 6, Reykjavík, og taka til þess nauðsynleg lán.

4.13 Að kaupa húsnæði fyrir Vísindaráð og Rannsóknaráð ríkisins í tengslum við samrekstur stofnananna og taka til þess nauðsynleg lán.

4.14 Að kaupa húseignina T-634 innan varnarsvæðisins á Keflavíkurflugvelli og taka til þess nauðsynleg lán.

4.15 Að kaupa húsnæði fyrir Háskólann á Akureyri og taka til þess nauðsynleg lán.

4.16 Að kaupa húsnæði í Ólafsvík fyrir embætti sýslumanns Snæfells- og Hnappadalssýslu.

4.17 Að kaupa Hótel Valhöll á Þingvöllum og taka til þess nauðsynleg lán.

4.18 Að kaupa eða leigja húsnæði fyrir Fræðsluskrifstofu Norðurlands eystra á Akureyri og taka til þess nauðsynleg lán.

4.19 Að kaupa viðbótarhúsnæði til nota fyrir embætti sýslumannsins í Búðardal og taka til þess nauðsynleg lán.

4.20 Að ganga til samninga um kaup á björgunarþyrlu fyrir Landhelgisgæslu Íslands og taka til þess nauðsynleg lán.

4.21 Að kaupa geymsluhúsnæði fyrir Þjóðskjalasafn Íslands að höfðu samráði við menntamálaráðherra.

4.22 Að kaupa íbúðarhúsnæði við Eiríksgötu í Reykjavík til nota fyrir Ríkisspítala og taka til þess nauðsynleg lán.

Ýmsar heimildir.

5.1 Að semja um greiðslu við Reykjavíkurborg um sjúkraflutninga á Reykjavíkursvæðinu.

5.2 Að kaupa dagblöð eða aðalmálgagn þingflokks fyrir stofnanir ríkisins, allt að 100 eintökum af hverju blaði.

5.3 Að greiða bætur þeim sem sýkst hafa af alnæmi við blóðgjöf hér á landi fyrir 1986. Bætur séu ákveðnar af fjármálaráðherra í samráði við heilbrigðisráðherra.

5.4 Að semja um bætur við einstaklinga, í samræmi við tillögur nefndar um ágreiningsmál skv. 3. gr. laga nr. 97/1990, um heilbrigðisþjónustu, og að höfðu samráði við ríkislögmann, vegna tjóns sem þeir hafa orðið fyrir við læknismeðferð.

5.5 Að verja allt að 20% af greiddu andvirði seldra fyrirtækja og hlutabréfa til rannsóknar- og þróunarverkefna.

5.6 Að fella niður eða fresta greiðslum úr ríkissjóði á árinu 1994, m.a. með því að leggja niður tímabundið eða til lengri tíma starfsemi ríkisstofnana, að fengnu samþykki ríkisstjórnar og fjárlaganefndar.

5.7 Að ráðstafa, í samráði við einstaka ráðherra og fjárlaganefnd, fjárlagalið *950 Rekstrarhagræðing* til hækkunar á fjárheimild einstakra rekstrarviðfangsefna.

5.8 Að fella niður af vanskilaskuldum Norðurfjarðarhafnar allt að 1 milljón króna að lokinni frekari athugun á fjármálum hennar.

5.9 Að lækka hlutdeild ríkissjóðs í hagnaði af starfsemi Seðlabanka Íslands um 25 m.kr. á árinu 1994 sem endurgreiðslu á framlagi bankans til fjármögnunar á rekstri Þjóðhagsstofnunar á árinu 1993 umfram samningsbundin framlög.

5.10 Að semja um uppgjör og fella niður skuldir vegna grasköggla verksmiðja.

5.11 Að draga úr starfsemi ríkisstofnana með almennri hagræðingu, að fenginni tillögu hlutaðeigandi ráðherra og í samráði við fjárlaganefnd.

5.12 Að koma til aðstoðar litlum hitaveitum þar sem mikill stofnkostnaður hefur leitt til hárra heimtaugargjalda og gjaldskrár og/eða veiturnar eiga í erfiðleikum með greiðslu afborgana af teknum lánum í samráði við iðnaðarráðherra að fengnu samþykki fjárlaganefndar.

5.13 Að greiða sérstakar bætur til bænda sem verst hafa orðið úti vegna harðæris vorið og sumarið 1993.

5.14 Að endurskoða reglur um aksturskostnað ríkisins, auglýsingar og greiðslur til starfsmanna ríkisins fyrir yfirvinnu, ferðakostnað og nefndar- og stjórnarlaun. Þetta verði gert með því að fjármálaráðherra er heimilt að lækka laun og önnur gjöld stofnana ríkisins í A- og B-hluta fjárlaga 1994 um allt að 0,5% hjá hverri stofnun, þó að hámarki 50 m.kr. samtals.

5.15 Að ákveða að innheimta ekki gatnagerðargjöld af Suðurflugi hf. á Keflavíkurflugvelli.

5.16 Að ákvarða og greiða, að fengnu samþykki landbúnaðarráðherra, bætur vegna skerðingar veiði á árunum 1984–1987, að báðum árunum meðtöldum, til eigenda jarðanna Bóndhóls, Holts og Brennistaða og Ölvaldsstaða í Mýrasýslu.

5.17 Að lækka heildargjöld stofnana samgönguráðuneytisins í A- og B-hluta fjárlaga 1994 um allt að 0,4% hjá hverri stofnun, þó að hámarki 40 m.kr. samtals, að fengnum tillögum samgönguráðherra. Andvirði þessa verði lagt til markaðsátaks erlendis til þess að lengja ferðamannatíma á Íslandi.

5.18 Að leggja fjármagn í Vinnumatssjóð Háskólans á Akureyri í samræmi við kjarasamninga þegar reglur um vinnumatskerfi hafa verið afgreiddar.

5.19 Að fella niður lán Krýsuvíkursamtakanna hjá ríkissjóði.

7. gr.

Skattvísitala árið 1994 skal vera 101,67 stig miðað við 100 stig árið 1992.

SÉRSTÖK YFIRLIT

1. Almennir framhaldsskólar, viðhald og stofnkostnaður (02-318 590 og 690).

	Þús. kr.	Þús. kr.
Reykjavík:		
1. Menntaskólinn í Reykjavík, viðhald	3.000	
2. Menntaskólinn við Hamrahlíð, viðhald	4.000	
3. Menntaskólinn við Sund, viðhald	2.000	
4. Kvennaskólinn, viðhald	1.000	
5. Fjölbrautaskólinn í Breiðholti		
viðhald	5.000	
(lyfta)	4.000	
6. Fjölbrautaskólinn Ármúla, viðhald	2.000	
7. Sjómannaskólinn í Reykjavík,		
viðhald	5.000	
byggingarframkvæmdir	16.500	
8. Fósturskóli Íslands, viðhald	1.000	
9. Hússtjórnarskólinn í Reykjavík, viðhald	1.000	
10. Myndlista- og handíðaskóli Íslands, viðhald	2.000	
11. Skóli í Borgarholti, nýbygging	121.500	
		168.000
Reykjanes:		
1. Flensborg, Hafnarfirði, viðhald	4.000	
2. Fjölbrautaskólinn í Garðabæ,		
viðhald	4.000	
byggingarframkvæmdir	30.000	
3. Fjölbrautaskóli Suðurnesja,		
byggingarframkvæmdir	38.500	
4. Menntaskólinn í Kópavogi,		
byggingarframkvæmdir	48.500	
5. Fiskvinnsluskólinn, viðhald	2.000	
		127.000
Vesturland:		
1. Fjölbrautaskóli Vesturlands,		
viðhald	2.000	
byggingarframkvæmdir	15.000	
2. Héraðsskólinn Reykholti, viðhald	6.000	
		23.000
Vestfirðir:		
Framhaldsskóli Vestfjarða		
verknámshús	10.000	
viðhald	5.000	
		15.000

	Þús. kr.	Þús. kr.
Norðurland vestra:		
1. Fjölbrautaskólinn á Sauðárkróki,		
byggingarframkvæmdir	35.000	
byggingarframkvæmdir, heimavist	2.000	
viðhald	2.000	
2. Héraðsskólinn Reykjum, viðhald	3.000	
		42.000
Norðurland eystra:		
1. Menntaskólinn á Akureyri, viðhald	2.000	
2. Verkmenntaskólinn á Akureyri, viðhald	2.000	
3. Menntaskólinn á Akureyri og Verkmenntaskólinn,		
byggingarframkvæmdir	50.000	
4. Framhaldsskólinn á Laugum,		
viðhald	3.000	
byggingarframkvæmdir	3.000	
5. Framhaldsskólinn á Húsavík,		
byggingarframkvæmdir	17.000	
		77.000
Austurland:		
1. Alþýðuskólinn á Eiðum, viðhald	4.000	
2. Menntaskólinn á Egilsstöðum,		
viðhald	3.000	
byggingarframkvæmdir	3.500	
3. Húsmæðraskólinn Hallormsstað, viðhald	1.000	
4. Verkmenntaskóli Austurlands,		
viðhald	1.000	
byggingarframkvæmdir, heimavist	25.200	
5. Framhaldsskólinn í A-Skaftafellssýslu,		
viðhald	2.000	
byggingarframkvæmdir	3.500	
		43.200
Suðurland:		
1. Fjölbrautaskóli Suðurlands,		
byggingarframkvæmdir	41.300	
2. Skólar á Laugarvatni, byggingarframkvæmdir.	50.000	
3. Héraðsskólinn Skógum, viðhald	5.000	
4. Framhaldsskólinn í Vestmannaeyjum,		
byggingarframkvæmdir	17.000	
		113.300
Óskipt		8.000
		616.500

2. Heiðurslaun listamanna samkvæmt ákvörðun Alþingis (02-982 170).

		Þús. kr.	Þús. kr.
1.	Atli Heimir Sveinsson	875	
2.	Árni Kristjánsson	875	
3.	Guðbjörg Þorbjarnardóttir	875	
4.	Halldór Laxness	875	
5.	Hannes Pétursson	875	
6.	Indriði G. Þorsteinsson	875	
7.	Jakobína Sigurðardóttir	875	
8.	Jón Nordal	875	
9.	Jón úr Vör	875	
10.	Jórunn Viðar	875	
11.	Kristján Davíðsson	875	
12.	María Markan	875	
13.	Matthías Johannessen	875	
14.	Sigfús Halldórsson	875	
15.	Stefán Íslandi	875	
16.	Thor Vilhjálmsson	875	
			14.000

3. Bygging sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknisbústaða (08-381 690).

	Þús. kr.	Þús. kr.
a. Sjúkrahús og heilsugæslustöðvar:		
1. Akranes, sjúkrahús	18.000	
2. Ólafsvík, H2	4.000	
3. Grundarfjörður, H1	13.100	
4. Stykkishólmur, sjúkrahús	11.100	
5. Stykkishólmur, H2	4.500	
6. Þingeyri, H1	7.200	
7. Ísafjörður, sjúkrahús og H2	32.100	
8. Hvammstangi, sjúkrahús	12.500	
9. Blönduós, sjúkrahús og H2	12.000	
10. Ólafsfjörður, H1	1.500	
11. Akureyri, H2	17.500	
12. Húsavík, sjúkrahús og H2	7.700	
13. Þórshöfn, læknisbústaður	1.500	
14. Vopnafjörður	4.500	
15. Eskifjörður, H2	13.300	
16. Vestmannaeyjar, sjúkrahús	12.500	
17. Selfoss, sjúkrahús	7.700	
18. Laugarás, H2	10.000	
19. Keflavík, sjúkrahús	20.000	
20. Kópavogur, H2	20.000	
21. Reykjavík, heilsugæslustöðvar	20.000	
		250.700
b. Hjúkrunarheimili aldraðra:		
1. Höfn í Hornafirði	14.000	
2. Kirkjubæjarklaustur	5.000	
3. Hella	5.000	
4. Hafnarfjörður	14.000	
		38.000
		288.700

4. Vetrarsamgöngur og vöruflutningar (10-190 112).

	Þús. kr.	Þús kr.
a. Almennir styrkir:		
1. Knarrarnes, Mýrabátur	100	
2. Breiðuvíkurhreppur og Neshreppur	100	
3. Dalahérað	150	
4. Reykhólahreppur	300	
5. Mjólkurflutningar í Vestur-Barðastrandarsýslu	100	
6. Rauðasandshreppur	300	
7. Bíldudalshreppur	130	
8. Þingeyrarhreppur	200	
9. Mýrahreppur	400	
10. Önundarfjörður	100	
11. Snjóbifreið á Botnsheiði	250	
12. Mjólkurflutningar í Önundarfirði, Dýrafirði, Súgandafirði og Djúpi	300	
13. Ögurhreppur	50	
14. Reykjafjarðarhreppur	50	
15. Nauteyrarhreppur	150	
16. Snæfjallahreppur	150	
17. Árneshreppur	1.250	
18. Djúpavík	150	
19. Kaldrananeshreppur	50	
20. Skagahreppur	150	
21. Skefilsstaðahreppur	150	
22. Snjóbifreið í Skagafirði	100	
23. Fljótahreppur	200	
24. Björgunarsveitin Strákar	150	
25. Ólafsfjarðarsveit	100	
26. Svarfaðardalur	150	
27. Grýtubakkahreppur	60	
28. Hálshreppur	100	
29. Mývatnssveit	120	
30. Mývatn–Húsavíkurflugvöllur	120	
31. Fjallahreppur	400	
32. Öxarfjörður–Kópasker	50	
33. Þórshöfn	50	
34. Bakkafjörður	50	
35. Vopnafjörður	50	
36. Borgarfjörður eystri	200	
37. Hjaltastaðarhreppur	100	
38. Jökuldalur, vetrarflutningar	250	
39. Möðrudalur	100	
40. Snjóbifreið á Egilsstöðum	100	
41. Fjarðarheiði	800	
42. Oddsskarð	800	

	Þús. kr.	Þús. kr.
43. Breiðdalsvík	200	
44. Djúpivogur–Hornafjörður	280	
45. Svínafell í Nesjum	60	
46. Vestur–Skaftafellssýsla	400	
47. Mýrdalshreppur	200	
		9.770
b. Stofnstyrkir:		
1. Hólmavíkurhreppur	180	
2. Höfðahreppur	750	
3. Egilsstaðir (Gró)	430	
		1.360
c. Styrkir til flugfélaga:		
1. Ernir hf.	4.500	
2. Flugfélag Norðurlands, Grímseyjarflug	1.600	
3. Flugfélag Austurlands hf.	5.500	
4. Flugfélag Vals Andersens	1.500	
		13.100
d. Óskipt		2.170
		26.400

5. Hafnamannvirki (10-333 630).

	Þús. kr.	Þús. kr.
Vesturland:		
1. Akranes	20.300	
2. Arnarstapi	300	
3. Rif	23.600	
4. Ólafsvík	6.300	
5. Grundarfjörður	3.100	
6. Stykkishólmur	16.200	
		69.800
Vestfirðir:		
1. Patreksfjörður	15.300	
2. Tálknafjörður	8.700	
3. Bíldudalur	500	
4. Flateyri	6.500	
5. Suðureyri	2.300	

	Þús. kr.	Þús. kr.
6. Ísafjörður	50.000	
7. Súðavík	4.400	
8. Norðurfjörður	3.300	
9. Drangsnes	3.100	
10. Hólmavík	10.000	
		104.100
Norðurland vestra:		
1. Hvammstangi	3.600	
2. Blönduós	37.700	
3. Skagaströnd	3.500	
4. Sauðárkrókur	20.200	
5. Hofsós	8.300	
6. Siglufjörður	9.100	
		82.400
Norðurland eystra:		
1. Hafnasamlag Eyjafjarðar	52.400	
2. Hrísey	16.600	
3. Hjalteyri	600	
4. Akureyri	12.300	
5. Grenivík	5.800	
6. Grímsey	10.000	
7. Húsavík	32.600	
8. Kópasker	3.700	
9. Raufarhöfn	9.600	
10. Þórshöfn	39.800	
		183.400
Austurland:		
1. Bakkafjörður	12.000	
2. Vopnafjörður	1.000	
3. Borgarfjörður eystri	5.100	
4. Seyðisfjörður	3.500	
5. Neskaupstaður	16.000	
6. Eskifjörður	16.300	
7. Reyðarfjörður	5.100	
8. Fáskrúðsfjörður	5.200	
9. Stöðvarfjörður	400	
10. Breiðdalsvík	16.800	
11. Djúpivogur	23.600	
12. Höfn í Hornafirði	13.900	
		118.900
Suðurland:		
1. Vestmannaeyjar	32.600	
2. Þorlákshöfn	11.400	
		44.000

	Þús. kr.	Þús. kr.
Reykjanes:		
1. Grindavík	42.200	
2. Hafnir	600	
3. Sandgerði	46.300	
4. Sandgerði, bátalægi fyrir björgunarbát	500	
5. Keflavík–Njarðvík	13.500	
6. Vogar	1.900	
7. Hafnarfjörður	15.200	
8. Garðabær	1.300	
		121.500
Óskipt		4.500
		728.600

6. Sjóvarnargarðar (10-333 640).

	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Akranes	10.700	
2. Ólafsvík	1.000	
3. Patreksfjörður	1.500	
4. Flateyri	8.000	
5. Suðureyri	2.000	
6. Ísafjörður	3.900	
7. Héraðsnefnd V-Hún.	2.500	
8. Dalvík	2.000	
9. Hrísey	2.000	
10. Svalbarðsstrandarhreppur	1.500	
11. Borgarfjarðarhreppur	3.200	
12. Höfn	20.000	
13. Mýrdalshreppur	1.600	
14. Ölfushreppur	3.000	
15. Grindavík	800	
16. Njarðvík	3.900	
17. Vatnsleysustrandarhreppur	2.000	
18. Seltjarnarnesbær	4.700	
		74.300
Óskipt		700
		75.000

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Davíð Oddsson.

LÁNSFJÁRLÖG

fyrir árið 1994.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Lántökur ríkissjóðs.

1. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að taka að láni allt að 27.750 m.kr. á árinu 1994.

2. gr.

Lánsfé skv. 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvæði fjárlaga fyrir árið 1994 og þessara laga.

3. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að endurlána allt að 6.240 m.kr. af fjárhæð skv. 1. gr. til eftirtalinna aðila:

1. Lánasjóðs íslenskra námsmanna, allt að 3.640 m.kr.
2. Atvinnutryggingardeildar Byggðastofnunar, allt að 2.500 m.kr.
3. Alþjóðaflugþjónustunnar, allt að 100 m.kr.

II. KAFLI
Ríkisábyrgðir.

4. gr.

Eftirtöldum aðilum, sem heimild hafa í sérlögum til lántöku, er heimilt að nýta þær á árinu 1994 með þeim takmörkunum sem tilgreindar eru í 1.–9. tölul. þessarar greinar, sbr. 13. gr. laga nr. 84/1985, um breytingu á lögum nr. 52/1966, um ríkisbókhald, gerð ríkisreikningsins og fjárlaga:

1. Landsvirkjun, allt að 5.900 m.kr., sbr. 14. gr. laga nr. 42/1983, um Landsvirkjun, með áorðnum breytingum.
2. Byggingarsjóði ríkisins, allt að 2.250 m.kr., sbr. 9. gr. laga nr. 97/1993, um Húsnæðisstofnun ríkisins.
3. Byggingarsjóði verkamanna, allt að 7.450 m.kr., sbr. 48. gr. laga nr. 97/1993, um Húsnæðisstofnun ríkisins.
4. Húsbréfadeild Byggingarsjóðs ríkisins, allt að 11.500 m.kr., sbr. 19. gr. laga nr. 97/1993, um Húsnæðisstofnun ríkisins.
5. Stofnlánadeild landbúnaðarins, allt að 700 m.kr., sbr. 10. og 11. gr. laga nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, með áorðnum breytingum.
6. Byggðastofnun, allt að 1.000 m.kr., sbr. 18. gr. laga nr. 64/1985, um Byggðastofnun, með áorðnum breytingum.
7. Iðnlánasjóði, allt að 2.600 m.kr., sbr. 6., 10. og 17. gr. laga nr. 76/1987, um Iðnlánasjóð, með áorðnum breytingum.

8. Iðnþróunarsjóði, allt að 800 m.kr., sbr. 2. tölul. stofnsamnings um norrænan iðnþróunarsjóð fyrir Ísland, og lög nr. 9/1970, um Iðnþróunarsjóð, með áorðnum breytingum.
9. Ferðamálasjóði, allt að 150 m.kr., sbr. 27. gr. laga nr. 79/1985, um skipulag ferðamála, með áorðnum breytingum.

5. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lántökur eftirtalinna aðila á árinu 1994:

1. Póst- og símamálastofnun, allt að 215 m.kr. til þátttöku í lagningu ljósleiðara yfir Norður-Atlantshafið.
2. Póst- og símamálastofnun, allt að 70 m.kr. til lóran C staðsetningarkerfis.
3. Lyfjaverslunar ríkisins, allt að 72 m.kr. til endurnýjunar á framleiðsludeildum.
4. Bæjarveitur Vestmannaeyja, allt að 35,3 m.kr. til skuldbreytingar eldri lánum.
5. Minjavernd, allt að 25 m.kr. til skuldbreytingar eldri lánum.

III. KAFLI
Ýmis ákvæði um lánsfjármál.

6. gr.

Lántökur samkvæmt lögum þessum skulu fara fram innan lands eða utan.

7. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs getur heimilað þeim aðilum sem njóta ríkisábyrgðar á lántökum sínum:

a. að taka lán í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga eftirstöðvar eldri lána þegar hagstæðari kjör bjóðast,
b. að stofna til skulda- og vaxtaskipta og nýta aðra möguleika sem bjóðast á markaði til þess að tryggja viðkomandi aðila gegn verulegum vaxtabreytingum,
c. að taka ný lán til endurgreiðslu skammtímalána sem tekin eru á grundvelli heimilda í II. kafla, að hluta eða öllu leyti, án þess að lánssamningur um þau falli úr gildi, enda sé ekki dregið á slíka lánssamninga að nýju nema lagaheimild liggi fyrir.

8. gr.

Hyggist aðilar, sem njóta ríkisábyrgðar á lántökum sínum, nýta heimildir skv. II. kafla eða 7. gr. skulu þeir gæta ákvæða 2. mgr. 7. gr. laga nr. 43/1990, um Lánasýslu ríkisins.

9. gr.

Yfirtekin lán og ábyrgðir veittar á lántökum þriðja aðila, eða milliganga um töku lána þeirra, skulu rúmast innan þeirra heimilda sem tilgreindar eru í II. kafla.

10. gr.

Erlendar fjárhæðir skulu miðast við kaupgengi íslensku krónunnar samkvæmt gengisskráningu Seðlabanka Íslands á staðfestingardegi lánsfjárlaga.

11. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að gefa út og selja, innan heimilda lánsfjárlaga hvers árs, einn eða fleiri flokka alþjóðabréfa ríkissjóðs er hljóði upp á greiðslu í erlendri mynt. Þrátt fyrir ákvæði 39. gr. laga nr. 13/1979, um stjórn efnahagsmála o.fl., er

fjármálaráðherra heimilt að gefa þessi bréf út í formi handhafabréfa, enda skal sala til innlendra aðila fara fram með milligöngu aðila sem hafa leyfi viðskiptaráðherra til verðbréfamiðlunar og þau varðveitt á sérstökum nafnskráðum reikningum viðskiptamanns, sbr. 16. gr. laga nr. 9/1993, um verðbréfaviðskipti.

IV. KAFLI

Gildistökuákvæði.

12. gr.

Lántökuheimildir og heimildir til ríkisábyrgða, sem tilgreindar eru í I.–III. kafla laga þessara, gilda á árinu 1994. Heimildir verða þó nýttar til 1. apríl 1995 standi sérstaklega á og samþykki fjármálaráðherra komi til.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Davíð Oddsson.

31. desember 1993 Nr. 137

LÖG

um prestssetur.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í lögum þessum merkir orðið prestssetur lögboðinn aðsetursstað prests og er hluti af embætti hans.

Prestssetur eru:

a. *Prestssetursjörð:* Tiltekin jörð (lögbýli) ásamt mannvirkjum, þar með talið íbúðarhús sem að lögum er prestssetur.
b. *Prestsbústaður:* Íbúðarhúsnæði án jarðnæðis í tilteknu sveitarfélagi eða á tiltekinni jörð eða nafngreindum stað þar sem lögboðið er að prestssetur skuli vera.

2. gr.

Stofnsettur skal sérstakur sjóður, prestssetrasjóður.

Stjórn sjóðsins, sbr. 3. gr., fer með yfirstjórn prestssetra og hefur fyrirsvar þeirra vegna.

Prestssetrasjóður stendur straum af kostnaði við prestssetrin, sbr. 6. gr. laga þessara.

3. gr.

Kirkjuráð kýs þriggja manna stjórn prestssetrasjóðs og varamenn þeirra og skiptir með þeim verkum. Kjörtímabil stjórnar er hið sama og kirkjuráðs.

Kirkjuþing getur sett sjóðstjórn starfsreglur og gert ályktanir um hvaðeina er lýtur að stjórn og starfrækslu sjóðsins er bindur sjóðstjórn.

4. gr.

Stjórn prestssetrasjóðs er heimilt að kaupa og selja prestssetur eða réttindi sem tengjast þeim, en samningur verður ekki bindandi fyrir aðila nema kirkjuþing og dóms- og kirkjumálaráðherra hafi heimilað þá ráðstöfun. Þó er ekki heimilt, nema með samþykki Alþingis, að selja prestssetur, eða réttindi sem þeim tengjast, sem prestssetrasjóður tekur við þegar lög þessi öðlast gildi.

5. gr.

Prestum ber að gjalda prestssetrasjóði leigu fyrir prestssetur. Sjóðstjórn ákveður leigukjör, þar með talið leigugjald, og gerir leigusamninga við presta um prestssetur. Ákvæði húsaleigulaga og ábúðarlaga taka til réttarsambands aðila eftir því sem við getur átt.

6. gr.

Prestssetrasjóður kostar:

1. Nýbyggingar prestssetra.
2. Kaup og sölu prestssetra.
3. Viðhald prestssetra.
4. Eignakaup á prestssetursjörðum við ábúðarlok prests ef því er að skipta.
5. Lögboðnar vátryggingar prestssetra.
6. Fasteignagjöld prestssetra.
7. Annan rekstur prestssetranna sem greiðist ekki af presti.
8. Rekstur sjóðsins.

7. gr.

Tekjur prestssetrasjóðs eru sem hér segir:

1. Fast framlag úr kirkjumálasjóði.
2. Leigutekjur af prestssetrum.
3. Álag greitt af presti við úttekt samkvæmt lögbundinni úttekt við ábúðarlok hans ef því er að skipta.
4. Söluandvirði prestssetra.
5. Framlög sem einstakar sóknir kunna að verja til tiltekinna verkefna.

8. gr.

Við gildistöku laga þessara tekur stjórn prestssetrasjóðs við þeirri yfirstjórn prestssetra sem verið hefur í höndum dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, svo og réttindum og skyldum sem þeim fylgja.

9. gr.

Reikningshald prestssetrasjóðs skal vera í höndum biskupsstofu nema kirkjuþing geri aðra skipan þar á.

Ríkisendurskoðun endurskoðar fjárreiður prestssetrasjóðs í samræmi við lög um Ríkisendurskoðun, ásamt síðari breytingum.

10. gr.

2. málsl. 5. gr. laga um Kristnisjóð o.fl., nr. 35 9. maí 1970, verður svohljóðandi: Nú er presti skylt að hafa aðsetur í kaupstað eða kauptúni og er þá sveitarfélagi skylt að leggja til ókeypis lóð undir íbúðarhús hans ef um lögboðið preststsetur er að ræða.

2. málsl. 2. mgr. 8. gr. laga um skipan prestakalla og prófastsdæma og um starfsmenn þjóðkirkju Íslands, nr. 62 17. maí 1990, fellur úr gildi.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994.

Ákvæði til bráðabirgða.

Kirkjuráð kýs svo fljótt sem auðið er þriggja manna stjórn prestssetrasjóðs og varamenn og skiptir með þeim verkum. Sú stjórn skal setja sér starfsreglur að fengnum tillögum Prestafélags Íslands og prófastafundar. Kjörtímabil þeirrar stjórnar skal vera hið sama og núverandi kirkjuráðsmanna.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

31. desember 1993 Nr. 138

LÖG

um kirkjumálasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Stofna skal sjóð er nefnist kirkjumálasjóður.

2. gr.

Ríkissjóði ber að skila kirkjumálasjóði árlega af tekjuskatti gjaldi er nemur 11,3% af gjöldum er renna til þjóðkirkjusafnaða samkvæmt lögum um sóknargjöld. Gjaldið greiðist mánaðarlega.

3. gr.

Kirkjumálasjóður skal skila á hverju ári fjárhæð er rennur til prestssetrasjóðs eftir nánari ákvörðun kirkjuráðs. Framlagið skal eigi nema lægri fjárhæð en 52 milljónum króna og skal sú fjárhæð endurskoðuð árlega með hliðsjón af byggingarvísitölu í júlímánuði. Framlagið skal innt af hendi með jöfnum mánaðarlegum greiðslum.

4. gr.

Auk framlags í prestssetrasjóð, sbr. 3. gr., skal kirkjumálasjóður standa straum af kostnaði við eftirtalið eftir nánari ákvörðun kirkjuráðs:

1. Kirkjuþing, kirkjuráð og prestastefnu.
2. Biskupsgarð.
3. Ráðgjöf í fjölskyldumálum (fjölskylduþjónustu kirkjunnar).
4. Söngmálastjórn og tónlistarfræðslu á vegum þjóðkirkjunnar.
5. Starfsþjálfun guðfræðikandídata.
6. Önnur verkefni.

5. gr.

Kirkjuráð hinnar íslensku þjóðkirkju hefur á hendi umsjá og stjórn kirkjumálasjóðs og ber ábyrgð fyrir kirkjuþingi á stjórn hans. Kirkjuráð semur árlega fjárhagsáætlun fyrir sjóðinn er kynnt skal dóms- og kirkjumálaráðuneytinu fyrir lok maímánaðar ár hvert. Áætlun skal einnig kynnt kirkjuþingi.

Reikningshald sjóðsins skal vera í höndum biskupsstofu og reikningsleg endurskoðun framkvæmd af Ríkisendurskoðun í samræmi við lög um Ríkisendurskoðun, ásamt síðari breytingum.

6. gr.

1. Lög um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu, nr. 36 4. maí 1993, breytast þannig:
   a. 1. tölul. 1. mgr. 39. gr. orðast svo: Á árinu 1994 skal gjaldið vera 139,88 kr. á einstakling á mánuði.
   b. Í stað „1994“ í 2. tölul. 1. mgr. 39. gr. kemur: 1995.
2. Lög um kirkjuþing og kirkjuráð hinnar íslensku þjóðkirkju, nr. 48 11. maí 1982, breytast þannig:
   a. Við 2. mgr. 1. gr. bætist: nema kirkjuþing geri aðra skipan þar á.
   b. 14. gr. laganna orðast svo: Kirkjuþing kýs þingfararkaupsnefnd er ákvarðar dagpeninga, ferðakostnað og þóknun til kirkjuþingsmanna.
   c. 2. málsl. 17. gr. laganna fellur brott.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1994 en skulu koma til endurskoðunar eigi síðar en fjórum árum eftir gildistöku þeirra.

Jafnframt falla úr gildi lög um söngmálastjóra og Tónskóla þjóðkirkjunnar, nr. 3 24. febrúar 1981, frá sama tíma.

Ákvæði til bráðabirgða.

Kirkjumálasjóður skal starfrækja embætti söngmálastjóra og Tónskóla þjóðkirkjunnar áfram, eins og við getur átt, til loka vormissiris 1995. Lokapróf frá Tónskólanum til þess tíma veitir sömu réttindi og aðrir tónlistarskólar, þ.e. til starfa sem organisti og sem kennari í tónlist. Tónskólinn skal til þess tíma kenna í samræmi við námsskrá sem hlotið hefur staðfestingu menntamálaráðuneytisins. Nemendur Tónskólans öðlast að öðru leyti réttindi í samræmi við þá áfanga (námsstig) sem þeir ljúka í námi og í samræmi við ákvæði í reglugerð.

Fastráðnir starfsmenn söngmálastjóra og Tónskóla þjóðkirkjunnar skulu hafa rétt til áframhaldandi og sambærilegra starfa hjá söngmálastjóra og Tónskóla þjóðkirkjunnar eftir að lög þessi öðlast gildi. Söngmálastjóri skal eiga sama rétt til áframhaldandi óbreyttra starfa. Forstöðumaður fjölskyldaþjónustu kirkjunnar skal eiga rétt til áframhaldandi og sambærilegra starfa við fjölskyldaþjónustuna við gildistöku laga þessara. Ákvæði 14. gr. laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, nr. 38 14. apríl 1954, á því ekki við um þessa starfsmenn.

Eignir þær, sem ríkið hefur lagt Tónskóla þjóðkirkjunnar til, renna til skólans við gildistöku laga þessara.

Húseignin að Bergstaðastræti 75, Reykjavík, ásamt leigulóðarréttindum verður eign kirkjumálasjóðs við gildistöku laga þessara.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

31. desember 1993 Nr. 139

LÖG

um breytingu á lögum nr. 76/1987, um Iðnlánasjóð, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

5. gr. laganna orðast svo:

Leggja skal 0,14% gjald, iðnlánasjóðsgjald, á allan iðnað í landinu eins og hann er skilgreindur í lögum um iðnaðarmálagjald. Skal gjaldstofn þess vera velta skv. 11. gr. laga um virðisaukaskatt að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga.

Óheimilt er að leggja gjaldið við verð á vöru eða þjónustu iðnfyrirtækja.

Um álagningu og innheimtu iðnlánasjóðsgjaldsins fer samkvæmt ákvæðum VIII.–XIV. kafla laga um tekjuskatt og eignarskatt eftir því sem við á.

Í ríkissjóð skal renna 0,5% af innheimtu iðnlánasjóðsgjalds skv. 1. mgr. vegna kostnaðar ríkissjóðs við innheimtu þess.

Iðnlánasjóðsgjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn til þess myndaðist.

Verja skal 10% af árlegu iðnlánasjóðsgjaldi til að greiða fyrir hagrannsóknum í þágu iðnaðarins og aðgerðum sem stuðla að þjóðhagslega hagkvæmri iðnþróun í landinu. Stjórn sjóðsins ráðstafar þessu fé í samráði við Samtök iðnaðarins.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Skal í fyrsta sinn lagt á iðnlánasjóðsgjald samkvæmt þeim árið 1994 á gjaldstofn ársins 1993.

Gjört á Bessastöðum, 31. desember 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.